Տօքթ. Յակոբ Այնթապլեան
պրոֆ. Արտեմ Սարգսեան

Ա Ր Դ Ի
Հ Ա Յ Ե Ր Է Ն Ի
ՀԱՄԱՊԱՐՓԱԿ ԲԱՌԱՐԱՆ
Հ. Գ

ԱՐԴԻ
ՀԱՅԵՐԷՆԻ
ՀԱՄԱՊԱՐՓԱԿ ԲԱՌԱՐԱՆ
Հ. Գ

Շ, շ

Շ, շ, շայ, գ. *Հայերէն այբուբենի քանեքերորդ տառը:Թուարկութեան հինգ հարիւրի համարժէք: Հինգ հարիւրերորդ:*

ՇԱԲԱԹ, գ. *Շաբաթուայ՝ եօթնեակի եօթներորդ օրը:*

ՇԱԲԱԹԱԳԻՐՔ, գ. *Պարբերաբար տըպուող գիրք:*

ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ, գ. *Պարբերական հրատարակութիւն:*

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ, ած. *Շաբաթուայ:*

ՇԱԲԱԹԱՄԷՋ, գ. *Շաբաթուայ մէջը:* մկ. *Շաբաթուայ մէջ:*

ՇԱԲԱԹԱՄՈՒՏ, գ. *Ուրբաթ երեկոն:*

ՇԱԲԱԹԱՊԱՀ, ած. *Շաբաթը պահող:*

ՇԱԲԱԹԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Ամբողջ շաբաթ պաս պահելը:*

ՇԱԲԱԹՉԷՔ, գ. *Մի շաբաթուայ աշխատավարձ:*

ՇԱԲԱԹՕՐԵԱԿ, գ. *Խմբական ձրի աշխատանք:*

ՇԱԲԱԹՕՐԵԱՅ, ած. *Շաբաթ օրուայ: Մի շաբաթուայ:*

ՇԱԲԱԼՈՒԹ, գ. (Բուս.) *Հնդկական մի բոյս, նարդոսի հոտով:*

ՇԱԲԱՇ, գ. *Գործ անելուց դադարելը: Դրամական նուէր զուռնայ նուագող հարսանիքի ժամանակ:*

ՇԱԲՈՒԹ, գ. (Կենդ.) *Գետային ձուկ:*

ՇԱԳԱՆԱԿ, գ. *Շագանակենու պտուղը, մաշկամիրգ:*

ՇԱԳԱՆԱԿԱԳՈՅՆ, ած. *Շագանակի գոյնով:*

ՇԱԳԱՆԱԿԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Շագանակ վաճառող:*

ՇԱԳԱՆԱԿԱՒՈՒՆ, ած. *Շագանակագոյնին տուող:*

ՇԱԳԱՆԱԿԵՆԻ, գ. (Բուս.) *Բաժակաբերների կարգին պատկանող բարձր ծառ:*

ՇԱԳՈՅՐ, գ. *Պայուսակ, մախաղ:*

ՇԱԹԻՐ, գ. (Եկեղ.) *Կաթողիկոսի անձնապահապետ, որ պաշտօնական եւ հանդիսաւոր երթի ժամանակ գնում է նրա առջեւից. ձեռքին գաւազան բռնած:*

ՇԱԼ, (Պարսկ.) գ. *Բրդի թելից տանը գործուած հասարակ եւ հաստ կտոր: Կնոջ ուսանոց:*

ՇԱԼԱԽ, ած. գ. *Սեխի մի տեսակ: Ծիրանի մի տեսակ:*

ՇԱԼԱԿ, գ. *Մարդու կռնակը երկու ուսերի մէջ: Պատգարակ:* Փոխ. *Պարտականութիւն:*

ՇԱԼԱԿԵԼ, Տ. *Շալկել: Շալակը տանիլ:*

ՇԱԼԱԿՏԱՐ, ած. գ. *Շալակով լաւ աշխատող: Շալակելով տանող:*

ՇԱԼԱՄ, գ. *Անորոշ տեսակի թռչուն:*

ՇԱԼԿԵԼ, բ. *Շալակի վրայ առնել:*

ՇԱԼԿՈՒՈՐ, ած. գ. *Շալակը բեռ ունեցող:*
ՇԱԼՔ, գ. *Գոլորշի, շոգի:*
ՇԱԽ, գ. *Ուրախութիւն, զուարճութիւն:*
ՇԱԽ, գ. *Շախմատի խաղի մէջ՝ յարձակումը հակառակորդի թագաւորի վրայ:*
ՇԱԽԿ-ՇՈՒԽԿ, գ. եւ միջ. *Շըխկ-շը՛խկ ձայնը:*
ՇԱԽՄԱՏ, գ. *Ամենատարածուած եւ ամենահետաքրքրական ռազմական խաղ: Ճատրակ:*
ՇԱԽՄԱՏԵԱՆ, ած. *Շախմատին յատուկ:*
ՇԱԽՄԱՏՈՐԴ, գ. *Շախմատի խաղին հմուտ: Ճատրակ խաղացող:*
ՇԱԽՄԷՅ-ՎԱԽՄԷՅ, գ. (Կրօն.) *Սգի կրօնական արարողութիւն, որ ամէն տարի հանդէսով կատարում են շիա դաւանութեան մահմետականները:*
ՇԱԽՏԱ, գ. (Հանք.) *Հանքերում հոր զազաթնահայեաց կմ շեղակի ուղղութեամբ:*
ՇԱԿԱԼԲԵՐԱՆ, ած. *Մեծբերան:*
ՇԱԿԱԿՈՒԼ, գ. (Բուս.) *Վայրի ստեպղին:*
ՇԱԿԱՆՋԱՆԱԼ, բ. *Ականջները սրած լինել:*
ՇԱԿԱՆՋԵԼ, բ. *Ականջները սրել:*
ՇԱՀ, գ. *Օգուտ, Օգտակարութիւն*: *Փոխ տրուած դրամի կմ մթերքի համար իբրեւ տոկոս վճարուած դրամ կմ մթերք:*
ՇԱՀ, գ. *Ընդհանուր անուն Պարսկաստանի թագաւորների:*
ՇԱՀ, գ. *Խաղողի որթի նոր ծլած մատ, աչք:*
ՇԱՀԱԲԱԺԻՆ, գ. *Շահի այն բաժինը, որ ստանում է ամէն մի բաժնետէր:*
ՇԱՀԱԲԵՐ, ած. *Շահ՝ օգուտ բերող:*
ՇԱՀԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շահաբեր լինելը:*
ՇԱՀԱԳՈՐԾԵԼ, բ. *Մի բանի վրայ աշխատանք գործ դնել՝ նրանից շահ՝ օգուտ ստանալու համար:* Նման. *Մէկի աշխատանքը չարաչար օգտագործել:*
ՇԱՀԱԳՈՐԾԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարելի է կմ պէտք է շահագործել:*
ՇԱՀԱԳՈՐԾԻՉ, ած. գ. *Նա որ շահագործում է:*
ՇԱՀԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շահագործելը:*
ՇԱՀԱԳՐԳԻՌ, ած. *Շահագրգռուած, հետաքրքիր:*
ՇԱՀԱԳՐԳՌԱԿԱՆ, ած. *Շահագրգռող:*
ՇԱՀԱԳՐԳՌԵԼ, բ. *Շահի յոյսով գըրգռել:*
ՇԱՀԱԳՐԳՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շահագըրգռական լինելը:*
ՇԱՀԱԳՐԳՌՈՒՄ, գ. *Շահագրգռելը:*
ՇԱՀԱԴԷՏ, ած. գ. *Իր շահը մտածող: Շահախնդիր:*
ՇԱՀԱԴԻՏԱԿԱՆ, ած. *Շահադէտին յատուկ:*
ՇԱՀԱԴԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անձնական շահի համար որեւէ՝ երբեմն նոյնիսկ հակաօրինականական ձեռնարկութիւն:*
ՇԱՀԱԺՈՂՈՎ, ած. *Շահի հետամուտ, օգտածարաւ:*
ՇԱՀԱԽՆԴԻՐ, Տ. *Շահադէտ, շահ ակընկալող:*
ՇԱՀԱԿԱԼԵԼ, բ. *Շահ բռնել:*
ՇԱՀԱԿԻՑ, ած. *Շահերով մէկին ընկեր, մէկի շահին մասնակից:*
ՇԱՀԱԿՑԱԿԱՆ, ած. *Շահակցին եւ շահակցութեան յատուկ:*
ՇԱՀԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շահակից լինելը:*
ՇԱՀԱՄՈԼ, ած. *Չափազանց շահասէր:*
ՇԱՀԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շահամոլ լինելը:*
ՇԱՀԱՊ, գ. (Բուս.) *Անորոշ տեսակի բոյս:*
ՇԱՀԱՊ, գ. *Նահանգի կմ քաղաքի վերակացու:*
ՇԱՀԱՊԵՏ, գ. *Շահապ, պետ, իշխան:*
ՇԱՀԱՌԱՏ, ած. *Շահ ստանալուն միտ-*

ուած:

ՇԱՀԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շահ առնելը*:

ՇԱՀԱՍԷՐ, ած. *Շահ՝ օգուտ սիրող:*

ՇԱՀԱՄԻՐԱԿԱՆ, ած. *Շահասէրին եւ շահասիրութեան յատուկ:*

ՇԱՀԱՄԻՐԵԼ, բ. *Շահասէր լինել:*

ՇԱՀԱՄԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շահասէր լինելը:*

ՇԱՀԱՍՊՐԱՄ, գ. (Բուս.) *Շրթնածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:*

ՇԱՀԱՍՏԱՆ, գ. *Մեծ քաղաք, թագաւորանիստ կմ նահանգի կենտրոնական քաղաք:*

ՇԱՀԱՎԱՃԱՌ, գ. *Շահաւոր վաճառք:*

ՇԱՀԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վաճառաշահութիւն:*

ՇԱՀԱՏՈՄՍ, գ. *Խաղարկութեան փոխառութեան տոմս:*

ՇԱՀԱՐԱՐ, ած. գ. *Շահ ստեղծող:*

ՇԱՀԱՒԵՏ, Տ. *Շահաւէտ:*

ՇԱՀԱՒԷՏ, ած. *Շատ շահաւոր:*

ՇԱՀԱՒԷՏԱԲԷՐ, ած. *Շահաբեր:*

ՇԱՀԵԼ, բ. *Շահ՝ վաստակ ունենալ: Օգուտ ունենալ, որեւէ բան վաստակել:*

ՇԱՀԵԼ, բ. *Խնամել, Պահել: Օգուտ քաղել:*

ՇԱՀԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարելի է կմ պէտք է շահել:*

ՇԱՀԵԿԱՆ, ած. *Շահաւէտ, արդիւնաւոր:*

ՇԱՀԵԿԱՆԱԲԱՐ, մկ. *Շահեկան՝ օգտակար կերպով:*

ՇԱՀԵԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շահեկան՝ շահաւոր լինելը:*

ՇԱՀԵՍՏ, գ. *Շահելը:*

ՇԱՀԷՆ, Տ. *Խոշոր աչքեր: Գիշատիչ թռչուն սազէի նման:*

ՇԱՀԸՆԾԱՅ, Տ. *Շահաբեր:*

ՇԱՀԻ, գ. *Պարսկական փոքր դրամ:*

ՇԱՀՄԱՐ, ած. *Օձի մի տեսակ:*

ՇԱՀՄՈՒՆՔ, գ. *Շահ,վաստակ:*

ՇԱՀՆՇԱՀ, Տ. *Շահանշահ:*

ՇԱՀՈՅԹ, գ. *Շահ՝ օգուտ առեւտրից կամ արդիւնաբերութիւնից:*

ՇԱՀՈՏԱՅ, գ. *Խաղողի մի տեսակ:*

ՇԱՀՈՒՄ, գ. *Շահելը, վաստակելը:*

ՇԱՀ(ՈՒ)ՊԱՀ, գ. *Պահելը, խնամք, հոգացողութիւն:*

ՇԱՀՊԱԼՈՒՏ, Տ. *Շագանակ:*

ՇԱՀՊԱՆԱԿ, գ. (Բուս.) *Եգիպտական մի ծառ:*

ՇԱՀՊՍԱԿ, գ. (Բուս.) *Շուշանազգիների կարգին պատկանող բոյս:*

ՇԱՀՔ, գ. *Դրամագլխի բերած շահը, պարտք տրուած դրամի տոկոսը:*

ՇԱՂ, գ. *Ջրի ամենամանր կաթիլներ:*

ՇԱՂԱԽ, գ. *Խառնուրդ մի քանի նիւթերի:*

ՇԱՂԱԽ, գ. *Խառնուրդ մի քանի նիւթերի, որ շաղուում են ջրով:*

ՇԱՂԱԽԱԲԵՐ, ած. *Շաղախ բերող:*

ՇԱՂԱԽԵԼ, բ. *Շաղախ քսել. ծեփել:*

ՇԱՂԱԽՈՏԵԼ, նբ. *Շաղախով ծեփել:*

ՇԱՂԱԿԱԼԵԼ, բ. *Շաղ բռնել:*

ՇԱՂԱԿՐԱՏ, ած. *Շատախօս եւ դատարկախօս, լեզուանի:*

ՇԱՂԱԿՐԱՏԱԿԱՆ, ած. *Շաղակրատին յատուկ:*

ՇԱՂԱԿՐԱՏԱՆՔ, գ. *Շաղակրատելը:*

ՇԱՂԱԿՐԱՏԵԼ, բ. *Շատախօսել, շաղփաղփել:*

ՇԱՂԱԿՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շաղակրատ լինելը:*

ՇԱՂԱԿՐԱՏՈՒՄ, Տ. *Շաղակրատանք:*

ՇԱՂԱՂ, ած. *Շաղացող:*

ՇԱՂԱՄԷՋ, գ. *Շաղի մէջը:*

ՇԱՂԱՇԱՐ, (Քրկն.) *Յօդաւորուած հընչիւն, ձայնաւորից ու բաղաձայնից բաղկացած հնչիւն, վանկ:*

ՇԱՂԱՊԱՏ, ած. *Շաղով պատուած:*

ՇԱՂԱՊԱՏԵԼ, բ. *Փաթաթել, պատատել:*

ՇԱՂԱԻԱՐՏ, գ. *Օգուտ, վաստակ:*

ՇԱՂԱՓ, գ. *Երկաթէ գործիք:*

ՇԱՂԱՓ(Ն)ԵԼ, բ. *Շաղափով ծակել:*

ՇԱՂԱՓՈՒԿ, գ. (Կենդ.) *Փողաձեւ խեցի-*

ների կարգին պատկանող ծովային կենդանի, որդի:

ՇԱՂԱՓՈՒՄ, գ. *Շաղափելը, շաղափով ծակ փորելը:*

ՇԱՂԳԱՄ, գ. (Բուս.) *Խաչաբերների կարգից փոճոկաւորների ցեղին պատկանող երկամեայ բոյս:*

ՇԱՂԳԱՄԱԿԵՐ, ած. *Շաղգամ ուտող:*

ՇԱՂԳԱՄԱՀԱՄ, ած. *Շաղգամի համ ունեցող, անախորժ:*

ՇԱՂԵԼ, բ. *Պատառտել, պատել:*

ՇԱՂԵԼ, բ. *Շաղ գալ: Ալիւրը ջուրով խմորի վերածել:*

ՇԱՂԻԿ, գ. *Ցօղիկ:*

ՇԱՂԻՂ-ՇԱՂԱՂ, գ. *Դիակ, սատակ, հում միս:*

ՇԱՂԿԱՊ, ած. *Ինչ որ ծառայում է իբրեւ կապ:* (Քրկն.) *Անփոփոխ մասն բանի, որ կապում է բառը բառի հետ եւ նախադասութիւնը նախադասութեան հետ:*

ՇԱՂԿԱՊԱԿԱՆ, ած. *Շաղկապելու յատկութիւն ունեցող:*

ՇԱՂԿԱՊԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շաղկապելու յատկութիւն:*

ՇԱՂԿԱՊԵԼ, բ. *Կապակցել:*

ՇԱՂԿԱՊԵՆԱԲՈՐԲ, գ. (բժշկ.): *Շաղկապենու բորբոքում:*

ՇԱՂՈՏԵԼ, բ. *Շաղով թրջել:*

ՇԱՂՓԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շաղփաղփ խօսակցութիւն:*

ՇԱՂՓԱՂՓ, ած. *Դատարկախօս, յիմար -յիմար դուրս տուող, շաղակրատ:*

ՇԱՂՓԱՂՓԱՆՔ, գ. *Շաղփաղփելը:*

ՇԱՂՓԱՂՓԵԼ, բ. *Շաղփաղփ բաներ դուրս տալ: Անիմաստ խօսիլ:*

ՇԱՂՓԱՂՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Յիմարաբանութիւն:*

ՇԱՃԵԼ, բ. *Կեղծել:*

ՇԱՄԱՄ, գ. (Բուս.) *Սեխի մի տեսակ:*

ՇԱՄԱՅԻ, գ. (Կենդ.) *Ծածանների ցեղին պատկանող ձուկ:*

ՇԱՄԱՆԴԱՂ, գ. *Մէգ, մառախուղ:*

ՇԱՄԱՆԴԱՂԷ, ած. (բնստ.): *Մշուշէ, երազային:*

ՇԱՄԱՆԴԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շամանդաղով՝ մառախուղով պատուած լինելը:*

ՇԱՄԲ, գ. *Ճախճախուտ՝ եղեգնուտ տեղ:*

ՇԱՄԲԱԿ, գ. *Փոքր շամբ: Ճախճախուտ:*

ՇԱՄԲԱՀԱՒ, գ. (Կենդ.) *Ջրահաւերի ցեղին պատկանող թռչուն:*

ՇԱՄԲԱՍԷՐ, ած. *Շամբ սիրող:*

ՇԱՄԲԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շամբասէր լինելը:*

ՇԱՄԲՈՏ, ած. *Որտեղ շամբ շատ կայ: Եղեգնուտ:*

ՇԱՄԲՈՒՏ, ած. Տ. *Շամբոտ:*

ՇԱՄՊԱՅՆ, (Ֆրանս.) ած. գ. *Սպիտակ եւ փրփրուն (թշշացող) ընտիր գինի:*

ՇԱՄՓՈՒՐ, գ. *Երկաթէ կամ փայտէ բարակ ձող:*

ՇԱՄՓՐԱԿԱԼ, գ. *Երկաթի ձողերից շինած սարած:*

ՇԱՄՓՐԱՁԵՒ, ած. *Շամփուրի ձեւով, շամփուրի նման:*

ՇԱՄՓՐԱՔԱՐ, գ. *Օջախի յետեւը դըրուած քար:*

ՇԱՄՓՐԵԼ, բ. *Շամփուրի նման սուր զէնքով կամ փայտով ծակել մարմինը:*

ՇԱՄՓՐՈՏԵԼ, բ. *Երկար գծով սուր եւ կարճատեւ ցաւ զգալ:*

ՇԱՆԱԶԳԻ, ած. *Շան բարք ու բնութիւն ունեցող: Շներու ազգէն:*

ՇԱՆԱՁԿԵՐ, գ. (Կենդ.) *Թանձրափուշ ձկների կարգին պատկանող ձկների ցեղ:*

ՇԱՆԱՃԱՆՃ, գ. (Կենդ.) *Փոքր՝ երկթեւ՝ ձուաձեւ միջատ:*

ՇԱՆԲԵՐԱՆ, գ. (Բուս.) *Կնճթածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:*

ՇԱՆԳԱՆԿ, ած. գ. *Շան գանկ ունեցող:*

ՇԱՆԵՐԵՍ, ած. *Աներես, անամօթ:*

ՇԱՆՋԱՒԱԿ, Տ. *Շանձագ:*

ՇԱՆԹԱԲԵՐ, ած. *Շանթեր բերող:*

ՇԱՆԹԱԿԷԶ, ած. *Շանթից կիզուած։*

ՇԱՆԹԱԿՈԾԵԼ, Տ. *Շանթահարել։*

ՇԱՆԹԱՀԱՐ, ած. *Շանթից՝ կայծակից զարկուած։*

ՇԱՆԹԱՀԱՐԵԼ, բ. *Շանթով զարնել։*

ՇԱՆԹԱՀԱՐԻՉ, ած. *Նա որ շանթահարում է, շանթահարող։*

ՇԱՆԹԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շանթահար լինելը։*

ՇԱՆԹԱՀԱՐՈՒՄ, գ. *Շանթահարելը։*

ՇԱՆԹԱՁԻԳ, ած. *Շանթ ձգող։*

ՇԱՆԹԱՌԱՔ, ած. *Շանթեր առաքող։*

ՇԱՆԹԱՐԳԵԼ, գ. *Սարած՝ սարք, որ պահպանում է շինութիւնները։*

ՇԱՆԹԱՐՁԱԿ, ած. *Շանթեր արձակող։*

ՇԱՆԹԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շանթարձակ լինելը։*

ՇԱՆԹԱՑԻՐ, գ. *Շանթանետ։*

ՇԱՆԹԵԼ, բ. *Շանթ արձակել, կայծակ երեւալ։ Կծու՝ կսկծեցուցիչ խօսքերով մէկին վիրաւորել։*

ՇԱՆԹԸՆԿԷՑ, Տ. *Շանթարձակ։*

ՇԱՆԼԵԶՈՒ, ած. *Չարախօսող։*

ՇԱՆԾՆՈՒՆԴ, Տ. *Շանձագ։*

ՇԱՆԿԱՇԻ, ած. *Պնդերս, աներես, շաներես։*

ՇԱՆԿՐ, գ. (Ախտաբ.) *Հիւանդութիւն, որ արտայայտուում է կեղով սեռական գործարանների մօտ։*

ՇԱՆԿՐԱՅԻՆ, ած. *Շանկրին յատուկ։*

ՇԱՆՁԱԳ, գ. *Նախատական եւ յանդիմանական հայհոյանք։*

ՇԱՆՁՈՒՔ, գ. (Բուս.) *Խոլորձների կարգին պատկանող բոյսերի ցեղ։*

ՇԱՆՃՐԱԳ, գ. *Ծաղրական անուն։*

ՇԱՆՈՐԴԻ, գ. *Հայհոյական բառ, շանձագ։*

ՇԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շանորդի լինելը։*

ՇԱՆՄԽՈՒՐ, գ. *Շան գին։ Շնութեան համար պոռնիկ կնոջ վճարուած վարձ։*

ՇԱՆԱՄԽՏՈՐ, գ. (Բուս.) *Վայրի բանջար։*

ՇԱՆՑՈՐՑԻ, գ. (Բուս.) *Ծառ եւ թուփ։*

ՇԱՆՓԻՆ, գ. *Շան աղբ։*

ՇԱՆՔՆԱԾ, գ. *Հայհոյական խօսք։*

ՇԱՆՔԱՐՈՋ, գ. *Անհամ։*

ՇԱՇՈՐԴ, գ. *Անորոշ տեսակի գիշակեր խոշոր թռչուն։*

ՇԱՇՏԻՆ, ած. *Կարգին։*

ՇԱՉԱՆ, գ. *Շաչելով ներքեւ հոսող գետի ջուր։*

ՇԱՉԵԼ, բ. *Շաչիւն հանել։ Զէնքի, խարազանի ուժեղ ձայն։*

ՇԱՉԻՒՆ, գ. *Սուր ձայն։ Ուժեղ ձայն։*

ՇԱՉՈՒՄ, գ. *Շաչելը։*

ՇԱՊԱՀ, գ. (Բուս.) *Մի տեսակ փշոտ բոյս։*

ՇԱՊԻԿ, գ. *Անմիջապէս մարմնի վրայ հագնելու բարակ կտաւից զգեստ։ Օձի խորխ։*

ՇԱՊԿԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Շապիկ եւ առհասարակ սպիտակեղէն կարող դերձակ։*

ՇԱՊԿԱԶԳԵՍՏ, ած. *Շապիկ հագած։ Շապիկէ զգեստ։*

ՇԱՊԿԱՀԱՆ, ած. մկ. *Շորերը հանած։*

ՇԱՊԿԱՀԻՆ, գ. *Հնացած՝ մաշուած շապիկ*

ՇԱՊԿԱՆՑ, մկ. *Միայն շապիկով։*

ՇԱՊԿԱՇԱՐ, գ. *Շապիկների շարք։*

ՇԱՊԿԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Շապիկ եւ առհասարակ սպիտակեղէն վաճառող։*

ՇԱՊԿԱՑՈՒ, ած. *Շապիկ կարելու յարմար։*

ՇԱՊԿԸՆԿԵՐ, գ. *Շապիկի հետ միասին հագնելու զգեստ։ Վարտիք։*

ՇԱՊԿԻԿ, (Փաղաքշ.), գ. *Փոքր շապիկ։*

ՇԱՌ, գ. *Թուխ կարմիր։*

ՇԱՌ, ած. *Փորձանք, շփոթութիւն։*

ՇԱՌԱԳԵՂ, ած. *Կարմրորակ։*

ՇԱՌԱԳԼՈՒԽ, գ. *Խռովութեան գլուխ։*

ՇԱՌԱԳՈՅՆ, ած. *Կարմիր՝ բոսորային գոյնով։*

ՇԱՌԱԳՈՒՆԱՆԱԼ, Տ. *Շառագունել։*

ՇԱՌԱԳՈՒՆԵԼ, բ. *Շառագոյն դառնալ։ Կարմրիլը։*

ՇԱՌԱԳՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շառագունելը։*

ՇԱՌԱՄԱՅՐ, գ. *Կռուի կմ խռովութեան մայր։*

ՇԱՌԱՅԼ, գ. *Լոյսի շող։ Ճառագայթ։*

ՇԱՌԱՉ, Տ. *Շառաչիւն։ Շաչիւն։*

ՇԱՌԱՉԵԼ, բ. *Շառաչիւն արձակել։*

ՇԱՌԱՉԻՒՆ, գ. *Բարձրաձայն հնչիւն։*

ՇԱՌԱՉՈՒՄ, գ. *Շառաչելը, շառաչիւն։*

ՇԱՌԱՏ, ած. *Թուխ կարմիր գոյնով (ձիերի մասին)։*

ՇԱՌԱՒԻՂ, գ. *Ծառի արմատից բուսած եւ ինքնուրոյն կերպով հողից դուրս եկած ծառ։* Նման. *Մերունդ, զարմ։*

ՇԱՌԱՒԻՂԱՁԵՒ, ած. *Շառաւիղի ձեւով։*

ՇԱՌԱՓ, գ. *Տեղատարափ՝ յորդ անձրեւ։*

ՇԱՌԱՓ, գ. *Լոյս, ճառագայթ, փայլ։*

ՇԱՌԱՓՆԱԹԱՓ, ած. *Լոյս թափող։*

ՇԱՌԱՓՈՒՄ, գ. *Շառափելը, փայլելը։*

ՇԱՍԱՐ, գ. (Հանք.) *Որձաքարի մի տեսակ։*

ՇԱՏ, ած. *Մեծ քանակութեամբ եղած, յոլով, Բաւական։* մկ. *Սաստիկ, խիստ, Յաճախ։*

ՇԱՏ, *դրուում էր անձերի անուններից յետոյ՝ տեղերի անունները կազմելու համար։*

ՇԱՏԱԲԱՆ, ած. *Լիուլի՝ մանրամասն խօսքերով խօսող կմ գրող։*

ՇԱՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շատաբան լինելը։*

ՇԱՏԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Աւելի շատ։*

ՇԱՏԱԶԱՒԱԿ, ած. *Շատ զաւակներ ունեցող։*

ՇԱՏԱԶՐՈՅՑ, ած. Տ. *Շատախօս։*

ՇԱՏԱԽՈՒՄ, ած. *Շատ խմող։*

ՇԱՏԱԽՕՍ, ած. *Երկար՝ անհամ խօսող։*

ՇԱՏԱԽՕՍԵԼ, բ. *Շատախօս լինել։*

ՇԱՏԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շատախօսելը, երկար ու անհամ խօսելը։*

ՇԱՏԱԿԵԱՑ, Տ. *Երկայնակեաց։*

ՇԱՏԱԿԵՐ, ած. *Շատ ուտող, որկրամոլ։*

ՇԱՏԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շատակեր լինելը։*

ՇԱՏԱՀԱՆՃԱՐ, Տ. *Բազմահանճար։*

ՇԱՏԱՀՈՂ, ած. *Շատ վարելահող ունեցող։*

ՇԱՏԱՀՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շատահող լինելը։*

ՇԱՏԱՄԱՐԴ, Տ. *Բազմամարդ։*

ՇԱՏԱՆԱԼ, բ. *Բաւականանալ։*

ՇԱՏԱՇՐՋԻԿ, ած. *Շատ շրջող։*

ՇԱՏԱՋՈՒՐ, ած. *Շատ՝ առատ ջուր ունեցող։*

ՇԱՏԱՏԵՍ, ած. *Լաւ տեսնող։*

ՇԱՏԱՐԴԻՒՆ, Տ. *Բազմարդիւն։*

ՇԱՏԵՐԴՈՒՄ, ած. *Շատ երդուող։*

ՇԱՏԻՄԱՑ, ած. *Շատ բան իմացող։*

ՇԱՏԻՆԱԿ, գ. *Փայտից փորուած փոքր աման։*

ՇԱՏԿԵԿ, ած. մկ. *Բաւական շատ։*

ՇԱՏԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Շատակերութիւն։*

ՇԱՏՆԱԼ, Տ. *Շատանալ։*

ՇԱՏՈՅԺ, ած. *Ոյժը շատ։ Զօրաւոր։*

ՇԱՏՈՆՑ, մկ. *Վաղուց, երկար ատենէ ի վեր։*

ՇԱՏՈՏՈՒԻ, գ. (Բուս.) *Չարխոտերի դասին պատկանող բոյս։*

ՇԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շատ՝ մեծ քանակութեամբ լինելը։*

ՇԱՏՈՒՆ, Տ. *Շարժաթեւ։*

ՇԱՏՈՒՆՑ, մկ. *Վաղուց։*

ՇԱՏՈՒՈՐ, ած. *Շատ մարդկանցից բաղկացած, բազմամարդ։*

ՇԱՏՈՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շատուոր լինելը։*

ՇԱՏՐՈՒԱՆ, գ. *Վարագոյր, հովանոցձեւ զարդ։*

ՇԱՏՐՈՒԱՆ, գ. *Հողի տակից դուրս ցայտող եւ օդի մէջ բարձրացող ջուր։*

ՇԱՏՐՈՒԱՆԱՅԻՆ, ած. *Շատրուանից ստացուող։*

ՇԱՐ, Տ. *Շարք։*

ՇԱՐԱԲ, գ. *Տակառի կմ այլ ամանի*

եզերքը:

ՇԱՐԱԲԱՆ, ած. *Հաւաքաբանող:*

ՇԱՐԱԲԱՆԵԼ, բ. *Խօսքը կանոնաւոր կերպով դասաւորել:*

ՇԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Խօսքի տրամաբանօրէն դասաւորութիւն:*

ՇԱՐԱԲԱՐ, մկ. *Շարունակաբար:*

ՇԱՐԱԲԵՐԵԼ, բ. *Իր հետ բերել, իրանով մի ուրիշ բան հասկացնել:*

ՇԱՐԱԳԱՅԵԼ, բ. *Շրջան անել, պտոյտ գալ:*

ՇԱՐԱԳԻՐ, ած. գ. *Շարքով՝ կանոնաւոր դասաւորութեամբ գրող:*

ՇԱՐԱԳՈՅՐ, գ. *Բանրակ քօղ: Գրքի կազմ:*

ՇԱՐԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Գրական:*

ՇԱՐԱԴԱՍԵԼ, բ. *Շարքով դասել:*

ՇԱՐԱԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շարադասելը, շարքով՝ կողք կողքի դասելը:* (Քրկն.) *Քերականութեան այն մասը, որ աւանդում է կանոններ՝ բառերը համապատասխան ձեւերով իրար հետ դասաւորել*

ՇԱՐԱԴՐԵԼ, բ. *Շարքով՝ կողք կողքի դնել: Բանաձեւ:*

ՇԱՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շարադրելը, շարքով՝ կողք կողքի դնելը: Գրաւոր յօրինում:*

ՇԱՐԱԽԱՌՆ, ած. *Զանազան նիւթերից իրար հետ խառնած:*

ՇԱՐԱԾ, ած. գ. *Շարադրութիւն: Շարադրում:*

ՇԱՐԱԾԵԼ, բ. *Շարքով մէջ բերել, շարակարգել:*

ՇԱՐԱԿԱՆ, ած. գ. *Շարք եկեղեցական երգերի: Այն գիրքը, որտեղ ամփոփուած են շարականները:*

ՇԱՐԱԿԱՆԱՀՈՒՆՉ, ած. *Շարականի հնչողութեամբ:*

ՇԱՐԱԿԱՆԱԳԷՏ, ած. գ. *Շարական լաւ գիտցող, շարականի եղանակները լաւ գիտցող:*

ՇԱՐԱԿԱՐԳ, Տ. *Շարադասել:*

ՇԱՐԱԿՆՈՑ, գ. *Գիրք, որի մէջ ամփոփուած են շարականները:*

ՇԱՐԱԿՈՒՆԻ, ած. գ. *Պարի արեւելեան մի եղանակ:*

ՇԱՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շարակցելը:*

ՇԱՐԱՀԻՒՍ, գ. *Իրար հետ շարուած եւ հիւսուած (գրութիւն):*

ՇԱՐԱՀԻՒՍԱԿ, ած. *Շարահիւսուած:*

ՇԱՐԱՀԻՒՍԵԼ, բ. *Շարադրել, յօրինել, հեղինակել:*

ՇԱՐԱՀԻՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շարահիւսելը:* (Քրկն.) *Կանոնաւոր շարադրութիւններ գրելու կանոններ: Լեզուաբանութեան մաս:*

ՇԱՐԱՀՐԱՊԱՐԱԿ, գ. (ռազմ.): *Շարային պարապմունքներին յատկացուած հրապարակ:*

ՇԱՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ձայնակցութիւն:*

ՇԱՐԱՃԵԼ, բ. *Միասին աճել:*

ՇԱՐԱՄԱԾԵԼ, բ. *Իրար կպչել:*

ՇԱՐԱՄԱՆ, ած. *Շարահիւսող:*

ՇԱՐԱՄԱՆԱԿԱՆ, ած. *Զօդուած:*

ՇԱՐԱՄԱՆԵԼ, բ. *Իրար հետ մանել՝ ոլորել՝ հիւսել:* Նման. *Խօսք խօսքի հետ կապակցել:*

ՇԱՐԱՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շարամանելը:*

ՇԱՐԱՄԵՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շաղկապուելը:*

ՇԱՐԱՄՕՏ, ած. *Իրար մօտ:*

ՇԱՐԱՅԱՐ, ած. *Շարայարուած:*

ՇԱՐԱՅԱՐԵԼ, բ. *Յարել, աւելացնել եղածի վրայ, Կապել:*

ՇԱՐԱՅԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շարայարելը:*

ՇԱՐԱՆ, գ. *Շարք, կարգով իրար մօտ շարուած:*

ՇԱՐԱՆԱԼ, բ. *Շարունակուել:*

ՇԱՐԱՆՄԱՆ, ած. *Յարմար շարքով:*

ՇԱՐԱՆ-ՊԱՐԱՆ, Տ. *Շարան-շարան:*

ՇԱՐԱՊԱՅ, գ. *Անարգական անուն ոսկէ հորթի պատկերին:*

ՇԱՐԱՊԱՏԵԼ, բ. *Վրան փաթաթել, պատել:*
ՇԱՐԱՌՆԵԼ, բ. *Ամբողջապէս առնել:*
ՇԱՐԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շարառելը:*
ՇԱՐԱՄԽ, գ. *Մի անորոշ տեսակի բոյս:*
ՇԱՐԱՒ, գ. *Փտած արիւնով թարախ:*
ՇԱՐԱՒԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ած. *Որտեղից շարաւ է բխում:*
ՇԱՐԱՒԱԼԻ, ած. *Շարաւով լիքը: Գարշահոտութեամբ լի:*
ՇԱՐԱՒԱԾՈՐ, ած. *Որտեղից շարաւ է ծորում: Արիւնախառն թարախ:*
ՇԱՐԱՒԱԿԱԼԵԼ, բ. *Շարաւ բռնել:*
ՇԱՐԱՒԱՀԻՒԹ, գ. *Շարաւի հիւթ:*
ՇԱՐԱՒԱՀՈՏ, ած. *Շարաւի՝ արիւնաթարախ: հոտ ունեցող:*
ՇԱՐԱՒԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շարաւահոտ լինելը:*
ՇԱՐԱՒԱՅԻՆ, ած. *Շարաւին յատուկ:*
ՇԱՐԱՒԱԳՈՅՆ, ած. *Թարախագոյն:*
ՇԱՐԱՒՈՏ, ած. *Վրան շարաւ քսուած:*
ՇԱՐԱՒՈՏԵԼ, բ. *Շարաւով կեղտոտել:*
ՇԱՐԱՒՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շարաւոտ լինելը:*
ՇԱՐԱՒՈՐ, ած. *Կողք կողքի շարուած գծերով:*
ՇԱՐԱՓԱԿԵԼ, բ. *Չորս կողմից փակել:*
ՇԱՐԵԼ, բ. *Իրար կողքի կամ իրար յետեւից կարգով դարսել: Իրար վրայ դարսել կարգով:* (Տպագր.) *Տպարանական տառերը մէկը միւսի յետեւից դարսելով բառեր ու տողեր ձեւացնել:*
ՇԱՐԷՇԱՐ, մկ. *Շարքով, մէկը միւսի յետեւից կարգով:*
ՇԱՐԸՆԹԱՆԱԼ, բ. *Միասին ընթանալ:*
ՇԱՐԺ, գ. Շարժում:
ՇԱՐԺ, գ. *Ծաղրական պատկեր:*
ՇԱՐԺԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, Տ. Դինամիկա: *Շարժունակ:*
ՇԱՐԺԱԲՈՒՆ, Տ. *Շարժաթեւ:*
ՇԱՐԺԱԳԻՐ, գ. *Ֆիզիկական սարած:*
ՇԱՐԺԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գիտութիւն, որ ուսումնասիրում է երկրաշարժները:*
ՇԱՐԺԱԹԵՒ, գ. (Մեք.) *Փայտէ կամ մետաղէ ձող:*
ՇԱՐԺԱԹՈՌ, գ. *Հաշմանդամին տեղաշարժելու հնարաւորութիւն տուող աթոռ:*
ՇԱՐԺԱԿԱՅԱՆ, գ. *Շարժական կայան:*
ՇԱՐԺԱԿԱՆ, ած. *Ինչ որ կարող է շարժուել:*
ՇԱՐԺԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շարժական լինելը:*
ՇԱՐԺԱԿԱՌՔ, գ. *Փոխադրամիջոց:*
ՇԱՐԺԱԿԻՑ, ած. *Ուրիշի շարժմանը մասնակից:*
ՇԱՐԺԱՆԿԱՐՉԱԿԱՆ, ած. *Շարժանկարի վերաբերեալ:*
ՇԱՐԺԱՊԱՏԿԵՐ, Տ. *Շարժանկար:*
ՇԱՐԺԱՌ, գ. *Մեքենան շարժման մէջ պահող գործիք: Շարժիչ:*
ՇԱՐԺԱՌԻԹ, գ. *Ինչ որ առիթ է լինում մի բան անելու:*
ՇԱՐԺԱՍԱՐՔ, *Սարք, որի միջոցով կառոյցակազմային աշխատանքը կերպափոխւում է շարժական միջոցների տեղափոխութեան:*
ՇԱՐԺԱՑԱՒ, գ. (Կազմախ.) *Սաստիկ ցաւ:*
ՇԱՐԺԵԼ, բ. *Շարժման միջոցով տեղափոխել մի բան: Շարժման մէջ դնել:*
ՇԱՐԺԵԼԱԿԱՆ, ած. *Շարժիչ, շարժողական:*
ՇԱՐԺԸՆԹԱՑ, գ. *Շարժման ընթացք:*
ՇԱՐԺԻՉ, ած. *Նա որ շարժում է:*
ՇԱՐԺՈՂԱԿԱՆ, ած. *Շարժելու կարողութիւն ունեցող:*
ՇԱՐԺՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շարժելու կարողութիւն, շարժելը:*
ՇԱՐԺՈՒԱԾՔ, գ. *Շարժուելու ձեւը՝ եղանակը:*
ՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Տ. *Շարժողութիւն, շարժում:*
ՇԱՐԺՈՒՉԵՒ, Տ. *Շարժուածք:*

ՇԱՐԺՈՒՄ, գ. *Շարժելը, շարժուելը:* (Կազմախ.) *Որեւէ կենդանական գործողութիւն, որ մարմնի մէջ փոփոխում է դիրքը, ձեւը, մեծութիւնը:* (Ռազմ.) *Ցամաքային կամ ծովային զօրքի տեղափոխութիւն, մանեւր:* (Փիլիս.) *Փոփոխութիւն:*

ՇԱՐԺՈՒՆ, ած. *Շարժուելու ընդունակութիւն ունեցող: Դիւրաշարժ, ճապուկ:*

ՇԱՐԻԱԹ, (Արաբ.) գ. *Մահմետական երկրնե-րում՝ դատաստանական օրէնքների ժողովածու:*

ՇԱՐՄՈՒՆ, ած. *Շարուած, շարովի: Շարքով:*

ՇԱՐՇԱՐ, ած. *Շարաւոր:*

ՇԱՐՈՂՉԷՔ, գ. *Վարձ, որ տրուում է պատ շարողին:*

ՇԱՐՈՎԻ, ած. մկ. *Շարուած շարքով:*

ՇԱՐՈՑ, գ. *Թելի վրայ շարած ընկոյզ, մարգարիտի շարան:*

ՇԱՐՈՒԱԾՔ, գ. *Շարելու ձեւը՝ եղանակը: Պատ շարելը:* (Տպար.*) Տառ տառի մօտ շարելը: Շարուած նիւթը:*

ՇԱՐՈՒՆԱԿԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շարունակուած լինելը:*

ՇԱՐՈՒՆԱԿՈՒՄ, գ. *Շարունակելը:*

ՇԱՔԱՐ, գ. *Քաղցրահամ, քաղցրաւենի:*

ՇԱՔԱՐԱԲԵԿՈՐ, գ. *Շաքարի բեկոր՝ կտոր:*

ՇԱՔԱՐԱԽՏ, գ. *Արեգան մէջ շաքարի յաւելեալ քանակով յառաջացած հիւանդութիւն:*

ՇԱՔԱՐԱՉԱՓ, գ. *Գործիք, որով չափում են լուծուած շաքարի քանակութիւնը:*

ՇԱՔԱՐԱՋՈՒՐ, գ. *Ջուր, որի մէջ շաքար է լուծուած:*

ՇԱՔԱՐԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Շաքարի եւ շաքարեղէնի առեւտուր անող:*

ՇԱՔԱՐԱՏԱՆՁ, գ. *Ամառը հասնող տանձի մի տեսակ:*

ՇԱՔԱՐԱՏՈՒՓ, գ. *Շաքար եւ շաքարեղէն պահելու տուփ:*

ՇԱՔԱՐԱՐՄԱՒ, գ. (Բուս.) *Արմաւենու մի տեսակը:*

ՇԱՔԱՐԱՑՈՒՄ, գ. (Քիմ.) *Շաքար դառնալը:*

ՇԱՔԱՐԱՒԱԶ, գ. *Շաքար՝ աւազի մեծութեան մանր բիւրեղներով:*

ՇԱՔԱՐԵՂԷԳ, գ. (Բուս.) *Եղէգի տեսակը, որմէ շաքար կը ստացուի:*

ՇԱՔԱՐԵՂԷՆ, ած. գ. *Շաքարի եւ զանազան այլ նիւթերի խառնուրդից պատրաստուած քաղցրեղէն:*

ՇԱՔԱՐԿՈՏՐԻՉ, գ. *Շաքար կոտրելու սարք ունելիի ձեւով:*

ՇԱՔԱՐՈՏ, ած. *Վրան շաքար քսուած:*

ՇԱՔԱՐՈՏԵԼ, բ. *Շաքարոտ դարձնել:*

ՇԱՔԱՐՕՂԻ, գ. *Օղիի մի տեսակ:*

ՇԱՔԻԼ, գ. *Ծառից թափած տերեւ:*

ՇԱՔԻԼԱՏԵՐԵՒ, գ. ած. *Նորաբողբոջ հակաղիր տերեւներ:*

ՇԱՔՐԻ, գ. *Խնձորի մի տեսակ:*

ՇԱՖՐԱՆ, Տ. *Զաֆրան, Քրքում:*

ՇԵԱԴԱՆԽԱՂ, գ. *Մանկական խաղ:*

ՇԵԹ, ած. *Խենթ, յիմար:*

ՇԵԿԵԼ, բ. *Ուժով խփել:*

ՇԵՂ, ած. մկ. *Ինչ որ ուղիղ ուղղութիւնից խոտորուում է այս կմ այն կողմը:* Նման. *Ծուռ, ոչ շիտակ:*

ՇԵՂԱԲԱՐՈՅ, ած. *Այս եւ այն կողմը շեղուող բնաւորութեամբ, անհաստատ:*

ՇԵՂԱԳԻՐ, Տ. *Շղագիր:*

ՇԵՂԱԳՆԱՑ, ած. մկ. *Շեղ ուղղութեամբ գնացող:*

ՇԵՂԱԾԱՅՐ, ած. *Շեղ ծայրերով:*

ՇԵՂԱԿԵԼ, բ. *Շեղ ձեւ տալ:*

ՇԵՂԱԿԻ, մկ. *Շեղ ուղղութեամբ:*

ՇԵՂԱՆԻՍՏ, ած. (Երկրաչ.) *Երկրաչափական մարմին, որի կողմերը մէկը միւսի վերաբերմամբ շեղ է:*

ՇԵՂԱՆԿԻՒՆ, ած. գ. *Շեղ՝ ոչ ուղիղ անկիւն (ունեցող):*

ՇԵՂԱՊԷՍ, մկ. *Շեղ կերպով:*

ՇԵՂԲ, գ. *Դանակի տափակ մասը:*

Սայր, սուր գործիքի բերան:
ՇԵՂԲԻԿ, ած. գ. *Կոթն ընկած՝ անպէտքացած (դանակ):*
ՇԵՂԵԼ, բ. *Շեղ գծով կմ ուղղութեամբ տանել:*
ՇԵՂԸՆԹԱՑ, ած. *Շեղ ընթացող, ուղիղ ճանապարհից շեղուած:*
ՇԵՂԻՉ, ած. գ. *Նա որ շեղում է, շեղող:*
ՇԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շեղ լինելը:*
ՇԵՂՈՒՄ, գ. *Շեղելը:*
ՇԵՂՋ, գ. *Դէզ, կոյտ:*
ՇԵՂՋԱԿՈԼՈԼ, ած. *Կրակախառն:*
ՇԵՂՋԱԿՈՅՏ, գ. *Շեղջ-շեղջ կուտակուած իրեր:*
ՇԵՂՋԱԿՈՒՏԱԿ, ած. *Իրար վրայ կուտակված:*
ՇԵՂՋԱԿՈՒՏԵԼ, բ. *Իրար վրայ կուտակուել շեղջ կազմել:*
ՇԵՂՋԱԿՈՒՏՈՒՄ, գ. *Շեղջակուտելը:*
ՇԵՂՋԱՆԱԿ, մկ. *Շեղջի նման դիզուած:*
ՇԵՂՋԱՇԵՂՋ, ած. մկ. *Շեղջերով:*
ՇԵՂՋԵԼ, բ. *Շեղջ կազմել: Դիզել:*
ՇԵՄ, գ. *Դրան բացուածքի լայնութեամբ ներքեւում հաստատուած փայտի ձող:*
ՇԵՄԱԳԼՈՒԽ, գ. *Դրան վերեւի շեմ:*
ՇԵՄԱԿԱԼ, գ. *Դրան ներքեւի շեմքը:*
ՇԵՄԱՓԱՅՏ, գ. *Շեմքափայտ:*
ՇԵՄՔԱՓԱՅՏ, գ. *Շեմքի փայտ:*
ՇԵՄՔԱՔԱՐ, գ. *Դրան ներքեւի շեմքի քար:*
ՇԵՄՔԵԼ, բ. *Դրան շեմքովն անցնել:*
ՇԵՆԱՎԱՅՐ, գ. *Գիւղատեղ:*
ՇԵՆԻԿ-ՄԵՆԻԿ, մկ. *Նազելով:*
ՇԵՆՔ, գ. *Քայլ, երկու ոտքերի մի բացուածքը:*
ՇԵՆՔԵԼ, բ. *Թոնիրի մէջ փայտերը դարսել ու սարքել՝ վառելու համար:*
ՇԵՇՏ, Տ. *Շեշտակի:* գ. (Քրկն.) *Ձայնի սաստկութիւն՝ ուժգնութիւն:*
ՇԵՇՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շեշտերը դնելը:*
ՇԵՇՏԱԿԻ, ած. մկ. *Ուժգին՝ թափով:* ած. մկ. *Յանկարծական եւ ուժգին:*

ՇԵՇՏԱՅԻՆ, ած. *(Տաղաչափական) շեշտի վրայ հիմնուած:*
ՇԵՇՏԱՆՇԱՆ, ած. *Շեշտի նշան:*
ՇԵՇՏԱՒՈՐ, ած. *Շեշտ ունեցող:*
ՇԵՇՏԵԼ, բ. *Շեշտով արտասանել:*
ՇԵՇՏՈՒՄ, գ. *Շեշտելը:*
ՇԵՊ, գ. *Լերան շեղակի զառիվայր լանջ:*
ՇԵՊԵԼ, բ. *Խփել:*
ՇԵՌ, գ. *Մէզ:*
ՇԵՌԱՄԱՆ, գ. *Աման, որ պահում են սենեակում գիշերուայ կարիքի համար:*
ՇԵՌԿԱՊ, գ. *Շեռը կապուելը:*
ՇԵՏ, ած. *Գեղեցիկ, սիրուն:*
ՇԵՐԱՄ, գ. (Կենդ.) *Ոստայնանկ թիթեռների ցեղին պատկանող թանձրամարմին եւ մազոտ թիթեռ: Շերամի թել, մետաքս:*
ՇԵՐԱՄԱԲԱՆ, գ. *Շերամի մասնագէտ:*
ՇԵՐԱՄԱԲՈՅԾ, գ. *Շերամ բազմացնող:*
ՇԵՐԱՄԱԳՈՐԾ, Տ. *Շերամապահ:*
ՇԵՐԱՄԱԾԱՌ, գ. *Շերամի ծառ:*
ՇԵՐԱՄԱՊԱՀ, ած. գ. *Շերամ պահող:*
ՇԵՐԱՄԱՊԱՀԱԿԱՆ, ած. *Շերամապահութեան յատուկ, վերաբերեալ:*
ՇԵՐԱՄԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շերամ պահելը:*
ՇԵՐԱՄԱՏՈՒՆ, գ. *Այն շինութիւնը, որի մէջ շերամը կերակրում՝ աճեցնում են եւ որտեղ շերամը բոժոժ է հիւսում:*
ՇԵՐԵՓ, գ. *Երկայն կոթով մեծ գդալ:*
ՇԵՐԵՓԱԿՈԹ, գ. *Շերեփի կոթ:*
ՇԵՐԵՓԱՁԵՒ, ած. *Շերեփի ձեւ ունեցող:*
ՇԵՐԵՓԱՆՈՒԿ, գ. (Բուս.) *Եղեսպակ մշկահոտ:*
ՇԵՐՏ, գ. *Խաւ, պատառ (հողի), պճեղ (ձմերուկի):*
ՇԵՐՏԱԳԻԾ, գ. *Շերտի նման գիծ:*
ՇԵՐՏԱԿՈՏՈՐ, ած. *Շերտ-շերտ կոտորուած՝ ճղճղուած:*
ՇԵՐՏԱՆԵՐԿԵԼ, բ. *Շերտ-շերտ ներկել:*
ՇԵՐՏԱՇԵՐՏ, ած. մկ. *Շերտ-շերտ, շերտերով:*

ՇԵՐՏԱՒՈՐ, ած. *Փայտի շերտերով շինուած: Փարակ խաւ:*

ՇԵՐՏԱՒՈՐԵԼ, բ. *Շերտերի բաժանել:*

ՇԵՐՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շերտաւոր լինելը:*

ՇԵՐՏԱՒՈՐՈՒՄ, գ. *Շերտաւորելը:*

ՇԵՐՏԱՓԱԿ, ած. *Շերտերով՝ փայտի ձողիկներով փակուած:*

ՇԵՐՏԵԼ, բ. *Շերտ-շերտ դարձնել:*

ՇԵՒՈՒՏ, գ. *Նորատունկ անտառ:*

ՇԵՓ, գ. *Խարազանի ծայրին կապուած մի մատնաչափ լայնութեամբ կաշի:*

ՇԵՓ, գ. *Աւելուկ բոյսը:*

ՇԵՓՈՐԱՀՆՉԻՒՆ, ած. *Շեփորի հնչիւնների նմանուող:*

ՇԵՓՈՐՈՒԿ, գ. (բուս.) *Զիթաքերների կարգին պատկանող թուփ:*

ՇԷԿ, ած. *Դեղինից ու կարմիրից խառն գոյն:*

ՇԷԿՕ, ած. *Շէկլիկ, շէկ գոյնով:*

ՇԷՆ, ած. *Շինուած, որտեղ շինութիւններ կան: Կենդանի, կանգուն: Գիւղակ:*

ՇԷՆ, ած. *Բարգաւաճ, զուարթ:*

ՇԷՆԱՆԱԼ, բ. *Շէն դառնալ, հարստանալ:*

ՇԷՆՄԱՏՈՒՑ, գ. *Նոր շինութեան պատին կից կանգնեցրած գերաններ, որոնց վրայ կանգնած աշխատողները պատ են շարում:*

ՇԷՆՆԱԼ, բ. *Շէն՝ մարդաբնակ դառնալ:*

ՇԷՆՇՈՂ, ած. *Ուրախ, զուարթ:*

ՇԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շէն լինելը:*

ՇԷՆՍԻՐՏ, ած. *Սիրտը շէն:*

ՇԷՆՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Շէննալ'ի:*

ՇԷՆՔ, գ. *Ինչ որ շինուում է: Շինուածքի ու կառոյցի արտաքին նկարագիրը:*

ՇԷՐ, գ. *Ժողովրդական երգ:*

ՇԷՐԱՐԴԻԱ, գ. (Բուս.) *Տորոնի ցեղից բոյս:*

ՇԷՔ, գ. *Մարմնի այն մասը, որտեղ երկու ոտները միանում են, սեռական գործարանից մինչեւ սրբանը:*

ՇԷՔԱՄԷՋ, գ. *Շէքի մէջ:*

ՇԷՔԵԼ, բ. *Մազերը ոլորելով հիւսել:*

ՇԷՔՈՒԿ, ած. մկ. *Ոտները լայն բացած ու կկզած կմ նստած:*

ՇԹԱՔԱՐ, գ. *Շիթերից գոյացած՝ բիւրեղացած քար:*

ՇԹՈՒԿ, գ. *Մի տեսակ թթու տանձ:*

ՇԻԱ, (Արաբ.) (Կրօն.) գ. *Մահմետական դաւանութիւն:*

ՇԻԹ, գ. *Կաթիլ, կայլակ:*

ՇԻԹ, գ. *Բոլորակ ուռոյց մամնի վրայ:*

ՇԻԹ, ած. *Տարօրինակ, ծաղրելի:*

ՇԻԹԱԿԵՐՊ, ած. բ. *Շիթի պէս տարածուող:*

ՇԻԹԵԼ, բ. *Խայթել:*

ՇԻԼ, ած. *Շեղակի՝ ծուռ նայող: Պակասաւոր տեսողութիւն ունեցող:*

ՇԻԼ, ած. *Ուղիղ ճանապարհից շեղուած, սխալ:*

ՇԻԼԼԻՆԳ, գ. *Անգլիական արծաթի դրամ:*

ՇԻԿ, գ. *Շիկնելը, ամօթից կարմրելը:*

ՇԻԿ, գ. *Վայելչութիւն եւ փայլ:*

ՇԻԿԱԲԱՇ, ած. *Կարմրաւուն բաշ՝ մազ ունե-*
ցող:

ՇԻԿԱԳԵՂ, ած. *Շէկ ու գեղեցիկ:*

ՇԻԿԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Շէկ՛ի, Աւելի շէկ:*

ՇԻԿԱԳՈՅՆ, ած. *Շէկ գոյնով:*

ՇԻԿԱԹԱՆ, գ. *Շէկ գոյնով ապուր:*

ՇԻԿԱԼԱՐ, գ. *Լամպի շիկացման լարը:*

ՇԻԿԱԿԱՐՄԻՐ, ած. *Աւելի կարմրին տուող շէկ գոյնով:*

ՇԻԿԱՀԱՒ, գ. (Կենդ.) *Սոխակների դասին պատկանող երգեցիկ թռչուն:*

ՇԻԿԱՀԵՐ, ած. *Շէկ մազեր ունեցող:*

ՇԻԿԱՀԵՐՈՒՀԻ, գ. *Շիկահեր կին:*

ՇԻԿԱՄՈՒԿ, գ. (Կենդ.) *Մկների ցեղին պատկանող մեծ մուկ:*

ՇԻԿԱՄՕՐՈՒՔ, ած. *Շէկ մօրուք ունեցող:*

ՇԻԿԱՆԱԼ, բ. *Շէկ գոյն ստանալ տաքանալուց:*

ՇԻԿԱՊԵԽ, ած. *Շէկ պեխեր ունեցող:*

ՇԻԿԱՏԵՍԱԿ, ած. *Շէկ տեսք ունեցող, շիկագոյն:*

ՇԻԿԱՓՈԿ, գ. *Կարմիր կաշի:*

ՇԻԿԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Մետաղակերպ օքսիդներից թանկագին քար:*

ՇԻԿԽԱՐԻ, գ. (Բուս.) *Եզնալեզուների ցեղին պատկանող խոտեղէն բոյս:*

ՇԻԿՆԵԼ, բ. *Շէկ գոյն ստանալ: Ամաչելուց շէկ գոյն ստանալ:*

ՇԻԿՆՈՏ, ած. *Շիկնող:*

ՇԻԿՆՈՒՄ, գ. *Շիկնելը:*

ՇԻԿՈՐԱԿ, ած. *Շիկագոյն:*

ՇԻՂԱԶՈՒԿ, գ. (Կենդ.) *Պերկէսների ցեղին պատկանող ձուկ,:*

ՇԻՃ, գ. *Անձրեւներից բորբոսնած ցորեն:*

ՇԻՃԿԱՅԻՆ, ած. *Շիճուկին յատուկ:*

ՇԻՃՈՒԿ, գ. *Արեան ջրային մասը, պատրաստի հեղուկ* (serum):

ՇԻՃՈՒԿԱԳՈՅՆ, գ. *Շիճուկի գոյնի:*

ՇԻՄ-ՇԻՏԱԿ, Տ. *Շիփ-շիտակ:*

ՇԻՄՊԱՆԶԷ
ՇԻՄՊԱՆՍ } գ. (Կենդ.) *Նրբաքիթ կապիկների ցեղին պատկանող մարդակերպ կմ առաջակարգ կապիկ:*

ՇԻՆԱԳԱՀ, ած. *Ագահ:*

ՇԻՆԱԿԱՆ, ած. գ. *Շէնում բնակող, գիւղացի:*

ՇԻՆԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Շինական՝ի, Աւելի շինական, շատ կոպիտ:*

ՇԻՆԱԿԱՆԱՇԷՆ, ած. *Շէները՝ շինականները շէն պահող:*

ՇԻՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շինական լինելը:*

ՇԻՆԱԿԱՆՕՐԷՆ, մկ. *Գիւղացավարի, կոպտաբար, գռեհկօրէն:*

ՇԻՆԱՀԱՒԱՆ, ած. մկ. *Շէնի՝ գիւղի հաւանութեամբ:*

ՇԻՆԱՄԷՋ, գ. *Շէնի՝ գիւղի միջավայրը:*

ՇԻՆԱՄՈՒՏ, ած. *Շէնը՝ բնակուած տեղ մտնող:*

ՇԻՆԱՆԻՒԹ, գ. *Որեւէ նիւթ, որ հարկաւոր է շինութիւններ շինելու համար:*

ՇԻՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շինարար լինելը, շինարարի յատկութիւնը:*

ՇԻՆԱՑԻ, ած. *Շէնի բնակիչ՝ գիւղացի:*

ՇԻՆԱՔԱՐ, գ. *Շինութեան պիտանի քար:*

ՇԻՆԵԼ, բ. *Շէնացնել, բնակելի դարձնել: Ճարտարել, յօրինել, հնարել, կառուցել: Զուգաւորուել կնոջ հետ:*

ՇԻՆԵԼ՛, գ. *Ռուսաստանի զինուորականի վրայի տաք երկայն զգեստ:*

ՇԻՆԾՈՒ, ած. *Իրենից հնարած:*

ՇԻՆԾՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շինծու՝ կեղծ լինելը:*

ՇԻՆԿՈՏԵՄ, գ. (Բուս.) *Խաչաբերների կարգին պատկանող բոյս:*

ՇԻՆՈՎԻ, ած. *Շինծու, կեղծ:*

ՇԻՆՈՒԱԾ, գ. *Շինելը, կառուցելը:*

ՇԻՆՈՒԱԾՔ, գ. *Շինութիւն, շէնք, Շինելը:*

ՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շինուածք: Կառոյց:*

ՇԻՇ, գ. *Ապակեայ սրուակ:*

ՇԻՇԱԿ, գ. *Մի տարեկան գառ:*

ՇԻՇԿԼԱԾ, ած. *Անհամբեր, որկրամոլ:* Հմմտ. *Շշկլած:*

ՇԻՇՔ, գ. *Վզի յետեւի կողմը, ծոծրակ:*

ՇԻՋԱՆԵԼ, բ. *Մարել:*

ՇԻՋԱՆՈՒՏ, ած. *Ինչ որ ընդունակ է շիջանելու:*

ՇԻՋԵԼԱՓԱՌ, ած. *Որի փառքը շիջել է:*

ՇԻՋՈՒԿ, Տ. *Շիճուկ:*

ՇԻՋՈՒՑԻՉ, ած. *Այն, ինչ շիջեցնում է, մարող, հանգցնող:*

ՇԻՋՈՒՑՈՒՄ, գ. *Շիջեցնելը, հանգցնելը: Պարտքը մաս-մաս վճարելը:*

ՇԻՊ, գ. *Պղլեղ, արզն սպիտակ մետաղ:*

ՇԻՏ, գ. *Ջերմէ առաջ եկող փոքրիկ պալար: Բշտիկ:*

ՇԻՏԱԿ, ած. մկ *Ուղղաբերձ:* Հկր. *Ծուռ. թեք:* Հկր. *Շեղ: Ուղիղ, ճշմարիտ:* Հկր.

Կեղծ, խարդախ:

ՇԻՏԱԿԱԽՕՍ, ած. *Շիտակ խօսող:*

ՇԻՏԱԿԵԱԼ, *Շիտակել՛ի:*

ՇԻՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շիտակ լինելը:*

ՇԻՐԱՀԱՆ, ած. գ. *Շիրան հանող, կարասներն ածող:*

ՇԻՐԱՅ, (Պարսկ.) գ. *Քաղցու, խաղողի ճմլումէ ստացուած հիւթ:*

ՇԻՐԻՄ, գ. *Գերեզմանաքար, տապանաքար: Գերեզման:*

ՇԻՐՄԱԼՈՅՍ, գ. Տե'ս ԱՍՏՂԱԹԱՓՈՆ--ի օրինակը:

ՇԻՐՄԱՏԱԽՏԱԿ, գ. *Շիրիմին դրուած յուշատախտակ:*

ՇԻՐՄԱՏԵՂ, գ. *Գերեզմանատեղ:*

ՇԻԻ, գ. *Բարակ ու դալար ճիւղ:*

ՇԻԻ, գ. *Խաղողը հնձանի մէջ ճմլելուց, քամելուց յետոյ մնացած չեչը:*

ՇԻՒԱՆ, գ. *Լաց, կոծ:*

ՇԻՒՂԱԲԵՐ, ած. *Շիւղ բերող:*

ՇԻՒՂԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շիւղերով գործելը:*

ՇԻՓ, գ. *Տարակուսանք, շփոթութիւն, ամօթ:*

ՇԻՓ-ՇԻՏԱԿ, ած. մկ. *Բոլորովին շիտակ:*

ՇԼԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, ած. *Մտքի կուրութիւն: Մթագնել:*

ՇԼԱՆԱԼ, ած. *Աչքը շիլ դառնալ:*

ՇԼԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շլանալը, աչքի լոյսի մթագնելը: Սաստիկ լոյսին աչքիուժեղ փայլ:*

ՇԼԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Շլացնող, աչքերի լոյսը մթնեցնող:*

ՇԼԲԼԻԹ, գ. *Շլորից պատրաստուած թթու պաստեղ:*

ՇԼԽՏԻ, ած. *Անփոյթ ու կիսատ-պռատ գործ անող: Թափթփած:*

ՇԼԻՆՔ, գ. *Վիզ, ճիտ:*

ՇԼԼԱՂԵԼ, բ. *Խարազանով ուժեղ հարուածել:*

ՇԼՄՈՐ, գ. *Խառնակութիւն: Շուար:*

ՇԼՄՈՐԵԼ, բ. *Շփոթուել: Շուարիլ:*

ՇԼՈՐ, Տ. *Սալոր:*

ՇԼՈՐԱՉԻՐ, գ. *Շլորի չիր:*

ՇԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շլացութիւն, կուրութիւն:*

ՇԼՈՓԱՅ, գ. *Մեծ փաթիլներով թափուող ձիւն:*

ՇԼՈՒԵԼ, բ. *Շլանալ:*

ՇԼՏԻԿ, ած. *Շիլ աչքեր ունեցող:*

ՇԼՏԻ-ՇՓՈԹ, ած. *Խառնափնթոր:*

ՇԼՕ-ՓԼՕ, Տ. *Շփերթ:*

ՇԽԹԱՆ, գ. *Միահամուռ յարձակում:*

ՇԽԿԱՐԱՅ, գ. *Բարձրաձայն ծիծաղ, քահ-քահ:*

ՇԽԿՇԽԿԱԼԻ, մկ. *Շխշխկալով:*

ՇԽՇԽԿԱՆ, ած. *Շխշխկացող:*

ՇԽՌՏՈՒՔ, գ. *Խշշոց, խշրտոց:*

ՇԿԱՀ, գ. *Նետի սուր ծայրը:*

ՇԿԱՀԵԼ, բ. *Շառաչիւնի ձայն հանել:*

ՇԿԱՀԵԼ, նբ. *Շառաչել նետ զէնք հնչեցնել:*

ՇԿԱՀԻՒՆ, գ. *Շառաչիւն:*

ՇԿԱՀԻՒՆ, գ. *Աղեղի, զէնքի ձայն:*

ՇԿԱՅԵԼ, Տ. *Շողոքորթել:*

ՇԿԵՐՆԵՐ, գ. *Ծովեզր:*

ՇԿԹԵԼ, բ. *Առաջ շարժուել շփանալով:*

ՇԿԼՕՐ, գ. *Բերք կաղնի ծառի:*

ՕԹԱԿ, գ. *Ցկեանս աքսոր:*

ՇՂԱԳԻՐ, գ. *Շեղ գիր:*

ՇՂԱՐԹ, գ. *Ձմերուկի ՝սեխի եւն պճեղ:*

ՇՂԱՐՇ, գ. *Գլխի ծածկոց: Քօղ:*

ՇՂԱՐՇԱՅԻՆ, ած. *Շղարշի պէս, շղարշէ:*

ՇՂԱՐՇԱՒՈՐՈՒԵԼ, բ. *Շղարշով ծածկըուել: Քօղարկուել:*

ՇՂԱՓՈՒՔ, գ. *Անասունների հիւանդութիւն:*

ՇՂԹԱՅ, գ. *Երկաթից կմ այլ մետաղից մանեկաձեւ կմ օղակներով կապանք:* Փոխ. *Օտարի լուծ, ստրկութիւն:*

ՇՂԹԱՅԱՁԵՐԾ, ած. մկ. *Շղթայից զերծ:*

ՇՂԹԱՅԱԿԱՊ, ած. մկ. *Շղթայով կապուած:*

ՇՂԹԱՅԱԿԵՐՊ, ած. *Շղթայի նման։*
ՇՂԹԱՅԱԿԻՐ, ած. *Շղթայ կրող։*
ՇՂԹԱՅԱԿԻՑ, ած. *Միասին շղթայուած։*
ՇՂԹԱՅԱՁԵՒ, ած. *Շղթայի ձեւ ունեցող։*
ՇՂԹԱՅԱՓԱԿ, ած. *Շղթաներով փակ-ուած։*
ՇՂԹԱՅԵԼ, բ. *Շղթայի զարնել։*
ՇՂԹԱՅՈՒՄ, գ. *Շղթայելը։*
ՇՂԹԱՅՕՐԷՆ, մկ. *Շղթայի նման։*
ՇՃԿԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. *Շիճուկաբանա-կան։*
ՇՄԱԹ, գ. *Նեղ լուսամուտ։*
ՇՄԱԹ, գ. Տ. *Շիճուկ։*
ՇՄԱՐԱՆԱՑ, ած. մկ. *Ձրիաբար, առանց աշխատանքի։*
ՇՄԲԼԱՆ, ած. *Չափազանց առատ։*
ՇՄՈԼ, գ. *Ածխահոտ։*
ՇՄՓՇՄՓԱՀՈՏ, գ. *Վատ հոտ։*
ՇՆԱԲԱՐ, մկ. *Շան պէս։*
ՇՆԱԲԱՐՈՅ, ած. *Շան բարք՝ բնաւո-րութիւն ունեցող։*
ՇՆԱԲԵՐԱՆ, ած. *Շան բերան ունեցող։*
ՇՆԱԳԱՅԼ, գ. (Կենդ.) *Շնազգիների ցե-ղին պատկանող գազան, գայլի եւ աղուէսի միջեւ։*
ՇՆԱԳԼՈՒԽ, ած. *Շան գլխի նման գլուխ ունեցող։*
ՇՆԱՋԳԻՆԵՐ, գ. (Կենդ.) *Մսակերների կմ գազանների կարգին պատկանող կենդանիների ցեղ։*
ՇՆԱԹԱՒԱԼ, գ. *Շան պէս թաւալուելը։*
ՇՆԱԼ, բ. *Շան պէս անխտիր լինել սե-ռական յարաբերութեան մէջ։ Մեղանչել։*
ՇՆԱԼԱԿՈՏ, գ. *Շան լակոտ։*
ՇՆԱԼԵԶՈՒ, գ. (Բուս.) *Խոտատերեւ-ների կարգից եզնալեզուեանների ցեղին պատկանող բոյս։*
ՇՆԱԽԱՂՈՂ, գ. (Բուս.) *Մորմազգիների կարգին պատկանող բարակ պատաղիճ թուփ։*
ՇՆԱԽՈՐՈՄ, գ. *Ընծայ, որ մերձաւոր ազգականները տալիս են հարսին։*

ՇՆԱԽՍՏՈՐ, գ. (Բուս.) *Շան սխտոր (կմ խստոր)։*
ՇՆԱԽՏԱՒՈՐ, ած. գ. *Կատաղի շան կը-ծելուց ախտացած՝ վարակուած։*
ՇՆԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շունը հետը ման ածելը։*
ՇՆԱԿԱՆ, ած. *Շան յատուկ։*
ՇՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շան իւրայատ-կութիւն։*
ՇՆԱԿԱՊԻԿՆԵՐ, գ. (Կենդ.) *Կապիկնե-րի մի ցեղ։*
ՇՆ(Ա)ԿԱՐՈՍ, գ. (Բուս.) *Հովանոցաւոր-ների կարգից թունաւոր բոյս։*
ՇՆԱԿԵՐՊ, ած. *Շան կերպարանք ունե-ցող։*
ՇՆԱԿԻ, գ. (Բուս.) *Անորոշ տեսակի վայրի ծառ։*
ՇՆԱՀԱՋ, գ. *Շան հաջոցը։*
ՇՆԱՀՈՏ, գ. *Կեղտոտ շան յատուկ հոտ։*
ՇՆԱՃԱՆՃ, Տ. *Շանաճանճ։*
ՇՆԱՄԵՌՈՒԿ, գ. (Բուս.) *Ձիթաբերների կարգին պատկանող թփերի եւ ծառերի սեռ։*
ՇՆԱՄԻՏ, ած. *Շնաբարոյ։*
ՇՆԱՅԻՆ, ած. *Շան յատուկ։*
ՇՆԱՆՄԱՆ, ած. *Շան նման, ինչպէս շունը։*
ՇՆԱՆՈՑ, գ. *Շների կացարան։ Խառնակ վայր։*
ՇՆԱՌ, ած. *Շան բերանից յետ առնը-ուած՝ խլուած։*
ՇՆԱՍԷՐ, ած. *Շուն սիրող։*
ՇՆԱՎԱՐԴ, Տ. *Մասրենի։*
ՇՆԱՏԱՄ, Տ. *Ժանիք։*
ՇՆԱՐՕՐ, գ. (Կենդ.) *Անորոշ տեսակի թռչուն։*
ՇՆԱՑՈՂԱԿԱՆ, ած. *Շնացողին յա-տուկ։*
ՇՆԱՔԱՂՑ, գ. (Ախտաբ.) *Հիւանդութիւն, որ արտայատուում է մշտական քաղցով։*
ՇՆԱԲՈԽ, գ. *Բոխի մի տեսակը։*

ՇՆԴԵՂ ԱՇՆԱՆԱԿԱՆ, գ. (Բուս.) *Շուշանազգիների կարգին պատկանող բոյս:*

ՇՆԴԸՀՈՏ, գ. *Գարշելի հոտ:*

ՇՆԴՌՈՂ, գ. *Շան պէս դողալը ցրտից:*

ՇՆԵՐԱՄ, մկ. *Շների երամով:*

ՇՆԵՐՈՑ}

ՇՆԵՐՈՑ ԳԷԼԵՐՈՑ} գ. *Շների (ու գայլերի) բաժին:*

ՇՆԹԵԼ, բ. *Շունի պոչը շարժելով մէկից ուտելիք խնդրելը:*

ՇՆԼԱԿ, ած. *Շան լակած՝ լափելը:*

ՇՆԽԱՂՈՂ, գ. (Բուս.) *Մորմազգիների կարգին պատկանող թուփ:*

ՇՆԾԵՐ, գ. *Շնացող, ցանկասէր՝ վաւաշոտ ծերունի:*

ՇՆՀԱՐՔ, գ. *Շան վզի կապ:*

ՇՆԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շնութեան մոլութիւն:*

ՇՆՈՐԵԱԿ, գ. (Բուս.) *Խոլորձների կարգին պատկանող բոյս:*

ՇՆՈՐՀ, գ. *Պարգեւ, գերբնական ձիրք: Գթութեան գործ, ներում: Ձիրք, տաղանդ:*

ՇՆՈՐՀԱԲԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շնորհալի՝ վայելուչ խօսուածք:*

ՇՆՈՐՀԱԲԱՇԽ, ած. *Շնորհներ բաշխող:*

ՇՆՈՐՀԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շնորհներ՝ պարգեւներ բաշխելը:*

ՇՆՈՐՀԱԳԻՐ, ած. (Կրօն.) *(Աստուածային) շնորհով գրուած:*

ՇՆՈՐՀԱԳԻՒՏ, ած. *Նա որ շնորհ է գըտել:*

ՇՆՈՐՀԱԲՈՅՐ, ած. *Որից շնորհք է բուրում:*

ՇՆՈՐՀԱԳԵՂ, ած. *Շնորհալի եւ գեղեցիկ, շէնքով շնորհքով:*

ՇՆՈՐՀԱԶԱՐԴ, ած. *Շնորհքներով զարդարուած:*

ՇՆՈՐՀԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շնորհազարդ լինելը:*

ՇՆՈՐՀԱԶԵՂԾ, ած. *Շնորհը զեղծող:*

ՇՆՈՐՀԱԶՈՒՐԿ, ած. *Շնորհից զըրկուած, որից շնորհը վերացուած է:*

ՇՆՈՐՀԱԶՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շնորհազիրկ կմ շնորհազուրկ լինելը:*

ՇՆՈՐՀԱԼԻ, ած. *Շնորհքներով լցուած: Բարեձեւ:*

ՇՆՈՐՀԱԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շնորհալի լինելը:*

ՇՆՈՐՀԱԼԻՐ, ած. Տ. *Շնորհալի:*

ՇՆՈՐՀԱԽՆԴԻՐ, ած. *Շնորհ խնդրող:*

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼ, ած. *Երախտաւոր, գնահատանք, արժանի:*

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼԱԿԱՆ, ած. *Շնորհակալութիւն արտայայտող:*

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շնորհակալ լինելը:*

ՇՆՈՐՀԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.), *(Ս. հոգու) շնորհիւ սահմանուած:*

ՇՆՈՐՀԱԿԻՐ, ած. *Իր մէջ շնորհներ կրող: Ձիրք, տաղանդ:*

ՇՆՈՐՀԱՀԱՏՈՅՑ, ած. *Ստացած շնորհի փոխարէն հատուցող:*

ՇՆՈՐՀԱՁԵՌ, գ. *Շնորհաշատ ձեռքեր ունեցող:*

ՇՆՈՐՀԱՁԻՐ, ած. *Շնորհի պարգեւող, շնորհաբաշխ:*

ՇՆՈՐՀԱՆՈՐՈԳ, ած. *Նորօրինակ շնորհի ունեցող:*

ՇՆՈՐՀԱՇԱՏ, ած. *Շնորհքը շատ:*

ՇՆՈՐՀԱՇՈՒՔ, ած. *Շնորհքներով շքեղացած:*

ՇՆՈՐՀԱՊԱՏԱՐ, ած. *Շնորհներով զեղուած:*

ՇՆՈՐՀԱՊԱՏՈՒՄ, ած. (Եկեղ.) *(Աստուածային) շնորհով պատմուած գրող:*

ՇՆՈՐՀԱՊԱՐԳԵՒ, ած. (Եկեղ.) *Շնորհներ պարգեւող:*

ՇՆՈՐՀԱՊԱՐՏ, ած. *Նա որ մէկին պարտական է նրանից ստացած շնորհների համար:*

ՇՆՈՐՀԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շնորհապարտ լինելը:*

ՇՆՈՐՀԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շնորհառու լինելը:*

ՇՆՈՐՀԱՎԱՃԱՌ, ած. *Իր շնորհները ծախող կին:*

ՇՆՈՐՀԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շնորհների առատ բաշխում:*

ՇՆՈՐՀԱՏՈՒ, ած. *Շնորհ տուող:*

ՇՆՈՐՀԱՏՈՒՐ, ած. *Իբրեւ շնորհք տրուած:*

ՇՆՈՐՀԱՐԱՐ, ած. *Մէկին շնորհ անող:*

ՇՆՈՐՀԱՒՈՐ, ած. *Շնորհ ունեցող: Բարեմաղթութեան եւ խնդակցութեան արտայայտութիւն: Բախտաւոր, երջանիկ:*

ՇՆՈՐՀԱՒՈՐԱԳԻՐ, գ. *Շնորհաւորական գիր՝ նամակ:*

ՇՆՈՐՀԱՒՈՐԱԿԱՆ, ած. *Շնորհաւորութիւն պարունակող:*

ՇՆՈՐՀԱՒՈՐԱՆՔ, գ. *Շնորհաւորելը:*

ՇՆՈՐՀԱՒՈՐԵԼ, նբ. *Բարին մաղթել, յաջողութեան մը ձայնակցիլ:*

ՇՆՈՐՀԱՓԱՅԼ, ած. *Նա որ փայլում է շնորհներով:*

ՇՆՈՐՀԵԼ, բ. *Շնորհ կմ իբրեւ շնորհ տալ: Պարգեւ կմ պատիւ տալ: Իբրեւ շնորհ: Պարգեւել:*

ՇՆՈՐՀՈՒՄ, գ. *Շնորհելը:*

ՇՆՈՐՀՈՒՆԱԿ, ած. *Շնորհ ունեցող, շնորհալի:*

ՇՆՈՐՀՔ, գ. Տ. *Շնորհ: Առանձին արժանիք, առաւելութիւն: Պատշաճութիւն: Վայելչութիւն, ձիրք, պարգեւ:*

ՇՆՈՐՈՐ, գ. (Կենդ.) *Անորոշ ցեղի կարմիր թռչուն սագի նման:*

ՇՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շան յատկութիւն, շան բնաւորութիւն:* Փոխ. *Չարասիրութիւն:* Նման. *Օտարի կնոջ հետ խառնակուելը:*

ՇՆՉԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շնչելը, շնչառութիւն:*

ՇՆՉԱԲՈՅՐ, գ. *Շնչառութեան բոյրը:*

ՇՆՉԱԴԻՄԱԿ, գ. *Շնչելու դիմակ:*

ՇՆՉԱԴՐԱՄ, գ. *Ամէն մի շնչից՝ անձէ ստացուելիք դրամը:*

ՇՆՉԱԿԱԼ, ած. *Շունչն իր մէջ պահող:*

ՇՆՉԱԿԱՆ, ած. *Շունչ ունեցող:*

ՇՆՉԱԿԱՆԱՊԷՍ, մկ. *Իբրեւ շնչական:*

ՇՆՉԱԿԻՑ, ած. *Միասին շնչող:*

ՇՆՉԱԿՏՈՒՐ, ած. մկ. *Շունչը կտրած, շնչասպառ:*

ՇՆՉԱՀԱՆ, ած. *Շունչը հանող:*

ՇՆՉԱՀԱՏ, ած. *Շնչասպառ:*

ՇՆՉԱՀԵՂՁ, ած. մկ. *Շունչը կտրուելու մօտ:*

ՇՆՉԱՀԵՂՁԻԿ, ած. *Շունչը խեղդող:*

ՇՆՉԱՀԵՂՁՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շնչահեղձիկ լինելը:*

ՇՆՉԱՆԱԼ, բ. *Շնչաւորուել, շունչ ստանալ:*

ՇՆՉԱՆՑՔ, գ. *Շնչելու անցք:*

ՇՆՉԱՌԱԿԱՆ, ած. *Շնչառութեան յատուկ:*

ՇՆՉԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շունչ առնել-տալը:*

ՇՆՉԱՍՈՒՆ, ած. *Հովասուն:*

ՇՆՉԱՍՊԱՌ, ած. մկ. *Շունչը սպառուած: Դժուարաւ շնչող:*

ՇՆՉԱՍՊԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շնչասպառ լինելը:*

ՇՆՉԱՏԵԼ, բ. *Շունչը կտրուել:*

ՇՆՉԱՐԳԵԼ, ած. *Շունչն արգելուած, շնչել չկարողացող:*

ՇՆՉԱՐԳԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շնչառական գործարանների հիւանդութիւն:*

ՇՆՉԱՒՈՐ, ած. *Շունչ ունեցող, կենդանի:*

ՇՆՉԱՒՈՐԵԼ, բ. *Շնչաւոր դարձնել:*

ՇՆՉԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շնչաւոր լինելը, շնչելը:*

ՇՆՉԱՓՈՂ, գ. (Կազմախ.) *Կռճիկներից բաղկացած թաղանթապատ գլանակաձեւ փող, որ իջնում է խռչակից մինչեւ թոքերը:*

ՇՆՉԵԼ, բ. *Օդը ներս ծծել թոքերի մէջ:* բ. *Շնչառութեան գործողութիւն կատարել:*

ՇՆՉԵՐԱԿ, Տ. *Երակը, որ արիւնը սրտէն*

թոքերը կը տանի թթուածինով հարըստանալու:

ՇՆՉՈՒԿ, գ. *Շունչը՝ կեանքը պահպանող:*

ՇՆՉՈՒՄ, գ. *Շնչելը:*

ՇՆՔՈՒՆ, գ. *Սուտ քուն:*

ՇՇԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Շիշեր շինող արհեստաւոր:*

ՇՇԱՅԻՆ, ած. *Շշին յատուկ:*

ՇՇԻԿ, գ. *Փոքր շիշ:*

ՇՇԿԼԻԵԼ, բ. *Շփոթուել, խառնաշփոթ դառնալ:*

ՇՇԿԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շշկլուելը:*

ՇՇՄԱՑՆԵԼ, **ՇՇՄԵՑՆԵԼ** } անց. ձեւ *Շշմել՛ի: Զարմանքէն ապշեցնել:*

ՇՇՄԵԼ, բ. *Թմրել, գլուխը ուռել: Զարմանքէն ապշիլ:*

ՇՇՆՋԵԼ, բ. *Ցած ձայնով մի բան ասել:*

ՇՇՆՋԻՒՆ, գ. *Շշնջելու ձայն:*

ՇՇՈՒԿ, գ. *Ցած ձայն:*

ՇՇՈՒԿ, գ. *Երկայն կոթով դդում:*

ՇՇՈՒԿԱՁԱՅՆ, ած. *Ցածրաձայն, շշնջաձայն:*

ՇՇՈՒՆՋ, գ. *Շշնջելը:*

ՇՈԳ, գ. *Օդի կմ եղանակի նեղիչ տաքութիւն: Գոլ:*

ՇՈԳԱԲԵՐ, ած. *Շոգ բերող:*

ՇՈԳԱՆԱԼ, բ. *Օդը նեղիչ դառնալ:*

ՇՈԳԵԳՆԱՑ, ած. *Շոգիի ոյժով գնացող:*

ՇՈԳԵԼ, բ. *Շոգն զգալ, շոգից նեղուել:*

ՇՈԳԵԼԻՑ, ած. *Շոգիով լցուած:*

ՇՈԳԵԿԱԹՍԱՅ, գ. *Շոգեշարժ մեքենայի կաթսան:*

ՇՈԳԵԿԱՌՔ, գ. *Շոգիի ոյժով շարժուող երկաթէ կառք:*

ՇՈԳԵՀԱՆ, ած. *Շոգին դուրս հանող:*

ՇՈԳԵՄԱԿՈՅԿ, գ. *Մակոյկ, որ շարժուում է շոգիի ոյժով:*

ՇՈԳԵՄԵՔԵՆԱՅ, գ. *Մեքենայ, որ արտադրում է շոգի:*

ՇՈԳԵՆԱՒ, գ. *Նաւ՝որ շարժուում է շոգիի ոյժով:*

ՇՈԳԵՆԱՒԱԿ, գ. *Փոքր շոգենաւ:*

ՇՈԳԵՆԱՒՈՐԴ, ած. գ. *Շոգենաւով նաւորդող::*

ՇՈԳԵՇԱՐԺ, ած. *Շոգիով շարժուող:*

ՇՈԳԵՔԱՐՇ, գ. *Շոգեշարժ մեքենայ, որ քարշում է երկաթուղային գնացքը:*

ՇՈԳԵՔԱՐՇԱՅԻՆ, ած. *Շոգեքարշին յատուկ:*

ՇՈԳԻ, գ. Տ. *Գոլորշի:*

ՇՈԳԻԱԼԻՑ, ած. *Շոգիով լիքը:*

ՇՈԳԻԱՆԱԼ, Տ. *Գոլորշանալ:*

ՇՈԳՄՈԳԵԼ, բ. *Քսութիւն անել:*

ՇՈԳՄՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շոգմոգ լինելը:*

ՇՈԳՌՈՒԿ, ած. *Շոգած, խիստ տաքացած:*

ՇՈԼՐՏԵԼ, բ. *Աչքերի գունդերը վեր շըրջել:*

ՇՈԽԻԿ, ած. *Իրեն սիրցնող:*

ՇՈՀ, գ. *Ալիւրից, օսլայից պատրաստուած ջրալի շաղախ: Թուղթ կպցնելու շաղախ:*

ՇՈՀԵԼ, բ. *Շոհ տալ, մանածը շոհի մէջ թաթախել:*

ՇՈՀԻՉ, ած. գ. *Շոհող:*

ՇՈՀՈՒՄ, գ. *Շոհելը:*

ՇՈՂ, գ. *Լոյսի շառաւիղ:*

ՇՈՂ, գ. *Լոյսի ճառագայթ, փայլք:*

ՇՈՂԱԶԱՐԴ, ած. *Շողերով զարդարուած:*

ՇՈՂԱԶԱՐԴԵԼ, բ. *Շողերով զարդարել:*

ՇՈՂԱԹԱԹԱԽ, ած. *Շողերի մէջ թաթախուած:*

ՇՈՂԱԼ, բ. *Փայլել:*

ՇՈՂԱԿԱԹ, գ. (Եկեղ.) *Շող կաթելը:*

ՇՈՂԱԿՆ, գ. *Շողացող՝ պսպղունակ:*

ՇՈՂԱՁԵՒ, ած. *Շողի ձեւ ունեցող:*

ՇՈՂԱՆ, գ. *Մի տեսակ ընտիր նուռ:*

ՇՈՂԱՎԱՐԴ ԿԿՈՒԻ, գ. (Բուս.) *Համասպրամի մի տեսակը:*

ՇՈՂԱՑՈՒՄ, գ. *Շողալը:*

ՇՈՂԱՒՈՐ, ած. *Շող ունեցող:*

ՇՈՂԵՐԵՍ, ած. *Լուսափայլ։*

ՇՈՂԻՆՔ, Տ. *Շողիք։ Լորձունք։*

ՇՈՂԻՔ, գ. *Լորձունք։*

ՇՈՂԿՏԱԼ, բ. *Լոյսի ճառագայթը ողորկ ու փայլուն մակերեւոյթի վրայից անդրադառնալ։*

ՇՈՂՀԱՐ, ած. *Շողից՝ արեւի տաքութիւնից զարկուած։*

ՇՈՂՀԱՑ, գ. (Եկեղ.) *Մի տեսակ յատուկ հաց մատաղի համար։*

ՇՈՂՇՈՂԵԼ, բ. *Շողեր արձակել, փայլփըլել։*

ՇՈՂՇՈՂԻՒՆ, գ. *Շողշողալը։ Փայլուն։*

ՇՈՂՇՈՂՈՒՄ, գ. *Շողշողալը։*

ՇՈՂՇՈՂՈՒՆ, ած. *Շողշողացող։*

ՇՈՂՈՄ, Տ. *Շողոքորթ...*

ՇՈՂՈՄԱՆՔ, Տ. *Շողոքորթութիւն։*

ՇՈՂՈՄԵԼ, Տ. *Շողոքորթել։*

ՇՈՂՈՏ, գ. (Կենդ.) *Խղունջի մի տեսակ։*

ՇՈՂՈՒԴՈՂ, գ. *Տաքացնելն ու դողացնելը։*

ՇՈՂՈՒԿ, գ. (Կենդ.) *Լորձունքոտ եւ առանց պատեանի մի տեսակ խղունջ։*

ՇՈՂՈՒՄ, գ. *Շողալը, փայլելը։*

ՇՈՂՈՔՈՐԹ, ած. *Նա որ շողոքորթում է, շողոքորթող։*

ՇՈՂՈՔՈՐԹԱԼԻՑ, ած. *Շողոքորթութեամբ լի։*

ՇՈՂՈՔՈՐԹԱՆՔ, գ. *Շողոքորթ խօսքեր։*

ՇՈՂՈՔՈՐԹԵԼ, բ. *Կեղծաւորութեամբ մէկին անչափ գովել։ Քծնել, աշխատել հաճոյանալ։*

ՇՈՂՈՔՈՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շողոքորթ լինելը։ Շողոքորթանք, շողոքորթ։*

ՇՈՂՄԻՐՏ, ած. *Միրտը քարացած։*

ՇՈՂՔ, գ. *Շող, երդիքից կմ մի ծակից ներս ընկած լոյսի ճառագայթ։*

ՇՈՃՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Դատարկ՝ անմիտ՝ ունայն մտածմունք։*

ՇՈՄԻՆ, Տ. *Ծմել, Սպանախ։*

ՇՈՅԱՆՔ, գ. *Շոյելը, փայփայելը։*

ՇՈՅԵԼ, բ. *Ձեռքը մեղմով քսել, փաղաքշել։*

ՇՈՅԻՉ, ած. *Նա որ շոյում է, շոյող։*

ՇՈՅՈՒՄ, գ. *Շոյելը։*

ՇՈՅՏ, ած. *Փութկոտ։*

ՇՈՇ, գ. *Գեղեցիկ ծիլ։*

ՇՈՇԱԿ, ած. *Նուրբ, գեղեցիկ։*

ՇՈՇՈԿԱՆՔ, գ. *Գեղեցիկ երեւալու ձեւեր։*

ՇՈՂՈՔՈՐԹ, գ. *Խնդուկ, բաքսուկ, հետք, նշոյլ։*

ՇՈՊԵԼ, բ. *Քաշելով պոկել, փրցնել։ Կորզել։ Գողանալ։ Շորթել։*

ՇՈՊԿԵԼ, բ. *Մորթը վրայից պլոկուել։*

ՇՈՊՇՈՊԵԼ, բ. *Շոպել, քաշքշել։*

ՇՈՌ, ԼՈՌԻԿ, գ. *Մածնի թանից կմ պանրի շիճուկից ստացուող պանրանըման նիւթ։*

ՇՈՌ, ած. *Փոքր ինչ աղի, աղշոռ։* Փոխ. *Թաքնուած մի վատ յատկութիւն երեւան բերել։*

ՇՈՌ ԲԼԻԹ, գ. *Աղի բլիթ։*

ՇՈՌԽՈՏ, գ. *Անորոշ տեսակի բոյս։*

ՇՈՌՈՒՄԱԾՈՒՆ, գ. *Շոռի ու մածունի խառնուրդից պատրաստուած ուտելիք։*

ՇՈՌՏԵԼ, բ. *Գրքի թղթերը արագ-արագ շուռ տալ՝ մատները քսելով, թղթատել։*

ՇՈՌՓԵԼ, բ. *Շոպել։*

ՇՈՐ, գ. *Խաղողի չանչ։*

ՇՈՐ, գ. *Լաթ։*

ՇՈՐԱԿՏՈՐ, գ. *Շորի կտոր։*

ՇՈՐԱՀԱՆ, ած. մկ. *Շորերը հանած, առանց զգեստի։*

ՇՈՐԱՀԻՒՆ, գ. *Հին լաթի կտոր։*

ՇՈՐԱՀՈՏ, գ. *Այրուող շորի հոտ։*

ՇՈՐԱՁԵՒԱՆՔ, գ. *Հարսանեկան շորերը ձեւելու հանդէսը։*

ՇՈՐԱՊԱՀ, գ. *Հանրակացարաններում այն անձը, որ պահում է շորերն ու սպիտակեղէնը։*

ՇՈՐԱՏԻԿՆԻԿ, գ. *Շորերից՝ կտորներից պատրաստուած տիկնիկ։*

ՇՈՐԱՏՈՒՆ, գ. *Հանրակացարանն-*

րում շորերը պահելու սենեակ։
ՇՈՐԱՑՈՒ, ած. գ. *Շոր՝ հագուստ կարելու յարմար կտոր։*
ՇՈՐԱՒՈՐԻԿ, ած. *Շորեր հագած։*
ՇՈՐԵՂԷՆ, ած. գ. *Շորերի՝ զգեստների ամբողջութիւնը։*
ՇՈՐԵՐԱՒՈՆ, մկ. *Շորերով։*
ՇՈՐԹ, գ. *Գոյն, (որից դեղնաշորթ, կարմըրաշորթ եւն)։*
ՇՈՐԹ, արմ. *Շորթել՚ի, գ. շորթող, կորզող։*
ՇՈՐԹԵԼ, բ. *Կորզել, խլել, յափշտակել։*
ՇՈՐԹՈՒՄ, գ. *Շորթելը։*
ՇՈՐԻԿ, ած. *Խառնակիչ։*
ՇՈՐԿԵՐ, ած. (Ծածկաբ.) *Անբարոյական, անառակ։*
ՇՈՐՇՈՓ, գ. *Հետք՝ մնացորդ մի բանի։ Ազդեցութիւն։*
ՇՈՐՈՐ, գ. *Սահուն, ծանր՝ նազանի շարժուածք։ Օրօրուն։*
ՇՈՐՈՐԱԼ, բ. *Սահուն քայլուածքով։ Նազանքով քալել։*
ՇՈՐՈՐԱՎԱՐԳ, ած. բ. *Շորորուն վարգով։*
ՇՈՐՈՐԸՆԹԱՑ ԼԻՆԵԼ, բ. *Շորորալով ընթանալ։*
ՇՈՐՈՐ-ՄՈՐՈՐ, մկ. *Շորոր տալով, շորորալով։*
ՇՈՒԱԼ, բ. *Ուժեղ քամու սուլելը նեղ անցքի միջով։*
ՇՈՒԱՅՏ, ած. *Կերուխումի անչափ անձնատուր, զեղխ։ Ցանկամոլ։*
ՇՈՒԱՅՏԱԲԱՐՈՅ, ած. *Նա որ բնաւորութեամբ շուայտ է։*
ՇՈՒԱՅՏԱԿԱՆ, ած. *Շուայտի եւ շուայտութեան յատուկ։*
ՇՈՒԱՅՏԱՆԱԼ, բ. *Շուայտ դառնալ։ Ցոփանալ, պոռնկանալ, անառականալ։*
ՇՈՒԱՅՏԱՆՔ, գ. *Շուայտելը։*
ՇՈՒԱՅՏԱՍԷՐ, ած. *Շուայտութիւն սիրող։*
ՇՈՒԱՅՏԵԼ, բ. *Անչափօրէն կերուխումի եւ զեղխութեան անձնատուր լինելը։*
ՇՈՒԱՅՏՈՏ, ած. *Շուայտ, ցոփ։*
ՇՈՒԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շուայտ լինելը։*
ՇՈՒԱՌՆ, գ. *Նետ, տէգ։*
ՇՈՒԱՐ, ած. մկ. *Շուարած, մոլորուած։*
ՇՈՒԱՐԵԼ, բ. *Խառնակ կմ դժուար դրութեան մէջ ընկնելով չգիտենալ ի՞նչ անել։ Շփոթիլ։*
ՇՈՒԱՐՈՒՄ, գ. *Շուարելը, շուարած մնալը։*
ՇՈՒԱՔ, գ. *Շուք։*
ՇՈՒԱՔ, գ. *Տան գաւիթ (շվաք տեղ)։*
ՇՈՒԷԴԱԿԱՆ, ած. *Շուէդիային եւ շուէդացուն յատուկ։*
ՇՈՒԷԴԱՑԻ, ած. գ. *Շուէդիայի բնիկ։*
ՇՈՒԷԴԵՐԷՆ, ած. մկ. գ. *Շուէդացիների լեզուով։*
ՇՈՒԷԴՈՒՀԻ, գ. *Շուէդացի կին։*
ՇՈՒԻ, գ. *Սրնգի մի տեսակ։*
ՇՈՒԻԿ, գ. *Կանանց գլխի զարդ։*
ՇՈՒԻԿ, *Սուլիչ։*
ՇՈՒԼԱԼ, գ. *Կարի ձեւ։*
ՇՈՒԼԼԵԼ, նբ. *Հարեւանցի կարել։*
ՇՈՒԼԱԼԱԿԱՐ, ած. գ. *Շուլալակար, շուլալելով կարուած։*
ՇՈՒԼ(Լ)ԷՐ, գ. *Խարդախ խաղացող, մանաւանդ թղթախաղի մէջ։*
ՇՈՒԼ(Լ)ԷՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շուլ(լ)էր լինելը։*
ՇՈՒԼ(Լ)ՈՒԻԼ, նբ. *Փաթթուիլ, պլլուիլ։*
ՇՈՒԿԱՄԷՋ, գ. մկ. *Շուկայի մէջը։*
ՇՈՒԿԱՅ, գ. *Քաղաքում կմ գիւղում փողոց կմ հրապարակ, որտեղ խանութներն են գտնուում եւ որտեղ առեւտուր է*
լինում։
ՇՈՒԿԱՅԱԿԱՆ, ած. *Շուկային յատուկ։*
ՇՈՒԿԱՅԱՀԱՆՈՒԵԼ, բ. *Վաճառքի ներկայացուել։*
ՇՈՒԿԱՅԱՀԱՆՈՒՄ, գ. *Վաճառքի ներկայացնելը, հանելը։*
ՇՈՒԿԱՏ, ած. *Խաբեբայ, պոռոտախօս։*
ՇՈՒՂ, գ. *Մի տեսակ ցորեն։*

ՇՈՒՂ, գ. *Գուլպայ գործելու ճաղ:*
ՇՈՒՄԱՐԱՅ, գ. *Համար, կատակ:*
ՇՈՒՄՐԱՅ, գ. *Վայրի սամիթ:*
ՇՈՒՆ, գ. (Կենդ.) *Շնազգիների ցեղին պատկանող ընտանի կենդանի:* (Ծաձկ.) *Վատ մարդ:* (Աստղաբ.) *Երեք համաստեղութեան անուն: Շնացող կին կմ տղամարդ:*
ՇՈՒՆԲԵՐԱՆ, ած. *Լկտի բաներ խօսող:*
ՇՈՒՆԻԿ, գ. *Բռնաւոր եւ անգութ մարդ:*
ՇՈՒՆՇԱԼԱԿ, գ. *Դժուար տանելու մի շալակ՝ բեռ:*
ՇՈՒՆ-ՇԱՆՈՐԴԻ, գ. *Շուն եւ շանորդի:*
ՇՈՒՆՉ, գ. *Այն օդը, որ միանգամից ներս ենք ծծում թոքերի մէջ: Շնչելու կարողութիւնը: Շնչող մարդ:* (Երաժ.) *Որոշ ժամանակ երգելուց դադարելը:*
ՇՈՒՇ, գ. *Ծառի պտուկ, կոկոն: Ծառի ընտիր փոքր ճիւղ:*
ՇՈՒՇ, ած. *Ուղիղ բարձրացած, ուղղաբերձ:*
ՇՈՒՇԱՆ, գ. (Բուս.) *Շուշանազգիներին պատկանող՝ տոխարմատով բոյս:*
ՇՈՒՇԱՆԱԲԵՐ, ած. *Շուշան բերող, շուշան բուսացնող:*
ՇՈՒՇԱՆԱԲՈՅԾ, ած. գ. *Շուշանների մէջ հօտն արածացնող: Շուշաններ բազմացնող:*
ՇՈՒՇԱՆԱԳԵՂ, ած. *Շուշանի գեղեցկութիւն ունեցող:*
ՇՈՒՇԱՆԱԳՈՅՆ, ած. *Շուշանի գոյն ունեցող:*
ՇՈՒՇԱՆԱԶԱՐԴ, ած. *Շուշաններով զարդարուած:*
ՇՈՒՇԱՆԱԶԱՐԴԵԼ, բ. *Շուշաններով զարդարել:*
ՇՈՒՇԱՆԱԶԳԻՆԵՐ, գ. (Բուս.) *Միաբըլթակ տունկերի կարգ:*
ՇՈՒՇԱՆԱԿԱՆ, ած. *Շուշանի յատկութիւն ունեցող:*
ՇՈՒՇԱՆԱԿԵՐՊ, ած. *Շուշանի կերպ:*
ՇՈՒՇԱՆԱՀՈՏ, ած. *Շուշանի հոտ՝ բուրմունք ունեցող:*
ՇՈՒՇԱՆԱՁԵՒ, Տ. *Շուշանակերպ:*
ՇՈՒՇԱՆԱՃԵՐՄԱԿ, ած. *Շուշանի պէս սպիտակ:*
ՇՈՒՇԱՆԱՆՄԱՆ, ած. *Շուշանի նման:*
ՇՈՒՇԱՆԱՓԱՅԼ, ած. *Շուշաններով փայլող:*
ՇՈՒԼՄԱՅ, գ. *Բոյսի տեսակ:*
ՇՈՒՇՄԱՅԱՁԵՒ, ած. *Շուշմայի՝ քունջութի հատիկների նման:*
ՇՈՒՇՈՒԼԻԿ, ած. *Փոքր, մի քիչ ծայրը ուռած (վէրք, պալար):*
ՇՈՒՇՏ, ած. *Տարակուսած:*
ՇՈՒՇՏ, ած. *Յանդուգն, լիրբ:*
ՇՈՒՇՏԱԿ, գ. *Լաթ, որով կանայք փաթաթում են գլուխները:*
ՇՈՒՇՏԱԿ, գ. *Կնոջ մահէն ետք վարդապետ ձեռնադրուած քահանայ:*
ՇՈՒՇՏԱՆԴԱՄ, (Պրսկ.) ած. *Առնացի կարողութիւնից զուրկ, անկարող:*
ՇՈՒՇՏԵԼ, բ. *Տարակուսել:*
ՇՈՒՇՏԻԿ, ած. *Թեթեւամիտ:*
ՇՈՒՊ, գ. *Նուրբ մաքուր կտոր:*
ՇՈՒՌ, գ. *Պտոյտ, շրջագայութիւն:*
ՇՈՒՌ ԱԾԵԼ, բ. *Պտտցնել:*
ՇՈՒՌ ԲԵՐԵԼ, բ. *Պտտեցնել:*
ՇՈՒՌ ԳԱԼ, բ. *Ժուռ գալ, տապալուել:*
ՇՈՒՌ ՈՒ ՄՈՒՌ, կրկն. ձեւ *Շուռ'ի, այս*
եւ այն կողմը, վեր ու վար:
ՇՈՒՏ, գ. *Անորոշ տեսակի բոյս:*
ՇՈՒՏ, ած. *Արագ, փոյթ:* մկ. *Արագաբար, փութով:*
ՇՈՒՈՏ, գ. (Սնաh.) *Փետրուար ամիսը:*
ՇՈՒՌՆԵԼ, բ. *Մի գործ վայրիվերոյ կմ ըժկամակութեամբ կատարել:*
ՇՈՒՏԱԲԱՆ, ած. *Շուտ-շուտ խօսող:*
ՇՈՒՏԱԽՕՍ, ած. *Շուտաբան:*
ՇՈՒՏԱՀԱԼ, ած. *Շուտ հալուող:*
ՇՈՒՏԱՀԱՍ, ած. *Շուտ հասնող:*
ՇՈՒՏԱՍԵԼՈՒԿ, գ. *Շուտ ասելու խօսք:*
ՇՈՒՏԱՓՈՅԹ, ած. *Շտապող, արտորա-*

ցող:

ՇՈՒՏԻԿ, ած. *Արագաշարժ, ժիր:*

ՇՈՒՏԿԵԿ, մկ. *Փոքր ինչ շուտ:*

ՇՈՒՏՄԱՇ, ած. *Հագուստը շուտ մաշող:*

ՇՈՒՏՈՎ, մկ. *Վաղ, կանուխ: Արագօրէն:*

ՇՈՒՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փութաջան լինելը:*

ՇՈՒՐԹ, գ. *Թոնրի ափը: Արտի բարձր եզրը:*

ՇՈՒՐԹ, Տ. *Շրթունք:*

ՇՈՒՐՋ, գ. *Բոլորտիքը, շրջանակ:* ած. *Շրջակայ:*

ՇՈՒՐՋԱՆԱԿԻ, մկ. *Ամէն կողմից:*

ՇՈՒՐՋԱՌ, գ. (Եկեղ.) *Եկեղեցական ծաղկեայ պատարագի զգեստ: Փիլոն:*

ՇՈՒՐՋԱՌԱՒՈՐ, ած. (Եկեղ.) *Շուրջառ վրան առած:*

ՇՈՒՐՋԱՌԱՑՈՒ, ած. գ. (Եկեղ.) *Շուրջառ կարելու յարմար:*

ՇՈՒՐՋՋԳԱԼԻ, ած. *Շուռ եկող:*

ՇՈՒՐՋԸՆԹԱՑՔ, գ. *Չորս կողմն ընթանալը:*

ՇՈՒՐՋԿԱԼ, գ. *Շուրջը բռնելը:*

ՇՈՒՐՋ(ՈՒ)ԲՈԼՈՐ, մկ. *Շուրջը, շուրջանակի:*

ՇՈՒՐՋՊԱՐ, գ. *Պարի տեսակ:*

ՇՈՒՔ, գ. *Այն ստուերը, որ մի անթափանցիկ առարկայ ձգում է լուսաւորուած տեղում: Փառաւորութիւն:*

ՇՈՒՔԱՀԻ, գ. (Բուս.) *Փշոտ բոյս կարմիր ծաղիկներով եւ խոշոր տերեւներով, ջերմահալած յատկութեամբ:*

ՇՉԱԿԱՆ, ած. (Քրկն.) *Շչելու ձայն հանող, շչող:*

ՇՉԱՐՁԱԿ, ած. *Ուժգին ձայն արձակող:*

ՇՉԵԼ, բ. *Շը ̄շշ ձայն հանել:*

ՇՉԻՒՆ, գ. *Շչելու ձայնը:*

ՇՊԱՐ, գ. *Սնգոյր, ներկ:* Նման. *Կեղծ կերպարանք:*

ՇՊԱՐԱՆԿԱՐ, ած. *Շպարով նկարուած:*

ՇՊԱՐԱՆՔ, գ. *Երեսին շպար քսելը:*

ՇՊԱՐԱՒՈՐ, ած. *Շպար ունեցող:*

ՇՊԱՐԵԼ, բ. *Շպար քսել:*

ՇՊԱՐՈՒՄ, գ. *Շպարելը:*

ՇՊԵՏ, գ. *Ոչխարների հովիւ:*

ՇՊԼՌՏ-ՇՊԼՌՏ, ած. *Այս եւ այն կողմը նետած:*

ՇՊՈՏ, ած. *Վրան շիպ քսած:*

ՇՊՈՏԵԼ, բ. *Վրան շիպ քսել:*

ՇՊՋՈՒՐ, գ. *Ջուր, որի մէջ շիպ է լուծուած:*

ՇՊՌՏԵԼ, բ. *Ուժով դէն ձգել: Անկարգ կերպով նետել:*

ՇՌԱԼ, բ. *Յորդութեամբ հոսել:*

ՇՌԱԾԱԿ, գ. *Կանանց միզանցքը:*

ՇՌԱՄԱՆ, գ. *Անասունների միզելու գործարանը: Միզապարկ:*

ՇՌԱՅԼ, ած. *Առատութեամբ եւ աւելի ծախսող:*

ՇՌԱՅԼԱԲԱՆ, ած. *Չափից դուրս առատաբան՝ ճոխաբան:*

ՇՌԱՅԼԱԲԱՐ, մկ. *Շռայլութեամբ, խիստ առատութեամբ:*

ՇՌԱՅԼԱՄԻՏ, ած. *Շռայլութիւն մտաբերող:*

ՇՌԱՅԼԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շռայլամիտ լինելը:*

ՇՌԱՅԼԵԼ, բ. *Առատութեամբ՝ անխնայ ծախսել:*

ՇՌԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շռայլ լինելը:*

ՇՌԱՅԼՕՐԷՆ, Տ. *Շռայլաբար:*

ՇՌԱՏ, գ. *Նոր պանիրը պղնձից հանելուց յետոյ տակը մնացած շիճուկը:*

ՇՌԱՏ, ած. *Շեռը կտրուած:*

ՇՌԵԼ, բ. *Մէզը բաց թողնել, միզել:*

ՇՌԻՆԴ, գ. *Աղմուկ, ժխոր:*

ՇՌԼԱՂԻՔ, գ. *Շռելու աղիք:*

ՇՌՀՕՏ, գ. *Միզաման:*

ՇՌՆԴԱԼԻՐ / **ՇՌՆԴԱԼԻՑ**, ած. մկ. *Շռինդով լի, մեծ աղմուկ հանելով:*

ՇՌՆԻՃ / **ՇՌՆԻՏ**, գ. *Ձեռք լուալու կոնք, լագան:*

ՇՌՆՉԱՁԱՅՆ, ած. մկ. *Շռնչի ձայնով:*

ՇՌՆՉԵԼ, բ. *Շռինչ կմ շռինդ արձակել,*

զնկալ:
ՇՌՆՉԻՒՆ, գ. *Շռինչի ձայն:*
ՇՌՇՌԱԼ, բ. *Շատ տեղերում կմ առատութեամբ վայր հոսել:*
ՇՌՇՌՈՒԿ, գ. *Շռելու ցանկութիւն, ջրը վազելը:*
ՇՌՏՌԵԼ, բ. *Շուռ տալը դէպի մի վատ բան:*
ՇՏԱԲ, գ. (Ռազմ.) *Հրամանատարական կազմ, որ կառավարում է զօրքը:*
ՇՏԱՊ, գ. *Փութկոտութիւն, աճապարանք: Փութով, աճապարանքով:* մկ. *Հապճեպով:*
ՇՏԱՊԱԲԱՆ, Տ. *Արագաբան:*
ՇՏԱՊԵԼ, բ. *Աշխատել շուտ անել: Աճապարել:*
ՇՏԱՊՈՂԱԿԱՆ, ած. *Որտեղ հարկաւոր է շտապել:*
ՇՏԱՊՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շտապողական լինելը:*
ՇՏԱՊՈՎԻ, ած. մկ. *Շտապով: Աճապարանքով:*
ՇՏԵՄԱՐԱՆ, գ. *Ամբարանոց, մթերանոց: Մառան:*
ՇՏԵՄԱՐԱՆԱԼԻՑ, ած. *Շտեմարանը լցնող:*
ՇՏԵՄԱՐԱՆԱՊԱՀ, ած. գ. *Շտեմարանի պահապան:*
ՇՏԵՄԱՐԱՆԱՊԵՏ, գ. *Շտեմարանների գլխաւոր վերահսկիչը:*
ՇՏԵՄԱՐԱՆԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շտեմարանապետ լինելը:*
ՇՏԵՄԱՐԱՆԱՓԱԿ, ած. *Շտեմարանը փակող:*
ՇՏԵՄԱՐԱՆԵԼ, բ. *Շտեմարանի մէջ ժողովել:*
ՇՏԿԵԼ, նբ. *Ուղղել, կոկել:*
ՇՐԱ՜ԽԿ, միջ. *Բացագանչութիւն՝ որով արտայայտում են շրխկալու ձայնը, շրխկոցը:*
ՇՐԷՇ, գ. (Բուս.), *Շուշանազգիներու կարգին պատկանող երկարակեաց բոյս: Շրէշի փոշին, որ գործ է ածուում իբրեւ սոսինձ:*
ՇՐԷՇԵԼ, բ. *Շրէշով կպցնել:*
ՇՐԹԱՎԱՐԻ, ած. մկ. *Թափթփուած:*
ՇՐԹՆԱԳԻԾ, գ. *Շրթունքների օղակող՝ եզերող գիծ:*
ՇՐԹՆԱԾԱՂԻԿՆԵՐ, գ. (Բուս.) *Փոշածաղիկների դասին պատկանող բոյսերի կարգ:*
ՇՐԹՆԱԿԱՆ, ած. (Քրկն.) *(Տառ) որ արտասանուում է շրթունքներով:*
ՇՐԹՆԱՀԱՆԴԻՊՈՒՄ, գ. *Շրթունքների իրար հանդիպելը:*
ՇՐԹՆԱՀԵՐՁ, ած. *Որի շրթունքներից մէկը, աւելի յաճախ՝ վերինը, ճեղքուած է բնականից:*
ՇՐԹՆԱՀԵՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կազմախ.) *Շրթնահերձ լինելը, շրթունքներից մէկի ճեղքուած լինելը:*
ՇՐԹՆԱՆԵՐԿ, գ. *Շրթունքները ներկելու ներկ:*
ՇՐԹՆԱՏ, ած. *Շրթունքը կտրած:*
ՇՐԹՆԱՒՈՐ, ած. *Շրթունք կմ շուրթ ունեցող:*
ՇՐԹՈՒՆՔ, գ. (Կազմախ.) *Բերանի բացուածքի վերեւի եւ ներքեւի կարմրագոյն մասներից ամէն մէկը:* (Բուս.) *Շատ ծաղիկների պսակի երկու բլթակները:*
ՇՐԹՈՒՆՔԷ, ած., (դիպվ.): *Շրթունքի:*
ՇՐԻՇԱԿ, գ. *Փայտի երկայն, նեղ ու բարակ շերտ, որ կպցնում են դռների, պահարանների եւն փակուող փեղկերի եզերքին:*
ՇՐԽԿԱՆ, ած. *Շրխկացող:*
ՇՐԽԿՈՑ, գ. *Շրխկալու ձայն:*
ՇՐՄՓԱԼ, բ. *Ընկնելիս կմ հարուածելիս ուժեղ ձայն հանել:*
ՇՐՄՓԱԼԷՆ }
ՇՐՄՓԱԼԻ } մկ. *Շրմփալով:*
ՇՐՄՓՈՑ, գ. *Շրմփալու ձայն:*
ՇՐՇԵԼ, բ. *Շրշիւն հանել:*
ՇՐՈՒԱՆԴ, գ. *Խաղողի ճիթ:*

ՇՐՈՒՇԱԿ, գ. *Ձիու բերանակապ: Սանձ:*

ՇՐՋԱԲԱՆ, ած. *Խօսքը շրջշրջող:*

ՇՐՋԱԲԱՆԱԿ, ած. *Շուրջը բանակ դրած:*

ՇՐՋԱԲԱՆԵԼ, բ. *Խօսքը շրջշրջել:*

ՇՐՋԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Խօսքը շըրջշրջելը:*

ՇՐՋԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. (Քրկն.) *Պարոյկ շեշտը: Բառը պարոյկով արտասանելը:*

ՇՐՋԱԲԵՐ, ած. *Շուրջ եկող, բոլորակաձեւ:*

ՇՐՋԱԲԵՐԱԿԱՆ, ած. *Շրջան կատարող:* ած. գ. *Մատեան, Հրաւիրաթուղթ:*

ՇՐՋԱԲԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շրջաբերական լինելը:*

ՇՐՋԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շրջանաձեւ պտտուելը:*

ՇՐՋԱԲՆԱԿ, ած. *Շուրջը բնակող:*

ՇՐՋԱԲՈԼՈՐ, ած. *Բոլորակաձեւ:*

ՇՐՋԱԳԱՅ, բ. *Ման է գալիս:*

ՇՐՋԱԳԱՅ, ած. *Շրջող:*

ՇՐՋԱԳԱՅԱԲԱՐ, մկ. *Շրջագայելով:*

ՇՐՋԱԳԱՅԵԼ, բ. *Շուրջ պատել:*

ՇՐՋԱԳԱՅԻԿ, ած. *Շրջագայող:*

ՇՐՋԱԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շրջան կատարելը:*

ՇՐՋԱԳԻԾ, գ. *Այն գիծը, որ առարկայի եզրն է կազմում:*

ՇՐՋԱԳԻՐ, ած. գ. *Շրջուած գրութիւն:*

ՇՐՋԱԳԾԵԼ, բ. *Շրջագիծը քաշել:*

ՇՐՋԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Պարագրող:*

ՇՐՋԱԴԱՐՁ, ած. *Ինքն իր վրայ դարձող՝ պտտուող:*

ՇՐՋԱԴԱՐՁԱՅԻՆ, ած. *Շրջադարձի յատկութիւն ունեցող:*

ՇՐՋԱԴԻՏԱԿ, *Տեսողական սարք:*

ՇՐՋԱԶԱՐԴ, ած. *Շուրջը կմ չորս կողմից զարդարուած:*

ՇՐՋԱԶԳԵՍՏ, գ. *Կանանց երկայն զգեստ:*

ՇՐՋԱԶՆՆՈՒՄ, *Շրջակայքի՝ չորս բոլորի դիտում՝ զննում:*

ՇՐՋԱԹՈՒԻՉՔ, *Թռչելով՝ շրջելը, բոլոր տեղերն այցելելը:*

ՇՐՋԱԽՈՅԶ, ած. *Շուրջը խուզարկող:*

ՇՐՋԱԾԻՐ, գ. *Այն ծիրը կմ գիծը, որով մոլորակը պտտուում է արեգակի շուրջը:*

ՇՐՋԱԿԱՅ, ած. *Շուրջն եղած, շրջապատող: Մերձեկայ:*

ՇՐՋԱԿԱՅԵԼ, բ. *Շուրջը կանգնել՝ պատել:*

ՇՐՋԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շրջական լինելը:*

ՇՐՋԱԿԱՊԵԼ, բ. *Շուրջը՝ չորս կողմից կապել:*

ՇՐՋԱԿՏՈՒՐ, ած. *Շուրջը՝ չորս կողմից կտրուած:*

ՇՐՋԱՀԱՅԵԱՑ, ած. *Շուրջը նայող՝ դիտող:* Փոխ. *Զգոյշ:*

ՇՐՋԱՀԱՅԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շրջահայեաց լինելը:*

ՇՐՋԱՀՄԱՅ, գ. (Սնահաւ.) *Շրջահմայութիւն անող կախարդ:*

ՇՐՋԱՀՈՍ, ած. *Շուրջը հոսող:*

ՇՐՋԱՀՈՍԻՉ, *Յատուկ կառուցուածք, որը հեշտացնում է գազի կամ հեղուկի հոսումը, ինչի շնորհիւ էապէս նուազում է ջրաօդաշարժական դիմադրութիւնը:*

ՇՐՋԱՆ, գ. *Շարժում, որ մի կէտից սկսելով դարձեալ գալիս հասնում է նոյն կէտին. պտոյտ:* (Աստղաբ.) *Այն ժամանակամիջոցը, որից յետոյ կրկնւում են նոյն աստղաբաշխական երեւոյթները միեւնոյն կարգով:* (Երկրաչ.) *Բոլորակաձեւ մակարդակ: Մի պետութեան մէջ որոշ հողամաս: Մարդկանց խումբ: Ժամանակի տեւողութիւն:*

ՇՐՋԱՆԱԲՆԱԿ, գ. *Շրջանում բնակուող:*

ՇՐՋԱՆԱԺԱՄ, գ. *Շրջան կատարող ժամանակ:*

ՇՐՋԱՆԱԿ, գ. *Շրջելը, շրջագայութիւն: Սահման:* (Աստղաբ.) *Գօտի, ծիր:* Նման.

Ծրագրուած սահման գործունէութեան: Պարունակ, բոլորաձեւ առարկայ:

ՇՐՋԱՆԱԿԱՁԵՒ, ած. *Շրջանակի ձեւ ունեցող. բոլորշի:*

ՇՐՋԱՆԱԿԱՒՈՐ, ած. *Շրջանակ ունեցող:*

ՇՐՋԱՆԱԿՈՒԱԾ, ած. *Շրջանակի մէջ առնուած:*

ՇՐՋԱՆԱԿՕՐԷՆ, մկ. *Շուրջանակի: Շուրջը պատելը:*

ՇՐՋԱՆԱՄԷՋ, ած. *Երկու շրջանի միջեւ տեղի ունեցող:*

ՇՐՋԱՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շրջան անելը:* (Կազմախ.) *Արիւնի անդադար շարժումը: Գործածութեան մէջ լինելը:*

ՇՐՋԱՆԱՒԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Նաւարկութիւն աշխարհի շուրջը:*

ՇՐՋԱՆԱՒԱՐՏ, ած. գ. *Նա որ (միջնակարգ դպրոցում) ուսման շրջանն աւարտում է եւ դուրս է գալիս դպրոցից:*

ՇՐՋԱՆԱՒՈՐ, ած. *Շրջան ունեցող, շրջան կատարող:*

ՇՐՋԱՆԿԱՐ, գ. *Մի բանի շուրջն եղած նկարը:*

ՇՐՋԱՉԱՓ, գ. *Մի քաղաքի՝ տեղի շրջապատի չափը:*

ՇՐՋԱՊԱՀ, ած. գ. *Մէկի անձը պահպանող, թիկնապահ:*

ՇՐՋԱՊԱՏ, ած. *Շուրջը՝ շուրջանակի պտտող:*

ՇՐՋԱՊԱՏԵԼ, բ. *Շուրջը՝ շուրջանակի պատել: Պաշարել: Փաթաթել:*

ՇՐՋԱՊԱՏԻԿ, ած. *Շրջապատող:*

ՇՐՋԱՊԱՏՆԷՇՈՒՄ, *Վարակի, հիւանդութիւնների օջախի մեկուսացման եղանակ:*

ՇՐՋԱՊԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շրջապատ, շրջապատի երկարութիւնը:*

ՇՐՋԱՊԱՏՈՒՄ, գ. *Շրջապատելը:*

ՇՐՋԱՊԱՐԻՍՊ, գ. *Մի տեղի շուրջը քաշած պարիսպ:*

ՇՐՋԱՊԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շուրջը պար առնելը:*

ՇՐՋԱՊՆԴԵԼ, բ. *Շուրջը պնդացնել:*

ՇՐՋԱՊՏՈՅՏ, գ. *Պտոյտ, շրջագայութիւն:*

ՇՐՋԱՌԱԿԱՆ, ած. *Շրջանառութեան յատկացրած:*

ՇՐՋԱՌԻԿ, ած. *Շրջող:*

ՇՐՋԱՌՈՒՄ, *Տեղաշարժ, որը կատարւում է յուրային զօրքերը հակառակորդի դիրքեր դուրս բերելու եւ նրա թեւին հարուածելու նպատակով:*

ՇՐՋԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Շրջաբանութիւն:*

ՇՐՋԱՍՓԻՒՌ, ած. *Շուրջը սփռուած:*

ՇՐՋԱՎԱՃԱՌ, գ. *Շրջիկ առեւտրական:*

ՇՐՋԱՎԱՅՐ, գ. *Մի տեղի շուրջն եղած վայրերը, շրջապատ:*

ՇՐՋԱՐԿԵԼ, բ. *Շուրջը տարածել:*

ՇՐՋՎԱՐՉԱԿԱԶՄ, գ. *Շրջանային, շրջանի վարչակազմ:*

ՇՐՋԱՓԱԿ, ած. մկ. *Չորս կողմից փակուած:*

ՇՐՋԱՓԱԿԵԼ, բ. *Չորս կողմից՝ շուրջանակի փակել:*

ՇՐՋԱՓԱԿՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շրջափակուած լինելը:*

ՇՐՋԱՓՈՒԼԱՅԻՆ, ած. *Շրջափուլին վերաբերող:*

ՇՐՋԱՓՈՒԼԱՍՏԵՂԾ, ած. *Շրջափուլ ստեղծող:*

ՇՐՋԵԼ, բ. *Շուռ տալ, դարձնել: Կանգնած բանը տապալել:*

ՇՐՋԵԼ, բ. *Շրջան կատարել, շրջանաձեւ շարժուել: Պտոյտ կատարել, Շրջագայել, Փոխուել:*

ՇՐՋԵԿ, գ. *Ջբօսաշրջիկ:*

ՇՐՋԻԿ, ած. *Շրջող:*

ՇՐՋԿԷՆ, ած. *Դիւրաշրջիկ, անդադար պտտուող:*

ՇՐՋՄՈԼԻԿ, ած. *Մոլորուածի պէս շրջող, աննպատակ շրջող:*

ՇՐՋՄՈԼԻԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շրջմոլիկ լի-*

նելը։

ՇՐՋՇՐՋԵԼ, բ. *Այս ու այն կողմը դառնալ։*

ՇՐՋՇՐՋՈՒՆ, ած. *Շրջշրջող։*

ՇՐՋՈՒՄ, գ. *Շրջելը։*

ՇՐՋՈՒՆ, ած. *Շրջող, դարձող։*

ՇՐՋՕՂԱԿ, գ. *Ձայնապնակի մակերեսի օղակաձեւ գիծ։*

ՇՐՋՕՆ } **ՇՐՋՕՆՔ** } գ. *Մի առարկայի հակառակ կողմը։*

ՇՐՏԵԼ, բ. *Աչքերը պաղել, անթարթ յառած մնալ։*

ՇՐՏՆՈՒԼ, բ. *Խրտնել, Շուարել։*

ՇՓԱԼ, բ. *Շփածք ունենալ։*

ՇՓԱԾՔ, գ. *Շմոլք։ Ածխաթթուով թունաւորուիլ։*

ՇՓԱՆԱԼ, բ. *Փքուել, պարծենալ։ Երես առնել։*

ՇՓԱՐԵԼ, բ. *Ծեծել։*

ՇՓԱՑՈՒԿ, ած. *Շփացած։*

ՇՓԵԼ, բ. *Ձեռքը կմ մի այլ բան մի առարկայի քսելով մի քանի անգամ տանել-բերել։ Մաժել, տրորել։ Ձեռք գցել։*

ՇՓԵՐԹ, ած. *Վռազով եւ անզգոյշ գործ անող։*

ՇՓԵՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շփերթ լինելը, վռազ ու անզգոյշ գործ անելը։*

ՇՓԹԻԿ, ած. *Պճնամոլ։*

ՇՓՇԸՓ, գ. *Հողաթափ։*

ՇՓՇՓԱԼԻ, մկ. *Շը՜փ-շը՜փ ձայներ հանելով*

ՇՓՇՓԱՀԱՄ, գ. *Ջրի, գինու՝ կերակուրի եւն անախորժ համ։*

ՇՓՇՓԱՀԱՄԵԼ, բ. *Շփշփահամ տալ, անախորժ համ տալ։*

ՇՓՇՓԵԼ, բ. *Յաճախ կմ այս ու այնտեղ շփել։*

ՇՓՈԹ, ած. *Խառնակ, խառնաշփոթ։*

ՇՓՈԹ, գ. *Խիւսի նման կերակուր։*

ՇՓՈԹԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Խառնակ խօսք։*

ՇՓՈԹԱՆՔ, Տ. *Շփոթում։ Իրարանցում։*

ՇՓՈԹԵԼ, բ. *Իրար խառնել, խառնշտորել։*

ՇՓՈԹԵՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Շփոթել՚ի, շփոթել։*

ՇՓՈԹՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շփոթուած լինելը։*

ՇՓՈԹՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շփոթ՝ խառնակ լինելը, պարզութեան բացակայութիւն։*

ՇՓՈԹՈՒՄ, գ. *Շփոթելը։*

ՇՓՈՐԹ, գ. *Փորացաւ։*

ՇՓՈՒՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Հաղորդակցուելու՝ շփուելու կարողութիւն։*

ՇՓՈՒՄ, գ. *Շփելը։*

ՇՓՌԹՈՒ, գ. *Կռիւ, աղմուկ։*

ՇՓՌՏԱԼ, բ. *Շփռտոց հանելով քայլել։*

ՇՓՌՏՈՑ, գ. *Մրերի կմ այլ բաների իրար ընդհարուելուց առաջացած ձայն, շկահիւն։*

ՇՔԱԴԻՐ, ած. *Շուք դնող։*

ՇՔԱԴՐԱՄ, գ. *Ոսկուց, արծաթից կմ այլ մետաղից տպուած դրամ։*

ՇՔԱԼ, բ. *Շուք՝ փառաւորութիւն ցոյց տալ։*

ՇՔԱԼԻՑ, ած. *Շատ շուքով։*

ՇՔԱԽՈՒՄԲ, գ. *Շքաղիր խումբ։*

ՇՔԱՀԱՆԴԷՍ, գ. *Շքեղ հանդէս։*

ՇՔԱՆՇԱՆ, գ. *Նշան, որով պարգեւատրում են մէկին՝ պետութեան մատուցած յայտնի ծառայութիւնների համար։*

ՇՔԱՆՇԱՆԱԿԻՐ, ած. գ. *Շքանշան կրող։*

ՇՔԱՊԱՏՇԳԱՄԲ, գ. *Շէնքի՝ փողոցի կողմի պատշգամբ։*

ՇՔԱՍԵՂԱՆ, գ. *Հրաւէրի ճոխ՝ զարդարուած սեղան։*

ՇՔԱՐՄԱՒ, գ. (Բուս.) *Արմաւենիների կարգին պատկանող բարձր ծառ։*

ՇՔԵՂ, ած. *Ընդհանրապէս՝ շուքով լի, փառաւոր։*

ՇՔԵՂԱԲԱՐ, մկ. *Շքեղ կերպով։*

ՇՔԵՂԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Աւելի շքեղ։*

ՇՔԵՂԱՁԱՐԴ, ած. *Շքեղ կերպով զարդարուած:*
ՇՔԵՂԱՁԱՐԴԵԼ, բ. *Շքեղ կերպով զարդարել:*
ՇՔԵՂԱՁԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շքեղազարդ լինելը:*
ՇՔԵՂԱԶԳԵՍՏ, ած. *Շքեղ կերպով հագնուած:*
ՇՔԵՂԱԿԵՐՊ, ած. *Շքեղ կերպարանք ունեցող:*
ՇՔԵՂԱԿԵՐՏ, ած. *Շքեղ կերտուած՝ շինուած:*
ՇՔԵՂԱՃՈԽ, ած. *Ճոխ շքեղութեամբ:*
ՇՔԵՂԱՆԱԼ, բ. *Շքեղ դառնալ:*
ՇՔԵՂԱՇՈՒՔ, ած. *Շատ շքեղ:*
ՇՔԵՂԱՒՈՐ, ած. *Շքեղ. փառաւոր:*
ՇՔԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շքեղ լինելը:* Հկռ. *Պարզութիւն:*
ՇՔԵՐԹ, գ. *Զօրքի հանդիսաւոր գնացք:*
ՇՔԹԱԿՆԵՐ, յոգն. գ. (Կենդ.) *Թանձրափուշ ձկների կարգին պատկանող ձըկների ցեղ:*
ՇՔԹԵԼ, բ. *Անամօթել:*
ՇՔՌԱՄԷՋ, գ. *Շքեռի մէջ, երկու ոտների բացուածքը: Սեռական գործարանից մինչեւ սրբանը: Շէք:*
ՇՔՌԵԼ, բ. *Շքեռը լայն բանալ, ոտները լայն բանալ:*
ՇՔՌՈՒԵԼ, բ. *Զուգուել-զարդարուել, մազերը՝ վրան գլուխը յարդարել:*
ՇՕՇԱՓ, գ. *Շօշափելը, ձեռքով՝ շրթունքով եւն հպելը մի բանի:* (Երաժ.) *Դաշնամուրի ստեղներին մատներով խփելու եղանակը:*
ՇՕՇԱՓԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շօշափական՝ շօշափելի լինելը:*
ՇՕՇԱՓԵԼ, բ. *Մօտենալով մի բանի քսուել մակերեւոյթին: Հպիլ, ձեռնել:*
ՇՕՇԱՓԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարելի է շօշափել:*
ՇՕՇԱՓԵԼԻՔ, գ. *Մէկը հինգ զգայարաններից:*
ՇՕՇԱՓԵԼԻՕՐԷՆ, մկ. *Շօշափելի կերպով:*
ՇՕՇԱՓԻՒՆ, գ. *Շօշափելը:*
ՇՕՇԱՓՈՂ, ած. գ. (Երկրաչ.) *Ուղիղ գիծ, որ շօշափում է շրջանի շրջանակի մի կէտը:*
ՇՕՇԱՓՈՂԱԿԱՆ, Տ. *Շօշափական:*
ՇՕՇԱՓՈՒԿ, գ. *Միջատների բեխերը:*
ՇՕՇԱՓՈՒՄ, գ. *Շօշափելը, շօշափուելը:*
ՇՕՇԵԼ, բ. *Լուծուել:*
ՇՕՇԽԵԼ, բ. *Սաստիկ տօթից թուլանալ:*

Ո, ո

Ո, ո (վօ), գ. *Հայերէն այբուբենի քսանչորսերորդ տառը եւ վեցերորդ ձայնաւորը: Թուարկութեան վեցհարիւրի համապատասխան:*
Ո՛, Ո՛Ո, միջ. *Զարմացական, աւաղական:*
ՈԲՍԻԴ, ՈԲՍԻԴԱԿԱՆ, Տ. *Օբսիդ:*
ՈԳԵԲԵՐԵԼ, բ. *Շունչ առնել:*
ՈԳԵԶՄԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Հոգեպէս զմայլելը:*
ՈԳԵԶՐՈՅՑ, գ. *Մտերիմ զրոյց:*
ՈԳԵԹԱՓ, ած. *Շնչասպառ:*
ՈԳԵԹՈՒՐՄ, գ. *Բուժիչ լուծոյթ:*
ՈԳԵԼ, բ. *Արտասանել, երգել:*
ՈԳԵԼԻՑ, ած. *Ոգի՝* սպիրտ *պարունակող, ալկոհոլ պարունակող:*
ՈԳԵԽԱՌՆ, ած. *Հոգով խառնուած:*
ՈԳԵԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոգեխառնելը,*

մէկ սիրտ մէկ հոգի լինելը:
ՈԳԵԽԵՂՈՒՄ, գ. *Հոգեկան խեղում:*
ՈԳԵԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, Տ. Սպիրիտիզմ: *Ոգեկոչութիւն, ոգեհմայութիւն:*
ՈԳԵԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արգանդում սաղմի մէջ ոգի՝ կենդանութիւն առաջանալը:*
ՈԳԵԿՈՉԵԼ, բ. (Սնահաւ.) *Մեռած մարդկանց ոգիները կանչել:*
ՈԳԵԿՈՐՈՅՍ, Տ. *Հոգեկորոյս:*
ՈԳԵՀԱՃՄ, ած. *Հոգով հաշմ:*
ՈԳԵՀԱՐՑ, գ. *Ոգիների հետ հաղորդակցող:*
ՈԳԵՀԱՐՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոգիների հետ հաղորդակցութիւն:*
ՈԳԵՂ, ած. *Ոգի կրող իր մէջ:*
ՈԳԵՂԱԲԱՐԲԱՌ, ած. *Ուժեղ ձայնով:*
ՈԳԵՂԷՆ, Տ. *Հոգեղէն:*
ՈԳԵՇԱՀ, Տ. *Հոգեշահ:*
ՈԳԵՇՆՉԵԼ, բ. *Ոգի ներշնչել, ոգեւորել:*
ՈԳԵՉԱՓ, գ. (Ֆիզ.) *Անօսրաչափի մի տեսակը:*
ՈԳԵՄՆՈՒՄ, գ. *Հոգեկան սնունդ տալը:*
ՈԳԵՊԱՀԻԿ, ած. գ. *Ոգին՝ կեանքը պահպանող (սնունդ), կեանքի պահպանութեան համար անհրաժշետ սակաւ կերակուր:*
ՈԳԵՊԱՀԱՆՋ, ած. *Ոգին՝ հոգին պահանջող:*
ՈԳԵՊԱՏՈՒՄ, գ. *Ոգու ու ոգեղէն ընթացքի պատմութիւն:*
ՈԳԵՊԱՐՏ, ած. *Ոգու համար պարտական:*
ՈԳԵՍԷՐ, Տ. *Հոգեսէր:*
ՈԳԵՍՊԱՌ, ած. մկ. *Շունչը սպառուած, շնչասպառ:*
ՈԳԵՏՈՒ, ած. *Ոգի տուող:*
ՈԳԵՑՆՑՈՒՂ, ած. *Ոգեւորութիւն առաջ բերող:*
ՈԳԵՒՈՐ, ած. Տ. *Հոգեւոր:*
ՈԳԵՒՈՐԵԼ, բ. *Ոգի ներշնչել, քաջալերել, սրտապնդել: Խրախուսել:*
ՈԳԵՒՈՐԻՉ, ած. *Ինչ որ ոգեւորում է, ոգեւորող:*
ՈԳԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոգեւորելը, Հոգեկան եռանդ:*
ՈԳԻ, *Օդ, փչում, շնչիւն: Շունչ, շնչառութիւն: Անձ, մարդ: Ներշնչում:* (Կրօն.) *Անմահ էակ:* (Սնահաւ.) *Մեռած մարդու հոգին: Տրամադրութիւն, զգացմունք:* (Քիմ.) *Անգոյն՝ այրող՝ դիւրավառ հեղուկ:*
ՈԳՈՇԵԼ, բ. *Գոռալ:*
ՈԳՈՐ, գ. *Պայքար:*
ՈԳՈՐԵԼ, բ. *Լարուած ոյժերով կռիւ դել ախոյեանի դէմ:*
ՈԳՈՐՈՒՄ, գ. *Ոգորելը:*
ՈԴԻՍԱԿԱՆ, գ. *Արկածալից ուղեւորութիւն:*
ՈՁՆԵՁՈՒԿ, գ. (Կենդ.) *Ոսկրոտ ձկների կարգին պատկանող ձուկ:*
ՈՁՆԵՂԷՆ, ած. *Ոզնուց կմ ոզնու մորթից շինած:*
ՈՁՆԻ, գ. (Կենդ.) *Կաթնասուն փոքր կենդանի ճճեկերների կարգից:*
ՈՁՈԽ, գ. *Ընկոյզի կանաչ կեղեւը:*
ՈՁՈՐԱԾ ՓԱՅՏ, գ. *Փայտի կապոց՝ ոզորով պատած: հիւսուած:*
ՈԹԻՍ, գ. *Ընդհանուր անուն պատենաթեւ բզէզների կմ բնդիռների:*
ՈԺԲԻԼ, բ. *Զարնել:*
ՈԼՈՌՆԱՁԵՒ, ած. *Ոլոռի ձեւ ունեցող, կլորակ:*
ՈԼՈՌՆԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Արագոնիտի մի տեսակը:*
ՈԼՈՐԱԾ, ած. *Ոլորել'ի:*
ՈԼՈՐԱԾՈՅ, ած. *Ոլորած:*
ՈԼՈՐԱԿԱՅԻՆ, ած. *Ձայնի ոլորակին յատուկ, վերաբերեալ:*
ՈԼՈՐԱՆ, գ. (Մենք.) *Գլան, որ երկու բարակ ծայրերով հորիզոնաձեւ դրուած է հաստարանի վրայ:* ած. գ. *Ոլորուող: Ոլորապտոյտ ճանապարհ:*
ՈԼՈՐԱՊՏՈՅՏ, ած. *Ոլորուող, պտոյտներ անող:*

ՈՒՈՐԱՄԱՆԴՈՒՂՔ, գ. *Ոլորաձեւ սանդուղք:*
ՈՒՈՐԾՈՒՆ, ած. *Ոլորած:*
ՈՒՈՐԿԾԻԿ ԳԱԼ, բ. *Ոլորուել-կծկուել, կուչ գալ:*
ՈՒՈՐ-ՄՈՒՈՐ, ած. մկ. *Այս եւ այն կողմ ոլորուելով, ոլորապտոյտ:*
ՈՒՈՐՆՈՒՏ, ած. *Վրան ոլորք ունեցող, գալարուն:*
ՈՒՈՐՈՒՂԻ, գ. *Ոլորաններով՝ ոլոր-մոլոր ճանապարհ:*
ՈՒՈՐՈՒՄ, գ. *Ոլորելը, ոլորուելը:*
ՈՒՈՐՈՒՆ, ած. *Ոլորք ունեցող:*
ՈՒՈՐՏ, գ. *Բոլորակ ծիր, Գալարում:*
ՈՒՈՐՏԱԳԻԾ, Տ. *Պարուրաձեւ:*
ՈՒՈՐՏԱԾԱՒԱԼ, ած. *Բոլորակաձեւ ծաւալուող:*
ՈՒՈՐՏԱՆԱԼ, բ. *Մի շրջանակի մէջ ամփոփուել:*
ՈՒՈՐՔ, գ. *Ոլորելը, ոլորուելը:*
ՈՒՈՔ, գ. (Կազմախ.) *Սրունքի հաստ ոսկորը:*
ՈՒՈՔԱՅԻՆ, ած. *Ոլոքին յատուկ:*
ՈՒՐՑՆԵԼ, բ. *Պոչ պտտել:*
ՈԽ, գ. *Դառն զգացմունք: Նախանձի չար զգացմունք: Ատելութիւն:*
ՈԽԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոխակալութիւն:*
ՈԽԱԿԱԼ, ած. *Նա որ սրտումը ոխ է պահում մէկի դէմ: Հկր. Անյիշաչար:*
ՈԽԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոխակալ լինելը:*
ՈԽԱՆԱԼ, բ. *Ոխ զգալ մէկի դէմ:*
ՈԽԱՊԱՀ, ած. *Ոխ պահող:*
ՈԽԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Ոխակալութիւն:*
ՈԽԱՑՆՈՐ, ած. *Ոխից ցնորուած:*
ՈԽԵՐԻՄ, ած. *Ոխակալութեամբ լըցուած, անհաշտ:*
ՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոխալը:*
Ո՜Հ, միջ. *Բացագանչութիւն վշտի, տըխրութեան: Բացագանչութիւն զմայլմունքի, հիացման:*
ՈՀՄԱԿ, Տ. *Վոհմակ:*
ՈՀՄԱԿԱՅԻՆ, ած. *Ոհմակին բնորոշ՝ յատուկ:*
ՈՂԲ, գ. *Բարձրաձայն լաց: Մեռելը սգալու հին ծէս: Արձակ կմ տաղաչափական խօսք, բանաւոր կմ գրաւոր, որով սգում էին մէկի մահը կմ այլ մեծ աղէտ:*
ՈՂԲԱԳԻՆ, ած. *Ողբալից:*
ՈՂԲԱԳԻՆՕՐԷՆ, բ. *Ողբագին կերպով:*
ՈՂԲԱԼ, բ. *Վշտից բարձր ձայնով լալ:* բ. *Սգալ:*
ՈՂԲԱԼԻ, ած. *Ողբալու արժանի:*
ՈՂԲԱԼԻՑ, ած. *Ողբով լիքը:*
ՈՂԲԱԿԱՆ, ած. *Ողբին յատուկ:*
ՈՂԲԱԿԻՑ, ած. *Ուրիշի ողբին մասնակից:*
ՈՂԲԱԿՈԾ, ած. *Սաստիկ ողբացող:*
ՈՂԲԱԿՑԵԼ, բ. *Ողբակից՝ ցաւակից լինել:*
ՈՂԲԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ողբակից լինելը, ողբակցելը:*
ՈՂԲԱՁԱՅՆ, գ. *Ողբի ձայն:* մկ. *Ողբի ձայնով:*
ՈՂԲԱՁԱՅՆԵԼ, բ. *Ողբական ձայնով երգել:*
ՈՂԲԱՄԱՅՐ, գ. *Եղերամայր:*
ՈՂԲԱՄԵԾԱՐ, ած. *Ողբացող՝ ողբ մեծարող՝ չարագուշակ:*
ՈՂԲԱՆՈՒԷՐ, ած. *Ողբի նուիրուած:*
ՈՂԲԱՍԱՑ, ած. գ. *Ողբը ասող:*
ՈՂԲԱՐԿ, ՈՂԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆ } գ. *Ողբի ձայն ձգելը:*
ՈՂԲԱՐԿՈՒ, ած. Տ. *Ողբերգու:*
ՈՂԲԱՑԵԱԼ, ած. *Որի կորուստը ողբում են:*
ՈՂԲԵՐԳ, գ. *Ողբի երգ, եղերերգութիւն:*
ՈՂԲԵՐԳԱԳԻՆ, Տ. *Ողբագին:*
ՈՂԲԵՐԳԱԳԻՐ, գ. *Ողբերի գրող:*
ՈՂԲԵՐԳԱԿ, ած. *Ողբ երգող:*
ՈՂԲԵՐԳԱԿԱՆ, ած. *Լալագին, ողբ՝ սուգ արտայայտող:*
ՈՂԲԵՐԳԱ-ԿԱՏԱԿԵՐԳԱԿԱՆ, ած. *Որի*

մէջ խառն են ողբերգականն եւ կատակերգականը:

ՈՂԲԵՐԳԱԿԱՏԱԿԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ողբերգական ու կատակերգական խառն ստեղծագործութիւն:*

ՈՂԲԵՐԳԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ողբերգական լինելը:*

ՈՂԲԵՐԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Միասին ողբերգելը:*

ՈՂԲԵՐԳԱՀԱՐՈՅՑ, ած. *Ողբերգութիւն յարուցող:*

ՈՂԲԵՐԳԵԼԻ, ած. *Ինչ որ պէտք է ողբերգել:*

ՈՂԲԵՐԳՈՒ, գ. *Հեղինակ, որ գրում է ողբերգութիւններ:*

ՈՂԲԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ողբի երգ երգելը: Ընդհանրապէս՝ վիշտ, սուգ, լացուկոծ: Բեմական գրուածք: Թատերական բեմական գրուածք:*

ՈՂԲԵՐԳՈՒՀԻ, գ. *Դերասանուհի, որ կատարում է դերեր ողբերգութեան մէջ:*

ՈՂԲԷԼԱԼԻՔ, ած. *Ողբացող լալկաններ:*

ՈՂԻԿ-ՈՂԻԿ ԳԱԼ, բ. *Գալարուել, օղի ձեւ ստանալ:*

ՈՂԻՄԲՈՍ, գ. *Ոլիմպոս լեռան կողմից փչող՝ արեւմտեան քամի: Յոյն դիցաբանութեան աստուածներու բնակավայր լերան անունը:*

ՈՂԿՈՅՁ, գ. *Խաղողի հատիկներ:*

ՈՂԿՈՒԶԱԲԵՐ, ած. *Ողկոյզ բերող, խաղող բերող:*

ՈՂԿՈՋԱԲՈՅԾ, ած. *Ողկոյզ բուծանող, ողկուզաբեր:*

ՈՂԿՈՋԱԶԱՐԴ, ած. *Ողկոյզներով զարդարուած:*

ՈՂԿՈՒԶԱԼԻ, ած. *Ողկոյզներով լի:*

ՈՂԿՈՒԶԱԼԻՑ, ած. *Ողկոյզներով լիքը:*

ՈՂԿՈՒԶԱԿ, գ. *Փոքր ողկոյզ:*

ՈՂԿՈՒԶԱՁԵՒ, ած. *Ողկոյզի ձեւ ունեցող:*

ՈՂԿՈՒԶԱՒՈՐ, ած. *Ողկոյզ ունեցող:*

ՈՂԿՈՒԶՈՒԿ, (Բուս.) *Դաղձերի ցեղին պատկանող բոյս:*

ՈՂԿՈՒԶՕՐԷՆ, մկ. *Ողկոյզի պէս:*

ՈՂՆ, գ. (Կազմախ.) *Ողնաշարը կազմող տափակ մանր ոսկորներից ամէն մէկը:* Տ. *Ողնաշար:*

ՈՂՆԱԲԱՐՁ, ած. *Ողների՝ մէջքի վրայ բարձած:*

ՈՂՆԱԲԵԿ, ած. *Ողը կոտրած:*

ՈՂՆԱԽՏ, գ. (Ախտաբ.) *Մանկական հասակի հիւանդութիւն,* ռախիտ: *Ողնաթեքութիւն:*

ՈՂՆԱԽՏԱՒՈՐ, ած. *Ողնախտով հիւանդ:*

ՈՂՆԱԾԱՅՐ, գ. *Ողերի ներքեւի ծայրը:*

ՈՂՆԱՀԱՐ, Տ. *Ողնախտաւոր, Ողնախտ:*

ՈՂՆԱՅՐ, գ. *Ողնաշար:*

ՈՂՆԱՇԱՐ, գ. *Իրար վրայ ագուցուած ողերի շարքը:*

ՈՂՆԱՇԱՐԱՅԻՆ, ած. *Ողնաշարին յատուկ, վերաբերեալ:*

ՈՂՆԱՇԱՐԱՒՈՐ, ած. *Ողնաշար ունեցող:* (Կենդ.) *Կենդանիների մեծ տիպար:*

ՈՂՆԱՓԱՅՏ, գ. *(Հին) նաւի հաստ գերանը:*

ՈՂՆԵԼ, բ. *Դէպի մի կողմ՝ կողքի ընկնել:*

ՈՂՆՈՒՂԵՂ, գ. *Ողնաշարի մէջ եղած ուղեղը:*

ՈՂՆՈՒՂԵՂԱՅԻՆ, ած. *Ողնուղեղին յատուկ:*

ՈՂՈԳՈՄԷՆ, գ. (Կրօն.) *Ծաղկազարդի տօնը:*

ՈՂՈՂ, Տ. *Հեղեղ:*

ՈՂՈՂԱԿԱՆ, ած. *Ողողուող:*

ՈՂՈՂԱՆ, ած. *Ողողում առաջ բերող:*

ՈՂՈՂԱՆՔ, գ. *Ողողելը, ողողուելը:*

ՈՂՈՂԱՏ, գ. *Հողի խաւ, որ առաջացել է վարարած գետերի բերած խճերից եւն:*

ՈՂՈՂԱՏԱՅԻՆ, ած. *Ողողատին յատուկ:*

ՈՂՈՂԵԼ, բ. *Վարարած գետի կմ հեղեղի մի տեղով անցնելը՝ ջրով ծածկելը:*

ՈՂՈՂԻՉ,ած. *Այն որ ողողում է, ողողող:*
ՈՂՈՂՈՒՄ, գ. *Ողողելը, ողողուելը:*
ՈՂՈՄՊԻԱՑԻ,ած. (Կրօն.) *Ողիմպոսում ապրող:*
ՈՂՈՐԿ,ած. *Կոկ՝ մակերես ունեցող: Յղկուած:*
ՈՂՈՐԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Կոկիկ՝ հարթ լեզուով ու ոճով խօսելը:*
ՈՂՈՐԿԱԹՈՒՂԹ, գ. *Հաստ թուղթ:*
ՈՂՈՐԿԱԿԱՆ,ած. *Ողորկ կմ ողոքող:*
ՈՂՈՐԿԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փորլուծութիւն արիւնհոսութեամբ: Մի տեսակ փորհարութիւն:*
ՈՂՈՐԿԱՏԱՐՐ,ած. *Որի տարրը կմ նիւթը ողորկ է:*
ՈՂՈՐԿԱՐԱՆ, գ. *Այն տեղը, որտեղ ողորկում են կտաւեղէնը կմ որեւէ առարկայ::*
ՈՂՈՐԿԱՔԱՐ, գ. *Ողորկ քար:*
ՈՂՈՐԿԵԼ, բ. *Ողորկ դարձնել:*
ՈՂՈՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ողորկ լինելը:*
ՈՂՈՐԿՈՒՄ, գ. *Ողորկելը, ողորկուելը:*
ՈՂՈՐՄ, գ. *Ողորմութիւն:*
ՈՂՈՐՄԱԲԱՐ, մկ. *Ողորմելով գթալով:* Հկռ. *Անողորմաբար:*
ՈՂՈՐՄԱԳԻՆ,ած. *Գութ՝ կարեկցութիւն շարժող:*
ՈՂՈՐՄԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Աւելի ողորմ:*
ՈՂՈՐՄԱԹԱՍ, գ. (Եկեղ.) *Գինու թաս կմ բաժակ, որ խմում են ու ողորմիս տալիս ննջեցեալին:*
ՈՂՈՐՄԱԼԻՑ, ած. *Շատ ողորմած:*
ՈՂՈՐՄԱԾ, ած. *Ողորմող, գթացող:*
ՈՂՈՐՄԱԾԻԿ, ած. (Կրօն.) *Լուսահոգի:*
ՈՂՈՐՄԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ողորմած լինելը:*
ՈՂՈՐՄԱԿԱՆ, ած. *Ողորմութիւն խընդրող, ողորմելի:*
ՈՂՈՐՄԱՁԱՅՆ, ած. մկ. *Խղճալի՝ ողորմուկ ձայնով:*
ՈՂՈՐՄԱՃԱՇ, գ. (Եկեղ.) *Ճաշ, որ տալիս են ննջեցեալի թաղումից:*
ՈՂՈՐՄԱՄԱՀ, ած. *Խղճալի կերպով մեռած:*
ՈՂՈՐՄԱՊԷՍ, Տ. *Ողորմաբար:*
ՈՂՈՐՄԱՍԷՐ, ած. *Ողորմած:*
ՈՂՈՐՄԱՍԻՐԱԿԱՆ, ած. *Ողորմասէրին յատուկ:*
ՈՂՈՐՄԱՍԻՐՏ, ած. *Ողորմած:*
ՈՂՈՐՄԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ողորմասիրտ լինելը:*
ՈՂՈՐՄԱՏԵՂԻ, գ. (Եկեղ.) *Ողորմիս տալու տեղ:*
ՈՂՈՐՄԵԱ՛, գ. (Եկեղ.) *Մի սաղմոս, որ սկսուում է «Ողորմեա ինձ» բառերով:*
ՈՂՈՐՄԵԼ, բ. *Գթալ, խղճալ, կարեկցել: Ներել, խնայել:* (Եկեղ.) *Բանաձեւ, որով ողջունում է եկեղեցուց դուրս եկողը:*
ՈՂՈՐՄԵԼԻ, ած. *Նա որին պէտք է ողորմել, գութ շարժող: Թշուառ, Դըժբախտ:*
ՈՂՈՐՄԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ողորմելի լինելը:*
ՈՂՈՐՄԵԼԻՕՐԷՆ, մկ. *Ողորմելի կերպով:*
ՈՂՈՐՄԻՍ, գ. (Կրօն.) *«Աստուած ողորմի հոգուն» բարեմաղթութիւն:*
ՈՂՈՐՄՄԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ողորմելի մահով մեռնելը:*
ՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գթութիւն:*
ՈՂՈՐՄՈՒԿ, ած. մկ. *Խղճալի:*
ՈՂՈՔ, գ. *Մեղմ՝ գուրգուրիչ՝ համոզիչ խօսք:* Հկռ. *Բողոք:*
ՈՂՈՔԱԿԱՆ, ած. *Ողոք պարունակող, յորդորական:*
ՈՂՈՔԱՆՔ, գ. *Աղերս: Մեղմ՝ շողոմաբար խօսք:*
ՈՂՈՔԱՍԷՐ, ած. *Նա որ սիրում է ողոքել:*
ՈՂՈՔԵԼ, բ. *Քաղցր՝ շողոքորթիչ խօսքերով մէկին մեղմացնել, հաճեցնել:*
ՈՂՈՔԻՉ, ած. *Նա որ ողոքում է:*

ՈՂՈՔՈՒՄ, գ. *Ողոքելը: Աղաչանք:*

ՈՂՋ, ած. *Բոլոր մասերը անթերի: Առողջ, ապրող:* Հկռ. *Թերի, կոտրած: Ամբողջ,* Հկռ. *Հիւանդ:*

ՈՂՋԱԲԱՐ, մկ. *Ամբողջապէս: Առողջօրէն:*

ՈՂՋԱԳԻՐ, ած. գ. *(Կտակ), որ ամբողջապէս գրուած է կտակողի ձեռքով:*

ՈՂՋԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Աւելի ողջ:*

ՈՂՋԱԳՈՒՐԱՆՔ, գ. *Ողջագուրելը:*

ՈՂՋԱԳՈՒՐԵԼ, բ. *Համբուրել գգուանքով, փաթաթուել:*

ՈՂՋԱԳՈՒՐՈՒՄ, գ. *Գրկախառնում:*

ՈՂՋԱԽՈՀ, ած. *Առողջ մտածողութեան տէր, ողջամիտ: Զգաստ:* Հկռ. *Բղջախոհ, անառակ:*

ՈՂՋԱԽՈՀԱԲԱՐ, մկ. *Ողջախոհ կերպով:*

ՈՂՋԱԽՈՀԱՐԱՆ, գ. *Ողջախոհ դառնալու տեղ.* փոխ. *բանտ:*

ՈՂՋԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ողջախոհ լինելը:*

ՈՂՋԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ած. *Ուղիղ մտածող:*

ՈՂՋԱԾԻՆ, ած. գ. *Ողջ ծնուած:*

ՈՂՋԱԿԷԶ, ած. գ. *Զոհ, որ ամբողջապէս կիզւում էր ի պատիւ աստուածների:*

ՈՂՋԱԿԻԶԵԼ, բ. *Զոհի կենդանին (կմ մարդը) ամբողջապէս կիզել:*

ՈՂՋԱԿԻԶՈՒՄ, գ. *Ողջակէզ մատուցանելը:*

ՈՂՋԱՄԱՐՄԻՆ, ած. մկ. *Ողջ-առողջ մարմնով:*

ՈՂՋԱՄԲ, մկ. *Ողջութեամբ: Ամբողջութեամբ:*

ՈՂՋԱՄԻՏ, ած. *Առողջամիտ, խելացի դատող:*

ՈՂՋԱՄՏԱԿԱՆ, ած. *Ողջամտին յատուկ:*

ՈՂՋԱՄՏՕՐԷՆ, մկ. *Ողջամտութեամբ:*

ՈՂՋԱՆԱԼ, բ. *Առողջանալ:*

ՈՂՋԱՆԴԱՄ, ած. մկ. *Ողջ եւ ամբողջ անդամներ ունեցող:*

ՈՂՋԱՆԴԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ողջանդամ լինելը:*

ՈՂՋԱՊԷՍ, մկ. *Ողջամտութեամբ:*

ՈՂՋԵԿ, գ. *Բարի գալուստ:*

ՈՂՋԵՐԹ, գ. *Բարի ճանապարհ:*

ՈՂՋԵՐԳ, գ. *Ջօներգ:*

ՈՂՋԸՆԾԱՅ, գ. *Ամբողջապէս ընծայ բերուած իր:*

ՈՂՋԱՄԻՏ, Տ. *Ողջմիտ: Խոհեմ, զգօն:*

ՈՂՋԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ողջամիտ լինելը:*

ՈՂՋՆՆԱԼ, Տ. *Ողջանալ:*

ՈՂՋՈՅՆ, գ. *Ողջութիւն: Առողջութիւն ցանկալը մէկին: Ընդհանրապէս՝ բարեմաղթութիւն:*

ՈՂՋՈՅՆ, ած. *Ողջ, ամբողջ:*

ՈՂՋՈՏՆ, ած. *Որի ոտքը ողջ է:*

ՈՂՋՈՎ, մկ. *Բոլորով:*

ՈՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ողջ՝ անթերի՝ անվնաս լինելը: Կենդանութիւն:*

ՈՂՋՈՒՆԱԳԻՐ, գ. *Բարեւագիր:*

ՈՂՋՈՒՆԱՏՈՒ, ած. գ. *Ողջոյն տուող, բարեւող:*

ՈՂՋՈՒՆԵԼ, բ. *Ողջոյն տալ, բարեւել: Գոհունակութիւն:*

ՈՂՋՈՒՆԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարելի է կմ պէտք է ողջունել:*

ՈՃ, գ. *Յորենի եւ այլ խոտերի ցօղուն: Ծղօտից հիւսած կողով: Ուղղութիւն կրօնի մէջ: Հեղինակի միտք արտայայտելու կերպը:* (Տրամ.) *Մեթոդ:*

ՈՃԱԲԱՆ, ած. գ. *Կանոնաւոր՝ գեղեցիկ ոճով գրող:*

ՈՃԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. *Ոճին եւ ոճաբանութեան յատուկ:*

ՈՃԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոճի գիտութիւն:*

ՈՃԱԿԱՆ, ած. *Ոճին յատուկ:*

ՈՃԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոճական լինելը:*

ՈՃԱՀՈԳԵԲԱՆԱԿԱՆ, ած. (գրկն.): *Ոճական եւ հոգեբանական:*

ՈՃԱՄՏԱԾՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. (գրկն.): *Մտածելակերպ, աշխարհըմբռնում:*

ՈՃԱՆՈՒՆ, գ. *Ոճական յատուկ անուն:*

ՈՃԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոճը չափելու գիտութիւն:*

ՈՃԱՊԱՏԿԵՐ, գ. (գրկն.): *Ոճական պատկեր:*

ՈՃԱՒՈՐ, ած. *Ոճեր պարունակող, գեղեցիկ ոճով գրուած:*

ՈՃԱՒՈՐԵԼ, բ. *Որոշ ոճով արտայայտելու ՝ ճաշակով ձեւակերպել (նկարը):*

ՈՃԱՒՈՐՈՒՄ, գ. *Ոճաւորելը:*

ՈՃԻՐ, գ. *Սպանութիւն, Ծանր քրէական յանցանք:*

ՈՃՈՐՔ, գ. *Շինութեան տանիքի ներքեւի*
կողմը:

ՈՃՐԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Ոճիր գործած (մարդ), քրէական յանցաւոր:*

ՈՃՐԱԳԷՏ, Տ. *Քրէագէտ:*

ՈՃՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոճիր գործելը:*

ՈՃՐԱԴԱՏ, ած. *Ոճիրներ դատող ատեան:*

ՈՃՐԱՄԷՏ, ած. *Ոճիր գործելուն միտուած:*

ՈՃՐԱՓՈՐՁ, գ. *Մահափորձ:*

ՈՄՆ, գ. *Մէկը:*

ՈՅԺ, *Հզօրութիւն, Բռնութիւն, Պնդութիւն: Մտաւոր եւ բարոյական կարողութիւններ: Հեղինակութիւն: Զօրութիւն:*

ՈՆՋՈՒՐԱ, գ. *Թանթրուենու մի տեսակը:*

ՈՆՑ, մկ. *Ինչպէս:*

Ո՛Չ, մկ. *Գործ է ածուում բայերի մօտ եւ ժխտում է նրանց նշանակած գործողութիւնը: Բնաւ չէ:*

ՈՉԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չգիտութիւն:*

ՈՉԵՂՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Ոչէութիւն:*

ՈՉԷԱՆԱԼ, բ. *Ոչնչանալ:*

ՈՉԷՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անգոյութիւն:*

ՈՉԸՆՏԻՐ, ած. *Չընտրուած:*

ՈՉԻՆՉ, գ. *Բացակայութիւն որեւէ գոյացութեան՝ էութեան՝ անգոյութիւն: Մի չնչին բան:*

ՈՉԽԱՐ, գ. (Կենդ.) *Սմբակաւորների կարգից որոճողների ցեղին պատկանող կենդանի:* ած. գ. *Ոչխարների հօտ, խաշն, խաշինք: Անմիտ, տգէտ:*

ՈՉԽԱՐԱԲԱՐՈՅ, ած. *Ոչխարի բնութիւն եւ բարք ունեցող:*

ՈՉԽԱՐԱԲՈՅԾ, Տ. *Ոչխարապահ:*

ՈՉԽԱՐԱԶԳԵՍՏ, ած. *Ոչխարի զգեստ հագած:*

ՈՉԽԱՐԱԽՈՏ, գ. (Բուս.) *Մուգկանաչ խոտ:*

ՈՉԽԱՐԱԿԱՆ, Տ. *Ոչխարային:*

ՈՉԽԱՐԱԿԵՐՊ, ած. մկ. *Ոչխարին նմանութիւն ունեցող:*

ՈՉԽԱՐԱՃԱՆՃ, գ. (Կենդ.) *Ճանճերի ցեղին պատկնող միջատ:*

ՈՉԽԱՐԱՄԻՏ, ած. *Ոչխարի նման անմիտ:*

ՈՉԽԱՐԱՅԻՆ, ած. *Ոչխարին յատուկ:*

ՈՉԽԱՐԱՆՄԱՆ, ած. *Ոչխարի նման, ոչխարակերպ:*

ՈՉԽԱՐԱՊԱՀ, ած. գ. *Ոչխար պահող, ոչխարաբոյծ: Գառնարած:*

ՈՉԽԱՐԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոչխարապահ լինելը:*

ՈՉԽԱՐԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Ոչխարներ վաճառող:*

ՈՉԽԱՐԱՏԵՂ, գ. *Այն հով տեղը, որտեղ ոչխարը ցերեկուայ տօթին հանգստացնում են:*

ՈՉԽԱՐԱՏԷՐ, գ. *Ոչխարի տէրը:*

ՈՉԽԱՐԵՆԻ, գ. *Ոչխարի մորթ:*

ՈՉԽԱՐԻԿ, գ. *Փոքր ոչխար:*

ՈՉԽԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոչխարի յատկութիւն: Տխմարութիւն:*

ՈՉՆՉԱԲԱՆ, Տ. Ընդվայրախօս: *Անիմաստ խօսող:*

ՈՉՆՉԱԿԱՆ, Տ. *Նիհիլիզմ: Ժխտողական, ոչնչական:*

ՈՉՆՉԱՆԱԼ, բ. *Ոչինչ դառնալ: Աչքից կորչել: Փչանալ, սաստիկ վնասել: Ջուր անցնել:* (Իրաւբ.) *Ոյժը կորցնել:*

ՈՉՆՉԱՊԱՇՏ, գ. *Ոչնչութիւն պաշտող:*

ՈՉՆՉԱՑՈՒՄ, գ. *Ոչնչանալը:*
ՈՉՆՉԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Ինչ որ ոչնչացնում է:*
ՈՉՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոչինչ լինելը:*
ՈՉՈՒՓՈՒՉ, Տ. *Ոչ՛ի տակ:*
ՈՊՆԻԱԶ, Տ. *Երենոս: Սեւ, փայլուն յարգի փայտ:*
ՈՋԻԼ, գ. (Կենդ.) *Մլուկների կարգին պատկանող մակաբոյծ միջատ:*
ՈՋԻԼ-ԿՈՏՈՐՈՂ, գ. *Մանկական եւ ժողովրդական անուն բույթ մատի:*
ՈՋԼԱԴԵՂ, գ. (Բուս.) *Շուշանազգիների կարգին պատկանող սաստիկ թունաւոր բոյս:*
ՈՋԼԱԽՈՏ, գ. (Բուս.) *Դլփնակի ցեղից խոտ:*
ՈՋԼԱԽՏ}
ՈՋԼԱԽՏՈՒԹԻՒՆ} Տ. *Ոջլոտութիւն:*
ՈՋԼԱԿԱԼԵԼ, բ. *Ոջլով բռնուել, ոջլոտել:*
ՈՋԼԱԿԵՐ, ած. *Ոջիլ ուտող:*
ՈՋԼԱՃԱՆՃԵՐ, գ. (Կենդ.) *Մժղուկների կարգին պատկանող երկթեւ միջատների ցեղ:*
ՈՋԼԻ, գ. (Բուս.) *Անտառային ծառ:*
ՈՋԼՈՏ, ած. *Որի վրայ ոջիլ կայ:*
ՈՋԼՈՏԵԼ, բ. *Իր վրայից ոջիլը տարածել:*
ՈՋԼՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոջլոտ լինելը:*
ՈՌ, գ. (Կազմախ.) *Մարդու մէջքից ներքեւ երկու թամբաձեւ բոլորշի փափուկ միս, յետոյք, նստատեղ: Հաստ աղիքի ներքեւի անցքը:* Ոռ ունենալ, *Քաջութիւն՝ համարձակութիւն ունենալ:* Մէկի ոռը մտնել, *Քծնել, շողոքորթել:* Ոռին զարնել, դուրս անել, *Անպատուութեամբ մէկին վռնտել տանից:* Այդ ոռի ճիճուն ո՞վ է, որ համարձակւում է մեզ սպառնալ:
ՈՌԱԼԷԶ, ած. *Ոռ լիզող:*
ՈՌԱՃԻՃՈՒ}
ՈՌԱՃՃԻ} գ. *Փորի կլոր ճիճու:*

ՈՌԱՄԱՏ, գ. *Խաղողի կուղրակի ոռքից դուրս եկած շառաւիղ:*
ՈՌԱՇՈՒՌՏՈՒՆ ԸՆԿՆԵԼ, բ. *Ոռը այս եւ այն կողմ վիճակի մէջ շուռ տալ:*
ՈՌԱՊԱՏԻԿ, գ. *Կանանց լայն շրջազգեստ, ուսերից մինչեւ ոտքերը:*
ՈՌԱՏՈՒ, ած. *Ոռ տուող:*
ՈՌԻ, Տ. *Յոռի:*
ՈՌԻԿ, գ. (Փաղաքշ.), *Երեխայի փոքր ոռ:*
ՈՌԾԵԾ, գ. *Ոռը ծեծելը:*
ՈՌՆ, գ. *Մեծ սեպ, բեւեռ, գամ:*
ՈՌՆԱԳԻՆ, ած. *Ոռնոցի նմանուող, ուժգին:*
ՈՌՆԱԼ, բ. *Շների եւ գայլերի երկարաձիգ եւ լալագին ձայն արձակելը:* Նման. *Բարձրագոչ ձայնով լալ.* (արհամարհական):
ՈՌՈԳԵԼ, բ. *Բոյսերին ջուր տալ, ջրել:*
ՈՌՈԳԻՉ, ած. գ. *Նա որ ոռոգում է, ոռոգող:*
ՈՌՈԳՈՒՄ, գ. *Ոռոգելը:*
ՈՌՍՈՂ, գ. *Փոքր երեխաների նախքան ոտք ելնելը ոռի վրայ սողալով շարժուելը:*
ՈՌՍՐԲԻՉ, գ. *Լաթի կտոր, որ գործ էին ածում արտաքնոցում:*
ՈՌՏԻՏԻԿ, գ. *Մի տեղ տիտիկ անելը՝ նստելը:*
ՈՌՔ, գ. *Ամանի յատակը: Առարկայի յետեւի մասը: Ծայրը, վերջը:*
ՈՍԻ, գ. *Անորոշ տեսակի փշոտ բոյս:*
ՈՍԻՆ, ած. *Մէջը դատարկ: Նիհար:*
ՈՍԿԵԱԿ, գ. *Ոսկի ակ, ոսկեքար:*
ՈՍԿԵԱՅ, ած. *Ոսկիէ:*
ՈՍԿԵԲԵՌ(Ն), ած. *Վրան ոսկի բեռնած՝ բարձած:*
ՈՍԿԵԲԵՒԵՌ, ած. *Ոսկի բեւեռներ ունեցող:*
ՈՍԿԵԲԵՐ, ած. *Ոսկի բերող:*
ՈՍԿԵԲԵՐԱՆ, ած. *Ոսկի բերան ունեցող,* փոխ. *Շատ շնորհալի խօսող:*

ՈՍԿԵԲԶԷՁ, գ. *Բզէզ:*
ՈՍԿԵԲԻՒՐԵՂ, գ. (Հանք.) *Մետաղա-կերպ օքսիդների մի տեսակը:*
ՈՍԿԵԲԼՈՒՐ, ած. *Ոսկու բլուրի նմա-նող:*
ՈՍԿԵԲՈՐԱԿ, գ. (Հանք.) *Լուսածնատ-ների կարգին պատկանող բիւրեղական բաղադրութիւն:*
ՈՍԿԵԲՈՒ(Ղ)Խ, ած. *Որտեղից ոսկի է բխում:*
ՈՍԿԵԳԱՆԳՈՒՐ, ած. գ. *Ոսկեգոյն մա-զեր ունեցող:*
ՈՍԿԵԳԵՂՄ, գ. *Ոչխարի ոսկեղէն բուրդ:*
ՈՍԿԵԳԵՍ, ած. *Ոսկեգոյն մազով:*
ՈՍԿԵԳԻՍԱԿ, ած. *Ոսկեգոյն հիւսքով (մարդ):*
ՈՍԿԵԳԻՐ, ած. *Ոսկու փոշուց պատ-րաստուած թանաքով գրուած:*
ՈՍԿԵԳՈՅՆ, ած. *Ոսկու գոյն ունեցող:*
ՈՍԿԵԳՈՐԾ, ած. գ. *Արհեստաւոր, որ ոսկեղէն զարդարանքներ է շինում:*
ՈՍԿԵԳՐՔՈՅԿ, գ. *Ոսկեղէն գրքոյկ, պատուական:*
ՈՍԿԵԳՕՏԻ, ած. *Նա որ կրում է ոսկուց շինած գօտի:*
ՈՍԿԵԴԱՐ, գ. *Այն դարը կմ ժամա-նակաշրջանը, որ մի ազգի համար նշանաւոր է որեւէ լաւ յատկութեամբ:*
ՈՍԿԵԴԱՐԵԱՆ, ած. *Ոսկեդարին յա-տուկ:*
ՈՍԿԵԴԵՂԻՆ, ած. *Ոսկու դեղնութիւն ունեցող:*
ՈՍԿԵԴՐԱՄ, գ. *Ոսկի փող:*
ՈՍԿԵԴՐՈՒԱԳ, ած. *Ոսկով դրուագ-ուած, ոսկեղէն դրուագներ՝ զարդա-րանքներ կրող (շինուածք):*
ՈՍԿԵԶԱՐԴ, ած. *Ոսկով զարդարուած:*
ՈՍԿԵԶԱՐԴԵԼ, ած. *Ոսկեզարդ դարձ-նել:*
ՈՍԿԵԶՄՐՈՒԽՏ, գ. (Հանք.) *Քաղկեդոն քարի մի տեսակը:*
ՈՍԿԵԶՕԾ, ած. *Ոսկեզօծած:*
ՈՍԿԵԶՕԾԵԼ, բ. *Առարկայի մակերեսը ոսկու բարակ խաւով պատել:* Նման. *Ոսկու գոյն տալ:*
ՈՍԿԵԶՕԾԻՉ, ած. գ. *Նա որ ոսկեզօծում է, ոսկեզօծող:*
ՈՍԿԵԶՕԾՈՒՄ, գ. *Ոսկեզօծելը:*
ՈՍԿԵԹԵԼ, ած. մկ. *Ոսկու թելերից հիւսուած՝ գործուած:*
ՈՍԿԵԹԵՐԹ, ած. *Որի թերթերը ոսկուց են:*
ՈՍԿԵԹԻՒ, գ. (Տոմար.) *Լուսնական շրջանը:*
ՈՍԿԵԹՈՅՐ, ած. *Ոսկիի գոյն:*
ՈՍԿԵԼ, բ. *Մանրանկարները կմ գրելը ոսկու լուծուածքով ծածկել:*
ՈՍԿԵԽԱՌՆ, ած. *Որի մէջ ոսկի է խառ-նած:*
ՈՍԿԵԽՆՁՈՐ, գ. *Ոսկուց շինած խնձոր:*
ՈՍԿԵԽՈՅԶ, ած. գ. *Ոսկի փնտռող:*
ՈՍԿԵԾԱՂԻԿ, ած. *Ոսկեգոյն ծաղիկ ունեցող:*
ՈՍԿԵԾԱՄ, ած. *Ոսկեգոյն ծամեր ունե-ցող, ոսկեհեր:*
ՈՍԿԵԾԻՆ, ած. *Ոսկի ծնող կմ ոսկուց ծնած:*
ՈՍԿԵԾՂԻ, ած. *Որի ծղիները՝ բազուկ-ները ոսկուց են: Ծայրերը ոսկի զիրք:*
ՈՍԿԵԿԱԶՄ, ած. *Ոսկեղէն կազմած:*
ՈՍԿԵԿԱՊԱՐՃ, գ. *Ոսկուց շինած կա-պարճ:*
ՈՍԿԵԿԱՐ, ած. *Ոսկեթելով կարած՝ ասեղնագործած:*
ՈՍԿԵԿԵՐՏ, ած. *Ոսկուց շինած:*
ՈՍԿԵԿԻՐ, ած. *Ոսկի կրող:*
ՈՍԿԵԿՆԻՔ, գ. *Ոսկեղէն կնիք:*
ՈՍԿԵԿՇԻՌ, գ. *Ոսկու կշեռք:*
ՈՍԿԵԿՈՒՃ, գ. (Հանք.) *Մարմարիոնի մի տեսակ:*
ՈՍԿԵԿՈՒՌ, ած. *Ոսկուց շինած՝ կռած:*
ՈՍԿԵԿՏՈՒՑ, ած. *Որի կտուցը ոսկուց է կմ ոսկեգոյն է:*

ՈՍԿԵՀԱՆ, ած. *Ոսկի հանող:*

ՈՍԿԵՀԱՆԴԵՐՁ, ած. *Ոսկեթել հանդերձներ կրող:*

ՈՍԿԵՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոսկի հանելը:*

ՈՍԿԵՀԱՆՔ, գ. *Ոսկու հանք:*

ՈՍԿԵՀԱՏ, գ. *Ոսկի կտրելը:*

ՈՍԿԵՀԵՐ, ած. *Ոսկեգոյն մազեր ունեցող:*

ՈՍԿԵՀԻՒՍԵԱԿ, ած. *Ոսկով հիւսած:*

ՈՍԿԵՀՆՉՈՂ, ած. *Ոսկու նման հնչիւն ունեցող:*

ՈՍԿԵՀՈՒՌ, ած. *Ոսկեթել:*

ՈՍԿԵՀՐԱՇ, ած. *Հրաշալի ոսկեղէն սարք՝ կազմած ունեցող:*

ՈՍԿԵՁԵՂՈՒՆ, ած. *Որի ձեղունը ոսկուց է:*

ՈՍԿԵՁՈՅԼ, ած. *Ոսկուց ձուլած:*

ՈՍԿԵՁՈՒԿ, գ. (Կենդ.) *Կրկնաշունչ ձկների կարգին պատկանող ձուկ:*

ՈՍԿԵՂԷՆ, ած. *Ոսկուց շինած, ոսկեայ:*

ՈՍԿԵՂԻՆԻԿ, ած. (Փաղաքշ. ձեւ), *Ոսկեղէն:*

ՈՍԿԵՃԱՃԱՆՉ, ած. *Ոսկու նման ճաճանչող:*

ՈՍԿԵՃԱՄՈՒԿ, ած. *Ոսկեղէն կմ ոսկեթել ճամուկներով՝ զարդերով:*

ՈՍԿԵՃԵՄ, ած. *Որտեղից ոսկի է հոսում:*

ՈՍԿԵՄԱՆ, ած. *Ոսկեթելով մանած կմ հիւսած:*

ՈՍԿԵՄԱՏԵԱՆ, գ. *Հիւրերու արձանագրութիւնները կրող մատեան: Յոբելիանական հրատարակութիւն:*

ՈՍԿԵՄՈԼ, ած. *Չափազանց ոսկեսէր. փոխ. շատ փողասէր:*

ՈՍԿԵՆԻՒԹ, ած. *Որի նիւթը ոսկի է:*

ՈՍԿԵՆԿԱՐ, ած. *Որի վրայ ոսկեթելով նկարներ են ասեղնագործած:*

ՈՍԿԵՆՄԱՆ, ած. *Ոսկու նման:*

ՈՍԿԵՇԷԿ, ած. *Ոսկեգոյնին տուող շէկ:*

ՈՍԿԵՇՈՂ, ած. *Ոսկու նման շողշողուն, ոսկեփայլ:*

ՈՍԿԵՇՈՒՔ, ած. *Ոսկով շքեղացած:*

ՈՍԿԵՊԱՃՈՅՃ, ած. *Ոսկով պաճուճուած՝ զարդարուած:*

ՈՍԿԵՊԱՏ, ած. *Ոսկով պատած:*

ՈՍԿԵՊԱՏԵԱՆ, ած. *Որի պատեանը ոսկուց է:*

ՈՍԿԵՊՂԻՆՁ, գ. *Բաղադրեալ մետաղ, պղնձից եւ զինկից, որ ոսկու գոյն ունի:*

ՈՍԿԵՊՍԱԿ, ած. *Ոսկեղէն պսակ ունեցող:*

ՈՍԿԵՋՈՒՐ, գ. *Սնդիկով լուծուած:*

ՈՍԿԵՋՐԵԼ, Տ. *Ոսկեզօծել:*

ՈՍԿԵՍԱՆՁ, ած. *Որի սանձը ոսկուց է կմ ոսկով զարդարուած:*

ՈՍԿԵՍԱՐ, ած. *Ոսկէ սարք:*

ՈՍԿԵՍԷՐ, ած. *Ոսկի սիրող, փողասէր:*

ՈՍԿԵՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փողասիրութիւն, արծաթասիրութիւն:*

ՈՍԿԵՍՏԱՆ, գ. *Ոսկի զարդերի ամբողջութիւնը:*

ՈՍԿԵՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Ոսկի վաճառող:*

ՈՍԿԵՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոսկեվաճառ լինելը:*

ՈՍԿԵՎԱՌ, ած. *Ոսկեղէն կմ ոսկեթել վառ՝ դրօշակ ունեցող:*

ՈՍԿԵՎԱՆԿ, ած. *Ոսկու հնչիւն ունեցող:*

ՈՍԿԵՎԱՐՍ, ած. *Ոսկեգոյն վարսերով, ոսկեհեր:*

ՈՍԿԵՏԱՌ, Տ. *Ոսկեգիր:*

ՈՍԿԵՏԵՍԱԿ, ած. *Ոսկու տեսակ, :*

ՈՍԿԵՏԵՍԻԼ, ած. *Ոսկետեսակ, ոսկու նման:*

ՈՍԿԵՏԵՐԵՒ, ած. *Ոսկեղէն կմ ոսկեգոյն տերեւներ ունեցող:*

ՈՍԿԵՏԻՊ, ած. *Ոսկեգոյն գրերով:*

ՈՍԿԵՏՈՒՓ, ած. *Որի տուփը՝ պահարանը ոսկուց է:*

ՈՍԿԵՐԱՆԳ, ած. *Ոսկեգոյն:*

ՈՍԿԵՐԻՉ, գ. *Նա որ ոսկերում է, ոսկեջրող կմ ոսկով պատող:*

ՈՍԿԵՐՈՏԻ, գ. *Ոսկորները, կմախքը:*

ՈՍԿԵՐՉԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ած. *Ոսկերչագործութեանը վերաբերող:*
ՈՍԿԵՐՉԱԿԱՆ, ած. *Ոսկերչին եւ ոսկերչութեան յատուկ:*
ՈՍԿԵՐՉԱՆՈՑ, գ. *Փողոց կամ քաղաքի թաղ, որտեղ ոսկերիչների խանութներն են գտնուում:*
ՈՍԿԵՐՉԱՊԵՏ, գ. *Ոսկերիչների գլխաւորը:*
ՈՍԿԵՐՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոսկերիչ լինելը:*
ՈՍԿԵՓԱՅԼ, ած. *Ոսկու նման ցոլացող:*
ՈՍԿԵՓԱՌ, ած. *Ոսկու նման փառաւոր:*
ՈՍԿԵՓՈԿ, ած. *Որի փոկերը ոսկուց են կամ ոսկեթել:*
ՈՍԿԵՓՈՂ, գ. *Ոսկուց շինած՝ ոսկեղէն փող:*
ՈՍԿԵՓՈՐԻԿ, ած. գ. *Որի փորում ոսկի կայ: Ընդհանուր անուն զանազան ձեռագիր ժողովածուների:*
ՈՍԿԵՓՈՒՆՋ, ած. մկ. *Ոսկեղէն կամ ոսկեգոյն փունջի նման:*
ՈՍԿԵՔԱՂ, ած. *Ոսկի քաղող:*
ՈՍԿԵՔԱՆԴԱԿ, ած. *Որի վրայ ոսկեղէն քանդակներ կան:*
ՈՍԿԵՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Թանկագին քար* տուրմալինների *կարգից:*
ՈՍԿԵՉԿՆԻԿ, գ. (Կենդ.) *Ծածանների ցեղին պատկանող փոքր ձուկ ոսկեփայլ թեփերով:*
ՈՍԿԵՕԾ, ած. *Ոսկով օծած, ոսկէզօծած, ոսկէզօծ:*
ՈՍԿԵՕՂ, ած. *Որի օղը ոսկուց է:*
ՈՍԿԷ..., փխկ. *ոսկե:*
ՈՍԿԻ, գ. (Հանք.) *Պարզ մետաղական մարմին դեղին գոյնով եւ փայլուն: Ոսկուց շինած իր:* Փոխ. *Հարստութիւն, գանձ:* ած. *Ոսկուց շինած, որի նիւթը ոսկի է: Ընտիր:*
ՈՍԿԻԱԲԱՆ, ած. *Որի խօսքը ոսկի է:*
ՈՍԿԻԱԿԱՊ, ած. *Ոսկով կապած:*
ՈՍԿԻԱԿԻՐ, ած. *Իր մէջ ոսկի կրող:*
ՈՍԿԻԱՅԱՐԿ, Տ. *Ոսկեձեղուն:*
ՈՍԿԻԱՇԱՐ, ած. *Վրան ոսկի շարած:*
ՈՍԿԻԱՊԷՍ, մկ. *Ոսկու պէս:*
ՈՍԿԻԱՎԱՐՍ, Տ. *Ոսկեհեր:*
ՈՍԿԻՆՈՑ, գ. *Դրամ՝ մի ոսկի արժողութեամբ:*
ՈՍԿՈՂ, ած. գ. *Արհեստաւոր:*
ՈՍԿՈՐ, գ. *Պինդ նիւթ կրային եւ ֆոսֆորային բաղադրութեամբ:* Փոխ. *Շահ, օգուտ:* (Ծաղր.) *Ծեծ ուտել:*
ՈՍԿՈՐԱԿՏՈՐ, գ. *Ոսկրի կտոր:*
ՈՍԿՈՐՏԱՆՔ, յոգն. գ. *Ոսկորներ:*
ՈՍԿՐ, Տ. *Ոսկոր*
ՈՍԿՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Կազմախօսութեան այն մասը, որ քննում է ոսկորները:*
ՈՍԿՐԱԲԵԿ, ած. *Ոսկորները խորտակող՝ կոտրուած:*
ՈՍԿՐԱԲՈՅԺ, գ. *Ոսկորները բժշկող:*
ՈՍԿՐԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոսկրաբոյժ լինելը:*
ՈՍԿՐԱՁԱՆԳՈՒԱԾ, գ. *Ոսկորների քաշ:*
ՈՍԿՐԱՁՕԴՔ, գ. *Ոսկորների զօդուելու տեղը:*
ՈՍԿՐԱԽԱՂ, գ. *Ոսկորների միջի խաղը:*
ՈՍԿՐԱԾՈՒԽ, գ. *Ոսկորից պատրաստած ածուխ:*
ՈՍԿՐԱԿԵՐՊ, ած. *Ոսկորի նման:*
ՈՍԿՐԱՀԱՆ, ած. *Ոսկորը՝ ոսկորները հանած:*
ՈՍԿՐԱՀԱՍՏ, ած. *Որի ոսկորները հաստ են:*
ՈՍԿՐԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոսկորը կըտրելը:*
ՈՍԿՐԱՄԻՋՆ, գ. (Կազմախ.) *Ոսկորի միջն, թաղանթ:*
ՈՍԿՐԱՆԱԼ, բ. *Ոսկոր դառնալ:*
ՈՍԿՐԱՆՄԱՆ, ած. մկ. *Ոսկորի նման:*
ՈՍԿՐԱՆՔ, գ. (Ախտաբ.) *Աղեթափութեան մի տեսակը:*

ՈՍԿՐԱՉԱՓ, գ. *Գործիք, որով չափում են ոսկորների մեծութիւնը:*
ՈՍԿՐԱՊԱՏ, ած. *Ոսկորով պատած:*
ՈՍԿՐԱՑԱՒ, Տ. *Յօդացաւ:*
ՈՍԿՐԱՓՈՒՏ, գ. (Ախտաբ.) *Ոսկորի մի տեսակ բորբոքում:*
ՈՍԿՐԱՔԱՐ, գ. *Քարացած ոսկոր:*
ՈՍԿՐԵՂԷՆ, ած. *Որի նիւթը ոսկոր է, ոսկորից:*
ՈՍԿՐԿՈՒԼ, գ. (Կենդ.) *Անգղների ցեղից մեծ յափշտակիչ թռչուն:*
ՈՍԿՐՈՏԻ, գ. *Ոսկորները:*
ՈՍԿՐՈՒՏ, ած. *Ոսկորները լաւ զարգացած՝ խոշոր, ոսկորոտ, ոսկրահաստ:*
ՈՍՄԷ, գ. (Քիմ.) *Պարզ մետաղական մարմին:*
ՈՍՈԽ, գ. *Հակառակորդ դատաստանական գործերում: Նախանձորդ: Ոխակալութիւն: Թշնամի:*
ՈՍՈԽԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Հակառակասիրութիւն:*
ՈՍՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոսոխ՝ թշնամի լինելը:*
ՈՍՊԱԽԱՇՈՒ, գ. *Ոսպով ապուր:*
ՈՍՊԷ, ած. *Ոսպնեայ:*
ՈՍՊԻԿ, գ. *Փոքր ոսպ:*
ՈՍՊՆԱԿԵՐՊ, ած. *Ոսպի ձեւ ունեցող:*
ՈՍՊՆԱՉԱՓ, ած. *Մի ոսպի մեծութեան:*
ՈՍՊ ՈՒ ՍՈԽ, գ. *Մի տեսակ կերակուր:*
ՈՍՏ, գ. *Ծառի ճիւղ: Բարակ ճիւղ:*
ՈՍՏԱԲԵԿ, ած. *Ոստերը բեկած՝ կոտրուած:*
ՈՍՏԱԽԻՏ, ած. *Խիտ ոստեր ունեցող:*
ՈՍՏԱՅՆ, գ.*Ջուլհակի գործուածք: Դազգահ, Գորգ գործելու կազմած: Ցանց:*
ՈՍՏԱՅՆԱԳՈՐԾ, Տ. *Ոստայնանկ:*
ՈՍՏԱՅՆԱՆԿԵԼ, բ. *Ոստայն գործել:*
ՈՍՏԱՅՆԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոստայնանկի արհեստը:*
ՈՍՏԱՆ, գ. *Արշակունեաց թագաւորութեան ժամանակ՝ արքունիքին պատկանող գաւառ: Թագաւորանիստ կմ իշխանանիստ քաղաք: Գլխաւոր քաղաք մի գաւառի:*
ՈՍՏԱՆԻԿ, ած. *Արքունական ոստանի բնակիչ:* Փոխ. *Բարեկիրթ:* Հկռ. *Ռամկական լեզու կմ ռամկօրէն:*
ՈՍՏԱՐՁԱԿԵԼ, չբ. *Ճիւղաւորել:*
ՈՍՏԻԿԱՆ, գ. *Զինեալ բնակչութեան վստահելի անձ, որ վստահում են պահպանութիւնը:*
ՈՍՏԻԿԱՆԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ ոստիկան:*
ՈՍՏԻԿԱՆԱԿԱՆ, ած. *Ոստիկանին յատուկ:*
ՈՍՏԻԿԱՆԱՅԻՆ, Տ. *Ոստիկանական:*
ՈՍՏԻԿԱՆԱՊԵՏ, գ. *Մի քաղաքի ոստիկանութեան պետը:*
ՈՍՏԻԿԱՆԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոստիկանապետ լինելը:*
ՈՍՏԻԿԱՆԱՏՈՒՆ, գ. *Այն շինութիւնը, որտեղ գտնուում է քաղաքի ոստիկանութիւնը:*
ՈՍՏԻԿԱՆ(Ա)ՆՈՑ, Տ. *Ոստիկանատուն:*
ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոստիկան լինելը: Որեւէ քաղաքի ոստիկանական կազմը:*
ՈՍՏԻՆ, ած. *Ցամաքային, անջրդի, անջուր:*
ՈՍՏԻՒՆ, գ. *Ոստելը, ցատկելը:*
ՈՍՏՆԱՏԱԽՏ, գ. *Տախտակ զանազան ձեւի:*
ՈՍՏՈՍՏԵԼ, բ. *Ոստիւնների միջոցով տեղից տեղ շարժուել:*
ՈՍՏՈՍՏՈՒՄ, գ. *Ոստոստելը, ցատկելը:*
ՈՍՏՈՍՏՈՒՆ, ած. *Ոստոստող:*
ՈՍՏՈՏ, ած. *Ոստեր ունեցող:*
ՈՍՏՈՒՄ, գ. *Ոստնելը: Ցատկելը:*
ՈՍՏՐԵԱՆՄԱՆ, ած. *Ոստրեի նման:*
ՈՍՏՐԷ, գ. (Կենդ.) *Միազնդերք խեցիների կարգից խեցեմորթ:*
ՈՍՏՐԷԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Ոստրէ վաճառող:*
ՈՎ, *Ամէն մի մարդ որ: Որեւէ մէկը,*

անորոշաբար: Հարցական խօսք՝ դիմացինի ասածը կրկնել տալու նպատակով: Անորոշ անձն. դեր. *Մէկը:*
Ո՛Վ, միջ. *որ կցւում է գոյական անուան: Բացագանչութիւն վշտի, աղէտի: Բացագանչութիւն ծաղրի, հեգնութեան:*
ՈՎԱՍԻՍ
ՈՎԱՁԻՍ } գ. *Անջուր անապատի մէջ ջրոտ եւ դալարազարդ տեղ:*
ՈՎԷ՛, *Զարմանքի՝ հիացմունքի բացագանչութիւն: Հեգնութեան բացագանչութիւն:*
ՈՎԿԻԱԿԱՆ
ՈՎԿԻԱՆԵԱՆ }ած. *Ովկիանոսին պատկանող:*
ՈՎԿԻԱՆԱՊԱՏ, ած. *Ովկիանոսով շրջապատուած:*
ՈՎԿԻԱՆՈՍ, գ. *Յունաց դիցաբանութեան մէջ՝ ծովերի աստուածը:*
ՈՎՍԱՆՆԱՅ, գ. *Օրհնութեան: Ընդհանրապէս ցնծութեան՝ գոհութեան աղաղակ:*
ՈՎՍԱՆՆԱՅԱԲԵՐ, ած. *Որ իր մէջ կրում է «ովսաննայ» բառը:*
ՈՏԱԲԱՑ
ՈՏԱԲՈԲԻԿ } ած. մկ. *Ոտքը բաց, մերկ ոտներով:*
ՈՏԱՁԱՅՆ, Տ. *Ոտնաձայն:*
ՈՏՆԱԻՈՐ, ած. *Ոտքեր ունեցող, տաղաչափօրէն գրուած:* Տ. *Տաղաչափութիւն:*
ՈՏԱՇՈՐ, գ. *Մէջքից վար սպիտակեղէն, վարտիք*
ՈՏԱՇՈՐԱՑՈՒ, ած. գ. *Ոտաշոր կարելու յարմար:*
ՈՏԱՏԱԿ, գ. *Ոտքի տակը:*
ՈՏԱՏԱԿ, մկ. *Ոտնակոխ, առաթուր:*
ՈՏԱՏԵՂ, գ. *Ոտաց ճամբայ կմ ճանապարհ, արտաքնոց:*
ՈՏԱՑ, գ. *Ոտաց շոր կմ :*
ՈՏԱՑ, մկ. *Ոտքի վրայ:*
ՈՏԱԻՈՐ, ած. գ. *Ոտով գնացող: Զիւոր:*
ՈՏԻԿ, գ. (Փաղաքշ.) *Փոքր՝ սիրուն ոտք, տոտիկ:*
ՈՏԻՑ, գ. *Ոտնաման:*
ՈՏԿԱՂ, ած. *Մի ոտքով կաղացող:*
ՈՏՄԱՇ, ած. *Ոտքերը մաշած:*
ՈՏՄԱՇՈՒԿ, ած. *Շատ քայլելուց սաստիկ յոգնած:*
ՈՏՆԱԲԱՑ, Տ. *Ոտաբաց:*
ՈՏՆԱԲԵԿ, ած. *Ոտքը կմ ոտքերը կոտրած:*
ՈՏՆԱԲՈՅԺ, ած. գ. *Ոտք բժշկող:*
ՈՏՆԱԳՆԱՑ, ած. *Ոտք ելած երեխայ:*
ՈՏՆԱԹԱԿ, ած. *Ոտքի տակ թակուած, ոտնակոխ եղած:*
ՈՏՆԱԹԵԹԵՒ, ած. *Ոտքից թեթեւ:*
ՈՏՆԱԺԱՊԱՒԷՆ, գ. *Ոտքի ժապաւէն:*
ՈՏՆԱԼԵՂ, գ. *Լողալու մի տեսակը:*
ՈՏՆԱԼՈՒԱՑ, գ. *Եկեղեցական արարողութիւն:*
ՈՏՆԱԼՈՒԱՑ, գ. *Ոտները լուալու աման:*
ՈՏՆԱԼՈՔԻ, գ. *Ոտքի վրայով լոք տալը:*
ՈՏՆԱԼՊԻՐԾ, ած. *Ոտքի համար լպրծուն:*
ՈՏՆԱԿԱԽԵԼ, բ. *Ոտքը կախ ձգել:*
ՈՏՆԱԿԱՊ, ած. մկ. *Ոտները կապած:*
ՈՏՆԱԿԱՊԻՉ, ած. գ. *Ինչ որ ոտքը կապում է, արգելք է լինում:*
ՈՏՆԱԿԱՌՈՅՑ, ած. *Տեղում անշարժ:*
ՈՏՆԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոտքի վրայ կանգնած դրութիւն:*
ՈՏՆԱԿՈԽ, ած. *Ոտքի տակ կոխոտելը:*
ՈՏՆԱԿՈԽՈՂ, ած. գ. *Ոտքը կոխող:*
ՈՏՆԱԿՈԽՔ, գ. *Ոտնակոխ անելը:*
ՈՏՆԱԿՈՏՈՐ, ած. *Ոտները կոտրտած՝ ջարդած:*
ՈՏՆԱՀԱՆ, ած. *Շատ ման գալուց ոտները ջարդուած կմ ուժասպառ եղած:*
ՈՏՆԱՀԱՐԱԿԱՆ, ած. *Ոտնահարութիւն արտայայտող:*
ՈՏՆԱՀԵՏՔ, գ. *Ոտքի հետք:*

ՈՏՆԱՀՈՂ, գ. *Ոտքի տակի հողը:*
ՈՏՆԱՁԱՅՆ, գ. *Ոտքի՝ քայլելու ձայն:*
ՈՏՆԱՄԱՆ, գ. *Ոտքի կմ ոտաց աման, կօշիկ:*
ՈՏՆԱՄԱՏ, գ. *Ոտքի մատը:*
ՈՏՆԱՄՈՒՇՏԱԿ, գ. *Կենդանիների մազածածկ մորթուց ոտքերի տակ գցելու մորթի:*
ՈՏՆԱՄՈՒՏ, գ. *Մի տեղ առաջին անգամ ոտք դնելը:*
ՈՏՆԱՅԻՆ, ած. *Ոտքի վրայ կատարուած:*
ՈՏՆԱՆԻ, ած. *(Այս-ինչքան) ոտներով:*
ՈՏՆԱՉԱՓ, գ. *Մի ոտքի չափ:*
ՈՏՆԱՊԱՐԱՆՋԱՆ, գ. *Ոտքի վրայ անց կացնելու ապարանջան:*
ՈՏՆԱՊԻՆԴ, ած. *Ոտքը պինդ:*
ՈՏՆԱՌ, ած. *Լպրծուն:*
ՈՏՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոտքի սայթաքում:*
ՈՏՆԱՍԵՂՄԱԿ, գ. *Ինքնաշարժի արգելակ:*
ՈՏՆԱՎԱՐՃ, գ. *Ոտքի՝ մի տեղ գնալու վարձ:*
ՈՏՆԱՏԱԿ, գ. *Ոտքի տակը:*
ՈՏՆԱՏԱԿԵԼ, բ. *Ոտնատակ տալ, կոխոտել:*
ՈՏՆԱՏԵՂ, գ. *Ոտք դնելու տեղ:*
ՈՏՆԱՏՐՈՓ, ած. մկ. *Ոտներով տրոփող:*
ՈՏՆԱՑԱՒ, գ. *Ոտքի ցաւ:*
ՈՏՆԱՒՈՐ, ած. *Ոտք ունեցող:*
ՈՏՆԱՓԱԹԱԹ, գ. *Մէջը ծակ լաթի կըտոր:*
ՈՏՆԱՓՈԽ, գ. *Ոտք փոխելը:*
ՈՏՆԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոտք փոխելը. քայլափոխ:*
ՈՏՆԱՔԱՐՇ, գ. *Ոտները քաշ տալը:*
ՈՏՆԲԵԿ, ած. *Ոտքը կոտրած:*
ՈՏՆԼՈՒԱՅ, Տ. *Ոտնլուայ:*
ՈՏՆԾՈՒՌ, ած. *Ոտքը ծուռ:*
ՈՏՆԿԱԽ, մկ. *Ոտները կախ ձգած:*
ՈՏՆԿԱՅ, գ. *Ոտքի վրայ կանգնելու տեղ:*

ՈՏՆԿԱՑ, ած. մկ. *Ոտքի վրայ կանգնած:*
ՈՏՆՀԱՐ, ած. *Ոտքով խփող:*
ՈՏՆՀԱՐԵԼ, բ. *Ոտնահար լինել:*
ՈՏՆՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոտնահարելը, աքացելը:*
ՈՏՆՁԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոտքը ձգելը դէպի մի տեղ:*
ՈՏՆՄԵԿ, մկ. *Ոտները մեկնած:*
ՈՏՆՈՒԳԼՈՒԽ, գ. *Ոտքերն ու գլուխը:*
ՈՏՆՈՒԾՈՑ, Տ. *Ոռ ու գլուխ:*
ՈՏՆԱՔԱՐ, գ. *Չէչաքար:*
ՈՏՆՕՂԱԿ, գ. *Օղակ, որ ձգում են բազէի ոտքը:*
ՈՏՈՎ, մկ. *Ոտքով:*
ՈՏՔ, գ. *Մարդու ստորին վերջաւորութիւնները: Մահճակալի ներքեւի կողմը, գլխի հակառակ կողմը: Լեռան ստորոտը: Մշտական նեցուկ: Այցելութիւն՝ իբրեւ գուշակութեան նշան: Նարդախաղի մէջ՝ ազատ անցք:* Հմմտ. *Ոտնաչափ:* Փոխ. *Կօշիկ: Ոտքի կօշիկի չափս, համար:*
ՈՏՈՒԳԼՈՒԽ, Տ. *Ոտն ու գլուխ:*
ՈՐ, գ. *Կապում է երկրորդական նախադասութիւնը գլխաւոր նախադասութեան մի բառի հետ: Կապում է երկրորդական նախադասութիւնը գլխաւոր նախադասութեան ասացուածի (բայի) հետ: Գործ է ածուում իբրեւ հարցական բառ:* մկ. *Երբ, երբ որ: Որպէսզի: Թէ:*
ՈՐԱԿ, գ. *Որպիսի լինելը:*
ՈՐԱԿԱԿԱՆ, ած. *Որակին յատուկ:* (Քիմ.), *Որ արտայայտում է նիւթի որակը:*
ՈՐԱԿԱՒՈՐ, ած. (*Լաւ) որակ ունեցող:*
ՈՐԱԿԱՒՈՐԵԼ, բ. *Որակաւոր դարձնել:*
ՈՐԱԿԱՒՈՐՈՒՄ, գ. *Որակաւորելը:*
ՈՐԱԿԵԱԼ, ած. *Որակուած, որակը վկայուած:*
ՈՐԱԿԵԼ, բ. *Որակը՝ յատկութիւնը որոշել:*

ՈՐԱԿԻՉ, ած. *Ինչ որ որակում է:*
ՈՐԱԿՈՒՄ, գ. *Որակելը:*
ՈՐԱՅ, գ. *Ցորենի կմ գարու խուրձ:*
ՈՐԱՅԻՆ, ած. գ. *Որայի ցօղունը:*
ՈՐԱՆ, գ. *Քաղած հունձ:*
ՈՐԲ, ած. *Ծնողներին կմ ծնողներից մէկին կորցրած:* Նման. *Պետին՝ հովանաւորին՝ առաջնորդին կորցրած:*
ՈՐԲԱԽՆԱՄ, ած. *Որբերին խնամող, անտէր երեխաները պատսպարող՝ կերակրող:*
ՈՐԲԱԿԱՆ, ած. *Որբին յատուկ:*
ՈՐԲԱՀԱՒԱՔ, գ. *Որբերին հաւաքելը, պատսպարելը:*
ՈՐԲԱՆԱԼ, բ. *Որբ դառնալ:*
ՈՐԲԱՆՈՑ, գ. *Պետական բարեգործական հիմնարկ, որտեղ հաւաքում եւ խնամում են որբ եւ ընդհանրապէս անտէր երեխաներին:*
ՈՐԲԱՆՈՑԱՊԱՏԿԱՆ, ած. *Որբանոցին պատկանող, որբանոցի սեփականութիւն եղող:*
ՈՐԲԱՎԱՐԻ, ած. *Որբին յատուկ՝ վայել:*
ՈՐԲԱՏՈՒՆ, Տ. *Որբանոց:*
ՈՐԲԵՒԱՅՐԻ, ած. գ. *Որբ եւ այրի մնացած կին:*
ՈՐԲԻԿ, գ. *Փոքրահասակ որբ:*
ՈՐԲՈՑ ԵՒ ԱՅՐԵԱՑ, գ. (Եկեղ.) *Գանձանակ:*
ՈՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որբ լինելը:*
ՈՐԲՈՒԿ, գ. (Փաղաքշ.) *Փոքրահասակ որբ, որբիկ:*
ՈՐԲՈՒՀԻ, գ. *Որբ իգական սեռի:*
ՈՐԴԵՍԵՐՈՒՄ, գ. *Որդի սերելը:*
ՈՐԴՆ, գ. (Կենդ.) *Ընդհանուր անուն ստորին կենդանիների, որոնք երկայանաձեւ՝ անողնաշար՝ կակուղ՝ կծկուող մարմին ունեն:*
ՈՐԴԱԿԵՐՊ, Տ. *Որդանման:*
ՈՐԴԱՆ (ԿԱՐՄԻՐ), գ. *Կարմիր ներկ:*
ՈՐԴԱՆ ԿԱՐՄԻՐ ԽՈՏ, գ. (Բուս.) (*Aeluropus villosus:*
ՈՐԴԱՆՄԱՆ, ած. մկ. *Որդի նման:*
ՈՐԴԱՌԱՏ, ած, *Որդերով հարուստ:*
ՈՐԴԵԱԿ, (Փաղաքշ.), գ. *Փոքր որդի:*
ՈՐԴԵԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Որդեծնութիւն:*
ՈՐԴԵԳԻՐ, ած. *Որդեգրուած, հոգեզաւակ:*
ՈՐԴԵԳՈՐՈՎ, ած. *Իր որդու վրայ գորով ունեցող:*
ՈՐԴԵԳՐԱԿԱՆ, ած. *Որդեգրին եւ որդեգրութեան յատուկ:*
ՈՐԴԵԳՐԵԼ, բ. *Օրինական կերպով մի երեխայ որդեգիր դարձնել:*
ՈՐԴԵԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որդեգիր լինելը:*
ՈՐԴԵԳՐՈՒՄ, Տ. *Որդեգրութիւն:*
ՈՐԴԵԶՈՀ, ած. *Նա որ զոհում է իր որդուն:*
ՈՐԴԵԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որդի ծնելը:*
ՈՐԴԵԿԻՐԹ, ած. *Իր որդուն կմ որդիներին կրթող:*
ՈՐԴԵԿԻՑ, ած. *Ուրիշ որդու հետ հաւասարապէս որդի:*
ՈՐԴԵԿՈՐՈՅՍ, ած. *Նա որ կորցրել է իր որդուն:*
ՈՐԴԵՍԷՐ, ած. *Իր որդուն սիրող, զաւակասէր:*
ՈՐԴԵՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որդեսէր լինելը:*
ՈՐԴԵՏԵՆՉ, ած. *Նա որ տենչում է՝ շատ փափագում է որդի ունենալ:*
ՈՐԴԵՏԷՐ, ած. *Որդիներ ունեցող:*
ՈՐԴԻ, գ. *Արու զաւակ:* (Եկեղ.) *Երրորդութեան անձերից մէկը: Կենդանու ձագ: Մի ազգի պատկանող անհատ՝ այդ ազգի նկատմամբ:* (Կրօն.) *Քրիստոս:*
ՈՐԴԻԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ որդի:*
ՈՐԴԻԱԿԱՆ, ած. *Որդուն յատուկ, վերաբերեալ:*
ՈՐԴԻԱԿԻՑ, ած. Տ. *Որդեկից:*
ՈՐԴԻԱՆԱԼ, բ. *Որդի դառնալ:*
ՈՐԴԻԱՑՈՒՄ, գ. *Որդիանալը:*
ՈՐԴԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որդի լինելը:*
ՈՐԴՆԱԴԵՂ, գ. *Փորի որդերի դէմ դեղ:*

ՈՐԴՆԱԼԻ, ՈՐԴՆԱԼԻՑ } ած. *Որդերով լի:*
ՈՐԴՆԱԾ, ած. *Մէջը որդեր գոյացած:*
ՈՐԴՆԱԾԻՆ, ած. *Նա որ որդունք՝ որդեր է ծնում:*
ՈՐԴՆԱԿԵՐ, ած. *Որդերից կերուած:*
ՈՐԴՆԱԿԵՐՊ, Տ. *Որդնանման:*
ՈՐԴՆԱՀԱՐ, ած. *Որդերից զարկուած:*
ՈՐԴՆԱՀԱՐԵԼ, բ. *Որդնահար լինել:*
ՈՐԴՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որդնահար լինելը:*
ՈՐԴՆԱՁԵՒ, Տ. *Որդնանման:*
ՈՐԴՆԱՅԻՆ, ած. *Որդին՝ ճճին յատուկ, վերաբերեալ:*
ՈՐԴՆԱՆՄԱՆ, ած. մկ. *Որդի նման, որդի պէս:*
ՈՐԴՆԱՆՈՑ, գ. *Որտեղ շերամի որդ են պահում:*
ՈՐԴՆԵԼ, Տ. *Որդնոտել:*
ՈՐԴՆԿԵՐ, ած. գ. *Որդ ուտող:* *(*Կենդ.) *Պիծակների մի տեսակը:*
ՈՐԴՆՈՏ, ած. *Որի մէջ որդեր կան:*
ՈՐԴՆՈՏԵԼ, բ. *Մէջը կմ վրան որդեր գոյանալ:*
ՈՐԴՆՈՒԿ, գ. *Փոքր որդ:*
ՈՐԵԱՐ, գ. *Ցեղի այր մարդիկ:*
ՈՐԵՒԷ, ած. *Անխտիր (ինչ-բան):*
ՈՐԹ, գ. (Բուս.) *Որթատունկերի կարգին պատկանող թուփ:*
ՈՐԹ, գ. *Բարակ ճիւղերից հիւսած կողով:*
ՈՐԹԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որթ շինելը:*
ՈՐԹԱՏՈՒՆԿ, գ. *Որթի տունկ:* (Բուս.) *Որթատունկեր, Աստղածաղիկների դասին պատկանող բոյսերի կարգ:*
ՈՐԹԱՒԵՐ, ած. *Որթը՝ խաղողի վազը:*
ՈՐԹԱՔԱՐ, Տ. *Թերթաքար:*
ՈՐԻ, գ. *Ագռաւների մի տեսակ:*
ՈՐԻՁ(Ն), Տ. *Բրինձ:*
ՈՐԻՁԱԿԵՐ, գ. *Բրնձի որդ:*
ՈՐԻՁԱՀԱՏ, գ. *Բրնձի հատիկը:*
ՈՐԻՁԱՍՏԱՆ, գ. *Բրինձ ցանած արտեր:*

ՈՐԾ, գ. *Ստամոքսից յետ եկած անմարս կերակուր. փսխած:*
ՈՐԾԱԼ, բ. *Ստամոքսի պարունակութիւնը բերանը բերել:*
ՈՐԾԱՆՔ, գ. *Փսխածը:*
ՈՐԾԱՑՆԵԼ, գ. *Ործալ տալ:*
ՈՐԾԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, անց. ձեւ *Ործալ՛ի*, նոյն նշ.:
ՈՐԾԿԱԼ, բ. *Ործալ:*
ՈՐԾԿՈՑ, գ. *Ործկալը:*
ՈՐԾԿՈՑԱԲԵՐ, ած. *Ործկալ առաջացնող:*
ՈՐԿՈՐ, գ. (Կազմ.) *Կոկորդի եւ ստամոքսի միջաւի կերակրափողը:* Փոխ. *Ուտելու ցանկութիւն, շատակերութիւն:*
ՈՐԿՈՐԱԳԱՀ, Տ. *Որկրամոլ:*
ՈՐԿՈՐՈՒՍՏ, ած. *Որկրամոլ:*
ՈՐԿՐԱՄՈԼ, ած. գ. *Մոլութեան չափ որկորին՝ ուտել-խմելու անձնատուր:*
ՈՐԿՐԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որկրամոլ լինելը:*
ՈՐՁ, ած. *Արական սեռին պատկանող:*
ՈՐՁԱՑ, գ. *Որոշ բոյսերի լերկ եւ ողորկ ցողուն:*
ՈՐՁԱԲՈՂԿ, գ. *Մեծացած՝ սերմակալած բողկ:*
ՈՐՁԱԽՈՒՆԿ, գ. *Մի տեսակ երկար եւ սպիտակ խունկ:*
ՈՐՁԱԿ, գ. *Հաւի արուն, աքլոր:*
ՈՐՁԱԿԿԱՆՉ, ՈՐՁԱԿԱՆՉ } գ. *Որձակների կանչելը:*
ՈՐՁԱԿԱՃՈՒՏ, գ. *Ճուտ-որձակ, արու ճուտ:*
ՈՐՁԱԿՈՏՈՐ, ած. *Որձերին՝ արական սեռին կոտորող:*
ՈՐՁԱՄՈԼ, Տ. *Արուամոլ:*
ՈՐՁԱՏԵԼ, նբ. *Ներքինացնել:*
ՈՐՁԱՏՈՒ, ած. *(Բոյս) որ թողնուում է սերմնակալելու համար:*
ՈՐՁԱՐՄԱՏ, գ. *Ընդհանուր անուն բոյսերի մի կարգի, որոնց արմատը*

ամորձիքի նմանութիւն ունի:

ՈՐՁԱՔԱՐ, գ. (Հանքաբ.) *Շատ պինդ քար* կվարցների *կարգից:*

ՈՐՁԱՔԱՐԵԱՅ, ած. *Որձաքարից բաղկացած:*

ՈՐՁԵՂԷՆ, գ. *Մի տան՝ քաղաքի եւն արական սեռի անդամները:*

ՈՐՁԻ, գ. *Անասունների որձը:*

ՈՐՁԱԽՈՏ, գ. *Անորոշ տեսակի բոյս:*

ՈՐՁՈՒՌԻ, գ. (Բուս.) *Ուռենիների կարգին պատկանող փոքր ծառ կմ թուփ:*

ՈՐՁՌԵԼ, բ. *Սերմակալել:*

ՈՐՄ, գ. *Քարից, աղիւսից, փայտից կմ այլ պինդ նիւթերից զազաթնահայեաց կառուցուածք: Պատ:*

ՈՐՄԱԴԱՐԱՆ, գ. *Պատի մէջ շինուած դարան:*

ՈՐՄԱԽՈՐՇ, գ. *Պատի մէջ խորշ:*

ՈՐՄԱԾԵՐՊ, գ. *Պատի մէջ ծակ ու ճեղք:*

ՈՐՄԱԿԱԼՔ, յոգն. գ. *Ննջարանի վարագոյրներ կմ զարդեր:*

ՈՐՄԱՀԻՍ, ած. գ. *Որմ՝ ցանկապատ հիւսող, որմածու:*

ՈՐՄԱՆԿԱՐ, գ. *Նկար նոր ծեփուած պատի վրայ ջրաներկով: Որմնանկար:*

ՈՐՄԱՆԿԱՐՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որմանկարներ նկարելու արուեստը:*

ՈՐՄԱՇԷՆ, Տ. *Որմնադիր:*

ՈՐՄԱՍԻՒՆ, գ. *Սիւն, որ կիսով չափ պատի մէջ է մտնում:*

ՈՐՄԱՓԱԿ, ած. *Պատերով փակուած:*

ՈՐՄԱՓՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատը փորելը՝ ծակելը:*

ՈՐՄԵԼ, նբ. *Պատ քաշել:*

ՈՐՄԶԴԱԿԱՆ, (Կրօն.), *(Որմիզդ յատուկ անունից), ած. Որմզդի, Որմզդին նուիրուած:*

ՈՐՄԶԴԵՂՆ, գ. (Կենդ.) *Եղջերուների կարգից ամենամեծ եղջերուն:*

ՈՐՄԻԶԴ, գ. (Կրօն.) *Յատուկ անուն զրադաշտական պարսիկների բարի աստծու, Զրուանի որդու:*

ՈՐՄՆԱԴԻՐ, գ. *Որմ՝ պատ դնող, քարից՝ աղիւսից պատ շարող:*

ՈՐՄՆԱԴՐԱԿԱՆ, ած. *Որմնադրին եւ որմնադրութեան յատուկ:*

ՈՐՄՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որմնադիր լինելը:*

ՈՐՄՆԱՀԱՐԹԱԿ, գ. *Պատի հարթակ:*

ՈՐՄՆԱՀԻՄՆ, գ. *Պատի հիմք:*

ՈՐՈԳԱՅԹ, գ. *Թակարդ՝ ծուղակ՝ անասուններ, այլ եւ մարդիկ բռնելու եւ կաշկանդելու:* Նման. *Խորամանկ միջոց:* (Ծանկ.), *Յետոյք:*

ՈՐՈԳԱՅԹԱԴԻՐ, ած. *Որոգայթ դնող՝ լարող:*

ՈՐՈԳԱՅԹԱՇԱՏ, ած. *Որտեղ շատ որոգայթներ կան:*

ՈՐՈԳԱՅԹԱՒՈՐ, ած. *Որտեղ որոգայթներ են դրուած:*

ՈՐՈԳԱՅԹԱՐԱՆ, գ. *Որոգայթներ դրուած տեղ:*

ՈՐՈԳԱՅԹԵԼ, բ. *Որոգայթի մէջ գցել:*

ՈՐՈԹ, գ. *Բաժակ, թաս:*

ՈՐՈԿ, գ. *Զառիվայր:*

ՈՐՈՃ, գ. *Որոճալը:*

ՈՐՈՃ, գ. (Բուս.) *Թիթեռնածաղիկների կարգին պատկանող բազմաճիւղ փոքր թուփ:*

ՈՐՈՃԱՅԻՆ, ած. *Որոճող:*

ՈՐՈՃԵԼ, բ. *Արածած խոտը ծամել:*

ՈՐՃՈՂԱԲԱՐ, մկ. *Որոճելու եղանակով:*

ՈՐՈՃՈՂՆԵՐ, գ. յոգն. (Կենդ.) *Դարասմբակների կարգին պատկանող կենդանիներ:*

ՈՐՈՃՈՒՄ, գ. *Որոճելը, կերակուրը երկրորդ անգամ՝ լաւ ծամելը:*

ՈՐՈՄ, գ. (Բուս.) *Խոտազգիների կարգից գարիների ցեղին պատկանող բոյս:*

ՈՐՈՄՆԱԲԱՐ, մկ. *Որոմի նման,* փխբ. *երկպառակելու նպատակով:*

ՈՐՈՄՆԱԲԵՐ, ած. *Որոմ բերող:*

ՈՐՈՄՆԱԲՈՅՍ, ած. *Որոմ բուսցնող:*

ՈՐՈՄՆԱԽԱՌՆ, ած. *Որի մէջ որոմ կայ խառնուած:*

ՈՐՄՆԱՆՑՔ, գ. *Որմի մէջ անցք:*

ՈՐՈՄՆԱՇԱՏ, ած. *Որտեղ կմ երբ որոմը շատ է լինում:*

ՈՐՈՄՆԱՏԵՍԱԿ, ած. *Որոմի տեսակ:*

ՈՐՈՄՆԱՑԱՆ, ած. *Որոմ ցանող:*

ՈՐՈՆԵԼ, բ. *Փնտռել: Քրքրել:*

ՈՐՈՆՈՂԱՓՐԿԱՐԱՐԱԿԱՆ, ած. *Որոնողական եւ փրկարարական:*

ՈՐՈՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որոնելը: Փընտռելը:*

ՈՐՈՆՈՒՄ, գ. *Որոնելը: Մանրամասն հետազօտութիւն:*

ՈՐՈՇ, ած. մկ. *Ուրիշներից որոշուած՝ ջոկուած, Սահմանուած, Բացայայտ: Անորոշ կերպով: Յստակ, յայտնի:*

ՈՐՈՇԱԲԱՐ, մկ. *Առանձին՝ ջոկուած կերպով:*

ՈՐՈՇԱԿԻ, մկ. *Որոշ՝ պարզ՝ բացայայտ կերպով:*

ՈՐՈՇԱԿԻԱՑՆԵԼ, բ. *Որոշակի դարձնել:*

ՈՐՈՇԱՊԷՍ, մկ. *Որոշ կերպով:*

ՈՐՈՇԱՐԿՈՒՄ, 1. *Որոշակիացում:* 2. *Զատորոշում:*

ՈՐՈՇԵԱԼ, ած. *Որոշուած, սահմանուած:*

ՈՐՈՇԵԼ, բ. *Մի բան ուրիշ նման բաներից ջոկել: Պարզ սահմանել: Վճիռ կայացնել:*

ՈՐՈՇԻՉ, ած. *Նա որ որոշում է:* Հմմտ. *Որոշեալ:*

ՈՐՈՇՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որոշելու կարողութիւն:*

ՈՐՈՇՈՒՄ, գ. *Վճիռ: Զատելը, զատուելը:* (Կրօն.) *Եկեղեցուց հեռացնելը:*

ՈՐՈՇՈՒՄՆԱՌՈՒ, գ. *Որոշում ընդունողը:*

ՈՐՈՋԱԿ, գ. (Փաղաքշ.) *Գառնիկ:*

ՈՐՈՋԵՆԻ, գ. (Կազմախ.) *Մօր արգանդում սաղմը պատող թաղանթի ներքին նուրբ եւ թափանցիկ խաւը:*

ՈՐՈՎԱՅՆ, գ. *Մարմնի ստորին խոռոչը: Սննդառութեան ներքին գործարան, ստամոքս եւ աղիքներ:*

ՈՐՈՎԱՅՆԱԳԱՐ, ած. գ. *Ստամոքսի ցաւ:*

ՈՐՈՎԱՅՆԱԺԷՏ, Տ. *Որկրամոլ:*

ՈՐՈՎԱՅՆԱԽՕՍ, ած. գ. *Որովայնից խօսող:*

ՈՐՈՎԱՅՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որովայնից խօսելը:*

ՈՐՈՎԱՅՆԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փորլուծութիւն:*

ՈՐՈՎԱՅՆԱՀԱՏ, ած. գ. *Որովայնահատութիւն կատարող (բժիշկ):*

ՈՐՈՎԱՅՆԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *(Վիրաբուժ.) Որովայնը կտրելը՝ ճեղքելը վիրահատական որեւէ գործողութիւն կատարելու նպատակով:*

ՈՐՈՎԱՅՆԱՄՈԼ, ած. *Մոլութեան աստիճան որովայնին՝ ուտել-խմելու անձնատուր եղած:*

ՈՐՈՎԱՅՆԱՄՈԼԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Որովայնամոլ՚ի, Աւելի որովայնամոլ:*

ՈՐՈՎԱՅՆԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որովայնամոլ լինելը:*

ՈՐՈՎԱՅՆԱՅԻՆ, ած. *Որովայնին յատուկ:*

ՈՐՈՎԱՅՆԱՆՑ, ած. *Փորլուծութիւն պատճառող:*

ՈՐՈՎԱՅՆԱՊԱՇՏ, ած. *Իր որովայնը պաշտող:*

ՈՐՈՎԱՅՆԱՊԱՐԱՐ, ած. *Իր որովայնը պարարող: Կշտացնող:*

ՈՐՈՎԱՅՆԱՊԻՆԴ, ած. *Որովայնը պինդ, փորը կապ:*

ՈՐՈՎԱՅՆԱՊՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որովայնի պնդութիւն:*

ՈՐՈՎՀԵՏԵՒ, շղկ. *Կապում է պատճառ. նախադասութիւնը մի ուրիշ նախադասութեան հետ: Քանզի, քանի որ:*
ՈՐՈՏ, գ. *Թոյլ կմ ուժեղ թնդիւն՝ աղմուկ:* Նման. *Թնդիւն, ժխոր: Չարութիւն:*
ՈՐՈՏԱԳՈՉ,ած. մկ. *Որոտումի ձայն հանող:*
ՈՐՈՏԱԳՈՌ, ած. *Որոտացող:*
ՈՐՈՏԱԼ, բ. *Ամպը գոռալ, ամպի գոռոց լսուել: Գոռ՝ ահեղ ձայնով գոչել:*
ՈՐՈՏԱԼԻ, ՈՐՈՏԱԼԻՐ, ՈՐՈՏԱԼԻՑ, ած. *Որոտումով լի:*
ՈՐՈՏԱՁԱՅՆ, գ. *Որոտման ձայն, որոտում, որոտ:*
ՈՐՈՏԸՆԴՈՍՏ, ած. մկ. *Որոտումի ձայնով վեր թռցնող:*
ՈՐՈՏՈՒՄ, գ. *Որոտալը:* Նման. *Ուժեղ գոռոց:*
ՈՐՈՏՈՑ, գ. *Որոտալը:*
ՈՐՈՏՈՒՆ, ած. *Որոտացող:*
ՈՐՈՐՆԵՐ, գ. (Կենդ.) *Մաշկոտնեայ թռչունների մի ցեղ:*
ՈՐՉԱՓ, ած. եւ մկ. *յարաբերական եւ հարցական խօսքերում: Ինչքան, որքան:*
ՈՐՉԱՓԱԿԱՆ, ած. *Որչափութիւնն արտայայտող:*
ՈՐՊԷՍ, մկ. Տ. *Ինչպէս:*
ՈՐՊԷՍՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Որպիսութիւն:*
ՈՐՊԻՍԻ, Տ. *Ինչպիսի:*
ՈՐՊԻՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ո՞րպէս՝ ի՞նչպէս լինելը:*
ՈՐՋ, գ. *Փոս, խոռոչ:* Նման. *Պատսպարան՝ թաքստոց:*
ՈՐՋԱԲԱՐ, մկ. *Ինչպէս որջում:*
ՈՐՋԱԿՈՒՄԲ, գ. *Հիմնականում կասկածելի զբաղմունքի անձանց հաւաքատեղի:*
ՈՐՋԱՁԵՒ, ած. *Որջի նմանութիւն ունեցող:*
ՈՐՋԱՄՈՒՏ ԼԻՆԵԼ, բ. *Իր որջը մտնել:*

ՈՐՋԱՐԱՆ, գ. *Որջանալու տեղ, որջ:*
ՈՐՍ, գ. *Որսալը, զէնքով կմ գործիքներով կենդանիներ՝ թռչուններ՝ ձուկ բռնելը:* Փոխ. *Մարդ, որին ուզում են բռնել, թակարդը ձգել:*
ՈՐՍԱԳՈՂ, գ. *Գողունի կմ գաղտուկ կերպով որսորդութիւն անող:*
ՈՐՍԱԼ, բ. *Զէնքով կմ գործիքով կենդանիներ՝ թռչուններ՝ ձուկ բռնել կմ սպանել:* Նման. *Խորամանկութեամբ մէկին իր կողմ դարձնել:*
ՈՐՍԱԼԻՑ, ած. *Որսերով լիքը:*
ՈՐՍԱԿԻՑ, ած. գ. *Միասին որս անող:*
ՈՐՍԱՄԱԿՈՅԿ, գ. *Որսի համար նախատեսուած փոքրիկ նաւակ:*
ՈՐՍԱՄԱՍ(Ն), գ. *Որսի մասը:*
ՈՐՍԱՇԱՏ, ած. *Որտեղ որսի կենդանիներ շատ կան:*
ՈՐՍԱՇՈՒԿԱՅ, գ. *Որսի վաճառատեղ:*
ՈՐՍԱՊԱՀ, ած. գ. *Որսատեղի պահապան:*
ՈՐՍԱՊԵՏ, գ. *Որսի կարգադրիչ:*
ՈՐՍԱՍԷՐ, ած. *Որս՝ որսորդութիւն սիրող:*
ՈՐՍԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որսասէր լինելը:*
ՈՐՍԱՏԵՂ, գ. *Որսի՝ որսորդութեան տեղ:*
ՈՐՍԱՏԵՆՉ, ած. *Որսորդութեան տենչ ունեցող:*
ՈՐՍԵՐԳ, գ. *Որսի՝ որսի մասին՝ որսորդութեան ժամանակ երգւող երգ:*
ՈՐՍԿԱՆ, գ. *Որս անող մարդ:*
ՈՐՍՈՐԴ, գ. *Նա որ պարապում է որսորդութեամբ:*
ՈՐՍՈՐԴԱԲԱՐ, մկ. *Որսորդի պէս:*
ՈՐՍՈՐԴԱԽԱԲ, ած. *Որսորդին խաբող:*
ՈՐՍՈՐԴԱԿԱՆ, ած. *Որսորդին յատուկ:*
ՈՐՍՈՐԴԱՊԵՏ, գ. *Գլխաւոր որսորդ:*
ՈՐՍՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Զէնքով կմ այլ գործիքներով որսալը:*
ՈՐՐԱՆ, գ. *Օրորան, օրօրոց:*

ՈՐՑԵԼ, բ. *Վեր հանել:*

ՈՐՔԱՆ, ած. *Քանակ՝ չափ արտայայտող յարաբերական բառ: Որչափ, ինչքան:*

ՈՐՔԱՆԱԲԱՐ, մկ. *Որքանով որ:*

ՈՐՔԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որքան լինելը:*

ՈՒ, շղկ. *Կապում է իրար հետ սերտ առնչութիւն ունեցող երկու բառ կմ նախադասութիւն:*

ՈՒԱՏՏ, գ. (Ֆիզ.) *Ելեկտրական ոյժի միաւոր:*

ՈՒԶԱՆ, ած. *Միշտ ուզող:*

ՈՒԶԵԱՆ, ած. գ. *Մէկին ուզող:*

ՈՒԶԵԼ, **ՈՒԶԵՆԱԼ** } բ. *Փնտռել, պտրտել: Ամուսնութեան խնդրել: Սիրել:*

ՈՒԶԸՆԿԱՅ, գ. *Աղջիկ ուզելու համար նրա հօր մօտ խնամախօսութեան գնալը:*

ՈՒԶԸՆԿԱՆ, գ. *Աղջիկ ուզող տղան:*

ՈՒԶՈՂ, ած. գ. *Ողորմութիւն խնդրող, մուրացկան:*

ՈՒԶՈՒՈՐ, Տ. *Ուզող:*

ՈՒԹ, ած. *Եօթը՝ վրան աւելացրած մէկ:* գ. *Ութ միաւոր պարունակող քանակութիւն:*

ՈՒԹԱԹԵՐԹ, ած. *Ութ թերթիկ ունեցող:*

ՈՒԹԱԾԱԼ, ած. (*Տպար.) (Գիրք), որի տպագրական թերթը ծալուած է ութ թերթի եւ ունի 16 երես:*

ՈՒԹԱԿՈՂՄ, ած. *Ութ կողմ ունեցող:*

ՈՒԹԱՂԵԱՅ, **ՈՒԹԱՂԻ** } ած. *Ութ լար ունեցող:*

ՈՒԹԱՄԵԱՅ, ած. *Ութ տարեկան:*

ՈՒԹԱՄՍԵԱՅ, ած. *Ութ ամսական:*

ՈՒԹԱՆԻՍՏ, ած. գ. (Երկրաչ.) *Հաստատուն մարմին, որ ութ երես կմ կողմ ունի:*

ՈՒԹԱՆԿԻՒՆ, ած. *Ութ անկիւն ունեցող:*

ՈՒԹԱՆԿԻՒՆԻ, գ. (Երկրաչ.) *Երկրաչափական ձեւ:*

ՈՒԹԱՊԱՏԻԿ, ած. մկ. *Ութ անգամ աւելի:*

ՈՒԹԱՊԱՏԿԵԼ, բ. *Ութ անգամ աւելացնել:*

ՈՒԹԱՍԻՒՆ, ած. *Ութ սիւն ունեցող:*

ՈՒԹԵՐՈՐԴ, ած. *Եօթից յետոյ եկող:*

ՈՒԹԵՐՈՐԴԵՑԻ, ած. գ. *Ութերորդ դասարանի աշակերտ:*

ՈՒԹԹԵՒԵԱՆ, ած. (Կրօն.) *Ութ թեւ ունեցող:*

ՈՒԹԺԱՄԵԱՅ, ած. *Ութ ժամ տեւող:*

ՈՒԹԻԳԱՅ, ած. (Բուս.) *Ութ իգայ կմ վարսանգ ունեցող:*

ՈՒԹԻԶԵԱՆ, ած. *Որի մի երեսի վրայ ութ էջ կայ:*

ՈՒԹՆԵԱԿ, գ. *Մի ամբողջութիւն՝ բաղկացած ութ հատից:* (Երաժ.) *Ձայնի աստիճան:*

ՈՒԹՆՈՑ, ած. գ. *Ութ միութիւն պարունակող:*

ՈՒԹՈՏԱՆԻ, ած. *Ութ ոտք ունեցող:*

ՈՒԹՈՏՆԵԱՆ, ած. *Ութ ոտք ունեցող, ութ վանկանի:*

ՈՒԹՈՐՁԵԱՅ, ած. (Բուս.) *Ութ որձայ՝ ութ փոշանօթ ունեցող:*

ՈՒԹՍՈՒՆ, ած. *Տասն անգամ ութ:*

ՈՒԹՍՈՒՆԱԿԱՆ, ած. *Ամէն մէկին ութսուն: Ութսունից մինչեւ իննսուն տարեթուերի մէջ եղած:*

ՈՒԹՍՈՒՆԱՄԵԱԿ, գ. *Ութսուն տարուայ շրջան:*

ՈՒԹՍՈՒՆԱՄԵԱՅ, ած. *Ութսուն տարեկան:*

ՈՒԹՍՈՒՆ(Ա)ՆՈՑ, ած. *Ութսուն միութիւն, միաւոր պարունակող:*

ՈՒԹՍՈՒՆԱՊԱՏԻԿ, մկ. *Ութսուն անգամ աւելի:*

ՈՒԹՍՈՒՆԱՒՈՐ, ած. *Ութսուն միաւորից բաղկացած:*

ՈՒԹՍՈՒՆԵՐՈՐԴ, ած. *Եօթանասուն եւ իննին յաջորդող, եօթանասուն եւ իննից յետոյ եկող:*

ՈՒԹՕՐԵԱՅ, ած. *Ութ օրական։*
ՈՒԹՕՐԷՔ, գ. (Եկեղ.) *Ծննդեան տօնին յաջորդող ութ օրը։*
ՈՒԹՕՐԷՆՔ, գ. (Եկեղ.) *Ութերորդ օրը զատկի՝ ծննդի։* (Եկեղ.) *Մասնաւորապէս՝ կրօնական արարողութիւն, օրէնք, որ կատարում են ննջեցեալի վրայ նրա թաղման ութերորդ օրը։*
ՈՒԺ, Տ. *Ոյժ՚ի տակ։*
ՈՒԺԱԲԱՆԱԿԱՆ, Տ. *Ոյժի արտադրութեան գիտութեան վերաբերեալ։*
ՈՒԺԱԲԵԿ, ած. *Ոյժը բեկուած։ Ուժասպառ։*
ՈՒԺԱԲԵԿԵԼ, բ. *Ուժաբեկ անել։*
ՈՒԺԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, *Ուժաբեկ լինելը։*
ՈՒԺԱԹԱՓ, ած. *Կենսական ոյժերը թուլացած, տկարացած։*
ՈՒԺԱԹԱՓԵԼ, բ. *Ուժաթափ անել։*
ՈՒԺԱԹԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուժաթափ լինելը։*
ՈՒԺԱՀԱՏ, Տ. *Ուժասպառ։*
ՈՒԺԱՅԻՆ, Տ. *Ոյժի վերաբերեալ։։*
ՈՒԺԱՆԱԿ, Տ. *Պայթուցիկ։*
ՈՒԺԱՍՊԱՌ, ած. *Ուժերն սպառուած։*
ՈՒԺԱՍՊԱՌԵԼ, բ. *Ուժասպառ անել։*
ՈՒԺԱՍՊԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուժասպառ լինելը։*
ՈՒԺԱՒՈՐ, ած. *Շատ ուժեղ, հսկայական։*
ՈՒԺԱՔԱՄՈՒԵԼ, բ. *Ուժերից քամուել՝ սպառել։*
ՈՒԺԳԻՆ, ած. *Շատ ուժեղ։*
ՈՒԺԳՆԱԲԱՐԲԱՌ, Տ. *Ուժգնաձայն։*
ՈՒԺԳՆԱՁԱՅՆ, ած. մկ. *Ուժեղ՝ սաստիկ ձայն ունեցող։*
ՈՒԺԳՆԱՊԷՍ, մկ. *Ուժգին կերպով։*
ՈՒԺԳՆԱՊԻՐԿ, ած. *Ուժեղ կերպով պրկուած։*
ՈՒԺԳՆԱՍԻՐՏ, ած. *Սիրտը պինդ։*
ՈՒԺԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոյժ, զօրութիւն։ Սաստկութիւն։*
ՈՒԺԳՆՕՐԷՆ, մկ. *Սաստիկ թափով։*
ՈՒԺԵԼ, բ. *Ոյժ ունենալ դիմադրելու։*
ՈՒԺԵՂ, ած. *Ֆիզիկական ոյժ ունեցող։ Ազդեցիկ, կարող։ Բուռն, սաստիկ։*
ՈՒԺԵՂԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Ուժեղ՚ի, Աւելի ուժեղ։*
ՈՒԺԵՂԱՆԱԼ, բ. *Ուժեղ դառնալ. Հզօրանալ, Սաստկանալ։*
ՈՒԺԵՂԱՊԷՍ, մկ. *Ուժեղ կերպով։*
ՈՒԺԵՂՆԱԿԱՆ, ած. *Ուժեղի եւ ոյժի վերաբերեալ։*
ՈՒԺԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուժեղ լինելը։*
ՈՒԺՈՎ, ած. *Ոյժ ունեցող։*
ՈՒԺՈՎ(Ա)ՆԱԼ, բ. *Ուժով դառնալ։ Զօրանալ։*
ՈՒԺՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուժով լինելը։*
ՈՒԼ, գ. *Այծի ձագ, արու կմ էգ։*
ՈՒԼԱԿԱՆՋ, գ. (Կենդ.) *Երկղնդեր խեցեմորթների կարգին պատկանող խեցեմորթ։*
ՈՒԼԱՏԵԼ, բ. *Ուլը վիժել՝ ձգել։*
ՈՒԼԱՏՈՒՆ, գ. *Ուլերը պատսպարելու տեղ, փարախ։*
ՈՒԼԱՐԱԾ, գ. *Ուլերը արածեցնող։*
ՈՒԼԵՆԻ, ած. գ. *Ուլի մորթ։*
ՈՒԼԻԿ, գ. *Փոքր ուլ։*
ՈՒԼԻՃ, ած. գ. *Փոքրիկ չարճճի (աղջիկ)։*
ՈՒԼԽԱՂ, գ. *Ուլի նման խաղ։*
ՈՒԼԿՈՒՄԻԼ, գ. *Սալորի նման անուշահամ պտուղ։*
ՈՒԼՆ, գ. *Վիզ։*
ՈՒԼՆ, Տ. *Ուլունք։*
ՈՒԼՆԱԳԵԼ, ած. *Վիզը գելուած։ Ձղաձգուած։*
ՈՒԼՆԱԳԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուլնագել՝ ծուռ ճիտ լինելը։*
ՈՒԼՆԱԽԱՂԱՑ, ած. *Վէզ խաղացող։*
ՈՒԼՆԱՓՈՂ, գ. *Պարանոցի փողը։*
ՈՒԼՈՒ, գ. *Գեղձ։*
ՈՒԼՈՒԼԻԿ-ՃՈՒԼՈՒԼԻԿ, ած. *Փոքրիկ եւ սիրուն, քնքուշիկ։ Ճարպիկ։*
ՈՒԼՈՒԼՈՅ, գ. *Վայնասուն։*
ՈՒԼՈՒՆՔ, գ. *Ապակիէ գնդաձեւ զարդ։։*

ՈՒԼՈՒՆՔԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուլունքներ եւ ուլունքներով տարբեր զարդեր պատրաստելու արուեստը:*

ՈՒԽԱ՛Յ, Տ. *Օխա՛յ:*

ՈՒԽՉԱՐ, գ. *Մթնոլորտային օդ:*

ՈՒԽՏ, գ. *Հաստատուն խօսք, խոստում:* (Կրօն.) *Խոստում, որով մարդկանց մի խումբ պարտաւորուում է հաւաքաբար նուիրուել մի բարեպաշտական գործի: Դաշինք:* (Կրօն.) *Խնդրուածք, աղօթք աստծուն:* (Եկեղ.) *Վանք, մենաստան, որտեղ ապրում են միասին ուխտ՝ երդում դնողները:* (Կրօն.) *Որոշ սրբի տօն: Հրովարտակ:*

ՈՒԽՏԱԲԱՐ, մկ. *Ուխտով, ուխտ դնելով:*

ՈՒԽՏԱԳՆԱՑ, ած. գ. (Կրօն.) *Ուխտի գնացող:*

ՈՒԽՏԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Ուխտ գնալը:*

ՈՒԽՏԱԴՐԵԼ, բ. *Ուխտ դնել:*

ՈՒԽՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուխտ՝ դաշն դնելը:*

ՈՒԽՏԱԴՐՈՒԺ, ած. *Իր ուխտը դրժող՝ դաւաճանող: Խոստումնադրուժ:*

ՈՒԽՏԱԴՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուխտադրուժ լինելը:*

ՈՒԽՏԱԴՐԺՕՐԷՆ, մկ. *Ուխտը դրժելով:*

ՈՒԽՏԱԶԱՆՑ, Տ. *Ուխտադրուժ:*

ՈՒԽՏԱԿԱՆ, ած. գ. *Ուխտադիր:*

ՈՒԽՏԱԿԻՑ, գ. *Մէկի հետ ուխտով կապուած:*

ՈՒԽՏԱՆԵՆԳ, Տ. *Ուխտադրուժ:*

ՈՒԽՏԱՆՈՐՈԳ, ած. *Ուխտը նորոգած:*

ՈՒԽՏԱՊԱՀ, ած. գ. *Ուխտը պահող:*

ՈՒԽՏԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուխտապահ լինելը:*

ՈՒԽՏԱՎԱՅՐ, գ. *Սրբավայր:*

ՈՒԽՏԱՏԵՂԻ, գ. (Կրօն.) *Ուխտի տեղ, տաճար, սրբի վկայարան:*

ՈՒԽՏԱՐԱՆ, գ. *Որտեղ ուխտը պահւում է:*

ՈՒԽՏԱՒՈՐ, ած. գ. (Կրօն.) *Նա որ ուխտ է դրել:*

ՈՒԽՏԱՒՈՐԱԲԱՐ, բ. *Ուխտաւորի նման:*

ՈՒԽՏԱՒՈՐԱԿԱՆ, Տ. *Ուխտաւոր:*

ՈՒԽՏԱՒՈՐԵԼ, բ. (Կրօն.) *Ուխտաւոր դառնալ:*

ՈՒԽՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Ուխտաւոր լինելը:*

ՈՒԽՏԵԱԼ, ած. (Կրօն.) *Ուխտած, ուխտ դրած:*

ՈՒԽՏԵԼ, բ. *Ուխտ՝ դաշինք դնել: Հաստատուն խօսք տալ: Երդուիլ:*

ՈՒԽՏԸՆԿԱԼ, Տ. *Ուխտակալ:*

ՈՒԾԱԿԵՐ, ած. *Սառը բան ուտող:*

ՈՒԾԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուծակեր լինելը:*

ՈՒԾԱՑՈՒՄ, գ. *Ուծանելը, սառչելը:*

ՈՒԾԻ, ած. *Սառը:*

ՈՒԾՐԵԼ, բ. *Ցորենի թեփը հանել:*

ՈՒԿՐԱԻՆԱՀԱՅ, գ. *Ուկրաինայում բնակուող հայ:*

ՈՒԿՐԱԻՆԱՑԻ, ած․ գ. *Ուկրաինա հանրապետութեան քաղաքացի:*

Ո՛ՒՀ, միջ. *Ձայնարկութիւն դժկամութեան, ցաւի, տհաճութեան:*

ՈՒՀԻ, *Իգականացուցիչ վերջադիր մասնիկ:*

ՈՒՂԱՐԿ, գ. *Ուղարկելը:*

ՈՒՂԱՐԿԱԳԻՐ, գ. *Գիր, փաստաթուղթ, որի մէջ նշանակում են ուղարկուած իրը, քանակը եւն:*

ՈՒՂԱՐԿԵԼ, բ. *Մէկին մի տեղից ուրիշ տեղ գնալ տալ, դրկել, առաքել:*

ՈՒՂԵԲԱԺԱՆՔ, գ. *Ուղու բաժանուելու տեղ:*

ՈՒՂԵԲԱՑԻՉ, ած․ *Ուղին բացող:*

ՈՒՂԵԳԻԾ, գ. *Ճանապարհի գիծը:*

ՈՒՂԵԳԻՐ, գ. *Օրագիր, որի մէջ ուղեւորն ամէն օր արձանագրում է տեղեկութիւններ այդ օրն անցած տեղերի: Թուղթ, որ տալիս են հիմնարկները*

բանուորներին եւ ծառայողներին, որով նրանք իրաւունք են ձեռք բերում բուժարանում ստանալու բուժում:

ՈՒՂԵԳՐԱԿԱՆ, ած. *Ուղեգրութիւն պարունակող:*

ՈՒՂԵԳՐԵԼ, բ. *Ուղեգրով ուղարկվել:*

ՈՒՂԵԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուղիի՝ ուղեւորութեան նկարագրութիւն:*

ՈՒՂԵԳՐՈՒՄ, գ. *Ուղեգրով ուղարկուել հետազօտման եւ այլ նպատակներով:*

ՈՒՂԵԴԱՐՁ, գ. *Ճանապարհորդութիւնից յետ դառնալը, վերադարձ:*

ՈՒՂԵԿԱԼ, գ. *Խճուղիների վրայ՝ լայնքին դրուած գերան, որով կապում են ճանապարհը կառքերի առաջ:*

ՈՒՂԵԿԱՌՔ, գ. *Ճանապարհորդութեան կառք:*

ՈՒՂԵԿԻՑ, ած. գ. *Ուղիի՝ ճանապարհի ընկեր:*

ՈՒՂԵԿԻՑՔ, գ. *Այն տեղը, որտեղ երկու ճանապարհ խաչուում են:*

ՈՒՂԵԿՈՐՈՅՍ, ած. *Ուղին, ճանապարհը կորցրած:*

ՈՒՂԵԿՑԵԼ, բ. *Ուղեկից լինել:*

ՈՒՂԵԿՑՈՐԴ, գ. *Մի կամ մի քանի զինուոր, որոնք ուղեկցում են կալանաւորին:*

ՈՒՂԵԿՑՈՐԴՈՒՀԻ, գ. *Կին ուղեկցող:*

ՈՒՂԵԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուղեկից լինելը:*

ՈՒՂԵԿՑՈՒՀԻ, գ. *Ուղեկից իգական սեռի:*

ՈՒՂԵԿՑՈՒՐԴ, *Ուղեկցող զինուած պահակախումբ:*

ՈՒՂԵՀԱՐԹԻՉ, *Կցորդուող կամ ինքնագնաց ճանապարհաշինարարական սարած՝ սարք:*

ՈՒՂԵՂ, գ. *Նեարդային նիւթ, սպիտակ եւ գորշ գոյնի, որ ամփոփուած է մարդու եւ ողնաշարաւոր կենդանիների գանգում:* Փոխ. *Մտաւոր կարողութիւն:*

ՈՒՂԵՂԱԼՈՒԱՑՈՒՄ, գ. *Նպատակադիր ձեւով մարդկանց համակել որեւէ գաղափարով:*

ՈՒՂԵՂԱՅԻՆ, ած. *Ուղեղին յատուկ, վերաբերեալ:*

ՈՒՂԵՂԱՏԱՊ, գ. *Ուղեղի տապ, ուղեղի բորբոքում:*

ՈՒՂԵՆՇԵԼ, բ. *Ուղին նշել:*

ՈՒՂԵՆՇՈՒՄ, գ. *Ուղու նշելը:*

ՈՒՂԵՉԱՓ, գ. *Ժամացոյցի նման գործիք, որ չափում է ոտքով գնացող մարդու կմ կառքի անցած ճանապարհը:*

ՈՒՂԵՊԱՀԱԿԵՏ, գ. *Ուղու վրա պահակակետ:*

ՈՒՂԵՊԱՆ, գ. *Բանուոր, որ մաքրում եւ բարեկարգ վիճակի մէջ է պահում հասարակական ճանապարհները:*

ՈՒՂԵՍԱՅԼ, գ. *Ճանապարհասայլ:*

ՈՒՂԵՎԱՐ, գ. *Ուղին վարողը, գնալը՝ քայլելը վարողը՝ ղեկավարողը:*

ՈՒՂԵՎԱՐՈՒՄ, *Գործունեութիւն ըստ ուղեվարութեան: Ուղեվարելը:*

ՈՒՂԵՏՈՄՍ, գ. *Տոմս, որ գնում են նշանակուած կարգի փոխադրամիջոցով ուղեւորուելու:*

ՈՒՂԵՐՁ, գ. *Նուէր, որ հեռաւոր ճանապարհից եկողը բերում է բարեկամներին: Գրաւոր դիմում մի կազմակերպութեան կմ մի խմբի կողմից մէկին, որով շնորհաւորում են նրան:*

ՈՒՂԵՐՁԵԼ, բ. *Ընծայաբեր լինել:*

ՈՒՂԵՑՈՅՑ, ած. գ. *Ճանապարհը ցոյց տուող: Ուղեգիրք:*

ՈՒՂԵՑՈՒՑՈՐԴ, գ. *Ուղին ցոյց տուող:*

ՈՒՂԵՒՈՐ, ած. գ. *Ճանապարհի գնացող:*

ՈՒՂԵՒՈՐԱԿԱՄՐՋԱԿ, գ. *Ուղեւորների համար կամրջակ:*

ՈՒՂԵՒՈՐԱԿԱՆ, ած. *Ուղեւորին յատուկ:*

ՈՒՂԵՒՈՐԱՄԱՆԴՈՒՂՔ, գ. *Մանդուղք ուղեւորների համար:*

ՈՒՂԵՒՈՐԱՍՊԱՍԱՐԿՈՒՄ, գ. *Ուղեւորների սպասարկում:*

ՈՒՂԵՒՈՐԱՓՈԽԱԴՐԵԼ, բ. *Ուղեւոր-*

ներ փոխադրել:

ՈՒՂԵՒՈՐԱՓՈԽԱԴՐՈՂ, գ. *Ուղեւորներ փոխադրող:*

ՈՒՂԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Իբրեւ ուղեւոր մի տեղ գնալը:*

ՈՒՂԵՒՈՐՈՒՀԻ, ած. գ. *Ուղեւոր իգական սեռի:*

ՈՒՂԵՒՈՐՈՒՄ, գ. *Ուղեւորուելը, ճանապարհ ընկնելը:*

ՈՒՂԵՒՈՐՈՒԵԼ, բ. *Ճանապարհ ընկնել:*

ՈՒՂԵՓԱԿՈՑ, գ. *Ճանապարհի վրայի փակոց:*

ՈՒՂԵՓՈԽԻՉ, *Արհեստագիտական սարք:*

ՈՒՂԵՔԱՐՏԵԶ, գ. *Անցնելիք ուղու քարտեզ:*

ՈՒՂԷՇ, գ. *Ճիւղ, բարունակ:*

ՈՒՂԻ, գ. *Ճանապարհ: Երկաթուղու գիծը:*

ՈՒՂԻՂ, ած. մկ. *Ինչ որ չի շեղւում այս կմ այն կողմը: Հարթ:* Հկր. *Խորտուբորտ, դարուփոս: Կանոնաւոր:* Հկր. *Թարս՝ շրջոնք:* Փոխ. *Անսխալ:* Հկր. *Սխալ: Ճըշմարիտ: Բուն, իսկական:* մկ. *Իսկ եւ իսկ, բոլորովին: Ճիշտ, ուղղակի:*

ՈՒՂԻՇԱԲԵՐՁ, ած. *Բարձր ուղէշներով:*

ՈՒՂԽ, գ. *Հոսող ջուր, գետ, առու եւն:*

ՈՒՂԽԱՋՈՒՐ, ած. *Հոսող ջրով ոռոգուող:*

ՈՒՂԽԱՒՈՐ, ած. *Ջրանցք ունեցող:*

ՈՒՂԽԻՆԱՀՈՍ, ած. *Առատօրէն հոսող, յորդ:*

ՈՒՂԽՕՐԷՆ, մկ. *Ուղխի պէս:*

ՈՒՂՂ, Տ. *Ուղեղ, Ծուծ:*

ՈՒՂՂԱԲԱՆ, Տ. *Ուղղախօս:*

ՈՒՂՂԱԲԱՐ, մկ. *Ուղիղ կերպով:*

ՈՒՂՂԱԲԱՐՈՅ, ած. *Ուղիղ բարք ունեցող:*

ՈՒՂՂԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուղեղային հիւանդութիւն:*

ՈՒՂՂԱԳԻԾ, ած. *Ուղիղ գիծ ունեցող:*

ՈՒՂՂԱԳՆԱՑ, ած. *Նա որ գնում է՝ իրանը եւ գլուխը ուղիղ բռնած:*

ՈՒՂՂԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուղղագնաց լինելը:*

ՈՒՂՂԱԳՈՐԾ, ած. *Ուղիղ՝ արդար բան անող:*

ՈՒՂՂԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Ուղղագրութեան յատուկ:*

ՈՒՂՂԱԳՐԵԼ, բ. *Տառասխալներն ուղղել:*

ՈՒՂՂԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուղիղ գրելը: Մի լեզուի մէջ բառերի գրութեան համակարգ:*

ՈՒՂՂԱԴԱՒԱՆ, (Կրօն.), Տ. *Ուղղահաւատ:*

ՈՒՂՂԱԴԱՏ, ած. *Ուղիղ՝ ճշմարիտ դատող:*

ՈՒՂՂԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուղղադատ լինելը:*

ՈՒՂՂԱԴԱՒԱՆ, ած. *Ուղղափառ:*

ՈՒՂՂԱԴԻՐ, ած. *Ուղիղ կերպով դըրուած:*

ՈՒՂՂԱԹԵՒ, ած. *Ուղիղ թեւեր ունեցող:*

ՈՒՂՂԱԹԵՔ, ած. *Ուղիղ թեքուած՝ դէպի մի կողմ հակուած:*

ՈՒՂՂԱԽՈՀ, ած. *Ուղիղ մտածող, առողջ դատողութեան տէր:*

ՈՒՂՂԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուղղախոհ լինելը:*

ՈՒՂՂԱԽՕՍ, ած. *Ուղիղը խօսող:*

ՈՒՂՂԱԽՕՍԱԿԱՆ, ած. *Ուղղախօսին եւ ուղղախօսութեան յատուկ:*

ՈՒՂՂԱԽՕՍԵԼ, բ. *Ուղիղ խօսել:*

ՈՒՂՂԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուղիղ՝ կանոնաւոր խօսելը:*

ՈՒՂՂԱԾՈՒԾ, ած. *Ուղեղը ծծուած՝ դուրս հանած:*

ՈՒՂՂԱԿԱՆ, ած. *Ուղիղ, ճշմարիտ:* (Քրկն.) *Հոլովող բառերի սկզբնական ձեւը:* Հկր. *Թեք:*

ՈՒՂՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Ուղղութիւն:*

ՈՒՂՂԱԿԱՐԾ, ած. *Ուղիղ կարծուած:*

ՈՒՂՂԱԿԵՐՊ, ած. *Ուղիղ կերպ:*

ՈՒՂՂԱԿԻ, մկ. *Ուղիղ կերպով, ճշմարտապէս: Անմիջապէս:* ած. *Անմիջական:* (Հկռ.) *Անուղղակի հարկ:*

ՈՒՂՂԱԿՇԻՌ, ած. *Ուղիղ կշռող:*

ՈՒՂՂԱԿՏՈՒՐ, ած. *Ուղիղ կտրուած:*

ՈՒՂՂԱԿՏՈՒՑ, ած. *Որի կտուցն ուղիղ է:*

ՈՒՂՂԱՀԱՅԵԱՑ, ած. մկ. *Ուղիղ մի բանի նայող:* (Երկրաչ.) *Ուղիղ գիծ:*

ՈՒՂՂԱՀԱՅԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուղղահայեաց լինելը:*

ՈՒՂՂԱՀԱՒԱՏ, ած. (Կրօն.) *Ուղիղ՝ ճշմարիտ հաւատք ունեցող:*

ՈՒՂՂԱՀԱՒԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Ուղղահաւատ լինելը:*

ՈՒՂՂԱՁԵՒԵԼ, բ. *Ուղիղ ձեւել:*

ՈՒՂՂԱՁԻԳ, ած. *Ուղիղ գծով ձգող՝ քաշող:*

ՈՒՂՂԱՄԷՋՔ, ած. *Ուղիղ մէջք ունեցող:*

ՈՒՂՂԱՄԻՏ, ած. *Միտքը՝ մտածողութիւնն ուղիղ:* Հկռ. *Խորամանկ:*

ՈՒՂՂԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուղղամիտ լինելը:*

ՈՒՂՂԱՆԿԻՒՆ, ած. *Որի անկիւններն ուղիղ են: Եռանկիւնի:*

ՈՒՂՂԱՆԿԻՒՆԱՁԻԳ, Տ. *Ձեւայ:*

ՈՒՂՂԱՆԿԻՒՆԻ, գ. (Երկրաչ.) *Երկրաչափական ձեւ, որի բոլոր անկիւններն ուղիղ են:*

ՈՒՂՂԱՇԱՐԺ, ած. *Ուղիղ շարժուող կմ շարժուած:*

ՈՒՂՂԱՇԱՒԻՂ, ած. *Նա որ ճանապարհը գնում է ուղիղ, առանց տատանուելու, ուղիղ քայլուածք ունեցող:*

ՈՒՂՂԱՇՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ախտաբ.) *Հիւանդութիւն, որի ժամանակ մարդը չի կարող պառկած դրութեամբ շունչ քաշել:*

ՈՒՂՂԱՊԱՏՈՒՄ, Տ. *Ճշմարտապատում:*

ՈՒՂՂԱՊԷՍ, մկ. *Ուղիղ կերպով:*

ՈՒՂՂԱՍԻՐՏ, Տ. *Ուղղամիտ:*

ՈՒՂՂԱՏԵՍ, ած. *Ուղիղ տեսնող:*

ՈՒՂՂԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուղիղ տեսնելը:*

ՈՒՂՂԱՒՈՐԻՉ, ած. գ. *Ուղղութիւն տուող:*

ՈՒՂՂԱՓԱՌ, ած. (Կրօն.) *Համաձայն այն կրօնական կարծիքին, որ ճանաչուած է իբրեւ ուղիղ:*

ՈՒՂՂԱՓԱՌԱԳՈՅՆ, (Կրօն.) բաղդ. աստ. *Ուղղափառ'ի, Աւելի ուղղափառ:*

ՈՒՂՂԱՓԱՌԱՊԷՍ, մկ. (Կրօն.) *Իբրեւ ուղղափառ:*

ՈՒՂՂԱՓԱՌԱՀԱՒԱՏ, ած. (Կրօն.) *Ուղղափառ հաւատ ունեցող:*

ՈՒՂՂԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Ուղղափառ լինելը:*

ՈՒՂՂԱՔՆԻՒՆ, ած. *Ուղիղ քննող:*

ՈՒՂՂԵԼ, բ. *Ուղիղ դիրք տալ, շտկել: Կարգի բերել: Բարւոքել: Ուղղութիւն տալ: Աղաւաղուած բառերի ուղիղ ընթերցուածքը վերականգնել:* (Տպար.) *Շարուածքը սրբագրել:*

ՈՒՂՂԵԼԻ, ած. *Ինչ որ պէտք է կմ կարելի է ուղղել:*

ՈՒՂՂԸՆԹԱՑ, ած. *Ուղիղ ընթացք ունեցող:*

ՈՒՂՂԸՆԹԱՑԱԿԱՆ, ած. *Ուղիղ ընթանալու գիծը:*

ՈՒՂՂԸՆԹԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Նաւի ընթացքը չորս գլխաւոր կողմերից մէկի ուղղութեամբ:*

ՈՒՂՂԻՉ, ած. գ. *Նա որ ուղղում է, ուղղող:*

ՈՒՂՂՈՐԴ, ած. *Ուղիղ կանգնած, ուղիղ:* մկ. *Ուղիղ կերպով:*

ՈՒՂՂՈՐԴԱԲԱՆ, Տ. *Ուղղախօս:*

ՈՒՂՂՈՐՈՇԻՉ, *Սարք, որը նախանշանակուած է առարկայի անկիւնային ուղղութեան որոշման համար:*

ՈՒՂՂՈՒԹԱՇԵՂՈՒՄ, գ. *Ուղղութիւնը*

շեղելը։

ՈՒՂՂՈՒԹԱՒՈՐՈՒՄ, գ. *Ուղղութիւն տալը։*

ՈՒՂՂՈՒԹԱՑՈՅՑ, գ. *Ուղղութիւնը ցոյց տուող սարք։*

ՈՒՂՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուղիղ լինելը։ Ուղիղ գործ։ Շարժման ուղղուածութիւն։*

ՈՒՂՂՈՒՄ, գ. *Ուղղելը, սխալը շտկելը։*

ՈՒՂՂՈՒՅԹ, *Շարժվող սարքիշարժման ուղղութիւնը։*

ՈՒՂՈՒՆԿ, գ. *Անորոշ տեսակի բոյս։*

ՈՒՂՏ, գ. (Կենդ.) *Սապատաւոր դարաամբակ որոճողների կարգին պատկանող խոշոր կենդանի։*

ՈՒՂՏԱԲԱՐՈՅ, ած. *Ուղտի բարք՝ բնաւորութիւն ունեցող։*

ՈՒՂՏԱԲԵՌ, գ. *Ուղտի բեռ։*

ՈՒՂՏԱՆ-ԲԱԲԱՇ, (Մանկ.), գ. *Ուղտ։*

ՈՒՂՏԱՄԷՋ, ած. *Ուղտի մէջքի նման։*

ՈՒՂՏԱՊԱՆ, գ. *Ուղտ պահող, ուղտով բեռ փոխադրող։*

ՈՒՂՏԱՍԻՐՏ, ած. *Ուղտի սիրտ ունեցող։*

ՈՒՂՏԱՓՈՒՇ, Տ. *Տատասկափուշ։*

ՈՒՂՏԱՔԱՂ, գ. *Երեւակայական կենդանի, մասամբ ուղտ։*

ՈՒՂՓ, գ. *Լոյս, արփի։*

ՈՒՄԵԿ, գ. *Յոյս։*

ՈՒՄԵԿԱՒՈՐ, ած. *Յուսալի։*

ՈՒՄԻ, ած. *Միամիտ։*

ՈՒՄՊ, գ. *Խմելը։*

ՈՒՄՊԷՏ, ած. *Անշահ, անպէտ։*

ՈՒՆԱԲ, Տ. *Յունապ, Յունապի։*

ՈՒՆԱԿ, ած. *Ունեցող։ Կարող։*

ՈՒՆԱԿԱԲԱՐ, մկ. *Ունակութեամբ, ունակութիւն դարձնելով։*

ՈՒՆԱԿԱԿԱՆ, ած. *Ունակութիւն դարձած։*

ՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ունենալը, ունողութիւն։ Մնայուն յատկութիւն, ձիրք։*

ՈՒՆԱՅՆ, ած. *Մէջը դատարկ, պարապ, Անհիմն,* մկ. *Ընդունայն։*

ՈՒՆԱՅՆԱԲԱՆ, ած. *Ընդունայնախօս։*

ՈՒՆԱՅՆԱԲԱՆԵԼ, բ. *Շաղակրատել։*

ՈՒՆԱՅՆԱԲԱՐ, մկ. *Ի զուր։*

ՈՒՆԱՅՆԱԽՈՐՀ, ած. *Փուչ՝ դատարկ բաներ մտածող։*

ՈՒՆԱՅՆԱԽՕՅՁ, ած. *Փուչ բաներ փընտռող։*

ՈՒՆԱՅՆԱՀԱՆԴԵՐՁ, ած. *Հանդերձներից թափուր։*

ՈՒՆԱՅՆԱՁԱՅՆ, ած. *Դատարկ հնչիւն պարունակող։*

ՈՒՆԱՅՆԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Դատարկաբանութիւն։*

ՈՒՆԱՅՆԱՁԵՌՆ, ած. մկ. *Ձեռքը դատարկ։*

ՈՒՆԱՅՆԱՄԻՏ, ած. *Ունայնախոհ. դատարկամիտ։*

ՈՒՆԱՅՆԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չափազանց ունայնասիրութիւն։*

ՈՒՆԱՅՆԱՆԱԼ, բ. *Դատարկուել, թափուր մնալ։*

ՈՒՆԱՅՆԱՇՈՒՆՉ, ած. *Դատարկ։*

ՈՒՆԱՅՆԱՊԱՐԾ, ած. *Սնապարծ։*

ՈՒՆԱՅՆԱՍԷՐ, ած. *Ունայնութիւն սիրող։*

ՈՒՆԱՅՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ունայնասէր լինելը։*

ՈՒՆԱՅՆԱՎԱՐ, ած. *Աւելորդ։*

ՈՒՆԱՅՆԱՏՈՒՐ, ած. *Զուր տեղը տըրուած։*

ՈՒՆԱՅՆԱՓԱՌ, Տ. *Ունայնակրօն։*

ՈՒՆԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ունայն՝ դատարկ։ Դատարկութիւն։*

ՈՒՆԱՅՆՈՒՄ, գ. *Ունայն բաներով զբաղուելը։*

ՈՒՆԳ, ՈՒՆԿ, գ. *Մանրուք։*

ՈՒՆԴ, գ. *Հունտ։*

ՈՒՆԴԱԿԵՐ, Տ. *Ընդակեր։*

ՈՒՆԵԼԻ, ած. գ. *Նա որ ունի, ունեցող։*

ՈՒՆԵԼԻՔ, գ. *Երկաթէ բռնելու գործիք։*

ՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ունենալը։*

ՈՒՆԵՆԱԼ, բ. Սահմ. ներկան *(ունենում*

եմ, ես, է, ենք, էք, են): Տէր դառնալ, ստանալ:
ՈՒՆԵՏԷՐ, գ. *Կին ունեցող մարդ:*
ՈՒՆԵՑԱԾ-ՉՈՒՆԵՑԱԾ, ած. *Ինչ որ մէկը ունի-չունի:*
ՈՒՆԵՒՈՐ, ած. գ. *Ունեցող, գոյք՝ կարողութիւն ունեցող: Հարուստ:*
ՈՒՆԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ունեւոր լինելը:*
ՈՒՆԻՄ-ՉՈՒՆԻՄ, բ. *Ինչ որ ունեմ:*
ՈՒՆԻՏՈՐ, (Լատին.) (Կրօն.) (լատ. unitor, *միարար*), գ. *Լատին կրօնաւոր միջին դարերում:*
ՈՒՆԻՏՈՐԱԿԱՆ, ած. Ունիտորին *յատուկ, վերաբերեալ:*
ՈՒՆԿ, գ. Նման. *Ամանների ականջ. կանթ, ոնկ:* Ունկ չունենալ, *Անվստահելի լինել:*
ՈՒՆԿԱՆԱԲՈԹ, գ. *Ականջի բլթակի ներքեւի կակուղ միսը:*
ՈՒՆԿԻ, գ. *Հռոմէական եւ յետոյ ընդհանրացած կշիռ:*
ՈՒՆԿՆ, Տ. *Ականջ:*
ՈՒՆԿՆԱՒՈՐ, ած. *Ունկ ունեցող:*
ՈՒՆԿՆԴԻՐ, ած. *Ականջ դնող:* (Եկեղ.) *Չմկրտուած: Նա որ բարձրագոյն դպրոցներում լսում է դասախօսութիւններ. ուսանող:*
ՈՒՆԿՆԴՐԱՍԷՐ, ած. *Նա որ սիրում է ունկնդրել:*
ՈՒՆԿՆԴՐԵԼ, բ. *Ականջ դնել՝ լսել մէկին:*
ՈՒՆԿՆԴՐՈՑ, գ. *Տեղ, որտեղից մէկը առանց տեսնուելու, թաքուն լսում է ուրիշների խօսակցութիւնները:*
ՈՒՆԿՆԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ականջ դնելը:*
ՈՒՆԿՆԴՐՈՒՀԻ, գ. *Ունկնդիր իգական սեռի:*
ՈՒՆԿՆԵԼ, բ. *Ունկ դնել կմ դնել տալ:*
ՈՒՆՆ ՈՒ ԲՈՒՆԸ, գ. *Բուն եղելութիւնը:*
ՈՒՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ունենալը:*
ՈՒՆՉ, գ. *Հոտառութեան գործարան: Քթի ներքեւի բացուածքը:*
ՈՒՆՉԱՏ, ած. *Ունչ՝ քիթ չունեցող, քիթը կտրած:*
ՈՒՆՋ, գ. *Ծխնելոյզների մէջ նստած մուր:*
ՈՒՆՋԱԹԱԹԱԽ, ած. *Ունջի՝ մուրի մէջ թաթախուած:*
ՈՒՆՋԱԿԱԼԵԼ, բ. *Մուր կապել, մուր բռնել:*
ՈՒՆՋԱՋՈՒՐ, գ. *Մրախառն ջուր:*
ՈՒՆՋՈՏ, ած. *Մրոտած:*
ՈՒՆՋՈՏԵԼ, բ. *Ունջով կեղտոտել:*
ՈՒՆՏ, գ. *Կոկորդի խոռոչ կմ կոկորդի մի մասը:*
ՈՒՆՑ, գ. *Ունցելը, հունցելը:*
ՈՒՆՔ, *գործ է ածուում բունք'ի հետ, Ունքն ու բունքը: Յօնք:*
ՈՒՆՔԱԲԱՑՈՒԵԼ, բ. *Պռստած յօնքերը բացուել:*
ՈՒՆՔԱԽԱՌՆ, ած. *Երկու յօնքը իրար խառնուած՝ միացած:*
ՈՒՆՔԱԿԱՆ, ած. *Յօնքերը կախած:*
ՈՒՆՔԱԿԱԽԵԼ, բ. *Յօնքերը կախել՝ կիտել:*
ՈՒՆՔԱՄԷՋ, գ. *Երկու յօնքի մէջտեղը:*
ՈՒՆՔԾՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Յօնքերը ծռելը:*
ՈՒՇ, գ. *Խելք, միտք: Մտադրութիւն, ուշադրութիւն:* Տ. *Ուշք:* ած. *Զգաստ, ուշքը վրան:*
ՈՒՇ, մկ. ած. *Սովորական կմ պայմանաւորուած ժամանակից յետոյ: Յապաղած:* Հկռ. *Յաճախ, շուտ-շուտ:*
ՈՒՇԱԲԱՐՁ, ած. *Ուշքը վերացնող:*
ՈՒՇԱԲԱՐՁԵԱԼ, ած. *Յիշողութիւնից դուրս եկած:*
ՈՒՇԱԲԵՐ, ած. *Ուշքը վրան բերող:*
ՈՒՇԱԲԵՐԵԼ, բ. *Միտքը բերել, յիշել:*
ՈՒՇԱԳՆԱՑ, Տ. *Ուշաթափ: Մարած:*
ՈՒՇԱԳՐԱՒ, ած. *Ուշադրութիւնը գրաւող:*
ՈՒՇԱԳՐԱՒՕՐԷՆ, բ. *Ուշագրաւ կերպով:*
ՈՒՇԱԴԻՐ, ած. *Ուշադրութեամբ մի*

բանի հետեւող: Ուշադրութիւն արտայայտող:

ՈՒՇԱԴԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուշադիր լինելը:*

ՈՒՇԱԴՐԵԼ, բ. *Ուշադիր լինել:*

ՈՒՇԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Հոգեկան կարողութիւն՝ միտքը կմ արտաքին զգայարանքները լարելու՝ մի բան ըմբռնելու:*

ՈՒՇԱԹԱՓ, ած. մկ. *Ուշքը գնացած:*

ՈՒՇԱԹԱՓՈՒԵԼ, բ. *Ուշաթափ լինել:*

ՈՒՇԱԹԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուշքը գնալը:*

ՈՒՇԱՄՈՌԱՑ, ած. *Ուշքը կորցրած, ուշաթափ:*

ՈՒՇԱՆԱԼ, բ. *Ուշ գալ, նշանակուած ժամին չգալ:*

ՈՒՇԱՏՈՒ, ած. *Ուշքը մի բանի տուող:*

ՈՒՇԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Ուշանալ՛ի,* նոյն նշ.:

ՈՒՇԱՑՆՈՐ, ած. մկ. *Ուշադրութիւնը ցրուած:*

ՈՒՇԱՑՈՒՄ, գ. *Ուշանալը:*

ՈՒՇԵՂ, ած. *Լաւ յիշողութեան տէր:*

ՈՒՇԵՂԱՊԷՍ, մկ. *Ուշեղութեամբ, ուշադրութեամբ:*

ՈՒՇԻ, գ. *Անորոշ տեսակի ծառ:*

ՈՒՇԻՄ, ած. *Նրբամիտ, բանիմաց: Խելացի:*

ՈՒՇԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուշիմ լինելը:*

ՈՒՇԿԵԿ, մկ. *Փոքր ինչ ուշ:*

ՈՒՇԿԻԿ, մկ. *Յուշիկ, կամացուկ կերպով:*

ՈՒՇՀԱՍՈՒԿ, ած. *Ուշ հասնող (պըտուղ):*

ՈՒՇՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Ուշիմութիւն:*

ՈՒՇՈՒՄ ԱՆԵԼ, բ. *Քաշուել:*

ՈՒՇՈՒՆՑ, գ. *Յիշոցք, հայհոյանք:*

ՈՒՇՈՒՆՑԱԿՈԽ ԱՆԵԼ, բ. *Ուշունցների տարափ թափել մէկի վրայ:*

ՈՒՇՈՒՆՑԱՏՈՒ, ած. *Շատ ուշունց տուող, հայհոյաբան:*

ՈՒՇՈՒՆՑԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուշունց տալը:*

ՈՒՇՈՒՆՑԱՏԵՂ, գ. *Ուշունց տալու տեղիք:*

ՈՒՇՔ, գ. *Ուշադրութիւն: Խելք, առողջ դատողութիւն:*

ՈՒՇՔԱՄԱՂ, ած. մկ. *Ուշաթափ, ուշաթափուած:*

ՈՒՊԱՍԵՆԻ, գ. (Բուս.) *Հացապտուղների կարգից սաստիկ թունաւոր բոյս:*

ՈՒՌ, գ. *Խաղողի որթի ողկուզաբեր ճիւղը:*

ՈՒՌ, գ. *Ոչխարի, մատակի, մանաւանդ կովի ստինք:*

ՈՒՌ, գ. *Մարմնի վրայ դուրս եկած ուռոյց:*

ՈՒՌԱ՛, միջ. *Աղաղակ, որ արձակում են զինուորները գրոհի դիմելիս: Գոհունակութեան աղաղակ: Իբրեւ* գ. *«Ուռա», ձայնը:*

ՈՒՌԱՄԻՋԱԿ, ած. *Մէջքը ուռի նման բարակ՝ ճկուն, չինարի:*

ՈՒՌԵՆԱԶԱՐԴ, ած. *Ուռենիներով զարդարուած:*

ՈՒՌԵՆԻ, Տ. *Ուռի:* (Բուս.), *Ծաղկապատեանով տունկերի դասին պատկանող տունկերի կարգ:*

ՈՒՌԻ, գ. (Բուս.) *Ուռենիների կարգին պատկանող ծառ:*

ՈՒՌԿԱՆ, գ. *Լարերից կմ բարակ թոկերից հիւսած ցանց, թակարդ* (Կրօն.) Փոխ. *Ս. Պետրոսի քարոզութիւնը, որով մարդկանց որսում էր դէպի քրիստոնէական հաւատը:*

ՈՒՌԿԱՆԱԻՈՐ, ած. գ. *Ուռկան ունեցող:*

ՈՒՌԿԱՆՈՍ, գ. *Հրաբուխ լեռ:*

ՈՒՌՃԱԼԻ, ած. *Ուռճացած:*

ՈՒՌՃԱՆԱԼ, բ. *Առատանալ, լցուել մի բանով: Պարարտանալ:*

ՈՒՌՆ, գ. *Դարբնի (մեծ) մուրճ:*

ՈՒՌՆԱԳ, գ. *Դռան ուռնակ: Թակ:*

ՈՒՌՆԱԴՂՈՐԴ, ած. *Մուրճի հարուածներով դղրդիւն հանող:*

ՈՒՌՆԱՆՄԱՆ, ած. *Ուռնաձեւ, մուրճի*

նման:

ՈՒՌՆԵՆԻ, գ. *Ուռի տեսակ:*

ՈՒՌՈՅՑՔ, գ. *Մարմնի այս կմ այն մասի ծաւալի հիւանդագին ուռչելը:*

ՈՒՌՈՒԳԵՐ, գ. *Լիք մարմին ունենալը, գիրութիւն:*

ՈՒՌՈՒՆ, ած. *Ուռած:*

ՈՒՌ ՈՒ ՈԼՈՐ, ած. *Կաշմբուռն, առոյգ, կտրիճ, կայտառ:*

ՈՒՌՈՒՑ, գ. *Ուռիների պուրակ:*

ՈՒՌՈՒՑԱՒՈՐ, ած. *Ուռած, ուռուցիկ:*

ՈՒՌՈՒՑԻԿ, ած. *Ուռած:*

ՈՒՌՈՒՑԿՈՏ, ած. *Ուռած, կրած վիրաւորանքից նեղացած, սրտնեղած:*

ՈՒՌՈՒՑՈՒՈՐ, ած. *Որի վրայ ուռոյցներ են դուրս եկել:*

ՈՒՌՉԱՆ, գ. *Աւելորդ բուսած միս սըրբանի վրայ:*

ՈՒՌՉԵԼ, բ. *Ծաւալը մեծանալ, ստուարանալ:* Փոխ. *Յանկարծ պատուի հասնելուց գոռոզանալ:*

ՈՒՍ, գ. (Կազմախ.) *Մարմնի այն մասը, որտեղ մարդկանց բազուկները կցւում են պարանոցին:*

ՈՒՍԱԲԱՐՁԻԿ, գ. *Հագուստի մաս, ուսին դրող բարձիկ:*

ՈՒՍԱԲԵՐԱՆ, գ. *Ուսի ներքեւի մասը:*

ՈՒՍԱԳԼՈՒԽ, գ. *Ուսի վերեւի մասը:*

ՈՒՍԱԽԱՌՆ, մկ. *Ուսը հետը:*

ՈՒՍԱԾԱԿ, գ. *Լուծի վրայի այն ծակերը, որոնց միջոցով անց են կացնում սամին:*

ՈՒՍԱՄ, գ. *Անորոշ ծաղկի անուն:*

ՈՒՍԱՄԲԱՐՁ, ած. մկ. *Ուսի վրայ բարձրացած:*

ՈՒՍԱՄԵՐԿ, ած. մկ. *Ուսերը մերկ՝ բաց կանացի տարազ:*

ՈՒՍԱՆԵԼ, բ. Տ. *Սովորել:*

ՈՒՍԱՆԵԼԻ, ած. *Ինչ որ պէտք է ուսանել:*

ՈՒՍԱՆԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուսանելու կարողութիւն:*

ՈՒՍԱՆՈՂ, գ. *Նա որ ուսանում է բարձրագոյն ուսումնական հաստատութիւններում:*

ՈՒՍԱՆՈՂԱԿԱՆ, ած. *Ուսանողին յատուկ, վերաբերեալ:*

ՈՒՍԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուսանող լինելը:*

ՈՒՍԱՆՈՂՈՒՀԻ, գ. *Ուսանող իգական սեռի:*

ՈՒՍԱՆՈՑ, գ. *Ուսի վրայ ձգելու կմ հագնելու իր:* (Եկեղ.) *Վակաս:*

ՈՒՍԱՆՈՑԱԳՈՐԾ, գ. *Արհեստաւոր, որ ուսանոցներ է շինում:*

ՈՒՍԱՇՈՐ, գ. *Ուսի վրայ շորի կտոր:*

ՈՒՍԱՊԱՆ, գ. *Ուսերը պաշտպանելու զրահ:*

ՈՒՍԱՒՈՐ, ած. *Երկայնաձիգ:*

ՈՒՍԵԱԼ, ած. գ. *Ուսած, ուսում առած:*

ՈՒՍԵԼ, բ. *Ուսն առնել:*

ՈՒՍԻԿ, գ. *Փոքր ուս:*

ՈՒՍԿԻՑ, մկ. *Որտեղից, որտեղից որ:*

ՈՒՍՄԱՍՎԱՐ, գ. *Կրճատուած ձեւ՝ փոխանակ ուսումնական մասի վարիչի:*

ՈՒՍՄԱՍՎԱՐԱԿԱՆ, ած. *Ուսմասվարի վերաբերեալ:*

ՈՒՍՄԱՍՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուսմասվար լինելը:*

ՈՒՍՄՈՒՆՔ, գ. *Ուսանելը, ուսում:*

ՈՒՍՆՈՑ, գ. *Ուսերը ծածկելու կտոր, ուսնոցակ:*

ՈՒՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Թուաբանութիւն:*

ՈՒՍՈՄԿՐ, Տ. *Անրակ:*

ՈՒՍՈՒԴԻԽԻ, գ. (Բուս.) *Խոտի մի տեսակ:*

ՈՒՍՈՒՄ, գ. *Ուսանելը, մտքի մարզութիւն: Ինչ որ ուսուցանում են:*

ՈՒՍՈՒՄՆԱԳԷՏ, ած. *Ուսում գիտցող, ուսում առած, ուսեալ:*

ՈՒՍՈՒՄՆԱԹԵՐԹ, գ. *Պարբերական հրատարակութիւն:*

ՈՒՍՈՒՄՆԱԾԱՐԱՒ, ած. *Ուսման ծարաւի:*

ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ, ած. *Ուսման վերաբերեալ:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուսումնական լինելը:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱԿԻՑ, ած. *Ուսման ընկեր:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուսումնակից լինելը:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԱՀ, ած. *Ուսած բանը միտքը պահող:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ, գ. *Նա որ կառավարում է միջնակարգ կմ բարձրագոյն դպրոցի ուսումնական մասը:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԷՐ, ած. *Ուսում՝ կրթութիւն սիրող:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱԿԱՆ, ած. *Ուսումնասէրին յատուկ:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՊԷՍ, մկ. *Իբրեւ ուսումնասէր:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԵԼ, բ. *Որեւէ հարցով՝ գիտութեամբ կմ առարկայով մանրամասն զբաղուել: Դիտարկել:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուսումնասէր լինելը: Գրուածք, որ պարունակում է ուսումնասիրութիւն:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱՍՐԱՀ, գ. *Սրահ, որ յատկացրած է որեւէ մասնագիտական ուսումնասիրութիւն կատարելու:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱՎԱՅՐ, գ. *(Բարձրագոյն) ուսում առնելու տեղ, համալսարան, ինստիտուտ եւն:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱՎԱՐԱԿԱՆ, ած. *Ուսումնավարի վերաբերեալ:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱՎԱՐԺ, ած. *Ուսման մէջ վարժ:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱՏԵԱՑ, ած. *Ուսում ատող:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱՏԵՆՉ, ած. *Ուսման տենչացող:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱՏՈՒՐ, ած. գ. *Ուսում տուող:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱՐԱՆ, գ. *Ուսում առնելու տեղ, հիմնարկ, որտեղ աշակերտներին ուսում են տալիս, դպրոց:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱՐԱՆԱԿԱՆ, ած. *Ուսումնարանին յատուկ:*
ՈՒՍՈՒՄՆԱՒԱՐՏ, ած. գ. *Մի դպրոցում ուսումն աւարտած:*
ՈՒՍՈՒՑԱՆԵԼ, անց. ձեւ *Ուսանել'ի:*
ՈՒՍՈՒՑԱՆԵԼԻ, ած. *Ինչ որ պէտք է կմ կարելի է ուսուցանել:*
ՈՒՍՈՒՑԱՆՈՂ, ած. գ. *Նա որ ուսուցանում է, ուսուցանող, ուսուցիչ:*
ՈՒՍՈՒՑԻՉ, գ. *Ուսուցանող:*
ՈՒՍՈՒՑՈՂ, ած. գ. *Ուսուցանող:*
ՈՒՍՈՒՑՈՒՄ, գ. *Ուսուցանելը: Ուսանելը, սովորելը:*
ՈՒՍՈՒՑՉԱՆՈՑ, գ. *Սենեակ, որտեղ ուսուցիչները հանգստանում են դասամիջոցների ժամանակ:*
ՈՒՍՈՒՑՉԱՊԵՏ, Տ. Պրոֆէսոր: *Գլխաւոր ուսուցիչ (տիտղոս):*
ՈՒՍՈՒՑՉԱՊԵՏԱԿԱՆ, Տ. *Վարդապետական:*
ՈՒՍՈՒՑՉԱՐԱՆ, գ. *Ուսուցչանոց:*
ՈՒՍՈՒՑՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուսուցիչ լինելը:*
ՈՒՍՈՒՑՉՈՒՀԻ, գ. *Ուսուցիչ իգական սեռի:*
ՈՒՍՏ, գ. *Որտեղից լինելը:* մկ. *Ո՞րտեղից. ուստի՞:*
ՈՒՍՏ, *Վերջաղիր մասնիկ, որ տալիս է բառին բացառականի նշանակութիւն:*
ՈՒՍՏԻ, յարաբ. *մակբայ, որ դրւում է երկրորդ. Նախադասութեան մէջ: Հետեւաբար:*
ՈՒՍՏԻՆ, գ. *Մարդակ, գերան:*
ՈՒՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վարպետ լինելը, վարպետութիւն:* Փոխ. *Հնագիտութիւն:*
ՈՒՍՏՐ, գ. *Արու զաւակ, որդի:*
ՈՒՍՏՐԻԿ, գ. *Փոքրահասակ արու զաւակ:*
ՈՒՎԱՐՈՎԻՏ, գ. (Հանք.) *Կարկեհանի կմ նռնաքարի մի հազուագիւտ եւ թանկագին տեսակը:*
ՈՒՏԱՆ, ած. *Շատ ուտող:*
ՈՒՏԵԼ, *պակասաւոր բայ*, Բ. արմ. *կերի:*

Մնունդ ստանալ, սնուել։ Ուրիշի ունեցածը իւրացնել։ Անարգանք՝ վիրաւորանք կրել։ Մաշել, քայքայել։ Խօսքերի մի մասը կուլ տալ։ Ճաշակել։

ՈՒՏԵԼԵՂԷՆ, գ. *Ինչ որ պիտանի է ուտելու։*

ՈՒՏԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարելի է ուտել։*

ՈՒՏԵԼԻՔ, գ. *Ինչ որ մարդ ուտում է. կերակուր։*

ՈՒՏԵՍՏ, գ. *Ուտելիք, սնունդ, պարէն։ Ապրուստ։*

ՈՒՏԵՍՏԵՂԷՆ, գ. *Ուտելիքի տեսակներ։*

ՈՒՏԵՍՏԱՎԱՃԱՌ, Տ. *Նպարավաճառ։*

ՈՒՏԵՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Ուտել՚ի*, նոյն նշ.։

ՈՒՏԻՃ, գ. *Ընդհանուր անուն զանազան տեսակ մանր որդերի։* (Կենդ.) *Փայտակերների ցեղին պատկանող փոքր երկայնաձեւ միջատ։*

ՈՒՏԻՉ, ած. *Ուտող, լափող։*

ՈՒՏԻՔ, ած. (Եկեղ.) *Ուտելու օր. այն օրը, երբ եկեղեցական օրէնքով թոյլ է տրուում ուտել միս, կաթնեղէն եւն։*

ՈՒՏՈՒՄ, գ. *Ուտելը։*

ՈՒՐ, *Յարաբերական մակբայ։ Որտեղ։*

ՈՒՐԱԳ, գ. *Հիւսնի երկաթէ գործիք։*

ՈՒՐԱԳԱՒՈՐ, ած. *Ուրագ ունեցող։*

ՈՒՐԱԳԱՏԱՇ, ած. *Ուրագով տաշած։*

ՈՒՐԱԽ, ած. *Նա որ զգում է ուրախութիւն։* Հկռ. *Տխուր, սառն։ Գոհ, բաւական։ Զուարթ։*

ՈՒՐԱԽԱԲԵՐ, ած. *Ուրախութիւն բերող, ուրախացնող։*

ՈՒՐԱԽԱԼԻ, ած. մկ. *Մեծ ուրախութիւն պարունակող։*

ՈՒՐԱԽԱԽԱՌՆ, ած. *Որտեղ խառնուած է ուրախութիւն։*

ՈՒՐԱԽԱԿԻՑ, ած. *Միասին ուրախացնող։*

ՈՒՐԱԽԱԿՑԵԼ, բ. *Ուրախակից լինել։*

ՈՒՐԱԽԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուրախակից լինելը։*

ՈՒՐԱԽԱՄԻՏ, ած. *Ուրախ մտքով։*

ՈՒՐԱԽԱՆԱԼ, բ. *Ուրախ դառնալ։* Հկռ. *Տրտմել, տխրել։*

ՈՒՐԱԽԱՊԱՅԾԱՌ, ած. *Ուրախ եւ պայծառ։*

ՈՒՐԱԽԱՊԱՐ, գ. *Ուրախութիւնից պարելը։*

ՈՒՐԱԽԱՌԻԹ, ած. *Ուրախութիւն պատճառող։*

ՈՒՐԱԽԱՍԷՐ, ած. *Ուրախութիւն սիրող, զուարճասէր։*

ՈՒՐԱԽԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուրախասէր լինելը։*

ՈՒՐԱԽԱՍԻՐՏ, ած. մկ. *Ուրախ սիրտ ունեցող։*

ՈՒՐԱԽԱՐԱՐ, ած. *Ուրախութիւն պատճառող։*

ՈՒՐԱԽԱՒԷՏ, ած. *Շատ ուրախացնող։*

ՈՒՐԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուրախ լինելը։ Ուրախ ժամանց։*

ՈՒՐԱՆԱԼ, բ. *Ճշմարտութեան հակառակ մերժել։*

ՈՒՐԱՆՈՍ, գ. (Աստղաբ.) *Արեգակնային մոլորակներից մէկը։*

ՈՒՐԱՆՈՍ, գ. (Քիմ.) *Պարզ մետաղական մարմին։*

ՈՒՐԱՐ, գ. (Եկեղ.) *Ուսից կախուող երկայն ժապաւինաձեւ կտոր։ Ուսից կախուող։*

ՈՒՐԱՐԱԿԻՐ, ած. գ. (Եկեղ.) *Ուրար կրող։*

ՈՒՐԱՐՈՒՄ, գ. *Ուրարով պատատելը։*

ՈՒՐԱՑՈՂ, (Կրօն.) *Ուրանալ՚ի անցեալ եւ ներկայ դերբայները։*

ՈՒՐԱՑՈՒԹԻՒՆ, **ՈՒՐԱՑՈՒՄ** } գ. *Ուրանալը, ուրացածի վիճակը։*

ՈՒՐԲԱԹ, գ. *Շաբաթուայ վեցերորդ օրը, հինգշաբթիի եւ շաբաթի մէջ։ Իբրեւ* մկ. *Ուրբաթ օրը։*

ՈՒՐԲԱԹԱԼԷԶ, ած. (Եկեղ.) *Ուրբաթ օրուայ պասը լուծող։*

ՈՒՐԲԱԹԱԽՕՍ, ած. (Ծաղրական),

Ուրբաթ օրերը կմ ուրբաթէ ուրբաթ խօսող, սակաւախօս:

ՈՒՐԲԱԹԱՄՈՒՏ, գ. *Հինգշաբթի երեկոն:*

ՈՒՐԲԱԹԱՐՈՒՐ, գ. (Մնստ.) *Չար աչքի դէմ յուռութ, բաղկացած կիսալուսնաձեւ կմ խաչաձեւ մի կտոր երկաթից:*

ՈՒՐԲԱԹԱՆԱԼ, (Եկեղ.) բ. *Ուրբաթ դառնալ:*

ՈՒՐԴ, գ. *Առու, որով ջուրը գնում է պարտէզը:*

ՈՒՐԴԵԼ, բ. *Առու բանալով ճահիճ չորցնել:*

ՈՒՐԵՄՆ, մկ. *Ինչ-որ մի տեղ, ինչ-որ մի տեղում:* (հմմտ. *Ուստի*):

ՈՒՐՁԷՁ, գ. *Տակառագործի դանակ:*

ՈՒՐԻՇ, ած. *Ոչ այս (ոչ այդ, ոչ այն), այլ: Իբրեւ* գ. *Այլ ոք:*

ՈՒՐԿԱՆԱԼ, բ. *Սաստիկ բորոտել:*

ՈՒՐԿԱՆՈՑ, գ. *Հասարակական հիմնարկ, որտեղ պատսպարում՝ պահում են ուրուկներին: Բորոտանոց:*

ՈՒՐԿՈՏ, ած. *Ուրկութիւն ունեցող: Բորոտ:*

ՈՒՐԿՈՏՈՒԹԻՒՆ, **ՈՒՐԿՈՒԹԻՒՆ** } գ. *Ծանր տեսակի բոր՝ բորոտութիւն:*

ՈՒՐՈՅՆ, ած. *Իր, սեփական: Զատ, առանձին: Յատուկ:* մկ. *Զատուած:*

ՈՒՐՈՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Առանձնութիւն, զատութիւն:*

ՈՒՐՈՒ, գ. *Ուրուական:*

ՈՒՐՈՒԱԳԻԾ, գ. (Նկարչ.) *Նկարի՝ պատկերի՝ արձանի՝ մեքենայի առաջին եւ հարեւանցի գծագրութիւն թղթի վրայ. ստուերագիր: Ծրագիր մի գրական երկի: Նախագիծ: Համառօտ ակնարկ:*

ՈՒՐՈՒԱԳԻՐ, Տ. *Ուրուագիծ:* Տ. *Նախագիծ:*

ՈՒՐՈՒԱԳԾԵԼ, բ. *Նկարի՝ պատկերի եւն առաջին հարեւանցի գծագրութիւնն անել թղթի վրայ: Ամփոփ նկարագրել մի բան:*

ՈՒՐՈՒԱԴԷՏ, **ՈՒՐՈՒԱԴԻՏԱԿ** } գ. (Ֆիզ.) *Տեսաբանական գործիք:*

ՈՒՐՈՒԱԿԱՆ, ած. *Ուրուին յատուկ, երեւակայական:* գ. *Մեռած մարդու ոգի:* Նման. *Երեւակայական աղէտ:*

ՈՒՐՈՒԿ, գ. *Բորոտ:*

ՈՒՐՈՒԱՁԱՅՆ, ած. *Ուրուականները կանչող, սնոտի:*

ՈՒՐՈՒԱՄԻՏ, ած. *Ցնորամիտ:*

ՈՒՐՈՒԱՆԿԱՐ, Տ. *Ուրուագիծ:*

ՈՒՐՈՒԱՊԱՇՏ, Տ. *Դիցապաշտ:*

ՈՒՐՈՒԱՏԵՍԻԼ, ած. *Ուրուականի տեսք ունեցող:*

ՈՒՐՈՒԱՏԻՊ, ած. *Ուրուատեսիլ, ուրուական:*

ՈՒՐՈՒԷ, գ. *Անյայտ տեսակի բոյս:*

ՈՒՐՈՒՆՋԻ, ած. *Մուգ կանաչ գոյն ունեցող:*

ՈՒՐՈՒՏՈՒԹ, գ. *Շան կատաղի հաջոց:*

ՈՒՐՈՒՐ, Տ. *Ցին:* ած. Փոխ. *Շատ այս ու այն կողմ ընկնող:*

ՈՒՐՁ, Տ. *Վերջ.* (անստ. բառ):

ՈՒՐՁՈՒ, գ. *Խորթ որդի:*

ՈՒՐՎԱԳԾՈՒՄ, գ. *Ուրուագծելը:*

ՈՒՐՎԱՊԱՏԿԵՐՈՒՄ, գ. *Ուրուականի պէս պատկերելը:*

ՈՒՐՑ, ԴԱՇՏԻ ՈՒՐՑ, *Շրթնածաղիկների կարգից համեմային բոյս:*

ՈՒՐՑԱԿԱՆ, ած. *Ուրցին՝ ծոթրինին յատուկ, ծոթրինի:*

Ո՜ՒՖ, Ո՜ՒՖՖ, միջ. *Ձայնարկութիւն ցաւի զգացմուքից: Ձայնարձակութիւն:*

ՈՒՖԱՁ, գ. *Արմաւենու մի տեսակ:*

ՈՔ, *Ամէն մէկը, ամէն մարդ:*

ՈՔՍԻՐԻՆՔՈՍ, ած. գ. *Գրի մի տեսակ ձեւ, նոտրագիր:*

Չ, չ

Չ, չա, չայ, գ. *Հայերէն այբուբենի քսանհինգերորդ տառը եւ տասնիններորդ բաղաձայնը: Թուարկութեան եօթ հարիւրի համարժէք: Եօթ հարիւրերորդ:*

Չ, *(ձայնաւորից առաջ՝ չ, բաղաձայնից առաջ չը), (բացասական մասնիկ, առաջ եկած Ոչ՚ի սղումից)*, մկ. *Գործ է ածուում բայերի հետ՝ կցուելով սկզբին, ոչ՚ի նշանակութեամբ:*

ՉԱԶԳ, գ. *Ոչ-ազգ, անպիտան ազգ, ազգ կոչուելու անարժան:*

ՉԱ՛Թ, միջ. *Որ արտայայտում է կոտրուելու ուժեղ ձայն՝ ճայթիւն:*

ՉԱԹՈՒ, գ. *Թոկ, չուան:*

ՉԱԹ-ՉԱԹ, ած. *Ճեղքոտած:*

ՉԱԹ–ՉԱԹ, գ. *Անորոշ տեսակի տերեւաւոր խոտ:*

ՉԱԹ-ՉՈՒԹ, միջ. *Յաճախ լսուող ճայթիւնների ձայնի արտայայտութիւն:*

ՉԱԹՌՏՈՒԿ, գ. *Չա՛թ-չա՛թ ձայն հանող:*

ՉԱԹ-ՓԱԹ, *Անկանոն, կիսատ-պռատ, ծուռումուռ:*

ՉԱԹ-ՓՈՒԹ, գ. *Սիմինդրի աղանձած հատիկներ:*

ՉԱԼ, (Թրք.) ած, *Խատուտիկ, սիրուն:*

ՉԱԼԱՁՈՒԿ, գ. *Սեւանայ լճում բռնուող ձկների մի տեսակը:*

ՉԱԼԱՂԱՊՏՈՒՂ, ած. *Չալ՝ կապոյտ եւ կանաչ աչքեր ունեցող:*

ՉԱԼԿՏԱԼ, չբ. *Փայլփլել, սպիտակին տալ:*

ՉԱԼՊՂՈՃ, գ. *Չալ պղոճ, զատկի ճիճուն:*

ՉԱԼՕՐ, մկ. *Հինգերորդ օրը այսօրուանից հաշուելով:*

ՉԱԽ, գ. *Յանդիմանութիւն, կշտամբանք:*

ՉԱԽԵԼ, բ. *Չախ տալ: Կշտամբել:*

ՉԱԾԱՆ, ած. *Ձու չածող:*

ՉԱԿԵՐՏ, գ. *Տրոհութեան նշան: Բացայայտութեան նշան: Մէջբերումի նշան:*

ՉԱԿԵՐՏԱԻՈՐ, ած. *Չակերտ կրող:*

ՉԱԿԵՐՏԵԼ, բ. *Չակերտի մէջ դնել:*

ՉԱՀԱԳԻՆ, ած. *Ոչ ահագին:*

ՉԱՄԱՆ, գ.(Բուս.) *Հովանոցաւորների կարգից բոյս:*

ՉԱՄԱՆ, գ. *Իգական սեռական անդամ:*

ՉԱՄԻՉ, գ. *Չորացրած կմ չորացած խաղող:*

ՉԱՄԻՉ-ԽԱՂՈՂ, գ. *Խաղողի մի տեսակ:*

ՉԱՄՉԱԳՈՅՆ, ած. *Չամչի գոյն ունեցող:*

ՉԱՄՉԱԽՈՒՆԿ, գ. *Չամչի խունկ:*

ՉԱՄՉԱՀԱՏ, գ. *Չամչի հատիկ:*

ՉԱՄՉԱՊՈՒՐ, գ. *Պասուայ ապուր:*

ՉԱՄՉԱՐԱԿ, գ. *Չամիչով եւ այլ պտուղներով միասին խառնած քաղցր ըմպելիք:*

ՉԱՄՉԵԱՅ, ած. *Չամչից պատրաստուած, չամչի:*

ՉԱՄՉԵՂԷՆ, ած. գ. *Չամիչ եւ ինչ որ չամչի նման է:*

ՉԱՄՐՕՐ (Է), գ. *Հնդկաստանում աճող անորոշ տեսակի մի ծառ:*

ՉԱՆԱՐԳԱԿԱՆ, ած. *Ոչ անարգական:*

ՉԱՆԱՔ, գ. *Հասած բամբակը հաւաքելը:*

ՉԱՆԱՔԱԻՈՐ, ած. գ. *Չանաք անող:*

ՉԱՆԱՔԵԼ, բ. *Չանաք անել:*

ՉԱՆԹ, գ. *Շատ մաշուած ոտնաման։*

ՉԱՆԹՌԵԽ, ած. *Պատռած բերան, թոյլբերան։*

ՉԱՆԿԱՒՈՐ, գ. *Մի տեսակ հիւանդութիւն։*

ՉԱՆԿԼԱՊԱՆ, գ. Չանգալով՝ *կարթով ձուկ որսացող։*

ՉԱՆԿԼԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չանկլապան լինելը։*

ՉԱՆԿՉԱՆԿՈՏ, ած. *Ճանկռոտող։*

ՉԱՆՁՆԱՒՈՐ, ած. *Ոչ անձնաւոր։*

ՉԱՆՉ, գ. *Խաղողի ողկոյզը։*

ՉԱՆՉԱԳԻՆԻ, գ. *Գինու համ տուող ըմպելիք։*

ՉԱՆՉԱՀԱՆ, ած. *Չանչը հանած։*

ՉԱՆՉԱՆ, ած. *Չանչախ։*

ՉԱՆՉԵԼ, բ. *Ձեռքի մատերը լայն բացած գրող չափել։*

ՉԱՆՉՈՒԼ, գ. *Բացուած ձեռք կմ թաթ, թաթուլ, թանթուլ։*

ՉԱՆՉՈՒԼ, ած. *Հարուածից անզգայ դարձած։ Անբան։*

ՉԱՆՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չանսալը։*

ՉԱՆՔ, գ. *Հանելուկ։*

ՉԱՆՔԻ, կ. *Մինչեւ ի։*

ՉԱՇՄԻԿ, գ. (Բուս.) *Ակացիայի նման փշոտ ծառ։*

ՉԱՇՈՒՐ, գ. *Սամիթի նման բոյս։*

ՉԱՉ, գ. *Շաղգամի, բազկի եւ նման գընդարմատ բոյսերի տերեւները։*

ՉԱՉ, գ. *Ճիւղի կտոր՝ տնկելու համար։*

ՉԱՉԱԲԱՆՋԱՐ, գ. *Կերակուր։*

ՉԱՉԱՆԱԿ, ած. գ. *Անդադրում խօսող, շաղակրատ։*

ՉԱՉԱՐՈՒՄ, ած. *Ժրաջան, լաւ աշխատող։*

ՉԱՉՉԱԳՕՏԻ, գ. *Ծիրանի գօտի։*

ՉԱՋՈՂԱԾ, ած. *Չյաջողուած։*

ՉԱՋՈՂԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չյաջողած լինելը։* Հկռ. *Ճարպկութիւն։*

ՉԱՋՈՂԱԿ, ած. *Ոչ յաջողակ։*

ՉԱՋՈՂԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անյաջողութիւն։*

ՉԱՌ, գ. *Անասունների հիւանդութիւն։*

ՉԱՌՈՒԵԼ, բ. *Չառով բռնուել, չառով հիւանդանալ։*

ՉԱՍՏՈՒԱԾ, գ. (Կրօն.) *Ոչ աստուած, սուտ աստուած։*

ՉԱՍՏՈՒԱԾՈՒՀԻ, գ. (Կրօն.) *Չաստուած իգական սեռի։*

ՉԱՐ, ած. *Ի բնէ վնասակար յատկութիւն ունեցող։ Նա որ ներքին տրամադրութիւն ունի ուրիշին վնասելու, նրան անախորժ բան անելու։ Վնասող, վնասաբեր։ Անկարգապահ, վատ։* (Կրօն.) *Սատանայ։*

ՉԱՐԱԲԱԽՏ, Տ. *Վատաբախտ։*

ՉԱՐԱԲԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարաբախտ լինելը։*

ՉԱՐԱԲԱՍՏ, *Չարաբախտ, դժբախտ։*

ՉԱՐԱԲԱՍՏԻԿ, ած. *Չար բախտի հանդիպած։*

ՉԱՐԱԲԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարաբախտութիւն։*

ՉԱՐԱԲԱՐ, մկ. Չարի պէս։

ՉԱՐԱԲԱՐՈՅ, ած. *Չար բարքի տէր։*

ՉԱՐԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարաբարոյ լինելը, վատ բարք՝ բնաւորութիւն ունենալը։*

ՉԱՐԱԲԵԿ, ած. *Սաստիկ՝ չարաչար ջարդուած։*

ՉԱՐԱԲԵՐ, ած. *Չարիք բերող։*

ՉԱՐԱԳԱՋԱՆ, ած. *Չար գազանի յատկութիւն ունեցող։*

ՉԱՐԱԳԱՆ, ած. *Սաստիկ ծեծուած։*

ՉԱՐԱԳԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարագան լինելը։*

ՉԱՐԱԳԵՂ, ած. *Գեղեցկութեան կողմից վատթար, տգեղ։*

ՉԱՐԱԳՈՅԺ, ած.*Մի չարիք՝ դժբախտութիւն գուժող։*

ՉԱՐԱԳՈՅՆ, ած. *Վատ գոյնով։*

ՉԱՐԱԳՈՐԾ, ած. *Չարիքներ՝ չար բաներ գործող. չար։*

ՉԱՐԱԳՈՐԾԱԲԱՇԽ, ած. *Աստղահմայ-*

ութեան մէջ՝ աստղի շարժման այն րոպէն, որին ենթարկուողը չարագործ է դառնում:

ՉԱՐԱԳՈՐԾԱԿԻՑ, ած. *Չարագործութեան ընկեր:*

ՉԱՐԱԳՈՐԾԵԼ, բ. *Չար գործ՝ չարագործութիւն կատարել:*

ՉԱՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարագործ լինելը: Ոճրագործութիւն:*

ՉԱՐԱԳՈՒԹ, ած. *Նա որ գութի փոխարէն չարութիւն է տածում դէպի մէկը:*

ՉԱՐԱԳՈՒՇԱԿ, ած. *Չարիք գուշակող:*

ՉԱՐԱԳՐԳԻՌ, ած. *Չարիք՝ չարութիւն գրգռող:*

ՉԱՐԱԴԱՏ, ած. *Չարաչար դատող՝ աշխատող:*

ՉԱՐԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարադատ լինելը:*

ՉԱՐԱԴԱՒ, ած. *Սաստիկ դաւաճան:*

ՉԱՐԱԴԵՒՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Չարադիւութիւն:*

ՉԱՐԱԴԷՄՔ, ած. *Չար դէմք՝ կերպարանք ունեցող:*

ՉԱՐԱԴԷՊ, ած. *Ձախորդ դիպուածով պատահած:*

ՉԱՐԱԴԻՒԹ, ած. գ. *Չար դիւթութիւն անող:*

ՉԱՐԱԴԻՒԹՈՒԱԾ, ած. *Չարութիւնից դիւթուած:*

ՉԱՐԱԴԻՒԹՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարադիւթ լինելը:*

ՉԱՐԱԶԳԱԾ, ած. *Չարը իր մէջ կմ իր վրայ կրող:*

ՉԱՐԱԶԳԻ, ած. *Վատ ազգից:*

ՉԱՐԱԶԳԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարազգեստ լինելը:*

ՉԱՐԱԶԻՆԵԱԼ, ած. *Չարութեամբ զինուած:*

ՉԱՐԱԶՐԱՒ, ած. *Թշուառ, ողբալի:*

ՉԱՐԱԹՈՅՆ, ած. *Չար թոյն կրող:*

ՉԱՐԱԹԻՒՐ, ած. *Դէպի չարը թիւրած՝ թեքուած:*

ՉԱՐԱԺՈՂՈՎ, ած. *Որտեղ ժողովուած են չարերը:*

ՉԱՐԱԼԵԶՈՒ, ած. *Չար լեզու ունեցող:*

ՉԱՐԱԼԼՈՒԿ, ած. *Չարից՝ սատանայից լլկուած: Տանջուած, բռնաբարուած:*

ՉԱՐԱԽՆԱՄ, ած. *Չար բանի տրամադիր:*

ՉԱՐԱԽՆԴԱՑ, ած. *Նա որ ուրախանում է ուրիշին հասած չարիքի վրայ:*

ՉԱՐԱԽՆԴԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարախընդաց լինելը:*

ՉԱՐԱԽՆԴԻՐ, ած. *Չար բաների՝ չարութեան հետամուտ:*

ՉԱՐԱԽՈՐԺԱԿ, ած. *Նա որ չարի ախորժակ ունի:*

ՉԱՐԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ած. *Չար բան մտածող, չարամիտ:*

ՉԱՐԱԽՈՑ, ած. *Չարաչար խոցուած:*

ՉԱՐԱԽՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չար ախտերի մասնակցութիւն, չարակրութիւն:*

ՉԱՐԱԽՐԱՏ, ած. *Չար բան խրատող:*

ՉԱՐԱԽՐԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարախրատ լինելը:*

ՉԱՐԱԽՕՍ, ած. *Մէկի մասին չար խօսող:*

ՉԱՐԱԽՕՍԱԿԱՆ, ած. *Չարախօսին յատուկ:*

ՉԱՐԱԽՕՍԱՆՔ, Տ. *Չարախօսութիւն:*

ՉԱՐԱԽՕՍԵԼ, բ. *Մէկի մասին չար խօսել: Ամբաստանել, մեղադրանքներ բարդել մէկի վրայ:*

ՉԱՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարախօս լինելը: Ամբաստանութիւն:*

ՉԱՐԱԾԱԿԱՆ, ած. *Չարիք բերող :*

ՉԱՐԱԾՆՈՒՆԴ, ած. *Չար ծնունդ կմ ծնող:*

ՉԱՐԱԿԱՄ. ած. գ. *Ուրիշին չարիք կամեցող:*

ՉԱՐԱԿԱՄԱԲԱՐ. մկ. *Իբրեւ չարակամ, չարակամութեամբ:*

ՉԱՐԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարակամ լինելը:*

ՉԱՐԱԿԱՍԿԱԾ, ած. *Ինչ որ կասկածելի է իբրեւ չար:*

ՉԱՐԱԿԱՐԾ, ած. *Չար կարծիքներ առաջացնող:*

ՉԱՐԱԿԵԱՑ, ած. *Չար՝ թշուառական կեանք վարող:*

ՉԱՐԱԿԵՂՏ. ած. *Չար կեղտ բերող:*

ՉԱՐԱԿԵՐ, ած. *Չարաչար ուտող:*

ՉԱՐԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ. գ. *Չարակեր լինելը:*

ՉԱՐԱԿՆ, ած. *Աչքը չար մարդ:*

ՉԱՐԱԿՆԱԲԱՐ, մկ. *Չարակնելով:*

ՉԱՐԱԿՆԵԼ, բ. *Չար աչքով նայել ուրիշին:*

ՉԱՐԱԿՆՃԻՌ, ած. *Չարութեամբ կընճռոտած:*

ՉԱՐԱԿՆՈՒԹԻՒՆ. գ. *Չարակն՝ նախանձոտ լինելը:*

ՉԱՐԱԿՇԻՌ, ած. *Չարաչար կշռող:*

ՉԱՐԱԿՈՐԾԱՆ, ած. *Չարաչար կործանուած:*

ՉԱՐԱԿՍԿԻԾ, ած. *Չարաչար կսկծեցնող:*

ՉԱՐԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարիքներ կրելը:*

ՉԱՐԱՀԱԼԱԾ, ած. *Չարը կմ չարիքը հալածող:*

ՉԱՐԱՀԱՄԲԱՒ, Տ. *Վատահամբաւ:*

ՉԱՐԱՀԱՄԲԱՒԵԼ, բ. *Մէկի մասին վատ համբաւ տարածել:*

ՉԱՐԱՀԱՄԲԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարահամբաւ լինելը:*

ՉԱՐԱՀԱՄԲՈՅՐ, ած. *Վատ վերաբերուող:*

ՉԱՐԱՀԱՄՈՁ, ած. *Նա որ համոզում է մէկին մի չար բան անելու:*

ՉԱՐԱՀԱՏՈՅՑ, ած. *Չարիքով հատուցող: Ապերախտ:*

ՉԱՐԱՀԱՒԱՆ, ած. *Չար բանի հաւանող:*

ՉԱՐԱՀԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարահաւան լինելը:*

ՉԱՐԱՀԱՒԱՏ, ած. *Անզգամ: Չարին հաւատացող:*

ՉԱՐԱՀԱՒԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարահաւատ լինելը:*

ՉԱՐԱՀՆԱՐ, ած. *Չարիք հնարող՝ նիւթող:*

ՉԱՐԱՀՆԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարահնար լինելը:*

ՉԱՐԱՀՈՏ, Տ. *Գարշահոտ:*

ՉԱՐԱՀՌՉԱԿ, Տ. *Չարահամբաւ:*

ՉԱՐԱՁԱՅՆԵԼ, բ. *Վատ՝ անախորժ ձայն հանել:*

ՉԱՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարաձայն լինելը:* Հկռ. *Բարեհնչիւնութիւն:*

ՉԱՐԱՂԱՆԴ, ած. (Կրօն.) *Չար աղանդի հետեւող, աղանդաւոր:*

ՉԱՐԱՂԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարաղանդ լինելը:*

ՉԱՐԱՂԷՏ, ած. *Չար եւ աղէտալի:*

ՉԱՐԱՃՃԻ, ած. *Ճճիի նման խայթող:* Նման. *Աշխոյժ, զուարթ:*

ՉԱՐԱՃՃԻՈՒԹԻՒՆ,

ՉԱՐԱՃՃՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարաճճի լինելը. Մանկական անմեղ չարութիւն ընող:*

ՉԱՐԱՄԱՀ, ած. մկ. *Չարաչար՝ տանջալից մահ կրող:*

ՉԱՐԱՄԱՂԹԱԿԱՆ, ած. *Չարամաղթութիւն պարունակող:*

ՉԱՐԱՄԱՂԹՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մէկին չարիք մաղթելը:*

ՉԱՐԱՄԱՂՁՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ախտաբ.) *Մաղձի ապականութիւն:*

ՉԱՐԱՄԱՐԴ, ած. *Չար մարդկանցով լիքը*:

ՉԱՐԱՄԵՌ, ած. *Չարաչար մահով մեռած, չարամահ:*

ՉԱՐԱՄԷՏ, ած. *Դէպի չարը միտուած:*

ՉԱՐԱՄԻՏ, ած. *Չար միտք ունեցող, չարիք մտածող:*

ՉԱՐԱՄՈՅՆ, ած. *Չարաբաստիկ, վատ՝ խղճալի վիճակում գտնուող:*

ՉԱՐԱՄՈՌԱՑ, ած. *Նա որ մոռանում է իրեն արուած չարիքը:*

ՉԱՐԱՄՏԱԲԱՐ, մկ. *Չար մտքով:*

ՉԱՐԱՄՏԵԼ, բ. *Չարամիտ լինել:*
ՉԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարամիտ լինելը:* Հկր. *Բարեմտութիւն:*
ՉԱՐԱՅԻՇԱՏԱԿ, ած. *Չար յիշատակ թողած:*
ՉԱՐԱՅՈՅԶ, ած. *Խռովարար, գրգռիչ:*
ՉԱՐԱՅՕԺԱՐ, ած. *Դէպի չարը յօժարած:*
ՉԱՐԱՆԱԼ, բ. *Չար դառնալ, դէպի չարը փոխուել: Կատաղել, զայրանալ:*
ՉԱՐԱՆԱԽԱՆՁ, ած. *Չար նախանձ ունեցող:*
ՉԱՐԱՆԱԽԱՆՁՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարանախանձ լինելը:*
ՉԱՐԱՆԵՆԳ, ած. *Չար եւ նենգաւոր:*
ՉԱՐԱՆԵՆԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարանենգ լինելը:*
ՉԱՐԱՆՈՒԱԳ, ած. *Վատ նուագող կմ երգող:*
ՉԱՐԱՆՊԱՏԱԿ, ած. *Չար նպատակով:*
ՉԱՐԱՇԱՀ, ած. *Չափազանց շահի յետեւից ընկնող, շահամոլ:*
ՉԱՐԱՇԱՀԵԼ, բ. *Ի չարը գործ դնել: Շահի համար ուրիշը օգտագործել:*
ՉԱՐԱՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարաշահ լինելը: Շահագործելը:*
ՉԱՐԱՇԱՀՈՒՄ, Տ. *Չարաշահութիւն:*
ՉԱՐԱՇԵՇՏ, ած. *Չար շեշտ ունեցող:*
ՉԱՐԱՇՇՈՒԿ, ած. *Չարաղէտ, բօթաբեր:*
ՉԱՐԱՇՈՒՆՉ, ած. *Վատ շունչ ունեցող, գարշահոտ:*
ՉԱՐԱՇՈՒՔ, ած. *Չափազանց անշուք, խղճալի:*
ՉԱՐԱՉԱՐ, ած. մկ. *Խիստ չար, խիստ վատ:*
ՉԱՐԱՉՔ, գ. *Հիւանդութիւն, որ առաջ է գալիս չար աչքով տալուց:*
ՉԱՐԱՊԱՇՏ, *Չար պաշտամունք ունեցող:*
ՉԱՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարապաշտ լինելը:*
ՉԱՐԱՊԱՏԿԵՐ, ած. *Գարշատեսիլ:*
ՉԱՐԱՊԷՍ, Տ. *Չարաչար:*
ՉԱՐԱՌ, ած. *Չարից առնուած:*
ՉԱՐԱՍԵՐՄ, ած. *Վատ սերմից սերուած:*
ՉԱՐԱՍԷՐ, ած. *Չարը՝ չարութիւնը սիրող:* Հկր. *Բարեսէր:*
ՉԱՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարասէր լինելը:*
ՉԱՐԱՍԻՐՏ, ած. *Չար սիրտ ունեցող, չարասէր:*
ՉԱՐԱՍՈՒՆ, ած. *Չարիքով կմ չարիքների մէջ սնուած:* (Ախտաբ.) *Վատ սնունդ ստացող, որով չի կարող սնուել:*
ՉԱՐԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարասիրտ լինելը:*
ՉԱՐԱՎԱՒԱՇ, ած. *Խիստ վաւաշոտ: Հեշտամոլ:*
ՉԱՐԱՎՈՒՇ, գ. *Խաղողը ճմլելու հնձան:*
ՉԱՐԱՏԱՆՋ, ած. *Չարաչար տանջող:*
ՉԱՐԱՏԵԱՑ, ած. *Չարը չարութիւնը ատող:*
ՉԱՐԱՏԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարատեաց լինելը:*
ՉԱՐԱՐԱՐ, ած. գ. *Չարիք գործող, չարագործ:* Հկր. *Բարերար*:
ՉԱՐԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարարար լինելը:*
ՉԱՐԱՐԿԵԼ, բ. *Ի չարը գործ դնել:*
ՉԱՐԱՐԿՈՒԹԻՒՆ } գ. *Չարարկելը, իր*
ՉԱՐԱՐԿՈՒՄ }
միջոցները կմ իշխանութիւնը ի չարը գործ դնելը:
ՉԱՐԱՐՄԱՏ, ած. *Չար՝ վատ արմատ ունեցող:*
ՉԱՐԱՑԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարացած լինելը:*
ՉԱՐԱՓԱՌ, ած. (կրօն.) *Ինչ որ հակառակ է կրօնի մէջ ուղիղ ճանաչուած կարծիքին:* Հկր. *Ուղղափառ:*
ՉԱՐԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Չարափառ լինելը:*
ՉԱՐԴ, գ. *Անորոշ տեսակի սեւ թռչուն*

ագռաւների ցեղից:
ՉԱՐԵԱՑԱՊԱՐՏ, ած. *Չարիքների պարտական:*
ՉԱՐԵԿԱՄ, ած. գ. *Ոչ բարեկամ:*
ՉԱՐԵՆՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարենցական կերպը, ընկալումը:*
ՉԱՐԵՆՑԱՊԱՇՏ, ած. գ. *Չարենցի ստեղծագործութիւնը պաշտող:*
ՉԱՐԸՄԲԵՐ, ած. *Դժուարակիր:*
ՉԱՐԸՆԿԱԼ, ած. *Չարաչար կերպով իր մէջ ընդունող:*
ՉԱՐԹ-ՉՈՒՐԹ, միջ. *Բոցով վառուող փայտի արձակած ձայնը:*
ՉԱՐԺԱՆԻ, Տ. *Անարժան:*
ՉԱՐԻԿ-ՉԱՐԻԿ, մկ. *Չարաչար կերպով, սաստիկ:*
ՉԱՐԻՄԱՍՏ, ած. *Չարամիտ:*
ՉԱՐԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարիմաց լինելը:*
ՉԱՐԻՔ, գ. *Չար գործ, չարագործութիւն:* Հկռ. *Բարիք: Աղէտ, Վնասակար հանգամանք, փորձանք:* Փոխ. *Բախտ:*
ՉԱՐԽԱՓԱՆ, ած. (Կրօն.) *Չարը խափանող՝ վերացնող:*
ՉԱՐԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարախորհուրդ լինելը:*
ՉԱՐԿԱՄ, ած. *Չարակամ:*
ՉԱՐՀԱՄԲԱՒ, ած. *Վատ համբաւ ունեցող:*
ՉԱՐՈՒԵՍՏ, գ. *Ոչ արուեստ:*
ՉԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չար լինելը: Չարիք գործելու՝ վնասելու տրամադրութիւն: Զայրոյթ, բարկութիւն: Անկարգութիւն, անմեղ կատակներ:*
ՉԱՐՈՒՏ, գ. *Որեւէ վատ բան:*
ՉԱՐՉԱՐԱԿԱՆ, ած. *Չարչարանքի ենթակայ:*
ՉԱՐՉԱՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարչարական լինելը:*
ՉԱՐՉԱՐԱԿԻՑ, ած. *Ուրիշի հետ միասին չարչարուող:*
ՉԱՐՉԱՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարչարակից լինելը:*
ՉԱՐՉԱՐԱՆ, գ. (Կրօն.) *Չարչարանքի գործիք:*
ՉԱՐՉԱՐԱՆՔ, գ. *Չարչարելը, չարչարուելը: Մարմնական ցաւ: Տառապանք, վիշտ:*
ՉԱՐՉԱՐԵԼ, բ. *Ֆիզիկական հարուածների ենթարկել: Հարստահարել, Նեղութիւն պատճառել: Տանջել:*
ՉԱՐՉԱՐԵԼԻ, ած. *Ինչ որ ենթակայ է չարչարանքի:*
ՉԱՐՉԱՐԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարչարելի լինելը:*
ՉԱՐՉԱՐՄՈՒՆՔ, գ. *Չարչարանք:*
ՉԱՐՉՐԿԵԼ, բ. *Շարունակ չարչարել՝ նեղել:*
ՉԱՐՓՈՒՇ, գ. *Անորոշ տեսակի վատ խայթող մի փուշ:*
ՉԱՐՔ, գ. (Մնստ.) *Մատանայ:*
ՉԱՐՔԱՇ, ած. մկ. *Նեղութիւններ քաշած:*
ՉԱՐՔԱՇՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չարքաշ լինելը:*
ՉԱՓ, գ. *Իրերի քանակ: Պայմանաւորուած միաւոր: Քանակը նիւթի, Տարածութիւն: Երաժշտութեան մէջ՝ արագութեան աստիճանը: Աստիճան, Կարգ, կանոն:*
ՉԱՓԱԲԱՐ, մկ. *Չափով:*
ՉԱՓԱԲԵՐԱԿԱՆ, ած. *Չափաւոր, չափով եղած:*
ՉԱՓԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չափ պահպանելը, համաչափութիւն:*
ՉԱՓԱԳԷՏ, Տ. *Մաթեմատիկոս:*
ՉԱՓԱԶԱՆՑ, մկ. *Չափն անց կացած, չափից դուրս:*
ՉԱՓԱԶԱՆՑԵԼ, բ. *Իրականից շատ աւելի (կմ շատ պակաս) չափով ներկայացնել մի բան:*
ՉԱՓԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չափազանցելը: Ծայրայեղութիւն:*
ՉԱՓԱԶԱՆՑՕՐԷՆ, մկ. *Չափազանց կերպով:*

ՉԱՓԱԽՕՍ, ած. *Չափով խօսող:*

ՉԱՓԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չափերի եւ կշիռների գիտութիւն:*

ՉԱՓԱԾՈՅ, ած. *Չափուած:* Հկռ. *Արձակ:*

ՉԱՓԱԾՈՅԱՍՏԵՂԾ, ած. *Չափածոյ ստեղծող:*

ՉԱՓԱԾՈՅԱՑՈՒՄ, գ. *Չափածոյ դարձնելը՝ դառնալը:*

ՉԱՓԱԿԱՆ, ած. *Չափի վերաբերեալ:*

ՉԱՓԱԿԻՑ, ած. *Չափերով իրար նման կմ հաւասար:* Հկռ. *Անչափակից:*

ՉԱՓԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չափակից լինելը:*

ՉԱՓԱՀԱՍ, ած. *Արբունքի հասած:*

ՉԱՓԱՀԱՍԱԿ, Տ. *Չափահաս:*

ՉԱՓԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չափահաս լինելը:*

ՉԱՓԱՆ, գ. *Զանազան ձեւի սարածներ, որոնք ծառայում են այս կմ այն քանակը չափելու:*

ՉԱՓԱՆԻՇ, գ. *Նշան կմ միջոց, որով կարելի է չափել կմ գնահատել մտաւոր եւ բարոյական արժէքները:*

ՉԱՓԱՐԱՆ, գ. (ճարտարպ.) *Համեմատական չափ:* (Մաթեմ.) *Այն թուանըշանը, որով մի կարգի լոգարիթմը պէտք է բազմապատկել՝ ուրիշ կարգի լոգարիթմ ստանալու համար:*

ՉԱՓԱՐԱՐ, գ. *Հողաչափ:*

ՉԱՓԱՒՈՐ, ած. *Չափով, պատշաճ: Չափածոյ:*

ՉԱՓԱՒՈՐԱԿԱՆ, ած. Տ. *Չափաւոր:*

ՉԱՓԱՒՈՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղաքական հարցերում միջին ճանապարհ բռնելու համակարգ:*

ՉԱՓԱՒՈՐԱՊԷՍ, մկ. *Չափաւոր կերպով:*

ՉԱՓԱՒՈՐԵԼ, բ. *Չափաւոր դարձնել:*

ՉԱՓԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չափաւոր՝ սահմանաւոր լինելը: Ծայրայեղութիւններից հեռու լինելը:*

ՉԱՓԱՒՈՐՈՒՄ, գ. *Չափաւորելը:*

ՉԱՓԵԼ, բ. *Որեւէ բանի քանակը որոշել:*

ՉԱՓԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարելի է չափել:*

ՉԱՓԻՉ, ած. գ. *Նա որ չափում է, չափող:*

ՉԱՓՈՒԿ, գ. *Փոքր կողով:*

ՉԱՓՈՒՁԵՒԵԼ, բ. *Չափ ու ձեւ անել:*

ՉԱՓՈՒՄ, գ. *Չափելը, չափուելը:*

ՉԱՓՉՓԵԼ, բ. *Մի քանի անգամ չափել:*

ՉԱՓՍ, գ. *Չափ:*

ՉԲԵՐ, ած. *Անբերրի, բերքը պակաս, երաշտ: Ամուլ, զաւակ չբերող:*

ՉԳԷՏ, ած. *Չգիտցող, անգէտ:*

ՉԳԻՏՈՒՆ, ած. *Անգէտ:*

ՉԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չգէտ լինելը:*

ՉԳԻՒՏ, գ. *Չգտնուելը:*

ՉԳՈՅ, գ. *Չլինելը:*

ՉԳՈՅԱՆԱԼ, բ. *Չգոյ դառնալ:*

ՉԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չլինելը:*

ՉԵԽ, ած. գ. *Սլաւոնական ցեղից ազգութիւն:*

ՉԵ՛Խ, միջ. *Շունը վռնտելու բացագանչութիւն, օ՛շտ:*

ՉԵԽԵԼ, նբ. *Կշտամբել, յանդիմանել:*

ՉԵԽԵՐԷՆ, ած. գ. կմ. *Չեխերի խօսած լեզուն:*

ՉԵԽՈՍԼՈՎԱԿ, գ. *Չեխիայի եւ Սլովակիայի միացեալ երկիրների բնիկ՝ քաղաքացի:*

ՉԵՂԱՐԿԵԼ, բ. *Չեղեալ համարել:* Հկռ. *Գործարկել:*

ՉԵՂԵԱԼ, ած. *Չեղած:*

ՉԵՄ, ՉԵՍ, ՉԷ, *Եմ, ես, է օժանդակ բայի բացասական ձեւերը:*

ՉԵՄՉՄԵԼ, Տ. *Չեմ ու չում անել:*

ՉԵՄ ՈՒ ԽԱՄԻ, գ. *Անվճռականութիւն, տատանուելը:*

ՉԵՄ ՈՒ ՉՈՒՄ, գ. *Բերանով «չեմ» «չեմ» ասելը, չհամաձայնելը, այն-ինչ սրտանց ուզում է, նազ ծախելը:*

ՉԵՉ, Տ. *Չանչ:*

ՉԵՉ, գ. *Մեղրի խորիսխը առանց մեղրի:* Նման. *Ծաղիկ հիւանդութիւնից մարմնի վրայ մնացած փոս ընկած հետքերը:*

ՉԵՉԱՔԱՐ, գ. *Հրաբխային ծագում ունեցող խիստ կարծր, բայց թեթեւ՝ ծակոտկէն՝ գորշագոյն քար:*
ՉԵՉՈՏ, ած. *Երեսին ծաղկի չեչեր ունեցող:*
ՉԵՉՈՏԵԼ, բ. *Չեչոտ դառնալ, ծաղկատար լինել:*
ՉԵՐԵԻԵԿ, գ. (Իրաւբ.) *Ատեան կանչուած անձի երեւան չգալը:*
ՉԵՐՉԻՐ, գ. *Գործիք, որով բամբակը մաքրում են կորիզներից:*
ՉԵՓՈՒՆ, ած. *Շուտ չեփուող:*
ՉԷ կմ **ՉԻ**, *Եմ բայի սահմ. Ներկ. Եզ. 3-րդ դէմքը բացասական ձեւով, ոչ է:*
ՉԷԱՆԱԼ, բ. *Ոչ էանալ:*
ՉԷԶՈՔ, ած. գ. *Որ ո՛չ մէկն է, ոչ միւսը:* Տ. *Չէզոքական: Դիրք չբռնող:*
ՉԷԶՈՔԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ չէզոք:*
ՉԷԶՈՔԱԿԱՆ, ած. (Քրկն.) *Բայ, որի գործողութիւնը փոխադրական չէ:*
ՉԷԶՈՔԱՆԱԼ, բ. *Չէզոք դառնալ:*
ՉԷԶՈՔԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Չէզոքանալ՚ի,* նոյն նշ.:
ՉԷԶՈՔԱՑՈՒՄ, գ. *Չէզոքանալը:*
ՉԷԶՈՔԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Նա որ չէզոքացնում է:*
ՉԷԶՈՔՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չէզոք լինելը:*
ՉԷՐՔԷԶ, գ. *Կովկասեան ցեղից ժողովուրդ:*
ՉԷՐՔԷԶ, գ. *Տղամարդկանց վրայի զգեստ:*
ՉԷՐՔԷԶՈՒՀԻ, գ. *Չէրքէզ կին:*
ՉԸ՛Թ, միջ. *Այն ձայնը, որ լսւում է մի չոր բան ճաքելիս կմ կոտրուելիս:*
ՉԸԼԱՒ, գ. *Փլաւի մի տեսակ:*
ՉԸՂՁԱՆԱԼԻ, ած. *Ոչ ըղձալի:*
ՉԹԵՂԷՆ, (Թրք.) ած. *Չիթ եւ նման կտորներ:*
ՉԻԳԻՏԱՄ, գ. (Բուս.) *Անորոշ տեսակի ծաղիկ:*
ՉԻՄ, ած. գ. *Բոլորը, ամենքը, ամէն ինչ:*
ՉԻՄԱՍՏՈՒՆ, ած. *Ոչ իմաստուն:*
ՉԻՆԱԿԱՆ, ած. *Չինացուն եւ Չինաստանին յատուկ:*
ՉԻՆԱՐԷՆ, ած. գ. մկ. *Չինացու լեզու. Չինացու լեզուով:*
ՉԻՆԱՑԻ, ած. գ. *Չինաստանի բնիկ:*
ՉԻՆԱՐԻ, գ. (Բուս.) Տ. *Սօսի:*
ՉԻՉԽԱՆ, գ. (Բուս.) *Վայրի փշալից թուփ:*
ՉԻՊԱՒՈՐՈՒՄ, գ. *Չիպի տեղադրումը:*
ՉԻՐ, գ. *Չորացրած միրգ:*
ՉԻՐ-ՉԱՄԻՉ, գ. *Մի տեսակ կերակուր, որ պատրաստում են չիրով:*
ՉԻՓԱԿ, գ. *Կարճ վերնազգեստ:*
ՉԻՔ, գ. *Ոսպաչափ պալար:*
ՉԻՔ, բ. *Էական բայի սահմ. եզ. 3-րդ դէմքը բացասական ձեւով:*
ՉԼԽՏԻ, ած. *Լիրբ, շփացած:*
ՉԼՈ՛ՄՓ, միջ. *Այն ձայնը, որ լսւում է, երբ մի ծանր բան զարկւում է ջրի մակերեւոյթին:*
ՉԼՉԼԻԿ, ած. մկ. *Խիստ բարակ վազող, ճռիկ:*
ՉԼՊԼՏՈՒՐԻԿ, Տ. *Չալմալալիկ:*
ՉԼՓԻԿ, ած. *Փողոցները թափառող:*
ՉԽԿԱԼ, բ. *Չը՛խկ ձայն հանել:*
ՉԽԿԼԻ, ած. *Կաղ:*
ՉԽԿՈՑ, գ. *Չխկալու ձայնը:*
ՉԽԿՉԽԿԱՆ, ած. *Չխկչխկացող:*
ՉԽՉՓԵԼ, բ. *Ծառը ցնցել՝ շարժել:*
ՉԽՕՍ, ած. *Քիչ խօսող:*
ՉԽՕՍԿԱՆ, ած. *Չխօսող:*
ՉԽՕՍԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չխօսկան լինելը:*
ՉԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չկամ լինելը:*
ՉԿԱՅՈՒՆ, Տ. *Անկայուն:*
ՉԿԵՐ, ած. *Շատ քիչ ուտող:*
ՉԿԵՑՈՒ, ած. *Ապրելու անարժան:*
ՉՀԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Հայկականութիւն չունենալը:*
ՉՀԱՍ, ած. *(Ամուսնութիւն), որ պետական կմ եկեղեցական օրէնքով արգելւում էր:*

ՉՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չհաս լինելը:*

ՉՂՋԱԹԵԻՒԿ, բ. (դիպվ.): *Թեւերը չղջիկի պէս թափահարելով:*

ՉՂՋԻԿԱԲԱՆ, գ. *Չղջիկների մասնագէտ:*

ՉՄԱՀԱՒԱՆ, ած. *Ոչ մի բանի չհաւանող:*

ՉՄԱՀԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չմահաւան լինելը:*

ՉՄԱՐԹԻ, *Անկարելի է:* Հկռ. *Մարթ է:*

ՉՄԱՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անմարդութիւն, տմարդութիւն:*

ՉՄԵՂ, ած. *Չմեղանչող:*

ՉՄԵՂՔ, գ. *Ոչ մեղք:*

ՉՄՇԿԱԿԱՐ, ած. գ. *Չմուշկներ կարող արհեստաւոր:*

ՉՄՇԿԱՒՈՐ, ած. *Չմուշկներ կրող:*

ՉՄՇԿԱՐՇԱՒ, գ. *Սառոյցի վրայ սահելով արշաւ:*

ՉՄՇԿԵԼ, բ. *Չմուշկներով սառոյցի վրայ սահել:*

ՉՄՇԿՈՒՄ, գ. *Չմշկելը:*

ՉՄՈՒՇԿ, գ. *Պայտած կրունկներով ու սուր քթով կօշիկ:*

ՉՄՈՒՇԿԱԾԱՂԻԿ, գ. (Բուս.) *Խոլորձների կարգին պատկանող բոյս:*

ՉՄՉՄԵԼ, Տ. *Չեմչեմել:*

ՉՄՌԵԼ, բ. *Խիստ եւ ուժեղ կանաչել:*

ՉՄՔԵԼ, բ. *Հիւթը պակասել:*

ՉՆԱՇԽԱՐՀԻԿ, ած. *Ոչ այս աշխարհի, այս աշխարհում չտեսնուած:*

ՉՆՉԱՀԱՒԱՏ, ած. *Անհաւատ:*

ՉՆՉԵՆԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Չնչին՝ մանր մունր բաներ վաճառող, փերեզակ:*

ՉՆՉԻԿ, ած. *Ոչնչութիւն ներկայացնող:*

ՉՆՉԻՆ, ած. *Ոչինչ բան, աննշան: Շատ թոյլ: Ոչնչութիւն ներկայացնող:*

ՉՆՉՌՆԵԼ, բ. *Ծառի արմատի մօտից երկրորդական ծիլեր դուրս գալը:*

ՉՈՆԹ, ած. *Անդամալոյծ:*

ՉՈ՛Շ, միջ. *Ձայնարկութիւն, որով էշը կանգնեցնում են:*

ՉՈՇՈՆ, գ. (Մանկ.) *Էշ, իշուկ:*

ՉՈՉ, գ. *Դեռ ոտք չելած երեխաների չորեքթաթ գնալը:*

ՉՈՉԱՇՈՐ, գ. *Մանկական հագուստ:*

ՉՈՉԵԼ, բ. *Չորեքթաթ գնալ:*

ՉՈՉՕ, գ. (Մանկ.) *Հեծնելու անասուն, ձի, էշ, ջորի:*

ՉՈՌ,գ. *Անորոշ տեսակի ծանր հիւանդութիւն. Հարբուխ:*

ՉՈՌՈՏ, ած. *Չոռով վարակուած:*

ՉՈՐ, ած. *Խոնաւութիւն չունեցող: Չորացած,* Հկռ. *Դալար: Կարծր:* Հկռ. *Փափուկ: Կոպիտ:* Հկռ. *Մեղմ:*

ՉՈՐԱԲԵԿ, ած. *Որտեղ չոր հաց են կտրում ուտելու:*

ՉՈՐԱԹՈՒՋ, գ. *Չորացրած՝ չոր թուզ, թզան չիր:*

ՉՈՐԱԿԵԱՑ, ած. *Չոր կերակրով ապրող:*

ՉՈՐԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չորակեր լինելը:*

ՉՈՐԱՀԱՑԻԿ, գ. *Թխուածքի տեսակ:*

ՉՈՐԱՑԻՆ, ած. *Անանձրեւ, երաշտ:*

ՉՈՐԱՆԱԼ, բ. *Խոնաւութիւնը քաշուել:*

ՉՈՐԱՆՈՑ, գ. *Այն տեղը, ուր խոնաւ կմ թաց իրերը փռում են չորանալու համար:*

ՉՈՐԱՆՈՒՏ, ած. *Չոր ու ցամաք, ապառաժուտ:*

ՉՈՐԱՐԱՆ, Տ. *Չորանոց:*

ՉՈՐԱՑՈՒՄ, գ. *Չորանալը:*

ՉՈՐԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Նա որ չորացնում է, չորացնող:*

ՉՈՐԵԼ, բ. *Յանդիմանել, նախատել:*

ՉՈՐԵՂԷՆ, ած. գ. *Չոր՝ ոչ ջրալի ուտելիքները:*

ՉՈՐԵՓՈՑ, ած. (*Կերակուր), որ չոր է բաւականաչափ ջուր չունի:*

ՉՈՐԵՔԱՄԵԱՅ, ած. մկ. *Չորս տարեկան:*

ՉՈՐԵՔԱՄՍԵԱՅ, ած. մկ. *Չորս ամսական:*

ՉՈՐԵՔԱՆԿԻՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չորեքան-*

կիւնի լինելը:

ՉՈՐԵՔԴԱՄԵԱՆ, Տ. *Չորսդասեան:*

ՉՈՐԵՔԹԱԹ ՏԱԼ, *Ձեռքերի եւ ոտքերի օգնութեամբ բերնստղս շարժուել (երեխայի), չոչ անել:*

ՉՈՐԵՔԹԵՐԹԵԱՆ, ած. *Չորս թերթ կմ ծաղկատերեւ ունեցող (ծաղիկ):*

ՉՈՐԵՔԺԱՄԵԱՆ, ած. *Չորս ժամուայ, չորս ժամ տեւող:*

ՉՈՐԵՔԿԵՐՊ, ած. *Չորս կերպարանք:*

ՉՈՐԵՔՀԱԶԱՐԵԱՆ, ած. *Չորս հազարից բաղկացած:*

ՉՈՐԵՔՇԱԲԹԻ, ած. *Շաբաթուայ չորրորդ օրը:*

ՉՈՐԵՔՈՐՁԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. (Բուս.): *Բոյսերից ոմանց չորս որձայ կմ չորս առէջք ունենալը:*

ՉՈՐԵՔՊԱՏԻԿ, ած. մկ. *Չորս անգամ աւելի:*

ՉՈՐԵՔՊԱՏԿԵԼ, բ. *Չորս անգամ աւելացնել:*

ՉՈՐԵՔՎԱՆԿԵԱՆ, Տ. *Չորսվանկանի:*

ՉՈՐԵՔՏԱՐՐԵԱՆ, ած. *Չորս տարրեր ունեցող:*

ՉՈՐԵՔՕՐԵԱՅ, մկ. *Չորս օրուայ, չորս օրական:*

ՉՈՐԹԱՆ, գ. *Թանի մէջ մնացած պանրային եւ այլ նիւթերը:*

ՉՈՐԹԱՆԱԳՈՂ, գ. *Ազռաւի մի տեսակ:*

ՉՈՐԹԱՆԱՊՈՒՐ, գ. *Չորթանով պատրաստած ապուր:*

ՉՈՐԹԱՆՏԱՐՈՒԿ, ած. գ. *Չորթան տանող:*

ՉՈՐԹԹՈՒ, գ. *Մանր ձողիկների նման կտրտած շաղգամի թթու:*

ՉՈՐԻՑՍ, մկ. *Չորս անգամ:*

ՉՈՐՆԱԼ, Տ. *Չորանալ:*

ՉՈՐՈՏ, ած. *Կծծի, ժլատ:*

ՉՈՐՈՑՔ, գ. *Չորացրած մթերքներ:*

ՉՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չոր լինելը:*

ՉՈՐՈՒԿ, ած. գ. *Չոր, չորցած:*

ՉՈՐՈՒՏ, ած. *Չոր, չորային:*

ՉՈՐՊԱՍ, գ. (Եկեղ.) *Խիստ պահեցողութիւն, ծոմ:*

ՉՈՐՍ, թւ. ած. *Երեք եւ մէկ: Չորս թիւը:*

ՉՈՐՍԱԿՆԵԱՆ, ած. *Չորս ակունք ունեցող:*

ՉՈՐՍԱՄԵԱՅ, ած. *Չորս տարի տեւող:*

ՉՈՐՍԱՄՍԵԱԿ, Տ. *Քառամսեակ:*

ՉՈՐՍԱՉՔԱՆԻ, ած. *Չորս աչք ունեցող:*

ՉՈՐՍԳԼԽԱՆԻ, ած. *Չորս գլուխ ունեցող:*

ՉՈՐՍԴԱՍԵԱՆ, ած. *Չորս դասարան ունեցող:*

ՉՈՐՍԽԱԶԱՆԻ, ած. *Որի մէջ մի տող գրելու համար չորս խազ:*

ՉՈՐՍՀԱՐԻՒՐ, թւ. ած. *Չորս անգամ հարիւր:*

ՉՈՐՍՀԱՐԻՒՐԱՄԵԱԿ, գ. *Այն տարին, երբ լրանում է չորս հարիւր տարի:*

ՉՈՐՍՀԵՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չորս կտոր պատառելը:*

ՉՈՐՍՁԵՌՆԱՆԻ, ած. *Չորս ձեռք ունեցող:*

ՉՈՐՍՅԱՐԿԱՆԻ, ած. *Չորս յարկ ունեող:*

ՉՈՐՄՆՈՑ, ած. գ. *Չորս միաւոր պարունակող:*

ՉՈՐՄՆՈՒԿ, գ. *Երեքնուկ բոյսի տեսակը:*

ՉՈՐՍՈՏԱՆԻ, ած. *Չորս ոտք ունեցող:*

ՉՈՐՍՎԱՆԿԱՆԻ, ած. *Չորս վանկից բաղկացած:*

ՉՈՐՍՏՈՂԱՆԻ, ած. *Չորս տողից բաղկացած:*

ՉՈՐՍՏՐԱՔԱՆԻ, ած. *Չորս փամփուշտով լցուած, չորս անգամ միմեանց յետեւից կրակուող:*

ՉՈՐՐԵԱԿ, ած. գ. *Չորս միաւորից բաղկացած:*

ՉՈՐՐՈՐԴ, *Երեքին յաջորդող (միաւորը):*

ՉՈՐՐՈՐԴԵԱՆ, ած. *Չորրորդ անգամ ամուսնացող:*

ՉՈՐՐՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չորս տարրերից բաղկացած լինելը:*

ՉՈՐՑՆԵԼ, Տ. *Չորացնել:*

ՉՈՐՑՈՒԿ, ած. *Չորացած:*

ՉՈՐՓԱՅՏ, գ. (Ծածկ.) *Մզկիթի մինաբայ:*

ՉՈՐՔ ԵՒ ՏԱՄՆ, Տ. *Չորեքտասան:*

ՉՈՐՔՈՏԱՆԵԱՅ,Տ. *Չորքոտանի:*

ՉՈՐՔՈՏԱՆԻ, ած. գ. *Որեւէ կենդանի, որ չորս ոտքով է ման գալիս:*

ՉՈՒ, գ. *Ընդհանրապէս՝ տեղից տեղ գընալը, տեղափոխութիւն ցամաքով կմ ջրով: Զօրքի ճանապարհ գնալը կազմով: Թռչունների տեղափոխութիւնը աշնանը:*

ՉՈ՛Ւ, միջ. *Ձայնարկութիւն, որով քշու մ են էշը կմ ձին:*

ՉՈՒԱԿԱՆ, ած. *Չուի՝ չուելու վերաբերեալ:*

ՉՈՒԱՆ, գ. *Կանեփէ հիւսուած լար:*

ՉՈՒԱՆԱԳՕՏԻ, ած. *Չուանով գօտեւորուած:*

ՉՈՒԱՆԱԳՕՏԻ, գ. *Չուանէ գօտի կապող:*

ՉՈՒԱՆԱԽԱՂԱՑ, Տ. *Լարախաղաց:*

ՉՈՒԱՆԱՁԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չուանով քաշելը:*

ՉՈՒԱՆԱՁԻԳ, գ. *Մշակ, որ չուանով լծուում էր նաւին եւ չուանը քաշելով նաւը շարժում էր առաջ:*

ՉՈՒԱՆԱՄԱՆ, ած. գ. *Չուան մանող, չուան շինող արհեստաւոր:*

ՉՈՒԱՆԱՔԱՔ, ած. *Չուանի նման հաստ քաքնող:*

ՉՈՒԱՆԵՂԷՆ, ած. *Չուանից շինուած, չուանեայ:*

ՉՈՒԱՌ, Տ. *Թշուառ:*

ՉՈՒԱՑՈՒՑԱԿ, գ. *Ցուցակ, որտեղ նշանակուած են երկաթուղային՝ նաւային օդային կմ այլ պարբերական հաղորդակցութիւնների երթեւեկի ժամերը:*

ՉՈՒԳՈՒՆ, գ. (Քիմ.) *Երկաթի մի տեսակը:*

ՉՈՒԳՈՒՆԷ, ած. *Չուգունից պատրաստուած:*

ՉՈՒԵԼ, բ. *Չու ելնել, ճանապարհ ընկնել: Մեկնիլ:*

ՉՈՒԶԵԱՆ, ած. գ. *Չուզող:*

ՉՈՒԿԷՏ, գ. *Այն կէտը, այն տեղը, որտեղից չուն սկսուում է:*

ՉՈՒՄ, գ. *Թանից պատրաստած անհամ ու փխրուն պանիր:*

ՉՈՒՆԳՈՒՐ, Տ. *Չոնգուր: Թառի նման լարային նուագարան:*

ՉՈՒՆԵՒՈՐ, ած. *Հարստութիւն չունեցող, չքաւոր:*

ՉՈՒՆԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չունեւոր լինելը:*

ՉՈՒՆԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Հարստութիւն չունենալը:*

ՉՈՒՆԿ, գ. *Ծառի բունի վրայ կտրած ճիւղի տեղում մնացած ուստ՝ անհարթութիւն:*

ՉՈ՛ՒՇ, միջ. *Ձայնարձակութիւն, որով կանգնեցնում են գնացող էշը:* Նման. *Յանդիմանական եւ զայրոյթի բացականչութիւն:*

ՉՈՒՉԻԿ, գ. (Մանկ.) *Երեխայի զգեստ:*

ՉՈՒՌ, ած. *Գանգուր:*

ՉՈՒՌ, ած. *Շատ շէկ (մազ):*

ՉՈՒՌ ՈՒ ՂՈՒՌ ԱՆԵԼ, *Գետնից ձեռքով միանգամից սրբել-հաւաքել:*

ՉՈՒՐ, մկ. *Մինչեւ:*

ՉՈՒՔԱՅ, գ. (Կենդ.) *Թառափների ցեղից, բայց նրանցից փոքր համեղ ձուկ:*

ՉՈՓ ՏԱԼ, *Երկու ափով ջուրը երեսին զարնել:*

ՉՈՓԻՆ, գ. (Մանկ.) *Լուացուելը, ջրով չոփ տալը:*

ՉՈՓ-ՉՈՐ, ած. *Բոլորովին չոր, շատ չոր:*

ՉՈՔԵԼ, բ. *Ծնկան կմ ծնկերի վրայ կանգնել:*

ՉՈՔԷՉՈՔ, մկ. *Չոքած դրութեամբ ծընկների վրայ քայլելով:*

ՉՈՒՔԻ-ՊՈՒԿԻ ԱՆԵԼ, բ. *Ջերմեռանդ երկիւղածութեամբ ծնրադրել, աղօթել։*

ՉՈՔՄԱՆ, մկ. *Ծունկ չոքած։*

ՉՈՔՌՏԵԼ, բ. *Շարունակ չոքել։*

ՉՌԵԼ, բ. *Լայն բանալ։ Աչքերը զարմանքից կմ սարսափից լայն բանալ։*

ՉՌԹԵԼ, բ. *Դդմի արեւածաղկի եւն կորիզը ատամներով կոտրել։ Դանակով սոխը մանր կտրատել։*

ՉՍԹԻԿ, ած. *Շատ թոյլ կազմուածքով։*

ՉՍՏԼԻԿ, ած. *Չուստ։*

ՉՎՇՏԱՍԷՐ, ած. *Վշտեր՝ նեղութիւններ չսիրող։*

ՉՏԵՍ, ած. գ. *Չտեսնող, Բան չտեսած։*

ՉՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չտես լինելը։*

ՉՏԻԿ, գ. *Անորոշ ցեղի թռչուն։*

ՉՐԱԳՈՐԾ, գ. *Չրագործութեամբ զբաղուող մարդ։*

ՉՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չիր պատրաստելը։*

ՉՐԹԻ-ՎԻՐԹԻ, գ. *Դատարկաբանութիւն, ցնդաբանութիւն։*

ՉՐԹՉՐԹԱԼԻ, մկ. *Չրթչրթալով։*

ՉՓՈՅԹ, գ. *Անփոյթ լինելը։*

ՉՓՉՓԱԼ, բ. *Չը՛փ-չըփ ձայն հանել։ Թրջած շորը մի բանի դիպչելիս չը՛փ-չը՛փ ձայն հանել։*

ՉՓՉՓԱՑՆԵԼ, անց.ձեւ *Չփչփալ՚ի։*

ՉՓՉՓՈՑ, գ. *Չփչփալու ձայնը։*

ՉՔԱՀԱՆԱՅ, գ. (Կրօն.) *Ոչ քահանայ։*

ՉՔԱՆԱԼ, բ. *Չիք դառնալ, կորչել։*

ՉՔԱՍՏԱՆ, ած. գ. *Չիք դառնալու երկիր։*

ՉՔԱՏԱԿ, գ. *Անորոշ տեսակի բժշկական բոյս։*

ՉՔԱՅՈՒՄ, գ. *Չքանալը,։*

ՉՔԱՒՈՐ, ած. *Կարողութիւն չունեցող*։ *Աղքատ։* Հկռ. *Ունեւոր։*

ՉՔԱՒՈՐԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Չքաւոր՚ի, Աւելի չքաւոր։*

ՉՔԱՒՈՐԱԿԱՆ, Տ. *Չքաւոր։*

ՉՔԱՒՈՐԵԼ, բ. *Չքաւոր դառնալ։*

ՉՔԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չքաւոր լինելը։*

ՉՔՄԵՂ, ած. *Մեղք չունեցող։*

ՉՔՄԵՂԱՆՔ, գ. *Իր անմեղ լինելն ապացուցել ջանալը։*

ՉՔՄԵՂԵԼ, բ. *Ջանալ ապացուցել իր անմեղութիւնը։*

ՉՔՄԵՂԱՆՔ, գ. *Իր անմեղ լինելն ապացուցել ջանալը։*

ՉՔՄԵՂԵԼ, բ. *Ջանալ ապացուցել իր անմեղութիւնը։*

ՉՔՄԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չքմեղ լինելը։*

ՉՔՆԱՂ, ած. *Աննման, իր նմանը չունեցող։*

ՉՔՆԱՂԱԳԵՂ, ած. *Չքնաղ գեղեցկութեամբ։*

ՉՔՆԱՂԱԴԷՄ, ած. *Չքնաղ դէմքով։*

ՉՔՆԱՂԱԶԱՐԴ, ած. *Չքնաղ կերպով զարդարուած։*

ՉՔՆԱՂԱԶԳԵՍՏ, ած. *Չքնաղ զգեստներ կրող։*

ՉՔՆԱՂԱԿԵՐՏ, ած.*Գեղեցիկ շինուած, հոյակերտ։*

ՉՔՆԱՂԱԿԵՐՊ, ած. *Չքնաղ կերպարանքով։*

ՉՔՆԱՂԱՁԵՒ, ած. *Չքնաղ ձեւով։*

ՉՔՆԱՂԱՏԵՍ, ած. *Չքնաղ տեսք ունեցող։*

ՉՔՆԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չքնաղ լինելը։*

ՉՔՈՒԵԼ, բ. *Չիք դառնալ։*

ՉՕՐԻՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օրինաւոր չլինելը։*

ՉՕՐՏԻԿ, ՉՈՐՏԻԿ, գ. (Բուս.) *Panaces asclepin թուփը։*

Պ, պ

Պ. պէ, գ. *Հայերէն այբուբէնի քսանվեցերորդ տառը եւ քսաներորդ բաղաձայնը: Թուարկութեան ութ հարիւրի համարժէք: Ութ հարիւրերորդ:*

ՊԱԳ, գ. *Պագնելը, համբոյր, պաչ:*

ՊԱԳԵԼ, Տ. *Պագնել:*

ՊԱԳԻԿ, (Փաղաքշ.), գ. *Համբոյրիկ, քընքոյշ համբոյր:*

ՊԱԳՆԵԼ, բ. *Համբուրել, պաչել:*

ՊԱԳՎՏԵԼ, բ. *Իրար հետ համբուրուել:*

ՊԱԹԵԼ, բ. *Յարմարուել:*

ՊԱԼԱԺՈՐԵԼ, բ. *Տապալել:* Փոխ. *Միրտը կոտրուել:*

ՊԱԼԱՆ-ՊԱԼԱՆ, Տ. *Բալան-բալան:* Հմմտ. *Պալ:*

ՊԱԼԱՆՏՐԱԿ, գ. *Կարճ զաւազան:*

ՊԱԼԱՊԱՆ, ած. *Խոշոր, ահագին:*

ՊԱԼԱՍԱՆ, Տ. *Բալասան:*

ՊԱԼԱՏ, գ. *Շքեղ տուն, որտեղ բնակուում է թագաւորը. ապարանք:*

ՊԱԼԱՏԱԿԱՆ, ած. *Պալատի վերաբերեալ:*

ՊԱԼԱՐ, գ. (Ախտար.) *Մարմնի որեւէ մասի ծաւալի հիւանդագին մեծացումը: Թարախոտ վէրք:*

ՊԱԼԱՐԱԲԱՐ, մկ. *Պալարի նման:*

ՊԱԼԱՐԱԾԻՆ, ած. *Պալարներ ծնող:*

ՊԱԼԱՐԱՅԻՆ, ած. *Պալարին յատուկ:*

ՊԱԼԱՐՈՏ, ած. *Պալարախտով հիւանդ:*

ՊԱԼԱՔ-ՊԱԼԱՔ, Տ. *Բալան-բալան:*

ՊԱԼԷՈԼԻԹ, ած. գ. (Հնագր.) *Քարային շրջանի նախնական ժամանակը:*

ՊԱԼԻՈՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Քահանայական* եմիփորոն: *Եկեղեցիական զգեստի մաս:*

ՊԱԼԼԱԴԻՈՆ, գ. (Քիմ.) *Պարզ մետաղ արծաթագոյն սպիտակ, կռանելի եւ շատ պինդ:*

ՊԱԽԱՃՃԱՄ, գ. *Կարկանդակի մի տեսակ:*

ՊԱԽԱՐԱԿԱՆՔ, գ. *Պախարակելը, պախարակութիւն:*

ՊԱԽԱՐԱԿԵԼ, բ. *Պարսաւել:*

ՊԱԽԱՐԱԿԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարելի է կմ պէտք է պախարակել:*

ՊԱԽԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պախարակելը:*

ՊԱԽՃԱՒԱՆԴ, գ. *Կնոջ լանջապան, սէղմիրան:*

ՊԱԽՈՒՑ
ՊԱԽՈՒՐՑ } գ. *Ձիու սանձ:*

ՊԱԽՈՒՐՑԱԹԱՓ, ած. *Պախուրցը թափած: Սանձաթափ:*

ՊԱԽՈՒՑԵԼ, բ. *Սանձել:*

ՊԱԽՐԱԿՈՎ, գ. *Պախրայի կովը, էգ այծեամ:*

ՊԱԽՐԱՅ, գ. *Այծեամ:*

ՊԱԽՐԷ, գ. *Ընդհանրապէս՝ տաւար, եզ, կով, արջառ:*

ՊԱԽՐՈՒՃԻ, գ. (Բուս.) *Անորոշ տեսակի փոքր ծառ կմ թուփ:*

ՊԱԿ, գ. *Կանացի զարդ:*

ՊԱԿ, գ. *Վախ, երկիւղ:*

ՊԱԿԱԳՈՐԾ, գ. *Արհեստաւոր, որ գոհարեղէն զարդեր է շինում:*

ՊԱԿԱՍ, ած. *Ոչ ամբողջ, թերի, անկատար: Քիչ, սակաւ: Ինչ որ չկայ:* մկ. *Պակաս կերպով, պակաս չափով:*

ՊԱԿԱՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պակաս՝ քիչ խօսելը:*

ՊԱԿԱՍԱԲԱՐ, մկ. *Պակաս կերպով՝ չափով:*

ՊԱԿԱՍԱԿԱՆ, ած. *Պակասութիւն արտայայտող:*

ՊԱԿԱՍԱԿՈՂ, գ. *Պակաս կողմը:*

ՊԱԿԱՍԱՀՈՂ, ած. *Որտեղ կմ որի հողը*

պակաս է:
ՊԱԿԱՍԱՄԻՏ, ած. *Խելքը պակաս:*
ՊԱԿԱՍԱՄՏԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Պակասամիտ'ի, Աւելի պակասամիտ:*
ՊԱԿԱՍԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պակասամիտ լինելը:*
ՊԱԿԱՍԱՄՕՐՈՒՔ } ՊԱԿԱՍԱՄՕՐՈՒՍ } ած. *Որի մօրուքը ցանցառ է:*
ՊԱԿԱՍԱՒՈՐ, ած. *Պակասութիւն՝ որեւէ արատ ունեցող:*
ՊԱԿԱՍԵԼ, բ. *Թերի լինել, ամբողջութիւն չկազմել: Չլինել, չգտնուել: Չքաւականանալ:*
ՊԱԿԱՍԸՆԹԱՑ, ած. *Ընթացքը պակաս:*
ՊԱԿԱՍԻԿ ԳԱԼ, *Կեանքը պակասել:*
ՊԱԿԱՍՈՐԴ, գ. *Պակաս մնացած մասը:*
ՊԱԿԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պակաս լինելը, բացակայութիւն: Մարմնական կմ բարոյական արատ, թերութիւն:*
ՊԱԿԱՎԱՃԱՌ, Տ. *Գոհարավաճառ:*
ՊԱԿԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, Տ. *Պակուցանել:*
ՊԱԿՇՈՏ, ած. *Յանկասէր:*
ՊԱԿՇՈՏԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ պակշոտ:*
ՊԱԿՇՈՏԱԿԱՆ, ած. *Պակշոտին յատուկ, վերաբերեալ, ցանկական:*
ՊԱԿՇՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Յանկասիրութիւն:*
ՊԱԿՈՒՑԻՉ, ած. *Ահարկու, սարսափելի:*
ՊԱԿՈՒՑՈՒՄ, գ. *Ահաբեկելը, ահաբեկուելը: Սոսկում:*
ՊԱԿՉԵԼ, բ. *Ահաբեկուել, երկիւղ զգալ:*
ՊԱԿՍԵԼ, բ. Տ. *Պակասել:*
ՊԱԿՍՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Պակասութիւն:*
ՊԱՀ, գ. *Արմատ պահել'ի. պահելը: Երեք ժամուայ ժամանակ, որի ընթացքում պահապանը պահպանութիւն էր անում: Ընդհանրապէս՝ կարճ ժամանակ:*
ՊԱՀԱԳՈՒՆԴ, Տ. *Կայազօր:*
ՊԱՀԱԴԱՐԱԿ, գ. *Այցելուի ձեռքի իրերը ժամանակաւորապէս պահելու դարակ:*
ՊԱՀԱԴԱՐԱՆ, գ. *Իրեր պահելու տեղ՝ պահարան:*
ՊԱՀԱԺԱՄԿԷՏ, գ. *Պահելու ժամկէտ:*
ՊԱՀԱԾՈՅ, ած. *Կարեւոր դէպքի համար պահուած (կենսամթերք), պահծու:*
ՊԱՀԱԿ, գ. *Պահապան, պահպանող: Ներկայումս՝ զինուորների մեծ կմ փոքր խումբ, որ պահպանում է պետական մթերանոցները, բանտերը, հասարակական բարեկարգութիւնը:*
ՊԱՀԱԿԱԴԻՐ, ած. *Պահակ դնող:*
ՊԱՀԱԿԱԶՕՐՔ, գ. *Զինուորների խումբ:*
ՊԱՀԱԿԱԽՈՒՄԲ, գ. *Պահակների խումբ:*
ՊԱՀԱԿԱԽՈՒՄԲ, Տ. *Պահակազօրք:*
ՊԱՀԱԿԱՇՈՒՆ, գ. *Պահակի շուն:*
ՊԱՀԱԿԱԿԷՏ, գ. *Այն տեղը, որտեղ պահակը կանգնում է պահպանութեան համար:*
ՊԱՀԱԿԱՆԱՒ, գ. *Զինուորական նաւ, որ նաւահանգիստների մօտ որոշ ոստիկանական պաշտօն է կատարում:*
ՊԱՀԱԿԱՆՈՅ, գ. *Շէնք, որտեղ պահակն ապրում է:*
ՊԱՀԱԿԱՊԱՆ, գ. *Պահակ, պահապան:*
ՊԱՀԱԿԱՊԵՏ, գ. *Պահակների պետը՝ գլխաւորը:*
ՊԱՀԱԿԱՓՈԽ, գ. *Պահակի փոխուելը, պահակի հերթափոխութիւն:*
ՊԱՀԱԿԵԼ, բ. *Պահակ՝ պահապան լինել:*
ՊԱՀԱԿԵՐ, գ. *Պահպանութիւն անող, պահապան, գիշերապահ:*
ՊԱՀԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պահանորդութիւն:*
ՊԱՀԱԿԻՑ, ած. *Պահեցողութեան մասնակից՝ ընկեր:*
ՊԱՀԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Պահակ լինելը:
ՊԱՀԱՅՈՅԶ, ած. գ. *Գիշերուայ պահապան:*

ՊԱՀԱՆՈՐԴ, ած. գ. *Պահպանութիւն անող:*

ՊԱՀԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պահանորդ լինելը:*

ՊԱՀԱՆՈՑ, գ. *Արգելարան, բանտ:*

ՊԱՀԱՆՋ, գ. *Ստիպողական կարիք: Ինչ որ մէկը իրաւունքով կամ բռնութեամբ ուզում է ուրիշից: Պարտադիր հրաման,* Իրաւունք: (Հաշուապ.) *Հաշուապահական մատեանում մէկի անունով բացուած հաշուի այն երեսը, որտեղ նշանակուում է, թէ այդ մարդը ո՞րքան ստանալիք ունի:* Հկռ. *Պարտք:*

ՊԱՀԱՆՋԱԿԱՆ, ած. *Պահանջի վերաբերեալ:*

ՊԱՀԱՆՋԱՆՔ, Տ. *Պահանջ:*

ՊԱՀԱՆՋԱՏԷՐ, գ. *Պահանջի տէր:*

ՊԱՀԱՆՋԱՏԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պահանջատէր լինելը:*

ՊԱՀԱՆՋԱՐԱՆ, գ. *Դատարան:*

ՊԱՀԱՆՋԱՐԿՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պահանջարկուած լինելը:*

ՊԱՀԱՆՋԵԼ, բ. *Իրաւունքով կամ բռնութեամբ մի բան ուզել ուրիշից: Ստիպել, վրէժխնդիր լինել: Ինչ որ իրաւունք ուզել:*

ՊԱՀԱՆՋԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարելի է կամ պէտք է պահանջել:*

ՊԱՀԱՆՋԵԼԻՔ, գ. *Ինչ որ մէկը պահանջ ունի ուրիշից:*

ՊԱՀԱՆՋԻՉ, ած. *Վրէժխնդիր:*

ՊԱՀԱՆՋԿՈՏ, ած. *Շատ պահանջներ անող, խստապահանջ:*

ՊԱՀԱՆՋԿՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պահանջկոտ լինելը:*

ՊԱՀԱՆՋՄՈՒՆՔ, գ. *Պահանջելիք:*

ՊԱՀԱՆՋՈՂՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Պահանջկոտութիւն:*

ՊԱՀԱՆՋՈՒՄ, գ. *Պահանջելը:*

ՊԱՀԱՆՋՔ, Տ. *Պահանջում:*

ՊԱՀԱՆՑԻԿ, ած. *Անցողիկ:*

ՊԱՀԱՆՔ, գ. *Արգելքի տակ պահելը, բանտարկութիւն:*

ՊԱՀԱՊԱՆ, գ. *Նա որ պահպանում է մէկին կամ մի բան: Պետական ստորին պաշտօնեայ:*

ՊԱՀԱՊԱՆԱՊԵՏ, գ. *Պահապանների պետը:*

ՊԱՀԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պահապան լինելը:*

ՊԱՀԱՏԵՂ, գ. *Դրամատներում անձնական իրերի երաշխաւորուած պահպանութեան համար տրամադրուող դարակ:*

ՊԱՀԱՐԱՆ, գ. *Շինութեան մէջ բաժանմունք, որտեղ պահում են իրեր, մթերքներ: Փոքր տուփ, որի մէջ դնում եւ պահում են մի թանկարժէք իր:*

ՊԱՀԱՐԱՆ, գ. *Նամակի, թղթի պահպանակ:*

ՊԱՀԱՐԱՆԵԼ, բ. *Պահարանի մէջ դնել՝ ամփոփել:*

ՊԱՀԱՐԿԵԼ, բ. *Պահապանութիւն անել:*

ՊԱՀԱՐԿՈՒ, Տ. *Պահապան:*

ՊԱՀԱՑՈՅՑ, ած. գ. *Գիշերապահ, որ զանգակը խփելով ցոյց է տալիս պահերը, ժամերը:*

ՊԱՀԵԼ, բ. *Պահպանել: Հսկել մի բանի վրայ, խնամք ունենալ, պաշտպանել, ծածկել: Ուրիշից թաքցնել: Պաս բռնել, Շարունակել մնալ նոյն վիճակում: Զսպել, սանձահարել: Կառավարել:*

ՊԱՀԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պահեկ լինելը:*

ՊԱՀԵՆԻ, ած. *Մաքուր պահուած:*

ՊԱՀԵՍՏ, գ. *Պահելը, Պահպանութիւն: Այն տեղը, որտեղ պահում են ապրանքներ:* ած. *Պահած:*

ՊԱՀԵՍՏԱՅԻՆ, ած. գ. *Պահեստի (զինուոր):*

ՊԱՀԵՍՏԱՏԵՂ
ՊԱՀԵՍՏԱՐԱՆ } գ. *Ապրանք՝ մթերք եւն պահելու տեղ, պահեստ:*

ՊԱՀԵՍՏԻ, ած. *Պահած ապագայ կարիքի համար:*

ՊԱՀԵՑՈՂ, ած գ. *Պաս բռնող:*

ՊԱՀԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաս պահելը:*

ՊԱՀԷՋԻԿ, գ. *Կաթոլիկ կրօնաւորների գլխի գագաթին ածիլուած տեղը:*

ՊԱՀԻԿ, գ. *Փոքր՝ կարճ ժամանակ:*

ՊԱՀԼԱՒ, Տ. *Պարթեւ:*

ՊԱՀԼԱՒԵՐԷՆ, ած. գ. մկ. *Միջին պարսկերէն լեզուն:*

ՊԱՀԼԱՒԱԿԱՆ, ած. *Պահլաւների վերաբերեալ:*

ՊԱՀԾՈՒ, ած. *Պահած:*

ՊԱՀՆԱԼ, բ. *Զուգաւորութիւնից բեղմընաւորուել, յղիանալ:*

ՊԱՀՆԷՊԱՀ, մկ. *Մի պահից մի պահ, երբեմն երբեմն:*

ՊԱՀՆՈՐԴ, գ. *Պահանորդ, պահապան: Գաղտնի ոստիկան:*

ՊԱՀՆՈՐԴԱԿԱՆ, ած. *Պահնորդին յատուկ:*

ՊԱՀՆՈՐԴԵԼ, բ. *Պահնորդութիւն անել:*

ՊԱՀՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պահնորդ լինելը:*

ՊԱՀՆՏՈՒԵԼ, Տ. *Պահուտել:*

ՊԱՀՈՒԱՆԴ, գ. *Մի բան՝ մանուանդ գիրք պահելու տեղ:*

ՊԱՀՈՒՍՏ, գ. *Պահեստ:*

ՊԱՀՈՒՍՏԱՅԻՆ, ած. *Պահուստին վերաբերող:*

ՊԱՀՊԱՀ, գ. (Մանկ.) *Պահելը:*

ՊԱՀՊԱՆԱԽՈՒՄԲ, գ. *Պահպանների խումբ:*

ՊԱՀՊԱՆԱԿ, գ. *Ինչ որ մարմինը պահպանում է զէնքի հարուածից:*

ՊԱՀՊԱՆԱԿԱՆ, ած. *Պահպանող:*

ՊԱՀՊԱՆԱԿԻՑ, ած. *Պահպանութեան ընկեր:*

ՊԱՀՊԱՆԱՆԻՒԹ, գ. *Պահպանելու նիւթ:*

ՊԱՀՊԱՆԱՊԵՏ, Տ. *Պահապանապետ:*

ՊԱՀՊԱՆԱՐԱՆ, գ. *Պահպանութեան՝ պահելու՝ պատսպարելու տեղ:*

ՊԱՀՊԱՆԵԼ, բ. *Իբրեւ պահապան հսկել: Հովանի լինել, ապահով պահել: Պահել անկորուստ:*

ՊԱՀՊԱՆԻՉ, ած. *Նա որ պահպանում է:* գ. (Եկեղ.) *Կարճ աղօթք:*

ՊԱՀՊԱՆՈՂԱԿԱՆ, ած. *Պահպանութեան վերաբերեալ:*

ՊԱՀՊԱՆՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պահպանողական լինելը:* Հկռ. *Առաջադիմականութիւն:*

ՊԱՀՊԱՆՈՐԴ, գ. *Պահապան:*

ՊԱՀՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պահպանելը, պաշտպանութիւն:*

ՊԱՀՊԱՆՈՒՄ, գ. *Պահպանելը:*

ՊԱՀՊՀԵԼ, բ. *Այս եւ այնտեղ պահել:*

ՊԱՀՍ, Տ. *Պաս, Պահք:*

ՊԱՀՈՒԸՏԵԼ, բ. *Այս եւ այնտեղ պահուել, թաք կենալ:*

ՊԱՀՈՒԸՏՈՑԻԿ, գ. *Երեխաների խաղերը մէկը պահ է մտնում (թաք է կենում):*

ՊԱՀՈՒԸՏՈՒՔ, գ. *Պահ մտնելը, թաք կենալը:*

ՊԱՀՐԷԶ, գ. *Պահք, ծոմապահութիւն:*

ՊԱՀՔ, Տ. *Պաս:*

ՊԱՂ, գ. *Սառոյց, ցրտութիւն, սառն, ցուրտ:* Հկռ. *Տաք: Համակրութիւն չշարժող: Ոչ սիրալիր, չոր:* Հկռ. *Ջերմ: Անպատշաճ:*

ՊԱՂԱԾ ԱՊՈՒՐ, Տ. *Պաղերես:*

ՊԱՂԱԿ
ՊԱՂԱԿՆ } Տ. *Պաղպաղակ:*

ՊԱՂԱՆԱԼ, բ. *Սառչել:*

ՊԱՂԱՊՈՒՐ, գ. *Լոբուց եւ կորկոտից պատրաստած խիւս:* Փոխ. Տ. *Պաղերես:*

ՊԱՂԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաղ, ցուրտ անելը, մրսելը:*

ՊԱՂԱՏ, գ. *Պաղատանք:*

ՊԱՂԱՏԱԳԻՆ, ած. մկ. *Մեծ պաղատանքով:*

ՊԱՂԱՏԱԽԱՌՆ, ած. *Որի մէջ խառնուած է պաղատանք:*

ՊԱՂԱՏԱՆՔ, գ. *Թախանձագին խնդրուածք:*

ՊԱՂԱՏԱԻՈՐ, ած. *Պաղատանք անող:*
ՊԱՂԱՏԵԼ, բ. *Թախանձագին խնդրել:*
ՊԱՂԱՏՏԻԿ, գ. *Չոր ընկոյզի, թզի կմ այլ պտուղների շարոց:*
ՊԱՂԱՏՈՒՄ, գ. *Պաղատելը: Աղաչաքը:*
ՊԱՂԱՐԱՐ, ած. գ. *Նա որ պաղ՝ սառն ըմպելիքներ է պատրաստում:*
ՊԱՂԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաղարարի արհեստը:*
ՊԱՂԱՐԻՒՆ, ած. (Կենդ.) *Պաղ արիւն ունեցող (կենդանի):* Փոխ. *Չյուզուող, չշփոթուող: Սառնասիրտ:*
ՊԱՂԱՐԻՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաղարիւն լինելը: Սառնասրտութիւն:*
ՊԱՂԱՐԻՒՆՕՐԷՆ, մկ. *Պաղարիւն կերպով:*
ՊԱՂԲԵՐԱՆ, ած. *Ապուշ կտրած:*
ՊԱՂԲԵՐՆԵԼ, բ. *Պաղել, ապշած մնալ:*
ՊԱՂԵԼ, բ. *Պաղ՝ սառոյց դառնալ, Ապշած մնալ:* Փոխ. *Մի բանից սառչել: Շիպ, արզն:*
ՊԱՂԵՐԵՍ, ած. *Պաղ երես՝ դէմքի պաղ արտայայտութիւն ունեցող:*
ՊԱՂԵՑՈՒՑԻՉ, ած. *Նա որ պաղեցնում է, պաղեցնող:*
ՊԱՂԼԵՂ, գ. *Պաղ լեղ* (Քիմ.) *Քիմիական աղ:*
ՊԱՂԼԵՂԱԾԻՆ, Տ. *Ալիւմինիոն:*
ՊԱՂԼԵՂԱՀԱՆՔ, գ. *Պաղլեղի՝ շպի, հանք:*
ՊԱՂԼԵՂԱՅԻՆ, ած. *Պաղլեղի շպի պարունակող:*
ՊԱՂԼԵՂԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Բիւրեղային քարեղէն նիւթ սպիտակ կմ գորշ գոյնով:*
ՊԱՂԼԵՂԻԿ, գ. (Քիմ.) *Պաղլեղի թթուկ:*
ՊԱՂԼԵՂՈՒՄ, գ. *Պաղլեղելը:*
ՊԱՂԼԻԿ, ած. *Բաւական պաղ:*
ՊԱՂՄԻՍ, գ. *Խաշած ու պաղեցրած միս:*
ՊԱՂՇԱՔԱՐ, *Պաղ շաքար:*
ՊԱՂՇԿԵԼ, բ. *Ջովանալ:*
ՊԱՂՇՈՐԹ, ած. *Տժգոյն:*
ՊԱՂՈՐԱԿ, ած. *Սառնորակ:*
ՊԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաղ՝ սառը՝ ցուրտ լինելը:*
ՊԱՂՈՒԿ, ած. *Հաճելի սառնութիւն ունեցող:*
ՊԱՂՊԱՂԱԿ, գ. Տ. *Վանակն:* Փոխ. Տ. *Պաղերես: Սառնանոյշ:*
ՊԱՂՊԱՂԱԿԱՎԱՃԱՌ, ած. *Պաղպաղակ շինող ու վաճառող:*
ՊԱՂՊԱՋԵԼ, բ. *Փայլել, շողալ. փայփլել:*
ՊԱՂՊԱՋՈՏ, ած. *Պաղպաջներ՝ փայլուն բծեր կմ սպիներ ունեցող:*
ՊԱՂՊԱՋՈՒՄ, գ. *Պաղպաջելը:*
ՊԱՂՊԱՋՈՒՆ, ած. *Պսպղացող:*
ՊԱՂՊՂԻԿ, ած. *Պաղորակ:*
ՊԱՂՍԻՐՏ, Տ. *Պաղարիւն:*
ՊԱՂՍՐՏԵԼ, բ. *Սիրտը մէկից սառել:*
ՊԱՂՏԱՍԱՐ, Տ. *Պաղերես:*
ՊԱՂՔԱՇ, ած. *Ցուրտը իրեն քաշող:*
ՊԱՃ, գ. *Ցորենի եւ այլ ընդեղէնների արտաքին պատեանը:*
ՊԱՃԱՐԱԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Անասնագողութիւն:*
ՊԱՃԱՐԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անասունների ցաւ:*
ՊԱՃԱՐԱՄԻՏ, Տ. *Անասնամիտ:*
ՊԱՃԱՐԱՊԷՍ, Տ. *Անասնապէս:*
ՊԱՃԱՐԵԼ, բ. *Հայթայթել:*
ՊԱՃԱՐԵՂԷՆ, ած. *Պաճարին յատուկ, անասնական, կենդանական:*
ՊԱՃԻ, գ. (Մանկ.) *Քնելու համար պառկելը:*
ՊԱՃԻՃ, գ. *Բրդէ թելից հիւսած զանկապան:*
ՊԱՃԻՏԱԿ, ած. գ. *Աւելորդ կերուխում կմ կերակրի աւելորդ հանդերձանք:*
ՊԱՃՈՅ, ած. *Մեծ ու տափակ (քթի մասին): Ջարդ:*
ՊԱՃՈՅՃ, արմ. գ. Տ. *Պաճուճանք:* ած. *Պաճուճուած:*
ՊԱՃՈՒՃԱԲԱՆ, ած. *Ջարդարուն լեզուով խօսօղ:*
ՊԱՃՈՒՃԱԲԱՆԵԼ, բ. *Ջարդարուն*

լեզուով խօսել:

ՊԱՃՈՒՃԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Զարդարուն խօսք:*

ՊԱՃՈՒՃԱԲԱՐ, մկ. *Պաճուճուած՝ զարդարուած կերպով:*

ՊԱՃՈՒՃԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Պաճուճանքներ շինող:*

ՊԱՃՈՒՃԱԶԱՐԴ, ած. *Պաճուճանքներով զարդարուած:*

ՊԱՃՈՒՃԱԶԳԵՍՏ, ած. *Պաճուճուած՝ զարդարուած զգեստ հագած:*

ՊԱՃՈՒՃԱՆՔ, գ. *Բոլորը՝ ինչ որ մի բանի վրայ դրուում է՝ նրան գեղեցկացնելու նպատակով: Զարդարանք:*

ՊԱՃՈՒՃԱՊԱՏԱՆՔ, գ. *Որեւէ իր, որ պաճուճանքներով պատելով մարդու են նմանացնում:*

ՊԱՃՈՒՃԱՍԷՐ, ած. *Պաճուճանքներ կամ պաճուճուել սիրող:*

ՊԱՃՈՒՃԵԼ, բ. *Պաճուճանքներով զարդարել, պերճաբանել:*

ՊԱՄՊՈՒԼԻԿ, ած. գ. *Թեթեւսոլիկ:*

ՊԱՅ
ՊԱՅՆ } գ. *Առասպելական կենդանի:*

ՊԱՅԱԶԱՏ, գ. *Ազնուական տոհմի սեռունդ՝ յաջորդ:*

ՊԱՅԱԶԱՏԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ պայազատ:*

ՊԱՅԱԶԱՏԵԼ, բ. *Իբրեւ պայազատ ստանալ իշխանութիւնը:*

ՊԱՅԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ազնուական ցեղից ծագում:*

ՊԱՅԹԱԿ, գ. *Երեխաների պայթուցիչ խաղալիք:*

ՊԱՅԹԱԿԱՆ, ած. *Պայթող կամ պայթեցնող յատկութիւն ունեցող: Բաղաձայնների տեսակ:*

ՊԱՅԹԱԿԵՆԻ ԾԱՌԱՁԵՒ, գ. (բուս.) *Թիթեռնածաղիկների կարգին պատկանող թուփ:*

ՊԱՅԹԵԼ, բ. *Ներքին սաստիկ ճնշումից կամ փքուելուց յանկարծ պատառուել: Պայթուցիկ նիւթի բռնկուելուց խիտ գազեր առաջանալ, որոնք շառաչումով ձգտում են տարածուել օդի մէջ:* Նման. *Յանկարծ երեւան գալ աղմկալի կերպով:* Փոխ. *Սաստիկ փքուել:*

ՊԱՅԹԵՑՆԵԼ, բ. *Պայթել տալ:*

ՊԱՅԹԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, անց. ձեւ *Պայթել'ի:*

ՊԱՅԹԻՒՆ, գ. *Պայթելու ոյժը, շառաչիւնը:*

ՊԱՅԹԻՒՆԱՄԵՐՁ, ած. *Պայթելու պատրաստ:*

ՊԱՅԹԻՒՆԱՎՏԱՆԳ, ած. *Պայթիւնի վտանգ ունեցող:*

ՊԱՅԹԿԵՆԻ, գ. (Բուս.) *Colutea arboriscens* (Ս.):

ՊԱՅԹՈՑ
ՊԱՅԹՈՒՄ } գ. *Պայթելը:*

ՊԱՅԹՈՒՑԻԿ, ած. *Պայթող, պայթեցնող:*

ՊԱՅԻԿ, *Սուրհանդակ, թղթատար:*

ՊԱՅԼ, գ. *Միջնադարեան հիւպատոսական տիտղոս:*

ՊԱՅԼԱՆՔ, գ. *Երես առած՝ շփացած տղայ:*

ՊԱՅԾԱՌ, ած. մկ. *Շատ լուսաւոր: Շքեղ, պարզ, փայլուն:*

ՊԱՅԾԱՌԱԲԱՆ, Տ. *Պերճախօս:*

ՊԱՅԾԱՌԱԲԱՆԵԼ, բ. *Ճոռոմաբանել:*

ՊԱՅԾԱՌԱԲՈՐԲՈՔ, ած. *Պայծառ բորբոքուած:*

ՊԱՅԾԱՌԱԳԵՂ, ած. *Պայծառ՝ աչքի ընկնող գեղեցկութեամբ:*

ՊԱՅԾԱՌԱԳՈՅՆ, ած. *Պայծառ գոյնով:*

ՊԱՅԾԱՌԱԳՈՐԾԵԼ, բ. *Պայծառ դարձնել:*

ՊԱՅԾԱՌԱԶԱՐԴ, ած. *Պայծառ զարդարուած:*

ՊԱՅԾԱՌԱԶԱՐԴԵԼ, բ. *Պայծառ զարդարել:*

ՊԱՅԾԱՌԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պայծառազարդ լինելը:*

ՊԱՅԾԱՌԱԶԳԵՍՏ, ած. *Պայծառ զգեստներ հագած:*

ՊԱՅԾԱՌԱԶՈՒԱՐՃ, ած. *Պայծառ եւ*

զուարթ:

ՊԱՅԾԱՌԱԹԵՒ, ած. *Պայծառ թեւեր ունեցող:*

ՊԱՅԾԱՌԱԺՊԻՏ, ած. *Պայծառ ժպիտ ունեցող:*

ՊԱՅԾԱՌԱԽՕՍ, ած. *Պայծառ՝ գեղեցիկ խօսող:*

ՊԱՅԾԱՌԱԿԵՐՊ, ած. *Պայծառ կերպարանք ունեցող:*

ՊԱՅԾԱՌԱԿԵՐՊԵԼ, բ. *Պայծառ երեւցընել:*

ՊԱՅԾԱՌԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պայծառակերպ լինելը:*

ՊԱՅԾԱՌԱԿԵՐՏ, ած. *Պայծառ շինուած, գեղեցիկ, փառահեղ:*

ՊԱՅԾԱՌԱԿՇԻՌ, ած. *Բնականին համաչափ:*

ՊԱՅԾԱՌԱՀՐԱՇ, Տ. *Հրաշապայծառ:*

ՊԱՅԾԱՌԱՆԱԼ, բ. *Լուսափայլ դառնալ:* Նման. *Շքեղանալ, Զուարթանալ:*

ՊԱՅԾԱՌԱՆՇԱՆ, ած. *Պայծառ, երեւելի կմ պայծառ հրաշքով:*

ՊԱՅԾԱՌԱՇԷՆ, ած. *Պայծառ՝ գեղեցիկ շինուած:*

ՊԱՅԾԱՌԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պայծառաշէն լինելը:*

ՊԱՅԾԱՌԱՇՈՂ, ած. *Պայծառ եւ շողացող:*

ՊԱՅԾԱՌԱՊԱՐԾ, ած. *Շատ պանծալի:*

ՊԱՅԾԱՌԱՊԷՍ, մկ. *Պայծառ կերպով:*

ՊԱՅԾԱՌԱՊՍԱԿ, ած. *Պայծառ պսակ կրող՝ ունեցող:*

ՊԱՅԾԱՌԱՍԷՐ, ած. *Պայծառութիւն սիրող:*

ՊԱՅԾԱՌԱՍՓԻՒՌ, ած. *Պայծառութիւն սփռող:*

ՊԱՅԾԱՌԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ած. *Պայծառ՝ ինչպէս վայել է:*

ՊԱՅԾԱՌԱՏԱՐԱԾ, ած. *Պայծառութիւն տարածող:*

ՊԱՅԾԱՌԱՏԵՍ, ած. *Յստակամիտ:*

ՊԱՅԾԱՌԱՏԵՍԻԼ, ած. *Պայծառ տեսքով:*

ՊԱՅԾԱՌԱՏԻՊ, ած. *Շողշողուն, փայլուն:*

ՊԱՅԾԱՌԱՐԱՐ, ած. *Պայծառացնող:*

ՊԱՅԾԱՌԱՓԱՅԼ, ած. *Պայծառ փայլող:*

ՊԱՅԾԱՌԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պայծառափայլ լինելը:*

ՊԱՅԾԱՌԱՓԱՌ, ած. *Փառքով պայծառացած:*

ՊԱՅԾԱՌԵՐԱՆԳ, ած. *Պայծառ գոյներ ունեցող:*

ՊԱՅԾԱՌԵՐԵՍ, ած. *Պայծառ երես՝ պայծառ աչքեր ունեցող:*

ՊԱՅԾԱՌԱՀԱՒԱՏ, ած. (Կրօն.) *Լուսաւոր՝ ուղղահաւատ:*

ՊԱՅԾԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պայծառ լինելը, Զուարթութիւն:*

ՊԱՅՄԱՆ, գ. *Սահմանուած չափ՝ կանոն խօսքի: Ոճ, ձեւ, եղանակ: Համաձայնութեան դաշինք, պայմանաժամ: Անհրաժեշտ յատկութիւն:*

ՊԱՅՄԱՆԱԲԱՌ, գ. *Գաղտնաբառ:*

ՊԱՅՄԱՆԱԳԻՐ, գ. *Գրուած կմ գրաւոր պայման: Համաձայնագիր:*

ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Պայմանագրին կմ պայմանագրութեան վերաբերեալ:*

ՊԱՅՄԱՆԱԳՐԵԼ, բ. *Գրաւոր պայման կապել:*

ՊԱՅՄԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պայման գրելը: Համաձայնագրութիւն:*

ՊԱՅՄԱՆԱԴԻՐ, ած. *Նա որ պայման է դրել:*

ՊԱՅՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ, ած. *Պայմանադրուած::*

ՊԱՅՄԱՆԱԴՐԵԼ, բ. *Պայման դնել:*

ՊԱՅՄԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պայման դնելը:*

ՊԱՅՄԱՆԱԹՈՒՂԹ, գ. *Պայմանի թուղթը:*

ՊԱՅՄԱՆԱԺԱՄ, գ. *Այն ժամանակը, որի ընթացքում ույժ ունի պայմանը:*

ՊԱՅՄԱՆԱԿԱՆ, ած. *Ինչ որ կախում ունի մի պայմանից:*

ՊԱՅՄԱՆԱԿԱՆԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պայմանական լինելը:*

ՊԱՅՄԱՆԱՒՈՐ, ած. *Պայման ունեցող:*

ՊԱՅՄԱՆԱՒՈՐԵԼ, բ. *Որեւէ պայմանով սահմանափակել:*

ՊԱՅՄԱՆԵԼ, բ. *Պայման՝ դաշինք կապել:*

ՊԱՅՄԱՆՆԱՄԱԿ, Տ. *Պայմանագիր:*

ՊԱՅՈՒՍԱԿ, գ. *Փոքր պարկ՝ քսակ:*

ՊԱՅՏ, գ. *Ձիու, էշի, եզան ոտքի ձեւով ու մեծութեամբ շինուած տափակ երկաթ:*

ՊԱՅՏԱՀԱՐ, Տ. *Պայտար:*

ՊԱՅՏԱՁԵՒ, ած. *Պայտի ձեւ ունեցող:*

ՊԱՅՏԱՌ, **ՊԱՅՏԱՐ** } գ. *Արհեստաւոր, որ անասունների ոտները պայտում է:*

ՊԱՅՏԱՌՈՒԹԻՒՆ, **ՊԱՅՏԱՐՈՒԹԻՒՆ** } գ. *Պայտառի արհեստը:*

ՊԱՅՏԵԼ, բ. *Անասունի ոտքին պայտ զարնել:*

ՊԱՅՏՈՒՄ, գ. *Պայտելը:*

ՊԱՅՔԱՐ, գ. *Վէճ, կռիւ, բանակռիւ:*

ՊԱՅՔԱՐԵԼ, բ. *Վէճ ունենալ, բանակռիւ մղել: Հակառակուել:*

ՊԱՅՔԱՐՈՒՄ, գ. *Պայքարելը, պայքար մղելը:*

ՊԱՆ, գ. *Չհալած մեղր:*

ՊԱՆ, *Պան աստծու անունից:*

ՊԱՆ, *Վերջադաս մասնիկ, որ կազմում է շատ բարդութիւններ՝ պահող, ջորեպան, խանութպան եւն:*

ՊԱՆԱՄԱ, *Պանամա թերակղզու անունից:* գ. *Շատ խոշոր դրամական խարդախութիւն: Շատ փափուկ յարդէ գըլխարկ:*

ՊԱՆԴԽՏԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ պանդուխտ, պանդուխտի պէս:*

ՊԱՆԴԽՏԱԼԻՑ, ած. *Պանդուխտներով լի:*

ՊԱՆԴԽՏԱԿԱՆ, ած. *Պանդուխտին յատուկ:*

ՊԱՆԴԽՏԱԿԻՑ, ած. գ. *Պանդխտութեան ընկեր:*

ՊԱՆԴԽՏԱՆԱԼ, Տ. *Պանդխտել:*

ՊԱՆԴԽՏԱՌԱՏ, ած. *Պանդուխտներով առատ:*

ՊԱՆԴԽՏԱՍԷՐ, ած. *Պանդխտութիւն սիրող:*

ՊԱՆԴԽՏԱՎԱՅՐ, գ. *Այն տեղը՝ երկիրը, որտեղ ապրում են պանդուխտները:*

ՊԱՆԴԽՏԵԼ, բ. *Իբրեւ պանդուխտ ապրել մի օտար երկրում:*

ՊԱՆԴԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պանդուխտ լինելը:*

ՊԱՆԴՈԿ, գ. *Հիւրատուն, իջեւան ճանապարհի վրայ, տեղ:* Տ. *Հիւրանոց:*

ՊԱՆԴՈԿԱԲՆԱԿ, ած. *Պանդոկում՝ հիւրանոցում ապրող:*

ՊԱՆԴՈԿԱՊԱՆ, գ. *Պանդոկի տէր:*

ՊԱՆԴՈԿԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պանդոկապետ լինելը:*

ՊԱՆԴՈԿԱՊԵՏ, գ. *Պանդոկի տէրը:*

ՊԱՆԴՈԿԱՏԻՐՈՒՀԻ, գ. *Պանդոկապանուհի, կին պանդոկատէր:*

ՊԱՆԴՈՅՐ, ած. *Ապուշ, յիմար: Անխելք:*

ՊԱՆԴՈՐԵԱՆ ՏՈՒՓ, գ. Փոխ. *Որեւէ հանգամանք, որ արտաքուստ հրապուրիչ տեսք ունի, բայց իրօք կարող է պատճառ դառնալ, կմ արդէն դարձել է, խոշոր չարիքների:*

ՊԱՆԴՈՐՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պանդոյր լինելը: Անխելք, յիմար:*

ՊԱՆԴՈՒԽՏ, գ. *Օտարի տանը ապրող:*

ՊԱՆԴՐԵԼ, բ. *Ծառի ճիւղը հողի տակ թաղել:*

ՊԱՆԵՐ, գ. *Դատարանի կոչնագիրը տանող պաշտօնեայ:*

ՊԱՆԹԷՈՆ, (Յուն.) գ. *Հին Հռոմում տաճար բոլոր աստուածներին նուիրուած:* (Նման.) *Տաճար, որտեղ թաղուում են մի ազգի նշանաւոր անձերը: Բազմաստ-*

ուածարան: Դիցարան:

ՊԱՆԻՐ, գ. *Կաթնեղէն ուտելիք: Մակարդուած կաթէ պատրաստուած ուտելիք:*

ՊԱՆԾԱԲԱՆ, ած. *Ճոռոմաբան, պարծենալով խօսող:*

ՊԱՆԾԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Աւելի պանծալի:*

ՊԱՆԾԱԼԻ, ած. *Ինչով կարելի է պանծալ՝ պարծիլ:*

ՊԱՆԾԱՆԱԼ, բ. *Իր յաջողութեամբ կմ առաւելութիւններով շփանալ:*

ՊԱՆԾԱՆԱԼ, Տ. *Պանծալ: Պարծենալ, փառաբանիլ:*

ՊԱՆԾԱՊԱՏԻՒ, ած. *Բարձր՝ պանծալի պատուով:*

ՊԱՆԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պանծալը:*

ՊԱՆԿՐԱՏ
ՊԱՆԿՐԱՏԻՈՆ } (Յուն.) գ. *Ոլիմպիական խաղերի մէջ մրցութեան ձեւ:*

ՊԱՆՏ, գ. *Ոչխարների ոտների հիւանդութիւն:*

ՊԱՆՏԱ, գ. *Վայրի մանր տանձ:*

ՊԱՆՏՈՄԻՄ, (Յուն.) Տ. *Մնջկատակ:*

ՊԱՆՐԱԲԱՇԽ, գ. (Կենդ.) *Պանրի վրայ գոյացող հազիւ նշմարելի ակար:*

ՊԱՆՐԱԳՈՂ, ած. *Պանիր գողացող:*

ՊԱՆՐԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Պանիր շինող վարպետ:*

ՊԱՆՐԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ած. *Պանրագործութեան յատուկ:*

ՊԱՆՐԱԳՈՐԾԱՐԱՆ, գ. *Գործարան, որտեղ մեծ քանակութեամբ պանիրներ են պատրաստում:*

ՊԱՆՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պանիրներ պատրաստելը մեծ քանակութեամբ:*

ՊԱՆՐԱԿԵՐՊ, ած. մկ. *Պանրի նման:*

ՊԱՆՐԱՄԱՆ, գ. *Աման, որի մէջ պանիրը աղաջրով պահում են:*

ՊԱՆՐԱՅԻՆ, ած. *Պանրին յատուկ:*

ՊԱՆՐԱՆԱԼ, բ. *Պանիր դառնալ:*

ՊԱՆՐԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Պանիր վաճառող:*

ՊԱՆՐԱՏԷՐ, գ. *Պանրի տէրը:*

ՊԱՆՐԽՈՏ, գ. *Շրթնածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:*

ՊԱՇ, մկ. *Խեթիւ, ծուռ աչքով:*

ՊԱՇԱՐ, գ. *Ուտելեղէն:* (Եկեղ.) *Չոր մրգեղէն: Պահէստի պարէն:*

ՊԱՇԱՐԱԲԱՐՁ, ած. *Նա որ պաշարը վերցնում է կմ որի վրայ բառնում են՝ կրելու համար:*

ՊԱՇԱՐԱՄԱՆ, գ. *Ճանապարհի պաշարը պահելու աման:*

ՊԱՇԱՐԱԿԻՐ, ած. գ. *Ճանապարհի պաշարը կրող:*

ՊԱՇԱՐԱՊԻՆԴ, ած. *Առատ պաշարով ապահովուած:*

ՊԱՇԱՐԵԼ, բ. *Զօրքով մի քաղաք կմ ամրացրած դիրք շրջափակել:* Նման. *Չորս կողմից պատել: Միտքը սաստիկ զբաղեցնել, ամբողջապէս գրաւել:*

ՊԱՇԱՐԵՂԷՆ, գ. *Ինչ որ պատրաստուած է իբրեւ պաշար:*

ՊԱՇԱՐՈՂԱԿԱՆ, ած. *Պաշարման յատուկ:*

ՊԱՇԱՐՈՒՄ, գ. *Պաշարելը, պաշարուելը:*

ՊԱՇՈՒԼԱԿ, գ. *Իբրեւ սերմացու թողնուած՝ դեղնած վարունգ:*

ՊԱՇՏ, *Բարդութիւնների վերջում գործ է ածուում «պաշտող» նշանակութեամբ:*

ՊԱՇՏԱԿ, գ. *Սպասաւոր, պաշտօնեայ:*

ՊԱՇՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաշտակ լինելը, պաշտօն, ծառայութիւն:*

ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔ, գ. (Եկեղ.) *Աստուածապաշտութեան կարգ:* (Եկեղ.) *Կրօնական յարգանք:*

ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔԱԽԱՌՆ, ած. *Պաշտամունքի աստիճանի հասնող:*

ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔԱՏԵՂԻ, գ. *Պաշտամունք մատուցելու վայր:*

ՊԱՇՏԵԼ, բ. *Ծառայել, սպասաւորել մէկին: Պարտականութիւնը կատարել:*

(Կրօն.) *Աստծուն ծառայել:* Նման. *Հոգաչափ սիրել: Դաւանել, երկրպագել:*

ՊԱՇՏԵԼԻ, ած. *Պաշտելու ենթակայ:*

ՊԱՇՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաշտելը:*

ՊԱՇՏՈՒՄ, գ. (Եկեղ.) *Պատարագից յետոյ տրուած ճաշ (մատաղ?):*

ՊԱՇՏՈՒՄԱՀԱՑ, գ. (Եկեղ.) *Հոգու հաց:*

ՊԱՇՏՊԱՆ, *թիկունքը պահպանող. թիկնապահ.* գ. *Պաշտպանող, Հովանաւոր:* (Իրաւբ.) *Փաստաբան, որ դատարանում հանդէս է գալիս իբրեւ մեղադրեալի շահերի ներկայացուցիչ:*

ՊԱՇՏՊԱՆԱԳԻՐ, գ. *Պաշտպանութիւն արտայայտող գիր՝ փաստաթուղթ:*

ՊԱՇՏՊԱՆԱԿԱՆ, Տ. *Պաշտպանողական:*

ՊԱՇՏՊԱՆԱՅԻՆ, ած. *Պաշտպանութեան վերաբերեալ:*

ՊԱՇՏՊԱՆԵԱԼ, ած. անց. դերբ. *Պաշտպանել՛ի,* գ. (Իրաւբ.) *Այն անձը, որին պաշտպանում է փաստաբանը դատարանում:*

ՊԱՇՏՊԱՆԵԼ, բ. *Յարձակման ենթարկուածին օգնել, Պատսպարել, Հովանաւորել, Ապահով՝ զերծ պահել: Դատարանում մեղադրեալի օգտին խօսել: Հոգ տանել, սպասարկել:*

ՊԱՇՏՊԱՆՈՂԱԿԱՆ, ած. *Պաշտպանելու կամ պաշտպանուելու յատուկ:*

ՊԱՇՏՊԱՆՈՂՕՐԷՆ, մկ. *Իբրեւ պաշտպանող:*

ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաշտպանելը, պաշտպանուելը: Պատսպարութիւն: Հովանաւորութիւն: Ջատագովութիւն: Շախմատի խաղի մէջ՝ դիրքը ամրացնելը:*

ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԺԻ, գ. *Պաշտպան իգական սեռի:*

ՊԱՇՏՊԱՆՈՒՄ, գ. *Պաշտպանելը, պաշտպանուելը:*

ՊԱՇՏՊԱՆՈՒՆԱԿ, ած. *Ինքն իրեն պաշտպանելու ընդունակ:*

ՊԱՇՏՊԱՆՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաշտպանունակ լինելը:*

ՊԱՇՏՕՆ, գ. *Ծառայութիւն, տեւական յատուկ գործ հիմնարկում:* (Կրօն.) *Ծառայութիւն աստծուն:* (Կրօն.) *Կրօնական արարողութիւններ:*

ՊԱՇՏՕՆԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մէկին պաշտօն տալը:*

ՊԱՇՏՕՆԱԳԻՐ, գ. *Պաշտօնական գրութիւն:*

ՊԱՇՏՕՆԱՋԳԵՍՏ, գ. *Զգեստ, որ յատուկ է որոշ պաշտօնի:*

ՊԱՇՏՕՆԱԶՈՒՐԿ, ած. *Պաշտօնից զրկուած:*

ՊԱՇՏՕՆԱԶՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաշտօնից զրկուելը:*

ՊԱՇՏՕՆԱԹԵՐԹ, գ. *Պաշտօնական թերթ:*

ՊԱՇՏՕՆԱԹՈՂ, ած. *Պաշտօնը թողած:*

ՊԱՇՏՕՆԱԹՈՒՂԹ, Տ. *Պաշտօնագիր:*

ՊԱՇՏՕՆԱԽՈՒՄԲ, գ. *Պաշտօնեաների խումբ:*

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆ, ած. *Ինչ որ մէկը կատարում է իբրեւ պաշտօնեայ, պաշտօնի պահանջով: Ոչ մտերմական, ընդհանուր, սովորական:*

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաշտօնական լինելը:*

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՏԱՐ, գ. *Նա որ կատարում է մի պաշտօն ժամանակաւորապէս:*

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաշտօնակատար լինելը:*

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաշտօնի կարգելը:*

ՊԱՇՏՕՆԱԿԻՑ, ած. գ. *Պաշտօնով ընկեր:*

ՊԱՇՏՕՆԱՄՈԼ, ած. *Պաշտօն գտնելու չափազանց հետամուտ:*

ՊԱՇՏՕՆԱՆԿ, ած. *Պաշտօնից ընկած, պաշտօնից ձգուած: Պաշտօնազուրկ:*

ՊԱՇՏՕՆԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաշտօնանկ լինելը:*

ՊԱՇՏՈՆԱՊԵՏ, Տ. *Պաշտոնատար:*
ՊԱՇՏՈՆԱՊԷՍ, մկ. *Պաշտոնական կերպով:*
ՊԱՇՏՈՆԱՍԷՐ, ած. *Պաշտոն սիրող:*
ՊԱՇՏՈՆ(Ա)ՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաշտոնասէր լինելը:*
ՊԱՇՏՈՆԱՎԱՅՐ, Տ. *Պաշտոնատեղ(ի):*
ՊԱՇՏՈՆԱՎԱՐ, ած. *Պաշտոն վարող:*
ՊԱՇՏՈՆԱՎԱՐԵԼ, բ. *Պաշտոն կատարել:*
ՊԱՇՏՈՆԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաշտոն վարելը, պաշտոնում ծառայելը:*
ՊԱՇՏՈՆԱՏԱՐ, ած. գ. *Որեւէ պաշտոն կատարող:*
ՊԱՇՏՈՆԱՏ(Ա)ՐՈՒՄ, գ. *Պաշտոնատար լինելը:*
ՊԱՇՏՈՆԱՏԵՂ(Ի), գ. *Պաշտոնը կատարելու տեղը:*
ՊԱՇՏՈՆԱՏԷՐ, գ. *Պաշտոն ունեցող, ծառայող:*
ՊԱՇՏՈՆԱՐԱՆ, Տ. *Նախարարություն:*
ՊԱՇՏՈՆԱՐԱՐ, ած. (Կրօն.) *Պաշտոնատար, կրօնական պաշտամունք կատարող:*
ՊԱՇՏՈՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Կրօնական պաշտամունք կատարելը:*
ՊԱՇՏՈՆԱՑԱՆԿ, գ. *Պաշտոնների ցանկ:*
ՊԱՇՏՈՆԱՒՈՐ, ած. *Պաշտոն ունեցող:* Հկռ. *Անպաշտօն:*
ՊԱՇՏՈՆԵԱՅ, գ. *Որեւէ հիմնարկում մնայուն պաշտոն վարող:* Տ. *Նախարար:* (Կրօն.) *Աստծու երկրպագու:*
ՊԱՇՏՈՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Կրօնական պաշտամունքի երգեցողություն, ժամերգություն:*
ՊԱՇՏՈՆԷԱԿԱՆ, ած. *Պաշտոնեայի կմ պաշտոնի վերաբերեալ:*
ՊԱՇՏՈՆԷՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաշտոնեաների կազմը:*
ՊԱՇՏՈՆԸՆԿԵՑՈՒԹԻՒՆ } գ. *Պաշտոն-*
ՊԱՇՏՈՆԸՆԿԻՑՈՒԹԻՒՆ }
անկ անելը, պաշտոնից հեռացնելը:
ՊԱՉԵԼ, բ. *Պագնել:*
ՊԱՉԻԿ, գ. (Փաղաքշ.) *Պագիկ:*
ՊԱՉՊՉԵԼ,
ՊԱՉՊՉՈՒԵԼ, բ. *Մի քանի անգամ, մի քանի բան՝ պաչել:*
ՊԱՉՊՉՈՒԵԼ, բ. *Համբուրռուել:*
ՊԱՊ, գ. *Հօր կմ մօր հայրը:*
ՊԱՊ, գ. (Կրօն.) *Հոգեւոր հայր, քահանայապետ:*
ՊԱՊԱ, գ. *Հայր, հայրիկ: Մեծ հայր:*
ՊԱՊԱԴԱՒԱՆ, ած. գ. (Եկեղ.) *Մոլեռանդ ջատագով պապերի իշխանութեան:*
ՊԱՊԱԿ, գ. *Սաստիկ ծարաւ:* Նման. *Սաստիկ*
ՊԱՊԱԿԱՆ, ած. *Պապին յատուկ, վերաբերեալ:*
ՊԱՊԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Պապական լինելը:*
ՊԱՊԱԿԵԼ, բ. *Սաստիկ ծարաւ զգալ:*
ՊԱՊԱԿԻՉ, ած. *Նա որ պապակեցնում է, պապակեցնող:*
ՊԱՊԱԿԼՈՒՆՋ, գ. *Անորոշ տեսակի մի բոյս: Աչքի գարի:*
ՊԱՊԱԿՈՒՄ, գ. *Պապակելը:*
ՊԱՊԱԾԻԿ, գ. *Տափակ ու կլոր՝ մէջտեղը ծակ հաց. գուլգուտ:*
ՊԱՊԱՆՁԱԿԱՆ, ած. *Պապանձեցնելու արժանի:*
ՊԱՊԱՆՁԵԼ, բ. *Լռել: Լեզուն կապուիլ:*
ՊԱՊԱՆՁՈՒԵԼ, բ. *Լեզուն կապուել:* Նման. *Յանդիմանուելով լռել: Յամառութեամբ լուռ մնալ:*
ՊԱՊԱՆՁՈՒՄ, գ. *Պապանձուելը:*
ՊԱՊԱՉԻՒՆ, գ. *Պապաչելը:* Կապիկի *ձայն հանել:*
ՊԱՊԱՐ, գ. (Մանկ.) *Պար, պարպար, երեխայի խաղալը:*
ՊԱՊԵՆԱԿԱՆ, ած. *Պապի, պապից մնացած: Հնուց մնացած:*
ՊԱՊԸՆՏԻՐ, ած. *Պապ ընտրող:*

ՊԱՊԺՈՒՌ, գ. *Մի տեսակ դեղնաւուն խաղող:*
ՊԱՊԻ, գ. *Մեծ հայր, պապ:*
ՊԱՊԻՐՈՒՍ, ՊԱՊԻՒՐՈՍ, գ. (Բուս.) *Պրտուների մի տեսակը, որ բուսնում է Եգիպտոսում:*
ՊԱՊԼԻՍ, գ. (Բուս.) *Վայրի խաշխաշ բոյսը:*
ՊԱՊԿԵ ԳԼՈՒՑ, գ. (Բուս.) *Եղեսպակի մի տեսակը:*
ՊԱՊԿԼՈՐ, գ. (Բուս.) *Շուշանազգիների կարգին պատկանող բոյս:*
ՊԱՊՈՆՔ, գ. *Պապի մեծ հօր ընտանիքը:*
ՊԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Պապ լինելը:*
ՊԱՊՈՒԼԱՅ, գ. *Յնցոտիներ հագած մարդ:*
ՊԱՊՈՒԿ, գ. *Խեղճ ծերուկ: Ծեր մուրացկան:*
ՊԱՊՈՒԿ, գ. (Կենդ.) *Գորշագոյն բազմոտանի միջատ:*
ՊԱՊՈՒՆԱՃ
ՊԱՊՈՒՆԻՃ } (Արաբ. Պարս.) Տ. *Երիցուկ:*
ՊԱՌԱԿԱՄԱՅՐ, գ. *Հորթ ունեցող կով:*
ՊԱՌԱԿԱՆ, գ. *Որսի շներ, որսկան շների խումբ:*
ՊԱՌԱԿԼԻՏՈՍ, (Յուն.) ած. (Կրօն.) *Մխիթարիչ:*
ՊԱՌԱԿՏԵԼ, բ. *Ոչխարների պառակը:* Նման. *Միաբանութիւնը խախտել: Բաժանել, ջլատել:*
ՊԱՌԱԿՏԻՉ, ած. գ. *Նա որ պառակտում է: Բաժանիչ, ջլատիչ:*
ՊԱՌԱԿՏՈՒԹԻՒՆ
ՊԱՌԱԿՏՈՒՄ } գ. *Պառակտելը:*
ՊԱՌԱՒ, ած. *Ծերացած, հասակն առած (կնոջ մասին): Գործ է ածւում եւ ծերացած տղամարդու մասին:*
ՊԱՌԱՒԱԿԱՆ, ած. *Պառաւներին յատուկ, վերաբերեալ:*
ՊԱՌԱՒԱՇԷՆՔ, ած. *Պառաւ շինող:*
ՊԱՌԱՒԵԼ, բ. *Ծերանալ, տարիքն անցնել:* Նման. *Հնանալ:*
ՊԱՌԱՒԵՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Պառաւելի,* նոյն նշ.:
ՊԱՌԱՒՈՏԵԼ, բ. *Պառաւի տեսք ստանալ:*
ՊԱՌԱՒՆԱԿ, մկ. *Պառաւի պէս:*
ՊԱՌԱՒՈՐԴԻ, գ. (Կրօն.) *Պառաւի որդի:*
ՊԱՌԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պառաւ լինելը:*
ՊԱՌԱՒՈՒՄ, գ. *Պառաւելը:*
ՊԱՌԻԿ, գ. *Պառաւիկ:*
ՊԱՌԿԱՅՈՅՑ, գ. *Յոյց, որ արուում է պառկած:*
ՊԱՌԿԵԼ, բ. *Գետնի վրայ մեկնուել, մարմնի երկայնութեամբ տարածուել: Անկողին մտնել քնելու: Հիւանդութեան պատճառով անկողին մտնել: Քնել:*
ՊԱՌԿԵՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Պառկել'ի,* նոյն նշ.:
ՊԱՌԿՈՒԿ, ած. մկ. *Պառկած:*
ՊԱՌՆԱՍԱԿԱՆ, ած. *Պառնաս լեռան անունից Յունաստանում: Պառնասում ապրող: Վիպապաշտ բանաստեղծութեան հետեւող:*
ՊԱՌՇԱՎՈՇԱՆ, գ. (Բուս.) *Զարխոտի մի տեսակը:*
ՊԱՌՈՒԽ, գ. (Եկեղ.) *Ծխատէր քահանայ:*
ՊԱ՜Ռ-ՊԱՌ, մկ. *Բարձրաձայն:*
ՊԱՌՈՒԿ, գ. (Փաղաքշ.) *Պառաւած, թառամած:*
ՊԱՍ, գ. *Պահեցողութիւն: Ձեռնպահութիւն ուրիշ բաներից:* ած. *Ինչ որ արգելուում է ուտել պաս օրերում:*
ՊԱՍ, գ. *Ոսպով սպաս:*
ՊԱՍԱԿԱՆ, ած. գ. *Թանապուր:*
ՊԱՍԱԿԵՐ, ած. *Պասը ուտող:*
ՊԱՍԱՀԱՆ ԱՆԵԼ, *Մեծ պասի երկուշաբթի օրը ամանեղէնները լուալ:*
ՊԱՍԱՀԱՐԵԼ, բ. *Երկարատեւ պաս պահելուց հիւծուել:*
ՊԱՍԱՆԻԿ, գ. *Զինուորական հասարակ պաշտօնեայ, սպասաւոր:*

ՊԱՍԲԱՐԵԻ, գ. *Այցելութիւն, որ կատարում է փեսան աներանց տունը՝ մեծ պասը շնորհաւորելու:*
ՊԱՍԲԵՐԱՆ, ած. *Պաս բռնած բերանով:*
ՊԱՍԷՔԹԱՆ, գ. *Թանով ապուր, որ եփում են զատկին:*
ՊԱՍԿՈՒՃ, գ. (Կենդ.) *Անգղների ցեղին պատկանող թռչուն:*
ՊԱՍՈՒՑ, ած. *Պաս օրուայ, պաս օրը գործածելու սահմանուած:*
ՊԱՍՊԱՐԱԿ, գ. *Բահի մի մասը:*
ՊԱՍ-ՊԱՐԱՊ, ած. մկ. *Բոլորովին պարապ:*
ՊԱՍՏԱՌ, գ. *Փռոց, սփռոց: Ընդհանրապէս լաթի կտոր:*
ՊԱՍՏԱՌ, գ. *Շարժանկարի կմ հեռատեսիլի հեռարձակումի սարք (էկրան):*
ՊԱՍՏԱՌԱԳՈՐԾ, ած. *Արհեստաւոր, որ սենեակներում պաստառ է խփում:*
ՊԱՍՏԱՌԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաստառագործ լինելը:*
ՊԱՍՏԱՌԱԴՐՈՒԱԾ, ած. *Սփռոց, փռոց դրուած:*
ՊԱՍՏԱՌԱԼԻ, ած. *Պաստառներով լցուած, առատ:*
ՊԱՍՏԱՌԱԿԱԼ, գ. *Պաստառը բռնած, պահիչ:*
ՊԱՍՏԱՌԱԿԻՐ, ած. գ. *Պաստառ կրող:*
ՊԱՍՏԵՂ, գ. *Քաղցրեղէն ուտելիք:*
ՊԱՍՏԷՕՐԱՑՈՒՄ, գ. *Կաթը՝ գինին եւ այլ հեղուկներ որոշ աստիճան տաքացնելը:*
ՊԱՍՔԵԼ, բ. *Սաստիկ ծարաւ զգալ:*
ՊԱՍՔՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պասքելը:*
ՊԱՏ, գ. *Պատելը, արգելապատ:*
ՊԱՏԱԲԵԿՈՐ, գ. *Պատի բեկոր՝ կտոր:*
ՊԱՏԱԾԱԿ, գ. *Պատի մէջ ծակ:*
ՊԱՏԱԾԱԿՈՒՄ, գ. *Պատը ծակելը:*
ՊԱՏԱՀ, գ. *Պատահմունք: Պատահար:*
ՊԱՏԱՀԱԲԱՐ, մկ. *Պատահմամբ:*
ՊԱՏԱՀԱԿԱՆ, ած. *Պատահմամբ տեղի ունեցած:*
ՊԱՏԱՀԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատահական լինելը:*
ՊԱՏԱՀԱՊԷՍ, Տ. *Պատահաբար:*
ՊԱՏԱՀԱՐ, գ. *Պատահմունք:*
ՊԱՏԱՀԵԼ, բ. *Մի դէպք տեղի ունենալ անսպասելի կերպով: Պատահաբար հանդիպել:*
ՊԱՏԱՀՄՈՒՆՔ, գ. *Անսպասելի պատահած դէպք:*
ՊԱՏԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Իրար պատահելը՝ հանդիպելը:*
ՊԱՏԱՀՕՐԷՆ, Տ. *Պատահաբար:*
ՊԱՏԱՂԵԼ, բ. *Մի բանով զբաղուել:*
ՊԱՏԱՂԻՃ, գ. *Պատաատուկ բոյս:*
ՊԱՏԱՂԻՉ, ած. *Ինչ որ զբաղեցնում է:*
ՊԱՏԱՂՈՒՄ, գ. *Պատաղելը: Զբաղում:*
ՊԱՏԱՆ, գ. *Փաթաթան, վիրակապ:*
ՊԱՏԱՆԱՒՈՐԵԼ, Հմմտ. *Պատանել:*
ՊԱՏԱՆԴ, գ. *Կաշկանդուած, կապկապած: Մարդ, որին մէկը թողնում է մի ուրիշի մօտ իբրեւ գրաւական:*
ՊԱՏԱՆԴԱՌՈՒ, ած. *Նա որ պատանդ է վերցնում:*
ՊԱՏԱՆԴԱՌՈՒՄ, գ. *Պատանդ վերցնելը:*
ՊԱՏԱՆԴԱՏՈՒ, ած. *Նա որ պատանդ է տալիս:*
ՊԱՏԱՆԴԵԼ, բ. *Կաշկանդել:*
ՊԱՏԱՆԴԻՉ, ած. *Պատանդող:*
ՊԱՏԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատանդ լինելը:*
ՊԱՏԱՆԵԱԿ, (Փաղաքշ.), գ. *Փոքր պատանի:*
ՊԱՏԱՆԵԱԿ, գ. *Փոքր պատանի:*
ՊԱՏԱՆԵԼ, բ. *Մեռելը պատանքով փաթաթել:*
ՊԱՏԱՆԵԿԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Արուագիտութիւն:*
ՊԱՏԱՆԵԿԻԿ, գ. *Շատ փոքր պատանի:*
ՊԱՏԱՆԵԿՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Պատանութիւն:*
ՊԱՏԱՆԻ, գ. *Ջահել տղայ:*
ՊԱՏԱՆԻՈՒԹԻՒՆ,

ՊԱՏԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատանի լինելը:*
ՊԱՏԱՆՈՎԻ, մկ. *Պատէ պատ ընկնելով:*
ՊԱՏԱՆՔ, գ. *Սպիտակ սաւան, որի մէջ պատատում են մեռելը եւ վրան կարում եւ ապա դագաղ դնում:*
ՊԱՏԱՆՔԵԼ, ՊԱՏԸՆՔԵԼ, Տ. *Պատանել:*
ՊԱՏԱՇԱՐ, գ. *Շարած պատ:*
ՊԱՏԱՌ, գ. *Մի ամբողջից պատառելով բաժանած մի կտոր:* ած. մկ. *Փոքր ինչ, մի քիչ:*
ՊԱՏԱՌԱԲՈՅԾ, Տ. *Հացկատակ:*
ՊԱՏԱՌԱՊԱՏԻՐ, ած. *Մի պատառ հացից խաբուող:*
ՊԱՏԱՌԱՔԱՂ, գ. Տ. *Մսահան: Պատառ վերցնելու սեղանի անօթ, մետաղեայ ատամներով:*
ՊԱՏԱՌԵԼ, բ. *Մի նուրբ բան ուժով ձգելով կտրել: Ներքին ուժով պայթեցնել: Ճեղքել, քանդել: Ծակել, կտրել:*
ՊԱՏԱՌԻԿ, գ. *Փոքր պատառ:*
ՊԱՏԱՌՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատառող լինելը:*
ՊԱՏԱՌՈՏԵԼ, բ. *Յաճախ կամ շատ տեղերից պատառել:*
ՊԱՏԱՌՈՏԻ}
ՊԱՏԱՌՈՏՈՒՆ} ած. *Պատառոտուած:*
ՊԱՏԱՌՈՒԱԾՔ, գ. *Պատառուելը, պատառում:* Փոխ. *Պառակտում, երկպառակութիւն:*
ՊԱՏԱՌՈՒՄ, գ. *Պատառելը:*
ՊԱՏԱՍԽԱՆ, գ. *Խօսք, որ մէկն ասում է իրեն տրուած հարցին բաւարարելու համար: Նամակ, հեռագիր, որ մէկն ուղարկում է իր ստացած նամակի կամ հեռագրի հետեւանքով: Ինքնարդարացման խօսք: Գործողութիւն, որ մէկը կատարում է իբրեւ հակակշիռ հակառակորդի կամ ախոյեանի մի գործողութեան դէմ:*
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատասխանատուութիւն:*

ՊԱՏԱՍԽԱՆԱԳԻՐ, գ. *Պատասխան պարունակող գիր:*
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱԿԱՆ, ած. *Պատասխան պարունակող:*
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒ, ած. *Նա որ պատասխան պէտք է տայ իր արածի համար:*
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատասխան տալը:*
ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՐԵԼ, բ. *Պատասխան տալ:*
ՊԱՏԱՍԽԱՆԵԼ, բ. *Ասել կամ գրել մի բան: Եղած առարկութիւնը խօսքով կամ գրով հերքել: Պատասխանատու լինել:*
ՊԱՏԱՏ, գ. *Փաթէթ,փաթաթան:*
ՊԱՏԱՏԱԿ, գ. *Պատի տակը:*
ՊԱՏԱՏԵԼ, բ. *Փաթաթել:*
ՊԱՏԱՏՈՒԿ, գ. *Բրդի կծիկ:* (Բուս.) *Պատատուկներ:*
ՊԱՏԱՏՈՒՄ, գ. *Պատատելը, պատատուելը: Փաթաթուելը:*
ՊԱՏԱՐԱԳ, գ. (Կրօն.) *Նուէր, ընծայ: Պատարագի երգեցողութիւնը: Զոհաբերում, զոհի նուէր:*
ՊԱՏԱՐԱԳԱԲԱՐՁ, ած. *Ընծաները կըրող՝ բերող:*
ՊԱՏԱՐԱԳԱԲԵՐ, ած. *Ընծայ բերող:*
ՊԱՏԱՐԱԳԱՋՈՀ, ած. (Կրօն.) *Որտեղ Աստծուն մատուցւում էր զոհերով:*
ՊԱՏԱՐԱԳԱԿԻՑ, ած. (Եկեղ.) *Միասին պատարագ անող:*
ՊԱՏԱՐԱԳԱՄԱՏՈՅՑ, ած. (Եկեղ.) *Զոհ կամ նուէր մատուցող:* ած. գ. (Եկեղ.) *Գիրք, որի մէջ գրուած են աղօթքները:*
ՊԱՏԱՐԱԳԱՏՈՒՆ, Տ. *Մեռելատուն:*
ՊԱՏԱՐԱԳԱՐԱՆ, գ. *Որտեղ պատարագ են անում:*
ՊԱՏԱՐԱԳԻՉ, ած. գ. (Եկեղ.) *Պատարագ մատուցանող:*
ՊԱՏԱՐԱԳՈՒՄ, գ. *Զոհ կամ պատարագ մատուցանելը:*
ՊԱՏԱՐԵԼ, բ. *Լիուլի լցնել:*

ՊԱՏԱՐՈՒՆ, ած. *Լիուլի լցուած:*
ՊԱՏԱՔԱՐ, գ. *Պատ շարելու քար:*
ՊԱՏԳԱՄ, գ. *Պատուէր, արտայայտուած կամք: Հեթանոսական աստուածների կամքը:* (Կրօն.) *Աստծու կամքը: Հեղինակաւոր անձի կողմից գրուած պատուէր:*
ՊԱՏԳԱՄԱԲԱՐ, մկ. *Պատգամի նման, հեղինակաւոր կերպով:*
ՊԱՏԳԱՄԱԲԵՐ, ած. գ. *Նա որ պատգամը տանում հասցնում է՝ ում հարկն է, դեսպան:*
ՊԱՏԳԱՄԱԳԻՐ, ած. (Կրօն.), *Աստծու պատգամները գրող:*
ՊԱՏԳԱՄԱԽՕՍ, ած. գ. (Կրօն.) *Նա որ աստուածների կամ աստծու պատգամը խօսում է՝ յայտնում է:*
ՊԱՏԳԱՄԱԾԻՆ, ած. (Կրօն.) *Պատգամները ծնող:*
ՊԱՏԳԱՄԱՍԱՑ, ած. գ. *Մէկի կողմից ուղարկուած պատգամը:*
ՊԱՏԳԱՄԱՏԱՐ, ած. *Պատգամը տանող:*
ՊԱՏԳԱՄԱՏՈՒ, ած. գ. *Պատգամ տուող:*
ՊԱՏԳԱՄԱՒՈՐ, ած. գ. *Նա որ մէկի կամ մի խմբի կողմից ուղարկւում է ուրիշի մօտ՝ ուղարկողների կամքը կամ առաջարկութիւններն յայտնելու. ներկայացուցիչ: Նա որ մէկի կողմից լիազօրւում է բանակցել ուրիշի հետ որոշ հարցի մասին: Ազգի կամ նրա մի մասի կողմից ընտրուած անձ, որ լիազօրւում է մասնակցելու պետական կամ հասարակական բնոյթ ունեցող ժողովների նիստերի:*
ՊԱՏԳԱՄԱՒՈՐԱԿԱՆ, ած. *Պատգամաւորին յատուկ:*
ՊԱՏԳԱՄԱՒՈՐԵԼ, բ. *Պատգամաւոր ուղարկել:*
ՊԱՏԳԱՄԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատգամաւոր լինելը:*
ՊԱՏԳԱՄԵԼ, գ. *Պատգամ տալ:*
ՊԱՏԳԱՐԱԿ, գ. *Երկու ձողերի վրայ ամբացած տախտակամած, որի վրայ նստեցնում կամ պառկեցնում են հիւանդին կամ վիրաւորին:*
ՊԱՏԳԱՐԱԿԱԲԱՐՁ
ՊԱՏԳԱՐԱԿԱԿԻՐ } ած. գ. *Պատգարակը վերցնող:*
ՊԱՏԳԱՐԱԿԱՒՈՐ, ած. *Պատգարակ ունեցող:*
ՊԱՏԵԱՆ, գ. *Ինչ որ ծառայում է մի բան պատելու: Երկայնաձեւ ու նեղ աման: Մի քանի պտուղների պինդ կեղեւ:* Նման. *Զրահ: Պահպանակ:*
ՊԱՏԵԱՆԱԿԻՐ, ած. գ. *Պատեան կրող:*
ՊԱՏԵԼ, բ. *Պատ՝ ցանկապատ քաշել: Պատանել, Ծածկել: Շրջեցնել:*
ՊԱՏԵՀ, ած. *Տեղին կամ ժամանակին պատահած:*
ՊԱՏԵՀԱԲԱՐ, մկ. *Պատեհ կերպով, պատշաճաբար:*
ՊԱՏԵՀԱԿԱՆ, ած. *Պատեհ, Ինչ որ կատարւում է հանգամանքներին յարմարուելով:*
ՊԱՏԵՀԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղաքականութիւն՝ ըստ որում մարդ դժուար հանգամանքներում մեղմացել ու չափաւորել է իր սկզբունքները:*
ՊԱՏԵՀԱՊԱՇՏ, ած. *Պատեհ հանգամանքները իր շահերին օգտագործող:*
ՊԱՏԵՀԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատեհապաշտ լինելը:*
ՊԱՏԵՀԱՒՈՐ, ած. *Պատեհ:*
ՊԱՏԵՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատեհ՝ պատշաճ լինելը:*
ՊԱՏԵՆԱԳՈՐԾ, գ. *Պատեաններ շինող:*
ՊԱՏԵՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատենագործ լինելը:*
ՊԱՏԵՆԱԶԷՆ, ած. *Պատեաններով զինուած, զրահաւորուած:*
ՊԱՏԵՆԱԹԵՒ, ած. *Թեւերի վրայ պատեաններ ունեցող:*
ՊԱՏԵՆԱՁԵՒ, ած. *Պատեանի ձեւ ունեցող:*

ՊԱՏԵՆԱՄԵՐԿ, ած. *Պատեանից մերկացրած:*

ՊԱՏԵՆԱՊԱՏ, ած. *Պատեանի նման պատուած:*

ՊԱՏԵՆԱՒՈՐ, ած. *Պատեան ունեցող:*

ՊԱՏԵՆԻԿ, գ. *Փոքր պատեան (բզէզների):*

ՊԱՏԵՐԱԶՄ, գ. *Զինուած ոյժերով ընդհարում: Միանուագ ընդհարում:* Նման. *Կագ ու կռիւ: Հակառակ զգացումների ընդհարում:*

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱԳԷՏ, Տ. *Ռազմագէտ:*

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱԳԼՈՒԽ, գ. *Պատերազմի գլխաւորը:*

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱԿԱՆ, ած. *Պատերազմին յատուկ: Պատերազմի հետեւանքնով ձեռք բերուած:* Հմմտ. *Պաշարողական դրութիւն:*

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատերազմակից լինելը:*

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՇՈՒՆՉ, ած. *Պատերազմ շնչող:*

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՊԱՏ, ած. *Պատերազմով պատուած:*

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՊԱՏՈՒՄ, գ. *Պատերազմի մասին ստեղծագործութիւններ:*

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՍԷՐ, ած. *Պատերազմ սիրող: Կռուասէր:*

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատերազմասէր լինելը:*

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՏԵԱՑ, ած. *Պատերազմը ատող:*

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՏՈՒ, ած. *Պատերազմ տուող:*

ՊԱՏԵՐԱԶՄԱՓՈՐՁ, ած. *Պատերազմի մէջ փորձուած:*

ՊԱՏԵՐԱԶՄԵԼ, բ. *Զինուած ոյժերով պատերազմ մղել: Ընդհանրապէս՝ կռուել:* Նման. *Պայքարել մի բանի դէմ:*

ՊԱՏԵՐԱԶՄԻԿ, ած. *Պատերազմող, ռազմիկ:*

ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՉ, ած. գ. *Նա որ պատերազմում է:*

ՊԱՏԵՐԱԶՄՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատերազմող լինելը:*

ՊԱՏԺԱԳԻՐՔ, Տ. *Պատժական օրէնսգիրք:*

ՊԱՏԺԱԳՈՐԾԻՔ, գ. *Պատժելու համար նախատեսուած՝ օգտագործուող գործիք:*

ՊԱՏԺԱԿԱՆ, ած. *Պատժի եւ պատժելու յատուկ:*

ՊԱՏԺԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատժելի՝ պատժի արժանի լինելը:*

ՊԱՏԺԱԿԻՐ, ած. *Պատիժ կրող:*

ՊԱՏԺԱԿԻՑ, ած. *Պատժի ընկեր:*

ՊԱՏԺԱՀԱԼԱԾ, ած. *Պատիժը հալածող, պատժից խուսափող:*

ՊԱՏԺԱՀԱՐ, ած. *Պատժով հարուածուած:*

ՊԱՏԺԱՊԱՐՏ, ած. գ. *Նա որ գործած յանցանքի համար պարտաւոր է պատիժ կրել:*

ՊԱՏԺԱՊԱՐՏԵԼ, բ. *Պատժի ենթարկել:*

ՊԱՏԺԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատժապարտ լինելը:*

ՊԱՏԺԱՋՈԿԱՏ, Տ. *Պատժիչ ջոկատ:*

ՊԱՏԺԱՍԷՐ, ած. *Պատժել սիրող:*

ՊԱՏԺԱՏԵՍԱԿ, գ. *Պատժի տեսակ:*

ՊԱՏԺԱՐԱՆ, գ. *Պատժի տեղ:*

ՊԱՏԺԱՐԱՐ, ած. *Պատիժ տուող:*

ՊԱՏԺԱՒՈՐ, ած. *Պատժի ենթարկուած:*

ՊԱՏԺԵԼ, բ. *Մէկին՝ գործած յանցանքի համար օրէնքով սահմանուած պատիժը տալ:*

ՊԱՏԺԵԼԻ, ած. *Ինչ որ ըստ օրէնքի արժանի է պատժի:*

ՊԱՏԺԻՉ, ած. *Պատժող, պատժելու համար կազմակերպուած:*

ՊԱՏԺՈՂԱԿԱՆ, ած. *Պատժելու վերաբերեալ:*

ՊԱՏԺՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատժելը:*

ՊԱՏԻԺ, գ. *Զգալի չարիք, որին ենթարկուում է մէկը քրէական դատարանի*

վըժռով:
ՊԱՏԻՃ, գ. *Մի քանի բոյսերի պատեանը: Կանաչ լոբիա: Ակացիա ծառը:*
ՊԱՏԻՃԱՂ, ած. *Ոլորապտոյտ, մանուածապատ:*
ՊԱՏԻՃԱՒՈՐ, ած. *Պատիճ ունեցող:*
ՊԱՏԻՐ, ած. *Արտաքին հրապոյրով խաբող, խաբէական:*
ՊԱՏԻԻ, գ. *Փառք, շուք, յարգանք: Բարի անուն՝ համբաւ: Պարծանք, Բարձր դիրք, Շքանշան, Ընծայ, նուէր:* (Քրկն.) *Մի նշան, ւ գրի նման, որ դնում էին համառօտութեամբ գրուած բառերի վրայ:*
ՊԱՏՕԱԿԱՆ, ած. *Մէկի տան պատը ծակող:*
ՊԱՏԿԱՆ, ած. *Պատկանաւոր, պատշաճ: Օրինաւոր:*
ՊԱՏԿԱՆԱԲԱՐ, մկ. *Ինչպէս պատկանում է, պատշաճաբար:*
ՊԱՏԿԱՆԱԳԻՐ, ած. *Պատշաճաբար գրուած:*
ՊԱՏԿԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատշաճաւոր գրութիւն:*
ՊԱՏԿԱՆԱԿԻՐ, ած. *Պատկանաւոր, գեղեցկայարմար:*
ՊԱՏԿԱՆԱՏԵՍԱԿ, ած. *Պատշաճ՝ վայելուչ տեսք ունեցող:*
ՊԱՏԿԱՆԱՒՈՐ, ած. *Նա՝ որին պատշաճ է. յարմարաւոր, արժանաւոր: Տեղին:*
ՊԱՏԿԱՆԱՒՈՐԱԲԱՐ, մկ. *Պատկանաւոր կերպով:*
ՊԱՏԿԱՆԴԱՐԱՆ, գ. *Նետի աման:* Տ. *Կապարճ:*
ՊԱՏԿԱՆԵԼ, բ. *Յարմարեցնել: Կցել:*
ՊԱՏԿԱՆԵԼ, բ. *Պատշաճ լինել, Սեփականութիւնը լինել: Սեփականիլ:*
ՊԱՏԿԱՆԵԼԻ, ած. *Ինչ որ պատկանելու է: Սեփականութիւն ըլլալը:*
ՊԱՏԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, ՊԱՏԿԱՆՈՒՄ } գ. *Պատկանելը:*
ՊԱՏԿԱՌ, գ. Տ. *Պատկառանք: Ամօթ:*
ՊԱՏԿԱՌԱԶԴՈՒ, ած. *Յարգանք պարտադրող:*
ՊԱՏԿԱՌԱԿԱՆ, ած. *Ինչից պէտք է պատկառել, ամօթալի:*
ՊԱՏԿԱՌԱՆՔ, գ. *Ամօթի զգացում, Ակնածութիւն:*
ՊԱՏԿԱՌԵԼ, բ. *Ամօթ զգալ:*
ՊԱՏԿԱՌԵԼԻ, ած. *Որից կմ ինչից որ մարդ պատկառում է: Վեհաշուք:*
ՊԱՏԿԱՌԿՈՏ, Տ. *Ամօթխած:*
ՊԱՏԿԱՌՈՏ, ած. *Ամօթխած:*
ՊԱՏԿԱՌՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Պատկառանք:*
ՊԱՏԿԱՌՈՒԿ, գ. (Բուս.) *Թիթեռնածաղիկների կարգին պատկանող գեղեցիկ բոյս:*
ՊԱՏԿԱՐ, գ. *Հանդերձի եզերքների պատաձեւ կարը:*
ՊԱՏԿԵԼ, բ. *Կուտել:*
ՊԱՏԿԵՐ, գ. *Կերպարանք: Դէմքի դրոշմ մետաղի վրայ: Նկար: Դէմք՝ կերպարանք: Պատկերաւուր:*
ՊԱՏԿԵՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գիտութիւն եւ բացատրութիւն հին պատկերների, քանդակների եւ արձանների:*
ՊԱՏԿԵՐԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Քրիստոնէական մի աղանդ, որ ծագեց ութերորդ դարում եւ քարոզում էր ջարդել սրբերի պատկերները:*
ՊԱՏԿԵՐԱԳԷՏ, ած. գ. *Պատկերագիտութեան հմուտ:*
ՊԱՏԿԵՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գիտութիւն նկարուած կմ քանդակուած պատկերների:*
ՊԱՏԿԵՐԱԳԻՐ, ած. *Պատկեր գրող:*
ՊԱՏԿԵՐԱԳՈՐԾ, ած. *Պատկերներ շինող:*
ՊԱՏԿԵՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատկերագործ լինելը:*
ՊԱՏԿԵՐԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Պատկերագրութեան յատուկ:*
ՊԱՏԿԵՐԱԳՐԵԼ, բ. *Պատկեր նկարել: Պատկերացնել:*

ՊԱՏԿԵՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատկերացնելը, նմանեցնելը:*

ՊԱՏԿԵՐԱԴԱՇՏ, գ. (փխբ.): *Պատկերման ոլորտ՝ տարածք:*

ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ, ած. *Պատկերներով զարդարուած:*

ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴԵԼ, բ. *Պատկերներով զարդարել:*

ՊԱՏԿԵՐԱԶԳԵՍՏ, ած. *Մէկի պատկերը՝ կերպարանք զգեցած:*

ՊԱՏԿԵՐԱԿԱԶՄ, ած. գ. *Պատկեր կազմող:*

ՊԱՏԿԵՐԱԿԱԼ, ած. գ. *Պատկերը պահող:*

ՊԱՏԿԵՐԱԿԵՐՊ, ած. *Պատկերի կերպ ունեցող:*

ՊԱՏԿԵՐԱԿԻՑ, ած. *Պատկերով՝ կերպարանքով ուրիշին նման:*

ՊԱՏԿԵՐԱԿՈՓ, ՊԱՏԿԵՐԱԿՈՒՌ, ած. գ. *Քարից պատկերներ կոփող, արձանագործ:*

ՊԱՏԿԵՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատկերակից՝ կերպարանակից լինելը:*

ՊԱՏԿԵՐԱՀԱԼԱԾ, ած. (Եկեղ.) *Սրբերի պատկերները հալածող:*

ՊԱՏԿԵՐԱՀԱՆ, ած. գ. *Մէկի պատկերը հանող՝ նկարող:*

ՊԱՏԿԵՐԱՀԱՆԴԷՍ, գ. *Ցուցահանդէս, որտեղ ի ցոյց են դրուում մի կմ մի քանի նկարիչների նկարները:*

ՊԱՏԿԵՐԱՀԱՆԵԼ, բ. *Մէկի պատկերը նկարել:*

ՊԱՏԿԵՐԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատկերահան լինելը:*

ՊԱՏԿԵՐԱՃՈԽ, ած. *Ճոխ պատկերով:*

ՊԱՏԿԵՐԱՄԱՐՏ, ած. գ. (Եկեղ.) *Պատկերամարտութեան կողմնակից:*

ՊԱՏԿԵՐԱՄԱՐՏԵԼ, բ. (Եկեղ.) *Սրբերի պատկերների դէմ մարտնչել:*

ՊԱՏԿԵՐԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Սրբերի պատկերների դէմ կռիւ, հալածանք սրբերի պատկերների դէմ:*

ՊԱՏԿԵՐԱՄՏԱԾՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատկերային մտածողութիւն:*

ՊԱՏԿԵՐԱՅԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Սրբերի պատկերները յարգելը:*

ՊԱՏԿԵՐԱՆԱԼ, բ. *Մէկի պատկերն ստանալ: Պատկերի կերպարանք առնել:*

ՊԱՏԿԵՐԱՌՃ, գ. *Պատկերման՝ նկարելու ոճ:*

ՊԱՏԿԵՐԱՊԱՇՏ, ած. գ. (Եկեղ.) *Պատկերապաշտութեան հետեւող: Սրբապատկերներ պաշտել:*

ՊԱՏԿԵՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եեկեղ.) *Պատկերապաշտ լինելը:*

ՊԱՏԿԵՐԱՍԷՐ, ած. գ. (Եկեղ.) *Սրբերի պատկերներ սիրող՝ յարգող:*

ՊԱՏԿԵՐԱՍՏԵՂԾՈՒՄ, գ. *Պատկեր ստեղծելը՝ պատկերակերտում:*

ՊԱՏԿԵՐԱՍՐԱՀ, գ. *Սրահ, դահլիճ, որտեղ կախուած են պատկերներ դիտելու համար:*

ՊԱՏԿԵՐԱՍՓԻՒՌ, գ. *Հեռատեսիլ, հեռուստացոյց:*

ՊԱՏԿԵՐԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Պատկերներ վաճառող:*

ՊԱՏԿԵՐԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատկերավաճառ լինելը:*

ՊԱՏԿԵՐԱՏԵԱՑ, ած. (Եկեղ.) *Սրբերի պատկերներն ատող:*

ՊԱՏԿԵՐԱՏԻՊ, Տ. *Պատկերակերպ:*

ՊԱՏԿԵՐԱՑԱՆՑ, *Ցանց, որը նախանըշանակուած է լոյսի ճառագայթների փնջի կառուցուածքային փոխակերպման համար:*

ՊԱՏԿԵՐԱՑՈՒՄ, գ. *Պատկերանալը:*

ՊԱՏԿԵՐԱՑՈՒՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Դէմքին նայելով նկարագիրը նախատեսել:*

ՊԱՏԿԵՐԱՒՈՐ, ած. *Պատկերներ պարունակող:*

ՊԱՏԿԵՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատկերաւոր լինելը:*

ՊԱՏԿԵՐԱՒՈՐՈՒԵԼ, բ. *Պատկերի*

տպաւորել:
ՊԱՏԿԵՐԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Խեցաքարի մի տեսակ:*
ՊԱՏԿԵՐԵԼ, Տ. *Պատկերացնել:*
ՊԱՏԿԵՐՀԱՆ, Տ. *Դիմանկարիչ, լուսանկարիչ:*
ՊԱՏԿԵՐՈՒՄ, գ. *Պատկերանալը:*
ՊԱՏԿԻՑ, ած. *Որոնց տների պատերը իրար կպած են:*
ՊԱՏԿՈՂԱՆՈՑ, գ. *Պատի կողերը:*
ՊԱՏՃԱՌ, գ. *Երեւոյթ՝ պարագայ, որից առաջ է գալիս մի բան:* Հկր. *Հետեւանք: Առիթ, շարժառիթ, Դիտաւորութիւն, նպատակ: Գործողութիւն, որ կարող է պատճառ դառնալ մեղադրելու:*
ՊԱՏՃԱՌԱԲԱՆ, ած. *Պատճառաբանող:*
ՊԱՏՃԱՌԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. *Պատճառաբանութիւն պարունակող:*
ՊԱՏՃԱՌԱԲԱՆԵԼ, բ. *Պատճառը բացատրել: Փաստարկութիւն ընել: Տրամաբանել:*
ՊԱՏՃԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատճառաբանելը: Պատճառներ բերելով մի բան արդարացնելը: Փաստարկութիւն:*
ՊԱՏՃԱՌԱԲԱՆՈՒՄ, գ. *Պատճառաբանելը:*
ՊԱՏՃԱՌԱԲԱՐ, մկ. *Պատճառ ունենալով:*
ՊԱՏՃԱՌԱԴՐԵԼ, բ. *Պատճառանքներ կցկցել:*
ՊԱՏՃԱՌԱԿԱՆ, ած. *Մի պատճառից առաջ եկած: Պատճառ արտայայտող:*
ՊԱՏՃԱՌԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Պատճառական'ի:*
ՊԱՏՃԱՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Երեւոյթների կապակցութիւն մէկը միւսի հետ:*
ՊԱՏՃԱՌԱԿԻՑ, ած. *Միասին պատճառ եղող:*
ՊԱՏՃԱՌԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատճառակից լինելը:*
ՊԱՏՃԱՌԱՆՔ, գ. *Պատճառներ, Հնարովի՝ կեղծ պատճառ:*
ՊԱՏՃԱՌԱՍԷՐ, ած. *Պատճառներ սիրող:*
ՊԱՏՃԱՌԱՒՈՐ, ած. գ. *Պատճառ ունեցող, յանցաւոր: Ցղի:*
ՊԱՏՃԱՌԱՒՈՐԵԼ, բ. *Մի պատճառից դրդուել՝ ազդուել:*
ՊԱՏՃԱՌԱՒՈՐՈՒԵԼ, բ. *Պատճառաւոր դառնալ:*
ՊԱՏՃԱՌԵԼ, բ. *Պատճառ լինել մի բանի, առաջ բերել:*
ՊԱՏՃԵՆԱԲԵՐ, ած. գ. *Նամակաբեր, թղթաբեր:*
ՊԱՏՃԷՆ, գ. *Հաւատարիմ ընդօրինակութիւն մի պաշտօնական գրուածքի, հրովարտակի, փաստաթղթի:* Հկր. *Բնագիր: Երկի ճիշտ նմանութիւն: Ճիշտ նման մի ուրիշին:*
ՊԱՏՃԷՆԱՀԱՆ, ած. *Փոքրիկ մամուլ, որով կարելի է գրուածքի ճիշտ ընդօրինակութիւնը հանել:*
ՊԱՏՃԷՆԵԼ, բ. *Պատճէնը՝ օրինակը հանել:*
ՊԱՏՄԱԱՂԲԻՒՐԱԳԻՏԱԿԱՆ, ած. *Պատմական եւ աղբիւրագիտական:*
ՊԱՏՄԱԱՌԱՍՊԵԼԱԿԱՆ, ած. *Պատմական, եւ առասպելական:*
ՊԱՏՄԱԲԱՆ, ած գ. *Մէկի, ազգի կեանքը պատմող, կենսագրութիւնը գրող, պատմիչ:*
ՊԱՏՄԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. *Պատմաբանութեան յատուկ:*
ՊԱՏՄԱԲԱՆԵԼ, բ. *Պատմել, պատմագրել:*
ՊԱՏՄԱԲԱՆԻՉ, Տ. *Պատմաբան:*
ՊԱՏՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մի անհատի կեանքի կմ ազգերու պատմութիւն:*
ՊԱՏՄԱԲԱՆՕՐԷՆ, մկ. *Իբրեւ պատմաբան:*
ՊԱՏՄԱԲԱՐՈՅԱԿԱՆ, ած. *Պատմական եւ բարոյական:*
ՊԱՏՄԱԳԷՏ, ած. *Պատմութեան՝ պատմական գրականութեան մասնագէտ:*

ՊԱՏՄԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատմութեան գիտութիւն:*
ՊԱՏՄԱԳԻՐ, ած. գ. *Պատմութիւն գրող:*
ՊԱՏՄԱԳԻՐՔ, գ. *Պատմութեան գիրք:*
ՊԱՏՄԱԳՈՎ, ած. *Գովասանական պատմութիւն պարունակող:*
ՊԱՏՄԱԳՐԱԲԱՐ, բ. *Պատմագրի նման, պատմագրօրէն:*
ՊԱՏՄԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Պատմագրութեան վերաբերեալ:*
ՊԱՏՄԱԳՐԵԼ, բ. *Պատմութիւն գրել:*
ՊԱՏՄԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատմագրելը, պատմութիւն գրելը:*
ՊԱՏՄԱԶՐՈՅՑ, գ. *Առասպելախառն պատմութիւն:*
ՊԱՏՄԱԻՐԱԿԱՆ, ած. *Պատմական եւ իրական:*
ՊԱՏՄԱԻՐԱՒԱԿԱՆ, ած. *Պատմական եւ իրաւական:*
ՊԱՏՄԱԽՈՅԶ, գ. *Պատմութիւնը հետաքննող:*
ՊԱՏՄԱԿԱՆ, ած. *Պատմութեան վերաբերեալ: Պատմութիւն պարունակող: Պատմութեան յատուկ:* Հկռ. *Առասպելական, հակապատմական:*
ՊԱՏՄԱԿԱՆՕՐԷՆ, մկ. *Պատմական կերպով:*
ՊԱՏՄԱԿԱՆԱՆԱԼ, բ. *Պատմական դառնալ:*
ՊԱՏՄԱՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ, ած. *Պատմական եւ հասարակական:*
ՊԱՏՄԱՀՆԱԳԻՏԱԿԱՆ, ած. *Պատմական եւ հնագիտական:*
ՊԱՏՄԱՀՐԱՊԱՐԱԿԱԳԻՏԱԿԱՆ, ած. *Հրապարակագրական եւ պատմագիտական:*
ՊԱՏՄԱՇՐՋԱՆ, գ. *Պատմական շրջան:*
ՊԱՏՄԱՍՏԵՂԾ, ած. *Պատմութիւն ստեղծող:*
ՊԱՏՄԱՏԻՊԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. *Պատմական եւ տիպաբանական:*
ՊԱՏՄԱՐԱՆ, գ. *Պատմութեան գիրք, պատմագիրք:*
ՊԱՏՄԱՓՈՒԼ, գ. *Պատմաշրջան, պատմական փուլ:*
ՊԱՏՄԱՔԱՂԱՔԱԿՐԹԱԿԱՆ, ած. *Պատմական եւ քաղաքակրթական:*
ՊԱՏՄԱՔՆՆԱԿԱՆ, ած. *Պատմական եւ քննական:*
ՊԱՏՄԵԼ, բ. *Պատմութիւն անել:*
ՊԱՏՄԵԼԱՈՃ, գ. *Պատմելակերպ, պատմելաձեւ:*
ՊԱՏՄԵԼԻՔ, ած. գ. *Պատմելու բան:*
ՊԱՏՄԻՉ, ած. գ. *Նա որ պատմում է, պատմող: Պատմաբան: Պատմագիր:*
ՊԱՏՄՈՂԱԲԱՆ, ած. *Պատմող:*
ՊԱՏՄՈՂԱԲԱՐ, մկ. *Պատմողի պէս, պատմելով:*
ՊԱՏՄՈՂԱԿԱՆ, ած. *Պատմողին յատուկ:*
ՊԱՏՄՈՒԱԾՔ, գ. *Գեղարուեստական ոչ ընդարձակ գրուածք: Նորավէպ:*
ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատմելը: Մի դէպքի նկարագրութիւն: Մի անձի գործունէութեան նկարագրութիւնը: Գիտական նկարագրութիւն բնութեան երեւոյթների: Ընդհանրապէս՝ մի ազգի կմ ազգերի քաղաքական կեանքի նկարագրութիւնը ժամանակագրական կարգով: Զրոյց, վէպ:*
ՊԱՏՄՈՒՃԱԿ, գ. *Զգեստներ պահող, հանդերձապետ:*
ՊԱՏՄՈՒՃԱՆ, գ. *Երկայն զարդարուն զգեստ:*
ՊԱՏՄՈՒՃԱՆԱԿԻՐ, ած. *Պատմուճան կրող:*
ՊԱՏՄՈՒՃԱՆԵԼ, բ. *Պատմուճան հագնել:*
ՊԱՏՆԷՇ, գ. *Հողից, քարից, ձողերից եւն կառուցուածք՝ պատ, պատուար, որ նպատակ ունի մի տեղ պաշտպանել թշնամու յարձակման դէմ. որմարգել, ամբարտակ:*
ՊԱՏՐՆԴՈՒՍ,

ՊԱՏԸՆԴԻՐՈՒՍ, մկ. *Պատի մօտ ուղիղ կանգնած՝ ցցուած:*
ՊԱՏՆԻՇԱԿԱՆ, ած. *Պատնէշին յատուկ:*
ՊԱՏՆԻՇԱՓԱԿ, ած. *Պատնէշով փակ-ուած:*
ՊԱՏՆԻՎԵՐ, մկ. *Պատի վրայով դէպի վեր:*
ՊԱՏՇԱՃ, ած. *Յարմար, վայել:*
ՊԱՏՇԱՃԱԲԱՐ, մկ. *Պատշաճ կերպով:*
ՊԱՏՇԱՃԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Պատշա-ճ'ի, Աւելի պատշաճ:*
ՊԱՏՇԱՃԱԴԱՏ, ած. *Արդարացի դատա-պարտուած:*
ՊԱՏՇԱՃԱԿԱՆ, ած. *Պատշաճող: Յար-մարող, վայելող:*
ՊԱՏՇԱՃԱԿԵՐՏ, ած. *Պատշաճապէս կերտող՝ շինող:*
ՊԱՏՇԱՃԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատշա-ճութիւնը սիրելը:*
ՊԱՏՇԱՃԱՒՈՐ, ած. *Ինչ որ պատշաճ է:*
ՊԱՏՇԱՃԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատշաճա-ւոր ՝տեղին՝վայելուչ լինելը:*
ՊԱՏՇԱՃԵԼ, բ. *Պատշաճ՝ վայելուչ լի-նել:*
ՊԱՏՇԱՃԵՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Պատշաճել'ի,* նոյն. նշ.:
ՊԱՏՇԱՃԻ, *Պատշաճ է:*
ՊԱՏՇԱՃՈՂԱԿԱՆ, ած. *Պատշաճ:*
ՊԱՏՇԱՃՈՂՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Պատշաճա-ւորութիւն:*
ՊԱՏՇԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատշաճ լինելը:* Հկռ. *Անպատշաճութիւն:*
ՊԱՏՇԱՃՈՒՄ, գ. *Պատշաճելը:*
ՊԱՏՇԱՃՕՐԷՆ, մկ. *Պատշաճ կերպով, յարմարօրէն: Վայել կերպով:*
ՊԱՏՇԳԱՄԲ, ՊԱՏՇԿԱՄԲ, գ. *Շինու-թեան պատի արտաքին կողմից շինուած սրահակ:*
ՊԱՏՇԳԱՄԱՒՈՐ, ած. *Պատշգամ ունե-ցող:*
ՊԱՏՇԳԱՄԵԼ, բ. *Պատշգամով զարդա-րել:*

ՊԱՏՇԷԿ
ՊԱՏՇԷՆ } գ. *Ճաճանչ, ճառագայթ:*
ՊԱՏՈՒԱԲԱՆ, Տ. *Գովաբան:*
ՊԱՏՈՒԱԲԵՐ, ած. *Պատիւ բերող:*
ՊԱՏՈՒԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատուով գրութիւն:*
ՊԱՏՈՒԱԴԻՐ, ած. *Մէկին պատիւ ա-նող, մեծարող:*
ՊԱՏՈՒԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատուադիր լինելը:*
ՊԱՏՈՒԱԶԳԱԾ, ած. *Պատուի վերաբեր-մամբ դիւրազգած:*
ՊԱՏՈՒԱԶԳԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատուազ-գած լինելը:*
ՊԱՏՈՒԱԶԳԱՑ, ած. *Իր պատուի զգա-ցողութիւնն ունեցող:*
ՊԱՏՈՒԱԶԳԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատ-ուազգաց լինելը:*
ՊԱՏՈՒԱԶՈՒՐԿ, ած. *Պատուից զուրկ:*
ՊԱՏՈՒԱԼԻՐ
ՊԱՏՈՒԱԼԻՑ } ած. *Պատուով լիքը:*
ՊԱՏՈՒԱԽՆԴԻՐ, Տ. *Պատուասէր: Իր պատուին մասին նախանձախնդիր:*
ՊԱՏՈՒԱԾ, գ. *Պտոյտ, ոլորք: Խորշ:*
ՊԱՏՈՒԱԾՈՅ, ած. *Պատուած:*
ՊԱՏՈՒԱԾՕՐԷՆ, մկ. *Մանուածապատ:*
ՊԱՏՈՒԱԿԱՆ, ած. *Պատուի արժանի, Թանկագին, Համեղ, ախորժելի:*
ՊԱՏՈՒԱԿԱՆԱԳԻՒՏ, ած. *Պատուա-կան ճանաչուած:*
ՊԱՏՈՒԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Պատուական'ի:*
ՊԱՏՈՒԱԿԱՆԱՆԱԼ, բ. *Պատուական դառնալ:*
ՊԱՏՈՒԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատուա-կան լինելը:*
ՊԱՏՈՒԱԿԻՑ, ած. *Պատուով ուրիշին ընկեր:*
ՊԱՏՈՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատուակից լինելը:*
ՊԱՏՈՒԱՃԱՆԱՉ, Տ. *Պատուազգաց:*
ՊԱՏՈՒԱՄԱՏՈՅՑ, ած. *Պատիւ մատու-*

ցանող:

ՊԱՏՈՒԱՄՈՂ, ած. *Զափազանց հետամուտ պատիւ գտնելու:*

ՊԱՏՈՒԱՄՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատուամոլ լինելը:*

ՊԱՏՈՒԱՆԴԱՆ, գ. *Արձանի բարձրադիր յատակ: Աթոռակ, որ դնում են գահի առաջ: Միւնի խարիսխ: Քարից կմ մետաղից խարիսխ:*

ՊԱՏՈՒԱՆՇԱՆ, Տ. *Շքանշան:*

ՊԱՏՈՒԱՆՈՒՆ, ած. գ. *Պատուի աստիճանը արտայայտող անուն:*

ՊԱՏՈՒԱՊԱՀ, ած. *Մէկի պատիւը պահող:*

ՊԱՏՈՒԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատուապահ լինելը:*

ՊԱՏՈՒԱՊԱՐԳԵՒ, ած. *Պատիւներ պարգեւող:*

ՊԱՏՈՒԱՍԷՐ, ած. *Պատիւ՝ փառք սիրող:*

ՊԱՏՈՒԱՍԻՐԱԲԱՐ, մկ. *Պատուասիրելով, մեծարելով:*

ՊԱՏՈՒԱՍԻՐԱԿԱՆ, ած. *Պատուասիրութեան յատուկ:*

ՊԱՏՈՒԱՍԻՐԵԼ, բ. *Պատուելով սէր ցոյց տալ: Մեծարել:*

ՊԱՏՈՒԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատուասէր լինելը:*

ՊԱՏՈՒԱՍԻՐՈՒՄ, Տ. *Պատատուասիրութիւն:*

ՊԱՏՈՒԱՍՏ, գ. *Ազնիւ ծառի կմ ծաղկի փոքր ճիւղը: Մեղմացրած թոյնը մարդու արիւնի մէջ մտցնելը նոյնպիսի նպատակով:* Նման. *Մարդ, որ նկատուում է իբրեւ կցուած կմ վերադիր մի ուրիշ մարդու վրայ: Ծառի փոքր ճիւղը ուրիշ ծառի կցելը:*

ՊԱՏՈՒԱՍՏԱԿԻՐ, ած. *Պատուաստ կրող:*

ՊԱՏՈՒԱՍՏԵԼ, բ. *Իրար կցել, զօդել: Վարակիչ հիւանդութեան մեղմացրած թոյնը մարդու արեան մէջ մտցնել նախապաշտպանութեան համար:*

ՊԱՏՈՒԱՍՏԻՉ, ած. գ. *Նա որ պատուաստում է, պատուաստող:*

ՊԱՏՈՒԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատուաստուելը:*

ՊԱՏՈՒԱՍՏՈՒՄ, գ. *Պատուաստելը:*

ՊԱՏՈՒԱՒՈՐ, ած. *Պատիւ ունեցող:* Հկռ. *Անպատիւ: Պատիւ բերող: Պատկառելի, պատուելի:*

ՊԱՏՈՒԱՒՈՐԱՊԷՍ, մկ. *Պատուաւոր կերպով:*

ՊԱՏՈՒԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատուաւոր լինելը:*

ՊԱՏՈՒԱՐ, գ. *Հողից, քարից կառուցուածք՝ թումբ:* Կասեցնող *պատ:*

ՊԱՏՈՒԱՐԱՒՈՐ, ած. *Պատուար ունեցող:*

ՊԱՏՈՒԱՐԵԼ, բ. *Պատուար քաշել:*

ՊԱՏՈՒԱՐԺԱՆ, ած. *Պատուի արժանի, արժանապատիւ:*

ՊԱՏՈՒԵԼ, բ. *Պատիւ՝ յարգանք մատուցանել: Հիւրասիրել: Անձնատուր լինել մի բանի՝ նախապատիւ համարելով:*

ՊԱՏՈՒԵԼԻ, ած. *Յարգելի:* գ. *Ուսուցչի յարգական տիտղոս: Մակդիր հայ բողոքական եկեղեցականի:*

ՊԱՏՈՒԷՐ, գ. *Մեծի հրաման, կարգադրութիւն, Խրատ, Հրահանգ:*

ՊԱՏՈՒԻՐԱԳԻՐ, գ. *Գրաւոր պատուէր:*

ՊԱՏՈՒԻՐԱԿ, գ. *Մէկի պատուէրը յայտարարող:*

ՊԱՏՈՒԻՐԱԿԵԼ, բ. *Մասնակցել:*

ՊԱՏՈՒԻՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատուիրակ լինելը:*

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆ, գ. (Կրօն.) *Հրաման, մեծի կամք: Ուղեգիծ Աստուծմէ տրուած: Պատուէր:*

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ, գ. (Կրօն.) *Աստուածային պատուիրանների գրութիւնը:*

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատուիրաններ դնելը:*

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԶԱՆՑ, ած. *Դրուած պատուիրանը զանց անող՝ խախտող:*

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատուիրանազանց լինելը:*

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԿԱՆ, ած. *Պատուիրանին յատուկ:*

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱԿԱՏԱՐ, ած. *Պատուիրանը կատարող:*

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱՊԱՀ, ած. *Պատուիրանները՝ պատուէրը պահող:*

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Պատուիրանապահ լինելը:*

ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԱՍԷՐ, ած. (Կրօն.) *Պատուիրանները սիրող:*

ՊԱՏՈՒԻՐԱՊԱՀ, Տ. *Պատուիրանապահ:*

ՊԱՏՈՒԻՐԱՏՈՒ, ած. գ. *Պատուէր տուող:*

ՊԱՏՈՒԻՐԵԼ, բ. *Պատուէր տալ, Հրահանգել:*

ՊԱՏՈՒՀԱՆ, գ. *Շինութեան պատի մէջ բացուածք: Պատուհանի փեղկը կմ փեղկերը: Լուսամուտ:*

ՊԱՏՈՒՀԱՆԱՊԱՀ, ած. գ. *Պատուհանի պահապան:*

ՊԱՏՈՒՀԱՆԱՑԱՆՑ, գ. *Պատուհանը ծածկող ցանց:*

ՊԱՏՈՒՀԱՍ, գ. *Պատիժ, չար գործերի հատուցում: Չարիք, փորձանք: Խիստ յանդիմանութիւն:*

ՊԱՏՈՒՀԱՍԱԳՈՅՆ, բաղդ. ած. *Աւելի յանդիմանական, խիստ կշտամբող:*

ՊԱՏՈՒՀԱՍԱԼԻՑ, ած. *Պատուհասներով՝ սպառնալիքներով լի:*

ՊԱՏՈՒՀԱՍԱԿԱՆ, ած. *Պատուհասին յատուկ:*

ՊԱՏՈՒՀԱՍԱԿԻՐ, ած. *Պատուհաս կրող: Չարիք՝ փորձանք բերող:*

ՊԱՏՈՒՀԱՍԱԿԻՑ, ած. *Պատուհասի ընկեր:*

ՊԱՏՈՒՀԱՍԱԿՈԾ, ած. *Պատուհասի ենթարկուած:*

ՊԱՏՈՒՀԱՍԱՊԱՐՏ, ած. *Նա որ պարտաւոր է պատուհաս կրել:*

ՊԱՏՈՒՀԱՍԱՌԱՔ, ած. *Պատուհաս առաքող:*

ՊԱՏՈՒՀԱՍԵԼ, բ. *Պատուհասի ենթարկել:*

ՊԱՏՈՒՄ, *գործածուում է բարդութիւնների երկրորդ մասում՝ պատմող՝ պատմած՝ պատմելի նշանակութիւններով:*

ՊԱՏՈՒՄԱՇԱՐ, գ. *Պատումների շարք:*

ՊԱՏՌԵԼ
ՊԱՏՌՈՒԵԼ } բ. Տ. *Պատառուել: Համբերութիւնը հատնել, Նախանձից տրաքուել:*

ՊԱՏՌՈՒԱԾՔ, գ. *Պատռուած տեղ:*

ՊԱՏՌՏԱՆ, ած. *Պատռտող:*

ՊԱՏՍՊԱՐԱՆ, գ. *Պատսպարուելու տեղ: Ապաստան, հովանի:*

ՊԱՏՍՊԱՐԵԼ, բ. *Վտանգից ապահովել, օթեւան տալ, հովանաւորել:*

ՊԱՏՍՊԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատսպարան:*

ՊԱՏՍՊԱՐՈՒՄ, գ. *Պատսպարելը, պատսպարուելը: Ապաստանում:*

ՊԱՏՐԱԽԱՌՆ, ած. *Պատրանքով խառն:*

ՊԱՏՐԱՆ, գ. *Այն անձը, որ պատրաստ է իր վրայ վերցնել յանցաւորի պատիժը:*

ՊԱՏՐԱՆԱԹԱՓ, ած. *Հիասթափ:*

ՊԱՏՐԱՆՔ, գ. *Պատրելը, պատրուելը: Խաբէական գործ կմ խօսք: Ցնորք:*

ՊԱՏՐԱՍՏ, ած. *Հմտացած, Յօժարամիտ, Զգուշաւոր, ուշադիր:* մկ. *Պատրաստ դրութեամբ: Ի վիճակի:*

ՊԱՏՐԱՍՏԱԲԱՆ, ած. *Խօսքը պատրաստ ունեցող:*

ՊԱՏՐԱՍՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատրաստաբան լինելը:*

ՊԱՏՐԱՍՏԱԲԱՐ, մկ. *Պատրաստ կերպով:*

ՊԱՏՐԱՍՏԱԲԵՐ, ած. *Ինչ որ պատրաստ է գալու:*

ՊԱՏՐԱՍՏԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Պատ-*

րաստ՛ի, Աւելի պատրաստ:

ՊԱՏՐԱՍՏԱԿԱՄ, ած. մկ. *Պատրաստ կամքով:*

ՊԱՏՐԱՍՏԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատրաստակամ լինելը:*

ՊԱՏՐԱՍՏԱԿԱՆ, Տ. *Նախապատրաստական:* մկ. *Պատրաստ կերպով:*

ՊԱՏՐԱՍՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատրաստական, պատրաստուած լինելը:*

ՊԱՏՐԱՍՏԵԼ, բ. *Մի բան գլուխ բերել, կատարել: Կազմակերպել: Հանդերձել, սարքել: Հրահանգել, սաղրել, զգուշանալ:*

ՊԱՏՐԱՍՏԻ, ած. *Պատրաստուած, պատրաստ:*

ՊԱՏՐԱՍՏԻՉ, ած. *Նա որ պատրաստում է, պատրաստող:*

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատրաստ լինելը: Պատրաստելը, Հանդերձանք, Պատրաստակամութիւն: Հարկաւոր պիտոյքներ, մի բանի համար: Զգուշութիւն: Զգուշութեամբ:*

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒՄ, գ. *Պատրաստելը, պատրաստուելը:*

ՊԱՏՐԳԱՄԷՋ, գ. *Պատրոյգ:*

ՊԱՏՐԵԼ, բ. *Արտաքուստ հաճոյական մի բանով խաբել: Մոլորեցնել:*

ՊԱՏՐԻ, գ. (Եկեղ.) *Լատին քարոզիչ կրօնաւոր:*

ՊԱՏՐԻԱՐՔ, գ. (Եկեղ.) *Քրիստոնէական եկեղեցում՝ հոգեւոր ծայրագոյն աստիճանաւոր:*

ՊԱՏՐԻԱՐՔԱԿԱՆ, ած. (Եկեղ.) *Պատրիարքին յատուկ:*

ՊԱՏՐԻԱՐՔԱՆԻՍՏ, ած. *Որտեղ պատրիարք է նստում:*

ՊԱՏՐԻԱՐՔԱՆՈՑ, **ՊԱՏՐԻԱՐՔԱՐԱՆ** } գ.(Եկեղ.) *Պատրիրքի բնակած տեղը, նրա ատեանը:*

ՊԱՏՐԻԱՐՔՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Պատրիարք լինելը, Այն երկիրը, որ գտնըւում է մի պատրիարքի հոգեւոր տեսչութեան տակ:*

ՊԱՏՐԻԿ, ած. գ. *Հին Հռոմում ժառանգական ազնուականների դասակարգին պատկանող:*

ՊԱՏՐԻԿ, (Եկեղ.) *Լատին կրօնաւոր:*

ՊԱՏՐԻԿՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Պատրկութիւն:*

ՊԱՏՐԻՆՋ, Տ. *Թուրինջխոտ:*

ՊԱՏՐԻՆՋ ՊԱՐՏԷԶԻ, գ. (Բուս.), *Միամեայ բոյս կիտրոնի հոտով:*

ՊԱՏՐԻՉ, ած. *Նա որ պատրում է, պատրող: Մոլորեցնող, խաբող:*

ՊԱՏՐԿԱԼ, գ. *Պատրուգակալ:*

ՊԱՏՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատրիկի աստիճան:*

ՊԱՏՐՈՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Խաբեբայութիւն:*

ՊԱՏՐՈՂԱԿԱՆ, ած. *Պատրանք պարունակող:*

ՊԱՏՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատրող լինելը:*

ՊԱՏՐՈՅԳ, գ. *Բամբակի թելից ոլորած թել կմ հիւսած երիզ:*

ՊԱՏՐՈՒԱԿ, գ. *Ինչով որ պատում են երեսը, վարագոյր:* Նման. *Կեղծ պատճառանք:*

ՊԱՏՐՈՒԱԿԵԼ, բ. *Պատրուակով երեսը ծածկել:* Նման. *Կեղծ պատճառանքով՝ թաքցնել:*

ՊԱՏՐՈՒԱԿԻՉ, ած. *Նա որ պատրուակում է:*

ՊԱՏՐՈՒԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատրուակելը:*

ՊԱՏՐՈՒԳԵԼ, բ. *Պատրոյգ դնել:*

ՊԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Պատրողութիւն:*

ՊԱՏՐՈՒՃ, գ. (Բուս.) *Ռեհանազգի մի բոյս, դաղձի մի տեսակ:*

ՊԱՏՐՈՒՍ, գ. *Ծառի պատուաստ:*

ՊԱՏՐՈՒՍԱՑՈՒ, ած. գ. *Ազնիւ ծառի փոքր ճիւղը կմ պտուկը, որը պիտի պատուաստեն վայրի ծառի վրայ:*

ՊԱՏՐՈՒՍԵԼ, Նման. *Ծառը պատուաստել:*

ՊԱՏՐՈՒՍԵՆԻ, գ. *Վայրի ծառը, որի*

վրայ պատրուս են դնում, պատուաստելի տունկ։

ՊԱՏՔԱՐ, գ. *Պատի քար։*

ՊԱՏՔԱՐԱՑՈՒ, ած. գ. *Քարը յատուկ ձեւով կտրուած է պատ շարելու համար։*

ՊԱՐ, գ. *Մարդկանց խումբ, որոնք ձեռք ձեռքի տուած շրջան են կազմում պարելու համար։ Մի մարդու կմ զոյգի կաքաւ։ Ընդհանրապէս՝ զուարճութեան խաղ։ Կողք կողքի շարուած իրեր, Խըմբում։*

ՊԱՐԱԲԵՄԱԴՐԻՉ, գ. *Պար բեմադրող։*

ՊԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Շրջաբերութիւն։*

ՊԱՐԱԲՈՒՐԵԼ, բ. *Շուրջը բուրել։*

ՊԱՐԱԳԱՅ, ած. *Շրջագայող։ Ինչ որ շրջապատում է մի բան, հանգամանք։*

ՊԱՐԱԳԱՅԱԿԱՆ, ած. *Պարագաներին յատուկ։* (Քրկն.) *Երկրորդական նախադասութիւն, որ բացատրում է գլխաւոր նախադասութեան որեւէ պարագան։*

ՊԱՐԱԳԱՅԵԼ, Տ. *Շրջագայել։*

ՊԱՐԱԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Շրջագայութիւն։*

ՊԱՐԱԳԷՏ, գ. *Պարի մասնագէտ։*

ՊԱՐԱԳԼՈՒԽ, ած. գ. *Պարի գլուխ, ղեկավար։*

ՊԱՐԱԳԾԵԼ, բ. *Շուրջը գծել։*

ՊԱՐԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Պարագրող։*

ՊԱՐԱԳՐԱՊԷՍ, մկ. *Պարագրած կերպով։*

ՊԱՐԱԳՐԵԼ, բ. *Շրջափակել, պարփակել։ Ամփոփել։*

ՊԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շրջափակութիւն։*

ՊԱՐԱԳՕՏԵԼ, բ. *Մէջքի շուրջը գօտի կապել, գօտեւորել։*

ՊԱՐԱԴԱՏԱԿԱՆ, ած. *Արտաքոյ դատողութեան։*

ՊԱՐԱԴԷՏ, ած. *Շուրջը դիտող։*

ՊԱՐԱԴԵՐ, գ. *Դեր պարի համար։*

ՊԱՐԱԴԻՊԵԼ, բ. *Շուրջը՝ շուրջանակի պատահել։*

ՊԱՐԱԶՈՒԱՐՃ, ած. մկ. *Պարելով զուարճացած։*

ՊԱՐԱԺՈՅԺ, ած. *Չդիմացող, տկար։*

ՊԱՐԱԼՆՈՒԼ, բ. *Ամբողջապէս լցնել։*

ՊԱՐԱԽՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պար եւ ուրախութիւն։*

ՊԱՐԱԾԱԾԿՈՅԹ, գ. *Շուրջանակի ծածկուած լինելը։*

ՊԱՐԱԿԱՆՈՆ, ած. *Արտաքոյ կանոնի։* Հկռ. *Կանոնաւոր։* (Եկեղ.) *Հին եւ Նոր կըտակարանի գիրք, որ եկեղեցական ժողովների կողմից ճանաչուած է ոչ վաւերական։*

ՊԱՐԱԿԱՆՈՆԵԼ, բ. *Կանոնով շրջափակել։*

ՊԱՐԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Կատարեալ կարգաւորութիւն։*

ՊԱՐԱԿԻՑ, ած. *Պարին մասնակից։*

ՊԱՐԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բազմակողմանի՝ ամբողջական կրթութիւն։*

ՊԱՐԱԿՑԵԼ, բ. *Միասին պարել։*

ՊԱՐԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարակից լինելը։*

ՊԱՐԱՀԱՅԵԼ, բ. *Շուրջը նայել։*

ՊԱՐԱՀԱՆԴԷՍ, գ. *Հրաւէր, որտեղ պարում են նուագարանով։*

ՊԱՐԱՁԳԱԿԱՆ, ած. *Չորս կողմը ձգուած։*

ՊԱՐԱՄՈԼՈՐԵԼ, բ. *Բոլորովին մոլորուել։*

ՊԱՐԱՅԱՂԹՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ամէն կողմից յաղթութիւն։*

ՊԱՐԱՆ, գ. *Չուան, Բարակ կաշիով պատած պարան։*

ՊԱՐԱՆ, գ. *Շուռ գալը, շուռ տալը, շրջուելը։*

ՊԱՐԱՆԱԽԱՂ, Տ. *Լարախաղ։*

ՊԱՐԱՆԱՀԻՒՍ, գ. *Պարանի նման հիւսք։*

ՊԱՐԱՆԱՁԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարանով ձգելը։*

ՊԱՐԱՆԵԼ, բ. *Շուռ տալ, մի կողմ կմ միւս երեսին դարձնել։ Տապալել, վեր*

ածել: Խփել, զարնել:
ՊԱՐԱՆԽԱՂԱՑ, Տ. *Լարախաղաց:*
ՊԱՐԱՆՄՈՒՇ, գ. *Պարի նմուշ:*
ՊԱՐԱՆՈՑ, գ. *Մարմնի այն մասը, որ միացնում է գլուխը ուսերի հետ: Վիզ:*
ՊԱՐԱՆՈՑԱԹԱՂ, ած. *Մինչեւ պարանոցը թաղուած:*
ՊԱՐԱՆՈՑԱՏԱՆՁ, ած. *Պարանոցը տանջող:*
ՊԱՐԱՇԻՒՏ, գ. *Հովանոցի նման սարած: Անկարգել:*
ՊԱՐԱՇՐՋԵԼ, բ. *Շուրջը պտտուել:*
ՊԱՐԱՊ, գ. *Պարապութիւն, անգործութիւն:* Փոխ. *Դատարկ, անպէտք:*
ՊԱՐԱՊԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Պարապ'ի, Աւելի պարապ:*
ՊԱՐԱՊԱՆԱԼ, բ. *Պարապ՝ անգործ մնալ:*
ՊԱՐԱՊԵԼ, բ. *Պարապ՝ անզբաղ ժամանակ գտնել: Պարապ ժամանակ անց կացնել: Ժամանակը նուիրել մի (հիմնական) աշխատանքի: Զբաղիլ:*
ՊԱՐԱՊԵԼ, գ. *Աշխատել: Զբաղիլ:*
ՊԱՐԱՊԵՏ, գ. *Պարի պետ՝ղեկավար:*
ՊԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարապետ՝ պարազլուխ լինելը:*
ՊԱՐԱՊՄՈՒՆՔ, գ. *Ինչով որ մարդ պարապում է: Զբաղանք:*
ՊԱՐԱՊՆԴԵԼ, բ. *Շուրջանակի պնդել:*
ՊԱՐԱՊՈՐԴ, ած. *Դատարկուած, թափուր: Անզբաղ: Դատարկապորտ:*
ՊԱՐԱՊՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարապորդ լինելը:*
ՊԱՐԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարապ՝ անգործ լինելը:*
ՊԱՐԱՊՈՒՄ, գ. *Պարապելը: Զբաղումը:*
ՊԱՐԱՊՈՒՐԴ, գ. *Զբաղմունքից ազատ ժամանակ:*
ՊԱՐԱՌԱԿԱՆ, ած. *Շրջանակի մէջ առնող:*
ՊԱՐԱՌԱՋ, գ. *Պարի առաջնորդ:*
ՊԱՐԱՌԵԼ, բ. *Շուրջանակի պատել:*
ՊԱՐԱՌՈՒ, ած. *Պարառող, շրջապատող, բովանդակող:*
ՊԱՐԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պար առնելը, Շուրջը պատելը:*
ՊԱՐԱՍԱՀՄԱՆ, ած. *Սահմանափակուած:*
ՊԱՐԱՍԱՀՄԱՆԵԼ, բ. *Սահմանի մէջ մտցնել:*
ՊԱՐԱՍՐԱՀ, գ. *Սրահ, որտեղ պարում են:*
ՊԱՐԱՍՔՕՂԵԼ, բ. *Շուրջանակի սքօղել:*
ՊԱՐԱՐ, գ. *Պարարտանալու նիւթ:*
ՊԱՐԱՐԱԿ, ած. *Գիրուկ:*
ՊԱՐԱՐԵԼ, բ. Տ. *Պարարտացնել:*
ՊԱՐԱՐՈՒՆ, ած. *Պարարուած:*
ՊԱՐԱՐՏ, ած. *Պարարած, պարարկ, գիրացրած: Պարարտացնող:*
ՊԱՐԱՐՏԱԲԵՐ, ած. *Պարարտութիւն բերող:*
ՊԱՐԱՐՏԱԽԱՌՆՈՒՐԴ, գ. *Պարարտանիւթերի խառնուրդ:*
ՊԱՐԱՐՏԱՄԱՐՄԻՆ, ած. *Պարարտ մարմին ունեցող, գէր:*
ՊԱՐԱՐՏԱՆԱԼ, բ. *Պարարտ դառնալ:*
ՊԱՐԱՐՏԱՆԻՒԹ, գ. *Օգտակար նիւթ՝ որ խառնում են հողի մէջ:*
ՊԱՐԱՐՏԱՑՆԵԼ,
ՊԱՐԱՐՏԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, անց. ձեւ *Պարարտանալ'ի,* նոյն նշ.:
ՊԱՐԱՐՏԱՑՈՒՄ, գ. *Պարարտանալը:*
ՊԱՐԱՐՏԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Ինչ որ պարարտացնում է:*
ՊԱՐԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարարտ լինելը: Հիւթալի լինելը, Արգասաւոր՝ բարեբեր լինելը: Լիութիւն:*
ՊԱՐԱՒԱՆԴ, գ. *Ընդհահրապէս կապ, կապանք, շղթայ:* Փոխ. *Կաշկանդանք:*
ՊԱՐԱՒԱՆԴԵԼ, բ. *Ոտները կապել:*
ՊԱՐԱՒՈՐ, ած. *Պար բռնող, պարող:*
ՊԱՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարելը:*
ՊԱՐԲԵՐԱԲԱԺԱՆՈՒՄ, գ. *Շրջափու-*

լերի բաժանում:

ՊԱՐԲԵՐԱԲԱՐ, մկ. *Պարբերական կերպով: Ընդհատուած ժամանակով:*

ՊԱՐԲԵՐԱԹԵՐԹ, գ. *Պարբերական թերթ:*

ՊԱՐԲԵՐԱԿԱՆ, ած. *Ինչ որ լինում է պարբերաբար: Ոչ շարունակական:*

ՊԱՐԲԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարբերական լինելը:*

ՊԱՐԲԵՐԱՑՈՒՄ, գ. *Պարբերականացնելը:*

ՊԱՐԲԵՐԵԼ, բ. *Շրջաբերել: Պարունակել:*

ՊԱՐԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շրջաբերութիւն: Տպագրուած կմ գրուած խօսքի հատուած, որ սկսւում է նոր տողով:*

ՊԱՐԳԵՒ, գ. *Որեւէ տուրք՝ առարկայով, Շքանշան, Մրցանակ: Ընդհանրապէս՝ բարիք, շնորհք: Նուէր, ընծայ:*

ՊԱՐԳԵՒԱԲԱՇԽ, ած. *Նա որ պարգեւներ է բաշխում:*

ՊԱՐԳԵՒԱԲԱՇԽԱԿԱՆ, ած. *Պարգեւաբաշխութեան յատուկ:*

ՊԱՐԳԵՒԱԲԱՇԽԵԼ, բ. *Իբրեւ պարգեւ բաշխել:*

ՊԱՐԳԵՒԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարգեւներ բաշխելը:*

ՊԱՐԳԵՒԱԲԵՐ, ած. *Պարգեւ բերող, պարգեւատու:*

ՊԱՐԳԵՒԱԳԻՐ, գ. *Պարգեւի փաստաթուղթ:*

ՊԱՐԳԵՒԱԳԻՏ, ած. *Նա որ պարգեւ է գտել:*

ՊԱՐԳԵՒԱԼԻՑ, ած. *Պարգեւներով լըցուած, լեցուն:*

ՊԱՐԳԵՒԱՁԻՐ, Տ. *Պարգեւաբաշխ:*

ՊԱՐԳԵՒԱՇԱՏ, ած. *Որտեղ շատ պարգեւներ կան:*

ՊԱՐԳԵՒԱՊԵՏ, գ. *Պարգեւների պետ:*

ՊԱՐԳԵՒԱՌ, գ. ած. *Պարգեւ անող:*

ՊԱՐԳԵՒԱՌՈՒ, ած. գ. *Պարգեւ առնող, պարգեւ ստացող:*

ՊԱՐԳԵՒԱՍԷՐ, ած. *Պարգեւներ (ստանալ) սիրող:*

ՊԱՐԳԵՒԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարգեւասէր լինելը:*

ՊԱՐԳԵՒԱՏՈՒ, ած. *Պարգեւ տուող:*

ՊԱՐԳԵՒԱՏՈՒՐ, ած. Տ. *Պարգեւատու:*

ՊԱՐԳԵՒԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարգեւներ տալը:*

ՊԱՐԳԵՒԱՏՐԵԼ, բ. *Պարգեւ տալ, պարգեւով վարձատրել:*

ՊԱՐԳԵՒԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Պարգեւատուութիւն:*

ՊԱՐԳԵՒԱՏՐՈՒՄ, գ. *Պարգեւատրելը:*

ՊԱՐԳԵՒԱՒՈՐ, ած. *Պարգեւ ունեցող, պարգեւ ստացած:*

ՊԱՐԳԵՒԵԼ, բ. *Պարգեւ տալ մէկին: Ընծայել:*

ՊԱՐԳԵՒԵԼԻՔ, գ. *Ինչ որ պիտի պարգեւուի:*

ՊԱՐԳԵՒԸՆԿԱԼ, ած. *Պարգեւ ընդունող:*

ՊԱՐԳԵՒԻՉ, ած. *Նա որ պարգեւում է, պարգեւող:*

ՊԱՐԵԳՕՏ, գ. *Վրայի զգեստ, պատմուճան:*

ՊԱՐԵԳՕՏԱՒՈՐ, ած. *Նա որ պարեգօտ է հագնում:*

ՊԱՐԵԳՕՏԵԼ, բ. *Պարեգօտ՝ պարեգօտը հագնել:*

ՊԱՐԵԼ, բ. *Պար խաղալ, պտոյտ գալ:*

ՊԱՐԵԽ, գ. *Լերան ցցուած մասը: Գահավէժ, անդունդ:*

ՊԱՐԵԿ, գ. *Պահակ:* (Ռազմ.) *Զինուած զօրամաս առաջատր դիրքերում:*

ՊԱՐԵԿԱՊԱՆ, գ. *Պարեկութիւն անող, պահապան:*

ՊԱՐԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարեկ լինելը:*

ՊԱՐԵԿՈՒՄ, *Պարեկային ծառայութեան կատարում:*

ՊԱՐԵՐԱԺՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարեղանակ:*

ՊԱՐԵՐԳ, գ. *Պարի երգ:*

ՊԱՐԵՐԳԱԿ,

ՊԱՐԵԳՈՂ,

ՊԱՐԵԳՈՒ, գ. *Պարի ժամանակ երգող։*

ՊԱՐԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարելով երգելը։*

ՊԱՐԵՐԵԿՈՅԹ, գ. *Գիշերուան պարահանդէս։*

ՊԱՐԶ, ած. *Օտար խառնուրդից ազատ, անմրուր, զուտ։* Հկռ. *Մութ, ամպոտ։ Պարզ երկինք։ Պարզ օր՝ եղանակ։ Ոչ բարդ։ Անպաճոյճ։* Հկռ. *Զարդարուն։ Հասարակ։* Հկռ. *Ճոխ։ Լոկ, սոսկ։ Հեշտ։* Հկռ. *Մութ, դժուար։ (Քրկն.) Արմատական բառ։ Զինջ, պայծառ։*

ՊԱՐԶԱԲԱՆ, ած. *Պարզ՝ դիւրահասկանալի կերպով խօսող։*

ՊԱՐԶԱԲԱՆԵԼ, բ. *Մութ՝ դժուարահասկանալի բանը պարզել՝ բացատրել։*

ՊԱՐԶԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարզաբան լինելը։ Լուսաբանել, մեկնաբանել։*

ՊԱՐԶԱԲԱՐ, մկ. *Անխառն կերպով։ Յստակ։*

ՊԱՐԶԱԲԱՐՈՅ, ած. *Պարզ բարքի՝ բնաւորութեան տէր։*

ՊԱՐԶԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Աւելի պարզ։*

ՊԱՐԶԱԳՐԵԼ, բ. *Սեւագրութիւնից մաքուր օրինակ արտագրել։*

ՊԱՐԶԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարզագրուած՝ մաքուր արտագրուած օրինակը։*

ՊԱՐԶԱԽՕՍ, ած. *Պարզ՝ անկեղծ խօսող։*

ՊԱՐԶԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարզախօս՝ անկեղծ խօսելը։*

ՊԱՐԶԱԿԱՆ, ած. *Պարզ, առանց խառնուրդի։*

ՊԱՐԶԱԿԵՆՑԱՂ, ած. *Պարզ կեանք վարող։*

ՊԱՐԶԱՄԻՏ, ած. *Պարզ միտք՝ պարզ սիրտ ունեցող։*

ՊԱՐԶԱՄՏԱԲԱՐ, մկ. *Պարզամիտ կերպով։*

ՊԱՐԶԱՄՏԱԾԱԲԱՐ, Տ. *Պարզամտաբար։*

ՊԱՐԶԱՄՏԵԼ, բ. *Պարզամիտ լինել։*

ՊԱՐԶԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարզամիտ լինելը։*

ՊԱՐԶԱՄՏՕՐԷՆ, Տ. *Պարզամտաբար։*

ՊԱՐԶԱՆԱԼ, բ. *Պարզ՝ հասարակ՝ անպաճոյճ դառնալ։*

ՊԱՐԶԱՉԱՓ, գ. (Ֆիզ.) *Գործիք, որով որոշում են օդի մաքրութիւնը։*

ՊԱՐԶԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարզաչափի միջոցով գազային խառնուրդները որոշելը։*

ՊԱՐԶԱՋՈՒՐ, գ. *Լուացքը վերջին անգամ ջրով՝ առանց օճառի լուալը։*

ՊԱՐԶԱՋՐԵԼ, բ. *Լուացքը պարզ ջրով ցայել։ Լուալ։*

ՊԱՐԶԱՍԷՐ, ած. *Պարզութիւն սիրող։*

ՊԱՐԶԱՍԻՐՏ, Տ. *Պարզամիտ։*

ՊԱՐԶԱՏԵՍ, ած. *Յարակատես։*

ՊԱՐԶԱՏՈՒՄԱՐ, գ. *Պարզ եւ համառօտ տոմար եկեղեցական տօների։*

ՊԱՐԶԱՒՈՒՆ, ած. *Բաւական պարզ՝ մաքուր։*

ՊԱՐԶԵԼ, բ. *Քամել, Մաքրել, Լայն բանալ, երկայնել, ծածանել։* Փոխ. *Մութ բանը բանալ։ Յարակացնել։*

ՊԱՐԶԵՐԳ, գ. *Պարզ, մատչելի երգ։*

ՊԱՐԶԵՐԵՍ, ած. *Երեսը ճերմակ, ճակատը բաց։ Աննենգ։*

ՊԱՐԶԵՐԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարզերես լինելը։*

ՊԱՐԶԿԱՑ, ած. գ. *Պարզ եղանակի պատճառով ցուրտ գիշեր։*

ՊԱՐԶԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարզակենցաղ լինելը։*

ՊԱՐԶՈՐԱԿ, ած. *Պարզ, վճիտ։*

ՊԱՐԶՈՐՈՇ, ած. մկ. *Պարզ եւ որոշ, ակնյայտնի։ Բացայայտ։*

ՊԱՐԶՈՑ, գ. *Եղանակի պարզութիւն։*

ՊԱՐԶՈՒ, գ. *Պապակ, ծարաւ։*

ՊԱՐԶՈՒԹԻՒՆ, գ. *Զտութիւն։ Միամտութիւն։*

ՊԱՐԶՈՒՄ, գ. *Պարզելը։ Օդը մաքրր-*

ուելը:

ՊԱՐՁՈՒՆԱԿ, գ. *Փայտի կմ երկաթի ձող: Բնական:*

ՊԱՐՁՈՒՆԱԿ, ած. *Պարզ, անզարդ, հասարակ:*

ՊԱՐՁՕՐԷՆ, Տ. *Պարզապէս:*

ՊԱՐԷՆ, գ. *Մնունդի նիւթ, ապրելու ուտեստ: Ընդհանրապէս՝ պաշար զանազան մթերքների:*

ՊԱՐԷՆԱԳԻՆ, գ. *Պարէնի գին:*

ՊԱՐԷՆԱԳՈՂ, ած. *Պարէն՝ ուտելեղէն (զինուորական) գողացող:*

ՊԱՐԷՆԱՊԱՀ, ած. *Պարէնի՝ ուտելեղէնի պահապան:*

ՊԱՐԷՆԱՄԹԵՐՔ, գ. *Ուտելեղէնի մըթերք, համբար: Ուտեստեղենի պաշար:*

ՊԱՐԷՆԻԿ, գ. *Փոքր պարէն:*

ՊԱՐԷՆԱՅԻՆ, ած. *Պարէնին յատուկ՝ վերաբերեալ:*

ՊԱՐԷՆԱՍԱՅԼ, գ. *Պարէն տեղափոխող՝ տեղափոխելու համար նախատեսուած սայլ:*

ՊԱՐԷՆԱՒՈՐՈՒՄ, գ. *Պարենաւորելը:*

ՊԱՐԸՆԹԱՆԱԼ, բ. *Շուրջը ընթանալ:*

ՊԱՐԸՆԿԷՐ, գ. *Պարի զուգընկեր:*

ՊԱՐԹԵՒ, ած. *Պարթեւների ցեղին պատկանող:*

ՊԱՐԹԵՒԱԶՆ, ած. *Պարթեւական ազգից:*

ՊԱՐԹԵՒԱԾԻՆ, ած. *Պարթեւից ծնած, պարթեւազն:*

ՊԱՐԹԵՒԱԿԱՆ, ած. *Պարթեւներին յատուկ, վերաբերեալ:*

ՊԱԹԵՒԱՀԱՍԱԿ, ած. *Պարթեւ հասակով, բարձրահասակ:*

ՊԱՐԹԵՒԵՐԷՆ, Տ. *Պահլաւերէն:*

ՊԱՐԹԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարթեւ լինելը:*

ՊԱՐԻԼ(Լ)ԵԱԿ, գ. (Բուս.) *Շուշանազգիների կարգին պատկանող փշոտ թուփ:*

ՊԱՐԻԽ, գ. *Սենեակի յատակի փըռուածք:*

ՊԱՐԻԿ, *չար ոգի, սատանայի էգ:*

ՊԱՐԻԿ, գ. *Կեղծ ծամ:*

ՊԱՐԻՍ, (Հոմերոսի գրքէն) *Պրիամոսի որդու Պարիսի անունից)*, գ. (Բուս.) *Շուշանազգիների կարգին պատկանող շատակեաց խոտ:*

ՊԱՐԻՍՊ, գ. *Պատ, որ պահպանութեան համար շրջապատում է մի քաղաք, բերդ:* Փոխ. *Ապահովութիւն, պաշտպանութիւն:*

ՊԱՐԾԱՆՔ, գ. *Պարծենալը:*

ՊԱՐԾԵՆԱԼ, բ. *Իր արժանիքը շատ բարձրացնել: Հպարտանալ, սիգանալ:*

ՊԱՐԾԵՆԱԼՈՒԹԻՒՆ
ՊԱՐԾԵՆՈՂՈՒԹԻՒՆ } Տ. *Պարծենկոտութիւն:*

ՊԱՐԾԵՆԿՈՏ, ած. *Պարծեցող:*

ՊԱՐԾԵՆԿՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարծենկոտ լինելը:*

ՊԱՐԾՈՒԿ, Տ. *Պարծենկոտ:*

ՊԱՐԾՈՒՆԱԿ, ած. *Պարծանք պարունակող:*

ՊԱՐԿ, գ. *Տիկ: Տոպրակ, ուղեւորական իրեր:*

ՊԱՐԿԱԿԱՊ
ՊԱՐԿԱԿԱՊԻՉ } գ. *Կապ, թել, որով կապում են պարկի բերանը:*

ՊԱՐԿԱՄՈՒԿ, գ. (Կենդ.) *Պարկաւոր կենդանիների կարգին պատկանող փոքր կենդանի:*

ՊԱՐԿԱՊՁՈՒԿ, գ. *Ուլի կմ գառան մորթից պարկ, փչողական նուագարան:*

ՊԱՐԿԱՊԿՈՒ, Տ. *Պարկապզուկ:*

ՊԱՐԿԱՑԻՐ, ած. *Պուրակների մէջ ցրուած:*

ՊԱՐԿԱՒՈՐ, ած. *Պարկ ունեցող:* (Կենդ.) *Կաթնասուն անասունների կարգ:*

ՊԱՐԿԱՓՈԽԱՆ, գ. *Շատ լայն փոխան (սպիտակեղէն):*

ՊԱՐԿԵՇՏ, *մերկութիւնը ծածկած.* Հկր. *Հոլանի, անպարկեշտ, բաց: Համեստ, ամօթխած: Զգաստ, ողջախոհ, պատ-*

ուաւոր: Հկռ. Անհամեստ: Չափաւոր: Հկռ. Շռայտ:
ՊԱՐԿԵՇՏԱԲԱՆ, ած. *Խօսակցութեան մէջ պարկեշտ:*
ՊԱՐԿԵՇՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարկեշտաբան լինելը:*
ՊԱՐԿԵՇՏԱԲԱՐ, մկ. *Պարկեշտ կերպով, պարկեշտութեամբ:*
ՊԱՐԿԵՇՏԱԲԱՐՈՅ, ած. *Պարկեշտ վարքի տէր:*
ՊԱՐԿԵՇՏԱԳԵՂ, ած. *Պարկեշտութեամբ գեղեցկացած:*
ՊԱՐԿԵՇՏԱԼԻՑ, ած. *Պարկեշտութեամբ լի:*
ՊԱՐԿԵՇՏԱԽՕՍ, Տ. *Պարկեշտաբան:*
ՊԱՐԿԵՇՏԱՄԻՏ, ած. *Պարկեշտ միտք ունեցող:*
ՊԱՐԿԵՇՏԱՆԱԼ, բ. *Պարկեշտ դառնալ:*
ՊԱՐԿԵՇՏԱՆՈՑ, գ. *Որտեղ ապրում են պարկեշտներ:*
ՊԱՐԿԵՇՏԱՍԷՐ, ած. *Պարկեշտութիւն սիրող:*
ՊԱՐԿԵՇՏԱՍՈՒՆ, ած. *Պարկեշտ դաստիարակուած:*
ՊԱՐԿԵՇՏԱՐԱՐ, ած. *Պարկեշտութիւն ստեղծող:*
ՊԱՐԿԵՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարկեշտ լինելը:*
ՊԱՐԿԵՇՏՈՒՀԻ, ած. *Պարկեշտ իգական սեռի:*
ՊԱՐԿԵՇՏՕՐԷՆ, Տ. *Պարկեշտաբար:*
ՊԱՐԿԷՆ, գ. *Խրամ:*
ՊԱՐԿԻԿ, գ. *Փոքր պարկ:*
ՊԱՐԿՈՒԿ, գ. *Ծիրանի մի տեսակ: Չոր բացրած ծիրան, ծիրանի չիր:*
ՊԱՐԿՈՒՃ, գ. (Բուս.) *Պտղի այն մասը, որ պատում է սերմերը: Ռազմական գնդակ:*
ՊԱՐԿՈՒՃԻԿ, գ. *Այծի տիկ:*
ՊԱՐՀԱԿ, գ. *Ամրոց:*
ՊԱՐՀԱԿԱՅԻՆ, ած. *Պարհակի վերաբերեալ, յատուկ:*
ՊԱՐՀԱԿԱՐԱՆ, գ. *Բանտ:*
ՊԱՐՄԱՆԻ, գ. *Երիտասարդ տղայ:*
ՊԱՐՄԱՆՈՒՀԻ, գ. *Պարմանի իգական սեռի, ջահէլ աղջիկ:*
ՊԱՐՆԱՍ, *Յունաստանի մէջ, Մուսաներու Պառնասու լերան անունից:* գ. (Փոխ.) *Բանաստեղծական աշխարհ:* (Հեգն.) *Նիւթական կմ հասարակական կեանքից անջատուելը:*
ՊԱՐՆԱՍԵԱՆ, ած. *Պարնասին յատուկ՝ վերաբերեալ:*
ՊԱՐՈՅԹ, ած. *Կլոր ձեւի, կլոր:*
ՊԱՐՈՅԿ, գ. *Շրջան, բոլորակութիւն:* (Քրկն.) *Առոգանութեան մի ձեւ, երբ ձայնը պտոյտաձեւ բարձրանում է եւ իջնում: Հարցման նշան (՞):*
ՊԱՐՈՅԿԱՆԱԼ, բ. *Շրջապատ կազմել:*
ՊԱՐՈՅՐ, գ. *Շրջանակ, ծիր, սահման, շրջան:*
ՊԱՐՈՆ, գ. *Կիլիկեան շրջանում հայոց մէջ մտած տիտղոս ազնուական կալուածատիրոջ: Տէր, տան մեծաւոր: Յարգական տիտղոս: Այր մարդկանց դիմելաձեւ:*
ՊԱՐՈՆ-ԲԱՆՋԱՐ, գ. (Բուս.) *Խաչածաղկաւորների ընտանիքից ուտելի բանջար:*
ՊԱՐՈՆԻԿ, գ. *Փոքր պարոն:*
ՊԱՐՈՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարոնի աստիճան, պատիւ:*
ՊԱՐՈՆՈՒՀԻ, Տ. *Պարոնուհի:*
ՊԱՐՈՆՏԷՐ, գ. *Ազնուական ծագումով կալուածատէր:*
ՊԱՐՈՒԿԱՁԵՒ, ած. գ. *Պարոյկի ձեւ ունեցող:*
ՊԱՐՈՒՀԻ, գ. *Պարող կին:*
ՊԱՐՈՒՄ, գ. *Պարելը, պար խաղալը:*
ՊԱՐՈՒՆԱԿ, գ. *Երկնային գօտի:* (Աստղաբ.) Տ. *Ծիր: Բովանդակող միջոց: Տարածուն շրջանակ:*
ՊԱՐՈՒՆԱԿԱԲԱՐ, մկ. *Պարունակելով:*
ՊԱՐՈՒՆԱԿԱԳՈՅՆ, ած. *Աւելի պարու-*

նակող։

ՊԱՐՈՒՆԱԿԱԽՕՍՔ, գ. յոգն. *Եպիփան Կիպրացու Ընդդէմ հերձուածոց գիրքը։*

ՊԱՐՈՒՆԱԿԱԿԱՆ, ած. *Պարունակաց գրքի վերաբերեալ։*

ՊԱՐՈՒՆԱԿԱՆ, ած. *Իր մէջ պարունակող՝ ամփոփող։*

ՊԱՐՈՒՆԱԿԵԼ, բ. *Շուրջանակի մէջ առնել։*

ՊԱՐՈՒՆԱԿԻՉ, ած. *Նա որ պարունակում է, պարունակող։*

ՊԱՐՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Իր մէջ ամփոփելը։*

ՊԱՐՈՒՆՈՂ, ած. *Պարունակող։*

ՊԱՐՈՒՐԱՁԵՒ, ած. *Պարոյրի ձեւ ունեցող։*

ՊԱՐՈՒՐԱՆՔ, գ. *Ինչ բանի մէջ որ պարուրուում են. փաթաթան, փաթթոց։*

ՊԱՐՈՒՐԱՏԵՍԱԿ, գ. (ֆիզ.) *Մետաքսի թելով պատած պղնձէ լար։*

ՊԱՐՈՒՐԱՓԱԿ, ած. *Շրջանակի փակող կմ փակուած։*

ՊԱՐՈՒՐԵԼ, բ. *Շրջապատել, պատել։ Պարածածկել։*

ՊԱՐՈՒՐՈՒՄ, գ. *Պարուրելը, պատելը։*

ՊԱՐՈՒՑԵԼ, նբ. *Կպցնել, զօդել։*

ՊԱՐՊԱԿԱՍ, ած. գ. *Ինչ որ առտնին անհրաժեշտ պիտոյքներից պակասում է։ Կիսատ պռատ։*

ՊԱՐՊԱՏԻՒՆ
ՊԱՐՊԱՏՈՒՄ } գ. *Լեփ-լեցուն լցնելը։ Խօսքի պայթիւն։*

ՊԱՐՊԱՏՈՒՆ, ած. *Լեփլեցուն։*

ՊԱՐՊԵԼ, բ. *Ամանի մէջ եղածը դատարկել։*

ՊԱՐՊՈՒՔ, գ. *Արտաքնոցի փոսից դատարկած աղբը։*

ՊԱՐՊՈՒԵԼ, կր. ձեւ *Պարպել'ի. Դատարկուել։*

ՊԱՐՍ, գ. *Քար արձակելու հին ժամանակի գործիք։*

ՊԱՐՍ, գ. *Մեղուների երամը փեթակի մէջ։*

ՊԱՐՍԱՁԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարսով քար նետելը։*

ՊԱՐՍԱՁԻԳ, ած. գ. *Պարսով քար նետող, պարսաւոր։*

ՊԱՐՍԱՄԱՅՐ, գ. *Մեղուամայր, փեթակի թագուհին։*

ՊԱՐՍԱՏԻԿ, գ. Տ. *Պարս։*

ՊԱՐՍԱՒ, գ. *Խօսք։* (Հարտաս.) *Շարադրութիւն, որի մէջ թուարկուում են մէկի կմ մի բանի վատ՝ վնասակար յատկութիւնները։ Մեղադրանք։*

ՊԱՐՍԱՒԱԲԱԽՏ, ած. *Պարսաւելու բախտ ունեցող։*

ՊԱՐՍԱՒԱԲԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Իր բախտը պարսաւելը։*

ՊԱՐՍԱՒԱԳԻՐ, գ. *Գրուածք, որ նպատակ ունի մէկին պարսաւելու՝ անուանարկելու։*

ՊԱՐՍԱՒԱԳՐԵԼ, բ. *Պարսաւագիր գըրել, գրաւոր կերպով մէկին անուանարկել, խայտառակել։*

ՊԱՐՍԱՒԱԴԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարսաւադէտ լինելը։*

ՊԱՐՍԱՒԱԴԻՐ, ած. *Չարախօսող, մեղադրող։*

ՊԱՐՍԱՒԱԿԱՆ, ած. *Պարսաւ պարունակող։*

ՊԱՐՍԱՒԱՆՔ, գ. *Պարսաւելը, պարսաւուելը։*

ՊԱՐՍԱՒԱՍԷՐ, ած. *Նա որ սիրում է պարսաւել։*

ՊԱՐՍԱՒԱՏԵՏՐ, գ. *Պարսաւ պարունակող փոքր գրուածք։*

ՊԱՐՍԱՒԵԼ, բ. *Անարգել, նախատել։ Վար զարնել, փուտ դնել։*

ՊԱՐՍԱՒԵԼԻ, ած. *Ինչ որ արժան է պարսաւանքի։*

ՊԱՐՍԱՒԻՉ, ած. *Նա որ պարսաւում է, պարսաւող։*

ՊԱՐՍԱՔԱՐ, գ. *Պարսով նետելու քար, պարսով նետուած քար։*

ՊԱՐՍԱՔԱՐԵԼ, բ. Պարսատիկով քար նետել:
ՊԱՐՍԵՏԵԼ, բ. Պարսերով խփել, հարուածել:
ՊԱՐՍԻԿ, ած. գ. Պարսկաստանի բընիկ:
ՊԱՐՍԻՆԱ, գ. (Բուս.) Միջախոտների կարգին պատկանող բոյս:
ՊԱՐՍԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարսիկ լեզուին յատուկ բառ:
ՊԱՐՍԿԱԲԱՐՈՅ
ՊԱՐՍԿԱԲԱՐՈՅԱԿԱՆ } ած. Պարսկի բարք՝ բնաւորութիւն, սովորութիւն ունեցող:
ՊԱՐՍԿԱԼԵԶՈՒ
ՊԱՐՍԿԱԽՕՍ } ած. Պարսկերէն լեզուն գործածող, պարսկերէն խօսող:
ՊԱՐՍԿԱԿԱՆ, ած. Պարսիկներին յատուկ:
ՊԱՐՍԿԱՅԻՆ, ած. Պարսկական:
ՊԱՐՍԿԱՆԱԼ, բ. Պարսիկ դառնալ:
ՊԱՐՍԿԱՆՈՒՆ, ած. Պարսկական անուն կրող:
ՊԱՐՍԿԵՐԷՆ, մկ. Պարսիկների լեզուով:
ՊԱՐՍԿՈՒՀԻ, ած. գ. Պարսիկ իգական սեռի:
ՊԱՐՍՊԱԳՈՅՆ, բաղդ. ած. Աւելի լաւ պարսպած:
ՊԱՐՍՊԱԾԵՐՊ, գ. Պարսպի ծերպ՝ գագաթնամաս:
ՊԱՐՍՊԱՀԱՏ, ած. Պարիսպ կտրող:
ՊԱՐՍՊԱՁԵՒ, ած. մկ. Պարսպի ձեւ ունեցող:
ՊԱՐՍՊԱՄԱՐՏ, ած. Պարիսպը գրաւելու համար մղուող կռիւ:կռուող:
ՊԱՐՍՊԱՄԱՐՏԻԿ, ած. գ. Պարսպ գրաւելու համար կռուող զինուոր:
ՊԱՐՍՊԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարիսպներ շինելը:
ՊԱՐՍՊԱՊԱՀ, ած. Պարիսպը պահպանող եւ պաշտպանող:
ՊԱՐՍՊԱՊԱՏ, ած. Պարսպով պատած, շուրջը պարիսպ քաշած:
ՊԱՐՍՊԱՒԵՐ, ած. Պարիսպներ աւերող՝ քանդող:
ՊԱՐՍՊԱՒՈՐ, ած. Պարիսպ ունեցող:
ՊԱՐՍՊԱՓԱԿ, ած. Պարսպի մէջ փակուած:
ՊԱՐՍՊԱՔԱՆԴ, ած. Պարիսպ քանդող:
ՊԱՐՍՊԱՔԻՒ, գ. (ճրտպ.): Պարսպի քիւ:
ՊԱՐՍՊԵԼ, բ. Պարսպով պատել: Նման. Շրջափակել:
ՊԱՐՍՊՈՐՄ, գ. Պարսպի պատ:
ՊԱՐՏ, գ. Տ. Պարտք: ած. Պարտաւոր, պարտք ունեցող:
ՊԱՐՏ, ած. Պարտական:
ՊԱՐՏ, ած. Արժան, պատշաճ:
ՊԱՐՏԱԴԻՐ, ած. մկ. Ինչ որ իբրեւ պարտք է դրուած կատարելու: Ստիպողական, հարկադիր: Հկռ. Կամաւոր:
ՊԱՐՏԱԴՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարտադիր լինելը:
ՊԱՐՏԱԴՐՈՂԱԿԱՆ, ած. Պարտադըրող՝ ստիպող:
ՊԱՐՏԱԶԱՆՑ, ած. Իր պարտականութիւնը զանց անող՝ չկատարող:
ՊԱՐՏԱԶԱՆՑԵԼ, բ. Պարտազանց գտնուել:
ՊԱՐՏԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Պարտազանց լինելը:
ՊԱՐՏԱԹՈՒՂԹ, գ. Պարտքի թուղթ:
ՊԱՐՏԱԿ, գ. Ծածկոյթ, ծածկոց: Ծածկոյթով վարագուրուած սենեակ:
ՊԱՐՏԱԿԱՆ, ած. Պարտական: (Կրօն.) Յանցանքի համար պատասխանատու, մեղապարտ:
ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Ինչ որ մարդ պարտական է կատարելու, խոստում:
ՊԱՐՏԱԿԵԼ, բ. Պարտակով վարագուրել: Ծածկել:
ՊԱՐՏԱԿԻՉ, ած. գ. Նա որ պարտակում՝ ծածկում է: Զքօղիլ:
ՊԱՐՏԱԿԻՑ, ած. գ. Պարտքին կմ յան-

ցանքին ընկեր:

ՊԱՐՏԱՀԱՏՈՅՑ, Տ. *Պարտավճար:*

ՊԱՐՏԱՃԱՆԱՉ, ած. *Իր պարտքը՝ պարտականութիւնները ճանաչող:*

ՊԱՐՏԱՃԱՆԱՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարտաճանաչ լինելը:*

ՊԱՐՏԱՄՈՒՐՀԱԿ, Տ. *Մուրհակ:* Տ. *Պարտատոմս:*

ՊԱՐՏԱՇԽԱՏՈՂ, գ. *Կուսակցական աշխատող:*

ՊԱՐՏԱՊԱՀԱՆՋ, ած. գ. *Պարտատէր, որ պարտատուից պահանջում է պարտքը:*

ՊԱՐՏԱՊԱՀԱՆՋՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարտապանից նրա պարտքը պահանջելը:*

ՊԱՐՏԱՊԱՆ, ած. գ. *Նա որ մէկից պարտք կմ փոխ է առել վերադարձնելու պայմանով: Պարտառու:*

ՊԱՐՏԱՊԱՆԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ պարտապան:*

ՊԱՐՏԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարտապան՝ պարտառու լինելը:*

ՊԱՐՏԱՍԵՑՆԵԼ, նբ. *Յոգնեցնել, հուսահատցնել:*

ՊԱՐՏԱՍԵՑՈՒՑԻՉ, ած. *Նա որ պարտասեցնում է, պարտասեցնող: Յոգնեցնող, յուսահատցնող:*

ՊԱՐՏԱՍԻԼ, նբ. *Յոգնիլ, յոգնելէ թուլանալ:*

ՊԱՐՏԱՍՈՒՄ, գ. *Պարտասելը, յոգնելուց ուժասպառ լինելը:*

ՊԱՐՏԱՎՃԱՐ, ած. *Իր պարտականութիւնը կատարող կմ կատարած: Պարտքը վճարող:*

ՊԱՐՏԱՏԷՐ, գ. *Պարտքի տէրը:*

ՊԱՐՏԱՏՈՄՍ, Տ. *Պարտաւորատոմս:*

ՊԱՐՏԱՒՈՐԱԲԱՐ, մկ. *Պարտաւոր լինելով:*

ՊԱՐՏԱՒՈՐԱԿԱՆ, ած. *Պարտաւորին՝ մեղաւորին, վերաբերեալ:*

ՊԱՐՏԱՒՈՐԵՑՈՒՑԻՉ, ած. *Ինչ որ պարտաւորեցնում է:*

ՊԱՐՏԴՊՐՈՑ, գ. *Կուսակցական դպրոց:*

ՊԱՐՏԵԼ, բ. *Յաղթել:*

ՊԱՐՏԵԼ, բ. *Պարտ կմ պարտք լինել:*

ՊԱՐՏԵՂ, գ. *Պարի տեղ:*

ՊԱՐՏԵՑՈՒՑԻՉ, ած. *Պատերազմում յաղթող, նուաճող, ընկճող:*

ՊԱՐՏԷԶ, գ. *Ցանկով շրջապատուած կանաչ տարածք: Ծաղկանոց, բուրաստան:*

ՊԱՐՏԷՐ, գ. (Թատր.) *Թատրոնի դահլիճում ներքեւի յարկը:*

ՊԱՐՏԻԶԱԳԷՏ, Տ. *Պարտիզպան:*

ՊԱՐՏԻԶԱԿԱՆ, ած. *Պարտէզին յատուկ, վերաբերեալ:*

ՊԱՐՏԻԶԱՅԱՐ, ած. *Պարտէզին յարած:*

ՊԱՐՏԻԶԱՐԱՐ, գ. *Պարտէզ շինող:*

ՊԱՐՏԻԶԻԿ, գ. *Փոքր Պարտէզ, պարտիզակ:*

ՊԱՐՏԻԶՊԱՆ, գ. *Պարտէզ պահող, պարտիզպանութեամբ պարապող:*

ՊԱՐՏԻԶՊԱՆԱԿԱՆ, ած. *Պարտիզպանին յատուկ:*

ՊԱՐՏԻԶՊԱՆԱՊԵՏ, գ. *Գլխաւոր պարտիզպան:*

ՊԱՐՏԻԶՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարտիզպան լինելը:*

ՊԱՐՏԻԶՊԱՆՈՒՀԻ, գ. *Պարտիզպան իգական սեռի:*

ՊԱՐՏՈԽԱԹԱՓ, ած. *Սրտի ոխը դուրս թափող:*

ՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարտուելը:*

ՊԱՐՏՈՒԿ, փխկ. *Պարծուկ: Պարծենկոտ:*

ՊԱՐՏՈՒՆ, գ. *Պարելու տուն:*

ՊԱՐՏ ՈՒ ՊԱՏՇԱՃ / ՊԱՐՏՈՒ-ՊԱՏՇԱՃ } ած. *Ինչ որ պէտք է ու պատշաճ է:*

ՊԱՐՏՔ, գ. *Ինչ որ մէկը ստացել է ուրիշից փոխարինաբար: Տալիք, փոխ:*

ՊԱՐՏՔ, գ. *Պարտութիւն:*

ՊԱՐՏՔԱԹԱՂ, ած. *Պարտքերի մէջ թաղուած՝ խրուած:*

ՊԱՐՏՔԱԿՈԽ, ած. *Պարտքերի տակ ճնշուած:*
ՊԱՐՏՔԱՏԷՐ, Տ. *Պարտատէր:*
ՊԱՐՏՔՈՎԻ, ած. մկ. *Պարտքով եղած:*
ՊԱՐՓԱԿ, ած. գ. *Պարփակող: Պատուած, պաշարուած:*
ՊԱՐՓԱԿԱՐԱՆ, գ. *Պարփակելու՝ ամփանալու տեղ, պատսպարան:*
ՊԱՐՓԱԿԵԼ, բ. *Շուրջանակի փակել: Պատել, պաշարել:*
ՊԱՐՓԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարփակուած՝ շրջափակուած լինելը:*
ՊԵԺՈԳ, գ. *Անորոշ տեսակի բոյս:*
ՊԵԼԱՆՈԻԿ, գ. *Անորոշ տեսակի թռչնատոր բոյս:*
ՊԵԼԱՐԳՈՆ, գ. (Բուս.) *Խորդենիների կարգին պատկանող երկբլթակ բազմաթերթ բոյս:*
ՊԵԼՈՒԽԵԼՕՔ, (Ծաղր.), ած. *Խենթ, գիժ:*
ՊԵԾԱՒՈՐՈՒԵԼ, բ. *Փայլել:*
ՊԵՂԱՇՐՋԱՆ, գ. (հնգտ.): *Պեղումներին տրամադրուած ժամանակահատուած:*
ՊԵՂԵԼ, բ. *Հողը փորել, հոր փորել:*
ՊԵՂՈՒՄ, գ. *Պեղելը, գետինը փորելը:*
ՊԵՂՈՒՄՆԱԲՐԻՉ, գ. *Պեղումներ կատարելու համար օգտագործուող բրիչ:*
ՊԵՂՈՒՄՆԱՌԱՏ, ած. *Պեղումներով լի՝ շատ:*
ՊԵՃԵԼ, բ. *Հրել:*
ՊԵՊԵՆՈՏ, ած. *Երեսի վրայ պեպէն՝ բիծ ունեցող, արկոտ:*
ՊԵՊԵՐ, գ. *Մանկաբարձուհի, դահեկ:*
ՊԵՊՍԻՆ, գ. (Կազմախ.) *Հիւթ, որ արտադրում է ստամոքսի լորձնային թաղանթը:* (Բժշկ.) *Մարսողութիւնը հեշտացնող դեղ:*
ՊԵՊՏՈՆ, գ. (Կազմախ.) *Մարսողութեան ժամանակ ստամոքսային խմորող հիւթի ազդեցութեամբ լուծուած սպիտակուցը:*
ՊԵՌ, ած. *Ստահակ, ըմբոստ:*
ՊԵՌԱՆԱԼ, բ. *Ստահակել:*
ՊԵՌԱՆԻ, ած. *Ապուշ, տխմար:*
ՊԵՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստահակութիւն:*
ՊԵՏ, գ. *Առաջին անձը որեւէ տեղում կամ որեւէ խմբի մէջ:*
ՊԵՏԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ պետ:*
ՊԵՏԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Աւելի գլխաւոր, կարեւորագոյն:*
ՊԵՏԱԿԱՆ, ած. *Պետականութեան յատուկ:*
ՊԵՏԱԿԱՆԱԶՈՒՐԿ, ած. *Պետականութիւնից զուրկ:*
ՊԵՏԱԿԱՆԱԿԱԶՄԻՉ, *Պետականութիւն կազմող:*
ՊԵՏԱԿԱՆԱԿԵՆՏՐՈՆ, ած. *Պետականութեան միտուած:*
ՊԵՏԱԿԱՆԱԿԵՐՏ, ած. *Պետութիւն կերտող:*
ՊԵՏԱԿԱՆԱԿԵՐՏԻՉ, ած. *Պետականութիւն կերտող:*
ՊԵՏԱԿԱՆԱՄԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պետականութեանը միտուած լինելը:*
ՊԵՏԱԿԱՆԱՆՊԱՍՏ, ած. *Պետականութեանը նպաստող:*
ՊԵՏԱԿԱՆԱՇԱՀ, ած. *Պետութեան շահը արտայայտող:*
ՊԵՏԱԿԱՆԱՇԷՆ, ած. *Պետականութիւն ստեղծող:*
ՊԵՏԱԿԱՆԱՅՆԵԼ, անց. ձեւ *Պետութեան սեփականութիւն դարձնել:*
ՊԵՏԱԿԱՆԱՑՈՒՄ, գ. *Պետականացնելը:*
ՊԵՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պետական՝ պետ լինելը:*
ՊԵՏԱՆԱՒ, գ. *Պետական՝ նաւ:*
ՊԵՏԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մի հիմնարկի պետը:*
ՊԵՏԱՐԱՐՈՂԱԿԱՐԳ, գ. *Պետական, պաշտօնական արարողակարգ:*
ՊԵՏԱՒՈՐ, ած. *Իշխանաւոր, գլխաւոր:*
ՊԵՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Իշխանութիւն, պետութիւն:*

ՊԵՏԳԱՆՁԱԳՈՂ, գ. (հեգն.): *Պետութեան գանձարանից գողացող:*
ՊԵՏԼԱԾ, ած. *Շատ գեղեցիկ:*
ՊԵՏՀԱՄԱՐԱՆԻՇ, գ. *Պետական համարանիշ:*
ՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պետ՝ իշխանաւոր լինելը:*
ՊԵՏՊԱՀՈՒՍՏ, գ. *Պետական պահուստ:*
ՊԵՐԿԷՍ, գ. (Կենդ.*) Ոսկրոտեւ փշաթեւ ձկների կարգին պատկանող ձուկ:*
ՊԵՐՃ, ած. *Փառաւոր, երեւելի, պանծալի: Հոյակապ:*
ՊԵՐՃԱԲԱՆ, ած. *Պերճ լեզուով խօսող:*
ՊԵՐՃԱԲԱՆԵԼ, բ. *Պերճ լեզուով խօսել:*
ՊԵՐՃԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պերճաբան լինելը:* (Ճարտաս.) *Շքեղ՝ զարդարուն կերպով գրելու կմ խօսելու արուեստը:*
ՊԵՐՃԱԲԱՐ, մկ. *Պերճ կերպով:*
ՊԵՐՃԱԳԵՂ, ած. *Պերճ ու գեղեցիկ:*
ՊԵՐՃԱԳՈՅՆ, բարդ աստ. *Պերճ՚ի, Աւելի պերճ:*
ՊԵՐՃԱԶԱՐԴ, ած. *Պերճ՝ շքեղ զարդարուած:*
ՊԵՐՃԱԶԳԵՍՏ, ած. *Պերճ՝ շքեղ զգեստներ հագած:*
ՊԵՐՃԱԽՕՍ, Տ. *Պերճաբան:*
ՊԵՐՃԱԾԱՂԻԿ, գ. (Բուս.) *Նարկիսազգիների կարգին պատկանող ամերիկեան բոյս:*
ՊԵՐՃԱՀՆՉԻՒՆ, ած. *Լաւ՝ գեղեցիկ հնչող:*
ՊԵՐՃԱՄԻՏ, ած. *Շքեղ միտք ունեցող:*
ՊԵՐՃԱՆԱԼ, բ. *Շքեղանալ, փառաւոր տեսք ստանալ:*
ՊԵՐՃԱՆՔ, գ. *Պերճանալը, պանծալը:*
ՊԵՐՃԱՇՈՒՔ, ած. *Պերճ եւ շքեղ:*
ՊԵՐՃԱՊԱՅԾԱՌ, ած. *Պերճ ու պայծառ:*
ՊԵՐՃԱՍԷՐ, ած. *Պերճութիւն՝ շքեղութիւն սիրող:*
ՊԵՐՃԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պերճասէր լինելը:*
ՊԵՐՃԱՌՍՈՐԴ, ած. *Պերճ սոսորդ ունեցող. փառաւոր վզով:*
ՊԵՐՃԱՓԱՅԼ, ած. *Պերճ ու փառաւոր:*
ՊԵՐՃՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շքեղութիւն:*
ՊԵՐՍԷԻ ԾԱՌ, գ. *Եգիպտական մի թունաւոր ծառ:*
ՊԵՒ, գ. *Դեւ, սատանայ:*
ՊԶԶՈՅ, գ. *Երեխայի ճիչ:*
ՊԶԿՈՏ, ած. *Պզուկներով լի:*
ՊԶՈՋ, գ. *Մանած թել:*
ՊԶՈՏԻ, գ. (Բուս.) *Հովանոցաւորների կարգին պատկանող բոյս:*
ՊԶՈՏՈՒԵԼ, բ. *Հորթերի խայթուելը բոռերից:*
ՊԶՏԱՑՆԵԼ, բ. *Վրան ջուր ցայտեցնել:*
ՊԶՏԻԿ, ած. մկ. Փոքր: *Արեւմտահայ լեզուով. ունի բազմաթիւ գաւառական ձեւեր:* (Կազմախ.) *Քիմքի պատրուակ:*
ՊԶՏԻԿՆԱԼ, բ. *Փոքրանալ, պստիկնալ:*
ՊԶՏԻԿՈՒԹ, մկ. *Պզտիկ ժամանակ, փոքրութ:*
ՊԶՏԻԿՈՒՑ, մկ. *Պզտիկ հասակից ի վեր:*
ՊԶՏԻԿՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Պզտիկնալ՚ի,* նոյն նշ.:
ՊԶՏԼԻ, **ՊԶՏԼԻԿ** } նուազ. եւ փաղաքշ. ձեւ *Պզտի՚ի եւ Պզտիկ՚ի*:
ՊԶՏԿՆԱԼ, Տ. *Պզտիկնալ:*
ՊԷԾ, գ. Տ. *Կայծ:*
ՊԷԾՊԾԱՆ, ած. *Փայլուն:*
ՊԷՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բէյի աստիճան՝ տիտղոս:*
ՊԷՆԾԻԿ, գ. *Խեցեղէն ամանի կտորտանք, զռզիկ:*
ՊԷՍ, *Ձեւ, կերպ:*
ՊԷՍՊԷՍ, ած. *Տեսակ-տեսակ, զանազան:*
ՊԷՍՊԻՍԱՆԱԼ, բ. *Պէսպէս դառնալ:*
ՊԷՍՊԻՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պէսպէս լինելը, զանազանակերպութիւն:*

ՊԷՏ, գ. *Պէտք, կարիք:*

ՊԷՏՔ, գ. *Ինչ բանի մարդ պակասութիւն է զգում, պահանջ: Հոգացողութիւն:* (Ճարտաս.) *Իմաստալից խօսք, առած:* ած. *Հարկաւոր, անհրաժեշտ: Պիտանի, պէտքական:*

ՊԷՏՔԱԿԱՆ, ած. *Բանի պէտք եկող, պիտանի:*

ՊԷՏՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պէտքական լինելը:*

ՊԵՏՔԱՐԱՆ, գ. *Հարկաւորութեան տեղ, արտաքնոց:*

ՊԵՏՔԱՐՏՈՒՂԱՐ, գ. (հպվ.): *Պետական քարտուղար:*

ՊԷՏՔՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պէտք, կարիք:*

ՊԺԳԱԼ, բ. *Գարշանք զգալ, գարշել:*

ՊԺԳԱԼԻ, ած. *Գարշանք յարուցանող, գարշելի:*

ՊԺԳԱՆՔ, գ. *Գարշանք:*

ՊԺՈԺ, գ. *Մանած թելը:*

ՊԻ, գ. (Մաթ.) *Յունական այբուբենի 16-րդ տառը:*

ՊԻԾԱԿ, գ. *Իշամեղու:*

ՊԻԾԱԿՆԵՐ, գ. (Կենդ.) *Թաղանթաթեւերի կարգին պատկանող մեղուներին ցեղակից միջատների ցեղ:*

ՊԻԾԱԿԱՀԱՐ, ած. *Պիծակից զարկուած՝ խայթուած:*

ՊԻԾԱՌ, ած. *Մի փոքր, փոքր ինչ:*

ՊԻԾԿՈՏԵԼ, բ. *Պիծելով վարակուել:*

ՊԻՂԱՏՈՍ, գ. (Ծանկ.) *Յիսուսի դատաւորի անունը:*

ՊԻՂԾ, ած. *Անսուրբ: Զազիր, կեղտոտ:*

ՊԻՃԱԿ, գ. *Անորոշ տեսակի բանջար:*

ՊԻՆԱՅ, գ. (Կենդ.) *Երկպատեան խեցեմորթի մի տեսակ:*

ՊԻՆԳՎԻՆ, գ. (Կենդ.) *Լողացող թռչունների կարգին պատկանող մեծ թռչուն:*

ՊԻՆԴ, ած. *Ամուր, հաստատուն:* Հկռ. *Ջրալի, թոյլ:*

ՊԻՆԴԱԿԱՆՋ, ած. *Դժուար լսող:*

ՊԻՆԴԱՊՈՒՐ, գ. *Հերիսայի նման կերակուր:*:

ՊԻՆԴԵՐԵՍ, ած. *Աներես:*

ՊԻՆՁ, գ. *Քթի ներքեւի փափուկ մսոտ լայն մասը: Քթի ծակ:*

ՊԻՇ, ած. գ. *Աչքերը յառած:*

ՊԻՇ, գ. *Փոքրիկ տրցակ:*

ՊԻՊԵՌ, գ. *Խոշոր կարկուտ:*

ՊԻՊԻ, գ. *Հնդկահաւի ձագ:*

ՊԻՊԻԿ, գ. *Աչքի բիբ:*

ՊԻՊԻՇ, (Մանկ.), (արեւմտահայ լեզուով), ած. *Միրուն, գեղեցիկ:*

ՊԻՊՈՍ, գ. *Անորոշ տեսակի սուրբ թռչուն:*

ՊԻՍԱԿ, ած. *Բորոտ, քոսոտ:*

ՊԻՍԱԿԱՆԱԼ, բ. *Պիսակ դառնալ:*

ՊԻՍԱԿԱՒՈՐ, ած. *Վրան պիսակներ ունեցող: Բորոտած:*

ՊԻՍԱԿԵՐԵՍ, ած. *Երեսի վրայ պիսակներ ունեցող:*

ՊԻՍԵԿ, ած. *Հասակակից:*

ՊԻՍՏԱԿ, գ. *Ազնիւ պիստակենու պտուղը, ձուաձեւ:*

ՊԻՍՏԱԿԱԳՈՅՆ, ած. *Պիստակի գոյն ունեցող:*

ՊԻՍՏԱԿԱՎԱՃԱՌ, ած. *Պիստակ վաճառող:*

ՊԻՍՏԱԿԵՆԻ, գ. (Բուս.) *Կոնաբերների կարգին պատկանող ծառերի ցեղ:*

ՊԻՏԱԿ, ած. *Անհարազատ, խորթ:*

ՊԻՏԱԿԱԲԱՐ, մկ. *Անուանապէս, լոկ անունով:* Հկռ. *Իրապէս:*

ՊԵՏԱԿԱՆԱԼ, բ. *Խորթ՝ անհարազատ գտնուել:*

ՊԻՏԱԿԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լոկ անուանապէս կոչուելը:*

ՊԻՏԱԿ, գ. *Թղթիկ՝ ցուցակագրելու կմ տիտղոսելու, արուեստական որակում:*

ՊԻՏԱԿԵԼ, բ. *Շիշերի կմ այլ ապրանքների վրայ պիտակներ կպցնել:*

ՊԻՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ *Անհարազատութիւն, օտարութիւն:*

ՊԻՏԱՆԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Աւելի*

պիտանի։
ՊԻՏԱՆԱՊԷՍ, մկ. *Պիտանաբար։*
ՊԻՏԱՆԱՑՈՒ, ած. *Պիտանի։*
ՊԻՏԱՆԻ, ած. *Պէտքական։* Հկռ. *Անպիտան։ Օգտակար։ Նպաստող։*
ՊԻՏԱՆ(Ի)ՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պիտանի լինելը։*
ՊԻՏԱՊԷՍ, մկ. *Պէտք եղածին պէս։*
ՊԻՏԵՂ, գ. *Վայրի ծառերի պտուղը։*
ՊԻՏԵՐ, գ. *Բուսեղէն հատիկ անորոշ տեսակի։*
ՊԻՏՆԱԼ, բ. *Պէտք զգալ մի բանի։*
ՊԻՏՈՅ, ած. *Ինչ որ պէտք է, հարկաւոր է։*
ՊԻՏՈՅԱԲԱՐ, մկ. *Պիտապէս, ըստ տեղին։ Ըստ կարիքի։*
ՊԻՏՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պիտոյ՝ պէտքական լինելը, պիտանութիւնը։*
ՊԻՏՈՅՔ, գ. *Պէտք, կարիք։ Ինչ որ հարկաւոր է մի բան անելու։*
ՊԻՏՆԱԼ, բ. *Պէտք զգալ մի բանի։*
ՊԻՏՈՅ, ած. *Ինչ որ պէտք է, հարկաւոր է։*
ՊԻՏՈՅԱԲԱՐ, մկ. *Պիդապէս, ըստ տեղին։*
ՊԻՏՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պիտոյ՝ պէտքական լինելը, պիտանիութիւնը։*
ՊԻՏՈՅՔ, գ. *Պէտք, կարիք։ Ինչ որ հարկաւոր է մի բան անելու։*
ՊԻՏՈՅՔԱՏՈՒՓ, գ. *Պիտոյքների տուփ։*
ՊԻՏՈՒԿ, գ. *Ամենափոքրիկ որդը մարդու փորում։*
ՊԻՐԿ, ած. մկ. *Պինդ ձգած, ձգտածի, պինդ հուպ տուած։*
ՊԻՐՈՂ, գ. (Կենդ.) *Երգեցիկների կարգին պատկանող չուող թռչուն։*
ՊԻՒԹԱԳՈՐԵԱՆ, *Պիւթագորաս յոյն փիլիսոփայի եւ մաթեմատիկոսի անունից։*
ՊԻՒԹԱԿԱՆ, ՊԻՒԹԵԱՆ — ած. *Պիւթիային յատուկ։*
ՊԻՒԹԵԼ, բ. *Խոշոր-խոշոր պատառներով անյագաբար ուտել։*
ՊԻՒԹՈՆ, գ. (Կենդ.) *Անթոյն օձերի ցեղից օձ։*
ՊԻՒՌՈՆԱԿԱՆ, ած. *Պիւռոնականութեան կողմնակից։*
ՊԻՒՌՈՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, *Հին յոյն փիլիսոփայի անունից,* գ. *Փիլիսոփայական տեսութիւն։*
ՊԼԱՏ, գ. *Սափոր՝ կոտրած վզով ու կանթով։*
ՊԼԱՏԻՆ, գ. (Քիմ.) *Թանկագին մետաղական մարմին։*
ՊԼԱՏԻՆԵԱՅ}
ՊԼԱՏԻՆԷ} ած. *Պլատինից շինուած։*
ՊԼԱՏՈՆԱԿԱՆ, Տ. *Պղատոնական։*
ՊԼԵՔԵԼ, բ. *Աչքերը յառել։*
ՊԼԶԱՑՆԵԼ, բ. *Աչքերը պլզել տալ։*
ՊԼԶԵԼ, բ. *Աչքերը լայն-լայն բանալ։*
ՊԼԶՏԱՑՆԵԼ, անց. բ. *Քնից զարթնելիս աչքերը կիսով չափ բանալ։*
ՊԼԵՃ, գ. *Գոմշի ձագ։ Մանր՝ չզարգացած արմտիք, սոխ ձմերուկ եւն։*
ՊԼԷՃԿԵՐ, ած. *Պլէճ ուտող։*
ՊԼԸԹ, գ. *Պլթալու ձայն։*
ՊԼԸՆԿ, գ. *Կնքահօրը փեսայի տունը տանելիս նրան ուղեկցող մարդիկ։*
ՊԼԹԱԼ, բ. *Պայթել, ճածթել, տրաքուել։*
ՊԼԹԱՆ, գ. *Սնամէջ գլանակ։*
ՊԼԹ-ՊԸԼԹ, մկ. *Ապուշ-ապուշ աչքերը տնկած։*
ՊԼԹՊԼԹԱԼԻ, մկ. *Պլթպլթալով։*
ՊԼԹՊԼԹԱՆ, գ. *Մի տեսակ կերակրի անուն։*
ՊԼԻՋ, ած. *Կապոյտ։*
ՊԼԻԿ, գ. *Մանր՝ բարակ դրամ արծաթից կմ պղնձից։* Հմմտ. *Քոռ կոպէկ։*
ՊԼԻԿ, գ. *Մանուկ, երեխայ։*
ՊԼԼԱԼ, բ. *Արտասուքն աչքերից դուրս վազել։*
ՊԼԼԵԼ, բ. *Մի բանի մէջ փաթաթել,*
ՊԼԼՈՒԵԼ, բ. նոյն նշ.։ *Փաթաթուել։*
ՊԼԿԱՆԹԱԹԱԽ, ՊԼԿԱՆՈՒՏ — ած. *Խլնքոտ։*

ՊԼԿՈՐԵԼ, բ. *Վէրքի վրայ կապած փառը պոկել:*
ՊԼՂԵԼ, բ. *Աչքերը յառելով սուր նայել:*
ՊԼՂԿԱՆ, ած. *Կպչողական:*
ՊԼՆԿԱԾ, ած. *Պատառոտուն զգեստներով, խեղճ ու կրակ:*
ՊԼՆԿՈՏ, ած. *Պատառոտած:*
ՊԼՇԿԻԼ, չբ. *Կպչիլ, վարակուիլ:*
ՊԼՈՋ, ած. *Չռուած: Դուրս ինկած:*
ՊԼՈՋԵԼ, Տ. *Պլզել: Աչքերը լայն բացած:*
ՊԼՈԼԻԿ, Տ. *Հարսնուկ:*
ՊԼՈԿԵԼ, բ. *Ծառի կեղեւը՝ տերեւները պոկելով հեռացնել: Կաշին քերթել, քերծել: Մերկացնել:* Փոխ. *Կողոպտել, թալանել:*
ՊԼՈԿՈՏԵԼ, յճխ. ձեւ *Պլոկել՚ի, պլոկուել՚ի:*
ՊԼՈՃ, կմ ԲԼՈՃ, Տ. *Բողոճ, Պողոճ: Կլոր:*
ՊԼՈՃԻԿ, Նման. *Երիկամունք:*
ՊԼՈՇՏ, ած. *Անհարթ:*
ՊԼՈՐ, գ. *Ընդհանրապէս՝ կլորակ՝ բոլորակ առարկայ: Տղամարդկանց ամորձիք:*
ՊԼՈՐԱՄԱՅՐ, գ. *Նախատական կմ անէծքի խօսք:*
ՊԼՈՐԵԼ, բ. *Կոլոլել:* Փաթաթել, ոլորել:
ՊԼՈՒՋ, ած. *Բաց կապոյտ գոյնի:*
ՊԼՈՒՋ, ած. *Փոքր, փոքրիկ: Կարճահասակ:*
ՊԼՈՒԼԻԿ, ած. *Փոքրիկ:*
ՊԼՈՒՏ, ած. *Աղքատ, անկուտի:*
ՊԼՈՒՏ, գ. *Սերմ, որ պարունակում է ստրիխնին թոյնը:*
ՊԼՊԸԼ, մկ. *Պլպլալով:*
ՊԼՊԼՍԼ, բ. *Աղօտ փայլփլել, փայլել: Առատ եւ լաւ վառուել: Ապուշ-ապուշ մէկի երեսը նայել:*
ՊԼՊԼԱԼԻ, մկ. *Բոցափայլ:*
ՊԼՊԼԱՆ, ած. *Փայլուն:*
ՊԼՊԼՈՑ, գ. *Փայլ, փայլուն:*
ՊԼՊՍՏԱՆ, ած. *Պլպստացող: Փայլուն:*
ՊԼՊՍՏԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Պլպստալ՚ի,* նոյն նշ.:
ՊԼՊՍՏՈՑ, գ. *Պլպստալը:*
ՊԼՍԹԸՐ-ՊԼՍԹԸՐ, ած. մկ. *Փայլուն, պսպղուն:*
ՊԼՍԹՐԱԼ, բ. *Սուր աչքերով նայել:*
ՊԼՍԹՐԱԿ, գ. *Փոքրիկ ծակի միջով նայելը:*
ՊԼՍՏԱՆ, ած. *Փայլուն:*
ՊԼՍՏԱՆ, ած. *Լպրծուն, սլլան:*
ՊԼՍՏԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Պլստալ՚ի, Աչքերը տնկած սուր-սուր նայել:*
ՊԼՍՏԵԼ, բ. *Կոկ՝ լպրծուն յատակի վրայ ոտների կայունութիւնը կորցնել:*
ՊԼՏԸՐ-ՊԼՏԸՐ, մկ. *Ուղխօրէն:*
ՊԼՏՈՒՂ, գ. *Այտ:*
ՊԽՏԻ, ած. *Բոլորովին թրջուած:*
ՊԾԱՐ, գ. *Մի կտոր, մի փոքր կտոր:*
ՊԾՂՏՈՒՆ, ՊԾՈՒՏՈՒՆ, ած. *Փայլուն, պսպղուն:*
ՊԿԼՈՋ, գ. *Փոքր՝ անշուք տուն:*
ՊԿԼՈՐ, *Կլոր եւ դուրս պրծած իր:*
ՊԿՈՒ, գ. *Եղէգից կմ այլ բոյսերի ցողուններից շինած շուի, սրինգ:*
ՊՂԱՆ, գ. *Մի տեսակ խմորեղէն կերակուր:*
ՊՂԱՏՈՆԱԿԱՆ, ած. *Պղատոնին յատուկ:* գ. *Պղատոնին կմ նրա փիլիսոփայութեան հետեւող:*
ՊՂԱՏՈՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պղատոնական փիլիսոփայական համակարգը:*
ՊՂԵՂ, գ. *Անորոշ տեսակի բոյս:*
ՊՂԵՐԳ, ած. *Ծոյլ:*
ՊՂԵՐԳԱԲԱՐ, մկ. *Պղերգի պէս: Ծուլօրէն:*
ՊՂԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պղերգ լինելը: Ծուլութիւն:*
ՊՂԻՆՁ, գ. (Հանք.) *Պարզ մետաղական մարմին:*
ՊՂԾԱԲԱՆ, ած. *Պիղծ՝ գարշելի բաներ խօսող:*
ՊՂԾԱԲԱՆԵԼ, բ. *Պղծաբան լինել:*

ՊՂԾԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պղծաբան լինելը:*

ՊՂԾԱԲԱՐԲԱՌ, *ած. մկ. Պիղծ խօսքերով:*

ՊՂԾԱԳՈՐԾ, ած. *Պիղծ՝ գարշելի գործեր գործող: Բռնաբարող: Արատաւորել:*

ՊՂԾԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պղծագործ լինելը:*

ՊՂԾԱԴԱՒԱՆ, ած. (Եկեղ.) *Պիղծ դաւանութիւն ունեցող:*

ՊՂԾԱԼԵԶՈՒ, ած. *Պիղծ լեզու ունեցող:*

ՊՂԾԱԼԻՑ, ած. *Պղծութեամբ լի, զազրալի:*

ՊՂԾԱԽԱՌՆ, ած. *Պիղծ բան մէջը խառնած:*

ՊՂԾԱՀԱՒԱՏ, ած. (Եկեղ.) *Պիղծ հաւատ ունեցող:*

ՊՂԾԱՄԱՏՈՅՑ, ած. (Եկեղ.) *Պղծութեամբ մատուցուած:*

ՊՂԾԱՆՈՑ, գ. *Պղծութեան տեղ:*

ՊՂԾԱՍԷՐ, ած. *Պիղծ՝ գարշելի բաներ սիրող:*

ՊՂԾԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պղծասէր լինելը:*

ՊՂԾԵԼ, բ. *Պիղծ համարել, գարշել: Բռնաբարել: Արատաւորել:*

ՊՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պիղծ լինելը: Պիղծ գործ:*

ՊՂԾՈՒԿ, ած. *Պղծուած:*

ՊՂՆՁԱԲՈՍՈՐ, ած. *Կարմրապղնձագոյն:*

ՊՂՆՁԱԳՈՅՆ, ած. *Պղնձի գոյն ունեցող:*

ՊՂՆՁԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Արհեստաւոր, որ պղնձից զանազան անօթներ եւ այլ իրեր է շինում:*

ՊՂՆՁԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պղնձագործի արհեստը:*

ՊՂՆՁԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պղնձի վրայ փորագրելու արհեստը:*

ՊՂՆՁԱԴՐԱՄ, գ. *Պղնձէ դրամ:*

ՊՂՆՁԱԼԻՑ, ած. *Որի մէջ պղինձ կայ խառնուած:*

ՊՂՆՁԱԽԻՃ, գ. (Հանք.) *Դեղնագոյն փայլուն հանք:*

ՊՂՆՁԱԿԵՐՏ, ած. *Պղնձից շինուած:*

ՊՂՆՁԱՀԱՄ, ած. *Պղնձի համ ունեցող:*

ՊՂՆՁԱՀԱՆՔ, գ. *Պղնձի հանք:*

ՊՂՆՁԱՀԱՆՔԱՅԻՆ, ած. *Պղնձահանքին յատուկ:*

ՊՂՆՁԱՀԱՏ, ած. գ. *Պղնձահանքում աշխատող հանքափոր:*

ՊՂՆՁԱՀՈՏ, ած. *Պղնձի հոտ ունեցող:*

ՊՂՆՁԱՁՈՅԼ, ած. *Պղնձից ձուլուած:*

ՊՂՆՁԱՁՈՒԼԱՐԱՆ, գ. *Գործարան, որտեղ պղնձից ձուլում են այլեւայլ առարկաներ:*

ՊՂՆՁԱՄԱՆ, գ. *Պղնձէ աման:*

ՊՂՆՁԱՄՕՐՈՒՍ, ած. *Պղնձի գոյնի մօրուքով:*

ՊՂՆՁԱՅԻՆ, ած. *Պղնձի յատկութիւն ունեցող:*

ՊՂՆՁԱՆԻԳԷԼ, գ. (Հանք.) *Պղնձագոյն կարմիր հանք:*

ՊՂՆՁԱՊԱՏ, ած. *Պղնձով՝ պղնձէ թերթով պատած:*

ՊՂՆՁԱՐՋԱՍՊ, գ. (Քիմ.) *Պղնձի արջասպ: Ծծնբաթթու:*

ՊՂՆՁԱՓԱՅԼՈՒԿ, գ. (Հանք.) *Բիւրեղային բաղադրութիւն ծծմբի եւ պղնձի, որ պարունակում է 79,7% պղինձ:*

ՊՂՆՁԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Պղնձի բաղադրութիւն թթուածնի հետ:*

ՊՂՆՁԵԱՅ, ած. *Պղնձից շինուած, պղնձէ:*

ՊՂՆՁԵՂԷՆ, ած. *Պղնձեայ, պղնձից շինուած:*

ՊՂՆՁԷ, ՊՂՆՁԻ, ած. *Պղնձից շինուած:*

ՊՂՈՂ, գ. *Չբեղմնաւորուած ձու:*

ՊՂՈՒՏՈՆԱԿԱՆ, ած. *Ստորերկրեայ, երկրի խորքերում տեղի ունեցող: Պղուտոնի գործունէութեան վերաբերող:*

ՊՂՊԵՂ, գ. *Պղպեղէնու հատիկը:*

ՊՂՊԵՂԱԶԳԻՆԵՐ, գ. (Բուս.) *Եղիճ. ազգիների կարգին պատկանող բույսերի սեռ:*
ՊՂՊԵՂԱԽՈՏ, գ. (Բուս.) *Մատիտեղների մի տեսակը, թթուաշ մատիտեղ:*
ՊՂՊԵՂԱՀԱՄ, ած. *Պղպեղի համ ունեցող:*
ՊՂՊԵՂԱՄԱՆ, գ. *Փոքր աման ապակուց կմ այլ նիւթից, որով ծեծած սեւ պղպեղը դնում են սեղանի վրայ:*
ՊՂՊԵՂԵՆԻ, գ. (Բուս.) *Եղիճազգիների կարգին պատկանող փոքր մագլցող թուփ:*
ՊՂՊՂՈՒՆ, ած. *Վատ, ապականուած:*
ՊՂՊՈՒՃ, Տ. *Պղպջակ:*
ՊՂՊՋԱԿ, գ. *Օդի կմ այլ գազի քանակ, որ պատած է ջրի՝ շատ բարակ թաղանթով:*
ՊՂՊՋԱԿԱԲԵՐ, ած. *Պղպջակներ բերող:*
ՊՂՊՋԱԿԱՒՈՐ, ած. *Պղպջակներ ունեցող:*
ՊՂՊՋԱԿԻՉ, ած. *Պղպջակող:*
ՊՂՏՈՐ, ած. *Ոչ պարզ, ոչ վճիտ: Մթագնած:* Փոխ. *Ոչ մաքուր:*
ՊՂՏՈՐԱՆԱԼ, Տ. *Պղտորել:*
ՊՂՏՈՐԵԼ, բ. *Պղտոր դարձնել:*
ՊՂՏՈՐԻՉ, ած. գ. *Նա որ պղտորում է:*
ՊՂՏՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պղտոր լինելը:*
ՊՃԵՂ, գ. *Ոտքի յետեւի ստորին մասը: Ամբողջ ոտք: Ոտքի մատ:* Նման. *Սրխտորի՝ նարնջի եւն մէջ ամէն մի կտորը:*
ՊՃԻԿ, ած. *Պիճիկ, փոքր:*
ՊՃԼՏՈՒՆ, ած. *Փայփլուն:*
ՊՃՂԵԼ, բ. *Պճեղ-պճեղ անել:*
ՊՃՆԱԳԵՂՕՐԷՆ, բ. *Պճնազեղ կերպով:*
ՊՂՃՆԱՒՈՐ, ած. *Պճեղ ունեցող:*
ՊՃՂՈՎԻ, ած. *Դեղձի մի տեսակը:*
ՊՃՆԱԶԱՐԴ, ած. *Պճնած:*
ՊՃՆԱԶԱՐԴԵԼ, բ. *Պճնել:*
ՊՃՆԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պճնազարդ լինելը:*
ՊՃՆԱԶԳԵՍՏ, ած. *Գեղեցիկ զգեստներով պճնուած: Զարդարուած:*
ՊՃՆԱԼԻՑ, ած. *Պճնութեամբ լի: Զարդարուն:*
ՊՃՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պճնազարդ՝ պաճուճազարդ խօսք:*
ՊՃՆԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պճնամոլ լինելը: Զարդարանքի մոլութիւն ունեցող:*
ՊՃՆԱՆՔ, Տ. *Պճնութիւն, պճնում:*
ՊՃՆԱՊԱՅԾԱՌ, ած. *Պճնութեամբ պայծառացած:*
ՊՃՆԱՍԷՐ, ած. *Պճնութիւն սիրող:*
ՊՃՆԱՍԻՐԱԿԱՆ, ած. *Պճնասէրին յատուկ:*
ՊՃՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պճնասէր լինելը:*
ՊՃՆԵԼ, բ. *Զարդարանքներով գեղեցկացնել:*
ՊՃՆՈՂ, ած. *Պճնուել սիրող:*
ՊՃՆՈՂԱԿԱՆ, ած. *Պճնութեան վերաբերեալ:*
ՊՃՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Զարդերով զարդարուելը:*
ՊՃՆՈՒՀԻ, գ. *Պճնող կին:*
ՊՃՈՒԿ, ած. *Պճած: Փոս ինկած:*
ՊՆԱԿ, գ. *Յախճապակեայ կմ մետաղեայ բոլորակաձեւ տափակ աման:*
ՊՆԱԿԱԼԷԶ, ած. գ. *(Ուրիշի) պնակը լիզող, նա որ մէկին շողոքորթում է:*
ՊՆԱԿԱՁԵՒ, ած. *Պնակի ձեւ ունեցող:*
ՊՆԱԿԱՆԻ, յոգն. գ. *Բոլոր պնակները:*
ՊՆԱԿԷ, գ. (Կրօն.) *Փոքրիկ ու բոլորչի զարդարուն պատկեր:*
ՊՆԱԿԻՏ, գ. *Քառանկիւնի փոքր տախտակ:*
ՊՆԴԱԲԵՐԱՆ, ած. *Բերանը պինդ:*
ՊՆԴԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Պինդ'ի, աւելի պինդ:*
ՊՆԴԱԽԱՇ, ած. *Պինդ խաշած:*
ՊՆԴԱԿԱԶՄ, ած. *Պինդ կազմուածք ունեցող: Տոկուն:*
ՊՆԴԱԿԱԼ, ած. գ. *Պինդ պահող:*

ՊՆԴԱԿԱՊ, ած. *Պինդ՝ ամուր կապող կմ կապած։*

ՊՆԴԱՀԱՒԱՏ, ած. *Հաւատի մէջ պինդ՝ հաստատ։*

ՊՆԴԱՁԻԳ, ած. *Աղեղը պինդ ձգող։*

ՊՆԴԱՃԱԿԱՏ, Տ. *Պնդազլուխ։*

ՊՆԴԱՆԱԼ, բ. *Պինդ՝ կարծր դառնալ։* Փոխ. *Սիրտ առնել։*

ՊՆԴԱՊԷՍ, մկ. *Պինդ՝ ամուր կերպով։*

ՊՆԴԱՍԻՐՏ, Տ. *Սրտապինդ։*

ՊՆԴԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Նա որ պնդացնում է։*

ՊՆԴԱՒՈՒՆ, ած. *Բաւական պինդ։*

ՊՆԴԱՓԱԿ, ած. *Պինդ փակուած։*

ՊՆԴԱՔԱՐՇ, ած. *Պինդ՝ ձիգ քաշուած։*

ՊՆԴԵԼ, բ. *Պինդ դարձնել, կարծրացնել։ Նոյնը շեշտել, յամառիլ։*

ՊՆԴԵՆԻ, գ. *Խաղողի մի տեսակ։*

ՊՆԴԵՐԵՍ, ած. *Երեսը պինդ։*

ՊՆԴԵՐԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պնդերես լինելը։*

ՊՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պինդ լինելը։*

ՊՆԹԻԿ, գ. *Ականջի բլթակը։*

ՊՆՉԱՏ, ած. *Պնչեր չունեցող։*

ՊՆՉԱՏԵԼ, բ. *Պնչերը կտրտել։*

ՊՆՉԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պնչատ լինելը։*

ՊՆՏԼԻԿ, ած. *Փոքրիկ։*

ՊՇԱԼ}
ՊՇԵԼ} բ. *Աչքը յառած նայել։*

ՊՇԻԿ, ած. գ. *Ճակատի մէջտեղը ճերմակ նշան ունեցող։*

ՊՇԼԵԼ, բ. *Այլալուել։*

ՊՇԿԵԼ, բ. *Գունատուել։*

ՊՇՆՈՒԼ, բ. *Ապուշի պէս զարմացած նայել։*

ՊՇՊԸՇ, ած. *Շփացած (մարդ)։*

ՊՇՐԵԼ, բ. *Աչքը մթագնել։* Հմմտ. *Պուշ։*

ՊՈՋ, գ. *Եղջիւր, կոտոշ։*

ՊՈՋԱՀԱՐԵԼ, բ. *Պոզերով զարնել, հարուած տալ։*

ՊՈՋԱՆ, յոգն. գ. *Պոզեր, եղջիւրներ։*

ՊՈՋԱՏ, ած. *Պոզ՝ կոտոշ չունեցող։*

ՊՈՋԱՒՈՐ, ած. *Պոզեր ունեցող։*

ՊՈԺՈՆ, Տ. *Բոժոժ։*

ՊՈԼԱՏ, ած. *Կարճլիկ։*

ՊՈԼԻՊՆԵՐ, գ. (Կենդ.) *Ստորին կենդանիների դաս*

ՊՈԼՈՋ, ած. *Երկայնաձեւ, սրածայր։*

ՊՈԼՈՋՆԱԼ, բ. *Պոլոզ դառնալ։*

ՊՈԼՈԼ, գ. *Շերամի տերեւները մաքրելու գործողութիւնը։*

ՊՈԼՈԼ, գ. *Մանր կարկուտ։*

ՊՈԼՈԼԻԿ, ած. *Բուլուլիկ, կլորիկ։*

ՊՈԼՈՃ, Տ. *Պլոճ, Բողոճ։ Փոքր միջատ։*

ՊՈԼՈՃԻԿ, գ. *Լոբիա։* Տ. *Պլոճիկ։ Երիկամունք։*

ՊՈԼՈՏԿԵԼ, բ. *Բարկութիւնից կատաղել։*

ՊՈԼՍԱԿԱՆ, ած. *Կոստանդնուպոլսին եւ կոստանդնուպոլսեցուն յատուկ։*

ՊՈԼՍԱՎԱՐԻ, գ. *Պոլսեցիին բնորոշ։*

ՊՈԼՍԵՑԻ, ած. գ. *Կոստանդնուպոլիս քաղաքի բնակիչ։*

ՊՈԼՏԵԼ, բ. *Քաշելով պոկել կտրել։*

ՊՈԼՏԻ, ած. *Համարձակ՝ աներկիւղ մարդ։*

ՊՈԼՕ, գ. (Մանկ.) *Պոլոտ, միջատ կմ այլ բան։*

ՊՈԿ, գ. Տ. *Պկու։ Սրինգի մի տեսակ։*

ՊՈԿ, արմ. *Պոկել՛ի։ Պոկ գալ, Բաժանուել։*

ՊՈԿԵԼ, բ. *Փետել, քաշելով կտրել, բաժանել։ Դժուարութեամբ մէկից մի բան ստանալ։*

ՊՈԿՈՏԵԼ, յճխ. ձեւ *Պոկել՛ի,* բ. *Բոլորը պոկել։*

ՊՈՂ, գ. *Վառուող՝ կրակ կտրած աճուխ։*

ՊՈՂԲ, Տ. *Աղաւնարօտ։*

ՊՈՂԵԼ, բ. *Հողը երեսանց բրել՝ փորել։*

ՊՈՂՈՃՈՒԿ, գ. *Մարմնի վրայ դուրս տուած փոքրիկ ուռոյց։*

ՊՈՂՈՍԻԿ, գ. *Ձիթահանքի ոլոր-ոլոր պտուտակաձեւ հաստ գերանը*։

ՊՈՂՈՍԿԱՁԵԻ, ած. *Պողոսիկի ձեւ*

ունեցող:
ՊՈՂՈՍԿԱՊԱՆ, գ. *Պողոսիկներ շինող վարպետ:*
ՊՈՂՈՍԿԱՊՆԴԻՉ, ած. *Պողոսիկով պնդող՝ ձնշող:*
ՊՈՂՈՎԱՏ, Տ. *Պողպատ:*
ՊՈՂՈՏԱՑ, գ. *Ուղիղ՝ լայն փողոց:*
ՊՈՂՊԱՏ, գ. *Պինդ մետաղ՝ երկաթի եւ ածուխի խառնուրդով պատրաստուած:*
ՊՈՂՊԱՏԱԼԱՐ, գ. *Պողպատից պատրաստուած լար:*
ՊՈՂՊԱՏԱՁՈՅԼ, ած. *Պողպատից ձուլուած:*
ՊՈՂՊԱՏԱՁՈՒԼԱՐԱՆ, գ. *Գործարան, որտեղ պողպատ են ձուլում:*
ՊՈՂՊԱՏԱՇՐՋԱՆԱԿ, ած. *Պողպատեայ շրջանակ ունեցող:*
ՊՈՂՊԱՏԱՔԱՂԱՔ, գ. *Պողպատի քաղաք:*
ՊՈՂՊԱՏԵԱՑ, ած. *Պողպատից շինած:*
ՊՈՂՊԱՏԵԼ, բ. *Պողպատ դարձնել:*
ՊՈՂՊԱՏՈՒՄ, գ. *Պողպատելը:*
ՊՈՃ, գ. *Թնձուկ:*
ՊՈՃԻ, գ. *Անորոշ տեսակի պատիճաւոր բոյս:*
ՊՈՃԿԵԼ, բ. *Մեծ քանակութեամբ կմ բոլորն անկարգ կերպով պոկել, բոլորը փետել:*
ՊՈՄՊԻԼՈՍ, գ. (Կենդ.) *Ձկան մի տեսակ:*
ՊՈՅ, գ. *Անորոշ տեսակի խոտ:*
ՊՈՅՐ, գ. *Գլուխ (ձիու). Շինութեան բարձր մասը:*
ՊՈՆԴ, գ. *Բթամատի եւ միջամատի միջոցով տրուած հարուածը:*
ՊՈՆԴԵԼ, բ. *Պոնդ զարնել:*
ՊՈՆՏԵԱՆ, ած. *Պոնտոսի:*
ՊՈՆՏՈՍ, գ. *Սեւ ծովի ծովափեայ հողատարածք: Ծով:*
ՊՈՉ, գ. *Չորքոտանի կենդանիների ողնաշարի շարունակութիւնը: Սողունների, ձկների եւն յետեւի մասը: Մի քանի գիսաւոր աստղերի կենտրոնական զընդին (գլխին) հետեւող երկայն լոյս: Պոչը աղտոտ, Յանցանք գործած, յանցաւոր: Պոչով սուտ, Ակնյայտնի սուտ:*
ՊՈՉԱԼՈՂ, գ. *Պոչը շարժելով լողալը:*
ՊՈՉԱԿԱՆ, ած. *Պոչի վերաբերեալ, պոչի:*
ՊՈՉԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Քաղ.) *Օպորտունիստական գործելակերպ:*
ՊՈՉԱԿՏՈՒՐ, ած. *Մազերի ծայրից կտրած:*
ՊՈՉԱՀԱՐԵԼ, բ. *Պոչով զարնել՝ խփել:*
ՊՈՉԱՄԲԱՐ, գ. *Հանքավայրերի շահագործումից առաջացած թափոնների կուտակման տեղ:*
ՊՈՉԱՆՔ, գ. *Յորենը մաղելիս դուրս եկած պաձախառն տականքը:*
ՊՈՉԱՏ, ած. *Պոչը կտրած:*
ՊՈՉԱՏԱԿ, գ. *Պոչի տակը:*
ՊՈՉԱՒՈՐ, ած. *Պոչ ունեցող:*
ՊՈՉԻԿ, գ. *Փոքր պոչ:*
ՊՈՉՈԼ, գ. *Փոքր երեխայ:*
ՊՈՉՈՏԵԼ, բ. *Հաւի ձագերի ցատկոտելը:*
ՊՈՉՈՒԿ, Տ. *Պոչիկ:*
ՊՈՉՈՒԿ, գ. *Չաւտարի կմ աշուրայի նման ուտ:*
ՊՈՊԿԵԼ, բ. *Քաշելով բոլորը պոկել, փետտել: Կեղեւել, կճպել:*
ՊՈՊՂԱԿ, գ. (Բուս.) *Հիպերիգոնների կարգին պատկանող բոյսերի ցեղ:*
ՊՈՊՈՋ, ած. *Սուր ծայրով վերջացող:*
ՊՈՊՈՋԱՒՈՐ, ած. *Սուր ծայր ունեցող:*
ՊՈՊՈՋԻԿ, գ. *Գլխի վրայ ցցուած մի բան:*
ՊՈՊՈԼՈՋ, գ. *Բարձր ու սուր դզուած կոյտ: Հմմտ. Պոլոզ:*
ՊՈՊՈԿ, գ. *Ընկոյզի կանաչ կեղեւը:*
ՊՈՊՈԿԵԼ, բ. *Ընկոյզի կանաչ կեղեւը պոկել:*
ՊՈՊՈԿԵՆԻ, ՊՈՊՈԿԻ } Տ. *Ընկուզենի:*

ՊՈՊՈՃԱԿ, գ. *Քթից կախուած խլինք:*

ՊՈՊՈՃԻԿ, գ. *Ուռէցք:*

ՊՈՊՈՔ, Տ. *Պոպոկ: Ընկոյզ:*

ՊՈՌ, գ. *Վէգի չորս կողմերից մէկը:*

ՊՈՌԱԼ, բ. *Բարձր ձայնով աղաղակել:*

ՊՈՌԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Պոռալ՚ի,* նոյն նշ.:

ՊՈՌԹԱԿ, գ. *Ճանկռտելուց առաջացած վէրք:*

ՊՈՌԹԵԼ, Տ. *Պատռել:*

ՊՈՌԹԿԱԼ, բ. *Ուժգնութեամբ դուրս հոսել: Ժայթքիլ:*

ՊՈՌԹԿԵԼ, բ. *Պոռթակ դառնալ, ճանկռտելուց պատռուել:*

ՊՈՌԹԿՈՒՄ, գ. *Պոռթկալը: Դուրս ժայթքիլը:*

ՊՈՌԹՊՌՏԱԼ, բ. *Ցատկռտել:*

ՊՈՌՆԻԿ, ած. գ. *Ինքն իրեն վաճառող կին, բոզ:*

ՊՈՌՆԿԱԳԻՐ, ած. *Պոռնկագրութիւն արտադրող:*

ՊՈՌՆԿԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Պոռնկագրութիւն պարունակող:*

ՊՈՌՆԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գրուածք, որ պարունակում է անառակութեան եւ ընդհանրապէս սեռական կեանքի անպարկեշտ նկարագրութիւններ:*

ՊՈՌՆԿԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Աւելի պոռնիկ:*

ՊՈՌՆԿԱԿԱՆ, ած. *Պոռնիկին եւ պոռնըկութեան յատուկ:*

ՊՈՌՆԿԱԿԵՐՊ, ած. *Պոռնիկի կերպարանք ունեցող:*

ՊՈՌՆԿԱՆԱԼ, Տ. *Պոռնկել: Բոզ դառնալ:*

ՊՈՌՆԿԱՆՈՑ, Տ. *Բոզանոց:*

ՊՈՌՆԿԱՊԱՏԻՐ, ած. *Պոռնիկի պէս կմ դէպի պոռնկութիւն հրահուրող:*

ՊՈՌՆԿԱՊԷՍ, մկ. *Պոռնիկի պէս:*

ՊՈՌՆԿԱՍԷՐ, ած. *Պոռնիկներ կմ պոռնկութիւն սիրող:*

ՊՈՌՆԿԱՏՈՒՆ, Տ. *Բոզատուն, Պոռնըկանոց:*

ՊՈՌՆԿԱՐԱՆ, գ. Տ. *Պոռնկանոց:*

ՊՈՌՆԿՈՐԴԻ, գ. *Պոռնիկ կնոջից ծընուած:*

ՊՈՌՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պոռնիկ լինելը, բոզութիւն:*

ՊՈՌՆՉԵԼ, բ. *Բառաչել:*

ՊՈՌՈՅ ԿԱՏՈՒ, գ. *Տարիքն առած չար որձ կատու:*

ՊՈՌՈՏ, ած. *Պոռոտախօսութիւն պարունակող:*

ՊՈՌՈՏԱԲԱՆ, Տ. *Պոռոտախօս:*

ՊՈՌՈՏԱԽՕՍ, ած. *Մեծաբանող, մեծմեծ բրդող:* Հկռ. *Համեստ:*

ՊՈՌՈՏԱԽՕՍԵԼ, բ. *Մեծաբանել, խըրոխտալ: Յոխորտախօսել:*

ՊՈՌՈՏԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պոռոտախօսելը, մեծ-մեծ բրդելը:*

ՊՈՌՈՑ, գ. *Պոռալը:*

ՊՈՌՉԱԼ
ՊՈՌՉԵԼ Տ. *Բառաչել:* Տ. *Պոռալ:*

ՊՈՌՉՏԱԼ
ՊՈՌՉՏԵԼ յճխ. ձեւ *Պոռալ՚ի:*

ՊՈՌՉՏՈՒՔ, գ. *Պոռչտալը:*

ՊՈՌ-ՊՈՌ, մկ. *Պոռալով:*

ՊՈՌՊՌԱՆ, ած. *Պոռպոռացող:*

ՊՈՌՊ(Ո)ՌՈՑ, գ. *Պոռպոռալը: Գոռգոռոց:*

ՊՈՌՎՏԱԼ, բ. *Իրար վրայ պոռպոռալ:*

ՊՈՌՏԵԼ, Տ. *Պատառել:*

ՊՈՌՏՈՒԿ, ած. *Պատառած:*

ՊՈՌՔԱԼ, բ. *Ցատկել:*

ՊՈՌՔՌՏԱԼ, բ. *Ցատկռտել:*

ՊՈՍԻՊՈՍ ՏԱԼ, *Պատերի տակ կուչ եկած ման գալ:*

ՊՈՍՊՌԵԼ, բ. *Քանդել, քանդռտել:*

ՊՈՏԱՆ, ած. *Ուղիղ եղջիւրներ ունեցող, (գոմշի մասին):*

ՊՈՏԻՉ, գ. *Մեծ ոջիլ:*

ՊՈՏԻՃ, գ. *Լայն բերանով փոքր կուժ:*

ՊՈՐԱՔ, գ. *Իգական սեռական անդամ:*

ՊՈՐՈՄԵԼ, բ. *Թթու կմ տտիպ բանից*

լեզուն փոթոթել:
ՊՈՐԴԿՆԵԼ, բ. *Բորբել, բորբոքեցնել (թոնիրը):*
ՊՈՐՏ, գ. *Փափուկ ոլորուն լար: Մարդու փորի միջավայրում փոքրիկ բոլորակ սպի, կտրած պորտի հետքը:*
ՊՈՐՏԱԲԱՑ, ած. *Պորտը բաց, մերկ:*
ՊՈՐՏԱԲՈՅԾ, ած. *Անգործ եւ ուտել-խմելու անձնատուր եղած:*
ՊՈՐՏԱԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պորտաբոյծ լինելը:*
ՊՈՐՏԱԹԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ախտաբ.) *Պորտն ընկնելը:*
ՊՈՐՏԱԿԱՊ, գ. *Պորտի կապ:*
ՊՈՐՏԱԿՏՐԻ, գ. *Այն վարձը, որ տալիս են մանկաբարձուհուն, երբ նա կտրում է նորածին երեխայի պորտը:*
ՊՈՐՏԱՊԱՐԱՐ, Տ. *Պորտաբոյծ:*
ՊՈՐՏԱՒՈՐ, ած. *Պորտ ունեցող:*
ՊՈՐՏԻԴՈՒՐՍ, մկ. *Պորտը դուրս, ներսի կողմը դուրս դարձրած:*
ՊՈՐՏԻԴՐՍԵԼ, բ. *Պորտիդուրս անել:*
ՊՈՐՏԻԿ, գ. (Բուս.) *Լոբիայի մի տեսակը:*
ՊՈՐՏԻՎԱՅՐ
ՊՈՐՏԻՎԱՐ } մկ. *Պորտը վար դարձբած:*
ՊՈՐՏԻՎԵՐ, մկ. *Պորտը վեր դարձրած:*
ՊՈՐՏԻՎԵՐՈՒԵԼ, բ. *Պորտիվեր պառկել:*
ՊՈՐՏՈՒԳԱԼ, գ. *Քաղցր կմ բուն նարինջ:*
ՊՈՐՏՈՒԳԱԼԱՅԻ, ած. գ. *Պորտուգալիայի բնիկ, Պորտուգալիայի քաղաքացի:*
ՊՈՐՏՈՒԳԱԼՈՒՀԻ, ած. գ. *Պորտուգալացի կին:*
ՊՈՐՏՈՒԳԱԼԵՐԷՆ, ած. մկ. *Պորտուգալացու լեզուն:*
ՊՈՐՓԻՒՐ, գ. (Հանք.) *Եռացական քարերի կարգին պատկանող քար:*
ՊՈՒԼ, գ. *Խմորի գունդ:*
ՊՈՒԼ, գ. *Այգիներում կմ պարտէզներում թմբերի միջեւ թողած անցք:*
ՊՈՒԼ, գ. *Թուփ, կարճ ծառ:*
ՊՈՒԼԱԿ, գ. *Մազի հիւս:*
ՊՈՒԼԵԼ, բ. *Պուլ դարձնել:*
ՊՈՒԼԻԿ, գ. *Փոքրիկ երեխայ 1-4 տարեկան:*
ՊՈՒԼԻԿ, գ. *Ընտանի թռչունների ձագ:*
ՊՈՒԼԻԿ, գ. *Փոքր մատը, ճկոյթ:*
ՊՈՒԼԻՃ, գ. *Իւղով զանգուած հացի մի տեսակ:*
ՊՈՒԼՈՒԼԻԿ, գ. *Փոքր ուլունք:*
ՊՈՒԼՈՒՃ, գ. *Կլոր ու երկայն հաց:*
ՊՈՒԽ, գ. *Ծուպ, փունջ:*
ՊՈՒԽԵՐԻԿ, Տ. *Բուխարի:*
ՊՈՒԾԵԿ, գ. *Դեղին վայրի մեղու:*
ՊՈՒԿ, գ. *Մէկ ումպ:*
ՊՈՒՃ, գ. *Փոս:*
ՊՈՒՃՈՒԿ, գ. *Երեւակայական հրէշ:*
ՊՈՒՃՈՒՃԱԿ, Տ. *Ծոծրակ:*
ՊՈՒՄԱՃ, գ. *Կարագով ու մեղրով զանգուած ալիւրով կերակուր:*
ՊՈՒՄԱՆ, գ. *Ընծայ:*
ՊՈՒՄԲՈՒՌՆ, գ. *Կարկուտ:*
ՊՈՒՆԻԿ, գ. *Յաձլիկ ափերով կողով:*
ՊՈՒՇ, ած. *Կարճատես:*
ՊՈՒՇ-ՊՈՒՇ, ած. մկ. *Կարճատես:*
ՊՈՒՊԼՈՒՋԻԿ, ած. *Պսպղ: Սրածայր:*
ՊՈՒՊՈՒՁ, Տ. *Կուկուզ: Կկզել:*
ՊՈՒՊՈՒՋԵԼ, Տ. *Կկզել:*
ՊՈՒՊՈՒԼ, գ. *Ամորձիք:*
ՊՈՒՊՈՒԿ, գ. *Պուպրիկ, տիկնիկ:*
ՊՈՒՊՈՒՇ, ած. *Պիպիշ, սիրուն:*
ՊՈՒՊՐԻԿ, գ. *Երեխայի խաղալիք:*
ՊՈՒՌԹ, գ. *Խողովակ:*
ՊՈՒՏ, գ. (Բուս.) *Գորտնուկների կարգին պատկանող բոյս:*
ՊՈՒՏ, գ. *Կաթիլ:*
ՊՈՒՏ, *Լաւաշ հաց:*
ՊՈՒՏՈՒԿ, գ. *Կաւէ աման նեղ ոռքով: Կճուճ:*
ՊՈՒՏՈՒՏԱԿ, Տ. *Սիսեռ:*

ՊՈՒՏՈՒՏՈՒՐԻԿ, ած. *Պուտեր ունեցող:*
ՊՈՒՏՉ, գ. *Զինուորականների դաւադրութիւն:*
ՊՈՒՏՊՈՒՏԻԿ, ած. *Պուտուտուրիկ, ծիտ-ծիտ:*
ՊՈՒՐ, գ. *Ընկոյզի կմ նշի միջուկը:*
ՊՈՒՐԱԿ, գ. *Գզուած բրդի փաթոյթ: Բաց տեղում՝ առանձնացած փոքր անտառ:*
ՊՈՒՐԻՏԱՆԻՆ, գ. (Եկեղ.) *Մաքրակրօն, անդամ կրօնաքաղաքական շարժման:*
ՊՈՒՐՄ, գ. (Բուս.) *Միմոզաների կարգից ռենաբեր ծառ:*
ՊՈՒՐՈՒՃ, գ. *Փուսիկ:*
ՊՈՒՐՈՒՃԻԿ, գ. *Փոքրիկ պատուհան:*
ՊՈՒՐՊԱՏԻԿԻՆ, Տ. *Նուրին: Գզզզուած:*
ՊՈՒՑ, գ. *Կանացի սեռական գործարան:*
ՊՈՒՔԵԼ, բ. *Պուկ անել, անմիջապէս փախչել:*
ՊՉԽԵԼ, բ. *Փորփրել, քչփորել:*
ՊՉԽԻՉ, ած. գ. *Ինչով որ պչխում են, շիւղ, ծեղ:*
ՊՉՐԱԲԱՐՈՅ, ած. *Պչրանքի՝ զարդարուելու սէր ունեցող:*
ՊՉՐԱՋԱՐԴ, ած. *Պչրուող-զարդարուող:*
ՊՉՐԱԿԱՆ, ած. *Պչրանքի յատուկ, վերաբերեալ:*
ՊՉՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պչրական լինելը:*
ՊՉՐԱՆՔ, գ. *Կանացի պաճուճանք:*
ՊՉՐԱՍԷՐ, ած. *Պչրանքներ՝ պչրել սիրող:*
ՊՉՐԵԼ, բ. *Պաճուճուել, զարդարուել:*
ՊՉՐՈՂԱԲԱՐ, մկ. *Պչրելով:*
ՊՉՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պչրելը:*
ՊՉՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պչրելը:*
ՊՉՐՈՒՀԻ, գ. *Պչրող, պչրասէր կին:*
ՊՊԶԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Պպզել՛ի,* նոյն նշ.:
ՊՊԶԵԼ, բ. *Պուպուզ անել: Կծկիլ:*
ՊՊԻ, գ. *Ոտքի բութ մատը:*
ՊՊԿԵԼ, բ. *Ծլել, բողբոջել:*
ՊՊԿՈՒ, գ. *Վառելիքի փայտ:*
ՊՊՈՒԶԵԼ, Տ. *Պուպուզել, պպզել: Կծկիլ:*
ՊՊՈՒՃ, գ. *Ապակու կտորտանք:*
ՊՊՌԿԵԼ, բ. *Անշարժ նստած մնալ:*
ՊՌԱՏ, ած. *Պռօշ չունեցող: Ընդհանրապէս՝ կիսատ:*
ՊՌԱՏԵԼ, բ. *Կիսատել:*
ՊՌԱՏԻԿ, գ. *Ընծայ:*
ՊՌԶԵԼ, բ. *Ընկերանալ. հաւասարուել:*
ՊՌԹԿԵՐԵՍ, ած. *Աներես:*
ՊՌԹԿԵՐԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պռթկերես լինելը, աներեսութիւն:*
ՊՌԺԻԿ, ած. *Շատ շէկ մազեր ունեցող:*
ՊՌԿԱՊՌՈՒԿ}
ՊՌԿԷՊՌՈՒՆԿ} մկ. *Մինչեւ (ամանի) պռունկը, բերնէ-բերան, բոլորովին լիքը:*
ՊՌԿԵԼ, բ. *Պռկէպռուկ լցնել:*
ՊՌԿԵԼ, բ. *Գարնան դէմ ծառի վրայ կոկոններ գոյանալ:*
ՊՌՃԻՆԿ, գ. *Մազերի թնջուկ:*
ՊՌՃԿԵԼ, բ. *Չանգռել, ճեպռել: Ճանկռել, ճանկռոտել:*
ՊՌՃՆԿԵԼ, նբ. *Խառնակել, խճճել:*
ՊՌՃՆԿՈՏ, ած. *Խառնակուած, խճըճուած:*
ՊՌՃՆԿՈՏ, ած. *Պռնճկած: Ճանկռուած:*
ՊՌՃՈԿԵԼ, բ. *Փետտել, ուժով քաշելով պոկել:*
ՊՌՃՈԿՈՏԵԼ, բ. *Փետտել, պոկոտել:*
ՊՌՃՈՒԿ, ած. *Խառնակ:*
ՊՌՆԿԱԶԵԻ, ած. *Պռունկի՝ լերան կողի սուր ցցուածքի ձեւ ունեցող:*
ՊՌՆԿԷ-ՊՌՈՒՆԿ, Տ. *Պռկէպռունկ:*
ՊՌՇԿԱԼ, բ. *Գոմէշի ձայն հանելը:*
ՊՌՇԿԵԼ, բ. *Տխուր կանգնել, խեղճանալ:*
ՊՌՇՏՈՏԱԼ, բ. *Յօրանջել:*
ՊՌՈՋ, գ. *Հացի մի տեսակ:*
ՊՌՈՅԳ, գ. *Հարսի օժիտը:*
ՊՌՈՏԱԲԱՆ, Տ. *Պոռոտաբան:*
ՊՌՈՒԳԱԾ, ած, *Պռոյգ ստացած:*
ՊՌՈՒԳԵԼ, բ. *Պռոյգը տալ, օժտել:*

ՊՌՈՒԿ, գ. *Ծառի կոկոն:*
ՊՌՈՒՆԿ, գ. *Մարդու շրթունքներից ամէն մէկը, պռօշ: Ամանի շուրթ:*
ՊՌՉԵԼ, բ. *Փռշտալ:*
ՊՌՉՈՒՆ, գ. *Խողովակ:*
ՊՌՉՊՌՉԱԼ, բ. *Պռչ-պը՛ռչ ձայն հանել համբուրուելիս:*
ՊՌՊՌԹԱԼ, բ. *Ծիծաղել:* Հմմտ. *Պռոթկալ:*
ՊՌՍՏԵԼ, բ. *Արհամարհանքի կմ ըժգոհութեան արտայայտութիւն տալ դէմքին:*
ՊՌՍՏՈՒՄ, գ. *Պռստելը:*
ՊՌՏԵԼ, բ. *Ճմլել:*
ՊՌՕՇ, գ. *Մարդու պռունկ: Շրթունք:*
ՊՌՕՇՏԻ, գ. *Շրթունքներով իրար հետ համբուրուելը:*
ՊՍԱԴԻՐ, գ. (Եկեղ.) *Իւղով ու ձուով զանգուած խմորեղէն Քրիստոսի փուշ, պսակի ձեւով:*
ՊՍԱԿ, գ. *Ծաղիկներից կմ թարմ ճիւղերից հիւսած շրջանակ, որ դնում են գլխներին զարդարանքի համար: Մանեակ:* (Բուս.) *Ծաղկի բաժակը շրջապատող երփներանգ տերեւների շրջանակը:*
ՊՍԱԿԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լիակատար՝ առատ պղաբերութիւն:*
ՊՍԱԿԱԳԵՂ, ած. *Պսակով գեղեցկացած՝ զարդարուած:*
ՊՍԱԿԱԴԻՐ, գ. *Նա որ յաղթողի գլխին պսակ է դնում:*
ՊՍԱԿԱԴՐԱՄ, գ. *Այն դրամը, որ տըրւում է քահանային պսակ կատարելու համար:*
ՊՍԱԿԱԴՐԵԼ, բ. (Եկեղ.) *Փեսային եւ հարսին պսակել:*
ՊՍԱԿԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Օրինական ամուսնութեան եկեղեցական կարգ:*
ՊՍԱԿԱԶԱՐԴ, ած. *Պսակով զարդարուած:*
ՊՍԱԿԱԶԱՐԴԵԼ, բ. *Պսակով զարդարել:*
ՊՍԱԿԱԶԳԵՍՏ, ած. *Նահատակութեան պսակով զարդարուած:*
ՊՍԱԿԱԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Ամուսնալուծութիւն:*
ՊՍԱԿԱԿԱՊ, ած. *Գլխին պսակ կապուած:*
ՊՍԱԿԱԿԻՐ, ած. *Պսակ կրող:*
ՊՍԱԿԱՀԱՄԲԱՐ, ած. *Որտեղ պսակները համբարւում՝ պահւում են:*
ՊՍԱԿԱՀԻՒՍ, ած. *Պսակ կմ պսակներ հիւսող:*
ՊՍԱԿԱՁԵՒ, ած. *Պսակի ձեւ ունեցող:*
ՊՍԱԿԱՃԱՇ, գ. *Պսակից յետոյ տրուած հացկերոյթ:*
ՊՍԱԿԱՆՈՒՆ, ած. *Որի անունը նշանակում է պսակ:*
ՊՍԱԿԱՊԱՃՈՅՃ, ած. *Պսակով պաճուճուած: Զարդարուած:*
ՊՍԱԿԱՊԱՐԳԵՒ, ած. *Պսակ կմ պսակներ պարգեւող:*
ՊՍԱԿԱՌ / **ՊՍԱԿԱՌՈՒ** } ած. *Պսակ առնող:*
ՊՍԱԿԱՍԷՐ, ած. (*Ծաղկի) պսակներ սիրող:*
ՊՍԱԿԱՎԱՃԱՌ, գ. *Պսակ վաճառող:*
ՊՍԱԿԱՒՈՐ, ած. գ. *Արքայական կմ արուեստից պսակ ունեցող: Տիտղոս:*
ՊՍԱԿԱՒՈՐԵԼ, բ. *Պսակաւոր դառնալ:*
ՊՍԱԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պսակաւոր լինելը:*
ՊՍԱԿԱՒՈՐՈՒՀԻ, գ. *Համալսարանաւարտ իգական սեռի:*
ՊՍԱԿԵԼ, բ. *Մէկի գլուխը զարդարել ծաղկէ պսակով:*
ՊՍԱԿԻՉ, ած. գ. *Նա որ պսակում է:*
ՊՍԱԿՏԵՂ, գ. *Պսակի տեղը:*
ՊՍՈՒՆ, ած. *Փայլուն, մաքուր:*
ՊՍՊԵՂ, գ. *Աչքի բիբը:*
ՊՍՊՂԻՆ ՏԱԼ, բ. *Փայլ արձակել:*
ՊՍՊՌՏԱԼ, բ. *Փայլել:*

ՊՍՏԱԿ, Տ. *Պիստակ:*
ՊՍՏԿԱԲԵՐԱՆ, ած. *Պզտիկ բերան ունեցող:*
ՊՍՏՐԵԼ
ՊՍՐԵԼ } բ. *Դատարկ-դատարկ դուրս տալ:*
ՊՏԵՂՆ, գ. *Մատի ծայրի փափուկ մասը:*
ՊՏԵՐ ԱՐՈՒԱԿԱՆ, գ. (Բուս.) *Զարխոտերի դասին պատկանող գեղեցիկ բոյս:*
ՊՏԻԿ-ՏՈՏԻԿ, գ. *Փոքր երեխաների նստելը, տիտիկ:*
ՊՏԿԱԺԱՆԻ, գ. *Բրածոյ հսկայ կենդանի:*
ՊՏԿԱԼ, գ. *Ջուռնայի եղեգնափողի բերանը խցելու խցանը:*
ՊՏԿԱՏ, ած. *Պտուկից զրկուած:*
ՊՏԿԱՒՈՐ, ած. *Պտուկ ունեցող:*
ՊՏԿԵԼ, բ. *Պտուկ հանել, ծլել:*
ՊՏԿԻԿ, գ. *Փոքրիկ պտուկ:*
ՊՏԿԻԿՈՏՐԻՉ, գ. *Անորոշ տեսակի խոտ:* Հմմտ. *Պտուկ կոտրող:*
ՊՏԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բուսաբանութեան մասը:*
ՊՏՂԱԲԵՌ, գ. (փխբ.): *Գրականութեան նուաճումների՝ պտուղների բեռը:*
ՊՏՂԱԲԵՐ, ած. *Պտուղ բերող:*
ՊՏՂԱԲԵՐԵԼ, բ. *Պտղաբեր լինել, պտուղ բերել:*
ՊՏՂԱԲԵՐԻՉ, ած. գ. *Նա որ պտղաբերում է:*
ՊՏՂԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պտղաբեր լինելը:*
ՊՏՂԱԲՈՅԾ, ած. գ. *Պտղաբուծութեամբ պարապող:*
ՊՏՂԱԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պտուղներ բուծելը:*
ՊՏՂԱԳՈՐԾ, ած. *Պտուղ արտադրող, պտղատու:*
ՊՏՂԱԶԱՐԴ, ած. *Պտուղներով զարդարուած:*
ՊՏՂԱԶԱՐԴԵԼ, բ. *Պտուղներով զարդարել:*
ՊՏՂԱՋՈՒԱՐՃ, ած. *Պտուղներով զուարճացած:*
ՊՏՂԱԶՈՒՐԿ, ած. *Պտղից զրկուած:*
ՊՏՂԱԹԱՓ, ած. *Պտուղներ թափած:*
ՊՏՂԱԹԵՅ, գ. Պտուղներից ստացած ըմպելիք (որը օգտագործվում է որպէս բուժամիջոց):
ՊՏՂԱԼԻ
ՊՏՂԱԼԻՑ } ած. *Պտուղներով լիքը:*
ՊՏՂԱԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պտղալի լինելը:*
ՊՏՂԱԽՈՒՆԿ, գ. *Անորոշ տեսակի ծառ:*
ՊՏՂԱԾԻՆ, ած. *Պտուղ ծնող:*
ՊՏՂԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պտղածին լինելը:*
ՊՏՂԱԿԱԼ, գ. (Բուս.) *Ծաղկի կոթունի վերին ծայրը:*
ՊՏՂԱԿԵՐ, ած. *Պտուղ ուտող:*
ՊՏՂԱԿԻՐ, ած. *Պտուղ կրող:*
ՊՏՂԱԿՈՐՈՅՍ, ած. *Պտուղները կորցրած կմ կորցնող:*
ՊՏՂԱԿՈՐՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պտղակորոյս լինելը:*
ՊՏՂԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պտուղները հասցնելը:*
ՊՏՂԱՀԱՐԿ, գ. *Այգու հարկ:*
ՊՏՂԱՆՈՑ, գ. *Պտուղ պահելու շինութիւն:*
ՊՏՂԱՇԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պտղաշատ լինելը:*
ՊՏՂԱՊԱՅԾԱՌ, ած. *Պտուղներով պայծառացած:*
ՊՏՂԱՊԱՏԵԱՆ, գ. (Բուս.) *Պտղի պատեանը:*
ՊՏՂԱՊԱՐԳԵՒ, ած. *Պտուղ պարգեւող:*
ՊՏՂԱՌԱՏ, ած. *Պտուղներով առատ:*
ՊՏՂԱՍԷՐ, ած. *Պտուղներ սիրող:*
ՊՏՂԱՎԱՃԱՌ, Տ. *Մրգավաճառ:*
ՊՏՂԱՏՈՒ, ած. *Պտուղ տուող:*
ՊՏՂԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պտղատու լինելը, պտղաբերութիւն:*
ՊՏՂԱՏՕՆ, գ. *Որեւէ պտղատեսակի նուիրուած տօնական միջոցառում:*
ՊՏՂԱՐԱՐ, ած. *Պտուղ ստեղծող:*

ՊՏՂԱԻԷՏ, ած. *Առատ պտուղ բերող՝ արտադրող:*
ՊՏՂԱԻԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պտղաւէտ լի-նելը:*
ՊՏՂԱԻՈՐ, ած. *Պտուղ ունեցող:*
ՊՏՂԱՔԱՂ, ած. *Պտուղ՝ պտուղները քաղող:*
ՊՏՂԱՔԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պտուղները քաղելը:*
ՊՏՂԵԼ, բ. *Պտուղը հատ-հատ պոկել:*
ՊՏՂԻ, գ. *Տուրք երկրի բերքերով:*
ՊՏՂՈՎԻՆ, մկ. *Պտուղը հետը:*
ՊՏՂՈՒՆՑ, գ. *Մատների ծայրը:*
ՊՏՂՏԵԼ, բ. *Խաղողի հատիկները հատ - հատ պոկել:*
ՊՏՂՏՈՒԿ, ած. *Պտղոտան, հատիկները թափած կմ պոկած:*
ՊՏՈՅՏ, գ. *Շրջանաձեւ շարժում: Գալա-րում, ոլորապտոյտ ուղղութիւն:* (Նխրր.) *Շուրջը, բոլորտիքը:*
ՊՏՈՒԿ, գ. *Ծառերի ճիւղերի վրայ դուրս եկած փոքրիկ բշտիկ, ելունդ, մանր բշտիկներ: Կաւէ աման:*
ՊՏՈՒԿ, Տ. *Պուտուկ: Ստինքի ծայր:*
ՊՏՈՒԿՔԵՐԻՉ, գ. *Պուտուկը քերելու խեցի:*
ՊՏՈՒՂ, գ. *Ծառերի եւ բոյսերի բերքը:*
ՊՏՈՒՏԱԲԱՐ, մկ. *Պտոյտ անելով:*
ՊՏՈՒՏԱԿ, գ. (Մեքեն.) *Պտտելով մտնող գամ, ուղիղ գլան:*
ՊՏՈՒՏԱԿԱԱՔՑԱՆ, գ. *Պտուտակաձեւ աքցան:*
ՊՏՈՒՏԱԿԱՀԱՆ, ած. գ. *Պտուտակներ հանող:*
ՊՏՈՒՏԱԿԱՁԵՒ, ած. *Պտուտակի ձեւ ունեցող:*
ՊՏՈՒՏԱԿԱՒՈՐ, ած. *Պտուտակներ ունեցող:*
ՊՏՈՒՏԱՆ, գ. *Բոլորակ թիթեղ:*
ՊՏՈՒՏԳՈՅՆ, ած. *Շատ կարմիր:*
ՊՏՈՒՏՈՒՐԻԿ, ած. *Խատուտիկ:*
ՊՏՊՏԱԼ, բ. *Ցած ձայն հանելով կամա-ցուկ ինքն իրեն մի բան ասել:*
ՊՏՊՏԱՆ, ած. *Պտպտացող:*
ՊՏՊՏԻԿ
ՊՏՊՏՈՒՆ } ած. *Պուտ-պուտ կէտերով, խայտարղէտ:*
ՊՏՊՏՈՑ, գ. *Պտպտալու ձայն:*
ՊՏՊՏՈՒՐԻԿ, Տ. *Պտուտուրիկ:*
ՊՏՌԵԼ, Տ. *Փնտռել: Վրան միջատներ փնտռել:*
ՊՏՌՈՑՔ, գ. *Պտռելը:*
ՊՏՍԳԵԼ, բ. *Խայտալ:*
ՊՏՏԱԲԱՋԿԱԹՈՌ, գ. *Պտտուող բազ-կաթոռ:*
ՊՏՏԱԴՈՒՌ, գ. *Պտտուող դուռ:*
ՊՏՏԱՆ, ած. *Շատ պտտուուող:*
ՊՏՏԵԼ
ՊՏՏՈՒԵԼ } բ. *Պտոյտ գալ, Շրջագայել:*
ՊՏՏՈՒՆ, ած. *Լաւ պտտուող:*
ՊՏՐԵԼ, Տ. *Փնտռել:*
ՊՐԱԿ, գ. *Որեւէ գրքի մասը, գլուխը, յոդուածը:*
ՊՐԱԿԱԳԵՂ, ած. *Պրակներով գեղեց-կացած:*
ՊՐԱՆ, գ. *Բամբակի արտի երկրորդ վարը:*
ՊՐԱՍ, գ. (Բուս.) *Շուշանազգիների կարգին պատկանող բանջարեղէն, սո-խի համով:*
ՊՐԱՍԽ
ՊՐԱՍԽԻ } գ. (Բուս.) *Շրթնածաղիկնե-րի կարգին պատկանող բոյս:*
ՊՐԻՆՑ, գ. *Թագաւորի տոհմից մեծ իշ-խան, թագաւորի որդին:*
ՊՐԻՆՑՈՒՀԻ, գ. *Թագաւորի դուստր:*
ՊՐԻՍԿ, գ. (Բուս.) *Սամիթի նման բոյս:*
ՊՐԻՍՏԷ, Տ. *Աղոցաձուկ:*
ՊՐԾԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Պրծնել'ի: Ազատել: Վերջացնել:*
ՊՐԾԵԼ, բ. *Պրծացնել:*
ՊՐԾՆԵԼ, բ. *Պոկ գալ, Ազատուել:*
ՊՐԾՈՒԿ, ած. *Պրծած:*
ՊՐԾՈՒՄ, գ. *Պրծնելը:*

ԴՐԿԱԽՏ, Տ. *Դրկանք:*
ԴՐԿԱՆՔ, գ. *Դրկելը, հուպ տալը:*
ԴՐԿԵԼ, բ. *Պինդ հուպ տալ, սեղմել:*
ԴՐԿՈՑ, գ. *Ինչով որ պրկում են:*
ԴՐԿՈՒՄ, գ. *Դրկելը:*
ԴՐՃԵԼ, բ. *Դռճռկել: Կատաղել, ճանկռել:*
ԴՐՆԿՆՈՏ, ած. *Գիրութիւնից մսերը ծալ-ծալ եղած:*
ԴՐՈՐ, ած. *Դղտոր:*
ԴՐՈՐԵԼ, բ. *Դղտորել:*
ԴՐՈՖԵՍՈՐ, գ. *Ընդհանրապէս՝ ուսուցանող, ուսուցիչ: Տիտղոս:*
ԴՐՈՖԵՍՈՐԱԿԱՆ, ած. *Պրոֆեսորին յատուկ:*
ԴՐՊՏԱԼ, բ. *Նստած կմ պառկած տեղումը շուռ ու մուռ գալ:*
ԴՐՊՏԵԼ, բ. *Մանրամասն եւ ուշադրութեամբ փնտռել:*
ԴՐՏԵԼ, բ. *Ճմռթել:*
ԴՐՏՈՒ, գ. (Բուս.) *Կիպարիսների կարգին պատկանող ճախնային բոյս:*
ԴՕԼԱՏ, ած. *Դոչ չունեցող:*
ԴՕԼՕՋ, Տ. *Դոլոզ: Երկայնաձեւ, սրածայր:*
ԴՕՂԱՆԱԼ, բ. *Շիկանալ:*
ԴՕՂԱՑՈՒՄ, գ. *Դօղանալը:*
ԴՕՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Դօղացած լինելը:*
ԴՕՂՈՍ-ԴԵՏՐՈՍ, գ. *Մի աստղի անուն:*
ԴՕՏ, գ. *Մեծ խողովակ:*
ԴՕՏԱՏ,գ. *Բիւզանդական ոսկեդրամ:*
ԴՕՐՇՈՒԿ, Տ. *Սարեակ:*

Ջ, ջ

Ջ, ջէ, գ. *Հայերէն այբուբենի քսանեօթներորդ տառը եւ քսանմէկերորդ բաղաձայնը: Թուարկութեան մէջ ինը հարիւրի համարժէք: Ինը հարիւրերորդ:*
ՋԱԲԱՌ, ած. *Սաստիկ տաք:*
ՋԱԲՌՈՒ, գ. *Անորոշ ցեղի թռչուն:*
ՋԱԳԱՆ. գ. *Անորոշ տեսակի ջրային բոյս:*
ՋԱԼԱԳՆՏԵԼ, բ. *Մի բան ձեռքում ճմռթելով՝ հուպ տալով ամփոփել:*
ՋԱԽ, գ. *Ծառից կտրած աւելորդ ճիւղ:*
ՋԱԽՋԱԽ, ած. *Ջախջախուած:*
ՋԱԽՋԱԽԱՆՔ, գ. *Ջախջախելը:*
ՋԱԽՋԱԽԻՉ, ած. *Նա որ ջախջախում է:*
ՋԱԽՋԱԽՈՒՄ, գ. *Ջախջախելը:*
ՋԱՀ, գ. *Պայծառ լոյս արձակող նիւթ: Պայծառ վառուող լամպար:* (Աստղաբ.) *Արեգակի սկաւառակի վրայ երեւացող կէտ:*
ՋԱՀԱԲԱՐՁ, ած. *Ձեռքին ջահ կրող, ջահակիր:*
ՋԱՀԱԲՈՒՆ, գ. *Ջահի բունը:*
ՋԱՀԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գիշերային հանդէս ջահերով: Ջահերթ:*
ՋԱՀԱԶԱՐԴ, ած. *Ջահերով զարդարուած:*
ՋԱՀԱԶԱՐԴԵԼ, բ. *Ջահերով զարդարել:*
ՋԱՀԱԼԻՑ, ած. *Ջահերով լիքը:*
ՋԱՀԱԿԱԼ, գ. *Պատուանդան, որի վրայ դնում են ջահը:*
ՋԱՀԱԿԻՐ, ած. *Ձեռքին ջահ կրող՝ բռնող:*
ՋԱՀԱԿԻՑ, ած. *Ուրիշ ջահակրի ընկեր:*
ՋԱՀԱՆՄԱՆ, ած. մկ. *Ջահի նման:*
ՋԱՀԱՊԱՅԾԱՌ, ած. *Ջահի նման պայծառ:*
ՋԱՀԱՎԱՌ, ած. *Ջահի պէս վառուած:*
ՋԱՀԱՎԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լուսաւորու-*

թիւն, Ջահեր վառելը:

ՋԱՀԱՒՈՐ, ած. *Ջահ ունեցող, ջահ կրող:*

ՋԱՀԱՒՈՐԱԿԱՆ, ած. *Ջահ վառելու՝ լուսաւորելու սահմանուած (ձէթ):*

ՋԱՀԱՒՈՐԵԼ, բ. *Ջահով լուսաւորել:*

ՋԱՀԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջահերով լուսաւորութիւն:*

ՋԱՀԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջահի պէս փայլելը:*

ՋԱՀԵԼ, բ. *Իբրեւ ջահ լուսատու լինել:*

ՋԱՀԸՆԿԱԼ, ած. գ. *Ջահ բռնող, ջահով լուսաւորող:*

ՋԱՀԸՆԿԱԼԵԼ, բ. *Ջահընկալ դարձնել:*

ՋԱՀԸՆԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջահընկալ, լուսաւոր լինելը:*

ՋԱՀԻԼ, ած. *Անփորձ, տհաս: Մատաղահաս, երիտասարդ:*

ՋԱՀԻԼԱՆԱԼ, բ. *Ջահել դառնալ:*

ՋԱՀԻԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջահել լինելը:*

ՋԱՂԱՑ / ՋԱՂԱՑՔ } *Աղօրիք, որ աշխատում է ջրի հոսանքի ոյժով: Ընդհանրապէս՝ աղօրիք: Շինութիւն, որտեղ զետեղուած է ջաղացքի կազմածը:*

ՋԱՂԱՑԱՏԷՐ, գ. *Ջաղացքի տէրը:*

ՋԱՂԱՑԱՔԱՐ, գ. *Ջաղացի երկանաքար:*

ՋԱՂԱՑՊԱՆ, գ. *Ջաղացք պահող:*

ՋԱՂԱՑՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջաղացպան լինելը:*

ՋԱՄԲ, գ. *Սնունդ, կերակուր: Կաթով եփած կերակուր:*

ՋԱՄԲԵԼ, բ. *Կերակրել, սնուցանել:*

ՋԱՄԲՌ, գ. *Մենեակ, արքունի դիւանատուն: Ժողովածու կալուածական եւ իրաւական փաստաթղթերի:*

ՋԱՄԲՌԼԱՅՆ, գ. *Թագաւորի սենեկապան:*

ՋԱՄՈՒԿ, ած. *Երկուորեակ:*

ՋԱՅԼ, գ. *Լացուկոծ, ողբ:*

ՋԱՅԼԻ, գ. *Մեռելի վրայ լացող կանանց խումբ:*

ՋԱՅԼԱՄ / ՋԱՅԼԵԱՄ } գ. (Կենդ.) *Չթռչող, վազող թռչունների կարգին պատկանող խոշոր թռչուն:*

ՋԱՅԼԱՄԱԲՈՅԾ, գ. *Ջայլամ բուծող:*

ՋԱՅԼԱՄԱԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջայլամ բուծելը: Խնամելը:*

ՋԱՅԼԱՄԱՆՄԱՆ, ած. *Ջայլամի նման:*

ՋԱՅԼԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. (փխբ.): *Իրականութիւնը չտեսնելու տալու, ստեղծուած իրավիճակի հետ հաշվի չնստելու դիրքորոշում:*

ՋԱՅԼԵԼ, բ. *Խմբուել մեռելի վրայ կոծելու համար:*

ՋԱՆ, գ. Տ. Ջանք:

ՋԱՆ, գ. *Կեանք, կենդանութիւն: Հոգի, շունչ, անձն:*

ՋԱՆԱԲԱՐ, մկ. *Ջանալով: Ջգտելով:*

ՋԱՆԱԴԻՐ, ած. *Ջանք գործ դնող:*

ՋԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջանադիր լինելը:*

ՋԱՆԱԼ, բ. *Ջգտիլ, ճիգ թափել, նկրտիլ, ջանք գործ դնել:*

ՋԱՆԱԼԻ, ած. *Որտեղ ջանք շատ է գործ դրուած:*

ՋԱՆԱԿԻՑ, ած. *Միասին ջանացող:*

ՋԱՆԱՍԷՐ, ած. *Ջանասէր, փութաջան, աշխատասէր:*

ՋԱՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջանասէր լինելը:*

ՋԱՆԱՎԱՍՏԱԿ, ած. *Ջանքով աշխատած՝ աշխատող:*

ՋԱՆԳ, ած. *Թոյլ, պակասաւոր:*

ՋԱՆԳԻՒԼՈՒՄ, գ. *Ջանգիւլումի քառեակների առաջին եւ երրորդ տողերի վերջում կրկնուող խօսքեր:*

ՋԱՆՔ, գ. *Մարմնի կմ հոգու ոյժերի լարումը: Աշխատութիւն:*

ՋԱՆՔԱՇ, ած. *Ջանասէր:*

ՋԱՋ, գ. *Լաւ հագնուած կնոջ կերպարանքով ոգի:*

ՋԱՋՈՒՌ, գ. *Գեր, յոյր:*

ՋԱՋՈՒՌ, գ. *Նորաբողբոջ բոյս:*

ՋԱՌՋԱՌ, գ. *Կալը ծեծելու մեծ գործիք։*
ՋԱՌՋԱՌ, գ. *Մեխի մի տեսակ։*
ՋԱՏԱԳՈՎ, գ. *Դատի ժամանակ պաշտպան։ Անձի գաղափարի պաշտպան։ Փաստաբանող։*
ՋԱՏԱԳՈՎԱԿԱՆ, ած. *Ջատագովող։*
ՋԱՏԱԳՈՎԵԼ, բ. *Ջատագով լինել, պաշտպան հանդիսանալ։*
ՋԱՏԱԳՈՎԵԼԻ, ած. *Ինչ որ պէտք է կմ կարելի է ջատագովել։*
ՋԱՏԱԳՈՎՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փաստաբանութիւն, Պաշտպանողական խօսք։*
ՋԱՏԱԳՈՎՈՒՄ, գ. *Ջատագովելը։*
ՋԱՏԱԿԵԼ, կր. բ. *Հաստատուն յատակի վրայ դրուել։*
ՋԱՐԴ, գ. *Ջարդելը, կոտորելը, կոտրած։*
ՋԱՐԴԱՋՈՒՐԴ, ած. գ. *Աննշան մարդիկ։*
ՋԱՐԴԱՎԱՅՐ, գ. *Կոտորածի վայրերը։*
ՋԱՐԴԵԼ, բ. *Կարծր բանով կարծր բանի ուժեղ խփելով մանրել, կտոր կտոր անել։ Ջանգուածային սպանութիւն կատարել։ Մեծաբանել, պոռոտախօսել։ Ուժասպառ անել։*
ՋԱՐԴՈՏԵԼ, (յձխ. ձեւ *Ջարդել'ի*), բ. *Բոլորը ջարդել։*
ՋԱՐԴՈՑ, գ. *Ջարդ, կոտորած։*
ՋԱՐԴՈՒԱԾՔ, գ. *Ջարդելու կերպը։*
ՋԱՐԴՈՒԲՍՈՐ } Տ. *Ջարդուփշուր։*
ՋԱՐԴՈՒԲՈՒՐԴ }
ՋԱՐԴՈՒՓՇՈՒՐ, ած. *Ջարդած ու կոտրտուած, ջարդած ու փշրած։*
ՋԱՐԴՈՒՔՍ, գ. *Կոտրտանք։*
ՋԳՐԱԾ, ած. մկ. *Ջգիրը եկած։ Չարացած։*
ՋԳՐԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Ջգրել'ի*, նոյն նշ.։
ՋԳՐԵԼ, բ. *Ջիգրը գալ։ Չարանալ։*
ՋԳՐՈՒ, մկ. *Ջգրուելով։ Չարացած ըլլալով։*
ՋԵՌՈՒՑԻՉ, ած. *Այն որ տաքացնում է։*
ՋԵՌՈՒՑՈՒՄ, գ. *Ջեռուցելը, տաքացնելը։*
ՋԵՐ, գ. *Ջերմութիւն, տաքութիւն։ Տաք՝ պայծառ եղանակ։*
ՋԵՐԱՉԱՓ, Տ. *Գոլաչափ։*
ՋԵՐԻ, գ. *Մի մոլորակի անուն։*
ՋԵՐԿ, գ. *Տող, շարք։*
ՋԵՐԿԵԼ, բ. *Շարել։*
ՋԵՐՄ, ած. *Տաք, տաքուկ։*
ՋԵՐՄԱՆՈՑԱՅԻՆ, ած. *Ջերմոցային։*
ՋԵՐՄՈՒԺ, գ. *Վառելիք նիւթերու ներուժը։*
ՋԵՐՄԱԲԱՇԽ, գ. *Տներ՝ գործարաններ՝ ջերմոցներ՝ երկաթուղու վագոններ եւն տաքացնելու սարած։*
ՋԵՐՄԱԲԱՐ, Տ. *Ջերմապէս։*
ՋԵՐՄԱԳԻՆ, ած. *Ջերմ, տաք։* Փոխ. *Սրտագին։*
ՋԵՐՄԱԳՈՅՆ, բաղ. աստ. *Աւելի ջերմ։*
ՋԵՐՄԱԳՈՒԹ, ած. *Ջերմ գութ ունեցող։*
ՋԵՐՄԱԽԱՌՆ, ած, *Ջերմութիւն պարունակող, ջերմ։*
ՋԵՐՄԱԽՏ, Տ. *Տենդ, Դող։*
ՋԵՐՄԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Տենդ։*
ՋԵՐՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջերմանալու կարողութիւն։*
ՋԵՐՄԱՀԱԼԱԾ, ած. *Ջերմը՝ տենդը հալածող՝ բժշկող։*
ՋԵՐՄԱՀԱՍ, ած. *Ջերմ սրտով օգնութեան հասնող։*
ՋԵՐՄԱՀՈՎԻՏ, ած. *Ջերմ՝ տաք հովիտներ ունեցող։*
ՋԵՐՄԱՀՈՏ, ած. *Ջերմ հոտ ունեցող։*
ՋԵՐՄԱՁԱՅՆ, ած. *Ջերմ ձայն ունեցող։*
ՋԵՐՄԱՆԱԼ, բ. *Տաքանալ, տաքութիւնը աւելանալ։*
ՋԵՐՄԱՆԴԱՄ, ած. *Ջերմ անդամով զգռուած։*
ՋԵՐՄԱՉԱՓ, գ. *Ֆիզիկական գործիք, որով չափում են ջերմութեան փոփոխութիւնները։*

ՋԵՐՄԱՉԱՓԱԿԱՆ, ած. *Ջերմաչափին եւ ջերմաչափութեան յատուկ:*

ՋԵՐՄԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մարմինների ջերմութեան աստիճանը ջերմաչափով չափելը:*

ՋԵՐՄԱՊԷՍ, մկ. *Ջերմ կերպով:*

ՋԵՐՄԱՋԵՐՄ, ած. *Շատ տաք:*

ՋԵՐՄԱՋՈՒՐ, ած. *Ջերմ՝ տաք ջուր ունեցող:*

ՋԵՐՄԱՌ, ած. *Ջերմից բռնուած, տենդոտ:*

ՋԵՐՄԱՍԵՆԵԱԿ, գ. *Ջերմ սենեակ, սենեակ, որի մէջ բարձր ջերմութիւն են պահպանում:*

ՋԵՐՄԱՑՈՅՑ, գ. *Ֆիզիկական գործիք, նման ջերմաչափի, երկու գնդակներով, որի մէջ սնդիկի կմ սպիրտի փոխարէն օդ է ածած եւ որով չափում են ջերմութեան աստիճանները:*

ՋԵՐՄԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Ինչ որ ջերմացնում է:*

ՋԵՐՄԵԼԵԿՏՐԱԿԱՆ, ած. *Ջերմելեկտրութիւնից առաջացած:*

ՋԵՐՄԵԼԵԿՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ֆիզ) *Ելեկտրականութիւն, որ առաջ է գալիս ջերմութիւնից:*

ՋԵՐՄԵՌԱՆԴ, ած. *Շատ տաք: Եռանդուն: Բարեպաշտ:*

ՋԵՐՄԵՌԱՆԴԱԲԱՐ, մկ. *Ջերմեռանդ կերպով:*

ՋԵՐՄԵՌԱՆԴԱԿԱՆ, ած. *Ջերմեռանդին եւ ջերմեռանդութեան յատուկ:*

ՋԵՐՄԵՌԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջերմեռանդ լինելը:*

ՋԵՐՄԵՌԱՆԴՕՐԷՆ, Տ. *Ջերմեռանդաբար:*

ՋԵՐՄԻՆ, Տ. *Ջերմ:*

ՋԵՐՄԿԱՋՈՒՐ, գ. *Ջերմուկի ջուր:*

ՋԵՐՄՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բժշկականութեան մի մասը:*

ՋԵՐՄՆԱԲԵՐ, ած. *Տենդոտ:*

ՋԵՐՄՆԵՌԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Ջերմեռանդութիւն:*

ՋԵՐՄՈՎԻՆ, Տ. *Ջերմապէս:*

ՋԵՐՄՈՏ, ած. *Ջերմով հիւանդ:*

ՋԵՐՄՈՏԵԼ, բ. *Ջերմով՝ տենդով հիւանդանալ:*

ՋԵՐՄՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տենդով հիւանդանալը:*

ՋԵՐՄՈՑ, գ. *Շինութիւն, որի մէջ կարելի է միշտ պահպանել որոշ աստիճանի ջերմութիւն:*

ՋԵՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ֆիզ.*) Ֆիզիկական ջերմոյժ* (էներգիա), *որի ազդեցութեամբ մարմինների բարեխառնութեան աստիճանը բարձրանում է:*

ՋԵՐՄՈՒԿ, մկ. գ. *Գետնից բխող տաք ջրի աղբիւր:*

ՋԵՐՄՈՒԿԵԱՆ, ած. *Ջերմուկի, Ջերմուկում արուած:*

ՋԵՐՄՕՂԻ, գ. *Ոգելից ըմպելիք:*

ՋԵՐՄՕՐԷՆ, Տ. *Ջերմապէս:*

ՋԵՐՈՑ, գ. *Տաք տեղ, որտեղ ոչխարները արածում են ձմեռը:*

ՋԸՌ, ած. *Վայրի, չպատուաստուած:*

ՋԼԱԽՏ, Տ. *Ներուայնութիւն:*

ՋԼԱԿՈՏՈՐ, ած. *Ջլերը կտրտած:*

ՋԼԱՁԻԳ, ած. *Ջլերը ձգուած:*

ՋԼԱՄՈՐԹ, ած. *Կիսամորթ:*

ՋԼԱՅԻՆ, Տ. *Նեարդային:*

ՋԼԱՊԻՆԴ, ած. *Պինդ ջլեր ունեցող:*

ՋԼԱՊՆԴԵԼ, բ. *Սիրտ տալ, քաջալերել:*

ՋԼԱՊՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջլապինդ լինելը:*

ՋԼԱՏ, ած. *Ջլերը կտրած:*

ՋԼԱՏԵԼ, բ. *Ջլերը կտրտել:* Փոխ. *Ոյժերից զրկել:*

ՋԼԱՏԻՉ, ած. *Ինչ որ ջլատում է, փհատեցնում է:*

ՋԼԱՏՈՏԵԼ, բ. *Բոլորին էլ վիրաւորել, ջարդել:*

ՋԼԱՏՈՒՄ, գ. *Վհատուելը:*

ՋԼԲԱՑ, ած. *(Ոտքի) ջլերը բաց:*

ՁԼԹԻԿ, ած. *Վրան գլուխը պատառոտած:*
ՁԼՈԻՏ, ած. *Ձլապինդ:*
ՁԽՏԱԼԱՓԱԿ, ած. *Ձիու կմ իշու քալուածքի ձեւ, երբ զոյգ ոտները միասին բարձրացնում է եւ դնում գետնին:*
ՁԽՏԱԿԽՈՐԱՆ, ած. (Եկեղ.) *Մի զոյգ խորան ունեցող:*
ՁԽՏԿԵԼ, բ. *Ձուխտ՝ զոյգ դարձնել:*
ՁՀՈԻՏ, գ. *Հրեայ:*
ՁՀՏԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Ձհուտի քար:*
ՁՂԱԲԱՆՈԻԹԻՒՆ, գ. *Կազմախօսութեան այն մասը, որ ուսումնասիրում է ջղերը:*
ՁՂԱԳԱՐՈԻԹԻՒՆ, Տ. *Ջիղերու խանգարում:*
ՁՂԱԳՐԳԻՌ, ած. *Ձղայնացնող:*
ՁՂԱԳՐԳՌԵԼ, Տ. *Ձղայնացնել:*
ՁՂԱԼՈԻԾ, *Ձղերը պրկող գործիք:*
ՁՂԱՁԳԱԲԱՐ, Տ. *Ձղաձգօրէն:*
ՁՂԱՁԳՈԻԹԻՒՆ, (Ախտաբ.) *Մկանների ուժգին եւ ցաւագին կծկում:*
ՁՂԱՁԳՕՐԷՆ, մկ. *Ձղաձգութեամբ:*
ՁՂԱՅ, *Փեսայի գլխի զարդ:*
ՁՂԱՅԻՆ, Տ. *Նեարդային:*
ՁՂԱՊԻՆԴ, Տ. *Ձլապինդ:*
ՁՂԱՑԱՒ, Տ. *Ջիղերու ցաւ:*
ՁՂՈՏ, Տ. *Նղուտ:*
ՁՆԱՐԱԿ, գ. *Մի քանի կոնաբեր ծառերից ծորող ռետնային խէժ:*
ՁՆԱՐԱԿԱԳՈՅՆ, բաղդ. ած. *Ձնարակի շատ նման, փայլուն:*
ՁՆԱՐԱԿԵԼ, բ. *Ձնարակով ամանեղէնը ծեփել:*
ՁՆՈՏԵԼ, բ. *Դիւահարուել:*
ՁՆՋԱԳԻՐ, ած. *Գրերը ջնջուած:*
ՁՆՋԱԳՐԵԼ, բ. *Գրածը ջնջել:*
ՁՆՋԱՆ, գ. *Հին շորի կտոր:*
ՁՆՋԱՐԱՆ, գ. *Ջնջելու՝ մեղքերը սրբելու՝ քաւելու միջոց:*
ՁՆՋԵԼ, բ. *Ջինջ դարձնել, սրբել, ոչնչացնել:*
ՁՆՋԵԼԻ, ած. *Ինչ որ պէտք է կմ կարելի է ջնջել:*
ՁՆՋԻՉ, ած. գ. *Նա, որ ջնջում՝ ոչնչացնում է:*
ՁՆՋԽԵԼ, բ. *Ջախջախել, ճխլտել:*
ՁՆՋՌՏԵԼ, բ. *Այս եւ այնտեղ ջնջել:*
ՁՆՋՈՑ, գ. *Լաթի կտոր, որով իրերը սրբում են:*
ՁՆՋՈԻՄ, գ. *Ջնջելը:*
ՁՈԹ, գ. *Ջիթի հանքում վարպետին օգնող բանուոր*
ՁՈԹԵԼ, բ. *Միզել:*
ՁՈԼԻՐ, գ. *Խումբ, բազմութիւն:*
ՁՈԿ, գ. *Խումբ: Դաս, դասակարգ: Ցեղ, ազգ:* Տ. *Ջոկատ:*
ՁՈԿ, ած. մկ. *Ջատ, առանձին: Առանձնացած, մեկուսի: Հատ-հատ:*
ՁՈԿԱԴԱՍԱԿԱՐԳՈԻԹԻՒՆ, գ. *Ըստ խմբերի դասակարգութիւն:*
ՁՈԿԱԾՈԻՐԻԿ, ած. *Ընտրած, ընտրովի:*
ՁՈԿԱՄԱՆԵԼ, բ. *Բաղահիւսել:*
ՁՈԿԱՆԱԼ, բ. *Խմբուել:*
ՁՈԿԱՊԱՆ, գ. *Ջոկի՝ երամակի պահապան:*
ՁՈԿԱՏ, գ. *Զօրքի առանձնացած խումբ:*
ՁՈԿԱՏԱՊԵՏ, գ. *Ջոկատի պետ:*
ՁՈԿԵԼ, բ. *Ջատել, Ընտրել, զանազանել:*
ՁՈԿՈՂՈԻԹԻՒՆ, գ. *Ջոկելը:*
ՁՈԿՈԻՄ, գ. *Ջոկելը:*
ՁՈԿՌՏԵԼ, բ. *Բոլորը մէկը միւսից ջոկել:*
ՁՈՋ, ած. *Խոշոր, մեծ: Տարիքով մեծ, աւագ:*
ՁՈՋԱԳԼՈԻԽ, ած. *Մեծ գլխով:*
ՁՈՋ(Ա)ՆԱԼ, բ. *Մեծանալ, խոշորանալ:*
ՁՈՋԻ ՊԱՌԱՒ, գ. *Կախարդ պառաւ կին:*
ՁՈՋԿԵԿ, ած. *Մեծ, մեծողի:*
ՁՈՋՆԱՆՔ, գ. *Մեծունանք, աւագները:*
ՁՈՋՈԻԹ, մկ. *Մեծութեան ժամանակ, հասակն առնելիս:*
ՁՈՋՈԻՈՐ, ած. գ. *Մեծը, գլխաւորը:*

ՋՈՎ, գ. *Ընձիւղ, շառաւիղ:*
ՋՈՐԱԿ, գ. *Մի մետր բարձրութեամբ սալաքարեր:*
ՋՈՐԴԱՆ, գ. *Խողովակ փայտից, որով անձրեւի ջուրը հոսում է տան կտուրից:*
ՋՈՐԵԱԿ, գ. (Կենդ.) *Բազմաթերթ բողկուկաւորների ցեղին պատկանող բզէզ:*
ՋՈՐԵԱՆ, յոգն. գ. *Ջորիների խումբը, երամակը:* Հմմտ. *Իշան, ձիան:*
ՋՈՐԵԲԵՌ(Ն), գ. *Մի ջորու վրայ բառնալիք բեռ:*
ՋՈՐԵԲՈՅԾ, ած. գ. *Ջորի մեծացնող:*
ՋՈՐԵԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջորեբոյծ լինելը:*
ՋՈՐԵՊԱՆ, գ. *Ջորիի տէրը:*
ՋՈՐԻ, գ. *Չորքոտանի սմբակաւոր անասուն:*
ՋՈՒԹԱԿ, գ. *Լարաւոր նուագարան:*
ՋՈՒԹԱԿԱԾՈՒ
ՋՈՒԹԱԿԱՀԱՐ } գ. *Ջութակ ածող, ջութակով նուագող արուեստագէտ:*
ՋՈՒԼՀԱԿ, գ. *Ոստայնանկ:* Կտաւ, կարպետ գործող:
ՋՈՒԼՀԱԿԱՆՈՑ
ՋՈՒԼՀԱԿԱՐԱՆ } գ. *Արհեստանոց:*
ՋՈՒԼՀԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջուլհակի արհեստը:*
ՋՈՒԽՏ, գ. *Զոյգ:*
ՋՈՒԽՏԱԿ, ած. *Մի զոյգ:*
ՋՈՒԽՏԱԿԱԿԱՊ, ած. *Երկու անգամ իրար կապուած:*
ՋՈՒԽՏԱԿԱՊ, ած. *Ջուխտը միասին կապուած:*
ՋՈՒԽՏԱԿԱՐ, ած. մկ. *Երկու շարք կարով կարուած:*
ՋՈՒԽՏԱԿԵԼ, Տ. *Ջխտկել:*
ՋՈՒԽՏԱՀԱՑ, գ. *Մեծ հաց:*
ՋՈՒՀՐԻԿ, գ. *Ոստայն:*
ՋՈՒՐ, գ. *Թափանցիկ հեղուկ:*
ՋՈՒՐԻՎԱՐ, մկ. *Ջրի ընթացքով դէպի ներքեւ:*
ՋՈՒՐԻՎԵՐ, մկ. *Ջրի ընթացքով դէպի բարձր, դէպի վեր:*
ՋՈՒՐՓՈԽ, գ. *Ջուրը փոխելը:*
ՋՈՒՔԱՄՈՏ, ած. *Վտանգաւոր:*
ՋՈՔ, գ. (Բուս.) *Շուշանազգիների կարգին պատկանող բոյս:*
ՋՈՒԲԵԼ, բ. *Փորձի ենթարկել:*
ՋՐԱԲԱԺ, ած. *Ջրի բաժին դարձած՝ խեղդուած:*
ՋՐԱԲԱԺԱՆ, ած. *Որտեղ ջուր են բաժանում:*
ՋՐԱԲԱԺԻՆ, ած. *Ջուրը ջրից բաժանող՝ անջրպետող:*
ՋՐԱԲԱՆ, գ. *Ջրաբանության մասնագէտ:*
ՋՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բնական պատմութեան մի մասը:*
ՋՐԱԲԱՇԽ, գ. *Ջուր բաժանելը:*
ՋՐԱԲԱՇԽԱԿԱՆ, ած. *Ջրաբաշխութեան վրայ հիմնուած:*
ՋՐԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մեխանիկայի մի մասը: Ջուրը բաշխելու արհեստագիտութիւն:*
ՋՐԱԲԵՐ, ած. *Ջրի հոսանքով բերուած:*
ՋՐԱԲՁԷՋ, գ. (Կենդ.) *Ջրերի մէջ ապրող բզէզ:*
ՋՐԱԲՈՅԺ, ած. գ. *Ջրաբուժութեամբ պարապող:*
ՋՐԱԲՈՅՍ, ած. *Ջրի մէջ բուսնող:*
ՋՐԱԲՈՒԺԱԿԱՆ, ած. *Ջրաբուժութեան յատուկ:*
ՋՐԱԲՈՒԺԱՐԱՆ, գ. *Ջրաբուժութեամբ բժշկուելու հիմնարկ:*
ՋՐԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջրով բժշկութիւն:*
ՋՐԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ած. *Որտեղ ջուր է բխում:*
ՋՐԱԳՈՅՆ, ած. *Ջրի գոյն ունեցող:*
ՋՐԱԳՈՐՏ, գ. (Կենդ.) *Ջրի գորտ:*
ՋՐԱԳՌԱՒ, գ. *Ջրի ագռաւ,* (Կենդ.) *Մաշկոտնանիների ցեղին պատկանող թռչուն:*

ՋՐԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Ջրագրութեան յատուկ:*
ՋՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գիտութիւն ծովերի տեղագրութեան:*
ՋՐԱԴԱՂՁ, գ. *Դաղձի մի տեսակ:*
ՋՐԱԴԱՐՄԱՆ, Տ. *Ջրաբոյժ:*
ՋՐԱՁՐԿՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. (բժշկ.): *Ջրազրկուած:*
ՋՐԱՁՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջրաբաշխութեան մաս:*
ՋՐԱԹԱԹԱԽ, ած. *Ջրի մէջ թաթախուած, թրջուած:*
ՋՐԱԺԱՄԱՑՈՅՑ, գ. *Ջրի ժամացոյց:*
ՋՐԱԼԱԽՈՒՐ, գ. (Բուս.) *Կարոսի մի տեսակը:*
ՋՐԱԼԵՂ, ած. *Ջրի մէջ լողացող:*
ՋՐԱԼԻ, ած. մկ. *Որի մէջ ջուրը շատ է:*
ՋՐԱԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջրալի լինելը:*
ՋՐԱԼԻՐ, ած. *Ջրով լիքը:*
ՋՐԱԼՈՅԾ, ած. *Ջրի մէջ լուծուող:*
ՋՐԱԼՈՒ, գ. (Կենդ.) *Հերձոտուկների կարգին պատկանող ամենամանր խեցեմորթ:*
ՋՐԱԽԱՂ, գ. *Ջրով խաղ:*
ՋՐԱԽԱՌՆ, ած. մկ. *Որի մէջ ջուր է խառնուած:*
ՋՐԱԽԵՂԴ, ած. *Ջրում խեղդուած:*
ՋՐԱԽՈՏ, գ. *Ջրի խոտ:*
ՋՐԱԾԱԿ, գ. *Ծակ, որի միջով ջրաղացի ջուրը դուրս է հոսում խողովակից:*
ՋՐԱԾԻՆ, ած. *Ջրից կմ ջրի մէջ ծնած. ջրային: Ջուր յառաջացնող:*
ՋՐԱԾՆԱԽԱՌՆ, ած. *Մէջը ջրածին խառնած:*
ՋՐԱԾՆՈՒՆԴ, ած. *Ջրից կմ ջրի մէջ ծնած:*
ՋՐԱԾՈՒ, ած. *Ջուր ածող:*
ՋՐԱԿԱԼԵԼ, բ. *Ջուր գոյանալ:*
ՋՐԱԿԱԼՈՒՄ, գ. *Ջրակալելը:*
ՋՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջրաբաշխութեան մաս:*
ՋՐԱԿԱՐԻՃ, գ. (Կենդ.) *Ջրամլուկների ցեղին պատկանող փոքր մլուկ:*
ՋՐԱԿԵՆԴԱՆ, ած. գ. *Որեւիցէ ջրային կենդանի:*
ՋՐԱԿՇԻՌ, գ. *Ջրաբաշխական կշեռք:*
ՋՐԱԿՇՌՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Ջրակայութիւն:*
ՋՐԱԿՈԼՈԼ, ած. *Ջրի մէջ ամբողջապէս թաթախուած:*
ՋՐԱԿՈՒՏԱԿ, ած. *Որտեղ կուտակուած են ջրեր:*
ՋՐԱԿՏՑԱՐ, (Կենդ.) *Կտցարների ցեղին պատկանող թռչուն:*
ՋՐԱՀԱՄ, ած. *Ջրի համ տուող:*
ՋՐԱՀԱՆ, ած. *Ջուր հանող:*
ՋՐԱՀԱՒԵՐ, գ. (Կենդ.) *Ճահճային թռչունների ցեղին պատկանող թռչունների ցեղ:*
ՋՐԱՀԵՂԵՂ, ած. *Ջրով հեղեղուած:*
ՋՐԱՀՄԱՅ, ած. (Մնաh.) *Ջրով հմայութիւն անող:*
ՋՐԱՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. (Մնաh.) *Ջրով հմայութիւն անելը:*
ՋՐԱՀՈՍ, ած. *Որտեղ ջուր է հոսում:*
ՋՐԱՂԱՑ, ած. *Ջրով՝ ջրի ոյժով աղացող:*
ՋՐԱՂԱՑ(Ա)ՊԱՆ, Տ. *Ջաղացպան:*
ՋՐԱՃԱՐՊԱՅԻՆ, ած. *Ջուր եւ ճարպ պարունակող:*
ՋՐԱՃՃԻ, գ. *Ջրի մէջ ապրող ճճի:*
ՋՐԱՃՆՇԻԿ, ած. *Ջրի ճնշումով գործող:*
ՋՐԱՄԱՆ, գ. *Ջրի որեւէ աման:*
ՋՐԱՄԱՏՈՅՑ, ած. գ. (Եկեղ.) *Աղանդաւորներ, որոնք պատարագը մատուցանում են ջրով:*
ՋՐԱՄԲԱՐ, գ. *Ջրի ամբար՝ ջրաւազան:*
ՋՐԱՄԲԱՐԱՇԻՆԱԿԱՆ, ած. *Ջրամբարների կառուցմանը վերաբերող:*
ՋՐԱՄԲԱՐՁ, ած. *Ջուր բարձրացնող:*
ՋՐԱՄԻԱՅՈՒՄ, գ. *Ջրի խողովակների միացումները:*
ՋՐԱՄԻՋՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ախտաբ.) *Հիւանդութիւն, որի ժամանակ մէզը սովորականից աւելի ջրալի է լինում:*
ՋՐԱՄԼՈՒԿՆԵՐ, յոգն. գ. (Կենդ.)

Մլուկների կարգին պատկանող ցեղ:
ՋՐԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Խելագարութեան տեսակ:*
ՋՐԱՅԵՂՑ, ած. *Ջրով լեփ-լեցուն:*
ՋՐԱՅԻՆ, ած. *Ջրին յատուկ:*
ՋՐԱՅՈՅԶ, ած. *Ջրի մէջ բան փնտռող:*
ՋՐԱՆԵՐԿ, գ. *Ներկ, որ կը գործածուի ջրով:*
ՋՐԱՆԿԱՐ, գ. *Ջրաներկով նկարուած նկար:*
ՋՐԱՆԿԱՐԻՉ, գ. *Ջրաներկով նկարող նկարիչ:*
ՋՐԱՆՄՈՒՇ, գ. *Ջրի նմուշ:*
ՋՐԱՆՑԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստորերկրեայ ջրանցքներ անցկացնելը:*
ՋՐԱՆՑԻԿ, ած. *Որտեղով ջուրն անցնում է:*
ՋՐԱՆՑՔ, գ. *Արուեստական լայն առու:*
ՋՐԱՇՈԳԻ, գ. *Ջրի գոլորշի:*
ՋՐԱՇՈՒՆ, գ. *Ջրի շուն:* Փոխ. *Լողանալ շատ սիրող երեխայ:*
ՋՐԱՉԱՓ, ած. *Ջուրը չափող սարք:*
ՋՐԱՉԱՓԱԿԱՆ, ած. *Ջրաչափութեան յատուկ:*
ՋՐԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջուրը չափելը՝ նրա քանակը:*
ՋՐԱՊԱՀԱՆՋ, գ. *Ջրի պահանջ:*
ՋՐԱՊԱՀԱՆՋԱՐԿ, գ. *Ջրի պահանջարկ, ջրապահանջմունք:*
ՋՐԱՊԱՏ, ած. *Ջրով պատած:*
ՋՐԱՊԱՐԿ, գ. *Ջրի պարկ:*
ՋՐԱՊՋՏՊՋՏ, գ. *Անորոշ տեսակի թռչուն:*
ՋՐԱՊՂՊԵՂ, գ. (Բուս.) *Մատիտեղի կարգին պատկանող բոյս:*
ՋՐԱՊՏՈՅՏ, գ. *Գետի կմ ծովի մէջ այն տեղը, որտեղ ջուրը պտոյտներ է անում:*
ՋՐԱՌԱՏ, ած. *Որտեղ ջուրն առատ է:*
ՋՐԱՌԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջրառատ լինելը:*
ՋՐԱՌՈՒ, գ. *Ջրի առու:*
ՋՐԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մի տեղից ջուր առնելը:*
ՋՐԱՍԱՐԴ, գ. (Կենդ.) *Սարդերի մի տեսակը:*
ՋՐԱՍԷՐ, ած. *Ջուր սիրող:*
ՋՐԱՍՈՅԶ, ած. *Ջրի մէջ սուզուած:*
ՋՐԱՍՈՒԶԱԿ, ած. գ. *Նա որ սուզուում է ջրի մէջ:*
ՋՐԱՍՈՒԶԱԿԱՆ, ած. *Ջրասուզուելու եւ ջրասուզակին յատուկ:*
ՋՐԱՍՈՒԶԵԼ, բ. *Ջրի մէջ սուզել, ընկղմել:*
ՋՐԱՍՈՒՆ, ած. *Ջրի մէջ սնուող:*
ՋՐԱՎԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ախտաբ.) *Հիւանդութիւն, որի ժամանակ հիւանդը վախենում է ջրից:*
ՋՐԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Ջուր, մասնաւորապէս հանքային կմ քաղցր ջրեր վաճառող:*
ՋՐԱՎԱՐ, ած. *Ջուրը վարող:*
ՋՐԱՏ, գ. (Քիմ.) *Քիմիական մարմին, որ բաղկացած է ջրից եւ մետաղական թըթուուտից:*
ՋՐԱՏԱՐ, ած. *Ջրից տարուած կմ տանող:*
ՋՐԱՏԱՐԱԾ, ած. *Ջրածածկ տարածք:*
ՋՐԱՏԱՐԱԾՔ, *Որոշուած սահմաններում ջրային տարածութեան հատուած:*
ՋՐԱՏԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Ծծմբատների կարգին պատկանող քար:*
ՋՐԱՏԵԼ, բ. *Ջրաղացի ջուրը կտրել:*
ՋՐԱՏԵՍԱԿ, ած. *Ջրի տեսակ:*
ՋՐԱՏԷՐ, գ. *Ջրի տէրը:*
ՋՐԱՐԱՆ, գ. *Մեծ կմ փոքր ապակեայ պատերով աւազան:*
ՋՐԱՐԲ, գ. *(Անասունների) ջուր խմելու տեղ:*
ՋՐԱՐԲԻ, ած. *Ջուր խմող:*
ՋՐԱՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջուր խմելը:*
ՋՐԱՐԳԵԼ, ած. գ. *Ջուրն արգելող:*
ՋՐԱՐՇԱՒԱՐԱՆ, *Լողի մրցումի աւազան:*
ՋՐԱՐՈՒԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջուրի ու-*

սումնասիրման արհեստագիտութիւն։

ՋՐԱՐՋ, գ. (Կենդ.) *Արջերի ցեղին պատկանող փոքր արջ։*

ՋՐԱՐՏԱՔՆՈՑ, գ. *Արտաքնոց առանձին յարմարանքով։*

ՋՐԱՅԱՅՏ, ած. *Ջուր ցայտող։*

ՋՐԱՑԱՆ, ած. գ. *Ջուր ցանող։*

ՋՐԱՑԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջուր ցանելը։*

ՋՐԱՒՈՐ, ած. *Ջուր ունեցող։*

ՋՐԱՓ, գ. *Ջրի ափը։*

ՋՐԱՓԱԿ, ած. *Ջրով փակուած։*

ՋՐԱՔԱՐՇ, ած. *Ջուրը (մարմնից) դուրս քաշող (դեղ)։*

ՋՐԲԱՇԽ, ած. գ. *Այն անձը, որ ընտրուում է՝ ոռոգման ջուրը ժամանակին եւ կանոնաւորապէս բաժանելու գիւղացիներին։*

ՋՐԲԱԺԱՆ, գ. (փխբ.) *Սահմանազատման վայր։*

ՋՐԲԵՐ, ած. *Ջուր բերող։*

ՋՐԲՈՒ(Ղ)Խ, ած. գ. *Որտեղ ջուր է բըխում։*

ՋՐԳԼԽԻ, ած. *Ջրի գլխին՝ ակունքի մօտ։*

ՋՐԳՈՂ, ած. *Ջրգողութեամբ հիւանդ։*

ՋՐԳՈՂԱԿԱՆ, ած. *Ջրգողութեան յատուկ։*

ՋՐԳՈՂՈՒԵԼ, բ. *Ջրգողութեամբ հիւանդանալ։*

ՋՐԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ախտաբ.) *Հիւանդութիւն, որի ժամանակ ջուր է հաւաքւում մարմնի այն մասերում, որտեղ բնական պայմաններում պիտի չլինի։*

ՋՐԴ, գ. *Աւազակախումբ։*

ՋՐԴԵՂԵԼ, բ. *Երկաթը ջրի մէջ մխել։*

ՋՐԴԵՂՈՒՄ, գ. *Ջրդեղելը, երկաթը ջրի մէջ մխելը։*

ՋՐԵԶՐ, գ. *Ջրի եզր։*

ՋՐԵԼ, բ. *Անասուններին ջուր տալ։ Հերքել։*

ՋՐԵՂԷՆ, ած. *Ջրից բաղկացած, ջրային։*

ՋՐԵՐԵՒԱԿ, գ. (Հանք.) *Օպալի տեսակներից մէկը։*

ՋՐԵՐԵՒՈՅԹ, գ. *Ջրեղէն երեւոյթ օդի մէջ։*

ՋՐԵՓ, ած. *Ջրի մէջ եփած։*

ՋՐԵՓՈՑ, գ. *Ջուր եփ տալու՝ եռացնելու համան։*

ՋՐԸՆԿԵՐ, ած. *Ջուր բերելու ընկեր։*

ՋՐԹԱՓ, ած. գ. *Տեղ, որտեղ ջուրը վերեւից թափուում է ներքեւ։*

ՋՐԹԱՓԵԼ, բ. *Մեծանալ մինչեւ արբունքի հասնելը։*

ՋՐԹՈՂ, գ. *Ջրաղացի առուի մի կողմից թողած անցք։ Դէպի արտերը բացուած առու։*

ՋՐԹՈՂՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որոշակի ծաւալի ջուր բաց թողնելը։*

ՋՐԹՓԵԼ, բ. *Փոքր ինչ մեծանալ։*

ՋՐԻ, ած. *Ջրոտ, ջրալի։* Հկռ. *Թանձր։*

ՋՐԻԿ, գ. *Փոքր ջուր։* ած. *Ջրալի։*

ՋՐԻ ՃԼՏՈՒԶ, գ. *Անորոշ ցեղի թռչուն։*

ՋՐԻՄՈՒՌ, գ. (Բուս.) Տ. *Լօռ, Լօռեր։*

ՋՐԻՄՈՒՌԱԿԱԼԵԼ, բ. *Ջրիմուռով պատած։*

ՋՐԻ-ՊՈՒՊՈՒԶ, ած. *Ցիմար։*

ՋՐԼԻ, ած. *Ջրալի, ջրի։*

ՋՐԼԻՑՔ, գ. *Ջուր լցնելու տեղ։*

ՋՐԽԱՆ, գ. *Ջրից դուրս գալու տեղ։*

ՋՐԽԱՇ, գ. *Կերակրի տեսակ։*

ՋՐԽՄԻ, գ. *Ծառերի հաստ արմատը։*

ՋՐԽՄԻԿ, ած. գ. *Կարճ վզով կաւէ աման։*

ՋՐԽՆԵԼ, բ. *Մածունը ջրով հարել, բանալ։*

ՋՐԽՈԹԱՆ, գ. *Անորոշ ցեղի թռչուն։*

ՋՐԽՈՏԱՆ, գ. *Ձկնկուլ թռչուն։*

ՋՐԽՈՒՄ, գ. *Մի ջուր խմելու ժամանակ, մի ակնթարթ։*

ՋՐԾԱՂԻԿ, գ. (Ախտաբ.) *Մանկական հասակի թեթեւ վարակիչ հիւանդութիւն։*

ՋՐԿԱՆԱԼ, բ. *Ջրիկ կմ ջրի դառնալ։*

ՋՐԾԱՒԱԼ, գ. *Ծաւալը կամ քանակը այն ջրի, որ նաւը իր մարմնով դուրս է*

վանում ջրի մէջ նստելիս:
ՋՐԿԻՐ, ած. գ. *Ջուր կրող:*
ՋՐԿԻՑ, գ. *Ջրերի կցուելը, ջրերի կցուելու տեղը:*
ՋՐԿՈՏԵՄ, գ. (Բուս.) *Կոտեմի մի տեսակը:*
ՋՐԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջրկիր լինելը:*
ՋՐՀԱՆ, ած. գ. *Նա որ ցած տեղից՝ ջրհորից ամանով ջուր է հանում:* գ. *Մեքենայ, որով ներքեւից ջուր են բարձրացնում:*
ՋՐՀԱՆ, ած. *Ջուրը հանող:*
ՋՐՀԱՆԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Ջրհան շինող:*
ՋՐՀԱՆԱԿԻՐ, ած. *Ջրհան կրող:*
ՋՐՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջուր հանելը:*
ՋՐՀԱՏ, գ. *Ջրաղացի առուի վրայ այն տեղը, որտեղ ջուրը կտրում են:*
ՋՐՀԱՏԵԼ, բ. *Ջուրը կտրել, ջրատել:*
ՋՐՀԱԻԿԻԹ, գ. *Կերակրի մի տեսակ:*
ՋՐՀԵՂԵՂ, գ. *Ջրի հեղեղ, ջրի ողողում:*
ՋՐՀԵՂԵՂԱԿՈՒԼ, ած. *Ջրհեղեղից կըլանուած:*
ՋՐՀԵՂԵՂԱՅԻՆ, ած. *Ջրհեղեղին յատուկ:*
ՋՐՀԵՂԵՂԵԼ, բ. *Ջրի հեղեղով ողողուել:*
ՋՐՀՈՍ, գ. *Ջուր հոսող.* (Աստղաբ.) *Զոդիակոսի տասնեւերկու կենդակերպներից մէկը:*
ՋՐՀՈՐ, գ. *Գետնի մէջ աւելի կմ պակաս խորունկ փորուած փոս, որի մէջ հաւաքուում է ստորերկրեայ ջուրը:*
ՋՐՀՈՐԴԱՆ, Տ. *Ջրորդան:*
ՋՐՄԽԵԼ, բ. *Ջրի մէջ մխել՝ կոխել:*
ՋՐՄՈՒԽ, ած. *Ջրի մէջ ընկղմուած:*
ՋՐՄՈՒՂ, գ. *Գետնի տակ կաւէ կմ մետաղէ խողովակներով շինուած անցք:*
ՋՐՄՈՒՏ, գ. *Ջրի մուտք:*
ՋՐՃՈՒՆ, Տ. *Ճնջրի, Կուղբ:*
ՋՐՋՈՏԻԿ, գ. *Վարդավառի տօնին իրար վրայ ջուր սրսկելու սովորութիւնը:*
ՋՐՈՂՈՂ, ած. *Ջրով ողողուած:*
ՋՐՈՎԻ, ած. *Ջրուող, ոռոգուող:*
ՋՐՈՏ, ած. *Ջուր շատ պարունակող:*
ՋՐՈՏԵԼ, բ. *Ջրով թրջել:*
ՋՐՈՒԿ, ած. *Ջրուած, ոռոգուած:*
ՋՐՈՒՂԻ, գ. *Կամրջանման կամարակապ կառուցուածք:*
ՋՐՈՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջրուոր լինելը:*
ՋՐՉՈՐ, ած. *Ոռոգման պակասութիւնից չորացած:*
ՋՐՊԱՆԻՐ, գ. *Կերակրի մի տեսակ, որ պատրաստում են պանրով:*
ՋՐՊԵՏ, գ. *Ոռոգման ջրերի վերակացու, կառավարիչ:*
ՋՐՋՐԱԼԻ, ած. *Ջրոտ:*
ՋՐՋՐԻԿ, գ. *Կերակրի մի տեսակ, որ պատրաստում են իւղով, ձուով, բանջարով ու ջրով:*
ՋՐՋՐՈՒԿ, ած. *Ջրջրիկ:* գ. (Ախտաբ.) *Մորթի հիւանդութիւն, որի ժամանակ մարմնի զանազան մասերում, մանաւանդ երեսին դուրս են գալիս բշտիկներ:*
ՋՐՋՐՈՒԿ, գ. (Բուս.) *Ջրալի անհամ բանջար:*
ՋՐՍԱՀ, գ. *Գետի հուն զգալի թեքուածքով:*
ՋՐՍԱՄՈՅՐ, գ. (Կենդ.) *Կզաքիսների ցեղին պատկանող կենդանի՝ երկայնաձիգ մութ գորշ մարմնով:*
ՋՐՎԱԹ, գ. *Ջուր վաթելը՝ թափելը, միզելը: Ընդհանրապէս՝ բնական կարիք:*
ՋՐՎԱԹԵԼ, բ. *Ջրվաթ անել, միզել:*
ՋՐՎԱԽՈՒԹԻՒՆ, Տ . *Ջրավախութիւն:*
ՋՐՎԷԺ, գ. *Գահավէժից՝ բարձր տեղից ուժգին հոսանքով ներքեւ թափուող ջուր. քարաւազ:*
ՋՐՎԻԺԱԿ, գ. *Փոքր ջրվէժ:*
ՋՐՎՃՏԻԿ, ած. *Ջրի՝ վրայից թըռչողանցնող:*
ՋՐՏԱՐ, *Ջուր տանող, ջրկիր:*
ՋՐՏԿՈՒՈՐ, ած. *Բոյսերին՝ արտերին ջուր տուող՝ ոռոգող:*
ՋՐՏՈՒ, ած. գ. *Խնդրողին ջուր տուող:*

ՋՐՏՈՒԿ, գ. *Ջուր տալը:*
ՋՐՏՈՒԿ, գ. *Այգին ՝արտը ոռոգելը:*
ՋՐՏՈՒՆ, գ. *Ջուր թափելու՝ միզելու տեղ:*
ՋՐՏՈՒՔ, գ. *Բոյսերին ջուր տալը, ոռոգելը:*
ՋՐՑՕՂ, գ. *Ջուր ցօղելը:*
ՋՐՑՕՂԵԼ, բ. *Ջրցօղի ենթարկել:*
ՋՐՓՈԽՍ ԼԻՆԵԼ, Տ. *Ջրփոխուել:*
ՋՐՓՈՂ, գ. *Խողովակ:*
ՋՐՓՉԵԼ, բ. *Բերանով ջուր փչելով մի բան սրսկել:*
ՋՐՔԱՄ, գ. *Թրջած կտորի ջուրը քամելը:*
ՋՐՔԱՄ, գ. *Ջրի քամուկ:*
ՋՐՔՄԵԼ, բ. *Թրջած կտորի ջուրը քամել:*
ՋՐՕՁ, գ. *Ջրի մէջ ապրող օձ:*
ՋՐՕՐՀՆԷՔ, գ. *Ջուրը օրհնելու եկեղեցական կարգ:*
ՋՐՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջուրը օրհնելը, ջրօրհնէք:*

Ռ, ռ

Ռ, ռայ, գ. *Հայերէն այբուբենի քսանութերորդ տառը եւ քսանեւերկուերորդ բաղաձայնը:*
Թուարկութեան հազարի համարժէք: Հազարերորդ:
ՌԱԲԲԻ, գ. (Կրօն.) *Վարդապետ:*
ՌԱԲԲՈՒՆԻ, գ. (Կրօն.) *Տէր իմ:*
ՌԱԲՈՒՆԱՑ, գ. *Առհաւատչեայ, գրաւական:*
ՌԱԲՈՒՆԱՊԵՏ, գ. *Գլխաւոր ռաբբի կմ վարդապետապետ::*
ՌԱԴԻՅ } ՌԱԴԻՈՒՄ } գ. (Քիմ.), *Քիմիական պարզ մարմին:*
ՌԱՁԻԱՆ, գ. (Բուս.) *Հովանացաւորների կարգին պատկանող համեմաւոր բոյս:*
ՌԱԶՄ, գ. *Կռուի պատրաստուող զօրքի ճակատ: Կռիւ, պատերազմ:*
ՌԱԶՄԱԲԵՄ, գ. *Ճակատամարտի տեղը:*
ՌԱԶՄԱԲԺՇԿԱԿԱՆ, աձ. *Ռազմական բժշկութեանը վերաբերող:*
ՌԱԶՄԱԲԺՇԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ռազմական բժշկութիւն:*
ՌԱԶՄԱԳԵՐԻ, գ. *Պատերազմի ժամանակ վերցրած գերի:*
ՌԱԶՄԱԳԷՏ, աձ. գ. *Ռազմագիտութեան մասնագէտ:*
ՌԱԶՄԱԳԻՏԱԿԱՆ, աձ. *Ռազմագէտին յատուկ:*
ՌԱԶՄԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատերազմ վարելու գիտութիւն:*
ՌԱԶՄԱԳԻՏՕՐԷՆ, մկ. *Ռազմական կանոնների համաձայն:*
ՌԱԶՄԱԳՈՐԾՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ռազմական գործողութիւն:*
ՌԱԶՄԱԴԱՇՏ, Տ. *Ռազմաբեմ:*
ՌԱԶՄԱԴԱՇՏԱՅԻՆ, աձ. *Ռազմադաշտին վերաբերող:*
ՌԱԶՄԱԴՐՈՅԹ, գ. *Ռազմական դրոյթ:*
ՌԱԶՄԱԲԱԽՈՒՄ, գ. *Ռազմական բախում:*
ՌԱԶՄԱ-ԾՈՎԱՅԻՆ, աձ. *Ծովային պատերազմի վերաբերեալ:*

ՌԱԶՄԱԽԱՐԻՍԽ, գ. *Ռազմական զօրքերու եւ զինամթերքի կեդրոն:*
ՌԱԶՄԱԿԱՅԱՆ, գ. *Ռազմախարիսխ:*
ՌԱԶՄԱԿԱՆ,ած. *Ռազմին՝ պատերազմին յատուկ:*
ՌԱԶՄԱԿԱՆԱՑՈՒՄ, *Պետութեան տնտեսութեան եւ բնակչութեան պատրաստումը պատերազմին:*
ՌԱԶՄԱԿԱՆԱՑՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, *Համարեցուածութիւն ռազմական իրադրութեանը:*
ՌԱԶՄԱԿՈՉ, գ. *Ռազմահրաւէր:*
ՌԱԶՄԱԿՐԹԱԿԱՆ,ած. *Ռազմական կրթութեան վերաբերեալ:*
ՌԱԶՄԱԿՐԹԱԿԱՆ ՀԱՄԱԼԻՐ, *Ռազմակրթական հիմնարկների միաւորում:*
ՌԱԶՄԱՀԻՒԱՔ, *Զինուորական ծառայութեանը պահեստազօրում գտնուող քաղաքացիների պատրաստման ձեւ:*
ՌԱԶՄԱՅԵՆԱԴԱՇՏ, *Տեղանքի հատուած, յետագայ մարտական խնդիրները կատարելու նպատակով:*
ՌԱԶՄԱՅԵՆԱԿԱՅԱՆ, գ. *Ռազմական հենակայան:*
ՌԱԶՄԱՀՐԱՒԷՐ, գ. *Ռազմակոչ:*
ՌԱԶՄԱՁԱՅՆ, գ. *Ռազմի ձայն:*
ՌԱԶՄԱՃԱԿԱՏ, գ. (Ռազմ.) *Ճակատ, զօրքի առաջաւոր դիրքը: Ռազմադաշտ:*
ՌԱԶՄԱՄՈԼ, 1. *Ռազմի՝ պատերազմի մոլուցքով լցուած, պատերազմի ձգտող մարդ:* 2. *Ռազմամոլութեանը վերաբերող:*
ՌԱԶՄԱՄԱՐԶԱԿԱՆ,ած. *Ռազմական եւ մարզական, ռազմակրթանքային:*
ՌԱԶՄԱՄԹԵՐՔ, գ. *Այնպիսի մթերք, որ գործ է ածուում եւ սպառուում է պատերազմի ժամանակ:*
ՌԱԶՄԱՄՈՒՏ, ած. *Կռուի մէջ մտնող:*
ՌԱԶՄԱՅԱՆՑԱԳՈՐԾ, գ. *Ռազմական յանցագործ:*
ՌԱԶՄԱՆԱՒ, գ. *Պատերազմական նաւ:*
ՌԱԶՄԱՆԱՒԱՏՈՐՄ, գ. *Ռազմանաւերի տորմիղ:*
ՌԱԶՄԱՆԻՒԹ, Տ. *Ռազմամթերք:*
ՌԱԶՄԱՇԻՆԱՐԱՐԱԿԱՆ, ած. *Ռազմական շինարարութեանը վերաբերող:*
ՌԱԶՄԱՇՈՒՆՉ, ած. *Ռազմական ոգի ներշնչող:*
ՌԱԶՄԱ-ՊԱՇՏՊԱՆԱՅԻՆ, ած. *Ռազմային պաշտպանութեան վերաբերեալ:*
ՌԱԶՄԱՊԱՏՄԱԿԱՆ, ած. *Ռազմական պատմութեանը վերաբերող:*
ՌԱԶՄԱՊԱՐ, գ. *Ռազմական պար:*
ՌԱԶՄԱՊԻՏՈՅՔ, Տ. *Ռազմամթերք:*
ՌԱԶՄԱՍԷՐ, ած. *Պատերազմասէր:*
ՌԱԶՄԱՎԱՐ, Տ. *Ռազմագէտ: Պատերազմ կառավարող:*
ՌԱԶՄԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատերազմելու ուղեգիծ:*
ՌԱԶՄԱՎԻՐԱԿԱՆ, ած. *Ռազմա-վիրացական:*
ՌԱԶՄԱՐՇԱՒ, *Մարտական գործողութիւնների համախումբ:*
ՌԱԶՄԱՓՈՐՁ, Տ. Մանեւր:
ՌԱԶՄԵՐԳ, գ. *Պատերազմական երգ, նուագ:*
ՌԱԶՄԻԿ, ած. *Պատերազմի մէջ մտածելած:*
ՌԱԶՄՈՒՆԱԿ, ած. *Պատերազմելու ընդունակ:*
ՌԱԶՄՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ռազմունակ լինելը:*
ՌԱՀ, գ. *Ճանապարհ, ուղի:*
ՌԱՀԱԴՈՒՌՆ, գ. (Կրօն.*) (Երկնքի) ճանապարհի դուռը:*
ՌԱՀԱԿԱՆ, ած. *Ճանապարհի վերաբերեալ:*
ՌԱՀԱՀՈՐԴ, Տ. *Ճանապարհորդ:*
ՌԱՀԱՑՈՅՑ, Տ. *Ուղեցոյց:*
ՌԱՀԱՒՈՐԵԼ, Տ. *Ուղեւորել:*
ՌԱՀԵԼ, բ. *Ճանապարհ գնալ:*
ՌԱՀՈՐԴԵԼ, բ. *Ճանապարհ ընկնել:*
ՌԱՀՎԻՐԱՅ, ած. *Ճանապարհը հարթող:*

ՌԱՄ, (Արաբ.) գ. *Աւազով հմայութիւն:*
ՌԱՄԱԶԱՆ, (Արաբ.) գ. *Արաբների իններորդ ամիսը:*
ՌԱՄԶԱՐԿ, ած. գ. (Սնոտ.) *Ռամ զարնող: Հմայութիւն ընել:*
ՌԱՄԻ, գ. (Բուս.) *Եղիճազգիների կարգին պատկանող բոյս:*
ՌԱՄԻԿ, ած. գ. *Հասարակ դասակարգին պատկանող մարդ: Հասարակ ժողովուրդ:*
ՌԱՄԻԿՄՊԱՍ, ած. *Հասարակ ծագումից զինուորական ծառայող:*
ՌԱՄԿԱԲԱՐ, մկ. *Ռամիկի պէս:*
ՌԱՄԿԱԲԱՐՈՅ, ած. *Ռամիկի բարք ու սովորութիւններ ունեցող:*
ՌԱՄԿԱԾԻՆ, ած. *Ռամիկից ծնած:*
ՌԱՄԿԱԿԱՆ, ած. *Ռամիկին յատուկ:*
ՌԱՄԿԱՆԱԼ, բ. *Ռամիկ դառնալ:*
ՌԱՄԿԱՊԵՏ, գ. *Ժողովրդի պետ՝ կառավարիչ:*
ՌԱՄԿԱՊԵՏՕՐԷՆ, մկ. *Ռամկավարական կարգով:*
ՌԱՄԿԱՎԱՐ, գ. *Ժողովրդի կառավարիչ:*
ՌԱՄԿԱՎԱՐ, ած. գ. *Նա որ կողմնակից է ռամկավարական կառավարութեան: Ռամկավարական կուսակցութեան պատկանող:*
ՌԱՄԿԱՎԱՐԱԿԱՆ, ած. *Ռամկավարին եւ ռամկավարութեան յատուկ, վերաբերեալ:*
ՌԱՄԿԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Կառավարութեան ձեւ:*
ՌԱՄԿԱՑՈՒՄ, գ. *Ռամկանալը, ռամկացնելը:*
ՌԱՄԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ռամիկ լինելը:*
ՌԱՍՈՒԼ, (Արաբ.) գ. *Մահմետականների գլխաւոր մարգարէն:*
ՌԵԽ, գ. *Անասունների բերան: Մարդու մեծ բերան:*
ՌԵԽԱԼԻ, ած. մկ. *Լիաբերան:*
ՌԵԽԱՀԱՐՈՒՍՏ, ած. *Որկրամոլ:*
ՌԵԽԱՒՈՐ, ած. *Շատ ուտող:*
ՌԵԽ-ՄՌԵԽ, գ. *Քիթ ու բերան:*
ՌԵՀԱՆ, գ. *Հոտաւէտ խոտ:*
ՌԵՏԻՆ, գ. *Զանազան ծառերից հոսող խէժ: Խէժէ ջնջիջ, ջնջան:*
ՌԵՏԻՆԱԿԱՆ, ած. *Ռետինի յատկութիւն ունեցող:*
ՌԵՏԻՆԷ, ած. *Ռետինից շինուած:*
ՌԵՏՆԱԲԵՐ, ած. *Ռետին բերող:*
ՌԵՏՆԱԽԷԺ, գ. *Խէժ, որից ռետին՝ ջնջան է ստացւում:*
ՌԵՏՆԱՅԻՆ, ած. *Ռետինի յատկութիւն ունեցող:*
ՌԵՏՆԱՆՄԱՆ, ած. մկ. *Ռետինի նման:*
ՌԷՆՏԳԷՆ, գ. Տ. *Ռէնտգէնեան ճառագայթ: Գերմանացի բնագէտ, որու անունէն սերած:*
ՌԷՆՏԳԷՆԱԲԱՆ, գ. *Բժիշկ, որ պարապում է ռէնտգէնաբանութեամբ:*
ՌԷՆՏԳԷՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Բժշկ.) *Բժշկականութեան ճիւղ: Շողով ստուգելու մասնագիտութիւն:*
ՌԷՆՏԳԷՆԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. (Բժշկ.) *Բժշկութիւն ռէնտգէնեան ճառագայթների միջոցով:*
ՌԷՆՏԳԷՆԱԳԻՐ, գ. *Այն լուսանկարը, որ ստացւում է ռէնտգէնեան ճառագայթների միջոցով: Շողանկար:*
ՌԷՆՏԳԷՆԵԱՆ, ած. *Ռէնտգէնին յատուկ՝ վերաբերեալ:*
ՌԷՕՍՏԱՏ, գ. (Ելեկտր.) *Ելեկտրական սարած:*
ՌՄԲԱԿ, գ. *Հրասանդից արձակելու ռումբ:*
ՌՄԲԱԿՈԾ, ած. *Ռմբակոծուած:*
ՌՄԲԱԿՈԾԵԼ, բ. *Հրետանիներից կմ ինքնաթիռներից ռումբերով հարուածել:*
ՌՄԲԱԿՈԾԻՉ, ած. *Ռմբակոծող:* գ. Ռազմ. *Պատերազմական ինքնաթիռ:*
ՌՄԲԱԿՈԾՈՒԹԻՒՆ}

ՌՄԲԱԿՈԾՈՒՄ} գ. *Վիպապաշտութեան հետեւող արուեստի եւ գրականութեան մէջ:*
ՌՄԲԱՀԱՐԵԼ, Տ. *Ռմբակոծել:*
ՌՄԲԱՁԻԳ, ած. *Ռումբ ձգող՝ արձակող:*

ՌՄԲԱՆՇԱՆՈՑ, գ. *Ռումբ արձակելու սարած:*
ՌՄԲԱՒՈՐ, ած. գ. *Ձեռքին ռումբ ունեցող: Ռումբ կրող:*
ՌՄԲԸՆԿԷՑ, Տ. *Հրասանդ:*
ՌՄԲԱԿԱՄԱՆԴ, Տ. *Փոքր ռումբի հրասանդ:*
ՌՆԳԱԽՕՍ, ած. *Քթից խօսող:*
ՌՆԳԱԽՕՍԵԼ, բ. *Քթից խօսել, խռնթխռնթալ:*
ՌՆԳԱԾՈՐՈՒՄ, Տ. *Ծլուլ: Խթէն հոսող հեղուկ:*
ՌՆԳԱՁԱՅՆ, Տ. *Ռնգախօս: Քթից ելած ձայ:*
ՌՆԳԱՅԻՆ, Տ. *Ռնգական: Քթային:*
ՌՆԳԵՂՋԵՐԱՀԱՒ, գ. (Կենդ.) *Կկուների ցեղին պատկանող թռչուն:*
ՌՆԳԵՂՋԻՐ, գ. (Կենդ.) *Այլասմբակների (Perissodactyla) կարգին պատկանող կենդանիների ցեղ:*
ՌՆՏԻԿ, ած. *Միրուն, զեղեցիկ:*
ՌՆՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գեղեցկութիւն:*
ՌՈԴԻՈՆ, գ. (Քիմ.) *Պարզ մետաղական մարմին սպիտակ գոյնի:*
ՌՈԿԵՂ, գ. (Բուս.) *Քարաքոսների մի տեսակը:*
ՌՈՂՈՒԵԼ, բ. *Ջտուել, դիրտը տակը իջնել:*
ՌՈՃԻԿ, գ. *Օրական պարէն, ամէն օրուայ ուտելիքի պաշար: Դրամական վարձատրութիւն ծառայութեան համար:*
ՌՈՃԿԱԿԵՐ, ած. *Արքունական ռոճիկ ուտող: Թոշակառու:*
ՌՈՃԿԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ռոճկակեր լինելը, թոշակառու լինելը:*
ՌՈՃԿԱՑՈՒՑԱԿ, գ. *Ռոճիկների ցուցակ:*
ՌՈՄ, գ. *Ոգելից ըմպելիք:*
ՌՈՄԱՆԱԿԱՆ, ած. *Հռոմէական (այսինքն լատինական) ծագում ունեցող:*
ՌՈՇՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մաքուր՝ պարզ խոսուածք՝ գրութիւն:*
ՌՈՇՆԱԿԱՆ, ած. *Մաքրափայլ:*
ՌՈՇՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լուսաւորութիւն, պայծառութիւն:*
ՌՈՒԲԻԴՈՆ, գ. (Քիմ.) *Պարզ կալաքարային մետաղ արծաթի գոյնով:*
ՌՈՒԲԻԿՈՆ, գ. *Վճռական անդառնալի քայլ կատարելը: Հռոմի դէմ զօրքը Ռուբիկոն գետը անցնելու Յուլիոս կեսարի արգելուած որոշման հիման վրայ արտայատուած խօսք:*
ՌՈՒԲԻՆԵԱՆ, գ. *Անուն հայկական իշխանական եւ թագաւորական հարստութեան:*
ՌՈՒԲԼԻ, գ. *Ռուսական դրամ:*
ՌՈՒԲԼԻԱՆՈՑ, ած. գ. *Մի ռուբլու արժողութեամբ դրամ:*
ՌՈՒԹ, ած. *Չոր, կոշտ, անզարդ:*
ՌՈՒԹԵՆԻՈՆ, գ. (Քիմ.) *Պարզ մետաղական մարմին:*
ՌՈՒՄԱՆԱՀԱՅ, ած. գ. *Ռումինիայում բնակուած հայ:*
ՌՈՒՄԱՆԱՑԻ, ած. գ. *Ռումանիայի բնակիչ:*
ՌՈՒՄԱՆԵՐԷՆ, մկ. ած. գ. *Ռումինիայում խօսուող լեզուն:*
ՌՈՒՄԲ, գ. *Որեւէ կլոր պայթուցիկ:*
ՌՈՒՄ-ԿՃԱՏ, ած. *Մաքուր չարտասանող:*
ՌՈՒՆԳ, գ. *Քիթ:*
ՌՈՒՊ, գ. *Մի քառորդ, մի չորրորդ մասը:*
ՌՈՒՊԵՆԻ, գ. *Տանձի մի տեսակ:*
ՌՈՒՍ, ած. գ. *Ռուսաստանի բնիկ ազգի անունը:*
ՌՈՒՓ, գ. *Պտուղների հիւթը:*

ՌՈՒՔ, գ. *Անկիւնաքար:*
ՌՈՒՔԱՐ, գ. *Անկիւնաքար:*
ՌՈՔ, գ. *Թել մանելու իլ:*
ՌՈՔՈՒՆ, գ. (Կրօն.) *Մահմետականների սրբազան քարը:*
ՌՍՏԱԳԷՍ, ած. *Խիտ կմ կարծր մազեր ունեցող, սրթահեր:*
ՌՕՇԱՆ, ած. *Պայծառ, լուսաւոր, փայլուն:* Հմմտ. *Ռոշն:*

Ս, ս

Ս, ս, սէ, գ. *Հայերէն այբուբենի քսանիններորդ տառը եւ քսաներեքերորդ բաղաձայնը: Թուարկութեան երկու հազարի համարժէք: Երկու հազարերորդ:*
ՍԱ, ԴԱ, ՆԱ, *Ցուցական դերանուններ առաջին, երկրորդ եւ երրորդ դէմքերի,*
ՍԱԲԵԼԱԿԱՆ, ած. (Կրօն.) *Սաբէլի հետեւող:*
ՍԱԳ, գ. (Կենդ.) *Բադերի ցեղին պատկանող թռչուն:*
ՍԱԳ, գ. *Շէնքի կտուրի՝ զանգակատուների թեք մակարդակը:*
ՍԱԳԱԹԱԹ }
ՍԱԳԱԽՈՏ } գ. (Բուս.) *Սագախոտերի կարգին պատկանող բոյս:*
ՍԱԳԱՇԷՆ, ած. *Սագի ձեւով շինուած:*
ՍԱԳԱՐԱԾ, ած. *Սագերի երամն արածացնող:*
ՍԱԳԱՓԵՏՈՒՐ, գ. *Սագի փետուր:*
ՍԱԳՕ, գ. *Օսլայի նման սննդարար նիւթ:*
ՍԱԴԱՅԷԼ, գ. *Սատանայ, սատանաների գլխաւորը:*
ՍԱԴԱՅԷԼԱԿԱՆ, ած. *Սադայէլին յատուկ:*
ՍԱԴՈՒԿԵՑԻ, ած. գ. *Սադոկի հետեւող:*
ՍԱԴՐԱՆՔ, գ. *Սադրելը, թելադրելը:*
ՍԱԴՐԵԼ, բ. *Յորդորել, թելադրել: Դրդել:*
ՍԱԴՐԵԼ, բ. *Մի տեղ դադարել, տեղաւորուել: Դաւել:*
ՍԱԴՐԻՉ, ած. գ. *Նա որ սադրում է, սադրող:*
ՍԱԶ, գ. *Արեւելեան փայտէ նուագարան:*
ՍԱԶ, ած. *Պատշաճաւոր, յարմար:*
ՍԱԶԱԿԱՆ, ած. *Ինչ որ սազում է: Յարմարող:*
ՍԱԶԱՆԴԱՐ, գ. *Սազ նուագող:*
ՍԱԶԱՑՆԵԼ, բ. *Յարմարեցնել:*
ՍԱԶԵԼ, բ. *Յարմարել:*
ՍԱԶՔ, գ. *Սազուածքը:*
ՍԱԹ, գ. *Հանածոյ բուսական խէժ:*
ՍԱԹ, գ. *Տափակ փոքր կոճղիկ:*
ՍԱԹԱԿԱՆ, ած. *Սաթին յատուկ:*
ՍԱԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սաթի յատկութիւն ունենալը:*
ՍԱԹԱԿԱՆ, ած. *Սաթին յատուկ:*

ՍԱԹԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սաթի յատկութիւն ունենալը:*
ՍԱԺԵՆ, գ. *Ռուսական երկարութեան չափ:*
ՍԱԼ, գ. *Տափակ քարի շերտ, Ուրիշ նիւթի տափակ շերտ:* Իբրեւ ած. *Սալի ձեւ ունեցող: Վրան երկաթ ծեծելու պողպատէ տափակ զանգուած:*
ՍԱԼԱ, գ. *Բարակ ճիւղերից գործած տափակ կողով:*
ՍԱԼԱԹՈՌ, գ. *Սալաձեւ աթոռ:*
ՍԱԼԱԽԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Դատարկաշրջութիւն, սրիկայութիւն:*
ՍԱԼԱԿ, գ. *Անյայտ տեսակի հանքային նիւթ:*
ՍԱԼԱՀԱՐ, գ. *Գլանաձեւ փայտ:*
ՍԱԼԱՄԲ, գ. (Կենդ.) *Անտառահաւերի ցեղին պատկանող թռչուն:*
ՍԱԼԱՄԱՆԴՐՆԵՐ, գ. (Կենդ.) *Պոչաւոր երկակենցաղների կարգին պատկանող մողէսների ցեղ:*
ՍԱԼԱՅԱՏԱԿ, ած. *Որի յատակը սալաքարերով սալարկուած է:*
ՍԱԼԱՅԱՏԱԿԵԼ, բ. *Սալաքարերով կմ գետի ողորկ քարերով յատակը սալարկել:*
ՍԱԼԱՅԱՐԿ, ած. *Որի յարկը՝ կտուրը ծածկուած է սալաքարերով:*
ՍԱԼԱՇԱՐ, գ. *Սալեր շարած յատակ, սալայատակ:*
ՍԱԼԱՍՄԲԱԿ, ած. *Որի սմբակը սալի պէս պինդ ու կարծր է:*
ՍԱԼԱՐԿ, գ. *Սալարկուած յատակ:*
ՍԱԼԱՐԿԵԼ, բ. *Խիտ առ խիտ շարած: Յատակը սալիկներով՝ ծածկել:*
ՍԱԼԱՐԿԻՉ, ած. գ. *Նա որ սալարկում է, սալարկող:*
ՍԱԼԱՐԿՂ, ած. *Սալից պատրաստուած արկղ:*
ՍԱԼԱՐԿՈՒՄ, գ. *Սալարկելը, սալայատակ շինելը:*
ՍԱԼԱՔԱՐ, գ. *Սալ:*
ՍԱԼԱՔԱՐԵԼ, գ. *Քարով սալայատակել, սալարկել:*
ՍԱԼԵԼ, Տ. *Սալայատակել, սալարկել:*
ՍԱԼԻԿԱՁԵՒ, ած. *Սալիկի ձեւ ունեցող:*
ՍԱԼՀԱՆՔ, գ. *Սալ քարեր կտրելու հանք:*
ՍԱԼՈՐ, գ. *Սալորենու պտուղը:*
ՍԱԼՈՐԱՉ, ած. *Սալորի նման աչքեր ունեցող:*
ՍԱԼՈՐԱՋԻՐ, գ. *Սալորի չիր:*
ՍԱԼՈՐԵՆԻ }
ՍԱԼՈՐԻ } գ. (Բուս.) *Կորիզապըտուղների կարգին պատկանող ծառ:*
ՍԱԼՊԱՏՈՐ, գ. *Մի տեսակ կերակուր:*
ՍԱԼՋԱՐԴ ԱՆԵԼ, բ. *Խիստ ծեծել, գոռսել, թակել:*
ՍԱԼՔ, գ. *Խաղողը կոխելու հնձան:*
ՍԱԽ, գ. *Կաւէ մեծ աման:*
ՍԱԾԻԼ, գ. Տ. *Շիթիլ:*
ՍԱԿ, գ. *Ընդհանրապէս՝ պետական հարկ:*
ՍԱԿԱԳԻՆ, գ. *Սահմանուած գին ապրանքի վրայ կմ որոշ ծառայութեան համար:*
ՍԱԿԱԳՐԵԼ, բ. *Սահմանել տուրք:*
ՍԱԿԱԴՐԵԼ, բ. *Սակագին նշանակել ապրանքների վրայ:*
ՍԱԿԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սակագին նշանակելը:*
ՍԱԿԱՄՈՆԻ }
ՍԱԿԱՄՈՒՆԻ } գ. (Բուս.) *Հովանոցաւորների կարգին պատկանող խոտ:*
ՍԱԿԱՅՆ, շղկ. *որ կապում է երկու նախադասութիւն:*
ՍԱԿԱՌ, գ. *Կողով, քթոց:*
ՍԱԿԱՌԻ, գ. *Ծառի ճիւղերից գործած մեծ կողով, քթոց:*
ՍԱԿԱՏ, գ. *Խեղկատակ:*
ՍԱԿԱՏ, գ. *Թոք կմ կուրծք: Սիրտ:*
ՍԱԿԱՏԱՄԵՌ, ած. *Սակատ մեռած: Մեռած սրտով:*
ՍԱԿԱՐ, գ. *Մանր փող:*

ՍԱԿԱՐԱԿ, գ. *Բոլորակ ու տափակ փայտէ խցան։*
ՍԱԿԱՐԱՆ, գ. *Շինութիւն, որտեղ կատարուում է հասարակական արժէթղթերի առեւտուր։*
ՍԱԿԱՐԱՆԱԿԱՆ, ած. *Սակարանին յատուկ, վերաբերեալ։*
ՍԱԿԱՐԿԵԼ, բ. *Ապրանքի կմ աշխատանքի գնի մասին խօսել։* Նման *Բանակցել մէկի հետ՝ որեւէ բան նրանից ստանալու համար։*
ՍԱԿԱՐԿՈՂ, ած. *Սակարկող։*
ՍԱԿԱՐԿՈՒԹԻՒՆ / ՍԱԿԱՐԿՈՒՄ } գ. *Սակարկելը։*
ՍԱԿԱՑՈՅՑ, գ. *Պաշտօնական ցուցակ, որտեղ նշանակուած են ծախսերի քանակները։ Գնացուցակ։*
ՍԱԿԱՒ, ած. *Քիչ, փոքրաթիւ։* Հկր. *Շատ։ Նուազ։*
ՍԱԿԱՒԱԲԱՆ, ած. *Քիչ խօսքերով արտայայտող։ Սակաւախօս։*
ՍԱԿԱՒԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սակաւաբան՝ սակաւախօս լինելը։*
ՍԱԿԱՒԱԲԱՌ, ած. *Քիչ բառեր պարունակող։*
ՍԱԿԱՒԱԲԱՐԲԱՌ, ած. *Կարճ՝ թեթեւ հնչիւն ունեցող։*
ՍԱԿԱՒԱԲԵՐ, ած. *Քիչ բերք կմ պտուղ բերող։*
ՍԱԿԱՒԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սակաւաբեր լինելը։*
ՍԱԿԱՒԱԲՆԱԿ, ած. *Որտեղ բնակչութիւնը քիչ է։*
ՍԱԿԱՒԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սակաւաբնակ լինելը։*
ՍԱԿԱՒԱԲՈՅՍ, ած. *Քիչ բուսնող։*
ՍԱԿԱՒԱԲՈՑ, ած. *Քիչ բոց ունեցող։*
ՍԱԿԱՒԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ած. *Ջուր քիչ բխող։*
ՍԱԿԱՒԱԳԷՏ, ած. *Քիչ բան գիտցող։*
ՍԱԿԱՒԱԳԻՆ, ած. *Էժանագին, դիւրագին։*
ՍԱԿԱՒԱԳԻՒՏ, ած. *Քիչ գտնուող։*
ՍԱԿԱՒԱԳՆԱՑ, ած. *Որտեղով երթեւեկ քիչ է կատարուում։*
ՍԱԿԱՒԱԳՈՒԹ, ած. *Քիչ գութ ունեցող։* Հկր. *Բազմագութ։*
ՍԱԿԱՒԱԴԷՊ, ած. *Քիչ անգամ պատահող, հազուադէպ։*
ՍԱԿԱՒԱՁԱՒԱԿ, ած. *Քիչ զաւակներ ունեցող։*
ՍԱԿԱՒԱԶՕՐ, ած. *Քիչ զօրք ունեցող, քիչ զօրք պարունակող։*
ՍԱԿԱՒԱԹԵՐԹ, ած. *Քիչ թերթերից բաղկացած։*
ՍԱԿԱՒԱԹԻՒ, ած. *Քիչ թուով, թուով քիչ։* Հկր. *Բազմաթիւ։*
ՍԱԿԱՒԱԹՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սակաւաթիւ՝ քիչ լինելը։*
ՍԱԿԱՒԱԺԱՄԱՆԱԿ, ած. *Քիչ ժամանակ։*
ՍԱԿԱՒԱԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, ած. *Քիչ ժամանակ տեւնող։*
ՍԱԿԱՒԱԽՆԱՄ, ած. *Քիչ խնամուած կմ խնամուող։*
ՍԱԿԱՒԱԽՌՈՎ, ած. *Քիչ խռովուող։*
ՍԱԿԱՒԱԽՕՍ, ած. *Քիչ խօսող։*
ՍԱԿԱՒԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սակաւախօս լինելը։*
ՍԱԿԱՒԱԾԱՂԻԿ, ած. *Քիչ ծաղիկներ ունեցող։*
ՍԱԿԱՒԱԾԱՆՕԹ, ած. *Քիչ ծանօթ։*
ՍԱԿԱՒԱԾՈՒԽ, ած. *Ծուխ քիչ ունեցող։*
ՍԱԿԱՒԱԿԵԱՑ, ած. *Քիչ ապրող։*
ՍԱԿԱՒԱԿԵՐ, ած. *Քիչ ուտող։*
ՍԱԿԱՒԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սակաւակեր լինելը։*
ՍԱԿԱՒԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սակաւակեաց լինելը։ Կարճապրող։*
ՍԱԿԱՒԱՀԱՒԱՏ, Տ. *Թերահաւատ։*
ՍԱԿԱՒԱՀԻՒԹ, ած. *Քիչ հիւթ ունեցող։*
ՍԱԿԱՒԱՀՆՉԻՒՆ, ած. *Քիչ հնչիւններ ունեցող։*
ՍԱԿԱՒԱՀՈՂ, ած. *Քիչ հող ունեցող։*
ՍԱԿԱՒԱՀՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սակաւահող*

լինելը։

ՍԱԿԱՒԱՁԵՌՆ,ած. *Որտեղ գործող՝ կռուող ձեռքերը քիչ են։*

ՍԱԿԱՒԱՁԻՒՆ,ած. *Որտեղ կմ երբ ձիւնը քիչ է։*

ՍԱԿԱՒԱՃԱՆԱՉ,ած. *Քիչ ճանաչուած։*

ՍԱԿԱՒԱՄԱՍՆ,ած. *Քիչ մասերից բաղկացած։*

ՍԱԿԱՒԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սակաւամասն լինելը։*

ՍԱԿԱՒԱՄԱՏՉԵԼԻ, Տ. *Դժուարամատչելի։*

ՍԱԿԱՒԱՄԱՐԴ,ած. *Որտեղ մարդկանց թիւը քիչ է։*

ՍԱԿԱՒԱՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սակաւամարդ լինելը։*

ՍԱԿԱՒԱՄԵԱՅ,ած. *Քիչ տարի տեւող։*

ՍԱԿԱՒԱՄԵՂ,ած. *Քիչ մեղքեր ունեցող։*

ՍԱԿԱՒԱՄԵՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Նուազ չափով մահացնելը։ Քիչ մեռնող (երկիր)։*

ՍԱԿԱՒԱՄԻՏ, Տ. *Կարճամիտ։ Պակասամիտ։*

ՍԱԿԱՒԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Կարճամտութիւն։ Քիչ միտք ունենալը։*

ՍԱԿԱՒԱՅՈՅՍ,ած. *Քիչ յոյս ունեցող։*

ՍԱԿԱՒԱՆԱԼ, բ. *Քչանալ, Պակասել։*

ՍԱԿԱՒԱՆԻՍՏ,ած. *Փոքր նիստ՝ դիրք՝ փոքր ծաւալ կմ տարածութիւն ունեցող։*

ՍԱԿԱՒԱՇԱՀ,ած. *Ինչ բանի մէջ որ քիչ շահ՝ օգուտ՝ վաստակ կայ։*

ՍԱԿԱՒԱՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սակաւաշահ լինելը։*

ՍԱԿԱՒԱՊԵՏԱԿԱՆ,ած. *Սակաւապետութեան յատուկ։*

ՍԱԿԱՒԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Երկրի կառավարութեան ձեւ։*

ՍԱԿԱՒԱՊԷՏ,ած. *Նա որ քիչ պէտքեր ունի։*

ՍԱԿԱՒԱՊԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սակաւապէտ լինելը։*

ՍԱԿԱՒԱՊՏՈՒՂ,ած. *Քիչ պտուղ բերող։*

ՍԱԿԱՒԱՋԱՆ,ած. *Որտեղ ջանք՝ աշխատանք քիչ է պահանջուում։*

ՍԱԿԱՒԱՋՈՒՐ,ած. *Քիչ ջուր ունեցող։*

ՍԱԿԱՒԱՋՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քիչ ջուր ունենալը։*

ՍԱԿԱՒԱՍՏԱՑ,ած. *Քիչ ստացող։*

ՍԱԿԱՒԱՎԱԽՃԱՆ,ած. *Կարճ ժամանակից վերջացող։*

ՍԱԿԱՒԱՏԵՍԻԼ, գ. *Փոքրիկ տեսք, փոքր՝ քիչ երեւցող (արեգակ)։*

ՍԱԿԱՒԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քիչ բան տեսնելը։*

ՍԱԿԱՒԱՏԵՐԵՒ,ած. *Քիչ տերեւներ ունեցող։*

ՍԱԿԱՒԱՏՈՂ,ած. *Քիչ տողեր պարունակող։*

ՍԱԿԱՒԱՏՈՅԺ,ած. *Քիչ տոյժով՝ քիչ վնասով գլուխ եկած։*

ՍԱԿԱՒԱՏՈՒՆ,ած. *Քիչ տներից բաղկացած (տաղաչափութիւն)։*

ՍԱԿԱՒԱՐԺԷՔ,ած. *Քիչ արժէք ունեցող։*

ՍԱԿԱՒԱՐԻՒՆ, ած. *Նա որ հիւանդ է սակաւարիւնութեամբ։ Քիչ արիւն ունեցող։*

ՍԱԿԱՒԱՐԻՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ախտաբ.) *Մարմնական թուլութիւն՝ անզօրութիւն։*

ՍԱԿԱՒԱՒՈՐ, ած. *Թուով քիչ։*

ՍԱԿԱՒԵՐԱՄ, ած. *Փոքր երամ կազմող։*

ՍԱԿԱՒԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, Տ. *Սակաւաժամանակեայ։ Կարճ ժամանակեայ։*

ՍԱԿԱՒԻԿ, ած. *Քչիկ, շատ քիչ։*

ՍԱԿԱՒԻԿ ԻՆՉ, ած. մկ. *Քչիկ մը։*

ՍԱԿԱՒԻՇԽԱՆԱԿԱՆ, Տ. *Սակաւապետական։*

ՍԱԿԱՒՈՏՆ, ած. *Քիչ ոտքով։*

ՍԱԿԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սակաւ՝ փոքրաթիւ լինելը։*

ՍԱԿԱՒՈՒՆԱԿ, ած. *Քիչ ունեցող։*

ՍԱԿԱՒՕՐԵԱՅ, ած. *Քիչ օրեր տեւող.*

կարճատեւ:

ՍԱԿՈՌ, գ. *Սակառ:*

ՍԱԿՈՒՐ, գ. *Պատերազմական զէնք, տապարի ձեւով:*

ՍԱԿՌ, գ. (Կենդ.) *Բազէների ցեղին պատկանող գիշատիչ թռչուն:*

ՍԱԿՐ, ՍԱԿՈՒՐ, գ. *Զինուորական կացին, տապար:*

ՍԱԿՐԱՁԵՒ, ած. *Սակրի ձեւ ունեցող:*

ՍԱԿՐԱՊԵՏ, գ. *Սակրաւորներու պետ:*

ՍԱԿՐԱՒՈՐ, գ. *Սակր ունեցող՝ կրող:*

ՍԱՀ, արմ. *Սահել՛ի:*

ՍԱՀԱԴԱՇՏ, գ. *Սառոյցի վրայ սահելու դաշտ:*

ՍԱՀԱԿ-ԹՌՉՈՒՆ, գ. *Անորոշ ցեղի երգեցիկ թռչուն:*

ՍԱՀԱԿԱՆ, ած. *Դիւրասահ:*

ՍԱՀԱՆԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ սահանք:*

ՍԱՀԱՆԱԲԱՑ, ած. մկ. *Սահանքը բացուած:*

ՍԱՀԱՆԱԿԱՆ, ած. *Սահող:*

ՍԱՀԱՆԱՀՈՍ, ած. *Սահանքով հոսող, արագահոս:*

ՍԱՀԱՆԱՍՈՅԶ, ած. *Ջրերի սահանքի մէջ սուզուած:*

ՍԱՀԱՆՔ, գ. *Ջրերի սրընթաց սահելհոսելը բարձրից՝ շեղ հունով: Ջրվէժ:*

ՍԱՀԱՆՔԱՒՈՐ, ած. *Սահանք ունեցող:*

ՍԱՀԱՆՔՈՏ, ած. *Սահանքներով առատ:*

ՍԱՀԱՍԷՐ, ած. *Նա որ սիրում է սառոյցի վրայ չմուշկներով սահել:*

ՍԱՀԱՒՈՐ, ած. *Սահուն, սահող:*

ՍԱՀԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սահաւոր՝ սահուն լինելը:*

ՍԱՀԵԼ, բ. *Կոկ մակերեւոյթի վրայով քսուելով անցնել: Պլստել, սկրդել:*

ՍԱՀԵՑՈՒՑԻՉ, ած. *Նա որ սահեցնում է, սահեցնող:*

ՍԱՀԼԻԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սահլիկ լինելը, թեթեւամտութիւն:*

ՍԱՀՄԱՆ, գ. *Ծայր, եզր, Գիծ, Շրջագիծ:*

ՍԱՀՄԱՆԱԲՆԱԿ, ած. *Սահմանամերձ վայրում բնակուող:*

ՍԱՀՄԱՆԱԳԻԾ, գ. *Այն գիծը, որ սահման է կազմում:*

ՍԱՀՄԱՆԱԳԼԽԱՅԻՆ, ած. *Սահմանագլխին յատուկ:*

ՍԱՀՄԱՆԱԳԼՈՒԽ, գ. *Այն կէտը կմ գիծը, որ պետութեան սահմանն է կազմում:*

ՍԱՀՄԱՆԱԳԾԵԼ, բ. *Սահմանը գծել:*

ՍԱՀՄԱՆԱԳԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սահմանը գծելը, սահմանը որոշելը:*

ՍԱՀՄԱՆԱԳՕՏԻ, գ. *Սահմանի երկարութեամբ ձգուող տարածք:*

ՍԱՀՄԱՆԱԴԻՐ, ած. *Սահման դնող:*

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԲԱՐ, մկ. *Սահմանադրական կարգով:*

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆ, ած. *Սահմանադրութեան յատուկ:*

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սահմանադրական լինելը:*

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱՊԱՇՏ, ած. *Սահմանադրութիւն պաշտող:*

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԱՊԷՍ, Տ. *Սահմանադրաբար:*

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐԵԼ, բ. *Սահման դնել:*

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սահմաններ դնելը: Հիմնական կանոնագիրք:*

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՕՐԷՆ, Տ. *Սահմանադրաբար:*

ՍԱՀՄԱՆԱԶԱՏՈՒՄ, գ. *Երկու հող կմ այլ երկիր իրարից զատելը:*

ՍԱՀՄԱՆԱԾ, անց. դերբ. *Սահմանել՛ի:*

ՍԱՀՄԱՆԱԾԱՅՐ, Տ. *Սահմանագլուխ:*

ՍԱՀՄԱՆԱԿԱՆ, ած. *Սահմանող, որոշող, որոշիչ:* (Քրկն.) *Բայի եղանակ:*

ՍԱՀՄԱՆԱԿԱՐԳ, *Հասարակական յարաբերութիւնների որեւէ ոլորտում գործող իրաւունքի օրէնքների համախումբ:*

ՍԱՀՄԱՆԱԿԻՑ, ած. (*Երկիր*), *որ սահմանով կից է ուրիշ երկրի:*

ՍԱՀՄԱՆԱԿՈՂՄ, ած. *Դէպի սահմանի կողմը դարձած:*
ՍԱՀՄԱՆԱԿՑԵԼ, բ. *Սահմանակից լինել:*
ՍԱՀՄԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սահմանակից՝ հարեւան լինելը:*
ՍԱՀՄԱՆԱՀԱՏՈՒՄ, գ. *Սահմանը հատելը:*
ՍԱՀՄԱՆԱՄԵՐՁ, ած. *Սահմանին մօտ գտնուող:*
ՍԱՀՄԱՆԱՅԻՆ, ած. *Սահմանին յատուկ:*
ՍԱՀՄԱՆԱՉԱՓ, գ. *Սահմանուած չափ:*
ՍԱՀՄԱՆԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *(Խօսքը) չափելը:*
ՍԱՀՄԱՆԱՊԱՀ, ած. *Սահմանը պահպանող:*
ՍԱՀՄԱՆԱՎԷՃ, գ. *Սահմանի վերաբերեալ վէճ:*
ՍԱՀՄԱՆԱՐԿՈՒ, ած. *Սահման ձգող, սահման դնող:*
ՍԱՀՄԱՆԱՒՈՐ, ած. *Սահման ունեցող:*
ՍԱՀՄԱՆԱՓԱԿ, ած. *(Իրաւունքը՝ իշխանութիւնը) սահմանի տակ դրուած:*
ՍԱՀՄԱՆԱՓԱԿԵԼ, բ. *Սահմանափակ դարձնել:*
ՍԱՀՄԱՆԱՓԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սահմանափակ՝ չափաւորուած՝ կրճատուած լինելը:*
ՍԱՀՄԱՆԱՓԱԿՈՒՄ, գ. *Սահմանափակելը, չափաւորելը:*
ՍԱՀՄԱՆԱՓՈԽ, ած. *Սահմանը փոխող:*
ՍԱՀՄԱՆԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սահմանը՝ դրուած կարգը փոխելը:*
ՍԱՀՄԱՆԱՔԱՐ, գ. *Իբրեւ սահման ծառայող քար:*
ՍԱՀՄԱՆԵԼ, բ. *Կարգ դնել՝ որոշել:*
ՍԱՀՄԱՆՈՐՈՇ, ած. *Երկու երկրի միջեւ սահմանը որոշող:*
ՍԱՀՄԱՆՈՒՄ, գ. *Սահմանելը, սահմանուելը:*
ՍԱՀՄԻ, գ. *Հայկական տոմարի երրորդ ամիսը Հոռիի եւ Տրէի միջեւ:*
ՍԱՀՄՌԿԱՆՔ, գ. *Սարսափ:*
ՍԱՀՄՌԿԵԼ, բ. *Ապշեցնել, ահաբեկել:*
ՍԱՀՄՌԿԵԼ, բ. *Վախենալ, զարհուրել:*
ՍԱՀՄՌԿՈՒՄ, գ. *Սահմռկելը, զարհուրելը:*
ՍԱՀՄՌԿՈՒՆ, ած. *Զարհուրելի:*
ՍԱՀՄՌԿԵՑՈՒՑԻՉ, ած. *Սահմռկող, զարհուրեցնող:*
ՍԱՀՆԱԿ, գ. *Չմշկելու կառքի մի տեսակ: Դահուկ:*
ՍԱՀՈՒԿ, ած. *Որի վրայով հեշտ է սահել. լպրծուն:*
ՍԱՀՈՒՆ, ած. *Դիւրասահ, հեշտ հոսող:*
ՍԱՀՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սահուն լինելը:*
ՍԱՂ, ած. *Ծանծաղ:*
ՍԱՂԱՆՂՈՒՐ, *Կովատիայի նման փոքր ձուկ:*
ՍԱՂԱՊԱՃԵՄ, գ. *Այս եւ այնտեղ տընտընալով զբօսանք:*
ՍԱՂԱՐԹ, գ. *Ծառի տերեւալից ճիւղ, տերեւ:*
ՍԱՂԱՐԹԱԳԵՂ, ած. *Սաղարթով գեղեցկացած:*
ՍԱՂԱՐԹԱԶԱՐԴ, ած. *Սաղարթով զարդարուած:*
ՍԱՂԱՐԹԱԹԱՓ, ած. *Սաղարթը թափած:*
ՍԱՂԱՐԹԱԼԻ
ՍԱՂԱՐԹԱԼԻՑ } ած. *Շատ սաղարթներ ունեցող, տերեւալից:*
ՍԱՂԱՐԹԱԽԻՏ, ած. *Խիտ բուսած ու տերեւակալած ճիւղերով: Տերեւալից:*
ՍԱՂԱՐԹԱՃՈԽ, ած. *Ճոխ՝ առատ սաղարթներով. Սաղարթալից:*
ՍԱՂԱՐԹԱՊԱՃՈՅՃ, ած. *Սաղարթներով պաճուճուած:*
ՍԱՂԱՐԹԱՊԱՏ, ած. *Սաղարթներով՝ տերեւներով պատած:*
ՍԱՂԱՐԹԱՒՈՐ, ած. *Սաղարթ ունեցող:*

ՍԱՂԱՐԹԱՓԹԻԹ, ած. *Փթթած սաղարթներով:*
ՍԱՂԱՐԹՈՒՄ, գ. *Սաղարթելը:*
ՍԱՂԱՒԱՐՏ, գ. *Զինուորականների գլխի ծածկոց մետաղից: Քահանաների գլխի թագ:*
ՍԱՂԱՒԱՐՏԱՆՄԱՆ, ած. *Սաղաւարտի նմանութիւն՝ տեսք ունեցող:*
ՍԱՂԱՒԱՐՏԱՉԱՓ, ած. *Սաղաւարտի չափսեր ունեցող:*
ՍԱՂԱՒԱՐՏԱՒՈՐ, ած. *Սաղաւարտ ունեցող:*
ՍԱՂԱՒԱՐՏԵԼ, բ. *Սաղաւարտ դնել:*
ՍԱՂՄ, Տ. *Սաղմն:*
ՍԱՂՄԱՅԻՆ, ած. *Սաղմին յատուկ, վերաբերեալ:*
ՍԱՂՄՆ, գ. *(Բնախօս.) Էգի ձուն: Մօր արգանդի պտուղը:*
ՍԱՂՄՆԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. *Սաղմնաբանութեան վերաբերեալ:*
ՍԱՂՄՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բնախօսութեան մի ճիւղը:*
ՍԱՂՄՆԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ սաղմ:*
ՍԱՂՄՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Սաղմնաբանութիւն:*
ՍԱՂՄՆԱԾԻՆ, ած. *Սաղմից ծնած:*
ՍԱՂՄՆԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սաղմը մօր արգանդում կտրտելը:*
ՍԱՂՄՆԱՄԻՋՆ, գ. (Կազմախ.) *Մօր արգանդում ընկերքի մէջ նուրբ եւ թափանցիկ թաղանթ:*
ՍԱՂՄՆԱՅԻՆ, Տ. *Սաղմային:*
ՍԱՂՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բեղմնաւորելը:*
ՍԱՂՄՈՆ, գ. (Կենդ.) *Լոսդիների ցեղին պատկանող ծովային ձուկ:*
ՍԱՂՄՈՍ, գ. *Նուագարանով երգ:*
ՍԱՂՄՈՍԱԿԱՆ, ած. *Սաղմոսին յատուկ, վերաբերեալ:*
ՍԱՂՄՈՍԱԿԻՑ, ած. գ. *Սաղմոս ասելու կմ երգելու ընկեր:*
ՍԱՂՄՈՍԱՆՈՒԱԳ, գ. *Սաղմոս նուագող: Սաղմոսի նուագը:*
ՍԱՂՄՈՍԱՍԱՑ, ած. գ. *(Եկեղեցում) սաղմոս ասող:*
ՍԱՂՄՈՍԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սաղմոսասաց լինելը:*
ՍԱՂՄՈՍԱՐԱՆ, գ. *Սաղմոսի գիրքը:*
ՍԱՂՄՈՍԱՔԱՂ, ած. *Սաղմոս քաղելու՝ սաղմոս ասելու վերաբերեալ:*
ՍԱՂՄՈՍԵՐԳՈՒ, ած. գ. *Սաղմոս երգող:*
ՍԱՂՄՈՍԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Սաղմոսներ երգելը:*
ՍԱՃԱՉՆԻԻ, գ. *Անորոշ տեսակի բոյս:*
ՍԱՄԱՐԱՑԻ, ած. գ. *Սամարիայի բնակիչ:* փոխ. *Բարեգործ անձ:*
ՍԱՄԵՏ, Սամիք, գ. *Լուծի կապ, երկու փայտերը:*
ՍԱՄԹԱՀՈՏ, գ. *Սամիթի հոտ:*
ՍԱՄԹԱՋՈՒՐ, գ. *Սամիթի ջուր:*
ՍԱՄԻԹ, գ. (Բուս.) *Հովանոցաւորների կարգին պատկանող համեմային բոյս:*
ՍԱՄԻԹԵԼ, գ. *Բարակ չուանի նման թել:*
ՍԱՄԻՐ, գ. *Սանտի մէջ ծեծած ու թեփահան արած կորեկ:*
ՍԱՄՈՅՐ, գ. (Կենդ.) *Կզաքիսների ցեղին պատկանող կենդանի:*
ՍԱՄՈՎԱՐ, (ռուս.) Տ. *Ինքնաեռ:*
ՍԱՄՈՒԽ, գ. (Բուս.) Տ. *Մկնականջ:*
ՍԱՄՈՒՄ, գ. *Աղէտալի ջերմ քամի:*
ՍԱՄՈՒՐ, գ. *Զայն:*
ՍԱՄՈՒՐԵՆԻ, գ. *Սամոյրի մորթ:*
ՍԱՄՏԻ, գ. *Բոզ:*
ՍԱՅՁԵԼ, բ. *Բռնել՝ գրաւել:*
ՍԱՅԹԱՔ, ած. *Սահուն, դիւրասահ:*
ՍԱՅԹԱՔԵԼ, բ. *Ոտքը սահել, սկրդել:*
ՍԱՅԹԱՔՈՒՄԾ, գ. *Սայթաքելը:*
ՍԱՅԹԱՔՈՒՆ, ած. *Սայթաքող:*
ՍԱՅԼ, գ. *Բեռների եւ մարդկանց փոխադրութեան սարած:*
ՍԱՅԼԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Սայլ շինող:*
ՍԱՅԼԱԹԱՓ, գ. *Մեծ եւ Փոքր Արջ*

համաստեղութիւնները կմ բեւեռային աստղը:

ՄԱՅԼԱԾԱԾԿ, գ. *Մայլի բեռը փակող ծածկոց:*

ՄԱՅԼԱԿ, գ. *Փոքր սայլ:*

ՄԱՅԼԱՊԱՆ, գ. *Սայլը վարողը:*

ՄԱՅԼԱՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սայլապան լինելը:*

ՄԱՅԼԱՑԻՑ, գ. *Սայլի ցից:*

ՄԱՅԼԸՆԿԵՐ, գ. *Սայլի ընկեր:*

ՄԱՅԼԻԿ, գ. *Փոքր սայլ:*

ՄԱՅՐ, գ. *Ընդհանրապէս սուր ծայր:*

ՄԱՅՐԱԴԻՐ, գ. *Տէզի կմ սրի ծայրը:*

ՄԱՅՐԱՍՈՒՐ, ած. *Սայրը սուր:*

ՄԱՆ, գ. *Պղնձէ կաթսայ:*

ՄԱՆ, գ. *Որեւէ մարդ՝ իր սնուցանողի վերաբերմամբ:* Հկռ. *Դայեակ:* (Եկեղ.) *Որեւէ անձ իր կնքահօր կմ կնքամօր վերաբերմամբ, սանիկ:*

ՄԱՆԱԿԱՆ, ած. գ. *Իբրեւ սան ընդունուած:*

ՄԱՆԱԿԻՑ, ած. գ. *Իբրեւ սան՝ ընկեր մի ուրիշ սանի, սանեղբայր:*

ՄԱՆԱՀԱՅՐ, գ. *Սանի հարազատ հայրը:*

ՄԱՆԱՀԱՅՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սանահայր լինելը:*

ՄԱՆԱՀԱՐԵՆՔ, գ. *Սանահօր տունը՝ ընտանիքը:*

ՄԱՆԱՄԱՅՐ, գ. *Սանի հարազատ մայրը նրա կնքահօր վերաբերմամբ:*

ՄԱՆԱՄԱՐԱՆՔ } գ. *Սանամօր ընտա-*
ՄԱՆԱՄԱՐԵՆՔ
նիքը, սանամօր տունը:

ՄԱՆԳԱԿ, գ. *Հաստ լաւաշ:*

ՄԱՆԳԱՍՏԱԿ, գ. *Նախատինք:*

ՄԱՆԳՎԻՆԻԿ, գ. *Արիւնային խառնուածք ունեցող. զուարթ՝ կենսուրախ:*

ՄԱՆԴ, գ. *Քարից կմ մետաղից շինած անօթ՝ փօս հացահատիկ ծեծելու համար::*

ՄԱՆԴԱԹԱԿԻ, գ. *Սանդի թակիչ:*

ՄԱՆԴԱՀԱՐ, ած. գ. *Սանդը ծեծող:*

ՄԱՆԴԱՀԱՐԵԼ, բ. *Սանդը ծեծել:*

ՄԱՆԴԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սանդահարելը:*

ՄԱՆԴԱՐԱՄԵՏԱՅԻՆ, ած. *Դժոխային:*

ՄԱՆԴԱՐՄԵՏ, գ. *Երկրի խորքերը, անդունդ:* (Կրօն.) *Դժոխք:*

ՄԱՆԴԱՐՄԵՏԱԿԱՆ, ած. *Սանդարամետում եղող՝ ապրող:*

ՄԱՆԴԱՐՄԵՏԱՅԻՆ, ած. *Սանդարամետին յատուկ:*

ՄԱՆԴԱՔԱՐ, գ. *Քարից շինած սանդ:*

ՄԱՆԴՂԱՁԵՒ, ած. մկ. *Սանդուխի ձեւ ունեցող:*

ՄԱՆԴՂԱՄԱՏ } գ. *Սանդուխի մատը,*
ՄԱՆԴՂԱՄԱՏՆ
ամէն մի աստիճանը:

ՄԱՆԴՂԱՋՐՈՒԷԺ, գ. *Սանդղաձեւ զահավիժող ջրվէժ:*

ՄԱՆԴՂԻԿ, գ. *Սանդղակ, փոքրիկ սանդուղք:*

ՄԱՆԴՈՒԽ(Ղ), գ. *Ելարան:*

ՄԱՆԴՔԱՐ, գ. *Սանդաթակի ծայրի քարը, սանդի թակիչ:*

ՄԱՆԹՈՒՐ, գ. *Նուագարան եռանկիւնաձեւ տափակ արկղի ձեւով:*

ՄԱՆԻԿ, (Փաղաքշ.), գ. *Փոքր կմ սիրելի սան:*

ՄԱՆՁ, գ. *Երկաթի բարակ ու կլոր ձող:* Փոխ. *Զսպող՝ ուղղիչ միջոց:*

ՄԱՆՁԱԿԱԼ, գ. *Սանձը բռնող:*

ՄԱՆՁԱԿՈՏՈՐ, ած. *Սանձը կոտրող:*

ՄԱՆՁԱՀԱՐ, ած. *Սանձահարող:*

ՄԱՆՁԱՀԱՐԵԼ, բ. *Սանձի միջոցով նուաճել՝ հնազանդեցնել:*

ՄԱՆՁԱՀԱՐԻՉ, ած. *Նա որ սանձահարում է:*

ՄԱՆՁԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ } գ. *Սանձահա-*
ՄԱՆՁԱՀԱՐՈՒՄ
րելը:

ՄԱՆՁԱՏԱԿ, գ. *Սանձի տակը՝ ծայրը:*

ՄԱՆՁԱՐԿՈՒ, Տ. *Սանձահար:*

ՄԱՆՁԱՐՁԱԿ, ած. մկ. *Սանձը արձա-*

կած, ապերասան, անզուսպ:
ՍԱՆՁԱՐՁԱԿԱԲԱՐ, մկ. *Սանձարձակ կերպով:*
ՍԱՆՁԱՐՁԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սանձարձակ լինելը:*
ՍԱՆՁԵԼ, բ. *Ձիու բերանը սանձ դնել:*
ՍԱՆՁԿԵՂ } գ. *Գութանի առաջին լուծը:*
ՍԱՆՁԿԵՓ
ՍԱՆՁՈՒՄ, գ. *Սանձելը: Զսպելը:*
ՍԱՆՈՆ, գ. *Պանրի ամբողջ գլուխ:*
ՍԱՆՈՒՀԻ, գ. *Սան իգական սեռի:*
ՍԱՆՍԿՐԻՏ, գ. *Հնդկաստանի արիական լեզուների մայր լեզուն:*
ՍԱՆՍԿՐԻՏԱԳԷՏ, ած. գ. *Սանսկրիտ լեզուի ու գրականութեան մասնագէտ:*
ՍԱՆՍԿՐԻՏԵՐԷՆ, մկ. ած. *Սանսկրիտ լեզուով, սանսկրիտ լեզու:*
ՍԱՆՏԵՐՔ, գ. *Մեծ սանտր՝ փայտէ պատուանդանի վրայ:*
ՍԱՆՏԵՐՔԵԼ, բ. *Սանտերքով զզել՝ մաքրել:*
ՍԱՆՏԻՄ, գ. *Ֆրանկի մի հարիւրերորդ մասը:*
ՍԱՆՏԻՄԱՆՈՑ, ած. *Մի սանտիմ արժեցող:*
ՍԱՆՏԻՄԵՏՐ, գ. *Մետրի մէկ հարիւրերորդ մասը:*
ՍԱՆՐ, գ. *Փոքր բարակ փայտից շերտ մազ բանալու համար:: Ոստայնակի գործիք: սանտ:*
ՍԱՆՐԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Սանտր շինող արհեստաւոր:*
ՍԱՆՐԱՁԵՒ, ած. *Սանտրի ձեւ ունեցող:*
ՍԱՆՐԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Սանտրեր վաճառող:*
ՍԱՆՐԵԼ, բ. *Սանրով մազերը կոկել:*
ՍԱՆՐՈՒԱԾՔ, գ. *Սանրուելու ձեւը:*
ՍԱՆՐՈՒՔ, գ. *Սանրուելու ժամանակ թափած կմ սանրի վրայ մնացած մազերը:*

ՍԱՊԱՏ, գ. *Դալար ճիւղերից հիւսած մեծ կողով:* Նման. *Մարդու կռնակի կմ կուրծքի վրայ գոյացած կուզ:*
ՍԱՊԱՏԱՒՈՐ, ած. մկ. *Սապատ ունեցող:*
ՍԱՊԵՐԱՒԻ, գ. *Խաղողի մի տեսակ:*
ՍԱՊՈՆ, գ. *Քիմիական բաղադրութիւն որեւէ ճարպային նիւթի, որեւէ ալկալիի հետ:*
ՍԱՊՐԱԿ, գ. *Ազնուական կմ եպիսկոպոս:*
ՍԱՌ, ՍԱՌԸ, Տ. *Սառն:*
ՍԱՌԵՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Սառել'ի*, նոյն նշ.:
ՍԱՌԵՑՈՒՄ, գ. (քրք.): *Կասեցում:*
ՍԱՌԵՑՈՒՑԻՉ, ած. *Ինչ որ սառեցնում է, սառեցնող:*
ՍԱՌՆ, գ. Տ. *Սառոյց:* Հկռ. *Տաք: Անսիրտ:*
ՍԱՌՆԱԲԵԿ, Տ. *Սառցաբեկ:*
ՍԱՌՆԱԲՈՅՐ, գ. *Սառը բոյր:*
ՍԱՌՆԱԳՈՐԾ, ած. *Սառնութիւն՝ ցրտութիւն պատճառող:*
ՍԱՌՆԱԴԷՄ, ած. մկ. *Սառն՝ անտարբեր՝ոչ սիրալիր դէմք ունեցող:*
ՍԱՌՆԱԿԵՐՊ, ած. *Սառոյցի նման:*
ՍԱՌՆԱԿՆ}
ՍԱՌՆՈՐԱԿ} ած. *Սառը ջուր բխող:*
ՍԱՌՆԱԿՈՅՏ, ած. *Որտեղ կուտակուած է սառոյց:*
ՍԱՌՆԱՀԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սառոյցի հալուելու ժամանակը:*
ՍԱՌՆԱՀԱՅԵԱՑ, ած. *Սառը հայեացք ունեցող:*
ՍԱՌՆԱՀԱՐ, Տ. *Ցրտահար:*
ՍԱՌՆԱՁԵՒ, Տ. *Սառնակերպ:*
ՍԱՌՆԱՂՈՒԷՍ, գ. (Կենդ.) *Աղուէսների մի տեսակը:*
ՍԱՌՆԱՄԱԾ } ած. *Սառոյցով ծածկուած՝ պատած:*
ՍԱՌՆԱՄԱԾԵԱԼ

ՍԱՌՆԱՄԱՆԻՔ, գ. *Սառոյց, սառոյցների կուտակում: Որտեղ սառնամանիք է լինում:*
ՍԱՌՆԱՆԱԼ, բ. *Սառոյց դառնալ:*
ՍԱՌՆԱՆՈՅՇ, գ. *Պաղպաղակ:*
ՍԱՌՆԱՇԷՆ, ած. *Սառոյցից շինած:*
ՍԱՌՆԱՇՈՒՆՉ, Տ. *Ցրտաշունչ:*
ՍԱՌՆԱՊԱՏ, ած. *Սառոյցով պատած, սառցապատ:*
ՍԱՌՆԱՍԵՐ, ած. *Ի բնէ կամ բնութեամբ սառն,* փխկ. *Սառնասէր'ի:*
ՍԱՌՆԱՍԻՐՏ, ած. *Սիրտը սառն, անվրդով: Պաղարիւն:*
ՍԱՌՆԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սառնասիրտ լինելը:*
ՍԱՌՆԱՏԵՍ, ած. *Սառոյցի տեսք ունեցող:*
ՍԱՌՆԱՏԵՍԱԿ, գ. (Կազմախ.) *Աչքը կազմող մասերից մէկը:*
ՍԱՌՆԱՐԱՆ, գ. *Զանազան ձեւի շինած սարածներ:*
ՍԱՌՆԱՐԻՒՆ, Տ. *Պաղարիւն:*
ՍԱՌՆԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Աղակերպների կարգին պատկանող սպիտակ կոշտ հանք:*
ՍԱՌՆՈՐԱԿ, ած. *Սառի յատկութիւն ունեցող:*
ՍԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սառն՝ պաղ լինելը:*
ՍԱՌՈՅՑ,
ՍԱՌՈՒՑ, գ. *Ջուր, որ ցրտի ազդեցութեամբ պնդացել, հաստատուն բիւրեղական մարմին է դարձել:*
ՍԱՌՈՒՑԵԱԼ, ած. *Սառած:*
ՍԱՌՈՒՑԻԿ, ած. *Սառած:*
ՍԱՌՈՒՑՈՒՄ, գ. *Սառչելը, սառեցնելը:*
ՍԱՌՉԵԼ, բ. *Ցրտի ազդեցութեամբ հեղուկ վիճակից հաստատուն վիճակի փոխուել:*
ՍԱՌՍՌԵԼ, բ. *Նոր սկսել սառչել:*
ՍԱՌՍՌՈՑ, գ. *Շատ ցուրտ եղանակ, սառնամանիք:*
ՍԱՌՑԱԲԵԿ, Տ. *Սառցահատ:*
ՍԱՌՑԱԳԷՏ, գ. *Սառցապատ տարածքներ ուսումնասիրող:*
ՍԱՌՑԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Արհեստական սառոյց շինող:*
ՍԱՌՑԱԳՈՐԾԱՐԱՆ, գ. *Գործարան, որտեղ արհեստական սառոյց են պատրաստում:*
ՍԱՌՑԱԴԱՇՏ, գ. *Լեռներում ընդարձակ տարածութիւն, որտեղ ջուրը սառած է:*
ՍԱՌՑԱԴՈՅԼ, գ. *Սառոյցի դոյլ:*
ՍԱՌՑԱԶԵՐԾ, ած. *Սառոյցից զերծ, առանց սառոյցի:*
ՍԱՌՑԱԽԻՏ, ած. *Սառոյցները խիտ, խիտ սառոյցներով պատուած:*
ՍԱՌՑԱԾԱՅՐ, գ. *Սառոյցի ծայրը՝ եզրը՝ կողը:*
ՍԱՌՑԱԿԱՅՔ, գ. *Ձմեռուայ սկզբին սառցագնացքի կանգ առնելը:*
ՍԱՌՑԱԿԵՐՏԵԼ, բ. 1. *Սառոյցից կերտել՝ շինել՝ կառուցել:* 2. (փխբ.): *Սառեցնելով կերտել՝ ստեղծել:*
ՍԱՌՑԱԿՈԼՈԼ, ած. *Սառոյցի մէջ կոլոլուած՝ փաթաթուած::*
ՍԱՌՑԱՀԱԼՈՑՔ, գ. *Սառոյցի հալոցք:*
ՍԱՌՑԱՀԱՏ, ած. *Սառոյց կտրող: Յատուկ նաւ՝ առաջաւոր կողմում մետաղէ կտրիչով, որ ծովերի սառած մակերեւոյթի սառոյցները կտրում անցնում է եւ օգնութեան է հասնում սառոյցների մէջ կաշկանդուած նաւերին:*
ՍԱՌՑԱՁՈՂ, գ. *Ձողանման սառցակըտոր:*
ՍԱՌՑԱՆՈՒԱԳ, գ. (փխբ.): *Ջարդուող կամ բախուող սառոյցների հանած ձայնը:*
ՍԱՌՑԱՆՑՔԱՇԱՂԱՓ, գ. (տեխ.): *Սառցանցք բացելու շաղափ: Գայիկոն, ծակիչ հերիւն:*
ՍԱՌՑԱՊԱՏՈՒՄ, գ. *Սառցապատելը:*
ՍԱՌՑԱՋՈՒՐ, գ. *Սառոյցի ջուր:*
ՍԱՌՑԱՍՏՈՒԵՐ, 1. ած. *Սառոյցի ստուերի նման ստուեր ունեցող:* 2. գ.

Սառցակտորի՝ սառցասարի եւն ստուեր:

ՍԱՌՑԱՎԱԽ, գ. *Սառոյց(ներ)ից վախեցող:*

ՍԱՌՑԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Սառոյց վաճառող:*

ՍԱՌՑԱՏՈՒՓ, գ. *Սառոյց պահելու տուփ:*

ՍԱՌՑԱՐԱՆ, գ. *Շինութիւն կմ սարած՝ ջուրը կմ այլ նիւթեր սառեցնելու եւ սառը պահելու համար:*

ՍԱՌՑԱՓԱՅԼ, ած. բ. *Սառոյցի փայլ ունեցող, սառոյցի նման փայլող, սառոյցի փայլով:*

ՍԱՍԱՆ, գ. *Դող, սարսափ: Երերուն, խախտած:*

ՍԱՍԱՆԱԿԱՆ, ած. *Սասանեցնող, սարսափելի:*

ՍԱՍԱՆԱՀԱՐ, ած. *Սասանած:*

ՍԱՍԱՆԵԱՆ, ած. գ. *Թագաւորական հարստութիւն, որ տիրում էր Պարսկաստանում Արշակունիներից յետոյ մինչեւ արաբների Պարսկաստանը նուաճելը:*

ՍԱՍԱՆԻՉ, ած. *Նա որ սասանեցնում է, սասանեցնող:*

ՍԱՍԱՆՈՒՄ, գ. *Սասանելը, երերալը:*

ՍԱՍՈՒՄ, գ. (Կրօն.) *Աստծու ցասումը:*

ՍԱՍՏ, գ. *Խիստ հրաման, որով արգելւում է մի բան, զսպող հրաման: Յանդիմանութիւն:*

ՍԱՍՏԱԼԻՑ
ՍԱՍՏԱԿԱՆ } ած. *Սաստով լի:*

ՍԱՍՏԵԼ, բ. *Խիստ հրամանով արգելել:*

ՍԱՍՏԻԿ, ած. մկ. *Սաստով լի, սպառնալից, բուռն:*

ՍԱՍՏԻՉ, ած. *Նա որ սաստում է:*

ՍԱՍՏԿԱԲԱՐ, մկ. *Սաստիկ կերպով:*

ՍԱՍՏԿԱԳԻՆ, ած. մկ. *Աւելի սաստիկ:*

ՍԱՍՏԿԱԽՕՍ, ած. *Ուժեղ ձայնով խօսող:*

ՍԱՍՏԿԱԿԱՆ, ած. *Շատ սաստիկ:*

ՍԱՍՏԿԱԿՈԾ, ած. *Սաստիկ կոծով:*

ՍԱՍՏԿԱՀԱՐ, ած. *Սաստիկ հարուածող՝ զարնող:*

ՍԱՍՏԿԱՁԱՅՆ, ած. մկ. *Սաստիկ ուժեղ ձայն հանող:*

ՍԱՍՏԿԱՄԱՀ, ած. *Սաստիկ՝ դժնդակ մահով մեռած:*

ՍԱՍՏԿԱՆԱԼ, բ. *Սաստիկ՝ խիստ:*

ՍԱՍՏԿԱՆԴԱՄ, ած. *Պինդ՝ ուժեղ անդամներ ունեցող:*

ՍԱՍՏԿԱՇԱՌԱՉ, ած. *Սաստիկ շառաչիւն հանող:*

ՍԱՍՏԿԱՇՈՒՆՉ, ած. *Սաստիկ՝ ուժգին շնչող:*

ՍԱՍՏԿԱՊԱՀԱՆՋ, ած. *Սաստիկ խըստութեամբ պահանջող:*

ՍԱՍՏԿԱՊԷՍ, մկ. *Սաստիկ կերպով, սաստկութեամբ:*

ՍԱՍՏԿԱՍԱՐՍՈՒՌ, ած. *Սաստիկ սարսռեցնող:*

ՍԱՍՏԿԱՏԵՍԱԿ
ՍԱՍՏԿԱՏԵՍԻԼ } ած. *Խիստ՝ սպառնալից տեսք ունեցող:*

ՍԱՍՏԿԱՑՈՒՄ, գ. *Սաստկանալը:*

ՍԱՍՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սաստիկ լինելը:* մկ. *Խստիւ, սաստկապէս:*

ՍԱՍՏՈՒՄ, գ. *Սաստելը, զսպելը:*

ՍԱՏԱԽԻՆԻՍ, (Բուս.) *Շրթնածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:*

ՍԱՏԱԿ, գ. *Սատկելը, Սատկածը, դիակ:*

ՍԱՏԱԿԱՄԱՀ, ած. *Չարաչար սպանուած. շանսատակ եղած:*

ՍԱՏԱԿԵԼ, բ. *Չարաչար մահով սպանել:*

ՍԱՏԱԿԻՉ, ած. գ. *Նա որ սատկում է. սպաննող:*

ՍԱՏԱԿՈՒՄ, գ. *Սատակելը:*

ՍԱՏԱՆ, *Ստամբակ, Չարախօս, մատնիչ: Չար ոգի, սատանայ:*

ՍԱՏԱՆԱԲՈՅՆ, գ. *Սատանայի բոյն:*

ՍԱՏԱՆԱԽԱԲ, ած. *Սատանայից խաբուած:*

ՍԱՏԱՆԱՅ, գ. *Հակառակորդ, դիմադիր:* (Կրօն.) *Չար ոգի: Սարդ, մամուկ:* ած. Փոխ. *Ճարպիկ, հնարագէտ: Շատ աչքաբաց:*

ՍԱՏԱՆԱՅԱԲՈՅՐ, ած. *Սատանայական բնոյթ ունեցող՝ չարաբոյր, դաժան:*

ՍԱՏԱՆԱՅԱԽԱՌՆ, ած. *Որի մէջ իբր թէ խառն է սատանան:*

ՍԱՏԱՆԱՅԱԽՕՍ, ած. (Սնոտ.) *Սատանայի հետ խօսող:*

ՍԱՏԱՆԱՅԱԾԻՆ, ած. (Սնոտ.) *Սատանայից ծնուած:*

ՍԱՏԱՆԱՅԱԿԱՆ, ած. *Սատանային յատուկ:*

ՍԱՏԱՆԱՅԱԿԻՐ, ած. (Սնոտ.) *Իր մէջ սատանայ կրող:*

ՍԱՏԱՆԱՅԱՃՈՒՏ, 1. գ. *Սատանայի ճուտ:* 2. ած. (փխբ.): *Չափազանց խորամանկ:*

ՍԱՏԱՆԱՅԱՄԻՏ, ած. (Սնոտ.) *Սատանայական խորհուրդներ ունեցող, չարամիտ*:

ՍԱՏԱՆԱՅԱՆԵՆԳ, ած. *Չարանենգ:*

ՍԱՏԱՆԱՅԱՊԱՇՏ, ած. *Սատանայ պաշտող:*

ՍԱՏԱՆԱՅԱՊԵՏ, գ. *Սատանաների պետը:*

ՍԱՏԱՆԱՅԱԻՈՐ, ած. (Սնոտ.) *Որտեղ սատանայ կայ:*

ՍԱՏԱՆԱՅՈՏ, ած. (Սնոտ.) *Սատանայից բռնուած:*

ՍԱՏԱՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սատանայ լինելը:*

ՍԱՏԱՆԻԿ, գ. *Փոքր սատանայ:*

ՍԱՏԱՆՈՐԴԻ, գ. *Սատանի ճուտ, չարաճճի:*

ՍԱՏԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սատանայ լինելը: Խորամանկութիւն:*

ՍԱՏԱՐ, գ. *Գործող, աշխատող: Օգնութիւն, օժանդակութիւն:*

ՍԱՏԱՐԵԼ, բ. *Նպաստել: Օգնել:*

ՍԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Նպաստ:*

ՍԱՏԱՐՈՒՄ, գ. *Սատարելը:*

ՍԱՏԱՓԱԳՈՐԾ, ՍԱՏԱՓԱՐԱՐ } ած. գ. *Արհեստաւոր, որ սատափի վրայ է աշխատում:*

ՍԱՏԱՓԱԻՈՐ, ած. *Սատափից շինած:*

ՍԱՏԷՃ, գ. (Բուս.) *Դափնիների կարգին պատկանող ջրային բոյսի անուշահոտ տերեւ, ընկոյզի տերեւի նման:*

ՍԱՏԻՆ, ՍԱՏԻՆԱ } գ. *Բրդէ կմ բամբակէ պինդ կտոր:*

ՍԱՏԻՐՈՍ, գ. *Այծամարդ:*

ՍԱՏԿԵԼ, բ. *Մեռնել: Սատակ դառնալ:*

ՍԱՏԿԵԼԻՔ, գ. *Սատկելու լինելը:*

ՍԱՏԿՈՑ, գ. *Մահ, ճարակող հիւանդութիւն:*

ՍԱՏՆԱՏՈՒՐ, գ. (Եկեղ.) *Քրիստոսի խաչի չորրորդ բեւեռը:*

ՍԱՏՈՆ, գ. *Հրէական հին չափ արմտիքների:*

ՍԱՏՐ, գ. *Բարձր տախտակամած:*

ՍԱՏՐԱՊ, գ. *Պարսկկուսակալ՝ փոխարքայ::*

ՍԱՏՐԱՊԵՏ, Տ. *Սատրապ:*

ՍԱՏՐԵԼ, բ. *Շիթիլ անել:*

ՍԱՐ, գ. *Երկրի մակերեւոյթի բնական բարձրութիւն՝զգալիօրէն մեծ: Լեռ:*

ՍԱՐ, գ. *Գլուխ, գլխաւոր:*

ՍԱՐ, գ. *Ջնարակ:*

ՍԱՐԱԳԱԹԱՅ, գ. *Սարի ձեւ: Գաթայ:*

ՍԱՐԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Արհեստաւոր, որ ձիերի՝գրաստների սարք է շինում:*

ՍԱՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սարագործ լինելը:*

ՍԱՐԱԴԻՐ, ած. *Սարալանջերին տարածուած:*

ՍԱՐԱԼԱՆՋ, գ. *Սարի լանջ՝ կող:*

ՍԱՐԱԾ, գ. *Սարք, կազմած:*

ՍԱՐԱԿ, գ. *Էգ ձի, օրականով բանուոր:*

ՍԱՐԱԿ, գ. *Փոքր սար:*

ՍԱՐԱԿԱԽԱՓԱՆ, գ. *Սարակների աշխատանքի խափանող:*

ՍԱՐԱԿԱՊ, գ. *Սարերը իրար կապող՝ սարերի լանջերը իրար միացնող ցածբաղիր տարածքը,լեռնանցք:*

ՍԱՐԱԿԻՆՈՍ, գ. *Ընդհանուր անուն, որ միջին դարերում տալիս էին Եւրոպայի եւ Աֆրիկայի արաբներին:*

ՍԱՐԱԿՈՂՄ, գ. *Սարի կողմը:*

ՍԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սարակ լինելը:*

ՍԱՐԱՀԱՐԹ, գ. *Հարթութիւն սարի գլխին:*

ՍԱՐԱՆ, գ. *Նաւի կայմը հաստատ պահող չուան:*

ՍԱՐԱՆԱԼ, բ. *Սար դառնալ, սարի պէս բարձր դիզուել:* Փոխ. *Կուտակուել:*

ՍԱՐԱՆԴՈՍՏ, **ՍԱՐԱՆԴՈՍՏԻԿ** } Տ. *Սարդոստ:*

ՍԱՐԱՇՂԹԱՅ, գ. *Լեռնաշղթայ:*

ՍԱՐԱՊԵՏ, գ. *Գլխաւոր. իշխան:*

ՍԱՐԱՍ, գ. *Կերպ, եղանակ: Կերպարանք:*

ՍԱՐԱՍԵԼ, բ. *Պատշաճել, տպաւորուել, համակուել:*

ՍԱՐԱՏԱԿ, գ. *Անորոշ ցեղի թռչուն:*

ՍԱՐԱՏԱՆ, գ. *Խեցգետին կենդանակերպը:*

ՍԱՐԱՒԱՆԴ, գ. *Սարի դուրս ցցուած մասը:*

ՍԱՐԱՒԱՆԴԱԿ, գ. *Փոքր սարաւանդ:*

ՍԱՐԱՒԱՆԴԵԼ, բ. *Բարձր տեղ դնել՝ կանգնեցնել:*

ՍԱՐԱՒՈՅԹ, գ. *Բարձրաւանդակ տեղ, դիտարան:*

ՍԱՐԲԻ, գ. *Ցորենի եւ ալիւրի մեծ համբարանոց:*

ՍԱՐԴ, ՍԱՐԴԵՐ, գ. (Կենդ.) *Սարդազգիների կարգին պատկանող կենդանիների կարգ:*

ՍԱՐԴԱԶԳԻՆԵՐ, գ. (Կենդ.) *Սպիտակարիւն յօդաւոր կենդանիների դաս:*

ՍԱՐԴԱԹԵԼ, գ. *Սարդոստայնի թելերը:*

ՍԱՐԴԱԿԵՐՊ, ած. *Սարդի նմանող:*

ՍԱՐԴԱՆԿՈՒ, ած. *Սարդի անկածի՝ գործածի նման:*

ՍԱՐԴԱՑԱՆՑ, ած. *Սարդոստայնի նմանուող ցանց:*

ՍԱՐԴԵՂՈՒՆԳՆ, գ. (Հանք.) *Մետաղական օքսիդների կարգին պատականող թանկագին քար:*

ՍԱՐԴԵՆԱՍԵՐ, ած. *Սարդենիից սերուած:*

ՍԱՐԴԵՆԻ, **ՍԱՐԴԻ** } գ. Տ. *Դափնի:*

ՍԱՐԴԻՆ, գ. (Կենդ.) Տ. *Հարինգ:*

ՍԱՐԴԻՈՆ, գ. (Հանք.) *Մետաղակերպ ոքսիդների կարգին պատականող թանկագին քար:*

ՍԱՐԴԻՈՆԷ, ած. *Սարդիոնից պատրաստուած (օքսիդների կարգին պատկանող դեղնակարմիր գոյնի քար):*

ՍԱՐԴՈՍՏ, Տ. *Սարդի ոստայն:*

ՍԱՐԵԱԿ, գ. (Կենդ.) *Երգեցիկ թռչունների կարգին պատկանող թռչուն:*

ՍԱՐԵԼ, բ. *Համարձակել, սպառնալ, սաստել:*

ՍԱՐԵԼ, բ. *Նետել, դէն ձգել:*

ՍԱՐԵԿ, ած. *Սարը բարձրացող:*

ՍԱՐԵԿԻԿ, գ. (Կենդ.) *Սարեակի տեսակներից ամենափոքրը:*

ՍԱՐԵՑԻ, ած. գ. *Սարերում բնակող:*

ՍԱՐԹ, Տ. *Բարկ, Թունդ:*

ՍԱՐԻԿ, գ. *Մի տեսակ կենդանի:*

ՍԱՐԿԱՒԱԳ, **ՍԱՐԿԱՒԱՐԳ** } գ. *Սպասաւոր:* (Եկեղ.) *Ներկայումս՝ եկեղեցական պաշտօնեայ:*

ՍԱՐԿԱՒԱԳԱԴԻՐ, ած. (Եկեղ.) *Սարկաւագի դրած՝ սահմանած:*

ՍԱՐԿԱՒԱԳԱԿԱՆ, ած. (Եկեղ.) *Սարկաւագին եւ սարկաւագութեան յատուկ:*

ՍԱՐԿԱՒԱԳԱԿԻՑ, գ. (Եկեղ.) *Ընկերսարկաւագ:*

ՍԱՐԿԱՒԱԳԱՆՈՑ, գ. (Եկեղ.) *Եկեղեցու այն բաժանմունքը, որտեղ ժողովուում են սարկաւագները:*

ՍԱՐԿԱՒԱԳԱՊԵՏ, գ. (Եկեղ.) *Գլխա-*

տոր՝ աւագ սարկաւագ:

ՍԱՐԿԱՒԱԳԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Աւագ սարկաւագ լինելը:*

ՍԱՐԿԱՒԱԳԵԼ, բ. (Եկեղ.) *Սպասաւորել, ծառայել:*

ՍԱՐԿԱՒԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Սպասաւորութիւն:*

ՍԱՐԿԱՒԱԳՈՒՀԻ, գ. (Եկեղ.) *Կոյս, որ եկեղեցում սարկաւագութիւն է անում:*

ՍԱՐՄԱԽ, գ. (Բուս.) *Թայլի կմ թաղթի մի տեսակը, որ գործ էր ածուում բժշկութեան մէջ:*

ՍԱՐՄԱՏԱՑԻ, ած. գ. *Սարմատիայի բնակիչ:*

ՍԱՐՄՈՒՃԱԿ, գ. *Կրկնակօշիկ:*

ՍԱՐՈՅ, գ. (Բուս.) Տ. *Նոճի:*

ՍԱՐՈՒԱԾՔ, գ. *Կարգի ձգելը, կազմուածք:*

ՍԱՐՈՒՈՐ, ած. գ. *Սարը գնացող:*

ՍԱՐՍԱՂ, ած. *Ապուշ, տխմար:*

ՍԱՐՍԱՂԱՆԱԼ, բ. *Ապուշ դառնալ, յիմարանալ:*

ՍԱՐՍԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ապուշութիւն:*

ՍԱՐՍԱՐԱԿ, գ. *Անորոշ ցեղի գիշերային թռչուն:*

ՍԱՐՍԱՓ, գ. *Մարմնի մէջ զգացուող սոսկում՝ զարհուրանք:*

ՍԱՐՍԱՓԱԶԴԵՑԻԿ, ած. *Սարսափ ազդող, սարսափեցնող:*

ՍԱՐՍԱՓԱՋԵՐԾ, ած. *Սարսափից անմասն՝ հեռու:*

ՍԱՐՍԱՓԱԾԻՆ, ած. *Սարսափ պատճառող:*

ՍԱՐՍԱՓԱՀԱՐ, ած. *Սարսափից զարկուած:*

ՍԱՐՍԱՓԱՓԱԽ, ած. *Սարսափով փախչող:*

ՍԱՐՍԱՓԵԼ, բ. *Մարմնի մէջ սարսուռ զգալ:*

ՍԱՐՍԱՓԵԼԻ, ած. *Ինչ բանից որ մարդ դողում է, շատ ակնածում է: Չափազանց խիստ, Շատ վատ:*

ՍԱՐՍԱՓԵՑՈՒՑԻՉ, ած. *Ինչ որ սարսափեցնում է:*

ՍԱՐՍԵԼ, բ. *Ցնցել, դող հանել: Սոսկալ:*

ՍԱՐՍԵԼԻ, ած. *Ինչից պէտք է սարսել:*

ՍԱՐՍՈՒՄ, գ. *Սարսելը, սոսկալը:*

ՍԱՐՍՈՒՌ, գ. *Խիստ ցրտի զգացում մարմնի մէջ:*

ՍԱՐՍՌԱԲԵՐ, ած. *Սարսուռ բերող:*

ՍԱՐՍՌԱԶԴԵՑԻԿ, ած. *Սարսուռ ազդող:*

ՍԱՐՍՌԱԼ, բ. *Սարսուռ զգալ, դողը բռնել: Սոսկալ:*

ՍԱՐՍՌԱԼԻ}

ՍԱՐՍՌԱԼԻՑ} ած. *Սարսուռով լի, սարսեցնող:*

ՍԱՐՍՌԱԾԱՂԻԿ, գ. (բնստ.): *Սարսուռից ծնուած ծաղիկ:*

ՍԱՐՍՌԱՍԷՐ, ած. *Որ սիրում է սարսռել:*

ՍԱՐՍՌԵՑՈՒՑԻՉ, ած. *Ինչ որ սարսռեցնում է:*

ՍԱՐՓ, ած. գ. *Ապառաժոտ:*

ՍԱՐՔ, գ. *Մի առարկայի մասերի պատշաճ դասաւորութիւնը՝ կցումը իրար հետ:* (Եկեղ.) *Ամբողջութիւն սաղմոսերգութեան: Բարեկարգուել: Կազմած: Կարգաւորում:*

ՍԱՐՔԵԼ, բ. *Առարկայի մասերը պատշաճ կերպով դասաւորել: Յարդարել, շտկել: Յօրինել, կազմակերպել: Հնարել:*

ՍԱՐՔՈՎԻ, ած. *Շինծու:*

ՍԱՐՔՈՒԿ, ած. *Սարքուած:*

ՍԱՒԱՆ, գ. *Մեծ՝ պարզ կտաւ: Ծածկոյթ բարակ կտաւից: Անկողնի ներքնակի վրայ ձգուող սպիտակ կտաւ:*

ՍԱՒԱՆԵԼ, բ. *Սաւանի նման ծածկել:*

ՍԱՒԱՌՆԱԹԵՒ, ած. մկ. *Սաւառնած: Սաւառնակի թեւ:*

ՍԱՒԱՌՆԱԿ, գ. *Օդանաւ:*

ՍԱՒԱՌՆԱԿԱՅԱՆ, գ. *Օդանաւակայան:*

ՍԱՒԱՌՆԵԼ, բ. *Թռչելու ժամանակ*

թեւերը լայն բանալ:
ՍԱՒԱՌՆՈՐԴ, գ. *Սաւառնակով թռչող՝ ճանապարհորդող:*
ՍԱՓՈՐ, գ. *Կաւէ կմ մետաղէ աման:*
ՍԱՓՐԱԿԱՆ, ած. *Սափրելու եւ սափրիչին յատուկ:*
ՍԱՓՐԵԼ, բ. *Ածելիով երեսի կմ գլխի մազերը տակից կտրել:* Նման. *Կոդոպտել:*
ՍԱՓՐԻՉ, գ. *Արհեստաւոր, որ սափրում է գլուխները, վարսավիրայ:*
ՍԱՓՐԻՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սափրիչ լինելը:*
ՍԱՓՐՈՂԱԿԱՆ, ած. *Սափրելու յատուկ:*
ՍԱՓՐՈՒՄ, գ. *Սափրելը:*
ՍԱՔԵԼ, բ. *Իրար վրայ դարսել:*
ՍԱՔՈՒ, գ. *Պատի երկայնութեամբ տախտ:*
ՍԱՔՈՒԼ, ած. *Հարթ, ողորկ:*
ՍԱՔՍԱՔ, ած. մկ. *Կոկիկ՝ կանոնաւոր:*
ՍԳԱԳՈՐԾ, ած. *Սուգ պատճառող:*
ՍԳԱԴՐՈՇՄ, ած. *Որի վրայ սուգը դրոշմուած է:*
ՍԳԱԶԳԱԾ, ած. *Սգով զգածուած:*
ՍԳԱԶԳԵԱՑ / **ՍԳԱԶԳԵՍՏ** } ած. *Սուգ հագած, սգի զգեստ հագած:*
ՍԳԱԹԱՓԵԼ, բ. *Սգի շորերը վրայից հանել:*
ՍԳԱԼ, բ. *Խոր վիշտն արտայայտել արտաքին նշաններով:* բ. *Սգի մէջ լինել:*
ՍԳԱԼԻ, ած. *Ինչի մասին որ արժան է սգալ:*
ՍԳԱԼԻՑ, ած. *Սգով լցուած:*
ՍԳԱԼԻՕՐԷՆ, բ. *Սգալի կերպով:*
ՍԳԱԼՈՒՐ, 1. ած. *Վշտալուր, տխուր:* 2. գ. (հզվդ.): *Սգոյ լուր:*
ՍԳԱԽԱՆՁ, ած. *Սգից՝ խոր վշտից խանձուած՝ տանջուած:*
ՍԳԱԿԻՐ, ած. *Սուգ կրող:*
ՍԳԱԿԻՑ, ած. *Ուրիշի սգին մասնակից:*
ՍԳԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սգակից լինելը:*
ՍԳԱՀԱՆ ԱՆԵԼ, բ. *Սգից հանել:*
ՍԳԱՀԱՆԴԷՍ, գ. *Սգալից հանդէս:*
ՍԳԱՀԱՐ, ած. *Սգից զարկուած:*
ՍԳԱՆՇԱՆ, գ. *Սուգի նշան:*
ՍԳԱՊԱՏ, ած. *Սգով պատած:*
ՍԳԱՍԵՆԵԱԿ, գ. *Այն սենեակը, որտեղ դրուած է յանգուցեալի դագաղը, սգալու սենեակ:*
ՍԳԱՍԷՐ, ած. *Սուգ սիրող:*
ՍԳԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սգասէր լինելը:*
ՍԳԱՍՐԱՀ, գ. *Սգո արարողութիւնների սրահ:*
ՍԳԱՏՈՒՆ, գ. *Այն տունը, որտեղ սուգ կայ:*
ՍԳԱՒՈՐ, ած. *Սուգ ունեցող, սուգ կրող:*
ՍԳԱՒՈՐԱԿԱՆ, ած. *Սգաւորին յատուկ:*
ՍԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սգաւոր լինելը:*
ՍԳԱՔՈՂ, գ. *Ի նշան սգոյ երեսին զգուող սեւ գոյնի քող՝ շղարշ:*
ՍԳԵՐԳԱՑԻՆ, ած. *Տխուր՝ ողբերգական:*
ՍԳԵՐԹ, գ. *Ննջեցեալի յուղարկաւորութիւն:*
ՍԳՈՒՈՐ, ած. գ. *Սգի մէջ եղող:*
ՍԳՈՒՈՐԵԼ, բ. *Սգուոր դառնալ:*
ՍԳՈՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սգուոր լինելը:*
ՍԳՒՈՐՈՒՀԻ, գ. *Սգաւոր կին:*
ՍԵԲԱՍՏԱՑԻ, ած. *Սեբաստիա քաղաքից:*
ՍԵԶՈՒՑ, (Ծածկաբ.), գ. *Կին, մանաւանդ՝ գեղեցիկ կին:*
ՍԵԹԵՒԵԹ, գ. *Պաճուճանք, աւելորդ զարդ:*
ՍԵԹԵՒԵԹԵԼ, բ. *Աւելորդաբար պըճնել:*
ՍԵԹԵՒԵԹՈՒՄ, գ. *Սեթեւեթելը:*
ՍԵԼԵՆ / **ՍԵԼԵՆԻՈՆ** } (Քիմ.) *Պարզ մետաղական մարմին:*
ՍԵԽ, գ. *Սեխենիի պտուղը:*
ՍԵԽ, գ. *Մի ծայրը սրած փայտ:*
ՍԵԽԱՁԵՒ, ած. *Սեխի ձեւ ունեցող:*
ՍԵԽԱՍՏԱՆ, գ. *Սեխի արտ:*

ՍԵԽԵՆԻ, գ. (Բուս.) *Դդմազգիների կարգին պատկանող գետնատարած բույս:*
ՍԵԽԻ, գ. *Լուացքի կեղտոտ ջուր:*
ՍԵԿ, գ. *Նուրբ կաշի:*
ՍԵԿԱԿԱԶՄ, ած. *(Գիրք), որի ամբողջ կազմը կմ կազմի յետեւի կողը սեկից է. կաշեկազմ:*
ՍԵԿԵԼ, բ. *Սեկով՝ կաշիով պատել:*
ՍԵԿԵՄՈՒԿ, Տ. *Չղջիկ:*
ՍԵՂԱԿ, գ. *Աճառուտ ձկների կարգին պատկանող անորոշ ցեղի ձուկ:*
ՍԵՂԱՆ, գ. *Հարթ մակերեսով կահ՝ բաղկացած փայտից կմ մարմարից: Ճաշ կմ ընթրիք: Հացկերույթ: Գործի սեղան, բանկահ, կարկահ: Լումայափոխի սեղան:* Հմմտ. *Բանկ:*
ՍԵՂԱՆԱԲԵԿ, Տ. *Սնանկ:*
ՍԵՂԱՆԱԴԻՐ, ած. *Սեղանը դնող:*
ՍԵՂԱՆԱԽՈՒՄԲ, գ. (փխբ.): *Սեղանների մօտ նստած մարդկանց խումբ:*
ՍԵՂԱՆԱԿԱԶՄ, ած. գ. *Սեղանադիր:*
ՍԵՂԱՆԱԿԱՊՈՒՏ, ած. գ. *Սեղանը կողոպտող:*
ՍԵՂԱՆԱԿԱՊՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սեղանակապուտ լինելը:*
ՍԵՂԱՆԱԿԻՑ, ած. գ. *Միասին սեղան նստող:*
ՍԵՂԱՆԱԿՑԵԼ, բ. *Սեղանակից լինել մէկին:*
ՍԵՂԱՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սեղանակից լինելը:*
ՍԵՂԱՆԱՀԱՑ, գ. *Սեղան, ճաշկերույթ:*
ՍԵՂԱՆԱՁԵՒ, ած. *Սեղանի ձեւ ունեցող:*
ՍԵՂԱՆԱՄԵԾԱՐ, ած. *Ուրիշի սեղանը իր ներկայութեամբ մեծարող:*
ՍԵՂԱՆԱՄԵՐՁ, ած. *Սեղանի շուրջ:*
ՍԵՂԱՆԱՆԵՆԳ, ած. *Սեղանին նենգող:*
ՍԵՂԱՆԱՇԱՏ, ած. *Շատ սեղաններ ունեցող:*
ՍԵՂԱՆԱՇԱՐ, գ. *Կողք կողքի շարած սեղանների շարք:*
ՍԵՂԱՆԱՊԵՏ, գ. *Վանքերում, գիշերօթիկ դպրոցներում տնտեսական կառավարիչ: Խրախճանքի սեղանի վարիչ:*
ՍԵՂԱՆԱՊԵՏՍՑՈՒ, գ., ած. *Սեղանապետի՝ խնջոյքի կառավարիչի, թամադայի թեկնածու:*
ՍԵՂԱՆԱՎԱՃԱՌ, Տ. *Սեղանաւոր:*
ՍԵՂԱՆԱՏԱԿ, գ. *Սեղանի տակ՝ ներքեւում, սեղանի ոտքերի արանքում՝ միջեւ:*
ՍԵՂԱՆԱՏԱՄ, գ. (Կազմախ.) *Տափակ մակերեւույթով ատամ:*
ՍԵՂԱՆԱՏԷՐ, գ. *Փողոցային մանր առեւտրի համար սեղանի՝ սեղանիկի տէր, մանր առեւտրական:*
ՍԵՂԱՆԱՏՈՒ, ած. *Սեղան տուող, ճաշ:*
ՍԵՂԱՆԱՏՈՒՆ, գ. *Այն սենեակը, որտեղ ճաշում եւ ընթրում են: Ճաշասենեակ:*
ՍԵՂԱՆԱՒՈՐ, գ. *Դրամների առեւտուր՝ լումայափոխ անող:*
ՍԵՂԱՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ած. *Սեղանաւորին յատուկ:*
ՍԵՂԱՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սեղանաւոր լինելը:*
ՍԵՂԱՆԱՒՈՐՈՒՄ, գ. *Սեղանաւորելը, սեղանաւորուելը:*
ՍԵՂԱՆԱՔԱՐ, գ. *Սեղանի երեսի նման հարթ քար:*
ՍԵՂԱՆԵՐԵՍ, գ. *Սեղանի երեսը՝ ոտների վրայ դրուող հարթ մասը:*
ՍԵՂԵԽ, գ. *Օտար կնոջ հետ ապօրինի սեռական յարաբերութիւն ունեցող:*
ՍԵՂԵԽԱՍՊԱՆ, ած. *Սեղեխին սպանող:*
ՍԵՂԵԽԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սեղեխասպան լինելը:*
ՍԵՂԷՆ, գ. *Առաջնորդական աթոռ:*
ՍԵՂՄ, ած. *Որի մասնիկներն իրար հուպ են եկած:* Նման. *Ամփոփ, համառօտ:*
ՍԵՂՄ, գ. *Մի տեսակ հիւանդութիւն:*

ՍԵՂՄԱԲԱՆ, ած. *Սեղմ, ամփոփ խոսող:*
ՍԵՂՄԱԳԻՆ, մկ. *Սեղմելով, սեղմի, պինդ հուպ տալով:*
ՍԵՄԱԳՐԵԼ, բ. *Սեղմ կերպով գրել, համառոտել, կրճատել:*
ՍԵՄԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սեղմ՝ կրճատ շարադրանք:*
ՍԵՂՄԱՆԱԼ, բ. *Սեղմ դառնալ:*
ՍԵՂՄԱՒՈՐ, ած. *Սեղմ, պինդ, կռածոյ:*
ՍԵՂՄԵԼ, բ. *Սեղմ դարձնել:* Փոխ. *Նեղը ձգել, նեղել:*
ՍԵՂՄԻՉ, ած. *Նա որ սեղմում է, սեղմող:*
ՍԵՂՄԻՐԱՆ, ած. գ. *Իրանը սեղմող:* Տ. Կորսէտ:
ՍԵՂՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սեղմ՝ հոծ՝ խիտ լինելը:*
ՍԵՂՄՈՒՄ, գ. *Սեղմելը:*
ՍԵՄ, գ. *Դրան մուտք, շեմ:*
ՍԵՄԱԳԻՐ, Տ. *Նշանագիր:*
ՍԵՄԱԿԱՆ, ած. *Սեմից սերուած: Սեմական ցեղին յատուկ:*
ՍԵՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սեմական լինելը:*
ՍԵՄՓՈՐ / **ՍԵՄՓՈՐԻ** } գ. *Մի տեսակ հիւանդութիւն:*
ՍԵՆԳԵԼՈՍ, գ. (Կրօն.) *Եպիսկոպոսի մօտ դպրապետ կմ սարկաւագապետ:*
ՍԵՆԵԱԿ, գ. *Տան կմ բնակարանի մէջ ամէն մի առանձին բաժանմունք: Մասնաւորապէս քնելու յատկացրած սենեակ, ննջարան: Սենեակ, որ յատկացրած է կանանց բնակութեան, կանանոց:*
ՍԵՆԵԱԿԱԿՑՈՒՀԻ, գ. *Սենեկակից կին:*
ՍԵՆԵԿԱԳՈՐԾ, ած. *Շէնք, որտեղ սենեակներ կը շինուին:*
ՍԵՆԵԿԱԿԻՑ, ած. *Սենեակով ընկեր:*
ՍԵՆԵԿԱԿՑԵԼ, բ. *Սենեկակից լինել:*
ՍԵՆԵԿԱՊԱՆ, Տ. *Սենեկապետ:*
ՍԵՆԵԿԱՊԱՆՈՒՀԻ, գ. *Սենեակի աղախին:*
ՍԵՆԵԿԱՊԵՏ, գ. *Պաշտօնեայ, որի պարտականութիւնն էր թագաւորական կմ իշխանական պալատի ներսը հսկողութիւն ունենալ:*
ՍԵՆԵԿԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սենեկապետ լինելը:*
ՍԵՆԵԿԱՍՊԱՍ, գ. *Սենեակի սպասաւոր:*
ՍԵՆԵԿԱՒՈՐ, ած. գ. *Մի սենեակում կմ խցում առանձին ապրող. արգելական. ճգնաւոր:*
ՍԵՆԵԿԻԿ, գ. *Փոքր սենեակ:*
ՍԵՊ, գ. *Բոլորակաձեւ փայտի կմ երկաթի ձող:* Նման. *Բարձր՝ սրածայր ժայռ:* Նման. *Ռազմաճակատը սեպաձեւ ճեղքել: Գամ, բեւեռ:*
ՍԵՊ, (արմ. *Սեպել'ի*, արաբ. *հաշիւ, համար*), գ. *Հաշուի առնելը: Մի հաշիւ նայել՝ քննել:*
ՍԵՊԱԳԻՐ, ած. գ. *Սեպի ձեւի տառերով գրուած: Բեւեռագիր:*
ՍԵՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սեպագրերով գրելու (քանդակելու՝ դրոշմելու) համակարգը:*
ՍԵՊԱՁԵՒ, ած. *Սեպի ձեւ ունեցող:*
ՍԵՊԱՆԱԼ, բ. *Սեպ դառնալ, սեպի նման ցցուել սուր ծայրով:*
ՍԵՊԱՍՈՒՆԿ, գ. (Բուս.) *Ժանգարների կարգին պատկանող սունկ:*
ՍԵՊԱՐԱՏ, ած. *Առանձին, ուրիշներից անջատ, ինքը մենակ:*
ՍԵՊԱՒՈՐ, ած. *Սեպ ունեցող:*
ՍԵՊԵԼ, (արեւմտահայ լեզուում), բ. *Հաշուի առնել, համարել:*
ՍԵՊՀԱԿԱՆ, ած. *Սեպուհին յատուկ, վերաբերեալ: Սեփական, ուրոյն, անձնական:*
ՍԵՊՀԱԿԱՆԱԲԱՐ, Տ. *Սեփականաբար:*
ՍԵՊՈՍԿՐ, գ. (Կազմախ.) *Սեպաձեւ ոսկոր գանգի տակ:*
ՍԵՊՈՒՀ, *Ազնուական՝ նախարարա-*

կան տոհմից:
ՍԵՊՈՒՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սեպուհ լինելը:*
ՍԵՊՈՒԿ, ած. *Որի առջեւի ատամներից (կրծողներից) մէկը կմ մի քանիսը պակաս են:*
ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ, գ. *Տարուայ իններորդ ամիսը:*
ՍԵՊՏԵՄԲԵՐԵԱՆ, ած. *Սեպտեմբերին յատուկ:*
ՍԵՌ, գ. Սերունդ, ծնունդ, ցեղ, ազգ: *Արուի եւ էգի զանազանութիւնը:* (Կենդ. բուս.) *Ցեղի ստորաբաժանում:* (Քրկն.) *Հոլովուող բառերի յատկութիւն:* (Քրկն.) *Հայերէնի մէջ՝ բայերի յատկութիւն:*
ՍԵՌԱԲԱՐ, մկ. *Ըստ սեռի:*
ՍԵՌԱԳՐԳԻՌ, ած. *Սեռական զգայարաններ առաջացրած:*
ՍԵՌԱԶԳԱՅԻՆ, ած. *Նոյն ազգի սեռին պատկանող:*
ՍԵՌԱԿԱՆ, ած. *Սեռին յատուկ:* (Քրկն.) *Սեռական հոլով:*
ՍԵՌԱԿԱՆԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Սեռական'ի, Աւելի սեռական:*
ՍԵՌԱԿԱՆԱՊԷՍ, մկ. Տ. *Սեռաբար:*
ՍԵՌԱԿԻՑ, ած. *Նոյն սեռին պատկանող:*
ՍԵՌԱԿՆԱՁԵՒ, ած. (Եկեղ.) *Իր ձեւով՝ այս եւ այն կողմը տարածուած:*
ՍԵՌԱԿՈՏՈՐ, ած. *Սեռերի կոտորուած՝ բաժանուած:*
ՍԵՌԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սեռապէս հասուն լինելը:*
ՍԵՌԱՀԱՍՈՒՆԱՑՈՒՄ, գ. *Սեռական հասունացում:*
ՍԵՌԱՀԱՒԱՍԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սեռերի իրաւահաւասարութիւն:*
ՍԵՌԱՁԵՒ, ած. *Համայնատարած ձեւ ունեցող:*
ՍԵՌԱՄՈԼԱԳԱՐ, գ. *Սեռական մոլուցքով տառապող:*
ՍԵՌԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սեռական մոլուցք:*
ՍԵՌՆ, ած. *Բուն՝ հարազատ սեռից, օտար խառնուրդներից զերծ:*
ՍԵՌՆԵԼ, բ. *Խոշոր աղալ:*
ՍԵՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սեռ՝ ազգ լինելը, ազգութիւն:*
ՍԵՐ, գ. *Կաթի երեսը բարձրացող ճարպային նիւթը: Ուտելիք:* Հմմտ. *Սերուցք:* Փոխ. *Մի բանի արդիւնաւոր մասը իւրացնել:*
ՍԵՐ, գ. *Սերունդ, զարմ՝ տոհմ:*
ՍԵՐԱԽԱՌՆ, ած. *Մէջը սեր խառնած:*
ՍԵՐԱԿԱՆ, ած. *Սերնդական, սերնդից սերունդ անցնող:*
ՍԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սերական լինելը:*
ՍԵՐԱԿԵՐ, ած. *Սեր ուտող:*
ՍԵՐԵԼ, բ. *Սերունդ առաջ բերել:*
ՍԵՐԿ, մկ. *Այսօր:*
ՍԵՐԿԱԾԻՆ, ած. *Այսօր ծնուած:*
ՍԵՐԿԵՒԻԼ, գ. *Սերկեւիլի պտուղը:*
ՍԵՐԿԵՒԻԼԵՆԻ / ՍԵՐԿԵՒԻԼԻ } գ. (Բուս.) *Մրգատուների կմ կտաւորների կարգին պատկանող փոքր ծառ:*
ՍԵՐՀԱՏԵԼ, բ. *Սերունդը կտրել:*
ՍԵՐՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սերհատումը:*
ՍԵՐՄ, գ. *Ընդհանրապէս՝ այն նիւթը, որից զարգանում, առաջ է գալիս նոր էակ: Հացահատիկների ունդ: Շերամի բեղմնաւորուած ձուիկ: Սկիզբ, ծագում: Հունտ:*
ՍԵՐՄԱԲԱՆԵԼ, Տ. *Սերմնաբանել:*
ՍԵՐՄԱԲՈՅՍ, ած. *Սերմից բուսած:*
ՍԵՐՄԱԶԱՆ, գ. *Սերմնացանի առաջնորդ:*
ՍԵՐՄԱԹԱՐՄԱՑՈՒՄ, գ. *Սերմերի թարմացում:*
ՍԵՐՄԱԿԱԼԵԼ, բ. *Սերմ բռնել, բոյսերի վրայ սերմեր դուրս գալ:*
ՍԵՐՄԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Սերմնակերութիւն:*
ՍԵՐՄԱԿՈՐԵԿ, գ. *Սերմացու կորեկ:*

ՍԵՐՄԱՀԱՃԱՐ, գ. *Սերմացու հաճար:*
ՍԵՐՄԱՀԵՂՁՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սերմը կմ սաղմը արգանդում խեղդելը:*
ՍԵՐՄԱՆԱԿՈՐՈՅՍ, ած. *Սերմը կորցնող:*
ՍԵՐՄԱՆԱՐԿՈՒ, ած. գ. *Սերմ ձգող, յղացնող:*
ՍԵՐՄԱՆԱՑԱՆ, ած. գ. *Սերմ ցանող, ցանքս անող:*
ՍԵՐՄԱՆԱՑՈՒ, ած. Տ. *Սերմացու:*
ՍԵՐՄԱՆԵԼ, բ. *Այս կմ այն սերմը սրփռել հողի մէջ: Արտը սերմով բեղմնաւորել: Կնոջ բեղմնաւորել:* Նման. *Պատճառ դառնալ մի բանի:*
ՍԵՐՄԱՆԵԼԻ, ած. *Ինչ որ պէտք է կմ կարելի է սերմանել:*
ՍԵՐՄԱՆԻՉ, ած. գ. *Սերմանող:*
ՍԵՐՄԱՆՈՒՄ, գ. *Սերմանելը:*
ՍԵՐՄԱՍՈԽ, գ. *Այն սոխը, որ պահւում է իբրեւ սերմացու:*
ՍԵՐՄԱՐՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սերմերի արտադրութիւն:*
ՍԵՐՄԱՑՈՒ, ած. գ. *Այն ընդեղէնը, որ ընտրում եւ պահում են սերմանելու՝ ցանելու համար:*
ՍԵՐՄԱՒՈՐ, ած. *Սերմ ունեցող:*
ՍԵՐՄԵԼ, Տ. *Սերմանել:*
ՍԵՐՄՆԱԲԱՆԵԼ, բ. *Խօսք խառնել:*
ՍԵՐՄՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մարդկային սերմի հետազօտութիւն:*
ՍԵՐՄՆԱԲԵՐ, ած. *բերող:*
ՍԵՐՄՆԱԳՈՂ, ած. *Յանուած սերմը գողացող:*
ՍԵՐՄՆԱԺԱՅԹՔՈՒՄ, գ. *Սերմի ժայթքում:*
ՍԵՐՄՆԱԿԱՆ, ած. *Սերմին յատուկ:*
ՍԵՐՄՆԱԿԵՆԴԱՆ, գ. (Կազմախ.) *Մանրացուցական մանր կենդանի:*
ՍԵՐՄՆԱԿԵՐ, ած. *Սերմ ուտող:*
ՍԵՐՄՆԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սերմնակեր լինելը:*
ՍԵՐՄՆԱՀՈՍՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Սերմնակաթութիւն:*
ՍԵՐՄՆԱՀՈՏ, գ. *Սերմի հոտ:*
ՍԵՐՄՆԱՃՃԻՆԵՐ, գ. (Կենդ.) *Արմատոտնանիների դասին պատկանող մանկաբոյծ մանր կենդանիների խումբ:*
ՍԵՐՄՆԱՅԻՆ, Տ. *Սերմնական:*
ՍԵՐՄՆԱՆԿ, գ. (Ախտաբ.) *Ամորձիքի ուռչելն ու պնդանալը սերմի կուտակումից:*
ՍԵՐՄՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Յղիանալը:*
ՍԵՐՄՆԱՎԱՃԱՌ, ած. *Սերմեր վաճառող:*
ՍԵՐՄՆԱՒԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սերմնացանութիւն, վարուցանք:*
ՍԵՐՄՆԱՐԱՆ, գ. (Բուս.) *Ծաղկի վարսանդի ներքեւի լայն եւ հաստ մասը:*
ՍԵՐՄՆԱՐԿԵԼ, բ. *Սերմ ձգել:*
ՍԵՐՄՆԱՐԿԻՉ, ած. *Սերմը դուրս ձգող:*
ՍԵՐՄՆԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սերմնարկելը:*
ՍԵՐՄՆԱՑԱՆ, Տ. *Սերմանացան:*
ՍԵՐՄՆԱՑՈՒ, Տ. *Սերմացու:*
ՍԵՐՄՆԱՓՈՇԻ, Տ. *Ծաղկեփոշի:*
ՍԵՐՄՆԵՐԹՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Երազափորձութիւն:*
ՍԵՐՄՆԻԿ, գ. (Բուս.) *Գաղտնաբեղում բոյսերի բեղմնաւորիչ նիւթը:*
ՍԵՐՆԴԱԿՑՈՒՀԻ, գ. *Սերնդակից կին:*
ՍԵՐՈՏ, ած. *Վրան սեր քուսած:*
ՍԵՐՈՏԵԼ, բ. *Սերի մէջ թաթախել:*
ՍԵՐՈՒՄ, գ. *Սերելը:*
ՍԵՐՈՒՆ, ած. *Սերունդ արտադրելու ընդունակ:*
ՍԵՐՈՒՆԴ, գ. *Նա որ սերուած է մի զոյգից: Որոնք մի զոյգից են առաջ եկել: Մարդկանց բազմութիւն ըստ հասակի: Տոհմի մի մասը:* Հկր. *Նոր սերունդ:*
ՍԵՐՈՒՑՔ, գ. *Այն սերը, որ կաթը տաքացնելու ժամանակ հոծ պաստառի նման կապում է կաթի երեսը:* Հկր. *Հում սեր:*
ՍԵՐՈՒՑՔԱԳՈՅՆ, ած. *Սերուցքի գոյն

ունեցող:
ՍԵՐՈՒՑՔԱՆՄԱՆ, ած. *Սերուցքի նման՝ նմանուող:*
ՍԵՐՄՓԵԼ, բ. *Մրբել, մաքրել, խտակել:*
ՍԵՐՄՓՈՒԿ, ած. *Սերափուած: Մաքրրուած:*
ՍԵՐՏ, ած. *Պինդ, կարծր: Թանձր: Մերձաւոր, մտերիմ: Հարազատ:*
ՍԵՐՏԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Աւելի սերտ:*
ՍԵՐՏԱՃԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սերտաճած լինելը:*
ՍԵՐՏԱՆԱԼ, բ. *Պնդանալ, կարծրանալ: Մտերմանալ:*
ՍԵՐՏԱՐԱՆ, գ. *Սենեակ, որ յատկացրած է աշակերտներին՝ դասերը սերտելու՝ սովորելու:*
ՍԵՐՏԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Սերտանալ'ի,* նոյն նշ.:
ՍԵՐՏԵԼ, բ. Տ. *Սերտացնել: Վարժութեամբ լաւ իւրացնել մի բան: Ուսումնասիրել, սերտիլ:*
ՍԵՐՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Դասերը սերտելը՝ սովորելը:*
ՍԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սերտ՝ պինդ լինելը:*
ՍԵՒ, ած. *Այն գոյնը, որ ունեն ածուխը՝ մուրը:* Հկր. *Ճերմակ: Թուխ: Խաւար, մութ: Անգութ: Դժբախտ:*
ՍԵՒԱԲԵՂ, ած. *Սեւ բեղեր ունեցող:*
ՍԵՒԱԳԱՆԳՈՒՐ, ած. *Սեւ գանգուրներ ունեցող:*
ՍԵՒԱԳԻԾ, ած. *Սեւ գծերով գծուած:*
ՍԵՒԱԳԻՍ, գ. *Հացաբոյսի մի տեսակ:*
ՍԵՒԱԳԻՐ, ած. *Սեւ թանաքով գրուած: Սեւագիր օրինակ: Նախնական գրութիւն:*
ՍԵՒԱԳԼՈՒԽ, ած. *Սեւ գլուխ ունեցող:*
ՍԵՒԱԳՈՐԾ, գ. *(Բանուոր) մասնագիտութիւն չպահանջող ֆիզիկական աշխատանք կատարող բանուոր:*
ՍԵՒԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չորակաւորուած աշխատանք:*
ՍԵՒԱԳՈՐՇ, ած. *Սեւ ու գորշ:*
ՍԵՒԱԳՐԵԼ, բ. *Առաջին օրինակը գրել:*
ՍԵՒԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սեւագրելը, գըրուածքի նախատիպը պատրաստելը:*
ՍԵՒԱԴԷՄ, ած. *Սեւ դէմք ունեցող:*
ՍԵՒԱԶԳԵՍՏ, ած. *Սեւ զգեստներ հագած:*
ՍԵՒԱԹԱԹԱԽ, ած. *Սեւ բաների մէջ թաթախուած:*
ՍԵՒԱԹԱՂԻՔ, ած. *Սեւ գոյնի թաղիքով պատուած:*
ՍԵՒԱԹՈՅՐ, ած. *Սեւ գոյնի:*
ՍԵՒԱԹՈՐՄԻ, ած. *Սեւ, սեւաթոյր:*
ՍԵՒԱԹՈՒԽ, ած. *Սեւ ու թուխ, սեւ:*
ՍԵՒԱԼԱՉԱԿ, ած. *Սեւ լաչակ գլխին կապած:*
ՍԵՒԱԽԱԼ, ած. *Դէմքի վրայ սեւ խալ կմ խալեր ունեցող:*
ՍԵՒԱԽԻՏ, ած. *Սեւ ու խիտ:*
ՍԵՒԱԾԱՄ, ած. *Սեւ մազեր ունեցող:*
ՍԵՒԱԿ, գ. *Սեւ թանաք, սեւազեղ: Սեւ աչք ունեցող:*
ՍԵՒԱԿԱՐՄԻՐ, ած. գ. *Սեւ եւ կարմիր գոյների:*
ՍԵՒԱԿԻՐ, ած. *Սեւամորթ գերիներ:*
ՍԵՒԱԿՆԵԼ, բ. *Տխրել:*
ՍԵՒԱԿՆԳՈՒԴ, ած. (Եկեղ.) *Սեւ կնգուղ կրող:*
ՍԵՒԱԿՈԼՈԼ, ած. *Սեւի մէջ փաթաթուած, սգաւոր:*
ՍԵՒԱԿՈՇՏ, գ. *Հողի սեւ կոշտ:*
ՍԵՒԱԿՈՒՏԱԿ, ած. 1. *Սեւ՝ գորշ՝ մութ կուտակ կազմած՝ կազմելով:* 2. բ. *Սեւ՝ չար՝ վատ մտադրութեամբ, չարակուտակ:*
ՍԵՒԱՀԵՐ, գ. *Սեւ մազ ունեցող:*
ՍԵՒԱՀՈՂ, գ. *Սեւ հող:*
ՍԵՒԱՁՈՒԿ, գ. *Ձկան մի տեսակ հաստ ու սեւ կաշիով:*
ՍԵՒԱՄԱԶ, ած. *Սեւ մազեր ունեցող: Սեւահեր:*
ՍԵՒԱՄԱԾ, ած. *Սեւ գոյնով մածուած:*
ՍԵՒԱՄՈՐԹ, ած. *Սեւ մորթ ունեցող:*

ՍԵՒԱՅԱՏԱԿ, ած. *Սեւ յատակ ունեցող:*
ՍԵՒԱՆԱԼ, բ. *Սեւ գոյն ստանալ: Ամօթահար լինել:*
ՍԵՒԱՆԵՐԿ, ած. *Սեւ ներկած, սեւ գոյնով:*
ՍԵՒԱՆԹՐՈՑ, ած. *Անթրոցի նման սեւ, շատ տգեղ: Թոնրի կրակը խառնելու ձողի նման սեւ:*
ՍԵՒԱՇՈՐ, ած. *Սեւ շորեր հագած:*
ՍԵՒԱՉԵԱՅ, ՍԵՒԱՉՈՒԻ } ած. *Սեւ աչքեր ունեցող:*
ՍԵՒԱՊԱՏՈՒՄ, ած. *Սեւ՝ տխրալի պատմութիւն ունեցող, տխրալի:*
ՍԵՒԱՊՏՈՒՂ, ած. *Սեւ պտուղ ունեցող:*
ՍԵՒԱՍԱՆՈՒԿ, գ. *Արեւածաղկի հատիկները:*
ՍԵՒԱՍԻՐՏ, ած. *Սիրտ սեւացնող, դառնաղէտ:*
ՍԵՒԱՍՊԻՏԱԿ, ած. *Սեւ եւ սպիտակ:*
ՍԵՒԱՍՐՏԵԼ, բ. *Խիստ տխրել:*
ՍԵՒԱՍՔՕՂ, ած. *Սեւով սքօղուած:*
ՍԵՒԱՏԱԿ, գ. *Սեւ յատակ:*
ՍԵՒԱՏԱԻԱՐ, գ. *Սեւ տաւար, գոմէշ:*
ՍԵՒԱՏԵՍԱԿ, ած. *Սեւ երեւացող:*
ՍԵՒԱՏԵՏՐ, գ. *Սեւագրութիւնների տետրը:*
ՍԵՒԱՐՄԱՏ, գ. (Բուս.) *Խինձի՝ սինձի մի սեռը:*
ՍԵՒԱՐՆԱԳՈՅՆ, ած. 1. *Սեւարեան գոյնի:* 2. *Սեւին տուող՝ մուգ արնագոյն:*
ՍԵՒԱՑՆԵԼ, բ. *Սեւ դարձնել, վարկաբեկել:*
ՍԵՒԱՑՈՒՑԱՆԵԼ, անց. ձեւ *Սեւանալ'ի,* նոյն նշ.:
ՍԵՒԱՑՈՒՄ, գ. *Սեւանալը, սեւացնելը:*
ՍԵՒԱԻՈՐ, ած. *Սեւ հագած:*
ՍԵՒԱԻՈՒՆ, ած. *Սեւին տուող:*
ՍԵՒԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Կարկեհանի տեսակներից մէկը:*
ՍԵՒԲԱԽՏ, ած. *Բախտը սեւ:*
ՍԵՒԵՂՋԻՒՐ, ած. *Սեւ եղջիւրից սարքուած՝ պատրաստուած:*
ՍԵՒԵՌԱԳՈՅՆ, բաղդ. ած. *Պինդ սեւեռուած, աւելի սերտ:*
ՍԵՒԵՌԱԿ, գ. *Սերտ կէտ:*
ՍԵՒԵՌԵԱԼ, Տ. *Սեւեռուն:*
ՍԵՒԵՌԵԼ, նբ. *Յառել, անթարթ նայիլ:*
ՍԵՒԵՌՈՒՄ, ած. *Սեւեռելը, պինդ կպցնելը: Անթարթ նայուածք:*
ՍԵՒԵՌՈՒՆ, ած. *Սեւեռուած: Անթարթ նայիլը, յառելը:*
ՍԵՒԵՐԵՍ, ած. գ. *Սեւ երեսով:*
ՍԵՒԵՐԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սեւերես լինելը, ամօթահար լինելը:*
ՍԵՒ ԵՒ ՄՈՒՐ, ած. *Տխրալից:*
ՍԵՒԿԵԿ, ած. *Բաւական սեւ:*
ՍԵՒՀԱՐԻՒՐԱԿԱՅԻՆ, ած. գ. *Հակայեղափոխական ջարդարար կազմակերպութիւն:*
ՍԵՒՄԹԻՆ ԱՆԵԼ, բ. *Օրը սեւ ու մութ անել:*
ՍԵՒՄՈՒԹ, ած. *Սեւ ու մութ:*
ՍԵՒՆԱԼ, բ. Տ. *Սեւանալ:*
ՍԵՒՈՏ(Ն), ած. *Ոտքը սեւ:*
ՍԵՒՈՐԱԾ, ած. *Սեւաւորուած:*
ՍԵՒՈՑՔ, գ. *Սուգ, չարիք, դժբախտութիւն:*
ՍԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սեւ լինելը:*
ՍԵՒՈՒԼԻԿ, ած. (Փաղաքշ.) *Սեւ ու սիրուն:*
ՍԵՒՈՒԿ, ած. (Փաղաքշ.) «*Սեւուկ ուլիկ*»:
ՍԵՒ ՍԱԹ, գ. *Սեւ գոյնի սաթ:*
ՍԵՒՍԻՐՏ, ած. *Սիրտը սեւ, չար:*
ՍԵՒՑՆԵԼ, Տ. *Սեւացնել:*
ՍԵՓ, *սաստկական մասնիկ Սեւ'ի, Սեւանալ'ի. Սեփ-սեւ, բոլորովին սեւ:*
ՍԵՓԱԿԱՆ, ած. *Ինչ որ մէկին պատկանում է լիակատար իրաւունքով: Առանձնայատուկ, Անձնական:*
ՍԵՓԱԿԱՆԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ իրենը՝ իր սեփականը:*
ՍԵՓԱԿԱՆԱՋՈՒՐԿ, ած. *Սեփակա-*

նութիւնից զրկուած:
ՍԵՓԱԿԱՆԱՏԷՐ, ած. Սեփականութիւն ունեցող:
ՍԵՓԱԿԱՆԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ Սեփականանալ՛ի, Սեփականել: Իրենը դարձնել:
ՍԵՓԱԿԱՆԵԼ, բ. Իր սեփականը դարձնել: Իւրացնել:
ՍԵՓԱԿԱՆԵՑՆԵԼ, Տ. Սեփականացնել:
ՍԵՓԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Իրաւբ.) Իրաւունք մի բանի վրայ: Այն գոյքը, որ պատկանում է որեւէ մէկին սեփականութեան իրաւունքով:
ՍԵՓԱԿԱՆՈՒՄ, գ. Սեփականելը, իւրացնելը:
ՍԷԳ, ած. Խրոխտ, իւր ուժով՝ հպարտ:
ՍԷԳ, ած. Բարձրավանդակ:
ՍԷՁ, գ. Ընդհանուր անուն խոտազգի բոյսերի շատ տեսակների: (Բուս.) Սէզերի մի տեսակը:
ՍԷԼՀԱՐՔ, գ. Սայլի բեկում:
ՍԷԼՈՒՈՐ, գ. Սայլորդ:
ՍԷՐ, գ. Համակրանքի բնական ուժեղ զգացում: Տ. Սիրահարութիւն: Սիրոյ առարկան: Հկռ. Թշնամութիւն:
ՍԷՐՈՆՍԻՐՏ, գ. Թեթեւ ցուրտ քամի:
ՍԷՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Իրար սիրելը:
ՍԸԲԽԷՉ, (ժող. արտասանութիւն Սուրբ Խաչ՛ի), գ. (Եկեղ.) Խաչվերացի տօնը:
ՍԸԼ, գ. Սահելը:
ՍԸԼԸՆՔ-ՍԸԼԸՆՔ, մկ. Պարապ-սարապ (թափառել):
ՍԸՌ, գ. Պարզ եղանակին շատ ցուրտ քամի:
ՍԸՎԻՆ, Տ. Սուին:
ՍԹԱՓ, ած. Սթափուած, գինովութիւնը քունը՝ թմրութիւնը եւն թափած: Զգօն, արթուն:
ՍԹԱՓԱՆԱԼ, բ. Սթափ դառնալ, սթափուել: Խելաբերիլ, զգօնութիւն:
ՍԹԱՓԱՆՔ, գ. Զուարթութիւն: Արթնութիւն:
ՍԹԱՓՈՒԵԼ, բ. Գինովութեան անզգայութիւնից ուշքի գալ: Աչալուրջ դառնալ:
ՍԹԱՓԵՑՆԵԼ, անց. ձեւ Սթափել՛ի, նոյն նշ.:
ՍԹԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. Սթափ լինելը:
ՍԹԱՓՈՒՄ, գ. Սթափուելը:
ՍԹԵՐ, գ. (Բուս.) Սղանգների կարգին պատկանող թունաւոր բոյս:
ՍԹՐԵԼ, (փխկ. Սթարել), բ. Ապաստան տալ:
ՍԹՐԵԼ, բ. Հանգիստ մնալ:
ՍԻԱՄԻՐՏ, ած. Միամիտ:
ՍԻԲԵԽ / ՍԻԲԵՂ } գ. (Բուս.) Զամբիւղաւորների կարգին պատկանող բոյս խինձերի սեռից:
ՍԻԲԵՐԻՏ, գ. (Հանք.) Տուրմալինի մի տեսակը:
ՍԻԲԻԼԼԱ, գ. Հին Յունաստանում եւ Հռոմում մարգարէուհիներ:
ՍԻԲԻՐԱԿԱՆ, ած. Սիբիր գնացած կմ գնալու արժանի:
ՍԻԳԱԲԱՐ, մկ. Սէգ կերպով: Խրոխտաբար:
ՍԻԳԱՃԵՄ, Տ. Սիգաքայլ: Հպարտօրէն քալող:
ՍԻԳԱՃԵՄԵԼ, բ. Սիգալով՝ նազանքով, հպարտութեամբ ճեմել:
ՍԻԳԱՆԱԼ, բ. Սէգ դառնալ, խրոխտալ:
ՍԻԳԱՆՁՆ, ած. Սիգացող՝ հպարտ մարդ:
ՍԻԳԱՆՔ, յոգն. գ. Սիգալը: Յոխորտանք:
ՍԻԳԱՇԱՐԺ, ած. Սիգից շարժուած:
ՍԻԳԱՊԱՆԾ, ած. Սիգացող ու պանծացող:
ՍԻԳԱՏԵՍԻԼ, ած. Սէգ տեսքով:
ՍԻԳԱՒՈՐ, ած. Սէգ, խրոխտ:
ՍԻԳԱՔԱՅԼ, ած. մկ. Սէգ՝ խրոխտ՝ նազանքով քայլող:
ՍԻԳՆԱՏՈՒՐ, գ. Փոքրիկ տոմս:
ՍԻԳՈՂԱՃԵՄ, Տ. Սիգաճեմ:
ՍԻԳՈՒԹԻՒՆ, գ. Սէգ՝ խրոխտ լինելը:

ՄԻԴԵՐԻՏ, գ. (Հանք.) *Երկաթի սպաթ, բաղկացած երկաթի թթուուկից եւ ածխաթըթուից:*
ՄԻՁԱԲԵՐ, ած. *Մէզ բերող:*
ՄԻՁԱԲԵՐԵԼ, բ. *Մէզից առաջ գալ:*
ՄԻՁԱԿԱՆ, ած. *Մէզին յատուկ:*
ՄԻՁԱՏԵՍԱԿ, ած. *Մէզի տեսակ:*
ՄԻՁԻՖԵԱՆ, ած. *Ծանր՝ յուսահատեցուցիչ եւ ապարդիւն աշխատանք:*
ՄԻՁՈՒՏ, ած. *Որտեղ առատ սէզ է բուսնում:*
ՄԻԼ, գ. (Բուս.*) Երաշտի դիմացող սէզի մի տեսակ:*
ՄԻԼԻ – ԲԻԼԻ
ՄԻԼԻԿ – ԲԻԼԻԿ } գ. *Միրալիր խօսակցութիւն՝ երկու սեռի կմ միեւնոյն սեռի անհատների մէջ:*
ՄԻԼԻԿԱՏՆԵՐ, գ. (Հանք.) *Ընդհանուր անուն հանքերի:*
ՄԻԼԻԿԻՈՆ, գ. (Հանք.) *Մետաղակերպ պարզ մարմին:*
ՄԻԼԻԿՈՆ, գ. *Աղօրիքի տակի ծակը:*
ՄԻԼԻԿՈՒԿՈՒ, մկ. *Բերնէ-բերան:*
ՄԻԼՈՍԵԼ, բ. *Բանջարեղէնի մնացորդներ սիլոսի մէջ ածել:*
ՄԻԼՈՒՐԵԱՆ ԽԱՒ, գ. (Երկրաբ.) *Երկրի կեանքի հին ժամանակի կմ հնակենդանական շրջանի առաջին վիճակը:*
ՄԻԿ, գ. *Ընդհանրապէս ջրի յատակին նստած տիղմ:*
ՄԻԿԱՅԻՆ, ած. *Միկին յատուկ:*
ՄԻԿԱՐԵԱՆ, (*դաշոյնաւոր, աւազակ*), գ. *Սրիկայ, աւազակ, մարդասպան:*
ՄԻԿԱՒԷՏ, ած. *Որտեղ սիկը առատ է:*
ՄԻԿԻԼ, գ. *Ասեղնագործութեան մի տեսակ մանր նախշերի ձեւով:*
ՄԻԿՂ, գ. *Հրէական ծանրութեան հին չափ: Նոյն քաշով արծաթ կմ ոսկի:*
ՄԻՃ, գ. *Անորոշ տեսակի բոյս:*
ՄԻՄԱԿ, գ. *Գզուած ու զնդաձեւ փաթաթուած բուրդ:*
ՄԻՄՄԻՄ, մկ. *Դանդաղ:*
ՄԻՆ, գ. *Սնձենու պտուղը:*
ՄԻՆ, ած. *Դատարկ:*
ՄԻՆԱԳՈԳԱՅ, գ. *Ժողովարան, հրեաների աղօթարանը:*
ՄԻՆԱՄԱՀԱՒՔ, գ. *Չինաստանի թռչուն:*
ՄԻՆԳ, գ. *Ծանրութեան հին չափ:*
ՄԻՆԴԻԿՈՍ, (Յուն.) գ. *Հասարակաց հոգաբարձու:*
ՄԻՆԴՐԻԿ, ՄԻՆՏՐԻԿ, գ. *Անորոշ տեսակի վայրի բանջար:*
ՄԻՆԵԴՐԻՈՆ, (Յուն.) գ. *Ժողով, ատեան (հրեաների):*
ՄԻՆԷԱՑԻ, Տ. *Չինացի:*
ՄԻՆԷԿՈՒՐԱ, (Լատ.) գ. *Պաշտօն, որտեղ աշխատանք գրեթէ չկայ:*
ՄԻՆԷՀԻՍ, (Յուն.) գ. *Տենդի կմ ջերմի մի տեսակ:*
ՄԻՆԷՄԷՔԻ, գ. (Բուս.) *Թիթեռնածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:*
ՄԻՆԼՔՈՐ, ած. *Անպէտք բան:*
ՄԻՆԿՂ, գ. *Առասպելական երեք գլխանի շուն:*
ՄԻՆՁ, գ. (Բուս.) *Ջամբիղաւորների կարգին պատկանող բոյս ուղղաձիգ ցօղունով:*
ՄԻՆՁ, գ. *Անորոշ տեսակի խիժաբեր ծառ:*
ՄԻՆՈԴ, (Յուն.) *եկեղեցական ժողով: Շէնքը, որտեղ գումարուում է սինոդը:*
ՄԻՆՈԴԱԿԱՆ, ած. գ. *Սինոդին յատուկ:*
ՄԻՆՈՒՍ, (Եռանկ.) Տ. *Ծոց:*
ՄԻՆՕՌԿԻՑ, ած. *Սահմանակից:*
ՄԻՆՕՌՊԱՀ, գ. *Սահմանապահ:*
ՄԻՊԷ, գ. (Կենդ.) *Կակղամորթ՝ երկխռիկեաների կարգից ութ կարճ եւ երկու երկայն բազուկներով գլխի վրայ:*
ՄԻՊԻՃՈՐԻ, գ. *Տանձի մի տեսակ:*
ՄԻՍԱԿ, գ. *Գինու խաղողի մի տեսակ:*
ՄԻՍԵՌ,
ՄԻՍԵՌՆ, գ. (Բուս.) *Շրթնածաղիկների կարգին պատկանող բոյս ոլոռների սեռից:*

ՍԻՏՂ, (Լատ.) գ. *Մետաղեայ դոյլ։*
ՍԻՐ, գ. *Կլիմայ, եղանակ։*
ՍԻՐ, ած. *Կանացի, մեղկ։*
ՍԻՐԱԲԱՐ, մկ. *Սիրով։*
ՍԻՐԱԲՈՂԲՈՋ, ած. *Սիրուց բողբոջած։*
ՍԻՐԱԲՈՐԲՈՔ, ած. *Սիրուց բորբոքուած։*
ՍԻՐԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ած. *Սէր բխող կմ սիրուց բխած։*
ՍԻՐԱԳԻՆ, ած. մկ. *Սիրով լի։*
ՍԻՐԱԳԻՐ, գ. *Սիրոյ գիր։*
ՍԻՐԱԴՐՈՒԺ, ած. *Իր սիրուն դըժող։*
ՍԻՐԱՁԵՂ, **ՍԻՐԱՁԵՂՈՒՆ**, ած. *Սիրով զեղուած, սիրալիր։*
ՍԻՐԱՁԵՂԾ, ած. *Սէրը զեղծման հասցնող։*
ՍԻՐԱԺՊԻՏ, ած. *Սէր արտայայտող ժպիտով։*
ՍԻՐԱԼԻՐ, ած. *Սիրով լի, սէր արտայայտող։*
ՍԻՐԱԽՆՁՈՐ, Տ. *Ոսկեխնձոր։*
ՍԻՐԱԽՕՍԵԼ, բ. *Սիրով խօսել մէկի հետ։*
ՍԻՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սիրախօսելը։*
ՍԻՐԱԿԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բարեսէր կամք։*
ՍԻՐԱԿԱՆ, ած. *Սէր արտայայտող։*
ՍԻՐԱԿԱՆԳՕՏԻ, գ. Տ. *Ծիածան։*
ՍԻՐԱԿԱՐԿԱՉ, Տ. *Սիրաձայն։*
ՍԻՐԱԿԱՐՕՏ, ած. *Սիրոյ եւ կարօտի առարկայ։*
ՍԻՐԱԿԷԶ, Տ. *Սիրավառ։*
ՍԻՐԱԿՑՈՐԴ, ած. *Սիրով իրար հետ կապուած՝ միացած։*
ՍԻՐԱՀԱԼԱԾ, ած. *Սիրուց հալածուած։*
ՍԻՐԱՀԱՄԲՈՅՐ, ած. *Սիրոյ համբոյրով։*
ՍԻՐԱՀԱՐ, ած. գ. *Նա որ զարկուած է միւս սեռին պատկանող անհատի սիրով։* Նման. *Շատ սիրող։*
ՍԻՐԱՀԱՐԱԿԱՆ, ած. *Սիրահարին յատուկ։*
ՍԻՐԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սիրահարուած լինելը։*
ՍԻՐԱՀԱՐՈՒՄ, գ. *Սիրահարուելը։*
ՍԻՐԱՀԱՐՈՒԵԼ, բ. *Միւս սեռին պատկանող անհատի սիրովը զարկուել։* Նման. *Շատ հաւանել։*
ՍԻՐԱՁԱՅՆ, ած. *Սիրելի ձայն կմ անուն ունեցող։*
ՍԻՐԱՄԱՅՐ, ած. կմ գ. *Մօրը սիրելի կմ մայրասէր։*
ՍԻՐԱՄԱՆ, գ. *Սիրոյ աման։*
ՍԻՐԱՄԱՐԳ, (փխկ.) *Սիրամարգ։* գ. (Կենդ.) *Բուն հաւերի կարգին պատկանող գեղեցիկ մեծ թռչուն։*
ՍԻՐԱՄԱՐԳԱՇԱՏ, ած. *Որտեղ շատ սիրամարգ կայ։*
ՍԻՐԱՄԵԾԱՐ, ած. *Սիրելի եւ մեծարելի։*
ՍԻՐԱՅԱՐՄԱՐ, ած. *Սէր յարմարեցնող։*
ՍԻՐԱՅԻՆ, ած. *Շատ սիրելի, սիրական։*
ՍԻՐԱՅՈՅԶ, ած. *Սիրով յուզուած։*
ՍԻՐԱՅՈՐԴՈՐ, ած. *Որտեղ յորդ՝ առատ սէր կայ։*
ՍԻՐԱՅՕԺԱՐ, ած. *Սիրով եւ յօժարութեամբ եղած։*
ՍԻՐԱՅՕԺԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սիրայօժար լինելը։*
ՍԻՐԱՆՈՒՐԲ, ած. *Նուրբ եւ սիրելի։*
ՍԻՐԱՇԱՀԵԼ, բ. *Սիրալիր խօսքերով՝ պատիւներով մէկի սիրտը շահել։*
ՍԻՐԱՇԱՀՈՂԱԿԱՆ, ած. *Սիրաշահելու ձեւով։*
ՍԻՐԱՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սիրաշահելը։*
ՍԻՐԱՈՂՈՂ, ած. *Սիրով ողողուած։*
ՍԻՐԱՊԱՏԱՐ, ած. *Սիրով լիքը։*
ՍԻՐԱՋԱՆ, ած. *Սիրով ու ջանքով եղած։*
ՍԻՐԱՍԼԱՑ, ած. *Սիրով սլացող։*
ՍԻՐԱՄՆՈՒՆԴ, **ՍԻՐԱՄՈՒՆ**, ած. *Սիրով սնուցուած։*
ՍԻՐԱՍՏՈՒԱԾ, ած. *Աստծուն սիրելի։*

ՍԻՐԱՎԱՌ, ած. *Սիրով վառուած՝ սիրակէզ:*
ՍԻՐԱՎԷՃ, գ. *Սիրոյ վէճ:*
ՍԻՐԱՎԷՊ, գ. *Վիպական գրուածք, որի գլխաւոր նիւթն է մի սիրային արկածի կմ սիրահարութեան նկարագրութիւնը:*
ՍԻՐԱՏԱՆՋ, ած. *Սիրուց տանջուած:*
ՍԻՐԱՏԱՐՓ, ած. *Սիրով ու տարփանքով լի:*
ՍԻՐԱՏԵՆՉ, ած. *Սիրով եւ տենչանքով լի:*
ՍԻՐԱՏԽՈՒՐ, ած. *Սէր եւ տխրութիւն արտայայտող:*
ՍԻՐԱՏՈՄՍ, գ. *Տոմս, որով մէկը իր սէրն է արտայայտում միւս սեռի անհատին, սիրագիր:*
ՍԻՐԱՏՈՉՈՐ, ած. *Սիրուց տոչորուած: Սիրով այրուող, սիրակէզ:*
ՍԻՐԱՐԿԱԾ, ած. գ. *Սիրոյ արկած:*
ՍԻՐԱՐԿՈՒ, ած. *Մէկի կմ մի քանի վրայ սէր ձգող:*
ՍԻՐԱՑՆՑՈՒՂ, ած. (բնստ.): *Սէր սըփռող, տարածող:*
ՍԻՐԱՓԱՓԱԳ, Տ. *Սիրայօժար:*
ՍԻՐԱՔԱՂՑ, ած. *Սիրելու քաղց ունեցող:*
ՍԻՐԴ, գ. *Եղեմնաբեր բարակ քամի:*
ՍԻՐԵԼ, բ. *Սէր զգալ անձի մը հանդէպ կմ դէպի միւս սեռի անհատը: Սիրային յարաբերութիւն ու-*
նենալ: Հաճոյք՝ բաւականութիւն զգալ:
ՍԻՐԵԼԱԲԱՐ, մկ. *Սիրելով, սիրելութեամբ:*
ՍԻՐԵԼԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Աւելի սիրելի:*
ՍԻՐԵԼԻ, ած. *Այն անձը, որին մէկը սիրում է: Մտերիմ, Հաճելի, Սիրուած անձը:*
ՍԻՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սիրելի լինելը:*
ՍԻՐԵԼԻՕՐԷՆ, բ. *Սիրուած:*
ՍԻՐԵՄ-ՍԻՐԷ, Տ. *Սիրի-սիրի:*
ՍԻՐԵՐԳ, գ. *Երգ՝ բանաստեղծութիւն:*
ՍԻՐԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սիրերգ:*
ՍԻՐԻԱՄԷՏ, ած. *Սիրիային հակուած:*
ՍԻՐԻ-ՍԻՐԻ, գ. (Բուս.) Տ. *Անթառամ:*
ՍԻՐՈՂ, ած. Ներկ. դերբ. *Սիրել՚ի, նա որ սիրում է:* գ. *Տարփածու:*
ՍԻՐՈՂԱԲԱՐ, մկ. *Սիրաբար:*
ՍԻՐՈՂԱԿԱՆ, ած. *Ոչ մասնագիտական: Ոչ արհեստավարժ:*
ՍԻՐՈՂԱՅԻՆ, ած. *Սիրողին յատուկ:*
ՍԻՐՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անարհեստավարժութիւն:*
ՍԻՐՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սիրողական լինելը:*
ՍԻՐՈՎՆԱԼ, բ. *Սիրով լինել մէկի հետ:*
ՍԻՐՈՒՀԻ, գ. *Կին, որի հետ մէկը կենակցում է առանց ամուսնացած լինելու, տարփուհի:*
ՍԻՐՈՒՆ, ած. *Սէր ունեցող:*
ՍԻՐՈՒՆԱԴԷՄՔ, ած. *Սիրուն դէմք ունեցող:*
ՍԻՐՈՒՆԱՆԱԼ, բ. *Սիրուն դառնալ:*
ՍԻՐՈՒՆԱՏԵՍ, ած. *Սիրուն տեսքով:*
ՍԻՐՈՒՆԻԿ, ած. (Փաղաքշ.) *Փոքր եւ սիրուն, սիրելի:*
ՍԻՐՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սիրուն լինելը:*
ՍԻՐՍԻՐԱՏԵԼ, բ. *Իրար սիրել:*
ՍԻՐՈՒՏԵԼ, բ. *Իրար սիրել, սիրսիրատել:*
ՍԻՐՏ, գ. (Կազմախ.) *Մկանային անօթ:*
ՍԻՐՏԽԱՌՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սիրտը խառնուելը, փսխելու տրամադրութիւնը:*
ՍԻՐՏԽԱՌՆՈՒՔ, գ. *Սիրտը խառնելը, ործկալը:*
ՍԻՐՏԿՈՏՐՈՒՄ, ած. *Սիրտ կոտրող:*
ՍԻՐՏՄԱՇՈՒԿ } Տ. *Սրտամաշ:*
ՍԻՐՏՄԱՇՈՒՑ }
ՍԻՐՏՄԱՇՈՒՔ, Տ. *Սրտամաշուք:*
ՍԻՐՏՑԱՒԱՆՔ, ած. *Սիրտ ցաւեցնող:*
ՍԻՒԻԿ, ած. *Ատամների միջից սուսուացնելով խօսող:*
ՍԻՒՈՒՅՏՍ, գ. (Երաժ.) *Երաժշտական գրուածք՝ բաղկացած մի քանի տարբեր*

բնաւորութեան մասերից:
ՄԻԻՆ, գ. *Գլանաձեւ զերան:*
ՄԻԻՆԱԲԱՐՁ, ած. *Միւների վրայ զե- տեղուած:*
ՄԻԻՆԱԲՆԱԿ, ած. *Միւնի վրայ բնակող:*
ՄԻԻՆԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Միւնի վրայ բնակուելը:*
ՄԻԻՆԱԳԻՐ, գ. *Հայերէն ծածկագրու- թեան մի ձեւ:*
ՄԻԻՆԱԳԼՈՒԽ, գ. *Միւնի գլուխը:*
ՄԻԻՆԱԶԱՐԴ, ած. *Միւների շարքով զարդարուած:*
ՄԻԻՆԱԽԱՐԻՍԽ, գ. *Միւնի յենարան:*
ՄԻԻՆԱԿ, գ. *Փոքր սիւն:*
ՄԻԻՆԱԿԱԽԱՂ, գ. *Մանկական խաղ:*
ՄԻԻՆԱԿԱՆ, ած. *Միւնիքի:*
ՄԻԻՆԱԿԵԱՑ, ած. *Միւնի վրայ ապրող:*
ՄԻԻՆԱՁԵՒ, ած. *Միւնի նմանութիւն ունեցող:*
ՄԻԻՆԱՇԱՐՔ, գ. *Մէկը միւսի մօտ ուղիղ գծով, որոշ հեռաւորութեամբ կան- գնեցրած սիւներ:*
ՄԻԻՆԱՊԱՏ, ած. *Միւներով պատած, չորս կողմը սիւներ կանգնեցրած:*
ՄԻԻՆԱՊԱՏԳԱՄԲ, գ. *Միւների վրայ կառուցուած պատշգամբ:*
ՄԻԻՆԱՏԱԿ, գ. մկ. *Միւնի տակ:*
ՄԻԻՆԱԻՈՐ, ած. *Միւն կմ սիւներ ունե- ցող:*
ՄԻԻՆԵԱԿ, Տ. *Միւնակ:*
ՄԻԻՆԻՔՈՍԱԿԱՆ, ած. *Անընդհատ՝ չընդմիջուող:*
ՄԻԻՆՔԱՐ, գ. *Քարի բեկոր:*
ՄԻԻՔ, Տ. *Միք:*
ՄԻՔ, գ. *Թեթեւ ախորժելի քամի, զեփիւռ:*
ՄԼԱՆԱԼ, բ. *Թափով՝ արագութեամբ թռչել: Խոյանալ:*
ՄԼԱՑԻԿ, ած. *Մլացող:*
ՄԼԱՑՈՒՄ, գ. *Մլանալը:*
ՄԼԱՑՔ, գ. *Մլանալը, սլացում: Խոյանք:*
ՄԼԱՒՈՆԱԿԱՆ, ած. *Հնդեւրոպական ցեղ:*
ՄԼԱՒ(ՈՆ)ԱԳԷՏ, ած. մկ. *Մլաւոնական լեզուների մասնագէտ:*
ՄԼԱՒՈՆԵՐԷՆ, ած. մկ. գ. *Մլաւոնների լեզուով, սլաւոնների լեզուն:*
ՄԼԱՔ, գ. *Նետի՝ նիզակի սուր ծայր:*
ՄԼԱՔԱԼԵԶՈՒ, ած. *Որի լեզուն սլաքի է նման:*
ՄԼԱՔԱՊԻՆԴ, ած. *Պինդ՝ սլաք ունեցող:*
ՄԼԱՔԱՎԱՐ, ած. գ. *Երկաթուղու պաշ- տօնեայ, որ կառավարում է սլաքները:*
ՄԼԱՔԱՐԳԵԼ, ած. *Մլաքն արգելող:*
ՄԼԱՔԱՒՈՐ, ած. *Մլաք ունեցող:*
ՄԼԵԼ, բ. *Ոտքը սայթաքել:*
ՄԼԹՐԻԿ, ած. *Ճարպիկ:*
ՄԼԻԿ, գ. *Թարմ՝ կանաչ լոբիա:*
ՄԼԻԿ, ած. *Ճարպիկ, աչքաբաց:*
ՄԼԻՎԼԻ, գ. *Մի տեսակ խաղ:*
ՄԼԼԱԼ, բ. *Ընդհանրապէս՝ սահուն շար- ժում անել: Սահուն կերպով թըռ- չել: Մղղալ:*
ՄԼԼԱՆ, ած. *Որտեղ ոտքը սլլում է, լպրծուն:*
ՄԼԼԱՍԱՌՈՅՑ, գ. *Մլլան սառոյց:*
ՄԼԽՏՐԻԿ, ած. *Լպիրշ, աներես:*
ՄԼՄԲՈՒՆ, ած. *Մլլան:*
ՄԼՆԳԻ, ած. *Անհիւթ, անհամ:*
ՄԼՈՒԼ, գ. *Չոր ցուրտ, սառնամանիք:*
ՄԼՈՒՓ, գ. *Բրնձի մէջ պատահող մանր հատիկ:*
ՄԼՍԼԱԼ, բ. *Մեղմ քամի փչել:*
ՄԼՈՒԼԱԼ, բ. *Մլկուել:*
ՄԼՈՒԼԱԼ, բ. *Փայլփլել:*
ՄԼՈՒԼԱՆ, ած. *Միրուն:*
ՄԼՈՒԼԵԼ, բ. *Սուլել, ճլվլալ:*
ՄԼՈՒԼԻԿ, ած. *Փայլուն:*
ՄԼՈՒԼՈՒՆ, ած. *Մլսլացող:*
ՄԼՔԱՑՆԵԼ, Տ. *Մլլացնել:*
ՄԼՔՏԱԼ, բ. *Կամաց-կամաց քայլելով այս ու այն կողմը թափառել:*
ՄԼՔՏԻ, ած. *Պարապ-սարապ թափա- ռաշրջիկ:*

ՍԽԱԼ, գ. *Ընդհանրապէս՝ սխալուելը: Ուղիղ դատողութեան հակառակ: Իրականութեան անհամապատասխան գործ: Խաղերի մէջ՝ լաւ չհաշուած անյաջող քայլ: Լաւ չկշռադատուած, անարդար վճիռ:* Հկռ. *Ուղիղ, ճիշտ, շիտակ: Ոչ ճիշտ:*

ՍԽԱԼԱԲԱՐ, մկ. *Սխալմամբ:*

ՍԽԱԼԱԳԻՐ, ած. *Սխալ գրած:*

ՍԽԱԼԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Կանոնի հակառակ՝ սխալ գրութիւն:*

ՍԽԱԼԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Սխալ՚ի, աւելի սխալ:*

ՍԽԱԼԱԳՈՐԾ, ած. *Սխալներ գործող, յանցաւոր:*

ՍԽԱԼԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սխալներ գործելը:*

ՍԽԱԼԱԿԱՆ, ած. *Սխալներ պարունակող:*

ՍԽԱԼԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սխալական լինելը:*

ՍԽԱԼԱՆՔ, գ. *Սխալուելը:*

ՍԽԱԼԱՇԱՏ, ած. *Որտեղ սխալներ շատ կան:*

ՍԽԱԼԱՇԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սխալաշատ լինելը:*

ՍԽԱԼԱՑԻ, մկ. *Սխալ կերպով, սխալ:*

ՍԽԱԼԵԼ, բ. *Ջանց անել, անտես անել:*

ՍԽԱԼՄՈՒՆՔ, գ. *Սխալուելը:*

ՍԽԱԼՈՏ, ած. *Սխալներ պարունակող:*

ՍԽԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սխալ լինելը:*

ՍԽԱԼՈՒՄ, գ. *Սխալուելը:* մկ. *Սխալուելով:*

ՍԽՏՈՐ, գ. (Բուս.) *Շուշանազգիների կարգին պատկանող բոյս:*

ՍԽՏՈՐԱԹԵՐ, գ. *Սխտորի թեր՝ տերեւ:*

ՍԽՏՈՐԱՄԱՆ, գ. *Փայտէ փոքրիկ հաւանք, որի մէջ սխտորը ծեծում են:*

ՍԽՏՈՐԵԼ, բ. *Սխտոր խառնել կերակուրին:*

ՍԽՏՈՐԵԼ, (Ծաղր. *Սրդողել՚ից շինած),* բ. *Սրդողել:*

ՍԽՏՈՐՈՏ, ած. *Վրան սխտոր քսուած:*

ՍԽՐԱԳՈՐԾ, ած. *Սքանչելի՝ հիանալի բաներ գործող:*

ՍԽՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սխրագործ լինելը:* Հկռ. *Չարագործութիւն:*

ՍԽՐԱԼԻ, ած. *Սքանչելի: Պանծալի:*

ՍԽՐԱՆԱԼ, բ. *Սքանչանալ:*

ՍԽՐԱՆՔ, գ. *Սքանչացում, հիացում: Խիզախում:*

ՍԽՐԱՏԵՍԻ, ած. *Սխրալի՝ սքանչելի տեսք:*

ՍԽՐԱՒՈՐ, ած. *Սխրալի:*

ՍԿԱՀ, գ. *Մեծ բաժակ, թաս:*

ՍԿԱՀԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սկահագործ լինելը:*

ՍԿԱՀԱԿ, գ. *Փոքր սկահ: Ըմպանակ:*

ՍԿԱՀԱՁԵՒ, ած. *Սկահի ձեւ ունեցող:*

ՍԿԱՅԱԳՈՐԾ, ած. *Հսկաների շինած, կմ հսկայական:*

ՍԿԱՅԱՆՄԱՆ, ած. *Հսկայի նման:*

ՍԿԱՅԱՉԱՓ, ած. *Հսկայի չափով:*

ՍԿԱՆԴԻՆԱՒԵԱՆ, ած. *Սկանդինաւիային յատուկ:*

ՍԿԱՆԴԻՆԱՒՑԻ, ած. գ. *Սկանդինաւիայի բնիկ:*

ՍԿԱՌՒՏԱՊԵՏ, գ. *Սկառւտների ղեկավար:*

ՍԿԱՒԱՌԱԿ, գ. *Կերակուր ուտելու աման, պնակ:*

ՍԿԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Մետաղակերպ օքսիդների կարգին պատկանող հանքային նիւթ:*

ՍԿՌՒԵԼ, բ. *Սիկը՝ տիղմը տակը նըստել, պարզուել:*

ՍԿԵՊՏԻԿ, ած. *Նա որ հետեւող է սկեպտիկների վարդապետութեան: Նա որ կասկածով է վերաբերում երեւոյթների նկատմամբ:* Հկռ. *Դիւրահաւատ: Կասկածամիտ:*

ՍԿԵՊՏԻԿԱԲԱՐ, մկ. *Կասկածով:*

ՍԿԵՊՏԻԿԱԿԱՆ, ած. *Սկեպտիկին յատուկ:*

ՄԿԵՍՈՒՐ, գ. *Կնոջ համար իր ամուսնու մայրը:*
ՄԿԵՍՈՒՐՊԱՊ, Տ. *Սկեսրայր:*
ՄԿԵՍՐԱՅՐ, գ. *Սկեսուրպապ:*
ՄԿԵՍՐԱՐ, գ. *Կնոջ համար իր ամուսնու հայրը:*
ՄԿԵՍՐԱՆՔ, յոգն. գ. *Սկեսուրն իր ընտանիքով:*
ՄԿԵՐՑՕ, (Իտալ.) գ. (Երաժ.) *Կենդանի եւ արագ թափով եղանակ երաժշտութեան մէջ:*
ՄԿԶԲՆԱԲԱՆ, ած. *Սկզբի՝ հին ժամանակի:*
ՄԿԶԲՆԱԲԱՆԵԼ, բ. *Սկզբի՝ հնութեան մասին խօսել:*
ՄԿԶԲՆԱԲԱՐ, մկ. *Սկիզբ անելով:*
ՄԿԶԲՆԱԳԻՐ, ած. գ. *Հէնց սկզբում գրուած:*
ՄԿԶԲՆԱԳՈՅՆ, բաղդ. ած. *Աւելի հին, աւելի առաջ եղած:*
ՄԿԶԲՆԱԶԱՐԴ, ած. *Սկզբից զարդարուած:*
ՄԿԶԲՆԱԹԻՒ, ած. *Թուով առաջինը:*
ՄԿԶԲՆԱԺԱՌԱՆԳ, գ. *Սկզբից ի վեր ժառանգ:*
ՄԿԶԲՆԱԽՕՍՔ, գ. *Նախնական խօսք՝ նախաբան, բացման խօսք:*
ՄԿԶԲՆԱԾԻՆ, ած. *Սկզբում՝ ամենից առաջ ծնուած:*
ՄԿԶԲՆԱԿ, ած. *Սկիզբ:*
ՄԿԶԲՆԱԿԱՆ, ած. *Սկզբում եղած, սկզբի:*
ՄԿԶԲՆԱԿԱՆԱՊԷՍ, մկ. *Սկզբից ի վեր:*
ՄԿԶԲՆԱԿԻՑ, ած. *Միաժամանակ սկիզբ առած:*
ՄԿԶԲՆԱՀԱՅՐ, գ. (Կրօն.) *Սկզբի՝ առաջին հայրը:*
ՄԿԶԲՆԱՁԻՐ, ած. *Սկզբի՝ առաջին ձիրքը՝ պարգեւն եղող:*
ՄԿԶԲՆԱՂԲԻՒՐԱՅԻՆ, ած. *Սկզբնաղբիւրին յատուկ՝ վերաբերող:*
ՄԿԶԲՆԱՄԵԾԱՐ, Տ. *Նախամեծար:*
ՄԿԶԲՆԱՆԻՒԹ, գ. *Նախանիւթ:*
ՄԿԶԲՆԱՇՆՈՐՀ, ած. *Սկզբում՝ հէնց սկզբից շնորհուած:*
ՄԿԶԲՆԱՊԱՏԻՒ, ած. *Նախապատիւ, նախամեծար:*
ՄԿԶԲՆԱՊԱՏՃԱՌ, գ. *Բուն՝ առաջին պատճառը:*
ՄԿԶԲՆԱՊԷՍ, մկ. *Սկզբում:*
ՄԿԶԲՆԱՎԻՃԱԿԱՅԻՆ, ած. *Սկզբնավիճակին վերաբերող, սկզբնավիճակի:*
ՄԿԶԲՆԱՏԱՌ, գ. *Գրուածքում բառի առաջին տառը՝ գիրը:*
ՄԿԶԲՆԱՏԱՐՐ, գ. *Սկզբնական տարերք: Առաջին կազմիչ նիւթ:*
ՄԿԶԲՆԱՏԵՍԻԼ, գ. *Սկզբնական տեսիլ:*
ՄԿԶԲՆԱՏԻՊ, ած. գ. *Նախատիպ, բուն օրինակ:*
ՄԿԶԲՆԱՏՊՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սկզբնատիպ լինելը:*
ՄԿԶԲՆԱՒՈՐ, ած. *Սկիզբ ունեցող:* Հկռ. *Անսկիզբ:*
ՄԿԶԲՆԱՒՈՐԵԼ, բ. *Սկիզբ դնել մի բանի:*
ՄԿԶԲՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սկսելը, սկսուելը, սկիզբ դնելը:*
ՄԿԶԲՆԱՔԱՅԼ, գ. *Սկզբնական քայլ:*
ՄԿԶԲՈՒՆՔ, գ. *Սկզբնական՝ տարրական կանոններ: Հիմնական բարոյական կանոններ:*
ՄԿԶԲՈՒՆՔԱՅԻՆ, ած. *Սկզբունքի վերաբերեալ:*
ՄԿԶԲՈՒՆՔԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սկզբունքային լինելը:*
ՄԿԻ, մկ. *Իսկի, բոլորովին:*
ՄԿԻԶԲ,
ՄԿԻԶԲՆ, գ. *Ընդհանրապէս՝ առաջին ծայր տեւողութիւն՝ տարածութիւն ունեցող բաների:* Հկռ. *Վերջ, վախճան: Այն կէտը, որտեղից ծագում է կմ որտեղ առաջին անգամ երեւան է գալիս մի բան:* Փոխ. *Ծագում, պատճառ:* մկ. *Սկսելիս:*
ՄԿԻԼԼԱՅ, *դիցաբ. մէջ՝ առասպելական*

հրէշ:
ՍԿԻՀ, գ. (Եկեղ.) *Եկեղեցիներում՝ արծաթեայ անօթ: Պատարագի բաժակ:*
ՍԿԻԻԹԱԿԱՆ, ած. *Սկիւթացիներին յատուկ, վերաբերեալ:*
ՍԿԻԻԹԱՑԻ, ած. գ. *Հին ժողովուրդ թուրք-թաթարական ցեղից:*
ՍԿԻԻԹԻԿՈՆ, ած. գ. *Սկիւթական ակն, զմրուխտ:*
ՍԿԻԻՌ, գ. (Կենդ.) *Կրծողների կարգին պատկանող փոքր կենդանի երկայն՝ թաւամազ պոչով:*
ՍԿԻԻՌԱԿԱՆ, ած. (փխբ.): *Սկիւռին բնորոշ:*
ՍԿԻՒՏԱՂ, գ. *Խարազան, ցուպ:*
ՍԿԼԻԿ, գ. *Երկնքից տեղացող նիւթ:*
ՍԿՈՐԴՕՆ, գ. *Վայրի սխտոր:*
ՍԿՈՒՆՔՍ, գ. (Կենդ.) *Կզաքիսների ցեղին պատկանող կենդանի:*
ՍԿՈՒՏԵՂ, գ. *Ափսէ, սկաւառակ: Մատուցարան:*
ՍԿՌԵԼ, բ. *Հուպ տալ, խեղդել:*
ՍԿՌՏԱԼ, բ. Տ. *Ջկռտալ:*
ՍԿՌՏԱՆՔ, Տ. *Ջկռտոց:*
ՍԿՍԱԿԱՆ, ած. *Սկիզբ ունեցող, սկզբնաւոր, սկսուած:*
ՍԿՍԵԼ, բ. *Սկիզբ դնել մի բանի, ձեռք զարկել: Առաջին քայլերն անել:*
ՍԿՍԿԱԼ, բ. *Ունեցածի վրայ դողալ: Զգուշութեամբ պահել:*
ՍԿՍՆԱԿ, ած. գ. *Նոր սկսող:* (Կրօն.) *Նոր վանք մտած կրօնաւոր:*
ՍԿՍՈՒՄ, գ. *Սկսելը:*
ՍԿՍՈՒԱԾ, գ. *Սկսելը, սկզբնաւորութիւն:*
ՍԿՏԵՂԱՋԵԻ, ած. *Սկուտեղի ձեւ ունեցող:*
ՍԿՐԹԵԼ, բ. *Ձեռքը սողացնելով կմ սահեցնելով մի բան հեռացնել տեղից: Ճողոպրել, օձիքն ազատել:*
ՍԿՐԹԵԼ, նբ. *Քերթել, մորթը հանել:*
ՍԿՐԹՈՒԿ, գ. *Քերծուածք:*
ՍԿՐՏԱՆՔ, Տ. *Ջկռտալ:*
ՍՂԱԲԱՐ, մկ. *Քիչ անգամ:*
ՍՂԱԳԻՐ, ած. գ. *Սղագրող, սղագրութեամբ գրող: Համառօտ գրող:*
ՍՂԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Սղագրութեան յատուկ: Սղագրութեամբ գրուած:*
ՍՂԱԳՐԵԼ, բ. *Սղագրութեամբ գրել:*
ՍՂԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արագագրութեան մի ձեւ:*
ՍՂԱԼ, բ. *Շրթունքներով սուլել:*
ՍՂԱԼԱՓԱՅՏ, գ. *Սղալելու փայտ:*
ՍՂԱԼԵԼ, բ. *Կոկել, յարդարել:*
ՍՂԱԿԻ, մկ. *Սուղ կերպով:*
ՍՂԱՁԱՅՆ, ած. *Սուղ՝ քիչ ձայն կմ հընչիւն ունեցող:*
ՍՂԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սղաձայն լինելը:*
ՍՂԱՆԱԼ, բ. *Սուղ դառնալ:*
ՍՂԱՊԷՍ, Տ. *Սղաբար:*
ՍՂԱՎԱՃԱՌ, ած. *Թանկ գնով վաճառող:*
ՍՂԱՎԱՃԱՌՈՒՄ, գ. *Թանկ գնով ծախելը:*
ՍՂԱՎԵՐՋ, գ. *Յունական հին տաղաչափութեան մէջ՝ երկու կարճ վանկից բաղկացած չափ:*
ՍՂԵԼ, բ. *Ընդհանրապէս՝ կարճացնել:* բ. *Պակասել:* Տ. *Սղանալ: Համառօտել:*
ՍՂԻՆ, գ. *Սառոյցի շատ բարակ խաւ:*
ՍՂԿԵԼ, բ. *Կարծր նիւթը մի ծանր բանով պինդ շփելով՝ տրորելով մանրացնել: Ծեծ տալ: Մանրել, փոշի դարձնել:*
ՍՂԿՌՏԵԼ, բ. *Բոլորովին մանրել:*
ՍՂՂԱԼ, բ. *Սառոյցի վրայ ոտները սողացնելով սահել:*
ՍՂՂԱՆ, գ. *Սահնակ:*
ՍՂՄԻԼ, նբ. *Նեղ տեղի մէջ տեղաւորուիլ:*
ՍՂՆՈՑ, ած. *Սուղ գնանոց:*
ՍՂՈԽ, գ. *Ջրի երեսը կապած բարակ սառոյց:*
ՍՂՈԽԵԼ, բ. *Կաւէ ամանի՝ խոնաւու-*

թիւնից (սառչելուց ու լկելուց) փչրուել:
ՍՂՈՄԿԵԼ, Տ. *Սողոսկել:*
ՍՂՈՄԿՈՒՆ, գ. (Կենդ.) *Կարճալեզուների ցեղին պատկանող մողէս, օձի նման, առանց ոտների:*
ՍՂՈՑ, գ. *Սղելու գործիք:*
ՍՂՈՑԱԲԵՐԱՆ, ած. *Սղոցի նման բերան ունեցող:*
ՍՂՈՑԱՁԵՒ, ած. մկ. *Սղոցի ձեւ ունեցող:*
ՍՂՈՑԱՁՈՒԿ, գ. (Կենդ.) *Շքթակների ցեղին պատկանող ձուկ:*
ՍՂՈՑԱՐԱՆ, գ. *Գործարան, որտեղ մասնաւոր սարքով գերաններից տախտակներ են ձեւում:*
ՍՂՈՑԱՓՈՇԻ, գ. *Սղոցի աշխատելու ժամանակ առաջացող փոշի:*
ՍՂՈՑԵԼ, բ. *Սղոցով կտրել:*
ՍՂՈՑԻ, գ. (Բուս.) *Կաղնիների մի տեսակը, մազոտ տերեւներով եւ անկոթուն պտուղներով:*
ՍՂՈՑԻՉ, ած. գ. *Նա որ սղոցում է:*
ՍՂՈՑՈՒԱԾՔ, գ. *Սղոցելը:*
ՍՂՈՑՈՒԿ, ած. *Սղոցուած:*
ՍՂՈՑՈՒՔ, գ. *Փայտի թեփ:*
ՍՂՈՑՈՒՄ, գ. *Սղոցելը:*
ՍՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սուղ լինելը, պակասութիւն: Թանկութիւն: Ձայնաւորի կմ վանկի կարճ լինելը:*
ՍՂՈՒՄ, գ. *Սղելը: Հնչիւնային կրճատում:*
ՍՂՈՒՆ, գ. *Սղալու ձայնը:*
ՍՂՈՒՆ ՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Արիւնաքար կմ կարմրաքար:*
ՍՂՈՒՆ, ած. *Սլլան:*
ՍՂՐՏՈՒՔ, գ. *Կերակրի ամանի քերանքը:*
ՍՂՕՆ, գ. *Հալուող սառոյցի կտորներ:*
ՍՄԱԼ՚ՏԻՆ, գ. (Հանք.) *Մետաղական խառնուրդ անագի գոյնով:*
ՍՄԲԱԿ, գ. *Եղջերային նիւթից թանձր եղունգ:*
ՍՄԲԱԿԱԳՆԱՑ }
ՍՄԲԱԿԱԿՈԽ } ած. *Սմբակներով ոտնակոխ եղած:*
ՍՄԲԱԿԱԿՈԽԵԼ, բ. *Սմբակակոխ լինել:*
ՍՄԲԱԿԱՒՈՐ, ած. *Սմբակ ունեցող:*
ՍՄԲՈՒԿ, Տ. *Դդումի տեսակի բանջար:*
ՍՄԵՂԿԵԼ, բ. *Մեղկանալ:*
ՍՄԵՌ, գ. *Ձաւարի՝ կորկոտի՝ բրնձի եւն մանրուք:*
ՍՄԻՆԴ, գ. *Մանր ձաւար:*
ՍՄԻՆԴՐ, Տ. *Սիմինդր:*
ՍՄԿԵԼ, գ. *Սմքել: Խեղճանալ, չորանալ:*
ՍՄՆԴՐԻԿ, գ. *Սիմինդ:*
ՍՄՈԿԻՆԳ, գ. *Պիջակի մի տեսակ, սեւ մահուդից:*
ՍՄՍԱՐ, ած. մկ. *Զգոյշ:*
ՍՄՍԵՂՈՒԿ, ած. *Տակից չարութիւն անող:*
ՍՄՍՄԱՑ, գ. *Բարակ զաւազան:*
ՍՄՍՄՈՒԿ, գ. *Պարի մի տեսակ:*
ՍՄՍՄՈՒԿ, գ. *Բթամատի դուրս ցցուած յօդը:*
ՍՄՐՈՒԿ, գ. *Մանր ջարդած ցորեն:*
ՍՄՔԵԼ, բ. *Ընդհանրապէս՝ կուչ գալ, փոքրանալ: Չորանալ: Հկռ. Ուռչել: Ճլորել: Մարմնի ուռեցքի իջնելը: Կուչ գալ, նիհարել:*
ՍՄՔԵՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Սմքել՚ի,* նոյն նշ.:
ՍՄՔՈՒԿ, ած. *Սմքած: Չորցած, խեղճացած:*
ՍՆԱԲԱՆ, Տ. *Ընդվայրախօս: Անիմաստ խօսող:*
ՍՆԱԳԴԱԿ, գ. *Սիւնի գդակ: Խոյակ:*
ՍՆԱԿՈՒՇՏ, գ. *Կողէրածի մասը:*
ՍՆԱՀԱՒԱՏ, Տ. *Սնոտիապաշտ:*
ՍՆԱՄԷՋ, ած. *Որի մէջը դատարկ է:*
ՍՆԱՄԻՏ, ած. *Ունայնամիտ:*
ՍՆԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ունայնամտութիւն:*
ՍՆԱՆԿ, ած. *Առեւտրական անձ կմ*

հիմնարկ, որ ձախորդութիւնների կմ անզգոյշ գործառնութեան պատճառով անկարող է պարտքերը վճարել:

ՄՆԱՆԿԱՆԱԼ, բ. *Սնանկ դառնալ:*

ՄՆԱՆԿԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Սնանկանալ'ի:*

ՄՆԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. (Իրաւբ.) *Դրութիւնը այն առեւտրական անձի կմ հիմնարկի, որ ձախորդութիւնների կմ սեփական անզգուշութեան պատճառով մեծ կորուստներ է ունեցել:*

ՄՆԱՆՈՒՄ, գ. *Մնանելը:*

ՄՆԱՊԱՇՏ, Տ. *Սնոտիապաշտ:*

ՄՆԱՊԱՇՏՕՐԷՆ, մկ. *Իբրեւ սնապաշտ, սնոտիապաշտութեամբ:*

ՄՆԱՊԱՐԾ, ած. *Դատարկ բանի համար պարծեցող:*

ՄՆԱՊԱՐԾԱԿԱՆ, ած. *Սնապարծին եւ սնապարծութեան յատուկ:*

ՄՆԱՊԱՐԾԻԿ, Տ. *Սնապարծ:*

ՄՆԱՊԱՐԾԵԼ, բ. *Դատարկ բաներով պարծենալ:*

ՄՆԱՊԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սնապարծ լինելը:*

ՄՆԱՐ, գ. *Յենարան: Մահճի գլխակողմ:*

ՄՆԱՐՔ, գ. *Անկողինի գլխի կողմը:*

ՄՆԱՐԱԿԱԼ, ած. գ. *Անկողնի գլխի կողմից տախտակ:*

ՄՆԱՓԱՌ, ած. *Չնչին բաների մէջ փառք որոնող:*

ՄՆԱՓԱՌԱԲԱՐ, մկ. *Սնափառի պէս, սնափառութիւնից դրդուած:*

ՄՆԱՓԱՌԱԿԱՆ, ած. *Սնափառին յատուկ:*

ՄՆԱՓԱՌԵԼ, բ. *Սնափառ դառնալ:*

ՄՆԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սնափառ լինելը:*

ՄՆԳՈՅՐ, գ. *Երեսը ներկելու կարմիր ներկ:*

ՄՆԳՈՅՐԱՏԱԿ, գ. *Անգոյր տուող բոյսի արմատը:*

ՄՆԳՈՒՐԵԼ, բ. *Սնգոյրով ներկել:*

ՄՆԳՄՆԳԱՆ, ած. *Սնգսնգացող: Մէջքը անհարթ քալող:*

ՄՆԳՐԱԳՈՐԾ, ած. *Սնգոյր շինող:*

ՄՆԴԻԿ, գ. (Քիմ.) *Պարզ հեղուկ մետաղական մարմին: Սնդիկով ծածկել:*

ՄՆԴԽՏԵԼ, բ. *Մի բան շուտով թաքցնել:*

ՄՆԴԽՏԵԼ, բ. *Ծեծելով փոշիացնել:*

ՄՆԴԿԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սնդիկով բժշկութիւն:*

ՄՆԴԿԱՁՕՂ, գ. *Որեւէ մետաղի յարազօղը սնդիկի հետ:*

ՄՆԴԿԱԽԱՌՆ, ած. *Որի հետ սնդիկ է խառնուած:*

ՄՆԴԿԱՅԻՆ, ած. *Սնդիկին յատուկ:*

ՄՆԴՈՒԿ, գ. *Արկղ, պահարան: Դրամ պահելու արկղ, գանձարկղ:*

ՄՆԴՈՒՍ, գ. *Մետաքսեայ կտոր:*

ՄՆԴՈՒՍԱՓԱՅԼ, ած. *Սնդուսի փայլ ունեցող:*

ՄՆԴՈՒՍԵԱՑ, ած. *Սնդուսից պատրաստուած:*

ՄՆԴՈՒՍԵԼ, բ. *Սնդուսի պէս ողորկել՝ փայլեցնել:*

ՄՆԴՈՒՍՈՒՄ, գ. *Սնդուսելը:*

ՄՆԴՌԵԼ, բ. *Փափուկ նիւթերի ինքնին պնդել, ամրանալ: Ամուր կանգնել:*

ՄՆԵԼ, բ. Տ. *Սնուցանել: Սնունդ ստանալով մեծանալ: Նիւթ կմ ոյժ ստանալ մի տեղից:*

ՄՆԻԿ, գ. *Պէտք, կարիք, կարօտութիւն:*

ՄՆԻՆ, ած. *Սին, փուչ, դատարկ:*

ՄՆԿԱԳԼՈՒԽ, ած. *Սունկի գլխի նմանուող:*

ՄՆԿԱՍՏՂ, գ. (Կենդ.) Պոլիպների *ցեղը: Բազոտանի:*

ՄՆԿԵԼ, բ. *Պէտք ունենալ, կարօտութիւն քաշել:*

ՄՆԿՆԵՆԻ, գ. (Բուս.) *Կաղնիի մի տեսակը, որ բուսնում է հարաւային Եւրոպայում:*

ՄՆԿՈՒ-ԴՆԿՈՒ, մկ. *Այստեղից-այնտեղից:*

ՄՆԿՌՒԹԻՒՆ, գ. *Չքաւորութիւն:*
ՄՆԿՄՆԿԱԼ, բ. *Ցրտից դողդողալ: Սաստիկ փափազից դողալ:*
ՄՆԿՄՆԿԱՆ, ած. *Մնկմնկացողին յատուկ:*
ՄՆԿՏԱՏԵԼ, բ. *Հեծկլտալ:*
ՄՆՁԱՆ, գ. *Բուսական սոսնձային նիւթ:*
ՄՆՁԱՆԱԻՈՐ, ած. *Մնձան պարունակող:*
ՄՆՋԵՆԻ } գ. (Բուս.) *Վայրի սինին ցեղակից եւ շատ նման ծառ:*
ՄՆՋԻ
ՄՆՉՆԻ, գ. (Բուս.) *Վարդազգիների ընտանիքից փշոտ ծաղիկ:*
ՄՆՆԴԱԲԱՆ, գ. (բժշկ.): *Մննդակարգի հարցերով զբաղուող բժիշկ:*
ՄՆՆԴԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. (բժշկ.): *Մընդագիտական:*
ՄՆՆԴԱԲՈՅՍ, գ. *Մնունդ պարունակող բոյս:*
ՄՆՆԴԱԳՈՐԾ, ած. *Մնուցանող: Մնունդ արտադրելով զբաղող:*
ՄՆՆԴԱԳՈՐԾԵԼ, բ. *Մնունդ արտադրել:*
ՄՆՆԴԱԴՐԱՄ, գ. *Ապրուստի փող:*
ՄՆՆԴԱԹՈՒՆԱՒՈՐՈՒՄ, գ. *Մննդային թունաւորում:*
ՄՆՆԴԱԿԱՆ, ած. *Մնունդին յատուկ, վերաբերեալ:*
ՄՆՆԴԱԿԱՆՈՆ, գ. *Ուտելիքի հսկողութեան կանոնակարգ:*
ՄՆՆԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մննդական լինելը:*
ՄՆՆԴԱԿԻՑ, ած. *Միասին սնուող՝ կերակրուող: Միասին խնամարկուող՝ դաստիարակուող: Միասին սնուող:*
ՄՆՆԴԱԿՑԵԼ, բ. *Մննդակից լինել:*
ՄՆՆԴԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մննդակից լինելը: Միասին դաստիարակուելը:*
ՄՆՆԴԱՄԹԵՐՔ, գ. *Մթերք, որ ծառայում է սնունդի, պարէն:*
ՄՆՆԴԱՅԻՆ, ած. *Մնունդին յատուկ, վերաբերեալ:*
ՄՆՆԴԱՌԱԿԱՆ, ած. *Մննդառութեան յատուկ:*
ՄՆՆԴԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մնունդ առնելը:*
ՄՆՆԴԱՎՃԱՐ, գ. *Վճար սնունդի համար:*
ՄՆՆԴԱՏԵՍԱԿ, գ. *Մննդի տեսակ:*
ՄՆՆԴԱՐԱՐ, ած. *Մնունդ տուող:*
ՄՆՆԴԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մննդարար լինելը:*
ՄՆՈՏԻ, ած. *Մին, դատարկ, փուչ:*
ՄՆՈՏԻԱԳՈՐԾ, ած. *Որտեղ սնոտի՝ զուր՝ անօգուտ աշխատանք է կատարուում:*
ՄՆՈՏԻԱԽՈՐՀՈՂ, ած. *Մնոտի բաներ մտածող:*
ՄՆՈՏԻԱՊԱՇՏ, Տ. *Աւելորդապաշտ:*
ՄՆՈՏԻԱՊԱՏԻՐ, ած. *Մնոտի եւ պատրողական:*
ՄՆՈՏԻԱՋԱՆ, ած. *Ջրաջան, որի վրայ զուր աշխատանք է գործ դրւում:*
ՄՆՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մնոտի՝ փուչ՝ դատարկ լինելը:*
ՄՆՈՒՆԴ, գ. *Մնուցող՝ ամբողջութիւնը բոլոր նիւթերի: Ընդհանրապէս՝ կերակուր եւ ըմպելիք, կերած-խմածը: Խնամք:*
ՄՆՈՒՑԱԿԱՐԳ, գ. *Մնուելու կարգ:*
ՄՆՈՒՑԱՆԵԼ, բ. *Մնունդ տալ:* Նման. *Մատակարարել:*
ՄՆՈՒՑՈՂԱԿԱՆ, ած. *Մնուցանելու ընդունակ, սնուցանող:*
ՄՆՈՒՑԻՉ, ած. գ. *Նա որ սնուցանում է:*
ՄՆՈՒՑՈՂ, ած. *Մնուցանող, նա որ սնուցել է:*
ՄՆՈՒՑՈՂԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Մնուցող'ի:*
ՄՆՈՒՑՈՒՄ, գ. *Մնուցանելը, սնուցանուելը: Մնունդ մատակարարել:*
ՄՆՏԻԿ, Տ. *Մնդիկ:*
ՍՈԴԱ, գ. (Քիմ.) *Ածխաթթու նատր կմ բնածխատ նատրոնի:*
ՍՈԴՈՄԱԿԱՆ}

ՍՈԴՈՄԱՅԱԿԱՆ} *Պաղեստինի հին Սոդոմ քաղաքի անունից:* ած. *Սոդոմին յատուկ, վերաբերեալ:*

ՍՈԴՈՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սոդոմական ախտի տէր լինելը:*

ՍՈԴՈՄ-ԳՈՄՈՐ, գ. Փոխ. *Ապականութեան վայր:*

ՍՈԹ, ած. *Պինդ, կարծր:*

ՍՈԹ, գ. *Սահում:*

ՍՈԹԹԵԼ, Տ. *Սոթտել: Վեր ծալել:*

ՍՈԹԼԻԿ, ած. *Սահուն, լպրծոտ:*

ՍՈԹՈԹԻԿ, ած. *Լաւ հագնուած-կապուած:*

ՍՈԹՈԹ-ԿՈԿՈՂ, ած. *Պճնասէր, զարդասէր:*

ՍՈԹՏԵԼ, բ. *Շորի քղանցքը ծալել:*

ՍՈԼԱԽ, գ. *Մեղրի խորիսխ:*

ՍՈԽ, գ. (Բուս.) *Շուշանազգիների կարգին պատկանող բոյս:*

ՍՈԽԱԲԵՐ, ած. *Սոխարմատներ ունեցող:*

ՍՈԽԱԽ, *գ. Տ. Փողոց*:

ՍՈԽԱԿ, գ. (Կենդ.) *Բուն երգեցիկների ցեղին պատկանող փոքր թռչուն:*

ՍՈԽԱԿԱՁԱՅՆ, ած. *Սոխակի ձայն ունեցող:*

ՍՈԽԱՀԵՌԻՉ, գ. *Սոխարած:*

ՍՈԽԱՁԵՒ, ած. *Սոխի ձեւ ունեցող:*

ՍՈԽԱՐԱԾ, Տ. *Սոխռաց:*

ՍՈԽԱՍՏԱՆ, Տ. *Սոխնոց:*

ՍՈԽԱՐՄԱՏ, գ. *Բոյսի ստորերկրեայ ցօղուն:*

ՍՈԽԳԼՈՒԽ, ած. գ. *Ճաղատ:*

ՍՈԽԿՈՒՌ, ած. *Խեղանդամ:*

ՍՈԽՆՈՑ, գ. *Սոխ ցանած տեղ:*

ՍՈԽՈՒԿ, գ. (Բուս.) *Շուշանազգիների կարգին պատկանող բոյս:*

ՍՈԽՐԱԾ, գ. *Մանր կոտորած սոխ:*

ՍՈՂ, գ. *Սողալը:*

ՍՈՂԱԲԱՐ, մկ. *Սողալով:*

ՍՈՂԱԼ, բ. *Առանց ոտների օգնութեան՝ մարմնի երկայնութեամբ գետնի վրայ քարշ գալով շարժուել:* Հկռ. *Քալել, թռչել:* Փոխ. *Ստորանալ մէկի առաջ:*

ՍՈՂԱՆ, ած. գ. *Սողացող կենդանի:*

ՍՈՂԵԼ, բ. Տ. *Սողալ:*

ՍՈՂԸՆԾԱԿ, գ. *Սողնակի ծակ:*

ՍՈՂԻՆ, գ. (Կենդ.) *Խեցեմորթի մի տեսակ:*

ՍՈՂՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Կենդանաբանութեան մի մասը:*

ՍՈՂՆԱԿ, գ. *Փայտի ձող: Կողպէքի միջի լեզուակը:*

ՍՈՂՆԱԿԱՆ, ած. *Սողացող:*

ՍՈՂՈՄՈՆԻ, ած. *Խաղողի մի տեսակ:*

ՍՈՂՈՊԵԼ, բ. *Սողոսկել:*

ՍՈՂՈՍԿԵԼ, բ. *Սողալով ներս մտնել: Սահելով վէր ընկնել, գթել*:

ՍՈՂՈՍԿԻՉ, ած. *Սողոսկել տուող:*

ՍՈՂՈՍԿՈՏ, ած. *Որտեղ հեշտ է սողոսկել, լպրծուն:*

ՍՈՂՈՍԿՈՒՆ, ած. *Սողոսկոտ:*

ՍՈՂՈՒՄ, գ. *Սողալը:*

ՍՈՂՈՒՆ, ած. *Սողացող:*

ՍՈՂՍՈՂԱԼ, բ. *Այս եւ այն կողմը սողալ:*

ՍՈՂՍՈՂԻԿ, գ. *Մողէս:*

ՍՈՃԵՓԱՅՏ, գ. *Սոճու փայտ:*

ՍՈՃԻ, գ. (Բուս.) *Կոնաբերների կարգին պատկանող ծառ:*

ՍՈՄԱՌ
ՍՈՄԱՐ } գ. *Ընդեղէնների չափ:*

ՍՈՅԼ, գ. *Սուլելը, սուլում:*

ՍՈՅՆ, *Իբրեւ սաստկական ձեւ Այս՚ի: Իբրեւ գոյական, հէնց նոյն բանը: Այս, այս նոյն:*

ՍՈՅՆԱՆՄԱՆ, ած. *Սրա նման:*

ՍՈՅՆԳՈՒՆԱԿ, ած. մկ. *Այս տեսակ:*

ՍՈՅՆՊԷՍ, մկ. *Այսպէս:*

ՍՈՅՆՊԻՍԻ, ած. *Այսպիսի:*

ՍՈՆԻՃ, գ. (Բուս.) *Գորտնուկների կարգին պատկանող՝ հրանուկների ցեղից բոյս:*

ՍՈՆՈՊՐԻ, գ. (Բուս.) *Եղեւնիների*

ցեղին պատկանող ծառ:
ՍՈՆՔ, ած. *Լիքը՝ տռուզ մարմնով, ստուար: Գիրուկ:*
ՍՈՆՔԱՁԵՒ, ած. *Սոնք ձեւ ունեցող:*
ՍՈՆՔԱՆԱԼ, բ. *Սոնք դառնալ, առուզ-նալ: Գիրանալ:*
ՍՈՊՌ, ած. *Բիրտ, կոպիտ, անհամբոյր:*
ՍՈՊՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սոպռ լինելը:*
ՍՈՍ, գ. *Վաթսուն տարուայ շրջան:*
ՍՈՍԱԼ, բ. *Գիրութիւնից միսը վրան դողդողալ:*
ՍՈՍԵԼ, բ. *Վար թափուել:*
ՍՈՍԻՆՁ, գ. *Մածուցիկ նիւթ:*
ՍՈՍԿ, ած. *Լոկ, միայն: Ունայն, ապար-դիւն:* (Քրկն.) *Նուրբ (հնչիւն): Հկռ. Թաւ:* մկ. *Պարզապէս:*
ՍՈՍԿ, գ. *Սոսկում: Լոկ, միայն:*
ՍՈՍԿԱԲԱՐ, մկ. *Սոսկ կերպով:*
ՍՈՍԿԱԼ, բ. *Դողալ, ցնցուել: Զարհու-րել: Սարսափիլ:*
ՍՈՍԿԱԿԱՆ, ած. *Պարզ, անշուք, հա-սարակ:*
ՍՈՍԿԱԿԱՆ, ած. *Սոսկացնող:*
ՍՈՍԿԱՆԱԼ, բ. *Սոսկ դառնալ, թափուր դառնալ:*
ՍՈՍԿԱՊԷՍ, մկ. *Լոկ:*
ՍՈՍԿԱՎԻԹԽԱՐ, ած. *Սոսկալի մե-ծութեամբ:*
ՍՈՍԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սոսկ լինելը:*
ՍՈՍԿՈՒՄ, գ. *Սոսկալը:*
ՍՈՍՆՁԱԺԱՊԱՒԷՆ, գ. *Սոսնձով պատուած ժապաւէն:*
ՍՈՍՆՁԱԿԵՐ, ած. *Սոսինձ ուտող:*
ՍՈՍՆՁԱԿԵՐՊ, ած. մկ. *Սոսնձի նման:*
ՍՈՍՆՁԱՅԻՆ, ած. *Սոսինձին յատուկ:*
ՍՈՍՆՁԵԼ, բ. *Սոսնձով կպցնել՝ փակցնել:*
ՍՈՍՆՁԷ, ած. *Սոսնձից պատրաստ-ուած:*
ՍՈՍՆՁՈՒԿՆԵՐ, գ. (Բուս.) *Աստղածա-ղիկների դասին պատկանող բոյսերի կարգ:*
ՍՈՍՆՁՈՒՄ, գ. *Սոսնձելը:*
ՍՈՍՈՐԴ, գ. Տ. *Մակալեզու:*
ՍՈՍՈՐԴԱՏԱՊ, գ. *Սոսորդի բորբոքում:*
ՍՈՎ, գ. *Կենսամթերքների, մասնաւո-րապէս հացի մեծ պակասութիւն մի երկրում:* Նման. *Պակասութիւն:*
ՍՈՎԱԲԵԿ, ած. *Սովով զարկուած:*
ՍՈՎԱԼԼՈՒԿ, ած. *Սովից լլկուած: Տանջուած:*
ՍՈՎԱԾ, ած. *Ուտելու կարիք զգացող:*
ՍՈՎԱԾԱԲԱՐ, մկ. *Սովածի պէս:*
ՍՈՎԱԾԱՆԱԼ, բ. *Սոված դառնալ:*
ՍՈՎԱԾԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Սովածանա-լ'ի,* նոյն նշ.: *Անօթեցնել:*
ՍՈՎԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սոված լինելը:*
ՍՈՎԱԿԱՆ, ած. *Սոված, անօթի պա-հած:*
ՍՈՎԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սովահար լի-նելը:*
ՍՈՎԱՄԱՀ, ած. *Սովից մահացած: Սաստիկ սոված:*
ՍՈՎԱՄԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սովամահ լի-նելը:*
ՍՈՎԱՆԱԼ, բ. *Սովածանալ, սովել:*
ՍՈՎԱՍԱՏԱԿ, ած. *Սովից սատակած:*
ՍՈՎԱՍՊԱՆԴ, գ. *Սովի միջոցով մարդ-կանց միտումնաւոր ոչնչացնելը:*
ՍՈՎԱՏԱՆՋ, ած. մկ. *Սովից՝ անօթու-թենէ տանջուած:*
ՍՈՎԵԼ, բ. *Սովածանալ, քաղց զգալ: Անօթենալ:*
ՍՈՎԵՏ, *Խորհրդային իշխանութեան տեղական մարմինները:*
ՍՈՎԵՏԱԿԱՆ, ած. *Սովետներին յա-տուկ: Խորհրդային:*
ՍՈՎԽՈԶ, գ. *Պետական սոցիալիստա-կան գիւղատնտեսական ձեռնարկու-թիւն:*
ՍՈՎՈՐ, ած. *Ինչ բանի որ մարդ վար-ժըուել է: Վարժուած:*
ՍՈՎՈՐԱԲԱՐ, մկ. *Ըստ սովորութեան:*
ՍՈՎՈՐԱԿԱՆ, ած. *Ինչ բանի որ մարդ*

սովոր է։
ՍՈՎՈՐԱԿԻ, ած. *Սովորական։*
ՍՈՎՈՐԱՊԷՍ, Տ. *Սովորաբար։*
ՍՈՎՈՐԵԼ, բ. *Վարժուել մի բանի։ Ունակութիւն դարձնել։*
ՍՈՎՈՐՈՅԹ, գ. Տ. *Սովորութիւն։* (Ի-բաւբ.) *Որեւէ տեղում հին սովորութեամբ հաստատուած կանոն։*
ՍՈՎՈՐՈՎԻ, ած. *Սովորելով ձեռք բերուած։*
ՍՈՎՈՐՈՒԹԱԿԱՆ, ած. (Իրաւբ.) *Սովորոյթի վրայ հիմնուած։*
ՍՈՎՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Երկար կամ յաճախակի գործածութեամբ մի բանի վարժուելը։*
ՍՈՎՈՐՑՈՒԿ, ած. *Սովոր, վարժուած։*
ՍՈՎՐԵԼ, Տ. *Սովորել։*
ՍՈՎՐՈՒԿ, ած. *Սովոր, վարժուած։*
ՍՈՐ, գ. *Սորալը, սորալով իջնելը։ Ջաղացքարի տակից ալիւրի վիժելը։ Փեթակի դռնակից մեղուների դուրս գալը։*
ՍՈՐ, գ. *Ծակ, ճեղք։ Խոռոչ, անցք։*
ՍՈՐԱԼ, Տ. *Սորել։ Հոսիլ։*
ՍՈՐԱՄՈՒՏ, ած. *Ծակերը մտնող։*
ՍՈՐԱՆԻ, գ. *Երկբերանի մուրճ։*
ՍՈՐԵԼ, բ. *Սոր տալ, հոսել։*
ՍՈՐԵԼ, բ. *Ատամի տեղը ծակուել։*
ՍՈՐԵԿ, **ՍՈՐԷԿ**, գ. *Ընտիր խաղողի որթ։*
ՍՈՐԵԿ, գ. *Անորոշ տեսակի կարմ բոյս։*
ՍՈՐԽԻՆ, **ՍՈՐԽՈՒՆ** գ. *Ուռի ծառի մի տեսակ։*
ՍՈՐՆՋԱՆ, գ. *Ջնծաղիկի մի տեսակը։*
ՍՈՐՈՒՄ, գ. *Սորելը։ Հոսիլը։*
ՍՈՐՍՈՐԻԿ, գ. *Չորքոտանիների որկոր։*
ՍՈՐՍՈՐԵԼ, բ. *Հոսել։*
ՍՈՐՎԵԼ, Տ. *Սովորել։ Վարժիլ։*
ՍՈՐՎԵԼԻՔ, ած. գ. *Սովորելիք։*
ՍՈՐՔ, գ. *Արտերի մէջ մանր քարեր։*
ՍՈՐՔՈՒՏ, գ. *Արտերի մէջ սորքի հաւաքուած տեղը։*
ՍՈՑՅԱՆՑԱՅԻՆ, ած. *Հանրացանցին վերաբերող։*
ՍՈՑՓԱԹԵԹ, գ. (հպվ.)։ *Սոցիալական փաթեթ։*
ՍՈՒԱՂ, *բառերի մէջ պատահում է «ուտել», «կերած» նշ.։*
ՍՈՒԱՂ, ած. *Չարքաշ (գուցէ եւ քաղցած)։*
ՍՈՒԱՂԵԼ, բ. *Անօթութիւնից նուաղել՝ մարմրել։*
ՍՈՒԲՈՍ, գ. *Անորոշ տեսակի կենդանի։*
ՍՈՒԳ, գ. *Լաց ու կոծ։*
ՍՈՒԶԱԿ, ած. գ. *Ջրի տակ սուզուող մարդ։*
ՍՈՒԶԱԿԱՆ, ած. *Սուզելու կամ սուզուելու յատկութիւն ունեցող։*
ՍՈՒԶԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սուզական լինելը։*
ՍՈՒԶԱԿԷՏ, Տ. *Սուզական կէտ։*
ՍՈՒԶԱՆԱՒ, գ. *Սուզուող նաւ։*
ՍՈՒԶԱՆԱՒՈՐԴ, *Սուզանաւում ծառայող ծովային։*
ՍՈՒԶԱՆԵԼ, Տ. *Սուզել։*
ՍՈՒԶԵԼ, բ. *Ջրի կամ այլ հեղուկի խորքը ընկղմիլ։*
ՍՈՒԻՆ, գ. *Հրազէնի ծայրը անցուելիք՝ սրածայր երկաթի ձող։*
ՍՈՒԻՆԱՄԱՐՏ, գ. *Սուինով կռիւ։*
ՍՈՒԻՆԱՒՈՐ, ած. *Սուին կրող։*
ՍՈՒԼԵԼ, բ. *Բերանով, շրթունքները հուպ տալով, կամ որեւէ գործիքով սուր ձայն արձակել։*
ՍՈՒԼԹԱՆ, գ. *Ընդհանրապէս՝ մահմետական ազգերի թագաւոր։*
ՍՈՒԼԹԱՆԱԿԱՆ, ած. *Սուլթանին յատուկ։*
ՍՈՒԼԹԱՆԱՆԱԼ, բ. *Սուլթան դառնալ։*
ՍՈՒԼԹԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սուլթանի իշխանութիւնը՝ աստիճանը։*
ՍՈՒԼԻԿ-ՍՈՒՍՈՒՒԿ, ած. մկ. *Միամիտ, անհոգ։*
ՍՈՒԼԻՉ, գ. *Փոքրիկ գործիք, որի միջով*

փչելով սուլում են:
ՍՈՒԼՈՑ, գ. *Սուլելու ձայնը:*
ՍՈՒԼՈՒԼԻԿ, ած. *Սատանայի դէմքով:*
ՍՈՒԼՈՒՄ, գ. *Սուլելը:*
ՍՈՒԿԱՆ, գ. *Վերնաշապիկ:*
ՍՈՒԿԻ, գ. *Խոշոր եղջերաւոր անասունների ողնաշարի երկու կողմի փափուկ՝ թնթղուց միսը:*
ՍՈՒՂ, ած. *Քիչ, ոչ բաւական: Կարճ, համառօտ:* Փոխ. *Քիչ ճարուող, թանկ:* (Քրկն.) *Կարճ ժամանակ ունեցող:* Հկր. *Երկար:*
ՍՈՒՂԱԿԱՆ, ած. *Պարզական:*
ՍՈՒՂԱՀԱՒԱՏ, Տ. *Սակաւահաւատ:*
ՍՈՒՂՆԱԼ, (արեւմտահայ բարբ.), բ. *Թանկանալ:*
ՍՈՒՂՐՈՆ, գ. *Շուտ հասնող զարու մի տեսակ:*
ՍՈՒՂՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Սուղնալ'ի,* նոյն նշ.:
ՍՈՒՄԱԹ, գ. *Մեծ սփռոց:*
ՍՈՒՄԵՐԵՐԷՆ, մկ. ած. գ. *Այն լեզուն, որով գրուած են Բաբելոնի հնագոյն արձանագրութիւնները:*
ՍՈՒՆ, ած. *Փոքր:*
ՍՈՒՆԿՆ, գ. (Բուս.) *Ստորին բոյսերի առանձին դաս:* Տ. *Բորբոս:* (Ախտաբ.): *Սպնգային մսեղէն ուռոյց:* ած. *Փուճ:*
ՍՈՒՆՆԻ, ած. գ. *Մահմետական, որ Կուրանի հետ միաժամանակ ընդունում է սուննաները:*
ՍՈՒՍ, մկ. *Լուռ, առանց ձայն հանելու: Սուս ու փուս:*
ՍՈՒՍԱՄ, Տ. *Քունջութ:*
ՍՈՒՍԱՄԲԱՐ, գ. (Բուս.)*Անուշահոտ ուտելի բոյս զամբիւղաւորների կարգից:*
ՍՈՒՍԱՆԱԿ, գ. (Ախտաբ.) *Սեռային խիստ վարակիչ հիւանդութիւն:*
ՍՈՒՍԵՐ, գ. Տ. *Սուր (զործիք):*
ՍՈՒՍԵՐԱԶԷՆ, ած. *Սրով զինուած:*
ՍՈՒՍԵՐԱԾԱՂԻԿ, Տ. *Թրաշուշան, Հիրիկ:*
ՍՈՒՍԵՐԱԿԱՑ, ած. գ. *Սուրը ձեռքին կանգնած:*
ՍՈՒՍԵՐԱԿԻՐ, ած. *Սուր կրող:*
ՍՈՒՍԵՐԱՀԱՐ, ած. *Սրով զարկուած՝ սպանուած:*
ՍՈՒՍԵՐԱՁԵՒ, ած. *Սրի ձեւ ունեցող:*
ՍՈՒՍԵՐԱՁԻԳ, ած. *Սուր քաշող (մէկի վրայ):*
ՍՈՒՍԵՐԱՄԱՐՏ, ած. Տ. *Սուսերով մարտնչիլ, սրամարտ:*
ՍՈՒՍԵՐԱՄԱՐՏԵԼ, բ. *Սրերով կռուել:*
ՍՈՒՍԵՐԱՄԱՐՏԻԿ, ած. *Սրով կռուող:*
ՍՈՒՍԵՐԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրերով կռիւ:*
ՍՈՒՍԵՐԱՄԵՐԿ, ած. մկ. *Սուրը մերկացրած:*
ՍՈՒՍԵՐԱՒՈՐ, ած. *Սուր ունեցող:*
ՍՈՒՍԵՐԱՒՈՐ, ած. *Սուր ունեցող:*
ՍՈՒՍՈՒՆԻԿ, ած. *Սուսուլիկ կմ սուր քթով:*
ՍՈՒՍ (ՈՒ) ՓՈՒՍ, ած. մկ. *Բոլորովին լուռ:*
ՍՈՒՍՐ, գ. *Հողի նման փուխր նիւթ կարմիր գոյնով:*
ՍՈՒՏ, ած. *Ճշմարտութեան հակառակ:* Հկր. *Իսկական: Ոչ ուղիղ: Ուրիշի անունով երեւան եկող: Կեղծ: Ոչ ուղիղ: Ստախօս: Սուտ խօսք:* (Փոխ.) *Խաբեբայ, կեղծաւոր:*
ՍՈՒՏԱԿ, գ. *Անորոշ տեսակի ծառ:*
ՍՈՒՏԱԿ, գ. (Հանք.) *Կորունդների կարգին պատկանող թանկագին քար:*
ՍՈՒՏԱԿԱՑ, գ. *Մեղուից աւելի մեծ ճանճ:*
ՍՈՒՏԱԿԱՍՊԱՍ, ած. *Շողոքորթ, կեղծաւոր:*
ՍՈՒՏԱՄԵՌՈՒԿ, Տ. *Սուտմեռուկ:*
ՍՈՒՏԱՆՈՒՆ, ած. *Նա որ մի անուն կրում է ստութեամբ:*
ՍՈՒՏԱՆՑ, մկ. *Սուտ կերպով:*
ՍՈՒՏԱՊԱՏՈՒՄ, Տ. *Ստապատում:*
ՍՈՒՏԱՍԱՆ, ած. *Սուտ ասող:*

ՍՈՒՏԶՐՈՅՑ, ած. *Սուտ բաներ զրուցող՝ խօսող:*
ՍՈՒՏԻ-ՄՈՒՏԻ, մկ. *Սուտանց:*
ՍՈՒՏԼԻԿ, Տ. *Ստլիկ:*
ՍՈՒՏԽՈՒԼ, ած. *Խուլ ձեւացող:*
ՍՈՒՏԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Ստախօսու-թիւն:*
ՍՈՒՏԿԵՐՊԱՐԱՆԵԱՆ, ած. *Սուտ կեր-պարանքով երեւացող:*
ՍՈՒՏՄԵՌՈՒԿ, ած. *Սուտ մեռած:*
ՍՈՒՏ-ՄՈՒՏ, Տ. *Սուտ'ի տակ:*
ՍՈՒՏ-ՇՈՂԳԱՄ, գ. (Բուս.) *Շաղգամի տեսակներից մէկը:*
ՍՈՒՏՈՒՓՈՒՏ, ած. *Սուտ-սուտ, կեղծ:*
ՍՈՒՏՍՏԱԿ, ած. *Դրամաննեգ:*
ՍՈՒՐ, գ. *Սառը զէնք: Ընդհանրապէս՝ դանակ, կտրոց: Ժանտախտ: Պատռօղ, զիլ (ձայն): Սուր: Հկռ. Բութ:*
ՍՈՒՐԱԼ, բ. *Արշաւակի զնալ:*
ՍՈՒՐԲ, ած. *Մաքուր, կեղտից ազատ: Հկռ. Անսուրբ:* (Կրօն.) *Աստուածային օրէնքներին համապատասխան:* մկ. *Սրբութեամբ:*
ՍՈՒՐԲԸՆԿԱԼ, ած. (Եկեղ.) *Սուրբը իր մէջ ընդունող՝ պարունակող (արկղ):*
ՍՈՒՐԸՆԿԱԼ, ած. *Սուր բռնած:*
ՍՈՒՐԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սուրիմաց լի-նելը:*
ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿ, գ. *Արագազնաց թղթա-տար:*
ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿԱՅԻՆ, ած. *Սուրհան-դակին յատուկ:*
ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սուրհան-դակ լինելը:*
ՍՈՒՐՃ, գ. *Ըմպելիք: Հրաւէր սուրճ խմելու:*
ՍՈՒՔ, ած. *Ջաւակ սերելու անկարող տղամարդ:*
ՍՈՓ, գ. *Ոտք, սրունք:*
ՍՈՓԵՍՏ, գ. *Իմաստասէր:*
ՍՈՓԵՍՏԱԿԱՆ, ած. *Սոփեստին յա-տուկ, վերաբերեալ:*

ՍՈՓԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սոփեստ՝ իմաս-տակ լինելը:*
ՍՈՓԵՍՏՕՐԷՆ, մկ. *Սոփեստի պէս:*
ՍՈՓԵՐ, գ. *Գրութիւն:*
ՍՊԱՀ, գ. *Զինուորական, զինուոր:*
ՍՊԱՅ, Տ. *Սպահ: Ներկայումս՝ բար-ձրաստիճան զինուորական:*
ՍՊԱՅԱԶՕՐ, գ. *Զինուորական գունդ, զօրք:*
ՍՊԱՅԱԶԳԵՍՏ, գ. *Սպայական համ-դերձանք՝ զգեստ:*
ՍՊԱՅԱԺՈՂՈՎ, գ. *Սպաների հաւաք:*
ՍՊԱՅԱԿԱՆ, ած. *Սպային յատուկ:*
ՍՊԱՅԱԿՈՅՏ, ած. *Զօրքի մեծ զումար-տակ կազմող:*
ՍՊԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սպայ լինելը:*
ՍՊԱՅԱՊԵՏ, գ. *Սպարապետ:*
ՍՊԱՅԱՏԵՍՔ, ած. *Սպայի տեսք ունե-ցող:*
ՍՊԱՆԱԽ, գ. (Բուս.) *Սազախոտների կարգին պատկանող բանջար: Շոմին:*
ՍՊԱՆԱՂ, Տ. *Սպանախ: Շոմին:*
ՍՊԱՆԴ, գ. *Անասուն մորթելը: Կոտո-րած:*
ՍՊԱՆԴ, գ. (Բուս.) *Ruta բոյսը:*
ՍՊԱՆԴԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Մսացու անա-սուններ մորթող:*
ՍՊԱՆԴԱՆՈՑ, գ. *Շինութիւն, որտեղ մորթում են զանազան անասուններ:*
ՍՊԱՆԴԱՐԱՄԵՏ, Տ. *Սանդարամետ:*
ՍՊԱՆՆԵԼ, բ. *Բռնի միջոցով կեանքից զրկել: Մահ պատճառել: Չափազանց ձանձրացնել, զզուեցնել:* (Կրօն.), *Մեհ-եանի անշէջ կրակը հանգցնել: Մեռցնել:*
ՍՊԱՆԵՐԷՆ, մկ. ած. գ. *Իսպանացիների լեզուով:*
ՍՊԱՆԻԱԿԱՆ, ած. *Իսպանային եւ իսպանացիներին յատուկ:*
ՍՊԱՆԻԱՑԻ, ած. գ. *Իսպանիայի բնիկ ժողովուրդ, Իսպանիայի քաղաքացի:*
ՍՊԱՆՆԻՉ, ած. *Սպաննող, սպաննելու յատկութիւն ունեցող: Մեռցնող:*

ՍՊԱՆՆԵԼ, (արեւմտահայ լեզուում), Տ. *Սպաննել։*

ՍՊԱՆՆՈՂԱԿԱՆ, ած. *Սպաննողին եւ սպաննութեան յատուկ։*

ՍՊԱՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սպաննելը, բռնի միջոցով կեանքից զրկելը։*

ՍՊԱՆՆՈՒՄ, գ. *Սպաննելը։*

ՍՊԱՌԱԶԷՆ, ած. *Իսպառ զինուած, լրիւ։*

ՍՊԱՌԱԶԻՆԱԿԱՆ, ած. *Սպառազէնին եւ սպառազինութեան յատուկ։*

ՍՊԱՌԱԶԻՆԱՊԷՍ, մկ. *Իբրեւ սպառազէն, սպառազինութեան օրէնքով։*

ՍՊԱՌԱԶԻՆԵԼ, բ. *Զէնքերով կատարելապէս զինել։*

ՍՊԱՌԱԶԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սպառազինելը։*

ՍՊԱՌԱԶԻՆՈՒՄ, գ. *Սպառազինելը։*

ՍՊԱՌԱԾԱԽ, ած. *Ամբողջապէս ծախսուած։*

ՍՊԱՌԱԿԱՆ, ած. *Սպառելի։*

ՍՊԱՌԵԼ, բ. *Սպառման հասցնել, ամբողջ եղածը հատցնել։ Ոչնչացնել, Ծախսել։ Վատնել։*

ՍՊԱՌԵՑՈՒՑԻՉ, Տ. *Սպառիչ։*

ՍՊԱՌԻՉ, ած. *Նա կմ ինչ որ սպառում է։*

ՍՊԱՌՆԱԲԱՐ, մկ. *Սպառնալով։*

ՍՊԱՌՆԱԳԻՆ$ ած. *Սպառնալի։*

ՍՊԱՌՆԱԳԻՐ, գ. *Սպառնալիք պարունակող գրութիւն։*

ՍՊԱՌՆԱԼ, բ. *Շարժումներով կմ խօսքերով մէկին երկիւղ ազդել։ Երկիւղ ազդելու երեւոյթ ստանալ։*

ՍՊԱՌՆԱԼԻ, ած. *Սպառնացող։*

ՍՊԱՌՆԱԼԻՑ, ած. *Սպառնալիքներով լի։*

ՍՊԱՌՆԱԼԻՔ, գ. *Խօսքով կմ գործով մէկին երկիւղ ազդելը։ Ընդհանրապէս՝ երկիւղալի դրութիւն։*

ՍՊԱՌՆԱԿԱՆ, ած. *Սպառնալիք պարունակող։*

ՍՊԱՌՆԱՑԱՅՏ, ած. *Սպառնալիք պոռթկացող։*

ՍՊԱՌՆԱՑՈՒՄ, գ. *Սպառնալը։*

ՍՊԱՌՆԱՆԿԱՏ, ած. *Սպառնական հայեացք ունեցող։*

ՍՊԱՌՈՂ, ած. *Նա որ սպառում է։*

ՍՊԱՌՈՂԱԿԱՆ, ած. *Սպառողներին յատուկ։*

ՍՊԱՌՈՒԱԾ, ած. *Վերջացած, ոչնչացբած։ Հատած։*

ՍՊԱՌՈՒՄ, գ. *Սպառելը, սպառուելը։*

ՍՊԱՍ, գ. *Սպասաւորութիւն, ծառայութիւն։*

ՍՊԱՍ, գ. *Ապուր։ Եկեղեցիի իրեր, սեղանի սարք։*

ՍՊԱՍԱԶԳԵՍՏԱՒՈՐ, ած. *Սպասարկման համազգեստ կրող։*

ՍՊԱՍԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սպասարկութիւն։*

ՍՊԱՍԱԼԱՐ, Տ. *Զօրապետ։*

ՍՊԱՍԱԼԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սպասալար լինելը։*

ՍՊԱՍԱԿԱԼ, գ. *Մէկի մօտ ծառայելու դրուած։*

ՍՊԱՍԱԿԻՑ, ած. *Միասին սպասաւորող։*

ՍՊԱՍԱՌՈՒ, ած. *Ուրիշից սպասաւորութիւն՝ծառայութիւն գտնող։*

ՍՊԱՍԱՍՐԱՀ, գ. *Սրահ կմ սենեակ՝ որտեղ այցելուներն սպասում են ունկընդրութեան։*

ՍՊԱՍԱՏՈՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Եկեղեցու մէջ այն բաժանմունքը, որտեղ պահում են եկեղեցական սպասքը։*

ՍՊԱՍԱՐԱՐ, ած. գ. *Սպասարկող, ծառայող։*

ՍՊԱՍԱՐԿԵԼ, բ. *Սպասաւորութիւն մատուցանել մէկին, սպասաւորել։*

ՍՊԱՍԱՐԿՈՒ, ած. գ. *Սպասարկող։*

ՍՊԱՍԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սպասաւորութիւն, ծառայութիւն։*

ՍՊԱՍԱՐԿՈՒՄ, Տ. *Սպասարկութիւն։*

ՍՊԱՍԱՒՈՐ, գ. *Տան մէջ ծառայութիւն-*

ներ կատարող։

ՍՊԱՍԱՒՈՐԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ սպասաւոր։*

ՍՊԱՍԱՒՈՐԱԿԱՆ, ած. *Սպասաւորին եւ սպասաւորութեան յատուկ, վերաբերեալ։*

ՍՊԱՍԱՒՈՐԵԼ, բ. *Մէկին կմ մի բանի սպասաւորութիւն մատուցել, ծառայել։*

ՍՊԱՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սպասաւոր լինելը։*

ՍՊԱՍԵԱԿ, գ. *Սպասաւոր, ծառայող։*

ՍՊԱՍԵԼ, բ. *Սպասաւորութեան կանգնել. ծառայել։*

ՍՊԱՍԵԼԱՎԱՐԶ, գ. *Ուղեւորին սպասելու համար փոխադրամիջոցին վճարուող վարձ։*

ՍՊԱՍԻՉ, ած. գ. *Նա որ սպասում է, սպասող։*

ՍՊԱՍՈՂԱԿԱՆ, ած. *Ինչ որ կայանում է սպասելում։*

ՍՊԱՍՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սպասող լինելը։*

ՍՊԱՍՈՒՀԻ, գ. *Սպասաւոր իգական սեռի։*

ՍՊԱՍՈՒՄ, գ. *Սպասելը։*

ՍՊԱՏԱՆ, գ. *Մանանեխի ծառ։*

ՍՊԱՐԱԿ, գ. (Բուս.) *Աղտորների ցեղին պատկանող գեղեցիկ թուփ՝ պարզ։*

ՍՊԱՐԱՊԵՏ, գ. *Զօրաբանակի գլխաւոր հրամանատարը։ Զինուորական նախարար։*

ՍՊԱՐԱՊԵՏԱԿԱՆ, ած. *Սպարապետին յատուկ։*

ՍՊԱՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սպարապետ լինելը։*

ՍՊԻ, գ. *Վէրքը լաւանալուց յետոյ տեղում մնացած հետքը։*

ՍՊԻ, գ. (Բուս.) *Վարսանդի վերեւի մասը։*

ՍՊԻԱԲԻԾ, գ. *Սպիի բիծ՝ հետք։*

ՍՊԻԱՆԱԼ, բ. *Սպի դառնալ։*

ՍՊԻԱՊԱՏ, ած. *Սպիներով պատուած։*

ՍՊԻԱՑՈՒՄ, գ. *Սպիանալը։*

ՍՊԻԱՒՈՐ, ած. *Սպի կրող։*

ՍՊԻԱՒՈՐՈՒՄ, գ. *Վէրքի՝ սպի դառնալը։*

ՍՊԻՏ, գ. (Քիմ.) *Բնածուխից, թթուածընից, բորակածնից, ջրածնից եւն բաղադըրուած սպիտակ՝ մածուցիկ նիւթ։*

ՍՊԻՏԱԿ, ած. *Ձիւնի՝ կաթի գոյն ունեցող։* Հկռ. *Սեւ։ Բաց՝ պայծառ գոյնի։* Հկռ. *Թուխ, դեղին եւն։ Ճերմակ։*

ՍՊԻՏԱԿԱԲԱՇ, ած. *Սպիտակ բաշ ունեցող։*

ՍՊԻՏԱԿԱԳԼՈՒԽ, ած. *Սպիտակ գլուխ ունեցող։ Ալեհեր։*

ՍՊԻՏԱԿԱԳՈՅՆ, ած. *Սպիտակ գոյն ունեցող։*

ՍՊԻՏԱԿԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Սպիտակ՝ի, Աւելի սպիտակ։*

ՍՊԻՏԱԿԱԴԵՂ, գ. *Փայտեղէնն սպիտակ ներկելու ներկ։*

ՍՊԻՏԱԿԱԴԷՄ, ած. *Սպիտակ դէմքով։*

ՍՊԻՏԱԿԱԶԱՐԴ, ած. *Սպիտակ գոյնով զարդարուած։*

ՍՊԻՏԱԿԱԶԳԵՍՏ, ած. մկ. *Սպիտակ զգեստ հագած։*

ՍՊԻՏԱԿԱԼԻՔ, գ. *Սպիտակ ալիք։*

ՍՊԻՏԱԿԱԽԱՅՏ, ած. *Պուտ-պուտ սպիտակ կէտերով։*

ՍՊԻՏԱԿԱԽԱՌՆ, ած. *Որի մէջ խառն է սպիտակ գոյնը։*

ՍՊԻՏԱԿԱԾԻՐ, ած. *Սպիտակ ծիր՝ շըրջագիծ ունեցող՝ շրջագծով։*

ՍՊԻՏԱԿԱԾՂԻ, ած. *Սպիտակ ծղիներ։*

ՍՊԻՏԱԿԱԿՈՒԼ, ած. *Սպիտակ օձիք ունեցող։*

ՍՊԻՏԱԿԱՀԱՏ, ած. գ. *Սպիտակ հատիկներ ունեցող։*

ՍՊԻՏԱԿԱՀԵՐ, ած. *Գլխի սպիտակ մազերով։ Ալեհեր։*

ՍՊԻՏԱԿԱՀՈՂ, գ. *Սպիտակ հող, կրային բաղադրութիւն ունեցող։*

ՍՊԻՏԱԿԱՁԻ, ած. *Ճերմակաձի։ Սպի-*

տակ գոյնով ձի:
ՍՊԻՏԱԿԱՁԻԳ, ած. *Կառքը քաշող սպիտակ (ջորի):*
ՍՊԻՏԱԿԱՄԱԶ, ած. *Սպիտակ մազեր ունեցող:*
ՍՊԻՏԱԿԱՄԱՇԿ, ած. *Սպիտակ մաշկ ունեցող: Սպիտակամորթ:*
ՍՊԻՏԱԿԱՄԱՐՄԻՆ, ած. *Սպիտակ մարմին ունեցող:*
ՍՊԻՏԱԿԱՄՈՐԹ, ած. գ. *Որի մորթն սպիտակ է:*
ՍՊԻՏԱԿԱՄՕՐՈՒՍ } **ՍՊԻՏԱԿԱՄՕՐՈՒՔ** } ած. *Սպիտակ մօրուք ունեցող:*
ՍՊԻՏԱԿԱՆԴԱՄ, ած. *Սպիտակ անդամներ ունեցող:*
ՍՊԻՏԱԿԱՎԱՐՍ, ած. *Սպիտակ վարսեր ունեցող: Սպիտակամազ:*
ՍՊԻՏԱԿԱՐԱՐ, ած. *Սպիտակացնող:*
ՍՊԻՏԱԿԱՐԻՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ախտաբ.) *Արեան հիւանդութիւն, որ առաջ է գալիս սակաւարիւնութիւնից եւ կարմիր գնդակների պակասութիւնից արիւնի մէջ:*
ՍՊԻՏԱԿԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Սպիտականալ'ի*, նոյն նշ.:
ՍՊԻՏԱԿԱՑՈՒՄ, գ. *Սպիտակացնելը:*
ՍՊԻՏԱԿԱՓԱՅԼ, ած. *Սպիտակութեամբ փայլող:*
ՍՊԻՏԱԿԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Կայծքարների կարգին պատկանող սպիտակ քար:*
ՍՊԻՏԱԿԵԼ, բ. *Սպիտակ գոյն ստանալ:*
ՍՊԻՏԱԿԵՂԷՆ, գ. *Քաթանից, կտաւից եւն պատրաստուած զանազան ներքնազգեստ, սովորաբար սպիտակ գոյնով:*
ՍՊԻՏԱԿԵՆԻ, ած. գ. *Խաղողի մի տեսակ:*
ՍՊԻՏԱԿԵՐԱՄ, ած. *Սպիտակ երամներ կազմող:*
ՍՊԻՏԱԿԵՐԱՆԳ, ած. *Սպիտակ գոյնի:*
ՍՊԻՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սպիտակ լինելը:*
ՍՊԻՏԱԿՈՒՑ, գ. *Անգոյն՝ կպչուն հեղուկ նիւթ: Հաւկիթի սպիտակ եւ արեան մաս: Ճերմկուց:*
ՍՊԻՏԱԿՈՒՑԱՅԻՆ, ած. *Սպիտակուցին յատուկ:*
ՍՊԼՈՉ, ած. *Ճարպիկ, աչքաբաց:*
ՍՊԼՈՒԽ, ած. մկ. *Դատարկ, կողոպտուած, անկուտի:*
ՍՊԼՈՒԿ, ած. *Հարթ ու ողորկ:*
ՍՊԼՏՐԱՆ, ած. *Դատարկ, անկուտի:*
ՍՊՆԳԱԶԳԻՆԵՐ, (Կենդ.), գ. *Տկլընդեր-ների կմ անաղիքների տիպարին պատկանող ստորին կենդանիների դաս:*
ՍՊՆԳԱԿԵՐՊ } **ՍՊՆԳԱՁԵՒ** } ած. *Սպունգի նման:*
ՍՊՆԳԱՅԻՆ, ած. *Սպունգին յատուկ:*
ՍՊՆԳԱՆՄԱՆ, ած. մկ. *Սպունգի նման:*
ՍՊՆԳԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Սպունգի նման կակուղ:*
ՍՊՆԴՈՒԿ, գ. (Բուս.) *Ցարասիների կարգին պատկանող բոյս:*
ՍՊՈՒՆԳ, գ. (Կենդ.) *Սպնգազգիների դասին պատկանող ստորին կենդանի՝ գնդակաձեւ:*
ՍՊՈՒՆԳԱՆՄԱՆ, Տ. *Սպնգանման:*
ՍՊՈՒԿ, մկ. *Բոլորովին, ամբողջապէս:*
ՍՊՍՏԱՆԻ, գ. (Բուս.) *Ցորցենիների կարգից ծառ կմ թուփ:*
ՍՊՐԴԵԼ, բ. *Ծածուկ՝ գաղտագողի կերպով ներս մտնել:*
ՍՊՐԴԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, անց. ձեւ *Սպրդել'ի*, նոյն նշ.:
ՍՊՐԴՈՒՆ, ած. *Սպրդող:*
ՍՌՆԱԿ, գ. Տ. *Սռնի: Անիւներու առանցք:*
ՍՌՆԱԿԱԼ, գ. *Սաթ, ելեկտրոն:*
ՍՌՆԱՊԱՆ, գ. *Կաշուց կմ այլ նիւթից սռունք պաշտպանող հագնելիք:*
ՍՌՆԵԼ, բ. *Հացահատիկները մանրել:*
ՍՌՆԻ, գ. *Առանցք:*

ՍՌՌԱԼԻ, մկ. *Սռռալով: Սահելով, սուրալով:*

ՍՌՍՌԻՆՔ, գ. *Սարսուռ:*

ՍՌՍՌԱԼ, բ. *Հատ-հատ հոսելով թափուել:*

ՍՌՍՌԱՆ, ած. *Սռսռացող:*

ՍՌՍՌԻԿ, գ. *Դողալը:*

ՍՍԼԱԽ, ած. *Կայտառ, կտրիճ:*

ՍՄԿԵԼ, բ. *Մրսել:*

ՍՄԿՌԻԵԼ, բ. *Լռել, ձայնը քաշել:*

ՍՎՍՎՈՑ, գ. *Սվսվալու ձայնը:*

ՍՏԱԲԱՆ, Տ. *Ստախօս:*

ՍՏԱԲԱՆԵԼ, բ. *Սուտ բան ասել:*

ՍՏԱԲԱՐ, մկ. *Սուտ կերպով:*

ՍՏԱԴԱՏ, ած. *Դատ՛ի դատավարութեան մէջ ստող:*

ՍՏԱԼԵԶՈՒ, Տ. *Ստաբան:*

ՍՏԱԽՕՍ, ած. գ. *Սուտ խօսող, ստող:*

ՍՏԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստախօս լինելը: Սուտ խօսք:*

ՍՏԱԾԻՆ, ած. *Սուտը ծնող:*

ՍՏԱԿ, գ. *Արծաթի դրամ: Ընդհանրապէս փող:*

ՍՏԱԿԱՀԱՏ, գ. *Գրպանից դրամ գողացող:*

ՍՏԱՀԱԿ, ած. *Խեռ, ըմբոստ, անկարգ: Սրիկայ, փողոցային:*

ՍՏԱՀԱԿԱՊԷՍ, մկ. *Ստահակի նման:*

ՍՏԱՀԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստահակ լինելը:*

ՍՏԱՀԱՄԲԱՒ, ած. *Սուտ համբաւ՝ սուտ լուր պարունակող:*

ՍՏԱՄԲԱԿ, ած. *Խիստ, դժնեայ, բուռն: Ստահակ, անառակ:*

ՍՏԱՄԲԱԿԱԲԱՐ, մկ. *Ստամբակի պէս:*

ՍՏԱՄԲԱԿԵԼ, բ. *Հեստել, ըմբոստանալ:*

ՍՏԱՄԲԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ըմբոստութիւն:*

ՍՏԱՄՈՔՍ, գ. *Մարսողութեան գործարան:*

ՍՏԱՄՈՔՍԱԲԵՐԱՆ, գ. *Ստամոքսի բերանը:*

ՍՏԱՄՈՔՍԱԿԱՆ, ած. *Ստամոքսին յատուկ:*

ՍՏԱՄՈՔ(Ս)ԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (Վիրաբուժ.) *Հիւանդ ստամոքսի վրայ վիրահատական գործողութիւն:*

ՍՏԱՄՈՔ(Ս)ԱՑԱՒ, գ. *Ստամոքսի ցաւ:*

ՍՏԱՅՕԴ, ած. *Ստերից յօդուած՝ հիւսուած՝ կցկցուած, հնարովի:*

ՍՏԱՅՕԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստայօդ՝ շինծու՝ կցկցուած լինելը:*

ՍՏԱՆ, գ. *Ներսը, ներսի կողմը:*

ՍՏԱՆԱԼ, բ. *Հաստատել, հաստել, ստեղծել: Տիրանալ: Ժառանգել: Շահել, վաստակել: Ընդունիլ:*

ՍՏԱՆԱԼԻՔ, ած. գ. *Ինչ որ մարդ ստանալու է:*

ՍՏԱՆՁՆԻԼ, նբ. *Յանձն առնել:*

ՍՏԱՆՁՆՈՒՄ, գ. *Յանձն առնելը (պատասխանատուութիւն):*

ՍՏԱՊԱՏՈՒՄ, ած. *Սուտ բան կմ ստութեամբ պատմող:*

ՍՏԱՊԱՐԾ, ած. *Սուտ տեղը պարծեցող:*

ՍՏԱՍԷՐ, ած. *Սուտը՝ ստութիւնը սիրող:*

ՍՏԱՑԱԳԻՐ, գ. *Գրաւոր վկայութիւն:*

ՍՏԱՑԱԿԱՆ, ած. *Ինչ որ ստացուած է:* Հկռ. *Բնական, բնածին:* (Քրկն.) *Անձնական դերանունների սեռական հոլովները:*

ՍՏԱՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստացական լինելը:*

ՍՏԱՑՈՂ, ած. գ. *Նա որ փողով մի բան գնել է:*

ՍՏԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստացող լինելը:*

ՍՏԱՑՈՒԱԾԱՇԱՏ, ած. *Շատ ստացուածքի տէր:*

ՍՏԱՑՈՒԱԾԱՍԷՐ, ած. *Ստացուածք սիրող, ընչասէր:*

ՍՏԱՑՈՒԱԾԱՒՈՐ, ած. *Ստացուածք ունեցող:*

ՍՏԱՑՈՒԱԾՔ, Տ. *Ստացուած՛ի տակ:*

ՍՏԱՑՈՒՄ, գ. *Ստանալը:*

ՍՏԱՓԱՌ, ած. *Սուտ՝ մոլորական կարծիք կմ վարդապետութիւն պարունա-*

կող։
ՍՏԵԼ, բ. *Սուտ խօսել։*
ՍՏԵՂԻ, ած. գ. (Եկեղ.) *Շարականի ութ ձայնից դուրս շարական։*
ՍՏԵՂԻԿ, գ. *Փոքր ստեղի։*
ՍՏԵՂԾԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. *Ստեղծաբանութեանը յատուկ։*
ՍՏԵՂԾԱԲԱՆԵԼ, բ. *Բանաստեղծութիւն գրել կմ անել, բանաստեղծել։*
ՍՏԵՂԾԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Տ. *Բանաստեղծութիւն։*
ՍՏԵՂԾԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Ստեղծող արարիչ։*
ՍՏԵՂԾԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ած. (Կրօն.), *Ստեղծողին յատուկ։*
ՍՏԵՂԾԱԳՈՐԾԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստեղծագործելու ունակութիւն։*
ՍՏԵՂԾԱԳՈՐԾԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ ստեղծագործող։*
ՍՏԵՂԾԱԳՈՐԾԵԼ, բ. (Կրօն.) *Ստեղծել։*
ՍՏԵՂԾԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Ստեղծագործելը։*
ՍՏԵՂԾԱԴԻՐ, ած. *Հէնց ստեղծուած ժամանակից դրուած։*
ՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, ած. *Ստեղծելու եւ ըստեղծուելու յատուկ։*
ՍՏԵՂԾԱԿԻՑ, ած. *Միասին ստեղծուած։*
ՍՏԵՂԾԱՍԷՐ, ած. *Նա որ սիրում է ստեղծել։*
ՍՏԵՂԾԵԼ, բ. (Կրօն.) *Ոչնչից մի բան գոյացնել։ Քանդակել, դրուագել, ձուլել։ Ստեղծագործել։*
ՍՏԵՂԾՈՂ, ած. գ. Ներկ. դերբ. *Ստեղծել՛ի։*
ՍՏԵՂԾՈՒԱԾ, ած. գ. Կրաւ. անց. դերբ. *Ստեղծել՛ի։*
ՍՏԵՂԾՈՒՄ, գ. *Ստեղծելը, ստեղծուելը։*
ՍՏԵՂՆ, գ. *Ծառի բուն։ Բոյսի ցօղունը։ Ծառի ճիւղ։ Դաշնամուրի մատներ եւ նման նուագարանների, գրող մեքենաների վրայ շարժական ձողիկներ։*
ՍՏԵՂՆԱԿՈՅՏ, գ. *Ստեղնաշար։*
ՍՏԵՂՆԱՀԱՐ, գ. *Ստեղնաշարային գործիքներ նուագող երաժիշտ։*
ՍՏԵՂՆԱՇԱՐ, գ. *Դաշնամուրի եւ նման նուագարանների ստեղների՝ մատնեբու շարքը։*
ՍՏԵՂՆԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստեղն չափով տաղաչափութիւն։*
ՍՏԵՂՆԱՒՈՐ, ած. *Ստեղներ ունեցող։*
ՍՏԵՊՂԻՆ, Տ. *Հովանազգիների արմատը երկար, անոյշ բանջար։*
ՍՏԵՍՏ, գ. (Բուս.) *Հովանոցաւորների կարգից թունաւորների ցեղին պատկանող բոյս։*
ՍՏԵՐ, գ. *Մետրական չափերի մէջ։*
ՍՏԵՐԴՈՒՄ, ած. *Սուտ երդում անող։*
ՍՏԵՐԻՒՐ, ած. *Շեղուած (ուղիղ ճանապարհից։*
ՍՏԵՐԻՒՐԵԼ, բ. *Ուղիղ ճանապարհից շեղել։*
ՍՏԵՐԼԵԱԴ, գ. (Կենդ.) *Մօրէ կմ մօրու ձկների ցեղից ձուկ ամենահամեղ մսով։*
ՍՏԵՐԼԻՆԳ, Տ. *Ֆունտ ստերլինգ։*
ՍՏԵՒ, գ. *Ուղտի (անասունի) մազ։*
ՍՏԵՐՁ, ած. մկ. *(Ընտանի անասուն), որ տուեալ տարում չի ծնել։* Փոխ. *Ամուլ, անպտղաբեր։*
ՍՏԵՐՋԵԼ, բ. *Ստերջ դառնել, ծննդաբերութիւնից դադարել։*
ՍՏԵՐՋՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստերջ լինելը։*
ՍՏԷՃ, գ. *Կռիւ։*
ՍՏԷՊ, գ. *Շտապ։* ած. *Յաճախ կրկընուող։* մկ. *Յաճախակի։ Մեծ, տագնապով, սաստկաբար։*
ՍՏԻ, գ. *Կարգ, պատշաճութիւն, բարեկըրթութիւն։*
ՍՏԻԼ, գ. *Չափ։*
ՍՏԻԽԱՐԻՆ, գ. (Եկեղ.) *Կրօնաւորական զգեստ։*
ՍՏԻՆ, գ. *Անյայտ ձեւի երկայրի զէնք։*
ՍՏԻՆԱՊԱՆ, գ. *Պատան։*
ՍՏԻՆՔ, գ. (Կազմախ.) Տ. *Ծիծ։*
ՍՏԻՊԵԼ, բ. *Շտապեցնել, յապաղում*

թոյլ չտալ: Ոյժով պարտաւորեցնել մի բան անելու: Դրդել:

ՍՏԻՊԻՉ, ած. *Ինչ որ ստիպում է:*

ՍՏԻՊՄՈՒՆՔ, Տ. *Ստիպում:*

ՍՏԻՊՈՂԱԲԱՐ, մկ. *Ստիպելով:*

ՍՏԻՊՈՂԱԿԱՆ, ած. *Անհրաժեշտ եւ ան-յետաձգելի: Հարկադրական:*

ՍՏԻՊՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստիպող-ական լինելը:*

ՍՏԻՊՈՂԱՊԷՍ, Տ. *Ստիպողաբար:*

ՍՏԻՊՈՒՄ, գ. *Ստիպելը:*

ՍՏԻՐ, ած. *Հարազատ:* Հկռ. *Խորթ:*

ՍՏԻՒՐԱԿՍ, գ. (Բուս.) *Ծառերի եւ թը-փերի ցեղ:*

ՍՏԻՔՍ, գ. *Տարր, տարերք:*

ՍՏԻՔՍԵԼ, բ. *Տաղաչափել:*

ՍՏԼԻԿ, ած. *Սուտասան:*

ՍՏԿԵԼ, բ. *Շողոքորթել, քծնել:* Հկռ. *Թշնամանել:*

ՍՏԿԵԼ, բ. *Իստակել, մաքրել:*

ՍՏԿՈՒ, ած. *Ստկող:*

ՍՏՆԱՒՈՐ, ած. *Ստինքներ ունեցող:*

ՍՏՆԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջղերի ջղա-ձըգութեան ուսումնասիրութիւն:*

ՍՏՆԳԱԼ, բ. *Ջղաձգութիւն ունենալ:*

ՍՏՆՏՈՒ, ած. գ. *Ստինքով կերակրող:*

ՍՏՆՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստնտու լինելը, ծիծ տալը:*

ՍՏՈԾԱՆԻ, գ. (Կազմախ.) *Տափակ եւ լայն մաշկ կրծքավանդակի եւ փորի միջեւ:*

ՍՏՈԾԵԼ, բ. *Բաժանել:*

ՍՏՈՅԳ, ած. *Հաւաստի, իսկական: Ան-խարդախ, Հաւատարիմ:*

ՍՏՈՅԻԿԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ ստոյիկեան, տոկունութեամբ:*

ՍՏՈՅԻԿԵԱՆ, ած. գ. *Ստոյիկեան փի-լիսոփայութեան հետեւող:*

ՍՏՈՐ, գ. (Երաժ.) *Հայկական ձայնա-գրութեան մէջ տեւողութեան նշան:*

ՍՏՈՐ, գ. *Վարի կողմը: Արհամար-հուած:* Հկռ. *Վեհ, ազնիւ:*

ՍՏՈՐԱԲԱԺԱՆԵԼ, բ. *Բաժանուած բանը երկրորդ, երրորդ...*

ՍՏՈՐԱԲԱԺԱՆՈՒՄ, գ. *Ստորաբաժա-նելը:*

ՍՏՈՐԱԲՆԱԿ, ած. *Ստորին՝ցած տեղե-րում ապրող:*

ՍՏՈՐԱԳԱՒԱՌ, ած. *Ստորաբնակ:*

ՍՏՈՐԱԳԼՈՒԽ, ած. *Գլխիվայր:*

ՍՏՈՐԱԳԾԵԼ, բ. *Գրած բառի տակ գիծ քաշել:*

ՍՏՈՐԱԳԾՈՒՄ, գ. *Ստորագծելը:*

ՍՏՈՐԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Աւելի ստոր:*

ՍՏՈՐԱԳՐԵԱԼ, *Նա որ ստորագրել է:*

ՍՏՈՐԱԳՐԵԼ, բ. *Գրուածքի տակ իր անունը գրել: Բացատրել:*

ՍՏՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստորագրելը, ստորագրուելը:*

ՍՏՈՐԱԳՐՈՒՄ, *Ստորագրելը:*

ՍՏՈՐԱԴԱՍ, ած. *Ներքեւը՝ ցած դաս-ուած:*

ՍՏՈՐԱԴԱՍԱԿԱՆ, ած. Տ. *Ստորադաս:* (Քրկն.) *Բայի եղանակ:*

ՍՏՈՐԱԴԱՍԵԼ, բ. *Ներքեւ՝ցած դասել:*

ՍՏՈՐԱԴԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստորադա-սելը:*

ՍՏՈՐԱԴԻՐ, ած. *Յետոյ՝ յետեւից դըր-ուած:*

ՍՏՈՐԱԴՐԵԱԼ, կր. անց. դերբ. *Ստորա-դրել'ի:*

ՍՏՈՐԱԴՐԵԼ, բ. *Մէկից կմ մի բանից ներքեւ՝ցած դնել:*

ՍՏՈՐԱԴՐԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստորադրեալ լինելը:*

ՍՏՈՐԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստորադրելը, ստորադրուելը:*

ՍՏՈՐԱԽՈՅԶ, ած. *Ներքեւից խուզած:*

ՍՏՈՐԱԽՈՒԶԵԼ, բ. *Տակից խուզել:*

ՍՏՈՐԱԾՈՐԵԼ, բ. *Ներքեւ ծորել:*

ՍՏՈՐԱԿԱԽԵԼ, բ. *Վար կախել:*

ՍՏՈՐԱԿԱՅ, ած. *Տակը՝ներքեւ եղած:*

ՍՏՈՐԱԿԱՅԵԼ, բ. *Ներքեւ դրուել:*

ՍՏՈՐԱԿԱՐԳԵԼ, Տ. *Ստորադասել:*
ՍՏՈՐԱԿԷՏ, գ. *Տառի ներքեւի կողմից դրուող կէտ:* (Ախտաբ.) *Խոլերայի բացիլը ստորակէտի ձեւով:*
ՍՏՈՐԱԿՈՐԾԱՆԵԼ, բ. *Կործանել, շուռ տալ ներքեւ:*
ՍՏՈՐԱՀԱԿ, ած. *Ներքեւ հակուած, ծռած:*
ՍՏՈՐԱՀԱԿԵԼ, բ. *Ներքեւ ծռել:*
ՍՏՈՐԱՀՈՍԵԼ, բ. *Վար թափել՝ հոսեցնել:*
ՍՏՈՐԱՅԻՆ, ած. *Ցածր՝ ներքեւում եղած:* Հկռ. *Վերնային:*
ՍՏՈՐԱՆԱԼ, բ. *Ստոր դառնալ:*
ՍՏՈՐԱՆԱԽԱՆՁ, Տ. *Գետնանախանձ:*
ՍՏՈՐԱՉԱՓԵԼ, բ. *Չափել:*
ՍՏՈՐԱՍԱԿԱՆ, ած. *Համաձայնութիւն յայտնող, դրական:* Հկռ. *Բացասական:*
ՍՏՈՐԱՍՈՅՁ, ած. *Ներքեւ սուզող:*
ՍՏՈՐԱՍՈՒԶԵԼ, բ. *Ներքեւ սուզել:*
ՍՏՈՐԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստորասելը:*
ՍՏՈՐԱՑՈՒՄ, գ. *Ստորանալը, ստորացնելը:*
ՍՏՈՐԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Ինչ որ ստորացնում է, ստորացնող:*
ՍՏՈՐԱՔԱՐՇ, ած. *Ներքեւ քարշող, ներքեւ ձգող:*
ՍՏՈՐԱՔԱՐՇԵԼ, բ. *Ներքեւ՝վար քաշել:*
ՍՏՈՐԱՔԱՐՇԻՉ, ած. *Նա կմ ինչ որ ստորաքարշում է:*
ՍՏՈՐԵՐԿՐԱՅ, ած. *Գետնի տակ եղած:*
ՍՏՈՐԸՆԿԷՑ, ած. մկ. *Ցած՝ներքեւ ձգած կմ ձգելով:*
ՍՏՈՐԻՆ, ած. *Ներքեւի, վարի:* Հկռ. *Վերի, վերին:*
ՍՏՈՐԾՈՎԵԱՅ, ած. *Ծովի տակ եղած, ընդծովեայ:*
ՍՏՈՐՆԱԿԷՏ, գ. *Ցածր, ստորին կէտ:*
ՍՏՈՐՆԱՅԱՐԿ, գ. *Շինութեան ստորին յարկը:*
ՍՏՈՐՆԱԱՆԱԼ, չբ. *Նուաստանալ:*
ՍՏՈՐՆԱՑՈՒՄ, գ. *Նուաստացում:*

ՍՏՈՐՆԱՑՈՒՑԻՉ, Տ. *Ստորացուցիչ:*
ՍՏՈՐՆԱՔԱՐՇ, Տ. *Ստորաքարշ:*
ՍՏՈՐՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *(Հոգեկան) ցածութիւն, վատութիւն:*
ՍՏՈՐՈԳԵԼԻ, գ. *Ստորոգեալ:*
ՍՏՈՐՈԳՈՒՄ, գ. *Ստորոգութիւն:*
ՍՏՈՐՈՏ, գ. *Լեռան ներքեւի մասը:*
ՍՏՈՐՈՏԱՔԱՐՇ, ած. *(Զգեստի) ստորոտը գետնի վրայով քարշ տուող:*
ՍՏՈՒԱՐ, ած. *Հաստ, թանձր: Հոծ, խիտ:*
ՍՏՈՒԱՐԱԲՈՒՆ, ած. *Հաստ բուն ունեցող*
ՍՏՈՒԱՐԱԹՂԹԵԱՅ, Տ. *Խաւաքարտեայ:*
ՍՏՈՒԱՐԱԾԱԼ, ած. *Շատ ծալքեր ունեցող:*
ՍՏՈՒԱՐԱԾԱՌ, ած. *Հաստ ծառեր պարունակող:*
ՍՏՈՒԱՐԱՆԱԼ, բ. *Հաստանալ, թանձրանալ: Բազմանալ, խտանալ:*
ՍՏՈՒԱՐԱՇՈՒՔ, ած. *Խիտ, թանձր, ստուար շուք ունեցող:*
ՍՏՈՒԱՐԱՑՈՒՄ, գ. *Ստուարանալը:*
ՍՏՈՒԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Հաստութիւն, թանձրութիւն:*
ՍՏՈՒԳԱԲԱՆ, ած. *Ստոյգ՝ճշմարիտ խօսող:*
ՍՏՈՒԳԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. (Քրկն.) *Ստուգաբանութեան վերաբերեալ:*
ՍՏՈՒԳԱԲԱՆԱՊԷՍ, մկ. *Ճշմարիտ խօսքերով:*
ՍՏՈՒԳԱԲԱՆԵԼ, բ. *Մանրամասն քննել:* (Քրկն.) *Բառի ստուգաբանութիւնն անել:*
ՍՏՈՒԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստուգաբան լինելը: Քերականութեան այն մասը, որ ուսումնասիրում է առանձին բառերը ըստ ծագման:*
ՍՏՈՒԳԱԲԱՆՕՐԷՆ, մկ. *Ստուգաբանելով: Համաձայն քերականական ստուգաբանութեան:*
ՍՏՈՒԳԱԳԻՐ, ած. *Ստոյգ գրուած:*

ՏՍՈՒԳԱԹԵՐԹ, գ. *Ստուգումների թերթ:*
ՏՍՈՒԳԱԽՕՍ, ած. *Ստոյգ խօսող, ստուգաբան:*
ՏՍՈՒԳԱԿԱՆ, ած. *Ստոյգ, իսկական:*
ՏՍՈՒԳԱՀԱՒԱՏ, ած. *Ստոյգ՝ ուղիղ հաւատ ունեցող:*
ՏՍՈՒԳԱՆԻՇ, գ. *Ստուգող չափանիշ:*
ՏՍՈՒԳԱՉԱՓԵԼ, բ. *Ստուգել եւ չափել:*
ՏՍՈՒԳԱՉԱՓՈՒՄ, գ. *Ստուգաչափելը:*
ՏՍՈՒԳԱՊԱՏՈՒՄ, ած. մկ. *Ստոյգ պատմող:*
ՏՍՈՒԳԱՊԷՍ, մկ. *Ստոյգ կերպով, ստուգիւ:*
ՏՍՈՒԳԱՏԵՍ, ած. *Ստոյգ կմ ստոյգը տեսնող:*
ՏՍՈՒԳԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստուգատես լինելը:*
ՏՍՈՒԳԵԼ, բ. *Հաւաստել, ստոյգ լինելը:*
ՏՍՈՒԳԻՉ, ած. *Նա որ ստուգում է:*
ՏՍՈՒԳԻՒ, մկ. *Ստուգութեամբ:*
ՏՍՈՒԳՆ, գ. *Կոկորդից ստամոքս իջնող խողովակ:*
ՏՍՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստոյգ՝ ուղիղ՝ ճըշմարիտ լինելը:*
ՏՍՈՒԵՐ, գ. *Մթութիւն, որ առաջ է գալիս, երբ մի անթափանցիկ մարմին խափանում է լոյսի ճառագայթները: Ոգի, ուրուական:*
ՏՍՈՒԵՐԱԲԱՆԵԼ, բ. *Մութ ակնարկներով խօսել:*
ՏՍՈՒԵՐԱԳԻԾ, ած. *Ստուերի նման գծուած:*
ՏՍՈՒԵՐԱԽԻՏ, ած. *Խիտ ստուեր ունեցող:*
ՏՍՈՒԵՐԱԿԱՆ, ած. *Ստուերին յատուկ, ստուերի նմանող:* (Եկեղ.) *Իրականին՝ ճշմարտին աղօտ օրինակ:* Փոխ. *Վաղանցուկ:*
ՏՍՈՒԵՐԱԿԵՐՊ, ած. *Ստուերի նմանութիւն ունեցող:*
ՏՍՈՒԵՐԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստուերակերպ լինելը:*
ՏՍՈՒԵՐԱՀԱԼԱԾ, ած. *Ստուերը հալածող:*
ՏՍՈՒԵՐԱՄԱԾ, ած. *Ստուերով պատած:*
ՏՍՈՒԵՐԱՆԱԼ, բ. *Ստուեր դառնալ:*
ՏՍՈՒԵՐԱՇԱՏ, ած. *Որտեղ շատ ստուեր կայ:*
ՏՍՈՒԵՐԱՇՈՒՔ, ած. *Ստուեր կմ շուք ունեցող:*
ՏՍՈՒԵՐԱՉԱՓ, ած. գ. *Ստուերը չափող:*
ՏՍՈՒԵՐԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստուերը չափելը:*
ՏՍՈՒԵՐԱՊԱՇՏՕՆ, ած. *Ստուերական պաշտօն կատարող:*
ՏՍՈՒԵՐԱՊԷՍ, մկ. *Ստուերի նման:*
ՏՍՈՒԵՐԱՏԵՍԱԿ, Տ. *Ստուերակերպ:*
ՏՍՈՒԵՐԻՆ, ած. *Որտեղ ստուեր կայ:*
ՏՍՈՒԵՐՈՏ, ած. *Որտեղ ստուեր (շատ) կայ:*
ՏՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սուտ լինելը:*
ՏՍՈՒԿ, ած. *Սուտ խօսող, սուտլիկ:*
ՏՍՈՔՓԻՍ, գ. (Կենդ.) *Ծովային կակղամորթ ձկի մի տեսակ:*
ՏՍՐԵՊՏՈԿՈԿ, գ. (Բժշկ., մանրէաբանութիւն) *Մանրէների մի տեսակ:*
ՏՍՐԵՊՏՈՑԻԴ, գ. (Բժշկ., *Ստրեպտոսպան. դեղ:*
ՏՍՐԿԱԲԱՐ, մկ. *Ստրուկի նման, կատարեալ հնազանդութեամբ:*
ՏՍՐԿԱԾԻՆ, ած. *Ստրուկից կմ ստրկուհուց ծնուած:*
ՏՍՐԿԱԿԱՆ, ած. *Ստրուկին յատուկ:*
ՏՍՐԿԱՀՈԳԻ, Տ. *Ստրկամիտ:*
ՏՍՐԿԱՄԻՏ, ած. *Ցած, վատթար: Ստրուկի մտածողութիւն ունեցող:*
ՏՍՐԿԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստրկամիտ լինելը:*
ՏՍՐԿԱՑԻՆ, Տ. *Ստրկական:*
ՏՍՐԿԱՆԱԼ, բ. *Ստրուկ դառնալ:*
ՏՍՐԿԱՊԷՍ, Տ. *Ստրկաբար:*
ՏՍՐԿԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Ստրուկներ*

վաճառող:
ՍՏՐԿԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստրկավաճառ լինելը:*
ՍՏՐԿԱՏԷՐ, ած. գ. *Ստրուկի տէր:*
ՍՏՐԿԱՏԻՐԱԿԱՆ, ած. *Ստրկատէրին եւ ստրկատիրութեան յատուկ:*
ՍՏՐԿԱՏԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստրկատէր լինելը:*
ՍՏՐԿԱՑՈՒՄ, գ. *Ստրկանալը, ստըրկացնելը:*
ՍՏՐԿՈՐԴԻ, գ. *Ստրուկի զաւակ:*
ՍՏՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ստրուկ լինելը:*
ՍՏՐԿՈՒՀԻ, գ. *Ստրուկ իգական սեռի:*
ՍՏՐՈՆՏԻՈՆ, գ. (Քիմ.) *Պարզ մետաղական մարմին:*
ՍՏՐՈՒԿ, գ. *Մարդ, որ գտնուում է ուրիշի լիակատար իշխանութեան տակ:* Հկր. *Տէր, ազատ:*
ՍՏՐՋԱՆԱԼ, բ. *Արածի վրայ ափսոսալ՝ զղջալ, ցաւել:*
ՍՏՐՋԱՆՔ, գ. *Ստրջանալը: Զղջալը:*
ՍՏՐՋՈՒՄ, Տ. *Ստրջանք: Զղջում:*
ՍՐԱԲԱՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրախօսութիւն:*
ՍՐԱԲԵՐԱՆ, ած. *Սուր բերան ունեցող:*
ՍՐԱԳԼՈՒԽ, ած. *Սուր գլուխ ունեցող:*
ՍՐԱԳՆԱՑ, ած. *Արընթաց գնացք ունեցող:*
ՍՐԱԳՈՉ, ած. *Սուր ձայնով գոչող՝ աղաղակող:*
ՍՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սուր գործիքով բան անելը:*
ՍՐԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սուր դատողութիւն:*
ՍՐԱԶԳԱԾ, ած. *Իր վրայ սուր կրող: Սուր զգացում ունեցող:*
ՍՐԱԶԷՆ, ած. *Սրով զինուած:*
ՍՐԱԹԵՒ, ած. *(Թռչուն), որ թեւերով ինչ-*
պէս սրով կտրում է օդը:
ՍՐԱԹՌԻՉ, ած. *Արագ թռչող:*
ՍՐԱԼԻՑ, ած. *Սրերով կմ սրածայր իրերով լիքը:*

ՍՐԱԽԱՂ
ՍՐԱԽԱՂՈՒԹԻՒՆ } գ. *Սրերով խաղ, զինամարզութիւն, զինաշարժութիւն:*
ՍՐԱԽԱՂԱՑ, գ. *Սրախաղի վարպետ:*
ՍՐԱԽՈՂԽՈՂ, ած. մկ. *Սրով մորթուած:*
ՍՐԱԽՈՂԽՈՂԵԼ, բ. *Սրախողխող անել:*
ՍՐԱԽՈՐՈՎ, ած. *Սրով կոտորուած:*
ՍՐԱԽՈՑ, ած. *Սրով խոցուած:*
ՍՐԱԽՕՍ, ած. *Սուր խօսող:*
ՍՐԱԽՕՍԵԼ, բ. *Սրախօսութիւն անել:*
ՍՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրախօս լինելը:*
ՍՐԱԾԱՅՐ, ած. *Սուր ծայր ունեցող:*
ՍՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Համաճարակ կոտորած:*
ՍՐԱԿԱՆ, ած. *Սուրալով թռչող:*
ՍՐԱԿԱՏԱՐ, Տ. *Սրագլուխ:*
ՍՐԱԿՃՂԱԿ, ած. *Սուր կճղակներ ունեցող:*
ՍՐԱԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրատեսութիւն:*
ՍՐԱԿՈՒԽ, ած. *Սուրը կռխելով:*
ՍՐԱԿՈԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրով կոծելը, սրով ինքն իրեն ծեծելը:*
ՍՐԱԿՏՈՒՑ, ած. *Սուր կտուց ունեցող:*
ՍՐԱՀ, գ. *Մեծ շինութիւնների մուտքի խոշոր սենեակը:*
ՍՐԱՀԱՏԵԼ, նբ. *Սրով կտրել:*
ՍՐԱՀԱՊԵՏ, գ. *Սրահը հսկող՝ աշխատանքները կարգաւորող անձ:*
ՍՐԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրահատելը: Կոտորած:*
ՍՐԱՀԱՐ, ած. *Սրով զարնող:*
ՍՐԱՀԻԿ, գ. *Փոքր սրահ:*
ՍՐԱՄԱՀ, ած. *Սրով մահացած:*
ՍՐԱՄԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրամահ լինելը, սրով կոտորած:*
ՍՐԱՄԵՐԿ, ած. մկ. *Սուրը մերկացրած՝ պատեանից դուրս քաշած:*
ՍՐԱՄԻՏ, ած. *Սուր միտք ունեցող:* Հկր. *Բթամիտ:*
ՍՐԱՄՏԱԲԱՐ, մկ. *Սրամիտ կերպով:*
ՍՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրամիտ խօսք:*
ՍՐԱՅԱՐՁԱԿ, ած. *Սուր տեսողութ-*

եամբ: Սուրով յարձակող:

ՍՐԱՆԱԼ, բ. *Սուր դառնալ:*

ՍՐԱՆԿԻՒՆ, ած. *Սուր անկիւն ունեցող:*

ՍՐԱՆՇՄԱՐ, ած. *Սուր նշմարող:*

ՍՐԱՇԱՐԺ, ած. *Արագաշարժ:*

ՍՐԱՍՐԻՆԳ, գ. *Սուր՝ զիլ ձայնով սրրինգ:*

ՍՐԱՎԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրերով զինուելը, սպառազինութիւն:*

ՍՐԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արագ շարժում:*

ՍՐԱՏԵՍ, ած. *Սուր տեսողութիւն ունեցող:*

ՍՐԱՏԵՍԻԼ, Տ. *Սրատես:*

ՍՐԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրատես լինելը:*

ՍՐԱՏԵՐԵՒ, ած. *Սուր տերեւներ ունեցող:*

ՍՐԱՐՇԱՒ, ած. մկ. *Սուր՝ արագ արշաւով՝ արագ ընթացքով գնացող:*

ՍՐԱՑՆԵԼ, բ. Տ. *Սրել:*

ՍՐԱՑՈՒՄ, գ. *Սրանալը:*

ՍՐԱՒՈՐ, ած. գ. *Սուր ունեցող:*

ՍՐԱՓՈՂ, գ. *Երաժշտական նուագարանի մի տեսակ:*

ՍՐԱՓՈՂՈՏ, ած. *Սրով մորթուած:*

ՍՐԱՓՈՒՇ, գ. *Սուր փուշ:*

ՍՐԲԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Աստծուն փառաբանելը:*

ՍՐԲԱԲԱՐ, մկ. *Սրբութեամբ:*

ՍՐԲԱԲԵՐԱՆ, ած. *Մաքուր բերան ունեցող:*

ՍՐԲԱԳՈՐԾ, ած. *Սուրբ՝ մաքուր շինուած կմ մաքրուած, մաքուր: Բարեգործ:*

ՍՐԲԱԳՈՐԾԵԼ, բ. *Սուրբ՝ մաքուր դարձնել: Նուիրագործել, սրբացնել:*

ՍՐԲԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրբագործելը, մաքրելը:*

ՍՐԲԱԳՈՐԾՈՒՄ, Տ. *Սրբագործութիւն:*

ՍՐԲԱԳՐԵԼ, բ. *(Սեւագրութիւնը) մաքուր արտագրել: Տպարանական շարուածքի սխալներն ուղղել:*

ՍՐԲԱԳՐԻՉ, գ. *Մաքուր արտագրող:*

ՍՐԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մաքուր արտագրութիւն: Տպարանական շարուածքն ուղղելը:*

ՍՐԲԱԴԱՍԵԼ, նբ. *Սուրբերի կարգի մէջ դնել:*

ՍՐԲԱԴԱՍՈՒՄ, գ. *Անձի սուրբ հռչակում:*

ՍՐԲԱԴԵՂ, գ. *Մաքրողական դեղ, լուծողական:*

ՍՐԲԱԴՐԱՄ, գ. (Կրօն.) *Դրամական կամաւոր տուրք եկեղեցուն:*

ՍՐԲԱԶԱՆ, ած. (Կրօն.) *Ազգով՝ ծագումով սուրբ:* (Կրօն.) *Ինչ որ եկեղեցական կմ կրօնական տեսակէտից սուրբ է: Պարկեշտ, մաքուր: Եպիսկոպոս կոչելու տիտղոս:*

ՍՐԲԱԶԱՆԻՉ, ած. գ. (Եկեղ.) *Սրբազան արարողութիւններ կատարող:*

ՍՐԲԱԶԳԵՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Սըրբազգեստ լինելը:*

ՍՐԲԱԶՆԱԲԱՆԵԼ, բ. (Եկեղ.) *Սրբազան խօսքեր՝ օրհնութիւններ ասել կմ երգել:*

ՍՐԲԱԶՆԱԲԱՐ, մկ. *Սրբազան՝ սուրբ կերպով:*

ՍՐԲԱԶՆԱԳՈՅՆ, ած. *Ամէնանուիրական, վսեմ:*

ՍՐԲԱԶՆԱԳՈՐԾ, ած. (Եկեղ.) *Սրբազան դարձնող:*

ՍՐԲԱԶՆԱԳՈՐԾԵԼ, բ. (Եկեղ.) *Եկեղեցական սրբազան խորհուրդներ կատարել:*

ՍՐԲԱԶՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Սրբազնագործելը:*

ՍՐԲԱԶՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Սրբազնագրելը:*

ՍՐԲԱԶՆԱԿԱՆ, ած. *Սրբազան, սուրբ:*

ՍՐԲԱԶՆԱՍՏԵՂԾ, ած. (Եկեղ.) *Սրբազան կերպով ստեղծուած:*

ՍՐԲԱԶՆԱՍՈՒՐԲ, ած. (Եկեղ.) *Սրբազան եւ սուրբ, սրբազնագոյն:*

ՍՐԲԱԶՆԱՏԻՊ, ած. *Սրբազան տիպ՝ կերպարանք ունեցող:*

ՍՐԲԱԶՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրբի ուժը, զօ-*

րութիւնը:
ՍՐԲԱԼՈՅՍ, ած. (Եկեղ.) *Սուրբ եւ լուսատու:*
ՍՐԲԱԽՕՍ, ած. (Եկեղ.) *Սրբախօսութեամբ պարապող:*
ՍՐԲԱԽՕՍԱԿԱՆ, *ած. (Եկեղ.) Սրբախօսութեան վերաբերեալ:*
ՍՐԲԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, ած. (Եկեղ.) *Սրբերի մասին խօսք կամ գրութիւն:*
ՍՐԲԱԿ, գ. *Կերակրափող:*
ՍՐԲԱԿԱԿԱՆ, գ. *Սուրբ, մաքուր, անբիծ:*
ՍՐԲԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրբական լինելը:*
ՍՐԲԱԿԵԱՑ, ած. *Սուրբ կեանք վարող:*
ՍՐԲԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրբակեաց լինելը:*
ՍՐԲԱԿՐՕՆ, ած. (Եկեղ.) *Մաքրակրօն, մաքուր վարք ու բարք՝ սովորութիւններ ունեցող:*
ՍՐԲԱՀԱՄ, ած. *Մաքուր համ ունեցող:*
ՍՐԲԱՀԱՅԵԱՑ, ած. *Մաքուր հայեացք ունեցող:*
ՍՐԲԱՀՈԳԻ, ած. (Եկեղ.) *Հոգով սուրբ:*
ՍՐԲԱՁԻԳ, ած. (Եկեղ.) *Սրբութեամբ երկարատեւ պաս պահող:*
ՍՐԲԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Սրբամասն լինելը:*
ՍՐԲԱՄԱՔՈՒՐ, ած. *Սուրբ եւ մաքուր, ջինջ, պայծառ:*
ՍՐԲԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Սրբամիտ լինելը:*
ՍՐԲԱՆ, գ. (Կազմախ.) *Նախաղիքի վերջին ծայրը: Յետոյք:*
ՍՐԲԱՆԱԼ, բ. *Սուրբ դառնալ:*
ՍՐԲԱՆԱԿ, գ. (Կազմախ.) *Տարածութիւնը սրբանի եւ սեռական գործարանների միջեւ:*
ՍՐԲԱՆՈՐՈԳ, ած. (Եկեղ.) *Սրբութեամբ նորոգուած:*
ՍՐԲԱՆՈՒԷՐ, ած. *Սուրբ եւ նուիրական, սրբազան:*
ՍՐԲԱՇԷՆ, ած. *Մաքուր շինուած:*
ՍՐԲԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Պասը սուրբ պահելը:*
ՍՐԲԱՊԷՍ, մկ. *Սրբաբար:*
ՍՐԲԱՊԻՂԾ, ած. *Սրբութիւնը պղծող:*
ՍՐԲԱՊՂԾԵԼ, բ. *Սրբապղծութիւն անել:*
ՍՐԲԱՊՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Սրբապղծելը:*
ՍՐԲԱՍԱՀՄԱՆ, ած. (Եկեղ.) *Սրբութեամբ կամ սրբութեան համար սահմանուած:*
ՍՐԲԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Աստծուն փառաբանելը:*
ՍՐԲԱՍԷՐ, ած. (Եկեղ.) *Սրբութիւն՝ մաքրութիւն սիրող:*
ՍՐԲԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Սրբասէր լինելը:*
ՍՐԲԱՍԻՐՏ, ած. *Սուրբ սիրտ ունեցող:*
ՍՐԲԱՎԱՅԵԼ, ած. (Եկեղ.) մկ. *Ինչպէս վայել է սրբին:*
ՍՐԲԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ած. (Եկեղ.) *Սրբերին վայելուչ:*
ՍՐԲԱՎԱՅՐ, գ. *Սուրբ՝ նուիրական տեղ. տաճար:*
ՍՐԲԱՏԱՇ, ած. *Մաքուր տաշած:*
ՍՐԲԱՏԱՌ, ած. (Եկեղ.) *Գործ է ածւում բացառապէս իբրեւ մակդիր հայոց կաթողիկոսների կոնդակների:*
ՍՐԲԱՏԵՂ }
ՍՐԲԱՏԵՂԻ } Տ. *Սրբավայր:*
ՍՐԲԱՏՈՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Սրբի տուն, վանք:*
ՍՐԲԱՏՈՒՓ, Տ. *Մասնատուփ:*
ՍՐԲԱՐԱՆ, գ. (Եկեղ.) *Սրբի (Աստծու) բնակարան, տաճար:*
ՍՐԲԱՐԱՐ, ած. (Եկեղ.) *Սուրբ անող, մաքրող:*
ՍՐԲԱՐԱՐԱԿԱՆ, ած. (Եկեղ.) *Սրբացնող:*
ՍՐԲԱՑՈՒՄ, գ. (Եկեղ.) *Սրբանալը, սրբացնելը:*
ՍՐԲԱՒԱՆԴ, ած. *Ինչ որ սուրբ աւանդ է*

յետնորդների համար:
ՄՐԲԱՓԱՅԼ, ած. *Սրբութեամբ՝ մաքրութեամբ փայլող:*
ՄՐԲԱՔԱՐ, գ. *Սրբատաշ քար:*
ՄՐԲԱՔՆՆԵԼ, բ. (Եկեղ.) *Մէկին կմ մի գրուածք խստութեամբ քննել կրօնական տեսակէտից:*
ՄՐԲԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, (Եկեղ.) Տ. *Հաւատաքննութիւն:*
ՄՐԲԵԼ, բ. *Ընդհանրապէս՝ մաքրել:*
ՄՐԲԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, (Եկեղ.) գ. *Սուրբ սուրբ երգելը, սրբասացութիւն:*
ՄՐԲԻՉ, ած. *Նա որ սրբում է, սրբող:* *Որեւէ լաթ: Անձեռոց, երեսսրբիչ:*
ՄՐԲՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սուրբ՝ մաքուր լինելը:* *Մեղքերի քաւութիւն:* (Եկեղ.) *Հաղորդութիւն:*
ՄՐԲՈՒՀԻ, ած. գ. (Եկեղ.) *Սուրբ անձ՝ իգական սեռի:*
ՄՐԴՈՂԵԼ, (արեւմտահայ լեզուով), բ. *Սիրտը շուռ գալ, բարկանալ, նեղանալ:*
ՄՐԴՈՂՈՒՄ, գ. *Զայրոյթ, զարշում:*
ՄՐԵԼ, բ. *Կտրող գործիքի բերանը բարակացնել: Նրբացնել: Բորբոքել:*
ՄՐԸՆԹԱՑ, ած. մկ. *Սուր՝ արագ ընթացք ունեցող:*
ՄՐԸՆԹԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրընթաց լինելը:*
ՄՐԹԱԼ, բ. *Վազելուց հեւալ:*
ՄՐԹՄՐԹԱԼ, բ. *Ցրտից դողդողալ:*
ՄՐԹՄՐԹԱԼԻ, մկ. *Մրթմրթալով:*
ՄՐԹՄՐԹԱՆ, ած. *Մրսկան:*
ՄՐԻԿ, ած. գ. *Սուր՝ զիլ ձայն ունեցող:*
ՄՐԻԿԱՅ, ած. գ. *(Սրով) զինուած աւազակ: Դատարկապորտ, փողոցային: Ստոր՝ անազնիւ մարդ:*
ՄՐԻԿԱՅԱԲԱՐ, մկ. *Սրիկայի պէս:*
ՄՐԻԿԱՅԱԿԱՆ, ած. *Սրիկային յատուկ:*
ՄՐԻԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրիկայ լինելը:*
ՄՐԻՆԳ, գ. *Փչողական երաժշտական գործիք:*
ՄՐԻՉ, ած. գ. *Նա որ սրում է, սրող:*

ՄՐԾԵԼ
ՄՐԾԷԼ } գ. *Աքցան:*
ՄՐՀԱՐ, գ. *Սուր փուշ:*
ՄՐՃԱԿԱԹ, գ. *Կաթով սուրճ:*
ՄՐՃԱՀԱՄ, ած. (փխբ.): *Սրճաբոյր:*
ՄՐՃԱՂԱՑ, գ. *Ձեռքի աղօրիք:*
ՄՐՃԱՄԱՆ, գ. *Աման, որի մէջ պահում են աղացած սուրճը:*
ՄՐՃԱՍՏԱՆ, գ. *Որտեղ սրճենիներ՝ սուրճի թուփեր են մշակւում:*
ՄՐՃԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Սուրճ վաճառող:*
ՄՐՃԱՐԱՆ, գ. *Խանութ՝ ճաշարան, որտեղ զնում են սուրճ խմելու:*
ՄՐՃԱՐԱՆԱՊԵՏ, գ. *Սրճարանի պետ, կառավարիչ:*
ՄՐՃԱՐԺԷՔ, գ. *Սրճի արժէքը՝ վաճառքի գինը:*
ՄՐՃԵՓ, ած. *Սուրճ եփող: Սուրճ եփելու սարք:*
ՄՐՃԵՓՈՑ, գ. *Մետաղէ աման, որի մէջ սուրճը եփում են:*
ՄՐՆԳԱԿԱՆ, ած. *Սրինգին յատուկ:*
ՄՐՆԳԱՀԱՐ, ած. գ. *Սրինգ ածող:*
ՄՐՆԳԱՀՆՉԻՒՆ, գ. *Սրնգանուագ՝ սրնգի հնչիւն:*
ՄՐՆԳԵԼ, բ. *Սրինգի ձայն հանել:*
ՄՐՆԳԵՆԻ, գ. (Բուս.) *Սրտազգիների կարգին պատկանող թուփ:*
ՄՐՆՉԱԿՆԵՐ, յոգն. գ. (Կենդ.) *Ճճեկեր կենդանիների կարգին պատկանող կենդանիների ցեղ:*
ՄՐՈՏ, *Սրուած, սուր:*
ՄՐՈՏԵԼ, բ. *Բոլորը սրել:*
ՄՐՈՏՆ, ած. *Սուր՝ արագ ընթացք ունեցող:*
ՄՐՈՑ, գ. *Յեսանաքար:*
ՄՐՈՑԱՔԱՐ, Տ. *Սրոց:*
ՄՐՈՒԱԿ, *Եղջիւր, որ գործ էր ածուում մէջը հեղուկ ածելու համար: Եղջիւր, որով բժիշկներն արիւն էին առնում: Ապակիէ նուրբ շիշ:*
ՄՐՈՒԱԿԱԿԱԼ, գ. *Աման կմ մատու-*

ցարան, որի վրայ դրուում է սրուակը։

ՍՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սուր լինելը։*

ՍՐՈՒԿ, ած. *Փոքր ինչ սուր։*

ՍՐՈՒՄ, գ. *Սրելը, սրուելը։*

ՍՐՈՒՆՔ, գ. (Կազմախ.) *Մարդու եւ չորքոտանիների ոտները։*

ՍՐՄԿԱՊԱՆ, *Քօղ՝ որով ծածկում էին հարսի երեսը։ Հարսի անկողինը առանձնացնող վարագոյր։*

ՍՐՄԿԱՐԱՆ, գ. (Կրօն.) *Տաշտ կմ սկաւառակ զոհերի արիւնը սրսկելու համար։*

ՍՐՄԿԵԼ, բ. *Ջուրը կմ այլ հեղուկ մանր կաթիլներով կմ փոշու նման ցանել։* Տ. *Ներարկել։* Նման. *Գաղափարներով ուրիշին վարակել։*

ՍՐՄԿԻՉ, ած. գ. *Նա որ սրսկում է, սրսկող։*

ՍՐՄԿՈՒՄ, գ. *Սրսկելը։*

ՍՐՍՓԱԼ, բ. *Սարսուռ զգալ։ ողալ։*

ՍՐՍՓԱՏ, գ. *Անձրեւից լաւ թրջուելը։*

ՍՐՍՓՈՒՔ, գ. *Սարսափ, դող։*

ՍՐՏԱԲԱԽ, ած. *Որի սիրտը բաբախում է երկիւղից։*

ՍՐՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրտի ուսումնասիրութիւն։*

ՍՐՏԱԲԱՑ, ած. Սիրտը բացող։

ՍՐՏԱԲԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրտաբաց լինելը։*

ՍՐՏԱԲԵԿ, ած. մկ. *Սիրտը բեկուած։ Սրտակոտոր։*

ՍՐՏԱԲԵԿԵԼ, բ. *Սրտաբեկ անել, սիրտը կոտրել։*

ՍՐՏԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրտաբեկ լինելը։*

ՍՐՏԱԲՈՐԲ, գ. (Ախտաբ.) *Սրտի բորբոքում։*

ՍՐՏԱԲՈՐԲՈՔ, ած. *Սիրտը բորբոքող։*

ՍՐՏԱԲՈՒԽ, ած. *Սրտից բխած, ամբողջ սրտից եղած։։*

ՍՐՏԱԳԷՏ, ած. *Մարդու սրտում եղածը գիտցող։ Սրտի հիւանդութեան մասնագէտ։*

ՍՐՏԱԳԻՆ, ած. մկ. *Սրտանց։*

ՍՐՏԱԳԻՐ, գ. *Բժշկական գործիք, որ թղթի վրայ զիգզագներով գծում է սրտի բաբախումները։*

ՍՐՏԱԳՈՉ, ած. *Սրտից դուրս եկած գոչումով։*

ՍՐՏԱԳՐԱՒ, ած. *Սիրտ գրաւող։*

ՍՐՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրտի բաբախումները սրտագրով գրելը։*

ՍՐՏԱԴԷՏ, գ. *Գործիք, որով դիտում են անասունների սրտի բաբախումները։*

ՍՐՏԱԴՈՂ, գ. *Սրտի դող։*

ՍՐՏԱԶԴԵՑԻԿ, ած. *Սրտի վրայ ազդող՝ ներգործող։*

ՍՐՏԱԶԵՂ, ած. *Սիրտը լցուած, յորդութեամբ սրտից դուրս եկած։*

ՍՐՏԱԶԵՂՈՒՄ, գ. *Սրտի լցուելը։*

ՍՐՏԱԹԱՓ, ած. մկ. *Սիրտը թափած։*

ՍՐՏԱԹԱՓՈՒՄ, գ. *Սրտաբեկութիւն։*

ՍՐՏԱԹՈՎ, ած. *Սիրտ թովող, սրտապարար։*

ՍՐՏԱԹՈՒՆԴ, ած. մկ. *Սիրտը թունդ ելած։*

ՍՐՏԱԺԱԺ, գ. *Սրտի ժաժ գալը, սիրտը խառնուելը։*

ՍՐՏԱԺԱՅԹՔ, ած. *Սրտից ժայթող։*

ՍՐՏԱԼԻ, ած. մկ. *Լիասիրտ։*

ՍՐՏԱԼԻՐ, ած. *Լիասիրտ։*

ՍՐՏԱԽԱՌՆՈՑ, գ. *Սիրտը խառնուելը, սրտաժաժ։* Փոխ. *Ջզուանք։*

ՍՐՏԱԽՈՐՇ, գ. *Սրտի խորշ, սրտի փորոք։*

ՍՐՏԱԽՈՑ, ած. մկ. *Սիրտը խոցուած։*

ՍՐՏԱԽՏ}

ՍՐՏԱԽՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ} գ. *Սրտի հիւանդութիւն։*

ՍՐՏԱԽՏԱՒՈՐ, ած. *Սրտախտ՝ սրտի հիւանդութիւն ունեցող։*

ՍՐՏԱԽՕՍԻԿ, ած. *Սրտից խօսող։*

ՍՐՏԱԿԱԹ, ած. գ. *Խանդակաթ, սիրավառ։*

ՄՐՏԱԿԱՐՕՏ, ած. *Սրտով կարօտած, շատ կարօտած։*

ՄՐՏԱԿԵՂԵՔ, ած. *Սիրտը կեղեքող։ Սրտաճմլիկ։*

ՄՐՏԱԿԷԶ, ած. *Սիրտը կիզող՝ այրող։*

ՄՐՏԱԿԷՍ, ած. մկ. *Կիսասիրտ։*

ՄՐՏԱԿԷՐ, փխբ. *Սիրտ ուտող, գրաւիչ։*

ՄՐՏԱԿԻՑ, ած. *Սրտերով իրար մօտ։*

ՄՐՏԱԿՈՏՈՐ, ած. մկ. *Սիրտը կոտրած, անսիրտ։*

ՄՐՏԱԿՏՈՒՐ, ած. *Սրտաբեկ։*

ՄՐՏԱԿՐԱՆՔ, գ. (Կազմախ.) *Թաղանթ, որ պատում է սիրտը։*

ՄՐՏԱՀԱՃՈՅ, ած. *Սրտին հաճելի։*

ՄՐՏԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրտահաճ լինելը։*

ՄՐՏԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Համբերութիւնից հանելը, գրգռելը։*

ՄՐՏԱՀԱՌԱՉ, ած. մկ. *Սրտից հառաչող։*

ՄՐՏԱՀԵՌԻՉ, ած. *Ուրիշի համար սիրտը ցաւող։*

ՄՐՏԱՀՈՎԱՆՔ, գ. *Սրտի հովութիւն։*

ՄՐՏԱՃԱՔ, ած. մկ. *Սիրտը ճաքած։*

ՄՐՏԱՃՄԼԻԿ, ած. *Խիստ տխրալի։*

ՄՐՏԱՄԱՇ, ած. *Սիրտը մաշող։*

ՄՐՏ(Ա)ՄԱՇՈՒՔ, գ. *Ինչ որ սրտամաշ է անում։*

ՄՐՏԱՄԵՌ, ած. Տխուր։

ՄՐՏԱՄՈՐՄՈՔ, ած. *Սիրտ մորմոքեցնող, խղճալի։ Սրտաճմլիկ։*

ՄՐՏԱՅԻՆ, ած. *Սրտին յատուկ։*

ՄՐՏԱՅՈՅԶ, ած. *Սիրտ յուզող։*

ՄՐՏԱՅՈՒԶՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրտայոյզ լինելը։*

ՄՐՏԱՅՕԺԱՐ, ած. *Սրտանց՝ յօժարութեամբ եղած։*

ՄՐՏԱՆՑ, մկ. *Ամբողջ սրտով։*

ՄՐՏԱՇԱՐԺ, ած. *Սիրտ շարժող՝ յուզող։*

ՄՐՏԱՇԱՐԺԵԼ, բ. *Յուզել։*

ՄՐՏԱՇԷՆ, ած. *Սիրտ բացող։*

ՄՐՏԱՊԱԿԱՍ, ած. *Դժգոհ։*

ՄՐՏԱՊԱՏԱՌ, ած. մկ. *Սրտաճաք։ Լեղապատառ։*

ՄՐՏԱՊԱՐԱՐ, ած. *Զմայլեցնող, հոգեպարար։*

ՄՐՏԱՊԻՆԴ, ած. *Սիրտը պինդ՝ քաջասիրտ։*

ՄՐՏԱՊՆԴԵԼ, բ. *Սիրտ տալ։ Քաջալերել։*

ՄՐՏԱՊՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրտապնդելը։*

ՄՐՏԱՌԵԼ, բ. *Նեղանալ։*

ՄՐՏԱՌՈՒՉ, ած. *Սրտառած։ Սրտաշարժ։*

ՄՐՏԱՏԱՆՋ, Տ. *Մտատանջ։*

ՄՐՏԱՏԵՍ, ած. Տ. *Սրտագէտ։*

ՄՐՏԱՏԷՐ, ած. *Սիրտ ունեցող, գթոտ, ողորմած։*

ՄՐՏԱՏՈՉՈՐ, ած. *Սիրտ տոչորող, այրող։*

ՄՐՏԱՏՐՈՓ, ած. մկ. *Որի սիրտը տրոփում է։*

ՄՐՏԱՑԱՒ, գ. *Ընդհանրապէս սրտի ցաւ։ Կարեկից։*

ՄՐՏԱՑԱՒԱԲԱՐ, մկ. *Ցաւակցաբար։*

ՄՐՏԱՑԱՒԱՆՔ, գ. *Սիրտ ցաւեցնող։*

ՄՐՏԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրտի ցաւ ունենալը։ Կարեկցութիւն։*

ՄՐՏԱՒԵՐ, ած. *Սիրտը աւերուած։*

ՄՐՏԵՂ, ած. *Սրտոտ։*

ՄՐՏԻԿ, գ. *Փոքր սիրտ։*

ՄՐՏԿԵՂ, ած. *Սիրտը վիրաւորող։*

ՄՐՏՄԱՇՈՒՔ, Տ. *Սրտամաշուք։*

ՄՐՏՄՏԵԼ, բ. *Զայրանալ։ Սրտնեղիլ։*

ՄՐՏՄՏԻ, ած. *Զայրացկոտ։*

ՄՐՏՄՏՈՏ, ած. *Բարկացկոտ։*

ՄՐՏՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սաստիկ բարկութիւն։*

ՄՐՏՆԵՂԵԼ, բ. *Սիրտը նեղանալ, բարկանալ։*

ՄՐՏՆԵՂԻՉ, ած. *Սիրտը նեղացնող։*

ՄՐՏՆԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրտի նեղութիւն։*

ՄՐՏՆԵՂՈՒԿ, ած. *Սրտնեղիչ։*

ՄՐՏՈՎԱՆՈՒԵԼ, բ. *Սրտով դառնալ։*

ՄՐՏՈՎԻՆ, մկ. *Սրտանց։*

ՍՐՏՈՏ, ած. *Քաջասիրտ:*
ՍՐՏՈՏԵԼ, բ. *Սրտովանալ, սրտոտ դառնալ:*
ՍՐՏՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սրտոտ լինելը, քաջութիւն:*
ՍՐՏՈՒԿ, գ. (Բուս.) *Բոյսերի սիրտը:*
ՍՐՏՑԱՒ, Տ. *Սրտացաւ:*
ՍՐՏՕՔ, ած. մկ. *Սրտի ուզածի պէս:*
ՍՓԱԹ, գ. *Կերպարանք:*
ՍՓԱԾԱՆԵԼԻ, գ. *Մէջքը կապելու լաթ, գոգնոց:*
ՍՓԻՒՌ, ած. *Սփռուած,* գ. *Սփռում:*
ՍՓԻՒՌՔԱԳԷՏ, գ. *Սփիւռքագիտութեան հարցերով զբաղուող մասնագէտ:*
ՍՓԻՒՌՔԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սփիւռքահայութեան կեանքի հասարակական, մշակութային եւ այլն կողմերը ուսումնասիրող գիտութիւն:*
ՍՓԻՒՌՔԱՊԱՀՊԱՆ, ած. *Սփիւռքը պահպանող:*
ՍՓԻՒՌՔԱՊԱՏՈՒՄ, գ. *Սփիւռքի թեմայով երկերի ամբողջութիւնը:*
ՍՓՈՓ, գ. Տ. *Սփոփանք: Ամոքում:*
ՍՓՈՓԱԿԱՆ, ած. *Սփոփանք պարունակող:*
ՍՓՈՓԱՆՔ, գ. *Ինչ որ տխուր սիրտը բաց է անում: Մխիթարանք: Ամոքում:*
ՍՓՈՓԵԼ, բ. *Վիշտը ամոքել, մեղմացնել: Ամոքել, մխիթարել:*
ՍՓՈՓԻՉ, ած. գ. *Սփոփող:*
ՍՓՌԵԼ, բ. *Ի սփիւռ տարածել, ծաւալել: Պարզել, փռել:*
ՍՓՌԻՉ, ած. գ. *Սփռող:*
ՍՓՌՈՑ, գ. *Լաթի կտոր, որ փռում են սեղանի վրայ:*
ՍՓՌՈՒՄ, գ. *Սփռելը:*
ՍՓՐԹՆԵԼ, բ. *Գունատուել:*
ՍՓՐԹՆՈՒՄ, գ. *Սփրթնելը: Գունատուիլ:*
ՍՔԱՆՉԱԿԱՆ, ած. *Սքանչացնող:*
ՍՔԱՆՉԱՆԱԼ, բ. *Հիանալ: Զմայլիլ:*
ՍՔԱՆՉԱՆՔ, գ. *Սքանչանալը:*
ՍՔԱՆՉԱՏԵՍ, Տ. *Սքանչելատես:*
ՍՔԱՆՉԱՑՈՒՄ, գ. *Հիացում, զմայլում:*
ՍՔԱՆՉԵԼԱԶՕՐ, ած. *Սքանչելի զօրութեամբ:*
ՍՔԱՆՉԵԼԱԽՕՍ, ած. *Գեղեցիկ խօսող:*
ՍՔԱՆՉԵԼԱԾԻՆ, ած. *Սքանչելի կերպով ծնող:*
ՍՔԱՆՉԵԼԱԿԵՐՊ, ած. *Սքանչելի կերպարանք ունեցող:*
ՍՔԱՆՉԵԼԱՃՈՒՔ, ած. մկ. *Շատ շքեղ:*
ՍՔԱՆՉԵԼԱՏԵՍ, ած. *Սքանչելի տեսք ունեցող:*
ՍՔԱՆՉԵԼԱՏԻՊ, Տ. *Սքանչելի:*
ՍՔԱՆՉԵԼԱՐՈՒԵՍՏ, ած. *Սքանչելի արուեստ ունեցող:*
ՍՔԱՆՉԵԼԱՓԱՌ, ած. *Սքանչելի եւ փառաւոր:*
ՍՔԱՆՉԵԼԻ, ած. *Հրաշալի, հիանալի:*
ՍՔԱՆՉԵԼԻՔ, գ. *Սքանչելի գործ:*
ՍՔԱՆՉԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սքանչելի՝ զմայլելի լինելը:*
ՍՔԵՄ, գ. *Կրօնաւորի տարազ:*
ՍՔԵՄԱԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սքեմ առնելը, կրօնաւոր դառնալը:*
ՍՔԵՄԱԹՈՂ, ած. *Կրօնաւորի վիճակը լքած:*
ՍՔԵՄԱՒՈՐ, ած. գ. (Եկեղ.) *Սքեմ ունեցող:*
ՍՔԵՓՈՆ, գ. (Կենդ.) *Խիստ թունաւոր օձ:*
ՍՔՕՂԵԼ, Տ. *Քօղարկել: Ծածկել:*
ՍՕԴ, գ. (Բուս.) *Կիպարիսների կարգին պատկանող բոյս:*
ՍՕԼ, գ. *Ոտքի հագանելիք, կօշիկ:*
ՍՕԼ՛, գ. *Եւրոպական երաժշտութեան մէջ՝ ութնեակի հինգերորդ ձայնաստիճանը ներքեւից:*
ՍՕՍ, ած. *Սօսի ծառի նման բարձրահասակ:*
ՍՕՍԻ, գ. (Բուս.) *Կնձենիների կարգին պատկանող շքեղ ծառ:*
ՍՕՍԱՄԲ, Տ. *Սուսամբար:*

ՍՕՍԱՒԻՒՆ
ՍՕՍԱՓԻՒՆ } գ. *Տերեւների ձայն, խըշ-խըշոց:*

ՍՕՍԱՓԵԼ, բ. *Տերեւների խշխշալ:*
ՍՕՍԻՒՆ, Տ. *Սօսափիւն:, խշռտոց:*

Վ, վ

Վ, վ, վեւ, գ. *Հայերէն այբուբենի երեսուներորդ տառը եւ քսանչորսերորդ բաղաձայնը: Թուարկութեան երեք հազարի համարժէք, երեք հազարերորդ:*
ՎԱ՜, միջ. *Զարմացական բացագանչութիւն:*
ՎԱԳԵՐԱՁԻ, գ. *Վագրի նման խայտաբղէտ մորթով ձի:*
ՎԱԳՈՆ, (Լատ., գերմ., անգլ.) գ. *Ծածկած մեծ կառք, որ երթեւեկում է երկաթուղագծի վրայով:*
ՎԱԳՐ, գ. (Կենդ.*) Կատուազգիների ցեղին պատկանող խոշոր գազան:*
ՎԱԳՐԱԲԱԶՈՒԿ, ած. *Որի բազուկն ուժեղ է ինչպէս վագրի թաթը:*
ՎԱԳՐԱԿԵՐՊ
ՎԱԳՐԱԿԵՐՊԵԱՆ } ած. մկ. *Վագրի նման:*
ՎԱԳՐԱՃԻՐԱՆ, գ. *Վագրի ճիրանների նման ճիրան ունեցող:*
ՎԱԳՐԱՆՄԱՆ, ած. *Վագրի նմանող՝ նմանութիւն տուող:*
ՎԱԳՐԵՆԻ, գ. *Վագրի մորթ:*
ՎԱԶ, գ. Տ. *Վազք: Վազ տալ, վազել:*
ՎԱԶ, գ. *Անօթ:*
ՎԱԶ,
ՎԱՋՆ, գ. *Խաղողի որթի յօտած մատերից ընձիւղած ուղէշ:*
ՎԱԶ, գ. (Բուս.) *Պատատուկ ծառ:*
ՎԱԶԱՆ, ած. *Լաւ կմ շատ վազող:*
ՎԱԶԵԼ, բ. *Յատկել, ոստիւն գործել: Արագ քալել:*
ՎԱԶԿԱՆ, ած. *Լաւ վազող:*
ՎԱԶԷ ՎԱԶ
ՎԱԶԷՎԱԶ } մկ. *Վազ տալով, փութով:*
ՎԱՋՆՈՒՏ, գ. *Վազ տնկած տեղ:*
ՎԱԶՈՒԿ, ած. *Վազող, հոսող:*
ՎԱԶ ՎԱԶ ԱՆԵԼ
ՎԱԶՎԶԵԼ } բ. *Այս եւ այն կողմը վազել:*
ՎԱԶՎԶՈՑ
ՎԱԶՎԶՈՒՔ } գ. *Վազվզելը:*
ՎԱԶՔ, գ. *Վազելը:*
ՎԱԶՔԱԹԱՓ, գ. *Վազքի թափ՝ արագութիւն:*
ՎԱԶՔԱՊԱՀ, գ. *Վազելու պահը:*
ՎԱԶՔՈՒՆԱԿ, ած. *Վազքի ունակ, վազել կարողացող:*
ՎԱԹՍՈՒՆ, թ. *Վեց անգամ տասը:*
ՎԱԹՍՈՒՆԱՄԵԱԿ, գ. *Վաթսուն տարին իբրեւ մի միաւոր:*
ՎԱԹՍՈՒՆԱՄԵԱՅ, ած. *Վաթսուն տարի տեւող:*
ՎԱԹՍՈՒՆԱՊԱՏԻԿ, ած. մկ. գ. *Վաթսուն անգամ աւելի:*
ՎԱԹՍՈՒՆ, ած. *Վեց անգամ տասը:* գ. *Վաթսուն թիւը:*
ՎԱԹՍՈՒՆՆՈՑ, ած. *Վաթսուն միաւոր պարունակող: Վաթսուն տարեկան:*
ՎԱԽ, գ. *Գահավէժ տեղ, դարաւանդ:*
ՎԱԽ, գ. *Հոգեկան ընկճուած դրութիւն:*
ՎԱ՜Խ, միջ. *Վշտի բացագանչութիւն:*
ՎԱԽԱԶԵՐԾՈՒՄ, գ. *Վախը անցկացնելը:*
ՎԱԽԱԿԱԼԵԼ, բ. *Վախով բռնուել:*
ՎԱԽԱԿՈԽ, ած. *Վախակալած:*

ՎԱԽԱՇԱՏ, ած. Վախով լի:
ՎԱԽԵՆԱԼ, բ. Հոգեկան ճնշման ենթարկուել: Երկիւղ կրել մէկից:
ՎԱԽԵՆԱԿ, գ. Վախից առաջ եկած հիւանդութիւն:
ՎԱԽԵՐԱԿ, գ. Այն երակը, որ վախ բռնողը բռնում է:
ՎԱԽԼԱՆ, Տ. Վախկոտ: Երկչոտ:
ՎԱԽԿՈՏ, ած. Չնչին բաներից վախեցող: Անհամարձակ: Վեհերոտ:
ՎԱԽԿՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Վախկոտ լինելը:
ՎԱԽՃԱՆ, գ. Վերջ: Հկր. Սկիզբ: Աւարտ:
ՎԱԽՃԱՆԱԿԱՆ, ած. Վախճանի, վերջի:
ՎԱԽՃԱՆԵԼ, բ. Վերջացնել, աւարտել: Մեռնիլ:
ՎԱԽՃԱՆԵԼ, բ. Վերջանալ:
ՎԱԽՃԱՆՈՒԵԼ, Տ. Վախճանել:
ՎԱԽՃԱՆԵՐԳԱԿ, ած. Վախճանը՝ վերջը երգող:
ՎԱԽՆԱԼ, Տ. Վախենալ:
ՎԱԽՎՈՐԵԼ, բ. Շատ վախենալ:
ՎԱԽՑՆԵԼ, Տ. Վախեցնել:
ՎԱԿԱՆԱԿ, ած. Լաւ հասած (ցորենի հասկ):
ՎԱԿԱՍ, գ. (Եկեղ.) Եբրայեցիների մէջ՝ քահանայապետի կրծանոցը, եփուդ:
ՎԱԿԱՍԱԿԻՐ, ած. (Եկեղ.) Վակաս կրող (անձ):
ՎԱԿԵԼ, չբ. Մլաւել:
ՎԱ՜Հ, միջ. Բացագանչութիւն, զարմանքի արտայայտութիւն:
ՎԱՀԱԳՆԱՆԱԼ, բ. (բնստ.): Վահագն՝ աստուածային դառնալ:
ՎԱՀԱՆ, գ. Տ. Ասպար: Մարմինը պաշտպանելու համար շարժուն զինուորական սկաւարակ:
ՎԱՀԱՆԱԳԵՂՁ, գ. (Կազմախ.) Գեղձ, որ մարդու մէջ զետեղուած է շնչափողի վերին ծայրում:
ՎԱՀԱՆԱԿ, գ. Փոքր վահան:
ՎԱՀԱՆԱԿԵՐՊ, Տ. Վահանաձեւ:
ՎԱՀԱՆԱԿԻՐ, ած. Վահան կրող:
ՎԱՀԱՆԱԿԻՑ, ած. Նիզակակից:
ՎԱՀԱ134
ՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. Վահանակից լինելը:
ՎԱՀԱՆԱՁԵՒ, ած. Վահանի ձեւ ունեցող:
ՎԱՀԱՆԱՁՈՒԿ, գ. (Կենդ.) Տափաձըկերի ցեղին պատկանող տափակ եւ կլոր ձուկ:
ՎԱՀԱՆԱՄԱՐՏ, ած. Վահանով մարտընչող:
ՎԱՀԱՆԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Վահաններով զինուած զինուորների կռիւ:
ՎԱՀԱՆԱՇԵՐՏ, գ. Վահանների շերտ, շերտ կազմող վահանների շարք:
ՎԱՀԱՆԱՎԱՌ, ած. Վահանով զինուած:
ՎԱՀԱՆԱՒՈՐ, ած. Վահան կրող:
ՎԱՀԱՆԱՓԱԿ, ած. Վահաններով փակուած:
ՎԱՀԱՆԸՆԿԷՑ, ած. Վահանը դէն ձգող:
ՎԱՀՐ, Տ. Ժահր:
ՎԱՀՐԱՄԱՔՈՒՐ, ած. Վահրից մաքուր, վահրը՝ թարախը, մաքրած, վահր չեղած:
ՎԱՂ, ած. Կանուխ: Հկր. Ուշ, անագան:
ՎԱՂԱԲԱԲԱԽ, ած. Շուտ բաբախող, ամէն առիթով յուզուող:
ՎԱՂԱԲԱՇԽ, ած. Վաղ բաշխուած՝ բաժանուած:
ՎԱՂԱԲԱՐԲԱՌ, ած. Առաջուց ասուած, նախազուշակուած:
ՎԱՂԱԳԱՂԹ, ած. Շուտ՝ վաղուց գաղթած:
ՎԱՂԱԳԻՒՏ, ած. Վաղուց գտնուած՝ հայտնաբերուած:
ՎԱՂԱԳՈՉ, 1. ած. Վաղ կանչող: : 2. գ. (հզվդ.): Առաւոտը շուտ՝ կանուխ հնչող գոչ՝ կանչ:
ՎԱՂԱԳՐԳԻՌ, ած. Շուտ գրգռող ներազդող::
ՎԱՂԱԳՈՅԺ, գ. Անժամանակ՝ վաղաժամ գոյժ՝ բոթ:
ՎԱՂԱԴԱՅԼԱՅԼ, ած. Վաղ՝ կանուխ

դայլայլող՝ երգող՝ գեղգեղող:

ՎԱՂԱԴԱՍ, Տ. *Նախադաս:*

ՎԱՂԱԴԱՐՁ, ած. *Շուտ՝ արագ՝ ժամկէտից կանուխ դարձած:*

ՎԱՂԱԴԺԲԱԽՏ, ած. *Շուտ դժբախտացած:*

ՎԱՂԱԵՓ, ած. *Շուտ եփուած՝ խորովուած:*

ՎԱՂԱԶԱՐԴ, ած. *Վաղ զարդարուած (կանաչած, ծաղկած եւն):*

ՎԱՂԱԶԵԿՈՅՑ, ած. *Կանխազեկոյց:*

ՎԱՂԱԶՈՒՍՊ, ած. *Արագ՝ կանուխ զսպուած:*

ՎԱՂԱԶՐՈՅՑ, գ. *Հին՝ հինաւուրց զրոյց՝ պատմութիւն:*

ՎԱՂԱԹԱՌԱՄ, ած. *Շուտով թառամող:*

ՎԱՂԱԹԱՓ, ած. *Շուտ՝ բնականից կանուխ թափուած՝ թափուող:*

ՎԱՂԱԹԵՒ, ած. *Շուտ՝ կանուխ՝ արագ թեւած՝ թռած՝ հեռացած:*

ՎԱՂԱԹՌՉ, ած. *Շուտ՝ արագ թռչող՝ գրաւող: Շատ հրապուրող:*

ՎԱՂԱԹՐԹԻՌ, ած. *Ժամանակից շուտ թրթռացող, զգայուն:*

ՎԱՂԱԺԱՄ, ած. մկ. *Ժամանակից առաջ եղած:*

ՎԱՂԱԺԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վաղաժամ լինելը:*

ՎԱՂԱԺԱՄՕՐԷՆ, բ. *Վաղաժամ կերպով, ժամանակից շուտ:*

ՎԱՂԱԼԵՐԿ, ած. *Ժամանակից շուտ լերկացած՝ մերկացած՝ ծածկոյթից զրկուած:*

ՎԱՂԱԼՔԵԱԼ, ած. *Վաղուց լքուած:*

ՎԱՂԱԽԱԲ, ած. *Շուտ խաբ(ու)ող:*

ՎԱՂԱԽԱԽՏ, ած. *Վաղուց խախտուած:*

ՎԱՂԱԽԱԾ, ած. *Վաղուց խածուած՝ կծուած՝ խայթուած:*

ՎԱՂԱԽԱՅԹ, ած. Նոյնն է՝ *Վաղախած:*

ՎԱՂԱԽԱՉ, ած. *Վաղուց խաչուած:*

ՎԱՂԱԽԵՂԴ, ած. *Վաղուց խեղդուած:*

ՎԱՂԱԽՈԽՈՋ, ած. *Ժամանակից շուտ՝ վաղ խոխոջող:*

ՎԱՂԱԽՈՂԽՈՂ, ած. *Վաղուց խողխողուած՝ խոցոտուած:*

ՎԱՂԱԽՈՏՈՐ, ած. *Վաղուց խոտորուած՝ ուղիղ ճանապարհից շեղուած:*

ՎԱՂԱԾԱԳ, ած. *Շուտ՝ կանուխ ծագած:*

ՎԱՂԱԾԱԾԿ, ած. *Վաղուց ծածկուած,* փխբ. *ապաքինուած՝ բուժուած:*

ՎԱՂԱԾԱՆՕԹ, ած. *Վաղուց ծանօթ:*

ՎԱՂԱԾԻՆ, ած. *Ժամանակից շուտ ծնուած:*

ՎԱՂԱԾՆՈՒՆԴ, ած. *Վաղ ծնած:*

ՎԱՂԱԾՈՒՓ, ած. *Ժամանակից առաջ, սովորականից աւելի շուտ ծփացող:*

ՎԱՂԱԿԱԹ, ած. *Վաղուց, վաղուցուանից կաթող:*

ՎԱՂԱԿԱՐԳ, ած. *Վաղուց կարգաւորուած:*

ՎԱՂԱԿԱՏԱՐ, Տ. *Գերակատար:*

ՎԱՂԱԿԱՐԾ, ած. մկ. *Աւելի վաղ, քան կարծում էր:*

ՎԱՂԱԿԷԶ, ած. *Շուտ՝ կանուխ կիզող՝ այրող:*

ՎԱՂԱԿՈՉ, ած. *Շուտ կանչուած՝ կոչուած՝ հրաւիրուած:*

ՎԱՂԱԿՈՅՐ, ած. *Շուտ կուրացած, վաղուց կոյր:*

ՎԱՂԱՀԱՅԹԱՅԹ, ած. *Շուտ՝ հեշտ՝ արագ գտնուող, ճարուող, ձեռք բերելը դիւրին:*

ՎԱՂԱՀԱՍ, ած. *Շուտ հասնող:*

ՎԱՂԱՀԱՏ, ած. *Վաղուց հատուած՝ կտրուած:*

ՎԱՂԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վաղահաս լինելը:*

ՎԱՂԱՀԱՍՈՒԿ, ած. *Վաղահաս:*

ՎԱՂԱՀԵՒ, ած. *Վաղուց՝ շուտուանից հեւացող:*

ՎԱՂԱՀԵՐԿ, գ. *Վաղ գարնանը կատարուող հերկ:*

ՎԱՂԱՀԻՒՍ, ած. *Վաղուց հիւսուած՝ ստեղծագործուած:*

ՎԱՂԱՀՌՉԱԿ, ած. *Վաղուցուանից հռչակուած՝ հռչակ ձեռք բերած:*

ՎԱՂԱՁԱՅՆԵԼ, բ. *Վաղ՝ առաւօտը շուտ՝ կանուխ ձայնել՝ ձայն տալ՝ կոչել՝ կանչել:*

ՎԱՂԱՁԻԳ, ած. *Վաղուց՝ շատ ժամանակ առաջ ձգուած:*

ՎԱՂԱՁԻՒՆ, գ. *Ժամանակից շուտ տեղացած ձիւն:*

ՎԱՂԱՂՈՂԱՆՋ, ած. *Վաղ՝ շուտ՝ կանուխ ղողանջող:*

ՎԱՂԱՃԵՄ, ած. *Վաղ՝ շուտ՝ կանուխ ճեմող:*

ՎԱՂԱՄԱՀ }
ՎԱՂԱՄԵՌ } ած. *Շուտ, մատաղ հասակում մեռած:*

ՎԱՂԱՄԷԳ, գ. *Վաղ՝ առաւօտը շուտ յայտնուած մէգ՝ մառախուղի թանձր շերտ:*

ՎԱՂԱՄԵՌՈՒԿ, գ. (Բուս.) *Կնիւնի մի տեսակ:*

ՎԱՂԱՄԵՐՁ, ած. *Շուտ՝ արագ մերձեցող՝ մտերմացող:*

ՎԱՂԱՄԽԻԹԱՐ, ած. *Շուտ՝ արագ՝ վաղուց մխիթարուած:*

ՎԱՂԱՅԱՋՈՐԴ, գ. *Վաղուայ օրը, յաջորդ օրը:*

ՎԱՂԱՆՑԻԿ }
ՎԱՂԱՆՑՈՒԿ } ած. *Շուտով անցնող:*

ՎԱՂԱՇԱՀ, ած. *Շուտ՝ արագ շահ՝ եկամուտ բերող:*

ՎԱՂԱՇԱՂԱԽ, ած. (հզվդ.): *Վաղ՝ շուտ շաղախուած:*

ՎԱՂԱՇԷՆ, ած. *Վաղուց՝ անցած-գնացած ժամանակներում շինուած՝ կառուցուած:*

ՎԱՂԱՇԷՋ, ած. *Շուտ հանգչող:*

ՎԱՂԱՇՆՈՐՀ, ած. *Վաղուց շնորհ(ու)ած՝ պարգեւ(ու)ած՝ տրուած:*

ՎԱՂԱՉՈՒ, ած. 1. *Վաղ չուող:* 2. *Վաղուց չուած՝ չու կատարած:*

ՎԱՂԱՊԱԳ, ած. *Վաղուց պագած՝ համբուրած՝ դաւանած՝ պաշտած:*

ՎԱՂԱՊԱՏԻՐ, ած. *Շուտով խաբուող:*

ՎԱՂԱՊԻՂԾ, ած. *Վաղուց պղծուած:*

ՎԱՂԱՍԱՀ, ած. *Վաղուց՝ շուտ՝ արագ սահող՝ անցնող:*

ՎԱՂԱՍՔՈՂ, ած. *Վաղուց սքող(ու)ած՝ ծածկուած:*

ՎԱՂԱՎԱԽՃԱՆ, ած. *Վաղ վախճանած:*

ՎԱՂԱՎԱՃԱՌ, ած. *Վաղ՝ արագ վաճառուող, գնայուն:*

ՎԱՂԱՎԱՌ, ած. *Վաղուց վառուած:*

ՎԱՂԱՏՈՉՈՐ, ած. *Վաղ՝ շուտ՝ շուտուանից տոչորուած:*

ՎԱՂԱՏՐՈՓ, ած. *Վաղ՝ շուտ տրոփող, զգայուն, դիւրազգրգիռ:*

ՎԱՂԱՑԱՅՏ, ած. *Վաղ՝ շուտ ցայտող:*

ՎԱՂԱՑԱՆ, ած. *Վաղ՝ շուտ ցանած:*

ՎԱՂԱՑԱՆՔՍ, գ. *Վաղ ցանքս:*

ՎԱՂԱՒԵՐ, ած. *Վաղ կործանուած:*

ՎԱՂԱՓԱԽ, ած. *Վաղուց փախած՝ հեռացած:*

ՎԱՂԱՓԱԿ, ած. *Վաղ փակուած:*

ՎԱՂԱՓՈՐՁ, գ. *Վաղ՝ սկզբնական փորձ:*

ՎԱՂԱՓՈՒԼ, ած. *Շուտ փլած:*

ՎԱՂԱՔԱՂ, ած. *Շուտ քաղուող՝ հաւաքուող:*

ՎԱՂԵՄԻ, ած. *Վաղուցուայ: Հնամենի:*

ՎԱՂԵՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վաղեմի՝ հին լինելը:*

ՎԱՂԸ }
ՎԱՂՆ } գ. *Այն օրը, որ յաջորդում է այս օրուան:*

ՎԱՂԺԱՄԱՆԱԿԵԱՅ, ած. *Վաղ՝ հին ժամանակի:*

ՎԱՂՀԱՍ, ած. *Շուտ հասնող:*

ՎԱՂՀԱՍՈՒԿ, ած. *Վաղ հասնող:*

ՎԱՂՄԵՌՈՒԿ, Տ. *Վաղամեռուկ:*

ՎԱՂՆՋԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Հին լեզուին*

յատուկ ոճերի եւ բառերի գործածութիւն նոր լեզուի մէջ:
ՎԱՂՆՋԱԿԱՆ, ած. *Վաղնջուց եղած:*
ՎԱՂՆՋԱՀԱՅ, գ. *Վաղնջական ժամանակներում ապրած հայ:*
ՎԱՂՆՋՈՒՑ, ած. *Վաղեմի, վաղնջական:*
ՎԱՂՈՐԴԵԱՆ, ած. *Առաւօտեան:*
ՎԱՂՈՒԵԱՆ, ած. *Վաղուայ, էգուցուայ:*
ՎԱՂՈՒՑ, մկ. *Շատ ժամանակ առաջ:*
ՎԱՂՈՒՑՈՒԱՅ, ած. *Հին, անցած գնացած:*
ՎԱՂՎԱՂԱԿԻ, մ. *Անմիջապէս:*
ՎԱՂՎԱՂԿՈՏ, ած. *Չափից աւելի շտապող, փութկոտ:*
ՎԱՂՎԱՂՈՒԿ, ած. *Վռազող: Շտապող:*
ՎԱՂՕՐՕՔ, մկ. *Օր առաջ:*
ՎԱՃԱՌ, գ. *Վաճառում: Վաճառականութիւն: Նուէր:*
ՎԱՃԱՌԱԲԱՋՐԻՔ, գ. *Վաճառատեղը շրջափակող բազրիք՝ ճաղաշար:*
ՎԱՃԱՌԱԲԱԺԱՆ, ած. *Վաճառելով՝ գինը գանձելով բաժանուած:*
ՎԱՃԱՌԱԲԱԺԱՆՔ, գ. *Որեւէ բանի (օր.՝ օգնութեան եւն) բաժանումը վաճառքի միջոցով:*
ՎԱՃԱՌԱԲԱԽՏ, գ. *Վաճառելու՝ առեւտրական գործունէութեան բախտ:*
ՎԱՃԱՌԱԲԱՂՁ, ած. *Վաճառելու՝ առեւտրով զբաղուելու բաղձանք՝ իղձ՝ ցան-*
կութիւն ունեցող:
ՎԱՃԱՌԱԲԱՆՈՒԿ, ած. *Վաճառքով՝ առեւտրով զբաղուելու համար բանուկ:*
ՎԱՃԱՌԱԲԱՆՋԱՐ, գ. *Վաճառքի համար նախատեսուած կանաչեղէն:*
ՎԱՃԱՌԱԲԱՇԽ, ած. *Վաճառելով բաշխուած՝ բաժանուած:*
ՎԱՃԱՌԱԲԱՐԲԱՌ, գ. *Վաճառողների՝ վաճառքով զբաղուողների բարբառ՝ խօսուածք:*
ՎԱՃԱՌԱԲԱՐՔ, գ. *Վաճառողներին՝ վաճառականներին՝ առեւտրով զբաղուողներին յատուկ բարք՝ վարքագիծ:*
ՎԱՃԱՌԱԲԵՌ, գ. *Վաճառքի համար նախատեսուած բեռ:*
ՎԱՃԱՌԱԲԵՐԵԼ, բ. *Վաճառք՝ ապրանք ներմուծել:*
ՎԱՃԱՌԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վաճառականական գործի գիտութիւն:*
ՎԱՃԱՌԱԳԻՐ, գ. *Ապրանքների ցուցակ, ապրանքագիր:*
ՎԱՃԱՌԱԳԻՂ, գ. (փխբ.): *Վաճառքի՝ առեւտրական գործառնութիւնների՝ առուվաճառքի գիւղ՝ տեղ՝ տարածք:*
ՎԱՃԱՌԱԳՈՎՔ, գ. *Վաճառուող ապրանքների գովք՝ գովազդ:*
ՎԱՃԱՌԱԳՈՒՄԱՐ, գ. *Վաճառուած ապրանքների գումարը:*
ՎԱՃԱՌԱԳՐԵԼ, բ. *Ապրանքը վաճառագրի մէջ մուծել:*
ՎԱՃԱՌԱԳՐՈՒՄ, գ. *Վաճառագրելը:*
ՎԱՃԱՌԱԴԱԴԱՐ, գ. *Վաճառքի դադար՝ ընդմիջում:*
ՎԱՃԱՌԱԴԱՅԼԱՅԼ, գ. (փխբ.): *Առնողծախողների ձայնի զեղզեղանք:*
ՎԱՃԱՌԱԴԱՍ, գ. *Վաճառականական դաս:*
ՎԱՃԱՌԱԴԱՐԱԿ, գ. *Վաճառքի ապրանքների դարակ:*
ՎԱՃԱՌԱԴԻՐ, ած. *Հեշտ՝ արագ վաճառուող, գնայուն:*
ՎԱՃԱՌԱԴՂԵԱԿ, գ. *Դղեակի տեսք ունեցող վաճառատուն:*
ՎԱՃԱՌԱԴՈՒՌ, գ. *Դուռ, որտեղից վաճառք է կատարուում:*
ՎԱՃԱՌԱԴՐՈՇՄ, գ. *Առեւտրական դրոշմ:*
ՎԱՃԱՌԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ապրանքը վաճառելու համար, ի ցոյց դնելը:*
ՎԱՃԱՌԱԶԱՆՑ, ած. գ. *Վաճառքի կանոնները զանց առնող (առած):*
ՎԱՃԱՌԱԶԵՂՉ, գ. *Վաճառքի գնի զեղչ:*
ՎԱՃԱՌԱԶՕՐ, ած. *Վաճառելու զօրու-*

թիւն՝ ուժ՝ ունակութիւն՝ կարողութիւն ունեցող:

ՎԱՃԱՌԱԸՆՏՐԱՆԻ, գ. *Վաճառականների՝ վաճառականական դասի ընտրանի:*

ՎԱՃԱՌԱԸՆՏՐԱՆՔ, գ. *Որեւէ ապրանք (հումք, արժոյթ, արժեթուղթ եւն) վաճառելու իրաւունք տուող ընտրանք:*

ՎԱՃԱՌԱԹԱԽՏ, գ. *Թախտ, որի վրայ դարսուում՝ դրուում են վաճառուող ապրանքները:*

ՎԱՃԱՌԱԹԱՆԿ, ած. *Թանկավաճառ:*

ՎԱՃԱՌԱԹԱՓ, գ. *Վաճառքի թափ՝ արագութիւն:*

ՎԱՃԱՌԱԹԱՔ, ած. *Թաքցնելով վաճառքի չհանուող:*

ՎԱՃԱՌԱԹԻ, գ. *Թիաձեւ գործիք՝ վաճառաիր, որով սորացող նիւթերը լցուում են տոպրակները՝պարկերը եւն՝ կշռելու՝ վաճառելու եւն նպատակով:*

ՎԱՃԱՌԱԹԻԿՆՈՑ, գ. *Վաճառողի թիկնոց:*

ՎԱՃԱՌԱԹՈՒՂԹ, գ. 1. *Վաճառուող ապրանքը փաթեթաւորելու թուղթ:* 2. *Վաճառքը վկայող թուղթ՝ փաստաթուղթ:*

ՎԱՃԱՌԱԺԽՈՐ, գ. *Վաճառքի՝ առեւտրի ժամանակ մարդաշատ վայրերում եղող ժխոր՝ աղմուկ:*

ՎԱՃԱՌԱԼԱԹ, գ. *Վաճառուող լաթ՝ մաշուած հնոտի հագուստեղէն:*

ՎԱՃԱՌԱԽԱԲ, ած. *Վաճառքում խաբուած:*

ՎԱՃԱՌԱԽԱԲՈՒԹԻՒՆ, գ. *Առեւտրի մէջ խաբեբայութիւն:*

ՎԱՃԱՌԱԽԱՅԾ, գ. *Վաճառքի՝ ապրանքներ ծախելու համար օգտագործուող խայծ:*

ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ, գ. *Ապրանքներ գնող եւ վաճառող: Մանրածախ վաճառական:*

ՎԱՃԱՌԱԿԱՆԱԿԱՆ, ած. *Վաճառականին եւ վաճառականութեան յատուկ:*

ՎԱՃԱՌԱԿԱՆԱԴԵՏ, գ. *Վաճառականների արհեստակիցներու աւագը:*

ՎԱՃԱՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վաճառական լինելը:*

ՎԱՃԱՌԱԿԱՏԱՐՈՒՄ, գ. *Վաճառքի կատարում:*

ՎԱՃԱՌԱԿԻՑ, ած. *Վաճառականութեան՝ առեւտրի մէջ ընկեր:*

ՎԱՃԱՌԱԿՈՆՔ, գ. *Վաճառուող ապրանքի մէջ լցրած՝լցնելու կոնք:*

ՎԱՃԱՌԱՀԱՆԵԼ, բ. *Օտար երկիր ապրանք արտածել ծախելու:*

ՎԱՃԱՌԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վաճառահանելը:*

ՎԱՃԱՌԱՀԱՐԿ, գ. 1. *Վաճառուող իւրաքանչիւր ապրանքից գանձուող հարկ:* 2. *Վաճառքը թոյլատրելու վճարում՝ գանձում:*

ՎԱՃԱՌԱՀՈԳՍ, գ. *Վաճառքի հոգս՝ մտահոգութիւն:*

ՎԱՃԱՌԱՂԵԿ, գ. (փխբ.): *Վաճառքի՝ առեւտրի կազմակերպման՝գների սահմանման ղեկ՝ուղղութիւն տուող ուժ:*

ՎԱՃԱՌԱՃԵՂՔ, գ. *Վաճառքի՝ վաճառելու՝ ապրանքը տալու եւ փողը ստանալու նեղ անցք:*

ՎԱՃԱՌԱՃԻԳ, գ. *Վաճառք կազմակերպելու մտահոգութիւն:*

ՎԱՃԱՌԱՃԻՂ, գ. *Առեւտրական գործունէութեան բնագաւառներից իւրաքանչիւրը:*

ՎԱՃԱՌԱՄԱՍ, գ. *Վաճառք կազմակերպելու մաս:*

ՎԱՃԱՌԱՄԱՏԵԱՆ, գ. *Մատեան, որտեղ գրանցուում են վաճառուած ապրանքները:*

ՎԱՃԱՌԱՄԱՐՏ, գ. (փխբ.): *Ապրանքներ, ծառայութիւններ վաճառելու, մատուցելու կռիւ՝մրցութիւն:*

ՎԱՃԱՌԱՄՈԼ, ած. գ. *Վաճառելու՝ առեւտրական գործառնութեան մոլուցքով բռնուած:*

ՎԱՃԱՌԱՅԱՆԳՈՅՑ, գ. *Վաճառքի՝ առեւտրի կարեւոր՝ աշխոյժ՝ գործուն յանգոյց (շուկայ, տօնավաճառ եւն):*

ՎԱՃԱՌԱՆԵՐՈՒԺ, գ. *Առանձին վաճառողի շուկայի ներուժի բաժինը, վաճառքի ներուժ:*

ՎԱՃԱՌԱՆԻՇ, գ. *Ապրանքի վրայ դրուած գործարանային նշան:*

ՎԱՃԱՌԱՆՈՐՈՅԹ, գ. *Վաճառքի հանուած նորոյթ՝ նոր ապրանք կամ ծառայութիւն:*

ՎԱՃԱՌԱՆՈՑ, գ. *Շուկայ վաճառատուն::*

ՎԱՃԱՌԱՇԱՀ, ած. *Վաճառականութիւնից շահուող՝ շահուած:*

ՎԱՃԱՌԱՇԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վաճառաշահ լինելը:*

ՎԱՃԱՌԱՇԱՐՔ, գ. *Վաճառքի՝ առեւտրական կէտերի՝ խանութների եւն շարք:*

ՎԱՃԱՌԱՇԵՂՋ, գ. *Վաճառուող ապրանքների շեղջ՝ կոյտ:*

ՎԱՃԱՌԱՇՐՋԻԿ, ած. գ. *Վաճառելով շրջող՝ շրջելով վաճառք կատարող, շրջիկ առեւտրական: Փերեզակ:*

ՎԱՃԱՌԱՊԱՀՈՒՍՏ, գ. *Վաճառքի համար պահուած ապրանքների ամբողջութիւնը:*

ՎԱՃԱՌԱՊԱՇԱՐ, գ. *Վաճառելու ապրանքների պաշար:*

ՎԱՃԱՌԱՊԱՏՈՒԷՐ, գ. *Վաճառելու պատուէր:*

ՎԱՃԱՌԱՍԱՅԼ, գ. *Սայլ, որի վրայից կատարուում է առեւտուրը:*

ՎԱՃԱՌԱՍԵՆԵԱԿ, գ. *Սենեակ, որտեղ վաճառք է կատարուում, վաճառքի սենեակ:*

ՎԱՃԱՌԱՍԷՐ, ած. *Առեւտուր սիրող:*

ՎԱՃԱՌԱՍՐԱՀ, գ. *Սրահ, որտեղ առեւտուր է կատարուում:*

ՎԱՃԱՌԱՏԱՐԱԾՔ, գ. *Առեւտրական նպատակներով օգտագործուող տարածք:*

ՎԱՃԱՌԱՏԵՂԻ, գ. Տ. *Վաճառանոց:*

ՎԱՃԱՌԱՏԷՐ, գ. 1. *Վաճառքի կէտի տէր՝ սեփականատէր:* 2. *Վաճառուող ապրանքի տէր՝ սեփականատէր:*

ՎԱՃԱՌԱՏՈՒՆ, գ. *Առեւտրի տուն, առեւտրի խանութ:*

ՎԱՃԱՌԱՐԿՈՒ, ած. գ. *Առեւտրի միջնորդ:*

ՎԱՃԱՌԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Միջնորդութիւն:*

ՎԱՃԱՌԱՑԱՆԿ, գ. *Վաճառուող ապրանքների ցուցակը:*

ՎԱՃԱՌԱՑԱՆՑ, գ, *Առեւտրի կէտերի ցանց:*

ՎԱՃԱՌԱՑՈՒՑԱՓԱՅՏ, գ. (հզվդ.): *Վաճառողի ցուցափայտ:*

ՎԱՃԱՌԱՓԱՍՏ, գ. *Վաճառուած՝ գընուած լինելու փաստ՝ իրողութիւն:*

ՎԱՃԱՌԱՓԵՂԿ, գ. *Փեղկ (լուսամուտի եւն), որտեղով ապրանք է վաճառուում:*

ՎԱՃԱՌԵԼ, բ. *Ծախել:*

ՎԱՃԱՌԵԼԻ, ած. *Ինչ որ վաճառուում է:*

ՎԱՃԱՌՈՐԴ, գ. *Վաճառողը:*

ՎԱՃԱՌՈՒՄ, գ. *Վաճառելը, վաճառուելը:*

ՎԱՃԱՌՔ, գ. *Վաճառում, առեւտուր:*

ՎԱՃԱՌՔԱՅԻՆ, ած. *Վաճառքին վերաբերող:*

ՎԱՄՊԻՐ, (Գերմ., ֆրանս.) գ. *Արիւնառուշտ:* Փոխ. *Ուրիշի արիւնը ծծող: Արիւնարբու:*

ՎԱՅ, միջ., *որ արտասանուում է զանազան շեշտերով ու տարբեր նշանակութիւններով:*

ՎԱՅԱՍԱՑ, ած. *Վա՜յ ասող:*

ՎԱՅԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վա՜յ ասելը:*

ՎԱՅԲԵՐԱՆ, ած. *Բերանը վայով՝ ափսոսանքով բացող:*

ՎԱՅԵԼ, բ. *Վա՜յ աղաղակել, ճչալ: Բամբասել:*

ՎԱՅԵԼ, գ. Տ. *Վայելք:*

ՎԱՅԵԼ, ած. *Պատշաճ, համապատասխան:*
ՎԱՅԵԼԱՄՈԼ, ած. գ. *Վայելքների մոլի սիրահար, կեանքը հաճոյքներ վայելելուն նուիրած (անձ):*
ՎԱՅԵԼԵԼ, բ. *Հաճոյքի՝ բաւականութեան մէջ գտնուել: Հաղորդակից՝ մասնակից լինել մի բարիքի:*
ՎԱՅԵԼԵԼ, բ. *Վայել լինել, պատշաճ:*
ՎԱՅԵԼԵԼԻ, ած. *Վայելող: Ինչ որ վայելելու է:*
ՎԱՅԵԼՈՒՄ, գ. *Վայելելը:*
ՎԱՅԵԼՈՒՉ, ած. *Ինչ որ վայել է, պատշաճ: Օրինաւոր, Պարկեշտ, Գեղեցիկ:*
ՎԱՅԵԼՉԱԲԱՆ, ած. *Վայելուչ լեզուով կմ ոճով խօսող:*
ՎԱՅԵԼՉԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վայելչաբան լինելը:*
ՎԱՅԵԼՉԱԲԱՐ, մկ. *Վայելուչ կերպով:*
ՎԱՅԵԼՉԱԳԵՂ, ած. *Վայելուչ եւ գեղեցիկ:*
ՎԱՅԵԼՉԱԳԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վայելչագեղ լինելը:*
ՎԱՅԵԼՉԱԳԻՐ, ած. *Վայելուչ գրուած:*
ՎԱՅԵԼՉԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Վայելչագրութեան յատուկ:*
ՎԱՅԵԼՉԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Կանոնաւոր եւ գեղեցիկ գրութիւն:*
ՎԱՅԵԼՉԱԶԱՐԴ, ած. *Վայելուչ կերպով զարդարուած, զարդարուն:*
ՎԱՅԵԼՉԱԶԳԵՍՏ, ած. *Վայելուչ զգեստներ հագած:*
ՎԱՅԵԼՉԱԴԵՄ, ած. *Գեղեցիկ դէմք ունեցող:*
ՎԱՅԵԼՉԱԼԻՑ, ած. *Վայելչութեամբ լի: Վայելուչ կազմուածք ունեցող:*
ՎԱՅԵԼՉԱԽՕՍ, ած. *Շնորհալի խօսող:*
ՎԱՅԵԼՉԱԿԱԶՄ, ած. *Վայելուչ կերպով կազմակերպուած:*
ՎԱՅԵԼՉԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վայելուչ յօրինուածք:*
ՎԱՅԵԼՉԱԿԱՆ, Տ. *Վայելուչ:*
ՎԱՅԵԼՉԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վայելչական լինելը:*
ՎԱՅԵԼՉԱԿԵՆՑԱՂ, ած. *Վայելուչ կերպով՝ պատշաճօրէն ապրող՝ կենցաղավարող, վայելչակեաց:*
ՎԱՅԵԼՉԱԿԵՐՊ, ած. *Վայելուչ կերպարանք ունեցող:*
ՎԱՅԵԼՉԱԿԻՑ, ած. *Վայելչութեամբ իրար ընկեր:*
ՎԱՅԵԼՉԱՀԻՒՍ, ած. *Վայելուչ՝ գեղեցիկ կերպով հիւսուած:*
ՎԱՅԵԼՉԱՆԱԼ, բ. *Վայելուչ դառնալ:*
ՎԱՅԵԼՉԱՆՔ, գ. *Վայելչանալը, գեղեցկանալը:*
ՎԱՅԵԼՉԱՇԱՐ, ած. *Վայելուչ կերպով շարադրուած:*
ՎԱՅԵԼՉԱՇԷՆ, ած. *Վայելուչ կերպով շինուած:*
ՎԱՅԵԼՉԱՊԷՍ, մկ. *Վայելուչ կերպով:*
ՎԱՅԵԼՉԱՍԷՐ, ած. *Կեանքի վայելքներ սիրող:*
ՎԱՅԵԼՉԱՎԱՅՐ, գ. *Որտեղ գեղեցիկ վայրեր կան:*
ՎԱՅԵԼՉԱՏԵՍ, ած. *Վայելուչ տեսքով:*
ՎԱՅԵԼՉԱՏԻՊ, Տ. *Վայելչազարդ:*
ՎԱՅԵԼՉԱՒՈՐ, ած. *Վայելուչ, սազող:*
ՎԱՅԵԼՉԱՓԱՅԼ, ած. *Գեղեցկութեամբ փայլող:*
ՎԱՅԵԼՉԱՓԱՌ, ած. *Շքեղ:*
ՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատշաճութիւն:*
ՎԱՅԵԼՉՕՐԷՆ, Տ. *Վայելչապէս:*
ՎԱՅԵԼԵԼ, նբ. *Հաճոյանալ, ըմբոշխնել:*
ՎԱՅԵԼՔ, գ. *Ինչ որ մարդ կեանքում վայելում է: Հաճոյք:*
ՎԱՅԹԵԼ, բ. *Թափել:*
ՎԱՅԼԵԼ, բ. *Վայելել: Պատշաճիլ, յարմարիլ:*
ՎԱՅԼԵՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Վայելել՛ի եւ Վա-*
յել՛ի, նոյն նշ.:
ՎԱՅՀԱԶԱՆ, ած. *Վայրահաջ:*
ՎԱՅՆԱՍՈՒՆ, գ. *Վայի ձայներ, լաց ու*

կոծ: Նման. *Մեծ աղմուկ:*
ՎԱՅՈՑ, գ. *Վա՜յ ասելը:*
ՎԱՅՎԵՐԻԿ, ած. *Անճարակ, անճրկած:*
ՎԱՅՐ, գ. *Անորոշ նշանակութեամբ՝ Տեղ:*
ՎԱՅՐԱԲԵՐԵԼ, բ. *Վայր բերել, իջեցնել:*
ՎԱՅՐԱԲՆԱԿ, ած. *Բաց՝ անբնակ տեղերում: Ամայի:*
ՎԱՅՐԱԲՆԱԿԻՉ, ած. *Նա որ ապրում է բաց վայրերում:*
ՎԱՅՐԱԳ, ած. *Վայրաբնակ, կատաղի, վայրենի:*
ՎԱՅՐԱԳԱԲԱՐՈՅ, ած. *Վայրագի բարք՝ բնոյթ ունեցող:*
ՎԱՅՐԱԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բարբարոսութիւն:*
ՎԱՅՐԱՀԱԿ, ած. *Ներքեւ ծռած:*
ՎԱՅՐԱՊԱՐԱԽՕՍ, Տ. *Դատարկախօս:*
ՎԱՅՐԱՍԱՀ, ած. *Ներքեւ սահող:*
ՎԱՅՐԱՍԼԱՑ, ած. *Ներքեւ սլացող:*
ՎԱՅՐԱՑԱՆ, ած. *Ցիրուցան:*
ՎԱՅՐԱՓԱԿ, ած. *Ամէն կողմից փակուած:*
ՎԱՅՐԱՔԱՐՇ, ած. *Դէպի վար քաշող:*
ՎԱՅՐԵՆԱԲԱՐ, մկ. *Վայրենու նման:*
ՎԱՅՐԵՆԱԲԱՐՈՅ, ած. *Վայրենու բարք ունեցող:*
ՎԱՅՐԵՆԱԲԱՐՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վայրենաբարոյ լինելը:*
ՎԱՅՐԵՆԱԲԱՐՔ, ած. *Վայրենու բարք ունեցող:*
ՎԱՅՐԵՆԱԿԱՆ, ած. *Վայրենուն յատուկ:*
ՎԱՅՐԵՆԱՀԱԵԱՑ, ած. բ. *Վայրենու տեսքով:*
ՎԱՅՐԵՆԱՄԻՏ, ած. *Գազանամիտ:*
ՎԱՅՐԵՆԱՆԱԼ, բ. *Վայրենի դառնալ:*
ՎԱՅՐԵՆԱՍՏԱՆ, գ. (Արհամարհ.) *Որտեղ վայրենիներ են ապրում:*
ՎԱՅՐԵՆԱՏԵՍԻԼ, ած. (բնստ.): *Վայրենու տեսք՝ արտաքին ունեցող:*
ՎԱՅՐԵՆԱՑՈՒՄ, գ. *Վայրենանալը:*

ՎԱՅՐԵՆԻ, ած. *Բաց տեղերում՝ անտառներում՝ անապատներում ապրող:* Հկր. *Ընտանի: Անկիրթ, բիրտ:*
ՎԱՅՐԵՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վայրենի լինելը:*
ՎԱՅՐԷՋ, ած. *Վերից վար իջնող, զառիվայր:*
ՎԱՅՐԷՋՔ, գ. *Վէրից վար իջնելը:*
ՎԱՅՐԷՋՔԱԳԻԾ, գ. *Վայրէջքի գիծ:*
ՎԱՅՐԷՋՔԱՄՈՒՏ, գ. *Վայրէջքի պատրաստուելը:*
ՎԱՅՐԷՋՔԱՆՇԱՆ, գ. *Վայրէջքի տեղը նշող նշան:*
ՎԱՅՐԷՋՔԱՆՑՈՒՄ, գ. (օդգ.): *Անցում վայրէջքի, վայրէջքի անցնելը, վայրէջք կատարելը:*
ՎԱՅՐԷՋՔԵԼ, բ. *Վայրէջք կատարել:*
ՎԱՅՐԷՋՔՈՒՂԻ, գ. *Վայրէջքատեղ: Ճամբայ:*
ՎԱՅՐԸՆԹԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Դէպի վար ընթանալը, անկում:*
ՎԱՅՐԸՆԿԵՑ, ած. 1. *Վայրընթաց:* 2. *Դէպի ցած իջնող՝ թեքուած՝ ձգուող:*
ՎԱՅՐԻ, ած. Տ. *Վայրենի:*
ՎԱՅՐԻԿ, գ. *Շատ կարճ ժամանակ:*
ՎԱՅՐԻՎԵՐՈՅ, ած. մկ. *Տակից-վրայից, խառնիխուռն:*
ՎԱՅՐԿԵԱՆ, գ. *Անորոշ կերպով՝ ժամանակի շատ կարճ միջոց, ակնթարթ:*
ՎԱՅՐԿԵՆԱԿԱՆ, ած. *Մի վայրկեան տեւող:*
ՎԱՅՐԿԵՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վայրկենական՝ շատ կարճատեւ լինելը:*
ՎԱՅՐԿԵՆԱՊԷՍ, մկ. *Մի վայրկեան ժամանակով:*
ՎԱՅՐՆԵՏՈՒՄ, գ. *Ցած նետելը:*
ՎԱՅՐՈՒՂԻ, գ. *Վայր իջնելու ուղի:*
ՎԱՆ, գ. Արմ. *Վանում:*
ՎԱՆ, Տ. *Վանք:*
ՎԱՆ, գ. *Բտում ծառի խէժը:*
ՎԱՆԱԴ, գ. (Քիմ.) *Խիստ սակաւագիւտ պարզ մետաղական մարմին:*
ՎԱՆԱԿԱՆ, ած. (Եկեղ.) *Վանքին յա-*

տուկ: գ. *Վանքում ապրող կրօնաւոր:*

ՎԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վանական լինելը: Վանքեր հիմնելու՝ վանքերում ապրելու կարգը:*

ՎԱՆԱԿԱՆՕՐԷՆ, բ. *Վանականի նման՝ պէս, ինչպէս վանականը:*

ՎԱՆԱԿԻՑ, ած. գ. *Նոյն վանքում կմ նոյն բնակարանում ապրող:*

ՎԱՆԱԿՆ, գ. (Հանք.) *Բիւրեղացած* կուարց:

ՎԱՆԱՀԱՅՐ, գ. (Եկեղ.) *Վանքի առաջնորդ: Վանքի մեծաւոր:*

ՎԱՆԱՀԱՅՐԱԿԱՆ, ած. (Եկեղ.) *Վանահօր յատուկ:*

ՎԱՆԱՀԱՅՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Վանահայր լինելը:*

ՎԱՆԱՏՈՒ, ած. գ. *Բնակարան՝ իջեւան տուող:*

ՎԱՆԱՏՈՒՆ, գ. *Վանք, իջեւան:*

ՎԱՆԱՏՈՒՐ, ած. *Վանատու, հիւրընկալ:*

ՎԱՆԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վանատուր լինելը:*

ՎԱՆԳ, գ. *Հնչիւն, ձայն:*

ՎԱՆԴԱԼ, գ. *Ասիայէն Եւրոպա ասպատակող ցեղախումբ: Վայրագ: Աւերող:* Փոխ. *Վայրենաբարոյ մարդ:*

ՎԱՆԴԱԼԱԿԱՆ, ած. *Վանդալին յատուկ:*

ՎԱՆԴԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վանդալ լինելը:*

ՎԱՆԴԱԿ, գ. *Արկղաձեւ շինուածք: Ցանցակերպ հիւսուածք երկաթէ ձողերից: (Արեւմտահայերէնով) դռների կմ պատուհանների շրջանակ:*

ՎԱՆԴԱԿԱԱՂԲ, գ. (հզվդ.): *Վանդակի մեջ կուտակուած աղբ:*

ՎԱՆԴԱԿԱԲԱԺԱՆ, ած. *Վանդակները բաժանող, հարեւան վանդակների միջեւ ընկած:*

ՎԱՆԴԱԿԱԲԱՆՏ, ած. (փխբ.): *Վանդակում բանտարկ(ու)ած, անելանելի՝ անյոյս վիճակում գտնուող:*

ՎԱՆԴԱԿԱԲԱՑ, ած. *Վանդակը՝ վանդակի մուտքը բացուած:*

ՎԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾ, ած. *Վանդակ շինող:*

ՎԱՆԴԱԿԱԹԱԿԱՐԴ, գ. (գրք.): *Թռչուններ՝ կենդանիներ որսալիս որպէս թակարդ օգտագործուող վանդակ:*

ՎԱՆԴԱԿԱԽՈՅՍ, ած. *Վանդակից խոյս տուած՝ փախած:*

ՎԱՆԴԱԿԱԽՈՐՇ, գ. *Վանդակաձեւ խորշ:*

ՎԱՆԴԱԿԱԽՈՒՑ, գ. *Բանտի՝ արգելափակման վայրի ճաղապատ:*

ՎԱՆԴԱԿԱԾԱԾԿ, ած. *Վանդակներով ծածկուած՝ պատուած:*

ՎԱՆԴԱԿԱԿԱՊ, ած. *Վանդակով կապած:*

ՎԱՆԴԱԿԱԿԱԿԵՐՊ
ՎԱՆԴԱԿԱԿՁԵՒ } ած. մկ. *Վանդակի կերպ, վանդակի նման:*

ՎԱՆԴԱԿԱԿԱՊԱՏ, ած. *Վանդակով պատած:*

ՎԱՆԴԱԿԱԿԵԱՑ, ած. *Վանդակ(ներ)ում կեանք վարող՝ ապրող՝ մնացող:*

ՎԱՆԴԱԿԱՀԱԿ, ած. *Վանդակին հակուած, վանդակի վրայ կռացած:*

ՎԱՆԴԱԿԱՀԱՏ, ած. (փխբ.): *Վանդակը հատած՝ կտրած:*

ՎԱՆԴԱԿԱՀԱՐ, ած. *Վանդակին հարող՝ մօտ ընկած՝ կպած:*

ՎԱՆԴԱԿԱՀՈՏ, գ. *Վանդակներից փչող հոտ:*

ՎԱՆԴԱԿԱՄԱՀ, ած. *Վանդակում մահացած՝ սատկած:*

ՎԱՆԴԱԿԱՄԱՍ, գ. *Վանդակի մաս՝ հատուած:*

ՎԱՆԴԱԿԱՄԵՐՁ, ած. *Վանդակին մերձ՝ մօտ:*

ՎԱՆԴԱԿԱՄՕՏ, ած. Նոյնն է՝ **ՎԱՆԴԱԿԱՄԵՐՁ:**

ՎԱՆԴԱԿԱՄՈՒՏ, գ. *Վանդակ մտնելը՝ վանդակում տեղաւորուելը, վանդակա-*

յին կեանք սկսելը:

ՎԱՆԴԱԿԱՆԱԽՇ, ած. *Վանդակաձեւ նախշերով:*

ՎԱՆԴԱԿԱՃԷՄ, գ. *Վանդակի շէմ՝ մուտք:*

ՎԱՆԴԱԿԱՄԱՅԼ, գ. *Վանդակի ձեւ ունեցող սայլ:*

ՎԱՆԴԱԿԱՏԵՂ, գ. *Վանդակները դնելու տեղ:*

ՎԱՆԴԱԿԱՑՈՅՑ, գ. *Վանդակի տեղը ցոյց տուող՝ մատնանշող ցուցանակ:*

ՎԱՆԴԱԿԱՐԳԵԼ, ած. *Վանդակում արգելուած:*

ՎԱՆԴԱԿԱՓԱԿ, ած. *Վանդակում փակուած՝ արգելափակուած, վանդակարգել:*

ՎԱՆԴԱԿԱՓԱՅՏ, գ. *Վանդակ(ներ) պատրաստելու՝ սարքելու շինափայտ (ճաղեր, տախտակներ եւն):*

ՎԱՆԴԱԿԱՓԵՂԿ, գ. *Պատուհանի փեղկ վանդակի ձեւով:*

ՎԱՆԴԱԿԱՓՈԽ, ած. *Վանդակը փոխած՝ մի վանդակից միւսը տարուած:*

ՎԱՆԴԱԿՈՐՄ, գ. *Վանդակի նման՝ ձողերից շինած որմ:*

ՎԱՆԵԼ, բ. *Դէն մղել: Վտարել:*

ՎԱՆԵՐԷՑ, գ. *Վանքի՝ բնակարանի կմ հայրապետանոցի աւագ պաշտօնեայ:*

ՎԱՆԵՑԻ, ած. (Եկեղ.) *Վանքում ապրող:*

ՎԱՆԵՑԻ, ած. գ. *Վան քաղաքի բնակիչ:*

ՎԱՆԻՉ, ած. գ. *Նա որ վանում է, վանող:*

ՎԱՆԿ, գ. *Հնչիւն, արտասանութիւն:* (Քրկն.) *Մէկ անգամից արտասանուող մարդկային հնչիւն կամ հնչիւնախումբ:*

ՎԱՆԿԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ վանկ:*

ՎԱՆԿԱԿԱՆ, **ՎԱՆԿԱՅԻՆ** } ած. *Վանկին յատուկ:*

ՎԱՆԿԱՆԱԼ, բ. *Վանկ դառնալ:*

ՎԱՆԿԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վանկերը չափելը:*

ՎԱՆԿԱՊԷՍ, մկ. *Իբրեւ վանկ:*

ՎԱՆԿԱՏԵԼ, բ. *Վանկերի բաժանել:*

ՎԱՆԿԱՐԱՆ, գ. *Ընթերցանութիւն սովորելու առաջին ձեռնարկ:*

ՎԱՆԿԵԼ, բ. *Վանկ կազմել:*

ՎԱՆՈՂԱԿԱՆ, ած. *Վանելու կարողութիւն ունեցող:*

ՎԱՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վանող լինելը:*

ՎԱՆՈՐԱՅՔ, գ. *Վանքեր:*

ՎԱՆՔ, գ. *Բնակարան, օթեւան: Մենաստան:*

ՎԱՆՔԱՊԱՏԿԱՆ, ած. (Եկեղ.) *Վանքին պատկանող:*

ՎԱ՜Շ, միջ. *Ուրախութեան՝ զմայլմունքի բացագանչութիւն:*

ՎԱՇԽ, գ. *Դրամի մեծ եւ անիրաւ տոկոս:*

ՎԱՇԽԱԺՈՂՈՎ, ած. *Վաշխ ժողովող:*

ՎԱՇԽԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վաշխառութիւն:*

ՎԱՇԽԱՌՈՒ, գ. *Ապօրինի տոկոսով փող պարտք տուող:*

ՎԱՇԽԱՌՈՒԱԿԱՆ, ած. *Վաշխառուին յատուկ:*

ՎԱՇԽԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վաշխառու լինելը:*

ՎԱՇԽԱՍԷՐ, ած. *Վաշխ սիրող:*

ՎԱՇԽԱՎԱՃԱՌ, ած. *Վաշխով վաճառող, վաշխով փող պարտք տուող:*

ՎԱՇԽԱՏՈՒ, ած. *Վաշխ տուող:*

ՎԱՇԽԵԼ, բ. *Վաշխով պարտք տալ:*

ՎԱՇ – ՎԱՇ, **ՎԱՇՎՇՈՑ** } գ. *Ափսոսանք, ախուվախ, հեծեծանք:*

ՎԱՇՏ, գ. *Զինուած մարդկանց խումբ: Ներկայումս՝ զինուորական միաւոր:*

ՎԱՇՏԱՆԱԼ, բ. *Վաշտ կազմել:*

ՎԱՇՏԱՊԵՏ, գ. *Վաշտի հրամանատար:*

ՎԱՇՏԿԱՆ, ած. գ. *Վաշտի զինուոր:*

ՎԱՉԷ, գ. *Սայլ՝ վրայից եւ կողքերից մորթով կմ այլ կտորով ծածկուած:*

ՎԱՉԿԱՏՈՒՆ, ած. *Որի տունը վաչիկ կմ վաչէ է, վաչէում ապրող: Սայլաբնակ՝ թափառական:*

ՎԱՌ, ած. մկ. Վառուած, վառուող: Պայծառ, փայլուն: Ցայտուն:

ՎԱՌ, գ. Դրօշակ:

ՎԱՌ, ած. Շարականի ութ ձայներից մէկը:

ՎԱՌԱԿ, գ. Փոքրիկ վառ, դրօշակ:

ՎԱՌԱՐԱՆ, գ. Սարած, որի մէջ վառելանիւթ են ածում ու վառում:

ՎԱՌԵԱԿ, Տ. Վառեկ: Ճուտիկ:

ՎԱՌԵԼ, բ. Բոցավառել: Տաքացնել: Այրել: Ոգեւորել, բորբոքել:

ՎԱՌԵԼԱՆԻՒԹ, գ. Որեւէ նիւթ, որ կարող է գործածուել իբրեւ վառելիք:

ՎԱՌԵԼԱՓԱՅՏ, գ. Փայտ, որ գործ է ածուում իբրեւ վառելիք:

ՎԱՌԵԼԻՔ, գ. Վառելու պիտանի որեւէ նիւթ:

ՎԱՌԵԼԻՔԱԼՑԱՒՈՐԻՉ, գ. ած. Վառելիք լցաւորիչ:

ՎԱՌԵԼԻՔԱԼՑԱՒՈՐՈՒՄ, գ. Փոխադրամիջոցը վառելիքով լիցքաւորելը:

ՎԱՌԵԿ, գ. Հաւի էգ ձագ: Հկր. Որձակ:

ՎԱՌԵԿԻԿ, գ. Փոքր վառեկ:

ՎԱՌԻՉ, ած. գ. Նա որ վառում է:

ՎԱՌՈՏԵԼ, բ. Այս եւ այնտեղ վառել:

ՎԱՌՈՑ, գ. Վառելը, վառուելը:

ՎԱՌՈՒՄ, գ. Վառելը:

ՎԱՌՎՌԵԼ, բ. Շատ բան կմ շարունակ վառուել:

ՎԱՌՎՌՈՒՆ, ած. Կրակոտ:

ՎԱՌՔ, գ. Վառուելը:

ՎԱՌՕԴ, գ. Դիւրաբորբոք եւ պայթուցիկ նիւթ:

ՎԱՌՕԴԱԳՈՐԾ, ած. Վառօդ շինող՝ պատրաստող:

ՎԱՌՕԴԱՊԵՏ, գ. Պետութեան վառօդարանի տեսուչ:

ՎԱՌՕԴԱՐԱՆ, գ. Վառօդ պատրաստելու գործարան: Ջինարան:

ՎԱՌՕԴԵՂԷՆ, ած. Վառօդի տեսակներ: (փխբ.): Շատ շոգ, սաստիկ այրող՝ տապ:

ՎԱՍԱԿ, ած. Չար, քսու: Մատնիչ:

ՎԱՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Դաւաճանութիւն:

ՎԱՍՆ, Համար, նպատակով: Պատճառով: շղկ. Ուստի:

ՎԱՍՏԱԿ, գ. Ֆիզիկական կմ մտաւոր ոյժերի լարում, աշխատանք: Որեւէ շահ:

ՎԱՍՏԱԿԱԲԵԿ, ած. Ծանր աշխատանքով բեկող: Սաստիկ յոգնած:

ՎԱՍՏԱԿԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. Վաստակաբեկ լինելը:

ՎԱՍՏԱԿԱԲԵՐ, ած. Ինչ բանի մէջ որ վաստակ կայ:

ՎԱՍՏԱԿԱԼԻՑ, ած. Ինչ բանի մէջ շատ վաստակ կայ:

ՎԱՍՏԱԿԱԿԻՑ, գ. Վաստակի ընկերակից: Աշխատակից:

ՎԱՍՏԱԿԱՍԷՐ, ած. Աշխատանք սիրող:

ՎԱՍՏԱԿԱՒՈՐ, ած. Վաստակ՝ աշխատանք ունեցող:

ՎԱՍՏԱԿԵԼ, բ. Որեւէ աշխատանք կատարել, մշակել: Շահիլ:

ՎԱՍՏԱԿԵԼ, բ. Աշխատել:

ՎԱՍՏԱԿՔ, գ. Վաստակ:

ՎԱՎԱ, գ. (Մանկ.), Ցաւ:

ՎԱՏ, ած. մկ. Ինչ որ լաւ չէ, գէշ: Չար, չարասիրտ: Չարագուշակ: Ձախորդ, Վտանգաւոր: Սառն: Պախարակելի: Անախորժ, Փոխ. Սխալ, վնասակար:

ՎԱՏԱԲԱԽՏ, ած. Չարաբախտ, դըժբախտ: Գէշ բախտ ունեցող:

ՎԱՏԱԲԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատաբախտ լինելը: Դժբախտութիւն:

ՎԱՏԱԲԱՆԵԼ, բ. Մէկի կմ մի բանի մասին վատ խօսել: Հկր. Վատաբանել: Չարախօսել:

ՎԱՏԱԲԱՐ, մկ. Վատի պէս: Չարօրէն:

ՎԱՏԱԲԱՐՈՅ, ած. Վատ բարքի տէր:

ՎԱՏԱԲԵՐԱՆ, ած. Վատ բերան ունեցող: Չարախօս:

ՎԱՏԱԲՈՅՐ, ած. Տհաճ հոտ ունեցող:

ՎԱՏԱԶԳԻ, ած. Ցած՝ ստոր ցեղից:
ՎԱՏԱԶՐՈՅՑ, ած. Վատ բաների մասին զրոյց անող:
ՎԱՏԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ած. Վատ խորհուրդներ ունեցող կմ տուող:
ՎԱՏԱԿԱԶՄ, ած. Վատ՝ տգեղ կազմըուածք ունեցող:
ՎԱՏԱՀԱՃՈՅ, ած. Դժուարաւ հաճելի:
ՎԱՏԱՀԱՄ, ած. Վատ համ ունեցող: Հկռ. Բարեհամ:
ՎԱՏԱՀԱՄԲԱՒ, ած. Վատ համբաւ ունեցող:
ՎԱՏԱՀՈՏ, ած. Վատ հոտ ունեցող:
ՎԱՏԱՀՌՉԱԿ, Տ. Վատահամբաւ:
ՎԱՏԱՁՈՅԼ, ած. Վատ՝ անորակ ձուլուած:
ՎԱՏԱՄԱՐԴ / ՎԱՏԱՄԱՐԴԻ, ած. Վատ մարդ երեւացող:
ՎԱՏԱՄԱՐՄԻՆ, ած. Նիհար մարմին ունեցող:
ՎԱՏԱՄԻՏ, ած. Չարամիտ, նենգաւոր:
ՎԱՏԱՅՈՅՍ, ած. Յոյսը վատ, թերայոյս:
ՎԱՏԱՆԱԼ, բ. Վատ՝ երկչոտ՝ ծոյլ դառնալ:
ՎԱՏԱՆՇԱՆ, ած. Վատանուն:
ՎԱՏԱՆՈՒՆ, ած. Վատ անուն հանած:
ՎԱՏԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատանուն լինելը:
ՎԱՏԱՌՈՂՋ, ած. Առողջութիւնը վատ, հիւանդոտ:
ՎԱՏԱՌՈՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատառողջ լինելը:
ՎԱՏԱՍԱՀ, ած. Վատ՝ անվարժ՝ ոչ հըմուտ սահող՝ սղղացող:
ՎԱՏԱՍԻՐՏ, ած. Վատ սիրտ ունեցող:
ՎԱՏԱՍՆՈՒՆԴ, ած. Վատ՝ անբաւարար սնունդ ստացած:
ՎԱՏԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատասիրտ լինելը: Չարասրտութիւն:
ՎԱՏԱՏԵՆՉ, ած. Վատ՝ վատութիւն՝ վատ բաների մասին տենչացող, վատութիւն անել ձգտող:
ՎԱՏԱՏԵՍ, ած. Վատ տեսնող, աչքերը տկար:
ՎԱՏԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատատես լինելը:
ՎԱՏԱՏՈՀՄԻԿ, ած. Վատ տոհմից սերած:
ՎԱՏԱՓԱՌ, ած. Անփառունակ:
ՎԱՏԵԼ, բ. Վատանալ, տկարանալ:
ՎԱՏԹԱՐ, ած. Շատ վատ:
ՎԱՏԹԱՐԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. Վատթար'ի, Աւելի վատթար:
ՎԱՏԹԱՐԱՆԱԼ, բ. Վատթար դառնալ:
ՎԱՏԹԱՐԱՊԷՍ, մկ. Վատթար կերպով:
ՎԱՏԹԱՐԱՑՈՒՄ, գ. Վատթարանալը:
ՎԱՏԹԱՐԱՑՈՒՑԻՉ, ած. Նա որ վատթարացնում է:
ՎԱՏԹԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատթար լինելը:
ՎԱՏՆԵԼ, բ. Վատ բանի վրայ կմ վատ միջոցներով կարողութիւնը ծախսել: Սպառել, մսխել:
ՎԱՏՆԻՉ, ած. գ. Նա որ վատնում է, վատնող: Սսխող:
ՎԱՏՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատնող լինելը:
ՎԱՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատնելը:
ՎԱՏՇՈՒԷՐ, ած. Անզգամ, անպիտան:
ՎԱՏՈԳԻ, ած. Վատասիրտ:
ՎԱՏՈՏՆ, ած. Ոտքը վատ:
ՎԱՏՈՐԱԿ, ած. Վատ որակի, վատ յատկութեան:
ՎԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատ լինելը: Չարութիւն, վատ վարք: Անսարքութիւն:
ՎԱՏՈՒԺ, ած. Ոյժերը պակաս, անզօր: Ուժասպառ:
ՎԱՏՈՒԺ(Ա)ՆԱԼ, բ. Թուլանալ, նիհարել:
ՎԱՏՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատուժ՝ թուլակազմ:
ՎԱՏՍԻՐՏ, ած. Վատասիրտ: Չարասիրտ:
ՎԱՏՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Վատսիրտ լինելը:
ՎԱՐ, գ. Վարում:

ՎԱՐ, գ. *Հողը վարելը՝ հերկելը, Վարած տեղ:*

ՎԱՐ, գ. *Ներքեւի կողմը:* ած. *Ցած, ստոր:*

ՎԱՐԱԳԱՄԵՐՁ, գ. *Վարագայ սարին մօտակայ:*

ՎԱՐԱԳՈՅՐ, գ. *Լաթի կտոր: Բեմական գրուածքներում՝ գործողութեան աւարտ: Բեմի դրան ծածկ:*

ՎԱՐԱԳՈՒՐԵԼ, բ. *Վարագոյրով ծածկել:*

ՎԱՐԱԶ, գ. *Վայրի խոզ:* ած. *Հուժկու, հզօր:*

ՎԱՐԱԶԱԲԱՐ, մկ. *Վարազի նման հուժկու կերպով:*

ՎԱՐԱԶԱԳԻՐ, ած. *Որի վրայ վարազի պատկեր է գրուած:*

ՎԱՐԱԶԱԹԵՒՔ, գ. *Ուժեղ թեւեր:*

ՎԱՐԱԶԱԿԵՐՊ, ած. մկ. *Վարազի կերպարանք ունեցող:*

ՎԱՐԱԶԱԿՈՐԻՒՆ, գ. *Վարազի ձագ:*

ՎԱՐԱԶԱՀԱՒ, գ. *Յափշտակիչ թռչուն:*

ՎԱՐԱԶԱՅԻՆ, ած. *Վարազին յատուկ:*

ՎԱՐԱԶԱՆԱԼ, բ. *Վարազ դառնալ:*

ՎԱՐԱԶԱՓԵՏՈՒՐ, գ. *Թռչունների թեւերի կամ պոչի ուժեղ փետուրները:*

ՎԱՐԱԶԵՆԻ, գ. *Վարազի մորթ:*

ՎԱՐԱԶՕՐԷՆ, մկ. Տ. *Վարազաբար:*

ՎԱՐԱԿ, գ. *Կապ:* (Բուս.) *Եղէգի եւ նման*
բոյսերի ծղօտի մէջ ուռած տեղը: Հիւանդացուցիչ մանրէներ կամ մանրացուցային սնկիկներ պարունակող նիւթ:

ՎԱՐԱԿԱԶԵՐԾ, ած. *Վարակուելուց զերծ:*

ՎԱՐԱԿԵԼ, բ. *Կապել-կաշկանդել:* (Ախտաբ.) *Հիւանդացուցիչ վարակը աննկատելի կերպով տարածել կամ հաղորդել:*

ՎԱՐԱԿԻՉ, ած. *Վարակող:*

ՎԱՐԱԿՈՏ, ած. *Վարակ ունեցող:*

ՎԱՐԱԿՈՒՄ, գ. *Վարակելը:*

ՎԱՐԱՂԵԼ, բ. *Վարաղով՝ բարակ ոսկեգոյն թերթով պատել:*

ՎԱՐԱՆ, գ. *Տարակուսանք, երկմտութիւն:*

ՎԱՐԱՆԱԿԱՄՔ, գ. *Վարանած՝ տարակուսած կամք:*

ՎԱՐԱՆԱԿԱՆ, ած. *Որտեղ կայ վարանում: Տարակուսանքով*

ՎԱՐԱՆԱՆԱԼ, Տ. *Վարանել: Տարակուսիլ:*

ՎԱՐԱՆԵԼ, բ. *Երկմտութեան մէջ լինել:*

ՎԱՐԱՆՈՏ, ած. *Նա որ վարանում է, երկու մտքի մէջ տատանուող, անվճռական:*

ՎԱՐԱՆՔ, գ. *Վարանելը: Տարակուսանք:*

ՎԱՐԱՏԱԿԱՆ, ած. մկ. *Տեղահան եղած:*

ՎԱՐԱՏԵՂ, գ. *Վարելու՝ հերկելու տեղ:*

ՎԱՐԱՐ, ած. մկ. *Յորդ:*

ՎԱՐԱՐ, ած. *Վաւաշոտ, ցանկասէր:*

ՎԱՐԱՐԵԼ, բ. *Յորդանալ:*

ՎԱՐԱՐԵԼ, բ. *Տռփալ:*

ՎԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վարար լինելը:*

ՎԱՐԱՐՈՒՄ, գ. *Վարարելը:*

ՎԱՐԳԱՄՐՑՈՅԹ, գ. (մարզ.): *Վարգարշաւ: Վազարշաւ:*

ՎԱՐԳԵԼ, բ. *Սլանալ: Վազել:*

ՎԱՐԳԵՂՆ, գ. (Կենդ.) *Եղջերուների մի խոշոր տեսակը:*

ՎԱՐԴ, գ. *Վարդենու ծաղիկը:*

ՎԱՐԴԱԲԵՐ, ած. *Վարդ բերող:*

ՎԱՐԴԱԲԼՈՒՐ, գ. (փխբ.): *Վարդերից՝ վարդափնջերից՝ վարդապսակներից կազմուած բլուր՝ բլրակ:*

ՎԱՐԴԱԲՈՂԲՈՋ, ած. *Վարդի նման բողբոջած՝ բողբոջող, կիսաբաց, նորաբողբոջ, մատղաշ:*

ՎԱՐԴԱԲՈՅՐ, ած. *Վարդի բուրմունք ունեցող:*

ՎԱՐԴԱԲՈՐԲ, ած. *Վարդի նման բորբ՝ տաք՝ ջերմ:*

ՎԱՐԴԱԳԵՂ, ած. *Վարդի նման գեղեցիկ:*
ՎԱՐԴԱԳԼԽԻԿ, գ. *Վարդի գլխիկ:*
ՎԱՐԴԱԳՈՅՆ, ած. *Վարդի գոյն ունեցող:*
ՎԱՐԴԱՋԱՐԴԵԼ, բ. *Վարդազարդ դարձնել, վարդերով պատել:*
ՎԱՐԴԱԹԱԻՇ, ած. *Վարդի նման նուրբ՝ քնքուշ՝ գեղեցիկ:*
ՎԱՐԴԱԹԷՅ, գ. *Վարդի (չորացած) պսակաթերթիկներով պատրաստուած թէյ:*
ՎԱՐԴԱԹՈՅՐ, ած. *Վարդի գոյնով:*
ՎԱՐԴԱԹՈՎ, ած. *Վարդով՝ նրա գեղեցկութեամբ ու հմայքով թովուած:*
ՎԱՐԴԱԹՈՒՓ, գ. *Վարդի թուփ:*
ՎԱՐԴԱԹՐԹԻՌ, ած. (փխբ.): *Վարդի նման թրթռուն՝ նուրբ ու քնքուշ:*
ՎԱՐԴԱԽԱՅԹ, 1. գ. (փխբ.): *Վարդի՝ վարդենու փշի խայթելը՝ ծակելը:* 2. ած. *Վարդից խայթուած:*
ՎԱՐԴԱԽԱՅԾ, գ. (փխբ.): *Վարդի նման՝ ինչ-որ արտակարգ գեղեցիկ ու գրաւիչ բան, որը օգտագործուում է որպէս խայծ:*
ՎԱՐԴԱԽՏ, Տ. *Կարմրուկ:*
ՎԱՐԴԱԾԱՂԻԿՆԵՐ, գ. (Բուս.) *Բոյսերի կարգ, որոնք ունին գեղեցիկ ծաղիկներ:*
ՎԱՐԴԱԾԱՂԿՈՒՆ, ած. *Վարդերով՝ վարդենիներով ծաղկուն:*
ՎԱՐԴԱԿ, գ. *Վարդի ձեւով զարդ: Եւ, սա-*
բակ:
ՎԱՐԴԱԿԱՐՄԻՐ, ած. *Վարդի կարմրութիւն ունեցող:*
ՎԱՐԴԱԿՈԹ, գ. *Վարդենու ծաղկի՝ վարդի կոթը՝ կոթունը:*
ՎԱՐԴԱՀԱՍՈՅԹ, գ. *Վարդերի փաճառքից՝ վարդերից ստացուող հասոյթ՝ շահ:*
ՎԱՐԴԱՀՈՎԻՏ, գ. *Վարդերի՝ վարդենիներով պատուած՝ ծածկուած հովիտ:*
ՎԱՐԴԱՀՐԱՊՈՅՐ, գ. *Վարդի հրապոյր՝ գրաւչութիւն:*
ՎԱՐԴԱՀՈՏ, ած. *Վարդի հոտ ունեցող:*
ՎԱՐԴԱՁԵՒ, ած. *Վարդի ձեւ ունեցող:*
ՎԱՐԴԱՄԱՏ, ած. *Վարդի նման մատներ ունեցող:*
ՎԱՐԴԱՄԱՑԱՌ, ած. գ. *Վարդենու՝ մասրենու մացառներով պատուած (հանդամաս, հողակտոր եւն):*
ՎԱՐԴԱՄՇԱԿ, ած. *Վարդ(ենիներ) մշակող՝ խնամող:*
ՎԱՐԴԱՅՏ, ած. *Որի այտերը վարդի են նմանուում գոյնով:*
ՎԱՐԴԱՆՄԱՆ, ած. մկ. *Վարդի նմանուող:*
ՎԱՐԴԱՆՈՑ, գ. *Բուրաստան:*
ՎԱՐԴԱՆՈՅՇ}
ՎԱՐԴԱՆՈՒՇ}գ. *Վարդի անուշ կմ կանացի անուն:*
ՎԱՐԴԱՊԵՏ, գ. *Ուսման պետ, Ուսուցիչ:* (Եկեղ.) *Գիտական աստիճան: Դոկտորի գիտական աստիճան ունեցող, դոկտոր:* (Եկեղ.) *Կուսակրօն քահանայ:*
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ վարդապետ:*
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱԽՕՍ, ած. *Վարդապետի խօսած:*
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱԿԱՆ, ած. *Վարդապետութիւն պարունակող:*
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՆԱԼ, բ. *Վարդապետի աստիճան ստանալ:*
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՆՈՑ, գ. *Վարդապետ պատրաստելու դպրոց:*
ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՐԱՆ, գ. Տ. *Վարդապետանոց:*
ՎԱՐԴԱՊԵՏԵԼ, բ. *Իբրեւ վարդապետ ուսուցանել: Դաստիարակել:*
ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վարդապետելը, ուսուցանելը: Դաւանանք, տեսութիւն:*
ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒՀԻ, գ. (Կրօն.) *Վարդապետ իգական :*
ՎԱՐԴԱՊԻԾԱԿ, գ. (Կենդ.) *Գխտորա-*

բերների ցեղին պատկանող փոքր միջատ։

ՎԱՐԴԱՊՍԱԿ, ած. *Վարդերով պսակուած։*

ՎԱՐԴԱՋՈՒՐ, գ. *Վարդի ջուր։*

ՎԱՐԴԱՋՐԵԼ, բ. *Վրան վարդաջուր սրսկել։*

ՎԱՐԴԱՍՏԱՆ, գ. *Որտեղ մեծ քանակութեամբ վարդեր են բուսնում։*

ՎԱՐԴԱՎԱՌ, գ. (Եկեղ.) *Քրիստոսի պայծառակերպութեան տօնը։*

ՎԱՐԴԱՎԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վարդավառի տօնը։*

ՎԱՐԴԱՐԱՆ, գ. Տ. *Վարդանոց։*

ՎԱՐԴԱՑՈՂ, ած. *Վարդի պէս՝ գոյնով ցոլացող։*

ՎԱՐԴԱՑՈՂՔ, գ. *Վարդագոյն ցոլք։*

ՎԱՐԴԱՓԹԻԹ, ած. *Վարդի կոկոնի պէս փթթած՝ բացուած։*

ՎԱՐԴԱՓՈՒՆՋ, գ. *Վարդերի փունջ։*

ՎԱՐԴԱՔԱՂ, ած. *Վարդ քաղելը։*

ՎԱՐԴԱՔԱՄՈՒԱԾՔ, գ. *Վարդի ծաղկաթերթիկներից ստացուած քամուածք՝ քամուկ։*

ՎԱՐԴԵՆԻ, գ. (Բուս.) *Վարդածաղիկների կարգին պատկանող թուփ։*

ՎԱՐԴԵՒՈՐԻ, գ. (Բուս.) *Մեխակենիների կարգին պատկանող անուշահոտ ծաղիկ։*

ՎԱՐԴԻԿ, գ. *Փոքր վարդ։*

ՎԱՐԵԼ, բ. *Քշել, Առաջ տանել։ Մշակել։*

ՎԱՐԶ, գ. *Գունդ գլխով կռուի հին զէնք։*

ՎԱՐԺ, գ. *Ուսում, ուսման հրահանգ։ Հմուտ։*

ՎԱՐԺԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ճարտարաբանութիւն, արուեստաբանութիւն։*

ՎԱՐԺԱԳՆԴԱԿ, գ. (մարզ.)։ *Բռնցքամարտիկներին մարզելիս օգտագործուող գնդակաձեւ մարզաիր։*

ՎԱՐԺԱԿԱՆ, ած. *Կրթական։*

ՎԱՐԺԱՀԱՐԹԱԿ, գ. *Վարժական՝ ուսումնական հարթակ։*

ՎԱՐԺԱՀՐԱՀԳՈՒԹԻՒՆ, գ. (մնգ.)։ *Վարժական՝ ուսումնական՝ մարզական հրաձգութիւն։*

ՎԱՐԺԱՃԱՄԲԱՐ, գ. *Վարժանքների ճամբար։*

ՎԱՐԺԱՆՄԱՆԱԿ, գ. *Վարժանքների նմանակ։*

ՎԱՐԺԱՊԵՏ, գ. *Ուսման պետ։*

ՎԱՐԺԱՊԵՏԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ վարժապետ։*

ՎԱՐԺԱՊԵՏԱԿԱՆ, ած. *Վարժապետին յատուկ։*

ՎԱՐԺԱՊԵՏԱԿԻՑ, գ. *Միասին վարժապետութիւն անող։*

ՎԱՐԺԱՊԵՏԱՆՈՑ, գ. *Դպրոց, որտեղ աշակերտներին պատրաստում են վարժապետական պաշտօնի։*

ՎԱՐԺԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վարժապետ լինելը։*

ՎԱՐԺԱՍԱՐՔ, *Անձնակազմի մէջ տարբեր մասնագիտութիւններով մասնագիտական հմտութիւնների գործնական ձեւավորման, կատարելագործման ու վերահսկման համար նախանշանակուած ուսումնավարժական սարք՝ յարմարանք։*

ՎԱՐԺԱՍԱՐՔ, գ. *Մարզասարք։*

ՎԱՐԺԱՍԷՐ, Տ. *Ուսումնասէր։*

ՎԱՐԺԱՐԱՆ, գ. *Ուսումնարան, դպրոց։*

ՎԱՐԺԱՐԱՆԱԿԱՆ, ած. *Վարժարանին յատուկ, վերաբերեալ։*

ՎԱՐԺԵԼ, բ. *Վարժեցնել։*

ՎԱՐԺԻՉ, ած. գ. *Նա որ վարժեցնում է։*

ՎԱՐԺՈՂԱԿԱՆ, ած. *Վարժութեան՝ վարժեցնելու վերաբերեալ։*

ՎԱՐԺՈՎԻ, ած. *Վարժեցուած։*

ՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վարժ՝ վարժուած լինելը։ Ուսումնական առաջադրանք։ Սովորութիւն։*

ՎԱՐԺՈՒՀԻ, գ. *Վարժապետ իգական սեռի։*

ՎԱՐԻՉ, ած. գ. *Գրասենեակի կամ կառ-*

քը վարող: Ղեկավար, տեսուչ:
ՎԱՐԻՉՔ, գ. *Վարք, վարմունք:*
ՎԱՐԿ, գ. *Համարում, յարգանք:*
ՎԱՐԿԱԲԵԿ, ած. *Վարկը կոտրուած: Անպատուած, անարգ:*
ՎԱՐԿԱԲԵԿԵԼ, բ. *Վարկաբեկ անել:*
ՎԱՐԿԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վարկաբեկ լինելը: Անպատուութիւն:*
ՎԱՐԿԱԲԵԿՈՒՄ, գ. *Վարկաբեկելը:*
ՎԱՐԿԱԲԵԿՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վարկաբեկուած լինելը: Անարգուիլը:*
ՎԱՐԿԱԳԻՐ, գ. *Նամակ, որով մի բանկ կմ առեւտրական անձ այսքան գումարի վարկ է բաց անում այս-ինչ անձին:*
ՎԱՐԿԱԾ, գ. *Կարծիք կմ ենթադրութիւն: Տեսութիւն:*
ՎԱՐԿԱՅԻՆ, ած. *Վարկի վրայ հիմնըուած:*
ՎԱՐԿԱՆԻՇ, գ. *Վարկի՝ վստահութեան չափանիշ:*
ՎԱՐԿԱՆԻՇԱՒՈՐՈՒՄ, գ. *Վարկանիշի սահմանում:*
ՎԱՐԿԱՆՈՒՄ, գ. *Վարկանելը, վարկած:*
ՎԱՐԿԱՒՈՐ, ած. *Վարկ ունեցող, վըստահելի:*
ՎԱՐԿԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վարկաւոր լինելը:*
ՎԱՐԿԵԼ, բ. *Վարկը հաստատել:*
ՎԱՐԿՊԱՐԱԶԻ, ած. մկ. *Չնչին, աննշանակ: Պարզ, անպաճոյճ: Մակերեսային, հարեւանցի:*
ՎԱՐՁ, գ. *Դրամ, որ մէկին վճարում են նրա կատարած աշխատանքի կմ ծառայութեան համար: Այն գումարը, որ մէկը վճարում է տանտիրոջը՝ այնտեղ ապրելու իրաւունքի համար:*
ՎԱՐՁԱԲԵՐ, ած. *Վարձ բերող:*
ՎԱՐՁԱԲՆԱԿ, ած. *Վարձով բնակուող, վարձուոր:*
ՎԱՐՁԱԳԱՆՁԵԼ, բ. *Վարձը գանձել:*
ՎԱՐՁԱԳԻՆ, գ. *Այն գումարը, որ վճարուում է կալուածի կմ տանտիրոջ՝ վարձուած կալուածի կմ բնակարանի համար:*
ՎԱՐՁԱԿ, գ. *Խնջոյքներում եւ հասարակական տեղերում պարող՝ երգող կին. գուսան: Պոռնիկ կին:*
ՎԱՐՁԱԿԱՆ, ած. գ. *Վարձով ծառայող, վարձկան:*
ՎԱՐՁԱՀԱՏՈՒ, Տ. *Վարձահատոյց:*
ՎԱՐՁԱՀԱՏՈՅՑ, ած. *Վարձատրող, հատուցանող:*
ՎԱՐՁԱՆԱԿ, գ. *Վարձատրութիւն կմ նուէր մի գնահատելի գործի՝ ծառայութեան համար:*
ՎԱՐՁԱՆՔ, գ. *Պոռնիկի տրուած դրամ:*
ՎԱՐՁԱՆՔ, գ. *Այն նուէրը, որ փեսան կմ փեսայի ընտանիքը տալիս են հարսին:*
ՎԱՐՁԱՇԷՆՔ, գ. *Վարձու շէնք:*
ՎԱՐՁԱՏՈՒՐ, ած. *Վարձ կմ վարձը տուող:*
ՎԱՐՁԱՏՐԵԼ, բ. *Կատարուած աշխատանքի վարձը տալ:*
ՎԱՐՁԱՏՐԻՉ, ած. գ. *Նա որ վարձատրում է, վարձատրող:*
ՎԱՐՁԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վարձը տալը՝ վճարելը: Մրցանակ:*
ՎԱՐՁԵԼ, բ. *Մէկի հետ պայմանաւորուել որոշ աշխատանք կատարելու՝ նրան որոշ վարձ վճարելով:*
ՎԱՐՁԵՐԹ, գ. *Փոխադրամիջոցի լրիւ կամ մասնակի վարձակալում, վճարով փոխադրամիջոցը ամբողջութեամբ կամ նրա մի մասը վարձակալելը (չարտեր):*
ՎԱՐՁԵՐԹԱԿԱԼ, գ. *Փոխադրամիջոցը վարձակալած անձ:*
ՎԱՐՁԿԱԼ, գ. *Նա որ վարձով ապրում է մէկի տանը:*
ՎԱՐՁԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վարձակալ լինելը:*
ՎԱՐՁԿԱՆ, ած. գ. *Վարձով աշխատող:*
ՎԱՐՁԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վարձկան լինելը:*

ՎԱՐՁԿԱՆՕՐԷՆ, մկ. *Իբրեւ վարձկան, վարձուած մարդու նման:*

ՎԱՐՁՈՒՄ, գ. *Վարձելը, վարձուելը:*

ՎԱՐՁՈՒՈՐ, ած. *Վարձով աշխատող, վարձու, վարձկան:*

ՎԱՐՁՔ, գ. (Եկեղ.) *Բարեպաշտական գործ:*

ՎԱՐՁՔ, գ. *Վարձատրութիւն:*

ՎԱՐՄ, գ. *Հիւսուած ցանց:*

ՎԱՐՄՈՒՆՔ, գ. *Վարուելու եղանակ:*

ՎԱՐՆԳԵՆԻ, գ. (Բուս.) *Դդմազգիների կարգին պատկանող տարեւոր բոյս:*

ՎԱՐՆՈՑ, ած. *Ստորին տեսակի, էժանագին:*

ՎԱՐՇԱՄԱԿ, գ. *Թաշկինակ: Դաստառակ:*

ՎԱՐՈՐԴ, գ. *Հողը վարող, մշակող: Ինքնաշարժ քշող:*

ՎԱՐՈՑ, գ. *Անասունները քշելու ճիպոտ:*

ՎԱՐՈՒԺԱՆ
ՎԱՐՈՒԺ(Ա)ՆԱԿ } գ. *Թռչունների արուն:*

ՎԱՐՈՒՆ, ած. *Վարած:*

ՎԱՐՈՒՆԳ, գ. *Վարնգենու պտուղը, խիար:*

ՎԱՐՈՒՑԱՆԵԼ, բ. *Վարուցանք անել:*

ՎԱՐՈՒՑԱՆՔ, գ. *Վարելը եւ ցանելը:*

ՎԱՐՉԱԳԷՏ, ած. *Վարչական գործերի հմուտ:*

ՎԱՐՉԱԿԱՆ, ած. *Վարիչին յատուկ:*

ՎԱՐՉԱԿԵՆՏՐՈՆ, գ. *Վարչական կենտրոն:*

ՎԱՐՉԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գաւազանով ծեծելը:*

ՎԱՐՉԱՇԷՆՔ, գ. *Վարչական՝ կառավարչական շէնք:*

ՎԱՐՉԱՏԱՐԱԾՔԱՅԻՆ, ած. *Վարչական եւ տարածքային:*

ՎԱՐՉԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Իբրեւ վարչութիւն՝ ձեւական հրամաններ արձակելը առանց կենդանի կերպով գործով հետաքրքրուելու:*

ՎԱՐՉԱՊԵՏ, գ. *Տեղական կառավարողական իշխանութեան պետը:*

ՎԱՐՉԱՒՈՐ, ած. *Նա որ ձեռքին գաւազան է բռնած:*

ՎԱՐՉԱՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ած. *Վարչական եւ քաղաքական:*

ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գործերը վարելը:*

ՎԱՐՊԵՏ, գ. *Հնարագէտ, մասնագիտութեան մէջ հմտացած:*

ՎԱՐՊԵՏԱԿԱՆ, ած. *Վարպետին յատուկ:*

ՎԱՐՊԵՏԱՆԱԼ, բ. *Վարպետ դառնալ:*

ՎԱՐՊԵՏՈՐԴԻ, ած. գ. *Վարպետի որդի: Ճարպիկ, հնարամիտ:*

ՎԱՐՊԵՏՈՐԴԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վարպետորդի լինելը:*

ՎԱՐՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վարպետ լինելը:*

ՎԱՐՊԵՏՈՒՀԻ, գ. *Վարպետ իգական սեռի:*

ՎԱՐՊԵՏՉԷՔ, գ. *Վարպետին վճարուող վարձը:*

ՎԱՐՊԵՏՕՐԷՆ, մկ. *Վարպետի պէս, հմտաբար:*

ՎԱՐՍԱԲԱԺԱՆ, գ. *Վարսերը կիսող գիծ, բաժուկ:*

ՎԱՐՍԱԿ, գ. Տ. *Խրբուկ: Հատիկաւոր բոյս:*

ՎԱՐՍԱԿԱԼ, գ. *Գլխի մազերի զարդարուն կապ:*

ՎԱՐՍԱԿԱՀԱՏ, գ. *Վարսակի հատիկը, սերմը:*

ՎԱՐՍԱԿԱՀՈՒՆՏ, գ. *Վարսակի հունտ՝ հատիկ՝ սերմ՝ վարսակ:*

ՎԱՐՍԱԿԱՀՈՒՆՁ, ած. *Վարսակ հընձող:*

ՎԱՐՍԱԿԷ, ած. *Վարսակից պատրաստուած՝ թխուած:*

ՎԱՐՍԱԿՏՈՒՐ, ած. *Վարսերը կտրած:*

ՎԱՐՍԱՁԵՒ, ած. մկ. *Վարսի ձեւով, վարսի նման:*

ՎԱՐՍԱՄ, գ. *Գաւազան, բիր:*

ՎԱՐՍԱՄՆԱՀԱՐ, ած. *Խելացնորութեամբ հիւանդացող:*
ՎԱՐՍԱՅԱՐԴԱՐ, ած. գ. *Վարսերը՝ մազերը յարդարող:*
ՎԱՐՍԱՆԳ, գ. *Թակ:*
ՎԱՐՍԱՊՍԱԿ, գ. *Վարսերի՝ մազերի պսակ:*
ՎԱՐՍԱՎԻՐԱՆՈՑԱՅԻՆ, ած. *Վարսավիրանոցին յատուկ:*
ՎԱՐՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վարսաւոր՝ սաղարթախիտ լինելը:*
ՎԱՐՍԵԼ, բ. *Ուժով խրեցնել, ցցել:*
ՎԱՐ-ՎԱՍՏԱԿ, գ. *Եկամուտ:*
ՎԱՐՎԱՐՈՏ, ած. *Մարդկանց հետ վարուել չգիտցող, խռովասէր:*
ՎԱՐՈՒԵԼ, բ. *Իրեն այս կամ այն կերպ պահել մէկի վերաբերութեամբ:*
ՎԱՐՈՒԵԼԱՈՃ, գ. *Վարուեցողութեան կերպը՝ ձեւը՝ վարուելակերպ:*
ՎԱՐՈՒԵՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վարուելու կերպը:*
ՎԱՐՈՒՆԳԱՋՈՒՐ, գ. *Վարունգահիւթ:*
ՎԱՐՏԵՑԿԱՊ, գ. *Վարտիքի կապ:*
ՎԱՐՏԻՔ, գ. *Տղամարդկանց եւ կանանց ներքին զգեստ:*
ՎԱՐՏԻՔԱՒՈՐ, ած. *Վարտիք ունեցող:*
ՎԱՐՏԻՔՑՈՒ, ած. *Վարտիք կարելու յարմար (կտոր):*
ՎԱՐՔ, գ. *Վարելը, գործածելը: Կեանք վարելը: Ապրելակերպ, կենցաղ:*
ՎԱՐՔԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. *Ապրելակերպի՝ վարուելու վերաբերեալ:*
ՎԱՐՔԱԿԱՆՈՆ, գ. *Վարուելակերպի կանոնները:*
ՎԱՐՔԱՏԷՐ, ած. *Վարքի տէր:*
ՎԱՐՕՔ, մկ. *Վարով: Աւելի վար:*
ՎԱՒԱՇ, ած. *Յանկասէր, տռփոտ:*
ՎԱՒԱՇԱԿԱՆ, ած. *Վաւաշութիւն պարունակող, վաւաշոտ:*
ՎԱՒԱՇՈՏ, ած. *Վաւաշ, խիստ ցանկասէր:*
ՎԱՒԱՇՈՏԱԲԱՐ, մկ. *Վաւաշոտ կերպով:*
ՎԱՒԱՇՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վաւաշ՝ վաւաշոտ լինելը:*
ՎԱՒԱՇՈՒՆՉ, ած. *Վաւաշական:*
ՎԱՒԵՐԱԲԱՐ, մկ. *Վաւերական կերպով:*
ՎԱՒԵՐԱԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ, ած. *Վաւերագրական եւ գեղարուեստական:*
ՎԱՒԵՐԱԳԻՐ, գ. *Գրութիւն, որով վաւերացւում է որեւէ բան, փաստաթուղթ:*
ՎԱՒԵՐԱԳԻՐՔ, գ. *Փաստագրական նիւթի վրայ հիմնուած գիրք:*
ՎԱՒԵՐԱԳՐԵԼ, Տ. *Վաւերացնել: Փաստագրել:*
ՎԱՒԵՐԱԹՈՒՂԹ, Տ. *Վաւերագիր:*
ՎԱՒԵՐԱԿԱՆ, ած. *Ստոյգ, հաւաստի: Հկռ. Անվաւեր:*
ՎԱՒԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վաւերական՝ ստոյգ՝ վստահելի լինելը:*
ՎԱՒԵՐԱՆԿԱՐ, գ. *Իրական դէպք ներկայացնող շարժանկար (ֆիլմ):*
ՎԱՒԵՐԱՊԱՏՈՒՄ, գ. *Վաւերական իրադարձութիւններ ներկայացնող ստեղծագործութիւն(ներ):*
ՎԱՒԵՐԱՑՆԵԼ, բ. *Մի գրութեան ստուգութիւնը հաստատել: Հաստատել, հաւաստել:*
ՎԱՒԵՐԱՑՈՒՄ, գ. *Վաւերացնելը:*
ՎԱՒԵՐԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Նա որ վաւերացնում է, վաւերացնող:*
ՎԱՒԵՐՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Վաւերականութիւն:*
ՎԱՔ, գ. *Ջրաղացի խողովակ:*
ՎԱՔԴԷԶ, գ. *Վաքի գլխին ծառազարդ հովասուն տեղ:*
ՎԵԴԱ, գ. *Հին հնդիկների բրահմական կրօնի ընդարձակ սրբազան գրականութիւն:*
ՎԵԴԱՅԱԿԱՆ, ած. *Վեդաներին յատուկ:*

ՎԵՀ, ած. *Բարձր արժանիքներ ունեցող: Գերագոյն, բարձրագոյն: Եկեղեցական բարձր պաշտօն, իշխան: Վսեմ:*
ՎԵՀԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Վեհ'ի, Աւելի վեհ:*
ՎԵՀԱԶԳԻ, Տ. *Վեհազն:*
ՎԵՀԱԶՆԵԱՅ, ած. *Վեհ ազգից սերուած:*
ՎԵՀԱԶՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վեհազն լինելը:*
ՎԵՀԱԺՈՂՈՎ, գ. *Զանազան պետութիւնների բարձրաստիճան ներկայացուցիչների ժողով:*
ՎԵՀԱԿԱՆ, ած. *Վեհին յատուկ:*
ՎԵՀԱՆԱԼ, բ. *Վեհ՝ վսեմ դառնալ:*
ՎԵՀԱՆՁՆ, գ. *Վեհ անձ, բարձր՝ ազնուական ծագումով կմ աստիճանով մարդ:*
ՎԵՀԱՆՁՆԱԲԱՐ, մկ. *Վեհանձնի պէս:*
ՎԵՀԱՆՁՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վեհանձն լինելը:*
ՎԵՀԱՆՁՆՕՐԷՆ, մկ. Տ. *Վեհանձնաբար:*
ՎԵՀԱՇՈՒՔ, ած. *Վեհ եւ շքեղ:*
ՎԵՀԱՊԱՆԾ, ած. *Վեհ եւ պանծալի:*
ՎԵՀԱՊԱՏԻՒ, ած. *Բարձրապատիւ, գերապատիւ:*
ՎԵՀԱՊԵՏ, գ. *Բարձրագոյն պետ:*
ՎԵՀԱՊԵՏԱԿԱՆ, ած. *Վեհապետին յատուկ:*
ՎԵՀԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վեհապետ լինելը:*
ՎԵՀԱՊԵՏՕՐԷՆ, մկ. *Իբրեւ վեհապետ:*
ՎԵՀԱՍՏԻՃԱՆ, ած. *Բարձր աստիճան ունեցող:*
ՎԵՀԱՍՔԱՆՉ, ած. *Վեհ եւ սքանչելի:*
ՎԵՀԱՏԵՍԻԼ, ած. *Վեհ տեսք ունեցող:*
ՎԵՀԱՐԱՆ, գ. (Եկեղ.) *Վեհի բնակարան, կաթողիկոսի բնակութեան տունը:*
ՎԱՀԱՓԱՌ, ած. *Վեհ եւ փառաւոր:*
ՎԵՀԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վեհափառի պատիւը, աստիճանը:*
ՎԵՀԱՓԱՌՕՐԷՆ, Տ. *Վեհափառապէս:*
ՎԵՀԵՐԵԼ, բ. *Մի դժուարութեան կմ վտանգի առաջ լքուել, սիրտ չանել: Վախենալ, երկչոտիլ:*
ՎԵՀԵՐՈՏ, ած. *Նա որ վեհերում է: Երկչոտ: Վախկոտ:*
ՎԵՀԵՐՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վեհերոտ լինելը:*
ՎԵՀԵՐՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Վեհերոտութիւն:*
ՎԵՀԵՐՈՒՄ, գ. *Վեհերելը: Վախենալը:*
ՎԵՀԻՄԱՍՏ, ած. *Բարձր՝ վսեմ մտքերի տէր կմ մտքեր պարունակող:*
ՎԵՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վեհ՝ բարձր՝ ազնիւ՝ սխրալի լինելը: Վսեմութիւն:*
ՎԵՀՈՒՆԱԿ, ած. *Բարձր տեղում եղող:*
ՎԵՀՕՐԷՆ, մկ. *Վեհութեամբ: Վսեմօրէն:*
ՎԵՂԱՐ, գ. (Եկեղ.) *Հայ կրօնաւորների գլխի ծածկոյթ:*
ՎԵՂԱՐԱԶՈՒՐԿ, ած. *Վեղար չունեցող, վեղարից զրկուած:*
ՎԵՂԱՐԱՒՈՐ, ած. (Եկեղ.) *Վեղար կրող:*
ՎԵՃԼՈՒԿ, ած. *Չար, ստահակ:*
ՎԵՍՏ, ած. *Ազատ, իշխանաւոր:*
ՎԵՍՏԱԼՈՒՀԻ, գ. *Հին Հռոմում՝ կոյս, որ նուիրուած էր վեստայի պաշտամունքին:*
ՎԵՐ, գ. *Բարձր եղած կողմը, բարձր դիրք:* ած. *Բարձր, մեծ: Մի բանից գերազանց:* մկ. *Վերը, վերեւում:*
ՎԵՐԱԱՄՐԱԳՐԵԼ, բ. *Կրկին ամրագրել:*
ՎԵՐԱԲԱԶՄԵԼ, բ. *Վերը բազմել, գըլխաւոր տեղը բռնել: Վերստին բազմիլ:*
ՎԵՐԱԲԱԺԱՆԵԼ, բ. *Վերստին բաժանել:*
ՎԵՐԱԲԱԺԱՆՈՒՄ, գ. *Վերաբաժանելը:*
ՎԵՐԱԲԱՆԱԼ, բ. *Փակուածը նորից բանալ:*
ՎԵՐԱԲԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բաց անելը, պարզաբանելը:*
ՎԵՐԱԲԱՑՈՒՄ, գ. *Վերաբանալը, վերաբացուելը (փակուածի):*
ՎԵՐԱԲԵՐԱԿԱՆ, ած. *Վերաբեր յատկութիւն ունեցող:*
ՎԵՐԱԲԵՐԵԼ, բ. *Վեր բերել, Վեր հանել:*

ՎԵՐԱԲԵՐԵԼ, բ. *Յարակցութիւն՝ կապ ունենալ:*
ՎԵՐԱԲԵՐԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարելի է կմ պէտք է վերաբերել:*
ՎԵՐԱԲԵՐԻՉ, ած. գ. *Նա որ վերաբերում է, վեր է բարձրացնում:*
ՎԵՐԱԲԵՐՄՈՒՆՔ, գ. *Մէկին կմ մի բանի վերաբերուելը:*
ՎԵՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերաբերելը:*
ՎԵՐԱԲԵՐՈՒՄ, գ. *Վեր բարձրանալը, վեր գալը:* (Եկեղ.) *Պատարագի ժամանակ ընծան խորանից հանդիսաւոր կերպով բեմ բերել: Համեմատութեամբ:*
ՎԵՐԱԲՆԱԿԵԼ, բ. *Վերը կմ վերստին բնակել, առանձնանալ:*
ՎԵՐԱԲՈՐԲՈՔԵԼ, բ. *Նորից բորբոքել:*
ՎԵՐԱԳԱՆԳ, ած. *Գանգի վրայ եղած:*
ՎԵՐԱԳԻՏՈՂ, ած. *Քաջահմուտ:*
ՎԵՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շատ լաւ գիտնալը:*
ՎԵՐԱԳԼԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բովանդակութիւն:*
ՎԵՐԱԳՆԱՀԱՏԵԼ, բ. *Նորից գնահատել:*
ՎԵՐԱԳՆԱՀԱՏՈՒՄ, գ. *Վերագնահատելը:*
ՎԵՐԱԳՆԵԼ, բ. *Ծախածը նորից յետ գնել:*
ՎԵՐԱԳՆՈՒԹԻՒՆ
ՎԵՐԱԳՆՈՒՄ } գ. *Վերագնելը:*
ՎԵՐԱԳՈՉԵԼ, բ. *Բարձր ձայնով գոչել:*
ՎԵՐԱԳՈՉՈՒՄ, գ. *Վերագոչելը:*
ՎԵՐԱԳՈՎԵԼ, բ. *Շատ կմ կրկին գովել:*
ՎԵՐԱԳՈՒՇԱԿԻՉ, ած. *Նախապէս գուշակող:*
ՎԵՐԱԳՐԵԼ, բ. *Վերնագիր դնել, Արձանագրել, Մէկին ընծայել, Վերաբերել:*
ՎԵՐԱԳՐՈՒՄ, գ. *Վերագրելը:*
ՎԵՐԱԴԱՌՆԱԼ, բ. *Նորից դառնալ այն տեղը, որտեղ եկել էր:*
ՎԵՐԱԴԱՍ, ած. *Վեր դասուած:* Հկռ. *Ստորադաս:*
ՎԵՐԱԴԱՍԵԼ, բ. *Վեր դասել, բարձր շարքերում դնել:*
ՎԵՐԱԴԱՐՁ, գ. *Վերադառնալը:*
ՎԵՐԱԴԱՐՁԵԼ, Տ. *Վերադառնալ:*
ՎԵՐԱԴԱՐՁԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերադարձնելի լինելը:*
ՎԵՐԱԴԱՐՁՈՒՄ, *Հակառակորդի տարածքից լիակատար վերադարձը:*
ՎԵՐԱԴԻՏԱԿ, ած. գ. *Վեր՝ բարձր դրուած՝ դիտելու համար:*
ՎԵՐԱԴԻՏՈՂ, ած. գ. *Վերեւից դիտող:*
ՎԵՐԱԴԻՐ, ած. գ. *Վրան դրուած՝ դրուող: Յաւելում, յավելուած:*
ՎԵՐԱԴՐԱԿԱՆ, ած. *Վերադրուած:*
ՎԵՐԱԶԱՐԹՆԵԼ, բ. *Նորից զարթնել:*
ՎԵՐԱԶԱՐԹՈՒՄ, գ. *Վերազարթնելը:*
ՎԵՐԱԶԱՐԹՕՆՔ, գ. *Վերստին զարթօնք ապրելը:*
ՎԵՐԱԶԻՆԵԼ, բ. *Զինաւորումը նորոգել:*
ՎԵՐԱԶԻՆՈՒՄ, գ. *Վերազինելը:*
ՎԵՐԱԶՆՆԵԼ, բ. *Նորից զննել:*
ՎԵՐԱԶՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերազննելը:*
ՎԵՐԱԹԱՐՄԱՆԱԼ, բ. *Կրկին անգամ թարմանալ:*
ՎԵՐԱԹԱՐՄԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Վերաթարմանալ՛ի, Նորից թարմացնել:*
ՎԵՐԱԹՈՐԵԼ, բ. *(Թորուած) հեղուկը նորից թորել:*
ՎԵՐԱԹՈՐՈՒՄ, գ. *Վերաթորելը:*
ՎԵՐԱԹՌԻՉ, ած. *Վեր թռչող:*
ՎԵՐԱԹՌՉԵԼ, բ. *Վեր՝ դէպի վեր թռչել:*
ՎԵՐԱԾԱԳԵԼ, բ. *Վերից կմ նորից ծագեցնել:*
ՎԵՐԱԾԱԾԿՈՅԹ, գ. *Ծածկոյթ, վրան ծածկելու օթոց:*
ՎԵՐԱԾԱԿԱՆ, ած. *Վեր բարձրացնող:*
ՎԵՐԱԾԱՂԿԵԼ, բ. *Նորից ծաղկել:*
ՎԵՐԱԾԱՅՐԱԿՑԵԼ, բ. *Կրկին ծայրերը կցել:*
ՎԵՐԱԾԵԼ, բ. *Վեր բերել, վեր հանել: Ձեւափոխել:*
ՎԵՐԱԾԻՉ, ած. *Նա որ վերածում է:*
ՎԵՐԱԾԽԵԼ, բ. *Դէպի վեր կմ վերստին*

ծխել:
ՎԵՐԱԾՆԵԼ, բ. *Նորից ծնել: Նոր ույժ տալ:*
ՎԵՐԱԾՆՆԴԵԱՆ, ած. *Վերածննդին յատուկ՝ վերաբերող:*
ՎԵՐԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերածնուելը:*
ՎԵՐԱԾՆՈՒՄ, Տ. *Վերածնութիւն:*
ՎԵՐԱԾՈՒՄ, գ. *Վեր ածելը աւելի բարձր վիճակի: Ձեւափոխելը: Ուրիշ ձեւով արտայայտելը: Հանքերի քիմիական զըտում:*
ՎԵՐԱԿ, գ. *Միջնորմ:*
ՎԵՐԱԿԱԶՄԵԼ, բ. *Նորից կազմակերպել:*
ՎԵՐԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ } ՎԵՐԱԿԱԶՄՈՒՄ } գ. *Վերակազմելը:*
ՎԵՐԱԿԱՀԱՒՈՐԵԼ, բ. *Կրկին կամ նոր ձեւով կահաւորել:*
ՎԵՐԱԿԱՆԳՆԵՑՆԵԼ, անց. բ. *Նորից կանգնեցնել: Աղճատուած բնագիրն ըստուգել: Նորից հաստատել: Վերանորոգել:*
ՎԵՐԱԿԱՆԳՆՈՒՄ, գ. *Վերականգնելը:*
ՎԵՐԱԿԱՌՈՒՑՈՒՄ, գ. *Վերստին կառուցելը:*
ՎԵՐԱԿԱՐԳԵԼ, բ. *Վեր՝ բարձր պաշտօնի վրայ կարգել:*
ՎԵՐԱԿԱՐԳ, գ. *Վերակարգում:*
ՎԵՐԱԿԱՐԳՈՒՄ, գ. *Վերակարգելը:*
ՎԵՐԱԿԱՑՈՒ, ած. գ. *Վերը կացող, մի բանից բարձր գտնուող:*
ՎԵՐԱԿԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերակացու լինելը:*
ՎԵՐԱԿԱՑՈՒՄ, գ. *Վեր բարձրացնելը:*
ՎԵՐԱԿԵՆԴԱՆԱԼ, բ. *Նորից կենդանութիւն ստանալ:*
ՎԵՐԱԿԵՆԴԱՆԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Վերակենդանանալ'ի :*
ՎԵՐԱԿԵՆԴԱՆԱՑՈՒՄ, գ. *Վերակենդանանալը:*
ՎԵՐԱԿԵՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Վերակենդանացում:*
ՎԵՐԱԿԵՐՊԵԼ, բ. *Կերպարանափոխ անել:*
ՎԵՐԱԿԵՐՊՈՒՄ, գ. *Վերափոխում:*
ՎԵՐԱԿՆԱՐԿԵԼ, բ. *Վեր նայել:*
ՎԵՐԱԿՆՔԵԼ, բ. *Նորից կնքել:*
ՎԵՐԱԿՈՉԵԼ, բ. *Վեր կանչել:*
ՎԵՐԱԿՈՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերակոչելը:*
ՎԵՐԱԿՐԹԵԼ, բ. *Նորից կրթել, նոր կրթութեամբ պակասութիւնները վերացնել:*
ՎԵՐԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերակրթելը:*
ՎԵՐԱԿՐԿՆԵԼ, բ. *Նորից ու նորից կրկնել:*
ՎԵՐԱԿՐԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերակրկնելը:*
ՎԵՐԱՀԱՂՈՐԴԻՉ, գ. *Վերստին հաղորդիչ:*
ՎԵՐԱՀԱՅԵԱՑ, ած. *Վեր նայող:*
ՎԵՐԱՀԱՆԴԵՐՁԱՒՈՐԵԼ, բ. *Նորից՝ նոր ձեւով հանդերձաւորել:*
ՎԵՐԱՀԱՆԵԼ, բ. *Վեր հանել:*
ՎԵՐԱՆՊԱՏԱԿԱԴՐՈՒՄ, գ. *Նորից նպատակադրում:*
ՎԵՐԱՀԱՍ, ած. *Վրայ հասած:*
ՎԵՐԱՀԱՍՈՒ, ած. *Որի խելքը մի բանի հասնում է:*
ՎԵՐԱՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերահասու լինելը:*
ՎԵՐԱՀԱՍՏԱՏԵԼ, բ. *Նորից հաստատել:*
ՎԵՐԱՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերահաստատելը, վերահաստատուելը:*
ՎԵՐԱՀԱՅԵԱՒՈՐԵԼ, բ. *Կրկին հայցէաւորել:*
ՎԵՐԱՅԱՐՄԱՐՈՒԵԼ, բ, *Կրկին հարմարուել:*
ՎԵՐԱՀԵՌԱՐՁԱԿՈՒՄ, գ. *Կրկնակի հեռարձակում:*
ՎԵՐԱՀՍԿԵԼ, բ. *Բարձր հսկողութիւն ունենալ:*
ՎԵՐԱՀՍԿԻՉ, ած. գ. *Նա որ վերահըսկում է:*
ՎԵՐԱՀՍԿՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բարձր՝ զըլ-*

խաւոր հսկողութիւն:
ՎԵՐԱՀՐԱՏԱՐԱԿԵԼ, բ. *Վերստին՝ նորից հրատարակել:*
ՎԵՐԱՁԱՅՆԱԳՐԵԼ, բ. *Կրկին ձայնագրել:*
ՎԵՐԱՁԳԵԼ, բ. *Դէպի վեր ձգել՝ բարձրացնել:*
ՎԵՐԱՁԵՌՆԵԼ, բ. *Վերստին մէկին ձեռք մեկնել:*
ՎԵՐԱՁԵՒԱՉԱՓԵԼ, բ. *Վերակառուցել, բաժանումը վերափոխել: Վերստին ձեւաչափել:*
ՎԵՐԱՁԵՒԱՉԱՓՈՒՄ, գ. *Վերաձեւաչափելը:*
ՎԵՐԱՃԱՌԵԼ, բ. *Նորից ճառել:*
ՎԵՐԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերաճառելը:*
ՎԵՐԱՃԵԼ, բ. *Աճելով վերափոխուել:*
ՎԵՐԱՄԱՐԴԿԱՅՆԱՑՈՒՄ, գ. *Վերամարդկայնանալը:*
ՎԵՐՋՆԱՄԱՐՏ, գ. *Եզրափակիչ մարտ:*
ՎԵՐԱՄԱՔՐԵԼ, բ. *Նորից մաքրել:*
ՎԵՐԱՄԲԱՌՆԱԼ, բ. *Վեր բարձրացնել:*
ՎԵՐԱՄԲԱՌՆԱԼ, բ. *Վեր բարձրանալ:*
ՎԵՐԱՄԲԱՐՁ, ած. *Վեր բարձրացրած՝ բարձրացած:* Փոխ. *Գոռոզացած:*
ՎԵՐԱՄԲԱՐՁԱՀԱՆ, ած. *Վեր բարձրացնող:*
ՎԵՐԱՄԻԱՆԱԼ, բ. *Վերստին միանալ:*
ՎԵՐԱՄԿՐՏԵԼ, բ. *Մի անգամ մկրտուածին նորից մկրտել:*
ՎԵՐԱՄԿՐՏԻՉ, ած. գ. *Վերամկրտութեան կողմնակից:*
ՎԵՐԱՄԿՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Երկրորդ անգամ մկրտելը:*
ՎԵՐԱՄԿՐՏՈՒՄ, գ. *Վերամկրտելը:*
ՎԵՐԱՄՇԱԿԵԼ, բ. *Նորից մշակել:*
ՎԵՐԱՄՇԱԿՈՒԹԻՒՆ, ՎԵՐԱՄՇԱԿՈՒՄ } գ. *Վերամշակելը:*
ՎԵՐԱՄՈՒՄՆԱՆԱԼ, բ. *Նորից ամուսնանալ:*
ՎԵՐԱՄՈՒՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Նորից ամուսնանալը:*
ՎԵՐԱՄՓՈՓԵԼ, բ. *Ամփոփել, վեր հաւաքել:*
ՎԵՐԱՅԱՅՏՆՈՒՄ, գ. *Վերստին յայտնում:*
ՎԵՐԱՆԱԼ, բ. *Վեր բարձրանալ: Բաժանուել: Ոչնչանալ:*
ՎԵՐԱՆԱՅԵԼ, բ. *Վերեւից մի բանի վրայ նայել: Նորից՝ կրկին նայել:*
ՎԵՐԱՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՄ, գ. *Նորից ներկայացում:*
ՎԵՐԱՆԿԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերստին ձեռք բերուած անկախութիւն:*
ՎԵՐԱՆԿԱՐԵԼ, բ. *Նորից նկարել:*
ՎԵՐԱՆԿԱՐՈՒՄ, գ. *Վերանկարելը:*
ՎԵՐԱՆՇԱՆԱԿԵԼ, բ. *Կրկին նշանակել:*
ՎԵՐԱՆՈՐՈԳԵԼ, բ. *Նորոգել հինը:*
ՎԵՐԱՆՈՐՈԳԻՉ, ած. գ. *Նա որ վերանորոգում է:*
ՎԵՐԱՆՈՐՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերանորոգելը:*
ՎԵՐԱՆՈՐՈԳՉԱԿԱՆ, ած. *Վերանորոգչին յատուկ:*
ՎԵՐԱՆՈՒԱԳ, ած. *Դէպի վեր բարձրացող երգով:*
ՎԵՐԱՆՊԱՏԱԿԱՌԻՂՂՈՒԵԼ, բ. *Վերըստին նպատակաուղղուել:*
ՎԵՐԱՇԱՐԺԵԼ, բ. *Վեր շարժուել:*
ՎԵՐԱՇԻՆԵԼ, բ. *Քանդուածը նորից շինել:*
ՎԵՐԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերաշինելը, վերաշինուելը:*
ՎԵՐԱՇՐՋՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ինքն իր վրայ շրջելը՝ դառնալը:*
ՎԵՐԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Աշխարհագրական չափում:*
ՎԵՐԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒՄ, գ. *Կրկնակի կմ երկրորդ անգամ ապահովագրելը:*
ՎԵՐԱՊԱՀԵԼ, բ. *Մի բան պահել մէկի համար, յատկացնել՝ թողնել մէկի տրամադրութեան տակ:*
ՎԵՐԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ,

ՎԵՐԱՊԱՀՈՒՄ, գ. *Վերապահելը: Մի բան ասել, առանց երաշխաւորելու նրա ճշտութիւնը:*

ՎԵՐԱՊԱՏՄԵԼ, բ. *Բարձրաձայն պատմել:*

ՎԵՐԱՊԱՏՈՒԵԼԻ, ած. *Շատ պատուելի, բարձրապատիւ:*

ՎԵՐԱՊԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերապատիւ լինելը:*

ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՈՒՄ, գ. *Լրացուցիչ պատրաստութիւն որեւէ առարկայից:*

ՎԵՐԱՊՐԵԼ, բ. *Նորից ապրել:*

ՎԵՐԱՊՐՈՂ, գ. *Փրկուած:*

ՎԵՐԱՊՐՈՒՄ, գ. *Վերապրելը:*

ՎԵՐԱՌԱՋԱԴՐՈՒԵԼ, բ. *Կրկին առաջադրուել:*

ՎԵՐԱՌԱՔԵԼ, բ. *Դէպի վեր՝ երկինք ուղարկել կմ վերստին առաքել:*

ՎԵՐԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վեր առնելը:*

ՎԵՐԱՍԱՍ, ած. գ. *Սաստիկ կմ ուժեղ հնչուող ձայնաւոր:*

ՎԵՐԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բարձրաձայն ասելը, յայտարարութիւն:*

ՎԵՐԱՍԵՐԵԼ, բ. *Վերափոխուել: Վերածընիլ:*

ՎԵՐԱՍԵՐՈՒՄ, գ. *Վերածնում:*

ՎԵՐԱՍԼԱՑ, **ՎԵՐԱՍԼԱՑԻԿ** } ած. *Նա որ վերասլանում է:*

ՎԵՐԱՍԼԱՑՈՒՄ, գ. *Վեր՝ երկինք սլանալը:*

ՎԵՐԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ, ած. *Մտքից նորից ստեղծուած, մտացածին:*

ՎԵՐԱՍՏԵՂԾԵԼ, բ. *Նորից ստեղծել:*

ՎԵՐԱՍՏԵՂԾԻՉ, ած. գ. *Նա որ վերաստեղծում է:*

ՎԵՐԱՍՏԵՂԾՈՒՄ, գ. *Վերաստեղծելը:*

ՎԵՐԱՍՏՈՒԳԵԼ, բ. *Նորից ստուգել:*

ՎԵՐԱՍՏՈՒԳԻՉ, ած. գ. *Նա որ վերաստուգում է:*

ՎԵՐԱՍՏՈՒԳՈՒՄ, գ. *Վերաստուգելը:*

ՎԵՐԱՎՋՏՈՒԿ, ած. մկ. *Վերիվերոյ, հարեւանցի կերպով:*

ՎԵՐԱՐՏԱԴՐԻՉ, ած. *Վերստին արտադրող:*

ՎԵՐԱՏԵՍՈՒՉ, գ. *Վերադիտող, վերահըսկող:*

ՎԵՐԱՏԵՍՉԱԿԱՆ, ած. *Վերատեսչին յատուկ:*

ՎԵՐԱՏԵՍՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերատեսուչ լինելը:*

ՎԵՐԱՏԻՐԱՆԱԼ, բ. *Նորից տիրանալ:*

ՎԵՐԱՏԻՊ, գ. *Վերստին տպուած կրկնօրինակ:*

ՎԵՐԱՏՊԱՒՈՐԵԼ, բ. *Նորից տպաւորել:*

ՎԵՐԱՎՃԱՌՈՂ, գ. *Նորից վաճառող:*

ՎԵՐԱՎՃԱՌՈՒՀԻ, գ. *Վերավաճառող կին:*

ՎԵՐԱՐԹՆԱՑՆԵԼ, բ. *Վերստին արթնացնել:*

ՎԵՐԱՐԺԵՒՈՐԵԼ, բ. *Վերստին արժեւորել:*

ՎԵՐԱՐԾԱՐԾԵԼ, բ. *Նորից արծարծել:*

ՎԵՐԱՐԾԱՐԾՈՒՄ, գ. *Վերարծարծելը:*

ՎԵՐԱՐԿՈՒ, գ. *Ինչ որ վրայից ձգում է: Թիկնոց: Վրայի զգեստ:*

ՎԵՐԱՐԿՈՒԱՑՈՒ, ած. *Վերարկու կարելու յարմար (կտոր):*

ՎԵՐԱՐՏԱԴՐԵԼ, բ. *Նորից արտադրել:*

ՎԵՐԱՐՏԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերարտադրելը:*

ՎԵՐԱՑԱԲԱՐ, մկ. *Վերացական կերպով:*

ՎԵՐԱՑԱԿԱՆ, ած. (Փիլիս.) *Տեսաբանական, ոչ առարկայական:*

ՎԵՐԱՑԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերացական լինելը:*

ՎԵՐԱՑԵԱԼ, ած. *Վերացած:*

ՎԵՐԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Վերանալ'ի:*

ՎԵՐԱՑՈՒՄ, գ. *Վերանալը վերացնելը:* (Փիլիս.) *Առարկայի յատկութիւնը առարկայից. անջատելը: Բարձրացում:*

ՎԵՐԱՓԱՅԼԵԼ, բ. *Շատ փայլեցնել:*

ՎԵՐԱՓԹԹՈՒՄ, գ. *Վերստին փթթելը՝*

ծաղկիլը:
ՎԵՐԱՓՈԽԵԼ, բ. (Կրօն.) *Վեր՝ երկինք փոխադրել:*
ՎԵՐԱՓՈԽՈՒՄ, գ. (Եկեղ.) *Վերափոխուելը՝ երկինք վերանալը:*
ՎԵՐԱՔԱՐՈԶ, ած. *Վերստին քարոզող:*
ՎԵՐԱՔՆՆԵԼ, բ. *Նորից՝ երկրորդ անգամ քննել:*
ՎԵՐԱՔՆՆԵԼԻ, ած. *Նա որ պէտք է վերաքննուի:*
ՎԵՐԱՔՆՆԻՉ, ած. գ. *Նա որ վերաքըննում է, վերաքննող:*
ՎԵՐԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մի քննուած՝ վերջացած գործի երկրորդ անգամ քըննութիւն:*
ՎԵՐԱՔՈՒԷԱՐԿԵԼ, բ. *Երկրորդ անգամ քուէարկել:*
ՎԵՐԱՔՈՒԷԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերաքուէարկելը:*
ՎԵՐԱԲԱՆԱԼ, բ. *Բաց անել:*
ՎԵՐԱԲԵՆԱԶԳԻՆԵՐ, գ. (Բուս.) *Փոշածաղիկների դասին պատկանող բոյսերի ցեղ:*
ՎԵՐԴԻ, գ. *Վերի դին:*
ՎԵՐԵԼ, ած. *Վեր ելնող:*
ՎԵՐԵԼԱԿ, ած. գ. *Յարկ-յարկ ժամանակաւոր տախտակամածներ նոր շինութիւնների պատերի երկարութեամբ: Շէնքի յարկերի միջեւ փոխադրամիջոց:*
ՎԵՐԵԼԱԿԱՎԱՐՈՒՀԻ, գ. *Կին վերելակավար:*
ՎԵՐԵԼՔ, Հկր. *Վայրէջք:*
ՎԵՐԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ընդարձակ տաղաչափութեան վերջից կցուած համառօտ երգ՝ տաղաչափութիւն:*
ՎԵՐԵՐԿՐԱՅԻՆ, ած. *Երկրից վերեւ ընկած, երկրից՝ երկրայինից կտրուած:*
ՎԵՐԵՒ, գ. *Վերի կողմը:*
ՎԵՐԵՒԱՆԱԼ, բ. *Քիչ վեր գնալ:*
ՎԵՐԵՒԻ, ած. *Վերը եղած:*
ՎԵՐԵՒՆԵՐ, գ. *Վերիններ:*
ՎԵՐԶԳԱՅԱԿԱՆ, ած. *Զգայականից վեր:*
ՎԵՐԸՆԹԱՆԱԼ, բ. *Դէպի վեր ընթանալ:*
ՎԵՐԸՆԹԱՑ, ած. *Վեր ընթացող, վեր վազող:*
ՎԵՐԸՆԹԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ընթացք դէպի վեր:*
ՎԵՐԸՆԹԵՐՑՈՒՄ, գ. *Մի անգամ կարդացածը նորից կարդալը:*
ՎԵՐԸՆԾԱՅԵԼ, բ. (Կրօն.) *Վեր բարձրացնելով կմ վերստին ընծայել:*
ՎԵՐԸՆՁԻՒՂԵԼ, բ. *Գետնից բուսնել, բարձրանալ:*
ՎԵՐԸՆՁԻՒՂՈՒՄ,գ. *Վերընձիւղելը:*
ՎԵՐԸՆՏՐԵԼ, բ. *Նորից մէկին նոյն պաշտօնին ընտրել:*
ՎԵՐԸՆՏՐԵԼԻ, ած. *Նա որ կարող է նորից ընտրուել նոյն պաշտօնին:*
ՎԵՐԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերընտրելը, մէկին նորից նոյն պաշտօնին ընտրելը:*
ՎԵՐԹԻՌ,
ՎԵՐԹՌԻՉՔ, *Թռչող գործիքի վեր բարձրանալը:*
ՎԵՐԺԱՄԱՆԱԿԵԱՑ, ած. *Ժամանակից դուրս:*
ՎԵՐԻ, ած. *Վերը եղած:* Հկր. *Վարի:*
ՎԵՐԻՄԱՍՏ, ած. *Գերիմաստ:*
ՎԵՐԻՆ, ած. *Վերը՝ բարձրը եղած, վերի: Արտաքին:*
ՎԵՐԻՎԱՅՐԵԼ, բ. *Վեր ու վար անել:*
ՎԵՐԻՎԵՐՈՅ, մկ. *Մօտաւորապէս, ընդամէնը:*
ՎԵՐԻՐԱԿԱՆ, ած. *Իրականից վեր:*
ՎԵՐԼՈՒԾԱԲԱՐ, մկ. *Վերլուծելով:*
ՎԵՐԼՈՒԾԱԿԱՆ, ած. *Վերլուծութեան յատուկ:*
ՎԵՐԼՈՒԾԵԼ, բ. *Մի ամբողջ (նիւթ, քանակ, խօսք): Քննել:*
ՎԵՐԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերլուծելը:* Հկր. *Համադրութիւն:*
ՎԵՐԼՈՒԾՕՐԷՆ, մկ. *Վերլուծական եղանակով:*
ՎԵՐԾԱՆԵԼ, բ. *Կարդալ (հասկանալով):*

Կարողանալ կարդալ: Մեկնել, պարզել:
ՎԵՐԾԱՆՈՂ, ած. գ. *Ընթերցող:*
ՎԵՐԾԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերծանելը:*
ՎԵՐԾԱՆՈՒՄ, գ. *Վերծանելը, վերծանութիւն: Մեկնութիւն:*
ՎԵՐՀՊՈՒՄ, գ. *Վերստին հպում:*
ՎԵՐՁԳՏԵԼ, բ. *Վերստին ձգտել:*
ՎԵՐՄԱԿ, գ. *Հաստ գործուած փափուկ կտոր:*
ՎԵՐՄԱԿԱԾԱԾԿ, ած. (դիպվ.): *Վերմակով փաթաթուած:*
ՎԵՐՄՂԵԼ, բ. *Վեր մղել, վեր բարձրացնել:*
ՎԵՐՄՂԻՉ, ած. *Վերմղող:*
ՎԵՐՄՂՈՒՄ, գ. *Վերմղելը:*
ՎԵՐՅԱՌՆՈՒՄ, գ. *Վերստին յառնելը:*
ՎԵՐՅԻՇԵԼ, բ. *Նորից յիշել:*
ՎԵՐՅԻՇՈՒՄ, գ. *Վերյիշելը:*
ՎԵՐՆԱԲԵՐԴ, գ. *Քաղաքի բարձր կէտում շինուած բերդ:*
ՎԵՐՆԱԳԱՒԱՌ, գ. *Բարձր դիրք ունեցող գաւառ:*
ՎԵՐՆԱԳԻՐ, գ. *Գրքի բուն սկզբում կարճ գրութիւն: Խորագիր:*
ՎԵՐՆԱԳՆԱՑ, ած. *Դէպի վեր գնացող:*
ՎԵՐՆԱԳՐԵԼ, բ. *Վերնագիր դնել:*
ՎԵՐՆԱԶԳԵՍՏ, գ. *Վերին՝ վրայի զգեստ:*
ՎԵՐՆԱԽԱՂ, գ. *Շարականի հին խաղերից մէկը:*
ՎԵՐՆԱԽԱՐԻՍԽ, գ. (Ճարտարպ.) *Զարդարուն սիւների վերի մասը:*
ՎԵՐՆԱԽԱՒ, գ. *Վերեւի՝ վրայի խաւը:* Նման. *Բարձր աստիճանի մարդիկ:*
ՎԵՐՆԱԽՆԱՄ, ած. (Եկեղ.) *Աստուածային նախախնամութեամբ եղած:*
ՎԵՐՆԱԿՈՂՄԵԱՆ, ած. *Վերնակողմն եղող, վերնակողմի:*
ՎԵՐՆԱԿՐՕՆ, ած. (Կրօն.) *Վերինների՝ հրեշտակների բարք ու վարք ունեցող:*
ՎԵՐՆԱՁԱՅՆ, գ. *Տղամարդու կմ կնոջ բարձր՝ սուր ձայն,* տենօր:
ՎԵՐՆԱՁԵՂՈՒՆ, գ. *Շինութեան վերին յարկը:*
ՎԵՐՆԱՄԱՇԿ, գ. (Կազմախ.) *Մարդու մորթի վրայի բարակ՝ ծակոտկէն եւ թափանցիկ մաշկը:*
ՎԵՐՆԱՄԱՇԿԱՅԻՆ, ած. *Վերնամաշկին յատուկ, վերաբերեալ:*
ՎԵՐՆԱՄՐՅԱՆԱԿ, ած. (Կրօն.) *Ինչ որ վերեւից տրուած է իբրեւ մրցանակ:*
ՎԵՐՆԱՅԱՐԿ, գ. *Վերին յարկ:* Հկռ. *Ներքնայարկ:*
ՎԵՐՆԱՆՔԱՅԻՆ, ած. *Յօնքերից վերեւ ձգուող:*
ՎԵՐՆԱՇԱՊԻԿ, գ. *Վրայի շապիկ:*
ՎԵՐՆԱՊԱՐԳԵՒ, ած. (Կրօն.) *Վերեւից՝ աստծուց պարգեւուած:*
ՎԵՐՆԱՍՐԱՀ, գ. *Վերի սրահ:*
ՎԵՐՆԱՏՈՒՆ, գ. *Տան վերին յարկը, վերնայարկ:*
ՎԵՐՆԱՏՈՒՐ, ած. *Վերեւից՝ աստծուց տրուած:*
ՎԵՐՆԻԻԹԱԿԱՆ, ած. *Նիւթականից վեր:*
ՎԵՐԸՆԹԱՑ, ած. *Վեր ընթացող:*
ՎԵՐՆՈՏ, ած. *Դիւահար, լուսնոտ:*
ՎԵՐՆՈՏՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Ընկնաւորութիւն:*
ՎԵՐՆՈՑ, գ. *Տան վերեւի վանդակապատ մասը:*
ՎԵՐՆՈՒՂԻ, գ. *Վերեւ տանող ուղի:*
ՎԵՐՍՏԵՂԾՈՒՄ, գ. *Վերստին ստեղծում:*
ՎԵՐՈԳՐԵԱԼ, ած. գ. *Վերը գրուած, վերոյիշեալ:*
ՎԵՐՈՅԻՇԵԱԼ, ած. *Վերը յիշուած:*
ՎԵՐՈՆՇԱՆԱԿԵԱԼ, ած. *Վերը նշանակուած, վերոգրեալ:*
ՎԵՐՈՐՈՎԱՅՆ, գ. (Կազմ.) *Որովայնի վերի մասը:*
ՎԵՐՈՒԴԻՐ, գ. *Վերցնել-դնելը: Շարունակ կռանալն ու վեր կենալը:*
ՎԵՐՈՒՂԷՇ, Տ. *Ամբարձուղէշ: Դէպի վեր պարզած:*
ՎԵՐՈՒՆԻՍՏ, գ. *Վեր կենալ-նստել:*

Ի ՎԵՐՈՒՍՏ, մկ. *Վերից, վերեւից, երկնքից:*
ՎԵՐՋ, գ. *Այն ծայրը, որտեղ մի բան դադարում է: Կեանքի աւարտ: Ինչով որ մի գործ վերջանում է:*
ՎԵՐՋԱԲԱՆ, գ. *Գրուածքի վերջում համառօտ յիշատակարան՝ գրութեան հանգամանքների մասին:* Հկռ. *Առաջաբան: Վէպի՝ քերթուածի վերջին մասը:*
ՎԵՐՋԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Ամենավերջին, ամենայետին:*
ՎԵՐՋԱԴԱՍ, ած. (Քրկն.) *Բառի վերջում դրուած, յետադաս:* Հկռ. *Նախադաս:*
ՎԵՐՋԱԴՐԱԿԱՆ, ած. *Վերջադրութիւն կազմող:*
ՎԵՐՋԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (Քրկն.) *Բառի վերջից կցուած տառ կմ վանկ:*
ՎԵՐՋԱԼՈՅՍ, գ. *Երկրի այն լուսաւորութիւնը, որ տեւում է արեգակի մայր մտնելուց յետոյ մինչեւ գիշերն ընկնելը:* Հկռ. *Արշալոյս:* Փոխ. *Կեանքի վերջին շրջանը:*
ՎԵՐՋԱԾԱՆՑ, ած. (Քրկն.) (*Բառ), որ ածանցական մասնիկը կրում է վերջում:*
ՎԵՐՋԱԾԻՆ, ած. *Վերջը ծնած:*
ՎԵՐՋԱԿԱՅԱՆ, ած. *Վերջին կայարան:*
ՎԵՐՋԱԿԷՏ, գ. (Քրկն.) *Մէկը միւսի գլխին դրուած երկու կէտ (:):*
ՎԵՐՋԱՀԱՍ, ած. *Վերջը՝ ուշ հասնող (պտուղ):*
ՎԵՐՋԱՀՈԼՈՎ, ած. (Քրկն.) *Վերջի կողմից հոլովուող:*
ՎԵՐՋԱՂԻ, գ. *Աղիքների վերջին մասը, հաստ աղիքներ:*
ՎԵՐՋԱՄՆԱՑ, ած. *Մէկի մահից յետոյ կենդանի մնացած, յաջորդ:*
ՎԵՐՋԱՄՈՒՏ, ած. *Վերջը՝ վերջին ժամանակները մտած:*
ՎԵՐՋԱՆԱԼ, բ. *Վերջին կէտին հասնել:* Հկռ. *Սկսուել: Վերջին ծայրին հասնել: Կատարուել, գլուխ գալ: Հետեւանքի հասնել: Հատնել, սպառուել: Դադարել, Հրաժարուել: Աւարտիլ:*
ՎԵՐՋԱՆԱԼԻՔ, գ. *Վերջանալու յատկութիւն:*
ՎԵՐՋԱՆՈՒԱԳ, գ. *Նուագի աւարտական մասը:*
ՎԵՐՋԱՊԱՀ, ած. գ. *Շարժուող զօրքի յետեւից գնացող:*
ՎԵՐՋԱՊԷՍ, մկ. *Վերջիվերջոյ:*
ՎԵՐՋԱՏԱՆՋ, ած. գ. *Հին յունական եւ լատինական բանաստեղծութեան մէջ եռավանկ անդամ:*
ՎԵՐՋԱՏԱՆՋԱԿԱՆ, ած. *Վերջատանջ չափով գրուած:*
ՎԵՐՋԱՒՈՐ, ած. *Վերջ ունեցող:*
ՎԵՐՋԱՒՈՐԵԼ, բ. *Վերջացնել, կատարել:*
ՎԵՐՋԱՒՈՐԵԼ, բ. *Վերջին հասցնել, աւարտել:*
ՎԵՐՋԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վերջ, վերջանալ:* (Կազմախ.) *Ոտներն ու ձեռները:*
ՎԵՐՋԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. *Յետ դառնալը:*
ՎԵՐՋԵԼ, բ. *Յետաձգել:*
ՎԵՐՋԸՆԹԵՐ, ած. *Ընդհանրապէս՝ վերջինից անմիջապէս առաջ եղած:*
ՎԵՐՋԻ, ած. Տ. *Վերջին:* մկ. *Վերջը:*
ՎԵՐՋԻՆ, ած. *Վերջում եղող՝ գտնուող: Ծայրագոյն աստիճանի, ծայրայեղ:*
ՎԵՐՋ(Ի)ՆԵԿ, ած. գ. *Ամենից վերջը եկած:*
ՎԵՐՋՆԱԳԻՐ, գ. (Իրաւբ.) *Վերջին՝ որոշակի եւ վճռական առաջարկութիւն:*
ՎԵՐՋՆԱԿԱՆ, ած. *Վերջին, որ այլեւս չի փոփոխուելու:*
ՎԵՐՋՆԱԿԱՆԱՊԷՍ, մկ. *Վերջնական կերպով:*
ՎԵՐՋՆԱՀԱՆԳՐՈՒԱՆ, գ. *Վերջին հանգրուան՝ կայան:*
ՎԵՐՋՆԱՀԱՆԴԷՍ, գ. *Եզրափակիչ հանդիսութիւն:*
ՎԵՐՋՆԱՅԱՆԳ, գ. *Տողավերջի յանգը:*

ՎԵՐՋՆԱՊԱՏԱՍԽԱՆ, գ. *Վերջնական, աւարտման պատճառ։*
ՎԵՐՋՆԱՍՏՈՒԳՈՒՄ, գ. *Վերջնական ստուգում։*
ՎԵՐՋՆԱՎՃԻՌ, գ. *Վերջնական որոշում։*
ՎԵՐՋՆԱՐԴԱՐ, ած. *Արդարութեամբ վերջացած. վերջը արդար։*
ՎԵՐՋՆԱՐԴԻՒՆՔ, գ. *Վերջնական արդիւնք։*
ՎԵՐՋՆԱՕՂԱԿ, գ. *Վերջին օղակ։*
ՎԵՐՋՆՕՐԷՆ, Տ. *Վերջնականօրէն։*
ՎԵՐՋՈՏՆԵԼ, չբ. *Ետ մնալ։*
ՎԵՐՍԿՍԵԼ, բ. *Նորից սկսել մի բան, որ մի անգամ սկսուած, բայց կիսատ էր թողուած։*
ՎԵՐՍԿՍՈՒՄ, գ. *Վերսկսելը, նորից սկսելը։*
ՎԵՐՍՏ, գ. *Հին ռուսական երկարութեան չափ։*
ՎԵՐՍՏԱՉԱՓ, ած. գ. *Սիւն, որի վրայ նշանակուած են ճանապարհի վերստերը։*
ՎԵՐՍՏԻՆ, մկ. *Նորից, դարձեալ միւս անգամ։*
ՎԵՐ-ՎԵՐ, գ. *Մի պարի անուն։*
ՎԵՐՎԵՐԱՆ, գ. *Անորոշ տեսակի ընդեղէն։*
ՎԵՐՎԵՐՈՒԿ, գ. *Պարի մի տեսակ։*
ՎԵՐՏ, ած. *Խիտ հիւսուած։*
ՎԵՐՏԱՌԵԼ, բ. *Նախկին տարրերին վերածել։*
ՎԵՐՏԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Նախկին տարրերին վերածելը։*
ՎԵՐՏԵԼ, բ. *Վեր-վեր ընկնել, ցատկոտել։*
ՎԵՐՕՐՀՆԵԼ, բ. *Օրհնութիւնը վերառաքել։*
ՎԵՑ, թւ. ած. *Հինգ եւ մէկ, եօթից մէկով պակաս։*
ՎԵՑԱԽՈՐՇ, ած. *Վեց խորշ ունեցող։*
ՎԵՑԱԿԱՆ, ած. *Ամէն մէկը կմ ամէն մէկին վեց։*
ՎԵՑԱԿԻ, Տ. *Վեցեակ։*
ՎԵՑԱՄԵԱԿ, գ. *Վեց տարին իբրեւ մի միաւոր։*
ՎԵՑԱՄԵԱՅ, ած. *Վեց տարի տեւող։*
ՎԵՑԱՄՍԵԱԿ, գ. *Վեց ամիսը վերցրած իբրեւ մի միութիւն։*
ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ, ած. *Վեց ամիս տեւող։*
ՎԵՑԱՆԻՍՏ, ած. գ. (Երկրաչ.) *Երկրաչափական մարմին։*
ՎԵՑԱՆԿԻՒՆ, գ. (Երկրաչ.) *Երկրաչափական ձեւ, որ ունի վեց անկիւն։*
ՎԵՑԱՆԿԻՒՆԻ, ած. *Վեց անկիւն ունեցող։*
ՎԵՑԱՉԱՓ, ած. գ. *Հին յունական եւ լատինական տաղաչափութեան տեսակ։*
ՎԵՑԱՉԻ, ած. *Վեց աչք ունեցող։*
ՎԵՑԱՊԱՏԻԿ, ած. մկ. *Վեց անգամ աւելի։*
ՎԵՑԴԱՐԵԱՆ, ած. *Վեց դար տեւող։*
ՎԵՑԵԿԻ, ած. մկ. *Վեց տեսակ։*
ՎԵՑԵՐՈՐԴ, ած. *Հինգին յաջորդող մէկը։*
ՎԵՑԹԵՒԵԱՆ, ած. *Վեց թեւ ունեցող։*
ՎԵՑԿԻՆ, մկ. *Վեցապատիկ, վեց անգամ։ Վեց կերպով։*
ՎԵՑՀԱԶԱՐԵԱՅ, գ. *Կախարդութեան եւ հմայութեան գիրք։*
ՎԵՑՀԱՏՈՐԵԱԿ, գ. *Վեցհատորեայ հրատարակութիւն։*
ՎԵՑՀԱՐԻՒՐԵՐՈՐԴ, ած. *Հինգ հարիւր իննսուն եւ իննին յաջորդող թիւը։*
ՎԵՑՁԵՌՆԻ, ած. *Վեց ձեռք ունեցող։* Վեցձեռնանի հրէշ։
ՎԵՑՄԱՏԵԱՆ, ած. գ. *Վեց մատ ունեցող (մի ձեռքի վրայ)։*
ՎԵՑՆՈՑ, գ. ած. *Վեց միաւոր պարունակող։*
ՎԵՑՈՍՏԵԱՆ, ած. *Վեց ոստ՝ ճիւղ ունեցող։*
ՎԵՑՇԱՐ, ած. *Վեց շարք պարունակող։*
ՎԵՑՇԵՐՏԱՆԻ, ած. *Վեց շերտից կազմ-*

ուած:
ՎԵՑՈՏԱՆԻ, ած. *Վեց ոտք ունեցող:*
ՎԵՑՎԱՆԿԱՆԻ, ած. *Վեց վանկից բաղկացած:*
ՎԵՑՏՐԱՔԱՆԻ, ած. գ. *Վեց անգամ տրաքուող (հրազէն):*
ՎԵՑՕՐԵԱԿ, գ. *Վեց օրը իբրեւ մի միաւոր:*
ՎԵՑՕՐԵԱՅ, ած. *Վեց օր տեւող:*
ՎԵՒԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուղղագրութեան համակարգ:*
ՎԵՒԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վեւագրութեան չարաչար կիրառութիւնը:*
ՎԶԱԹԱԿ, ած. *Վիզը թակած:*
ՎԶԱԿՈԹ, գ. *Վզի յետեւի կողմը:*
ՎԶԱՄԱՍ, գ. *Հագուստի վիզը:*
ՎԶԱՆ, ած. *Վիզը տնկած:*
ՎԶԱՏԱԿ, գ. *Վզի տակը:*
ՎԶԶԱԼ, բ. *Վը զզ ձայն հանել:*
ՎԶԶԱՆ, ած. *Վզզացող:*
ՎԶԶՈՑ, գ. *Վզզալու ձայնը:*
ՎԶԻԿ-ՎԶԻԿ, մկ. *Արագ-արագ:*
ՎԶԿԱՊ, գ. *Վզի կապ:*
ՎԶՆՈՑ, գ. *Կանացի զարդ, բաղկացած ոսկիների եւ մարգարիտների շարոցից:*
ՎԶՈՒՐԿ, ած. *Մեծ. (պատուանուն հին Պարսկաստանի աւագ գլխաւորների):*
ՎԶՎԶՈՑ, գ. *Վզվզալու ձայն:*
ՎԶՏԱԿ, գ. *Ուռոյց:*
ՎԷԳ, գ. *Վէճ, կռիւ:*
ՎԷԳ, գ. *Կճղակաբաշխ կենդանիների ծնկան յօդի ոսկորը:* Փոխ. *Փորձ անել:*
ՎԷԶԻՐ, (Արաբ., թրք.) գ. *Ամենաբարձր աստիճանի քաղաքացիական պաշտօնեայ:*
ՎԷԶԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վեզիրի աստիճանը:*
ՎԷԺ, արմ. *Վիժել՚ի:*
ՎԷԺ, Տ. *Բէժ:*
ՎԷՃ, գ. *Կարծիքների տարբերութիւներ: Տարաձայնութիւն:*
ՎԷՄ, գ. *Միակտուր պինդ քար:*
ՎԷՄԱՏԱՇ, Տ. *Վիմատաշ: Քարտաշ:*
ՎԷՄՔԱՐ, գ. (Եկեղ.) *Այն քարը, որ դրուում է եկեղեցու սեղանի հիմքում:*
ՎԷՊ, գ. *Չրոյց ՝աւանդութիւն պատմական բովանդակութեամբ, արձակ կմ ոտանաւոր: Գրական պատմութիւն:*
ՎԷՊԻԿ, գ. *Փոքր վէպ:*
ՎԷՋ, գ. *Հոգս, փոյթ:*
ՎԷՍ, ած. *Ամբարտաւան, գոռոզ:*
ՎԷՍՏ, ած. գ. *Ազնուական տոհմից ծագած, ազատ:*
ՎԷՍՕՐԷՆ, մկ. *Վէսի պէս:*
ՎԷՏ, գ. *Մանր ալիք ջրերի երեսին թեթեւ հողմից:*
ՎԷՏՎԷՏ, ած. *Ալիքաւոր, ծփուն:*
ՎԷՏՎԷՏԻԼ, ած. *Ալիքի պէս ծփալ, ծածանիլ:*
ՎԷՐ, գ. Տ. *Վէրք: Խոց:*
ՎԷՐ, սղուած ձեւ *Վայր՚ից*, Տ. *Վար:*
ՎԷՐՔ, գ. *Մարմնի մորթի կմ նաեւ ներքին մասերի վնասուածք: Խոց:* Նման. *Հոգեկան վիշտ:*
ՎԸԶ-ՎԸԶ, գ. *Շարունակ լսուող վզզոց, քամու ձայն:*
ՎԹԱՐ, գ. *Վնաս, վտանգ: Վճռական աղէտալի դէպք:*
ՎԹԱՐԱՀԱՐՈՅՑ, ած. *Վթար առաջացնող:*
ՎԹԱՐԱՊԱՇԱՐ, գ. *Պարէնի համար նախատեսուած պահուստային պաշար:*
ՎԹԱՐԵԼ, բ. *Վնասել:*
ՎԹԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վնաս, վնասուածք:*
ՎԺԺԱԼ, բ. *Վը ժժ ձայն հանել:*
ՎԺԺԱՆ, ած. *Վժժացող:*
ՎԺԺՈՑ, գ. *Վժժալու ձայնը:*
ՎԺՎԺԱԼԻ, ած. մկ. *Վժվժացող:*
ՎԺՏԻԿ, ած. *Այրուած, խորովուած:*
ՎԺՐՏԱԼ, բ. *Վխտալ:*
ՎԻԳ, գ. *Զօրավիգ: Օգնութիւն, պաշտպան:*
ՎԻԹ, գ. (Կենդ.) *Սնամէջ եղջերաւոր-*

ների կարգին պատկանող կենդանի։
ՎԻԹԵԼ, բ. *Վայթել, վոթել, թափել։*
ՎԻԹԽԱՐԱՆԱԼ, բ. *Վիթխարի դառնալ։*
ՎԻԹԽԱՐԱՉԱՓ, ած. *Շատ մեծ չափ ունեցող։*
ՎԻԹԽԱՐԻ, ած. *Անհեթեթ մեծութեամբ։*
ՎԻԹԽԱՐ(Ի)ՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վիթխարի լինելը։*
ՎԻԺԱԿ, գ. *Հոսում, ջրի հոսանք։ Վերից վար։*
ՎԻԺԱՆՈՒՏ, ած. *Վիժող, հոսող։*
ՎԻԺԱՆՔ, գ. *Ջրի բուռն հոսում, գահավիժում։*
ՎԻԺԵԼ, բ. *Ուժով շպրտել (որեւէ ուղղութեամբ)։* Նման. *Բնական ժամանակից առաջ արգանդից դուրս մղել սաղմը։*
ՎԻԺՈՒԱԾՔ, գ. *Վիժելը։* (Փոխ.) *Ինչ որ պէտք է դուրս ձգուի իբրեւ աւելորդ։*
ՎԻԺՈՒԿ, գ. *Անժամանակ ծնուած երեխայ, վիժած։*
ՎԻԺՈՒՄ, գ. *Վիժելը։*
ՎԻԼ, ած. մկ. *Պարապ։*
ՎԻԼԱԿ, գ. *Փայտէ սարած, բաղկացած կլոր, ծայրը սուր կոթից եւ վրան բոլորակաձեւ ագուցուած բարակ ձողերից։*
ՎԻԼԱՅԷԹ, (Արաբ., թրքք.) գ. *Թուրքիայում նահանգ։*
ՎԻԿ / **ՎԻԿՆ** } գ. (Բուս.) *Առուոյտների ցեղին պատկանող բոյսերի ընտանիք։*
ՎԻԿԻՆԳՆԵՐ, գ. *Միջին դարերում ծովահէնների զինուորներ։*
ՎԻՀ, գ. *Խոր փոս, գուբ։ Մեծ խորութիւն, մեծ տարբերութիւն։*
ՎԻՃԱԲԱՆ, ած. գ. *Վիճաբանող, վիճող։*
ՎԻՃԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. *Վիճաբանութեան յատուկ։*
ՎԻՃԱԲԱՆԵԼ, բ. *Վիճել, մի հարցի մասին տարբեր կարծիքներ ունենալով՝ աշխատել իր կարծիքը պաշտպանել։*
ՎԻՃԱԲԱՆԵԼԻ, Տ. *Վիճելի։*
ՎԻՃԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վիճաբանելը, մի հարցի մասին տարբեր կարծիքներ յայտնելը։ Գիտական կաճառում՝ առաջարկուած աւարտական աշխատանքի (ատենախօսութեան) քննադատութիւն մասնագէտների կողմից։*
ՎԻՃԱԽՆԴԻՐ, ած. *Վէճ փնտռող։*
ՎԻՃԱԿ, գ. *Որեւէ փոքրիկ իր։ Աման, որի մէջ վիճակները պահում են։ Վիճակի միջոցով մէկի ապագան գուշակելը։ Բախտ, նախասահմանում։ Կացութիւն, որպիսութիւն։*
ՎԻՃԱԿԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մի զոյք բաժանելը վիճակով։*
ՎԻՃԱԿԱԳԻՐ, ած. գ. *Նա որ պարապում է վիճակագրութեամբ։*
ՎԻՃԱԿԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Վիճակագրութեան յատուկ, վերաբերեալ։*
ՎԻՃԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գիտութիւն, որ ուսուցանում է եղանակներ՝ համակարգային կերպով դիտելու հասարակական կեանքի երեւոյթները։ Կացութեան մը տուեալներուն դասաւորուած ցանկ՝ հաշիւ։*
ՎԻՃԱԿԱԽԱՂ, գ. *Բախտախաղ։*
ՎԻՃԱԿԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ժառանգութիւն, կալուած։*
ՎԻՃԱԿԱԿԻՑ, ած. *Նոյն վիճակն ունեցող։*
ՎԻՃԱԿԱԿՑԵԼ, բ. *Մէկին վիճակակից՝ մասնակից դարձնել*
ՎԻՃԱԿԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վիճակակից լինելը։*
ՎԻՃԱԿԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վիճակ քաշելը կմ հանելը։ Բախտախաղի տեսակ։*
ՎԻՃԱԿԱՅԻՆ, ած. (Եկեղ.) *Վիճակին՝ թեմին յատուկ։*
ՎԻՃԱԿԱՊԱՏԿԱՆ, ած. *Վիճակին՝ թեմին պատկանող։*
ՎԻՃԱԿԱՊԵՏ, գ. *Առաջնորդ վիճակի։*
ՎԻՃԱԿԱՏՈՄՍ, գ. *Վիճակախաղի տոմս։*

ՎԻՃԱԿԱՐԿՈՒ, ած. գ. *Նա որ վիճակ է ձգում:*

ՎԻՃԱԿԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վիճակ ձգելը:*

ՎԻՃԱԿԱՑՈՅՑ, ած. գ. Տ. *Վիճակագրութիւն: Ցուցակ, որ պարունակում է որոշ վիճակագրական տուեալներ՝ թուանըշաններ:*

ՎԻՃԱԿԱՒՈՐ, ած. գ. (Եկեղ.) *Հոգեւորական դասին պատկանող, կղերական:*

ՎԻՃԱԿՈՐԴ, Տ. *Վիճակակից:*

ՎԻՃԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վիճակ:*

ՎԻՃԱՀԱՐՑ, գ. *Վիճարկելի հարց:*

ՎԻՃԱՍԷՐ, ած. *Վիճել սիրող:*

ՎԻՃԵԼ, բ. *Վէճ անել, աշխատել խօսքով կմ գրով իր կարծիքը պաշտպանել: Սեփականութեան իրաւունքի մասին դատական գործ վարել:*

ՎԻՃԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարող է վէճ յարուցանել:*

ՎԻՃԻ-ՎԻՃԻ, ած. *Շատախօս:*

ՎԻՃՈՂԱԲԱՐ, մկ. *Վիճելով:*

ՎԻՃՈՂԱԿԱՆ, ած. *Վէճ յարուցանող, վիճաբանական:*

ՎԻՃՈՒՄ, գ. *Վիճելը: Ընդդիմախօսութիւն:*

ՎԻՄԱԳՈՐԾ, Տ. *Քարագործ:*

ՎԻՄԱԳԻՐ, ած. *Քարի վրայ գրուած:*

ՎԻՄԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Վիմագրութեան յատուկ:*

ՎԻՄԱԳՐԱՏՈՒՆ, գ. *Արհեստանոց, որտեղ վիմագրում են:*

ՎԻՄԱԳՐԵԼ, բ. *Վիմագրութեան միջոցով բազմացնելու մի գրուածք կմ նկար:*

ՎԻՄԱԳՐԻՉ, ած. գ. *Արհեստաւոր: Վիմագրութիւն կատարող:*

ՎԻՄԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գրուածք կմ նկար բազմացնելու մի եղանակ:*

ՎԻՄԱԴԱՄԲԱՆ, գ. *Վէմի մէջ փորուած դամբան:*

ՎԻՄԱԴՐԱԿԱՆ, ած. *Որի հիմքը դրուած է վէմի՝ քարի վրայ: Քարի վրայ փորագրուած արձանագրութիւն:*

ՎԻՄԱԿԱՆ, ած. *Վէմին յատուկ:*

ՎԻՄԱԿԱՌՈՅՑ, ած. *Վէմից շինուած, քարաշէն:*

ՎԻՄԱԿԵՐՏ, ած. *Քարից շինուած:*

ՎԻՄԱՀԱՍԱԿ, ած. *Բարձր քարերի հասակով:*

ՎԻՄԱՁԵՒ, ած. մկ. *Քարի նման:*

ՎԻՄԱՆԱԼ, բ. *Քարանալ:*

ՎԻՄԱՇԷՆ, ած. *Քարի՝ ապառաժի վրայ շինուած:*

ՎԻՄԱՏԱՇ, ած. *Քարի՝ ապառաժի մէջ փորուած:*

ՎԻՄԱՏԻՊ, ած. *Քարի վրայ տպուած՝ դրոշմուած: Վիմագրութեամբ տպուած:*

ՎԻՄԱՐԳԵԼ, ած. *Քարերի մէջ արգելուած:*

ՎԻՄԱՓԱԿ, ած. *Քարով փակուած:*

ՎԻՄԱՓՈՐ, ած. *Քար փորող, քարտաշ:*

ՎԻՄԱՓՈՒԼ, գ. *Քարի փուլ գալը:*

ՎԻՆ, գ. *Լարաւոր նուագարանի մի տեսակ:*

ՎԻՆՏ, գ. Տ. *Պտուտակ: Մի տեսակ թըղթախաղ:*

ՎԻՇԱՊ, գ. (Դիցաբ.) *Ամպրոպային չար ոգի: Առասպելական հրէշ, թեւաւոր օձ:*

ՎԻՇԱՊԱԲԱՐ, մկ. *Վիշապի նման:*

ՎԻՇԱՊԱԲԱՐՈՅ, ած. *Վիշապանման՝ վիշապի բարք ունեցող:*

ՎԻՇԱՊԱԳԼՈՒԽ, ած. *Վիշապի գլխով:*

ՎԻՇԱՊԱԶՈՒՆ, ած. գ. *Վիշապից սերուած:*

ՎԻՇԱՊԱԶՕՐ, ած. *Վիշապի նման զօրաւոր:*

ՎԻՇԱՊԱԿ, գ. (Կենդ.) *Փորի որդի մի տեսակ, որ նման է չորացած աղիքի: Թանձրալեզու մողէնների ցեղին պատկանող մողէս:*

ՎԻՇԱՊԱԿԵՐՊ, ած. *Վիշապի կերպ:*

ՎԻՇԱՊԱՁԱՅՆ, ած. մկ. *Վիշապի ձայնով, վիշապի նման շչալով:*

ՎԻՇԱՊԱՁՈՒԿ, գ. Տ. *Կէտ:*

ՎԻՇԱՊԱՄԱՐԴ, գ. *Հրէշ՝ կէս վիշապ,*

կէս մարդ:
ՎԻՇԱՊԱՄԱՐՏ, գ. *Վիշապների՝ օձերի կռիւ իրար հետ:*
ՎԻՇԱՊԱՆԱԼ, բ. *Վիշապ դառնալ:*
ՎԻՇԱՊԱՊԱՏԻՐ, ած. *Վիշապի՝ օձի պատրանքը:*
ՎԻՇԱՊԱՍՊԱՆ, ած. *Վիշապներ սպաննող:*
ՎԻՇԱՊԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (գրկն.): *Վիշապին սպանելը:*
ՎԻՇԱՊԱՐԻՒՆ, գ. *Կարմիր խէժ:*
ՎԻՇԱՊԱՔԱՂ, ած. *Վիշապները քաղող:*
ՎԻՇԱՊԱՔԱՐ, գ. *Ակ կմ քար, որը կարծում էին վիշապի գլխից դուրս եկած լինի (Drac):*
ՎԻՇԱՊԵՆԻ, գ. (Բուս.) *Ծնեբեկազգիների կարգին պատկանող ծառերի ցեղ:*
ՎԻՇԱՊԻԿ, գ. *Փոքր վիշապ:*
ՎԻՇԱՊՈՏՆ, ած. *Վիշապի ոտքերի նըման ոտքեր ունեցող:*
ՎԻՇՏ, գ. *Ֆիզիկական տառապանք, չարչարանք: Մորմոք, կսկիծ:*
ՎԻՊԱԲԱՆ, ած. գ. *Վէպեր՝ առասպելներ պատմող կմ յօրինող:*
ՎԻՊԱԳԻՐ, ած. գ. *Պատմական վէպեր գրող:*
ՎԻՊԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Վէպեր յօրինող:*
ՎԻՊԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Վիպագրութեան յատուկ:*
ՎԻՊԱԳՐԵԼ, բ. *Պատմողաբար կմ քերթողաբար գրել:*
ՎԻՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վէպեր գրելը, պատմագրութիւն:*
ՎԻՊԱԽԱՌՆ, ած. *Որի մէջ խառն է վէպը՝ առասպելականը:*
ՎԻՊԱԿ, գ. *Համառօտ վէպ:*
ՎԻՊԱԿԱՆ, ած. *Վիպելու՝ պատմելու արժանի:*
ՎԻՊԱԿԱՆԱՆԱԼ, բ. *Ստանալ վիպական բնոյթ:*
ՎԻՊԱԿԱՆԱՑՈՒՄ, գ. *Վիպականացնելը:*
ՎԻՊԱՁԵՒ, ած. *Վէպի ձեւ ունեցող:*
ՎԻՊԱՅԻՆ, ած. *Վէպին բնորոշ:*
ՎԻՊԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վիպային լինելը:*
ՎԻՊԱՆԻՒԹ, գ. *Վէպի նիւթ, գրելու՝ նկարագրելու՝ պատկերելու առարկայ:*
ՎԻՊԱՇԱՐ, գ. *Վէպերի շարք:*
ՎԻՊԱՇԱՐՔ, գ. *Վէպերի շարք:*
ՎԻՊԱՊԱՇՏ, ած. գ. *Ռոմանթիք:*
ՎԻՊԱՊԱՏՈՒՄ, ած. *Որի մէջ վէպեր են պատմուած:*
ՎԻՊԱՍԱՆ, ած. գ. *Հին Հայաստանում՝ ժողովրդական երգիչ: Վիպագիր:*
ՎԻՊԱՍԱՆԱԲԱՐ, մկ. *Վիպասանական ոճով:*
ՎԻՊԱՍԱՆԱԿԱՆ, ած. *Վիպասանութիւն պարունակող:*
ՎԻՊԱՍԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վէպ, հին անցքերի պատմութիւն:*
ՎԻՊԱՍԱՆՈՒՀԻ, գ. *Կին-վիպասան:*
ՎԻՊԱՍԱՆՕՐԷՆ, մկ. *Վիպասանական ձեւով:*
ՎԻՊԱՍՔ, գ. *Վիպային ասք:*
ՎԻՊԱՍՔԱՅԻՆ, ած. (գրկն.): *Վիպասըքին յատուկ:*
ՎԻՊԵԼ, բ. *Պատմել:*
ՎԻՊԵՐԳ, ՎԻՊԵՐԳՈՒԹԻՒՆ } գ. *Երգ՝ գողտրիկ*
ՎԻՍՏԱՌԻԻԾ, գ. *Ճաշի սեղանի սպասաւոր:*
ՎԻՎԻԱՆԻՏ, գ. (Հանք.) *Ֆոսֆատների խմբին պատկանող բիւրեղացած կապոյտ երկաթային հանք:*
ՎԻՏՎԻՏ, ած. *Թեթեւսոլիկ:*
ՎԻՐԱԲԵՐԱՆ, գ. *Վէրքի բերանը:*
ՎԻՐԱԲՈՅԺ, ած. գ. *Բժիշկ, որի մասնագիտութիւնն է վիրաբուժութիւնը:*
ՎԻՐԱԲՈՒԺԱԿԱՆ, ՎԻՐԱԲՈՒԺԱՅԻՆ } ած. *Վիրաբոյժին եւ վիրաբուժութեան յատուկ:*
ՎԻՐԱԲՈՒԺԱՊԵՏ, գ. *Աւագ՝ գլխաւոր վիրաբոյժ (հիւանդանոցներում):*

ՎԻՐԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գործողութիւն ընող բժշկականութեան ձեւ:*
ՎԻՐԱԳ, ած. գ. *Վայրագ, գազանաբարոյ:*
ՎԻՐԱԺ, գ. *Ոսկու կմ պլատինի լուծոյթ:*
ՎԻՐԱԺ, գ. *Արշաւի ուղիների վրայ ուղեղարձ:*
ՎԻՐԱԼ, նբ. *Սափրել:*
ՎԻՐԱԼԻՑ, ած. *Վէրքերով լիքը:*
ՎԻՐԱԽՈՏ, գ. (Բուս.) *Թիթեռնածաղիկների կարգից կորնկանի սեռին պատկանող խոտ՝ դեղին գնդածաղիկներով:*
ՎԻՐԱԾ, ած. *Վիրահատութեան ենթակայ:*
ՎԻՐԱԿԱՆ, ած. *Վէրքի վերաբերեալ, վէրքի:*
ՎԻՐԱԿԱՊ, գ. *Վէրքը կապելու՝ փաթաթելու լաթ:*
ՎԻՐԱԿԱՐ, գ. *Վէրքի կար:*
ՎԻՐԱՀԱՏ, ած. գ. *Վէրքը՝ գործողութիւն ընող՝ կարող, բժիշկ:*
ՎԻՐԱՀԱՏԱԿԱՆ, ած. *Վիրահատութեան յատուկ:*
ՎԻՐԱՀԱՏԵԼ, բ. *Վիրահատութիւն կատարել:*
ՎԻՐԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վիրաբուժութեան մէջ՝ վէրքը կմ վիրաւորուած մասերը սուր գործիքներով կտրելը բժշկելու նպատակով:*
ՎԻՐԱՀԵՏՔ, գ. *Վէրքի նշան: Սպի:*
ՎԻՐԱՄԱՀ, ած. *Ծանր՝ մահացու կերպով վիրաւորուած:*
ՎԻՐԱՊ, գ. *Խոր փոս, գուբ, անջուր հոր: Զնտան:*
ՎԻՐԱՊԱՏ, ած. *Վէրքերով պատած, վիրալից:*
ՎԻՐԱՒՈՐ, ած. *Վէրք ունեցող, վէրք ստացած:*
ՎԻՐԱՒՈՐԱԿԱՆ, ած. *Ինչ որ կարող է վիրաւորանք պատճառել: Ցաւ պատճառող:*
ՎԻՐԱՒՈՐԱՆՔ, գ. *Խօսք կմ գործ, որ նպատակ ունի մէկին անպատուութիւն հասցնել:*
ՎԻՐԱՒՈՐԵԼ, բ. *Հարուածով վէրք հասցնել, մարմինը խոցել: Խօսքով ցաւ պատճառել:*
ՎԻՐԱՎՈՐԻՉ, ած. գ. *Նա որ վիրաւորում է, վէրք է հասցնում: Ցաւ պատճառող:*
ՎԻՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վիրաւոր լինելը:*
ՎԻՐԱՎՈՐՈՒՄ, գ. *Վիրաւորելը, վիրաւորուելը:*
ՎԻՐԳ, գ. *Քարի բեկոր:*
ՎԻՔԻԱԿՈՒՄԲ, գ. *Վիքիի օգտատէրերի ակումբ:*
ՎԻՔԻՊԵԴԻԱ, գ. *Ազատ հանրագիտարան, որը բաց է խմբագրման եւ լրացման համար:*
ՎԼՎԼԱԼ, բ. *Աղմուկ հանել, աղմկել:*
ՎԼՎԼՈՑ, գ. *Տարաձայնութիւն, տարածուած մի լուր:*
ՎԼՎԼՈՒԿ, գ. *Աղմուկ, տարաձայնութիւն:*
ՎԽՏԱԼ, բ. *Մեծ բազմութեամբ մի տեղում գտնուել եւ խառն շարժումներ անել:*
ՎԿԱՅ, գ. *Նա որ իր աչքով տեսել է կմ իր ականջով լսել է մի բան եւ կարող է հաստատել այդ բանը իր տեսածի կմ լսածի հիման վրայ: Գործ է ածուում երդման մէջ:* (Իրաւբ.) *Քրէական եւ քաղաքացիական դատավարութեան մէջ՝ քննուող գործի հանգամանքներին տեղեակ կողմնակի անձ*
ՎԿԱՅԱԲԱՆ, ած. գ. (Կրօն.) *Վկաների՝ կրօնի համար նահատակուածների մասին գրող:*
ՎԿԱՅԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. *Վկայաբանութիւն պարունակող:*
ՎԿԱՅԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գրուածք, որ պարունակում է վկաների կեանքի եւ նահատակութեան պատմութիւնը:*
ՎԿԱՅԱԲԵՐ, ած. *Վկաներ բերող՝ ար-*

տաղրող։

ՎԿԱՅԱԳԻՐ, գ. *Գրութիւն կմ թուղթ, որով մի բան վկայուում է, վկայական։*

ՎԿԱՅԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Վկայագրի։*

ՎԿԱՅԱԹՈՒՂԹ, գ. *Վկայութեան գրութիւն։*

ՎԿԱՅԱԿԱՆ, ած. *Վկայութիւն պարունակող։*

ՎԿԱՅԱԿԻՑ, ած. *Վկայի ընկեր, ուրիշի հետ միասին վկայող։*

ՎԿԱՅԱՐԱՆ, գ. (Կրօն.) *Մատուռ, որ շինուած է վկայի նահատակութեան տեղում։*

ՎԿԱՅԵԱԼ, ած. գ. *Որեւէ ուսումնարանի դասընթացն աւարտելու վկայական ստացած (անձ)։*

ՎԿԱՅԵԼ, բ. *Իբրեւ վկայ ցուցմունք տալ։*

ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վկայ լինելը, իբրեւ վկայ ցուցմունք տալը։ Ինչ որ վկան ասում է. վկայի ցուցմունքը։*

ՎԿԱՆԴԵԼ, նբ. *Յաղթահարել, ենթարկել։*

ՎՀԱՏ, ած. մկ. *Վհատուած։ Յուսալքուած։*

ՎՀԱՏԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Վհատ՛ի, Աւելի վհատ։*

ՎՀԱՏԵԼ, բ. *Անյաջողութեան հանդիպելուց յետոյ սիրտը կոտրուել, յուսախաբ լինելով թուլանալ։ Յուսալքուիլ։*

ՎՀԱՏԿՈՏ, ած. *Շուտով վհատուող։*

ՎՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Հոգեկան ընկճուած դրութիւն։*

ՎՀԱՏՈՒՄ, գ. *Վհատելը։ ։ Յուսալքում։*

ՎՀԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վհուկ լինելը։*

ՎՀՈՒԿ, գ. *Կախարդ (տղամարդ կմ կին), զանազան կեղծ արուեստներով կմ իրերով գուշակութիւններ անող։*

ՎՃԱՐ, գ. *Վերջ, վախճան։ Որեւէ գումար տալը։*

ՎՃԱՐԱԺԱՄ, գ. *Այն ժամանակը, երբ մէկը պարտաւոր է որոշ գումար վճարել։*

ՎՃԱՐԱՀԱՇՈՒԱՐԿԱՅԻՆ, գ. *Վճարումի հաշուարկներով։*

ՎՃԱՐԱՆՔ, գ. Տ. *Վճարում։*

ՎՃԱՐԵԼ, բ. *Վերջացնել, աւարտել։ Պարտականութիւնը կատարել։ Գինը տալ։*

ՎՃԱՐԵԼԻ, ած. *Ինչ որ պէտք է վճարել։*

ՎՃԱՐԵԼԻՔ, գ. *Ինչ որ մէկը վճարելու է, պարտք։*

ՎՃԱՐՈՎԻ, ած. մկ. *Ինչ բանի համար որ վճարուում է, փողով ձեռք բերուող։*

ՎՃԱՐՈՒՄ, գ. *Վերջացնելը, աւարտելը։ Ազատուելը։*

ՎՃԱՐՔ, գ. *Ինչ որ պէտք է վճարել։*

ՎՃԻՌ, գ. *Դատարանի կմ դատաւորի որոշում։*

ՎՃԻՏ, ած. *Յստակ, մաքուր։*

ՎՃՌԱԲԱՆ, ած. *Վճիռ կտրող, վճռող։*

ՎՃՌԱԲԱՐ, մկ. *Առանց տատանուելու, վճռականութիւն։*

ՎՃՌԱԲԵԿ, ած. *Վճիռը բեկանող։* (Իրաւբ.) *Ինչ վերաբերում է ստորին դատարանի վճռի վերաքննութեան եւ փոփոխման։ Վճիռը կտրող։*

ՎՃՌԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. (Իրաւբ.) *Դատաստանական վճիռների վերաքննութիւն այն տեսակէտից, թէ արդեօք օրէնքն ուղի՞ղ է կիրառուած տուեալ գործում եւ պահպանուե՞լ են օրէնքով սահմանուած դատավարական ձեւերն ու կարգերը։*

ՎՃՌԱԲԵԿՈՒՄ, գ. (Իրաւբ.) *Կայացած վճիռը բեկանելը։*

ՎՃՌԱԳԻՐ, գ. *Վճիռը պարունակող գրութիւն։*

ՎՃՌԱԿԱՆ, ած. *Վճռի ենթակայ, դատապարտելի։ Հաստատուն։*

ՎՃՌԱԿԱՆԱՊԷՍ, մկ. *Վճռական կերպով։*

ՎՃՌԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, մկ. *Վճռական լինելը։*

ՎՃՌԱԿԱՆՕՐԷՆ, Տ. *Վճռականապէս։*

ՎՃՌԵԼ, բ. *Դատարանում որոշում կայացնել վիճելի գործի մասին: Վերջնական որոշում կայացնել մի հարցի մասին:*
ՎՃՌՈՂԱԿԱՆ, Տ. *Վճռական: Վճռող, վճիռ տալու իրաւունք ունեցող:*
ՎՃՌՈՒՄ, գ. *Լուծելը, վճռելը:*
ՎՃՏԱԿԱՆ }
ՎՃՏԱՀՈՍ } ած. *Վճիտ, վճիտ հոսանք ունեցող:*
ՎՆԱՍ, գ. *Յանցանք, պակասութիւն:* Հկռ. *Օգուտ: Կորուստ առեւտրի մէջ:* Հկռ. *Վաստակ, շահ:* մկ. *Վնասակար ուղղութեամբ:* Հկռ. *Յօգուտ:*
ՎՆԱՍԱԲԵՐ, ած. *Վնաս՝ կորուստ բերող:*
ՎՆԱՍԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Չարամիտ մարդ:*
ՎՆԱՍԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վնասագործ լինելը:*
ՎՆԱՍԱԽՕՍ, ած. *Չարախօս:*
ՎՆԱՍԱԿԱՐ, ած. *Յանցաւոր, մեղաւոր: Ինչ որ վնաս է տալիս:*
ՎՆԱՍԱԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վնասակար լինելը:*
ՎՆԱՍԱՀԱՐ, ած. *Վնասից զարկուած:*
ՎՆԱՍԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վնասելու նպատակով հարուածելը:*
ՎՆԱՍԱՊԱՐՏ, ած. *Մեղապարտ:*
ՎՆԱՍԱՏՈՒ, ած. *Վնաս տուող:*
ՎՆԳՍՏՈՑ, գ. *Վնգստալը: Շան կաղկանձելը:*
ՎՇԱԼ, բ. *Յաւել մէկի մասին:*
ՎՇԵՂԷՆ, ած. *Վշից պատրաստուած:*
ՎՇՏԱԲԵԿ, ած. *Վշտերով ուժասպառ անող, կմ վշտերով բեկուած՝ ուժասպառ եղած:*
ՎՇՏԱԲԵՐ, ած. *Վիշտ բերող: Յաւ պատճառող:*
ՎՇՏԱԳԻՆ, ած. մկ. *Սաստիկ վշտացած:*
ՎՇՏԱՁԳԱԾ, ած. *Վշտով համակուած:*
ՎՇՏԱԼԻ}
ՎՇՏԱԼԻՑ} ած. *Վշտերով լի: Յաւալի:*
ՎՇՏԱԽԱՌՆ, ած. *Որի մէջ վիշտ կայ խառնուած:*
ՎՇՏԱԾԻՆ, ած. *Վշտով ծնուած:*
ՎՇՏԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վշտածին լինելը:*
ՎՇՏԱԿԵԱՑ, ած. *Վշտերով ապրող:*
ՎՇՏԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վշտակեաց լինելը: Յաւատանջութիւն:*
ՎՇՏԱԿԻՑ, ած. *Ուրիշի հետ միասին վիշտ կրող:*
ՎՇՏԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վշտակիր լինելը:*
ՎՇՏԱԿՑԵԼ, բ. *Վշտակից լինել:*
ՎՇՏԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վշտակից լինելը, կարեկցութիւն: Յաւակցութիւն:*
ՎՇՏԱՀԱՆ, ած. *Իր համար վիշտ հնարող:*
ՎՇՏԱՀԱՐ, ած. *Վշտերից զարկուած:*
ՎՇՏԱՄԱՀ, ած. *Վշտերից մեռած:*
ՎՇՏԱՆԱԼ, բ. *Վշտերից տառապել:*
ՎՇՏԱՇԱՏ, ած. *Որտեղ շատ վիշտ կայ, վշտալից:*
ՎՇՏԱՉԱՐՉԱՐ, ած. *Վշտերից չարչարուած, չարաչար վշտացած:*
ՎՇՏԱՍԷՐ, ած. *Նա որ սիրում է վիշտ պատճառել:*
ՎՇՏԱՍՈՒԳ, բ. *Վշտահար:*
ՎՇՏԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վշտատես լինելը:*
ՎՇՏԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Ինչ որ վշտացնում է, վշտացնող:*
ՎՇՏՕՐԷՆ, մկ. *Վշտացած:*
ՎՈԼ՛Տ, գ. (Ֆիզ.*) Ելեկտրաշարժիչ ույժի միաւոր:*
ՎՈԼ՛ՏԱԺ, գ. (Ֆիզ.) *Վոլ՛տի քանակը:*
ՎՈԼ՛ՏԱՄԵՏՐ, Տ. *Վոլ՛տաչափ:*
ՎՈԼ՛ՏԱՉԱՓ, գ. (Ֆիզ.) *Ելեկտրական սարած:*
ՎՈԼ՛ՏԷՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Թերահաւատ եւ ազատ վերաբերմունք դէպի քաղաքական եւ կրօնական հարցերը:*
ՎՈԼ՛ՖՐԱՄ, գ. (Քիմ.) *Պարզ մետաղ:*
ՎՈ՛ՒՅ, մկ. *Վա՛յ, ափսո՛ս: Կոչական ձայնարկութիւն:*

ՎՈ՛ՒՇ}

ՎՈ՛ՒՇ- ՎՈ՛ՒՇ} միջ. *Ձայնարկութիւն ափսոսանքի, ցաւակցութեան:*

ՎՈՒՇԱԳՈՅՆ, ած. *Վուշի գոյն ունեցող:*

ՎՌԱՋ, գ. *Շտապ, հապճեպ:* մկ. *Շտապով:,*

ՎՌԱՋԵԼ, բ. *Շատ շտապել:*

ՎՌԱԿ, ած. *Փոփոխամիտ:*

ՎՌԱԼ, բ. *Պարծենալ:*

ՎՌԱՆ, ած. *Պարծենկոտ:*

ՎՌԹԱԼ, բ. *Բռնկել:*

ՎՌԻԿ, գ. *Անորոշ տեսակի խոտ:*

ՎՌԻԿ, գ. *Հասարակ անսննդարար ապուր:*

ՎՌՆԵԿ, ած. *Նիհար, լղար:*

ՎՌՆՏԵԼ, բ. *Վանել, մօտիցը դուրս անել: Ձիու գլուխը բաց թողնել, քշել:*

ՎՌՇԻԿ, ած. գ. *Ռշտունեաց եւ Մոկաց գաւառների բնակիչ:*

ՎՌՇՆԵԼ, բ. *Կարմրատակել, շառագունել:*

ՎՌՉԱԼ, բ. *Ցաւի սաստկութիւնից բարձրաձայն հառաչել:*

ՎՌՎՌՈՒՆ, գ. *Սրտի թրթռոց:*

ՎՌՏԵԼ, բ. *Այրել, փաղաղել:*

ՎՌՑԻՆ, մկ. *Լիքը, լիուլի:*

ՎՍԳՈՀ, մկ. *Անկարգ կերպով:*

ՎՍԵՀ, ած. *Վտարուած կմ հեռու:*

ՎՍԵՄ, ած. *Վեհ, բարձր, գերազանց:*

ՎՍԵՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բարձր՝ պանծալի խօսք:*

ՎՍԵՄԱԲԱՐ, մկ. *Վսեմութեամբ:*

ՎՍԵՄԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Աւելի վսեմ:*

ՎՍԵՄԱԶԱՐՄ, ած. *Բարձր՝ վեհ զարմից:*

ՎՍԵՄԱԽՈՀ, ած. *Վսեմամիտ:*

ՎՍԵՄԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վսեմախոհ լինելը:*

ՎՍԵՄԱԿԱՆ, ած. *Վսեմ՝ վեհ կերպով:*

ՎՍԵՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վսեմական լինելը:*

ՎՍԵՄԱԿԵՐՊ, ած. *Վսեմ կերպարանքով:*

ՎՍԵՄԱՄԻՏ, ած. *Վսեմախոհ:*

ՎՍԵՄԱՆԱԼ, բ. *Վսեմ՝ վեհ դառնալ:*

ՎՍԵՄԱՇՈՒՔ, ած. *Մեծաշուք:*

ՎՍԵՄԱՊԵՏ, գ. *Վեհապետ:*

ՎՍԵՄԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վսեմապետ լինելը:*

ՎՍԵՄԱՓԱՅԼ, ած. *Բարձր փառաւոր, մեծափառ:*

ՎՍԵՄԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վսեմափայլ լինելը:*

ՎՍԵՄԱՓԱՌ, ած. *Վեհաշուք:*

ՎՍԵՄԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վսեմափառ լինելը:*

ՎՍԵՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վսեմ լինելը, վեհութիւն:*

ՎՍԵՐ, ած. *Յանդուգն:*

ՎՍՎՍԱԼ, բ. *Դժգոհել:*

ՎՍՏԱՀ, ած. *Նա որ համոզուած է մի բանի մէջ, աներկմիտ:* Հկռ. *Անվստահ, երկմիտ:*

ՎՍՏԱՀԱԲԱՐ, Տ. *Վստահօրէն:*

ՎՍՏԱՀԱՆԱԼ, բ. *Վստահութիւն՝ համարձակութիւն զգալ:*

ՎՍՏԱՀԱՊԷՍ, մկ. *Վստահ կերպով:*

ՎՍՏԱՀԱԻԱՏ, ած. *Վստահ հաւատով:*

ՎՍՏԱՀԵԼ, բ. *Վստահ լինել մէկին, հաւատալ նրան:*

ՎՍՏԱՀԵԼԻ, ած. *Որին կարելի է վստահել:* Հկռ. *Անվստահելի:*

ՎՍՏԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մի բանի մէջ համոզուած լինելը:*

ՎՍՏԱՀՕՐԷՆ, մկ. *Վստահ կերպով, վստահապէս:*

ՎՍՏԼՐ ՀԱ ՎՍՏԼՐ, ած. *Ճապուկ՝ արագ շարժումներով:*

ՎՏԱԿ, գ. *Լայն առուակ, փոքր գետ: Հոսող ջուր:*

ՎՏԱԿԱԲԱՐ, մկ. *Վտակի պէս:*

ՎՏԱԿԱՀՈՍ, ած. *Վտակի նման հոսող:*

ՎՏԱԿԱՆԱԼ, բ. *Վտակ դառնալ, վտակ ձեւացնել:*

ՎՏԱԿԵԼ, բ. *Վտականալ:*
ՎՏԱՆԳ, գ. *Դրութիւն՝ երբ մի շարք կմ փորձանք կարող է պատահել: Փորձանք, Նեղութիւն:*
ՎՏԱՆԳԱԳՈՐԾ,ած. *Վտանգ պատճառող՝ բերող:*
ՎՏԱՆԳԱԼԻ } **ՎՏԱՆԳԱԼԻՑ** } ած. *Վտանգներով լի:*
ՎՏԱՆԳԱԿԻՐ, ած. *Վտանգ կրող:*
ՎՏԱՆԳԱԿԻՑ, ած. *Վտանգի մէջ ընկեր:*
ՎՏԱՆԳԱԻՈՐ, ած. *Վտանգ բերող, չարիք հասցնող:*
ՎՏԱՆԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վտանգաւոր լինելը:*
ՎՏԱՆԳԵԼ, բ. *Նեղել, Վնասել, Վտանգի ենթարկել:*
ՎՏԱՆԳՈՒՄ, գ. *Վտանգելը:*
ՎՏԱՌ, գ. *Ձկների բազմութիւն:*
ՎՏԱՌՔ, գ. *Մորթի ծակտիկները:*
ՎՏԱՌ, գ. *Մարմնի վրայ աչքով տեսանելի ծակ՝ բացուածք:*
ՎՏԱՐԱԿ, ած. *Վտարական, վտարուած:*
ՎՏԱՐԱԿԱՆ, ած. *Վտարող: Տարագիր, վտարանդի:*
ՎՏԱՐԱՆԴԻ, ած. գ. *Հայրենիքից քշուած:*
ՎՏԱՐԱՆԴՈՒՄ, գ. *Օտարութեան մէջ լինելը:*
ՎՏԱՐԵԼ, բ. *Ուժով մղել, դուրս քշել, տարագրել:*
ՎՏԱՐՈՒԹԻՒՆ } **ՎՏԱՐՈՒՄ** } գ. *Վտարելը:*
ՎՏԻՏ, ած. *Նիհար, լղար: Ազազուն:*
ՎՏՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վտիտ լինելը:*
ՎՐԱԳԼԽԻՆ, մկ. *Գլխի վրայ:*
ՎՐԱԳԼՈՒԽ, Տ. *Վրայ գլխու:*
ՎՐԱԴԻՐ, գ. *Մի բանի վրայ դրուած իբրեւ յաւելում: Փոխ տրուած փողի կմ ընդէղենի տոկոս: Յաւելում:*
ՎՐԱԹԻԿՆՈՑ, գ. *Վրայի թիկնոց:*
ՎՐԱՀԱՍ, մկ. *Վրայ հասնելով:*
ՎՐԱՁԳՈՑ, ած. գ. *Իրար վրայ ձգելու, ինչ որ ոչ ոք չի ուզում անել, ուրիշի վրայ է ձգում:*
ՎՐԱՑ, գ. *Վերեւի՝ բարձր կողմը: Հկռ. Տակը, ներքեւը: Արտաքին կողմը, երեսը: Զգեստ, որ ծածկում է մարմինը: Մակերեւոյթին, Մասին, Շուտով: Համեմատութեամբ:*
ՎՐԱՆ, գ. *Պինդ ու հաստ կտորից կառուցուածք կոնաձեւ կմ չորսկողմանի, որ կանգնեցնում են բաց տեղում գետնի վրայ:*
ՎՐԱՆԱԲՆԱԿ, ած. *Վրանում բնակուող:*
ՎՐԱՆԱԳՈՐԾ, գ. *Վրան շինող՝ վրան կարող արհեստաւոր:*
ՎՐԱՆԱԽՈՒՄԲ, գ. *Վրանների խումբ:*
ՎՐԱՆԱԿԻՑ, ած. *Վրանով ընկեր: Կողք կողքի վրաններ:*
ՎՐԱՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վրան զարնելը, վրան կանգնեցնելը:*
ՎՐԱՆԱՁԵՒ, ած. *Վրանի ձեւ ունեցող:*
ՎՐԱՆԱՆՄԱՆ, ած. *Վրանի նման:*
ՎՐԱՆԱՍԵՆԵԱԿ, գ. *Վրանից պատրաստուած սենեակ:*
ՎՐԱՆԱՏԵՂԻ, գ. *Այն տեղը, որտեղ վրաններ են զարկած:*
ՎՐԱՆԱՒՈՐ, ած. *Վրան ունեցող:*
ՎՐԱՆԱՔԱՂԱՔ, գ. *Վրաններու քաղաք:*
ՎՐԱՑԱԳԷՏ, ած. գ. *Վրացերէն լեզուի՝ գրականութեան մասնագէտ:*
ՎՐԱՑԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վրացագէտ լինելը:*
ՎՐԱՑԱԽՕՍ, ած. *Վրացերէն խօսող:*
ՎՐԱՑԱԿԱՆ, ած. *Վրացուն եւ Վրաստանին յատուկ:*
ՎՐԱՑԱՆԱԼ, բ. *Վրացի դառնալ:*
ՎՐԱՑԱՊԱՏՈՒՄ, գ. *Վրացիների եւ Վրաստանի մասին պատմութիւն:*
ՎՐԱՑԱՍԷՐ, ած. *Վրացիներին եւ վրացականը սիրող:*
ՎՐԱՑԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վրացասէր լինելը:*
ՎՐԱՑԱՏԵԱՑ, ած. *Վրացիներին եւ*

վրացականը ատող: Հկր. Վրացասէր:
ՎՐԱՑԱՏԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վրացատեաց լինելը:*
ՎՐԱՑԵՐԷՆ, մկ. *Վրացու լեզուով:* գ. *Վրացու բնիկ լեզուն:*
ՎՐԱՑԻ, ած. գ. *Վրաստանի բնիկ, Վրաստանի քաղաքացի:*
ՎՐԱՑԻԱՆԱԼ, Տ. *Վրացանալ:*
ՎՐԱՑՈՒՀԻ, ած. գ. *Վրացի իգական սեռի:*
ՎՐԴՈՎ, գ. *Վրդովմունք, աղմուկ, խառնակութիւն: Խռովք:*
ՎՐԴՈՎԵԼ, բ. *Աղմկել: Խռովել:*
ՎՐԴՈՎՄՈՒՆՔ, գ. *Յուզմունք:*
ՎՐԷԺ, գ. *Բուռն զզացմունք: Չարիքի փոխարէն չարիք հասցնելը:* Տ. *Վրէժխնդիր լինել: Քէն, ոխ:*
ՎՐԷԺԱՌՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Վրիժառութիւն:*
ՎՐԷԺԽՆԴԻՐ, ած. *Վրէժ պահանջող:*
ՎՐԷԺԽՆԴՐԱԲԱՐ, մկ. *Վրէժխնդիր լինելով, վրէժխնդրութեամբ:*
ՎՐԷԺԽՆԴՐԱԿԱՆ, ած. *Վրէժխնդրին ու վրէժխնդրութեան յատուկ:*
ՎՐԷԺԽՆԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վրէժխնդիր լինելը:*
ՎՐԷՊ, ած. *Նպատակէն շեղած, թիւր:*
ՎՐԻԺԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ վրէժ, իբրեւ պատիժ:*
ՎՐԻԺԱԳՈՐԾ, ած. *Վրէժխնդրութեան արժանի գործ կատարող:*
ՎՐԻԺԱԿ, ած. գ. *Վրիժառու:*
ՎՐԻԺԱԿ, գ. *Գազանի դուրս ցցուած ատամ:*
ՎՐԻԺԱԿԱՐՕՏ, ած. *Վրէժի բուռն ցանկութեամբ համակուած:*
ՎՐԻԺԱՊԱՐՏ, ած. *Վրէժ տալու պարտական:*
ՎՐԻԺԱՌՈՒ, Տ. *Վրէժխնդիր:*
ՎՐԻՆՉ: գ. *Խրխինջ, ձիու ձայն:*
ՎՐԻՊԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուղղութիւնից շեղուելը:*
ՎՐԻՊԱԳՈՒԹ, ած. *Որի գութը վրիպում է:*
ՎՐԻՊԱԾ, ած. Անց. *դերբ. Վրիպել՛ի: Ձախողած:*
ՎՐԻՊԱԿ, *ած. Վրիպած, թիւրած: Ուշադրութենէ սպրդած տպագրական սխալ:*
ՎՐԻՊԱԿԱՆ, ած. *Վրիպող:*
ՎՐԻՊԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սխալ լինելը, սխալմունք:*
ՎՐԻՊԱՆՈՒՆ, ած. *Սխալ անուն կրող:*
ՎՐԻՊԱՆՔ, գ. *Վրիպելը:*
ՎՐԻՊԱՐՀԵՍՏ, ած. *Որի արհեստը վրիպական է:*
ՎՐԻՊՈՒՄ, գ. *Սխալ լինելը: Շեղում*
ՎՐԻՐԱԿ, ած. *Վաւաշոտ:*
ՎՐՁԻՆ, գ. *Նուրբ խոզանակ: Նկարելու գործիք, եղանակ:*
ՎՐՁՆԱՀԱՐՈՒՄ, գ. *Վրձնահարելը:*
ՎՐՁՆԵԼ, բ. *Վրձինով նկարել:*
ՎՐՆՁԱԼ, Տ. *Վրնջել:*
ՎՐՆՋԵԼ, բ. *(Ձիերի) խրխնջել:*
ՎՐՆՋԻՒՆ, գ. *Ձիերի վրնջելը:*
ՎՐՆՋՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վրնջելու յատկութիւն:*

Տ, տ

Տ, տ, տիւն, գ. *Հայերէն այբուբենի երեսունմէկերորդ տառը եւ քսանհինգերորդ բաղաձայնը: Թուարկութեան չորս հազարի համարժէք: Չորս հազարերորդ:*
ՏԱԲԱՏ, գ. *Մէջքից վար հագնելիք:*

ՏԱԲՈՒ, գ. *Պոլինեզիայում կրօնական օրէնք: Արգելանք:*
ՏԱԳՆԱՊ, գ. *Ընդհանրապէս՝ դժուար կացութիւն: Ահ, ահաբեկութիւն: Վիշտ, աղէտ: Խուճապ, ճգնաժամ:*
ՏԱԳՆԱՊԱԲԱՐ, մկ. *Տագնապեցնելով, տագնապով:*
ՏԱԳՆԱՊԱԶԴ, գ. (ռազմ): *Տագնապի ազդանշան:*
ՏԱԳՆԱՊԱԼԻ, ած. *Տագնապներով լի:*
ՏԱԳՆԱՊԱՀԱՐ, ած. *Տագնապով զարնուած:*
ՏԱԳՆԱՊԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տագնապի զգացողութիւն:*
ՏԱԳՆԱՊԱՆՔ, գ. *Տագնապելը:*
ՏԱԳՆԱՊԱՇԱՏ, ած. *Տագնապալից:*
ՏԱԳՆԱՊԱՍՈՅԶ, ած. *Տագնապալից՝ տագնապով լեցուն՝ մտահոգ:*
ՏԱԳՆԱՊԵԼ, բ. *Հոգեպէս ճնշուած դրութեան մէջ լինել: Խուճապել, Վշտանալ:*
ՏԱԳՆԱՊԵՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Տագնապել՛ի:*
ՏԱԳՆԱՊԵՑՈՒՑԻՉ, ած. *Նա որ տագնապեցնում է, տագնապող:*
ՏԱԳՆԱՊՈՒՄ, գ. *Տագնապելը:*
ՏԱԳԵՐԿՆԻԿ,
ՏԱԳԵՐԿԻՆ, գ. *Տագերոջ կինը:*
ՏԱԳՐ, գ. *Կնոջ համար նրա ամուսնու եղբայրը:*
ՏԱՋ ԱՆԵԼ, բ. *Լուռ կենալ:*
ՏԱԺԱՆԱԲԱՐ, մկ. *Տաժանելով, մեծ չարչարանքով:*
ՏԱԺԱՆԱԳՈՐԾ, ած. *Չարչարալից:*
ՏԱԺԱՆԱԼԻՑ, ած. *Չարչարալից:*
ՏԱԺԱՆԱԿԻՐ, ած. *Ինչ որ մարդ կրում է չարչարանքով:*
ՏԱԺԱՆԱԿՈԾ, ած. *Դառն կոծ պարունակող:*
ՏԱԺԱՆԱՇԱՏ, ած. *Շատ տաժանելի, դժնդակ:*
ՏԱԺԱՆԱՔԱՅԼ, ած. մկ. *Յոգնեցնող:*
ՏԱԺԱՆԵԼ, բ. *Չարչարել, նեղել:*
ՏԱԺԱՆԵԼԻ, ած. *Չարչարող, դժնդակ:*
ՏԱԺԱՆՔ, գ. *Տաժանելը:*
ՏԱԼ, գ. *Կնոջ համար նրա ամուսնու քոյրը:*
ՏԱԼ, բ. *Ձեռքէ ձեռք փոխադրել: Ընծայել: Յանձնել: Մատնել: Ամուսնացնել:*
ՏԱԼԱՅՐ, գ. *Տալին՝ փեսայի քրոջ ամուսինը:*
ՏԱԼԱՊ, գ. (աստղաբ.) *Երկնային հանգոյց, երկու հակադիր կէտեր:*
ՏԱԼԱՒՈՐ, գ. *Փոքր տախտակ:*
ՏԱԼԻԿ, (Փաղաքշ.) գ. *Փոքրիկ կմ սիրելի տալ:*
ՏԱԼԻՔ, ած. գ. *Ինչ որ մէկը պարտաւոր է տալ:*
ՏԱԼ՚Կ, գ. *(Հանք.) Սատափի նման փայլ ունեցող (որից գետնի աստղ՝ տալկ անունը):*
ՏԱԽՏԱԿ, գ. *Փայտի տափակ ու երկայն շերտ:*
ՏԱԽՏԱԿԱԳԼՈՒԽ, ած. *Տախտակի նման գլուխ ունեցող: Կարծրագլուխ:*
ՏԱԽՏԱԿԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Արհեստաւոր, որ կտրտած տախտակներից պատկերներ է շինում:*
ՏԱԽՏԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տախտակագործի արհեստը:*
ՏԱԽՏԱԿԱՄԱԾ, ած. *Տախտակով պատած:* գ. *Տախտակով ծածկուած կմ տախտակից շինուած յատակ:*
ՏԱԽՏԱԿԱՄԱԾԵԼ, բ. *Տախտակամած շինել:*
ՏԱԽՏԱԿԱՄԱԾԵ, ած. *Տախտակապատ, տախտակներով ծածկուած:*
ՏԱԽՏԱԿԱՇԱՐՔ, գ. *Տախտակների շարք:*
ՏԱԽՏԱԿԱՇԷՆ, ած. *Տախտակներով շինուած:*
ՏԱԽՏԱԿԱՊԱՏ, ած. *Տախտակով պատած:*
ՏԱԽՏԱԿԱՊԱՏԵԼ, բ. *Տախտակով պատել:*
ՏԱԽՏԱԿԱՓԱԿ, ած. *Տախտակով փակ-*

ուած։

ՏԱԽՏԱԿԷ, ած. *Տախտակից շինած։*

ՏԱԽՏԱԿԵՂԷՆ, ած. *Տախտակից շինած, տախտակեայ։*

ՏԱԾԵԼ, բ. *Խնամք տանել։ Հոգ տանիլ։*

ՏԱԾՈՂԱԿԱՆ, ած. *Խնամող։*

ՏԱԾՈՒՄ, գ. *Տածելը։*

ՏԱԿ, գ. *Առարկայի ներքեւի կողմը։* Հկռ. *Վրայ, վրան։ Ներքեւի կողմը, յատակ։ Այն առարկան, որի վրայ մի բան դըրուում է։* Հկռ. *Վերեւ։*

ՏԱԿԱՀԱԼԱՒ, գ. *Տակի հալաւ։ Շապիկ։*

ՏԱԿԱՇՈՐ, գ. *Տակի շոր։*

ՏԱԿԱՊՈՒՐ, գ, *Մի տեսակ կերակուր։*

ՏԱԿԱՌ, *կարաս, սափոր։*

ՏԱԿԱՌԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Տակառ շինող արհեստաւոր։*

ՏԱԿԱՌԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տակառ շինելու արհեստը։*

ՏԱԿԱՌԱԿԱՊԻՉ, գ. *Փայտեայ տակառաշերտերը ամրակապող։*

ՏԱԿԱՌԱՀԱՄ, ած. *Տակառի համ ունեցող։* գ. *Տակառի համը։*

ՏԱԿԱՌԱՉԱՓ, գ. *Նաւի տարողութեան չափ՝ հաշուած տակառներով։*

ՏԱԿԱՌԱՊԵՏ, գ. *Պաշտօնեայ, որ հըսկում էր արքունական սեղանի ըմպելիքների վրայ։*

ՏԱԿԱՌԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տակառապետի պաշտօնը։*

ՏԱԿԱՌԻԿ, գ. *Փոքր տակառ։*

ՏԱԿԱՒ, *Մի քիչ, կամաց-կամաց։*

ՏԱԿԱՒԻՆ, մկ. *Դեռեւս, մինչեւ հիմայ դեռ։*

ՏԱԿԱՔԱՐ, գ. *Տակի քար։*

ՏԱԿԱԲԵՐԱՆ, գ. (Կենդ.) *Ծովամայրերի մի տեսակը։*

ՏԱԿԴԻՐ, գ. *Մի առարկայի տակ դրուած։*

ՏԱԿԵՒԱՆՑ, մկ. *Տակից։*

ՏԱԿԷՏԱԿ, ած. մկ. *Տակեւանց գործող, խորամանկ, ծածկամիտ։*

ՏԱԿՆՈՒՎՐԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տակն ու վրայ լինելը։*

ՏԱԿՈՒԳԼՈՒԽ, գ. *Մաղուած ընդեղէնի տականքն ու երեսի աղբը։*

ՏԱԿՌԱՀԱՆ ԱՆԵԼ, բ. *Արմատով պոկել հանել։*

ՏԱԿՌԵԼ, բ. *Տակռի բռնել։ Արմատակալել։*

ՏԱՀԵԼ, բ. *Սաստիկ յոգնել, դադրել։*

ՏԱՀԵԼ, բ. *(Կերակուրը) կատիկը թռչել։*

ՏԱՀՈՒՆԱԿ, գ. (Բուս.) *Խաչաբերների կարգին պատկանող բոյս։*

ՏԱՂ, գ. *Տաղաչափական գրուածք։*

ՏԱՂԱՆԴ, գ. *Ձիրք, շնորհ։*

ՏԱՂԱՆԴ, գ. *Ծանրութեան չափ։*

ՏԱՂԱՆԴԱՊԱՐՏ, ած. գ, *Նա որ մի տաղանդ պարտական է։*

ՏԱՂԱՆԴԱՒՈՐ, (ած), ած. *Տաղանդ ունեցող, շնորհալի։*

ՏԱՂԱՉԱՓ, ած. գ. *Տաղաչափութեամբ գրող։*

ՏԱՂԱՉԱՓԱԳԷՏ, գ. *Տաղաչափագիտութեան մասնագէտ։*

ՏԱՂԱՉԱՓԱԳԻՏԱԿԱՆ, ած. *Տաղաչափագիտութեանը յատուկ՝ վերաբերող։*

ՏԱՂԱՉԱՓԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գրականագիտութեան բնագաւառ, որն ուսումնասիրում է չափածոյ խօսքի՝ որպէս լեզուի առանձնայատուկ համակարգի, ձեւական կառուցուածքի տարրերը։*

ՏԱՂԱՉԱՓԱԿԱՆ, ած. *Տաղաչափութեան յատուկ, վերաբերեալ։*

ՏԱՂԱՉԱՓԵԼ, բ. *Տաղաչափութեամբ գրել։*

ՏԱՂԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արուեստ՝ խօսքը գրելու տաղաչափական կանոններով, ամբողջութիւնը։*

ՏԱՂԱՍԱՑ, ած. գ. *Տաղեր՝ ոտանաւորներ յօրինող։*

ՏԱՂԱՐԱՆ, գ. *Տաղերի ժողովածու։*

ՏԱՂԱՒԱՐ, գ. *Ընդհանրապէս՝ Յարկ։ Վրան, խորան։*

ՏԱՂԱՒԱՐԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Տաղաւար՝ վրան զարնելը:*
ՏԱՂԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոտանաւոր գըրուածք:*
ՏԱՂԻԿ, գ. *Փոքր տաղ:*
ՏԱՂՏ, գ. *Ձանձրոյթ:*
ՏԱՂՏԱՄ, ած. *Անդուրեկան:*
ՏԱՂՏԵԼ, բ. *Շարժել:*
ՏԱՂՏԿԱԼ, չբ. *Ձանձրանալուց զզուել, նողկալ:*
ՏԱՂՏԿԱԼԻ, ՏԱՂՏԿԱԼԻՑ } ած. *Զզուելի, զարշելի:*
ՏԱՂՏԿԱԼՈՒՐ, ած. *Որը լսելը տաղտկութիւն՝ զզուանք է պատճառում:*
ՏԱՂՏԿԱԽԱՒԱՐ, ած. *Տաղտուկ խաւարով:*
ՏԱՂՏԿԱՀՆՉԻՒՆ, ած. *Տաղտուկ հնչիւն ունեցող:*
ՏԱՂՏԿԱՆԱԼ, բ. *Զզուել, զարշել, նողկալ:*
ՏԱՂՏԿԱՆՔ, գ. *Տաղտկանալը:*
ՏԱՂՏԿԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Տաղտկացնող, տաղտկալի:*
ՏԱՂՏԿՈՏ, ած. *Շուտով տաղտկացող:*
ՏԱՂՏԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Զզուանք, զարշանք:*
ՏԱՂՏԿՕՐԷՆ, մկ. *Տաղտուկ կերպով:*
ՏԱՂՏՈՒԿ, ած. *Տաղտկալի:*
ՏԱՃ, գ. *Դաճելու գործիք:*
ՏԱՃԱՐ, գ. *Պաշտամունքի շէնք: Ապարանք, շքեղ բնակարան: Վանք:*
ՏԱՃԱՐ, գ. *Կարճ ու հաստ ձեռնափայտ:*
ՏԱՃԱՐԱԲՆԱԿ, ած. *(Թռչուն), որ սիրում է տաճարների կտուրներում ապրել:*
ՏԱՃԱՐԱԳՄԲԵԹ, գ. *Տաճարի գմբէթ:*
ՏԱՃԱՐԱԶԱՆԳ, 1. գ. *Տաճարի զանգ:* 2. (փխբ.): ած. *Վեհ, հպարտ, վսեմ (ինչպէս տաճարի զանգը):*
ՏԱՃԱՐԱԿԱՆ, ած. գ. (Եկեղ.) *Երուսաղէմում Քրիստոսի տաճարի պաշտպանութեան նուիրուած:*
ՏԱՃԱՐԱԿԱՊԱՐ, ած. *Սրբազան առարկաներ կողոպտող:*
ՏԱՃԱՐԱԿԵՐՏ, ած. *Տաճարի նման շինուած, շքեղ:*
ՏԱՃԱՐԱԿԻՑ, ած. գ. *Սեղանակից:*
ՏԱՃԱՐԱՅԱՐՄԱՐ, ած. *Ինչ որ յարմար է տաճար դառնալու:*
ՏԱՃԱՐԱՇԷՆ, ած. *Տաճար շինող:*
ՏԱՃԱՐԱՊԵՏ, գ. *Տաճարի պետ՝ կառավարիչ:*
ՏԱՃԱՐԱՍՊԱՍԵԱԿ, գ. *Տաճարի սպասաւոր:*
ՏԱՃԻԿ, ած. *Արագավազ: Մահմետական որեւէ անձ կմ որեւէ ժողովուրդ: Ներկայումս՝ յատկապէս օսմանեան թուրք:* Տ. *Թուրք:*
ՏԱՃԿԱԲԱՆ, ած. *Նա որ գործ է ածում տաճկաբանութիւն: Թրքախօս:*
ՏԱՃԿԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Հայերէնի մէջ տաճկերէնին յատուկ բառեր:*
ՏԱՃԿԱԲԱՐԲԱՌ, ած. *Տաճկախօս:*
ՏԱՃԿԱԳԷՏ, ած. գ. *Տաճկերէն լեզուին ու գրականութեան հմուտ (անձ):*
ՏԱՃԿԱԽՕՍ, ած. *Տաճկերէն խօսող:*
ՏԱՃԿԱԿԱՆ, ած. *Տաճկին եւ Տաճկաստանին յատուկ:*
ՏԱՃԿԱՄՈԼ, ած. *Չափազանց տաճկասէր:*
ՏԱՃԿԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տաճկամոլ լինելը:*
ՏԱՃԿԱՆԱԼ, չբ. *Իսլամանալ:*
ՏԱՃԿԱՍՏԱՆՑԻ, ած. գ. *Տաճկաստանի բնակիչ:*
ՏԱՃԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տաճիկ ժողովուրդը:*
ՏԱՄԱՐԻՆ, Տ. *Հնդկարմաւ:*
ՏԱՄԿԱՀՈՏ, գ. *Տամկութեան՝ խոնավութեան հոտ:*
ՏԱՄԿԱՆԱԼ, բ. *Տամուկ՝ խոնաւ դառնալ:*
ՏԱՄԿԱՇՈՒՆՉ, ած. *Խոնաւութիւն պարունակող, խոնաւութիւն արտաշնչող:*
ՏԱՄԿԵՄԷՐ, *Տամկութիւն սիրող:*
ՏԱՄԿԱՑՈՒՄ, գ. *Տամկանալը:*

ՏԱՄԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Խոնաւութիւն:*
ՏԱՄՈՒԿ, ած. *Փոքր ինչ թաց:*
ՏԱՆԳ, գ. *Բթամատերը իրարից բաժանող կոճիկի ներքեւի մասը:*
ՏԱՆԵԼ, բ. *Մօտիկ տեղից փոխադրել հեռուն: Այս եւ այն կողմը շարժել: Առաջնորդել մի տեղ: Ուղղութիւն ունենալ: Խաղի մէջ յաղթել:*
ՏԱՆԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարելի է տանել:*
ՏԱՆԵՐԵՍ, գ. *Տան երեսը:*
ՏԱՆԵՐԷՑ, գ. *Ընտանիքի ծախատէր քահանան: Ժողովրդապետ:*
ՏԱՆԵՑԻ, ած. գ. *Տան մէջ ապրող, ընտանիքի անդամ:*
ՏԱՆԹԻԿ, գ. *Փափուկ ներքնակ:*
ՏԱՆԻՔ, գ. *Կտուր, երդիք, տան ծածք:*
ՏԱՆԿ, գ. *Տոպրակի վերի երկու անկիւնում օղակներ կամ ականջներ, որոնցից բռնում են՝ տոպրակը բարձրացնելու համար:*
ՏԱՆՁ, գ. *Տանձենու պտուղը:*
ՏԱՆՁԱԲԵՐ, ած. *Առատ տանձ արտադրող:*
ՏԱՆՁԱԿԵՐ, ած. *Տանձ ուտող:*
ՏԱՆՁԱԿՈԹ, գ. *Տանձի կոթ:*
ՏԱՆՁԱՀՈՏ, ած. *Տանձի հոտ ունեցող:*
ՏԱՆՁԱՁԵՒ, ած. *Տանձի ձեւ ունեցող:*
ՏԱՆՁԱՉԻՐ, գ. *Տանձի չիր:*
ՏԱՆՁԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Տանձ վաճառող:*
ՏԱՆՁԱՔԱՂ, ած. *Տանձ քաղող:*
ՏԱՆՁԱՔԱՂԻ, գ. *Տանձ քաղելու յատուկ գործիք:*
ՏԱՆՁԵՆԻ, գ. *Տանձի ծառ:*
ՏԱՆՁԻ, գ. (Բուս.) *Մրգատուների կարգին պատկանող բարձրաբուն ծառ:*
ՏԱՆՁԻԿ, գ. *Փոքր տանձ:*
ՏԱՆՁՈՒՏ, գ. *Որտեղ տանձի ծառեր շատ կան:*
ՏԱՆՁՔԻԹ, ած. *Մեծ տանձանման քիթ ունեցող:*
ՏԱՆՁՕՂԻ, գ. *Ոգելից ըմպելիք:*
ՏԱՆՈՂԱԿԱՆ, ած. *Տանող:*
ՏԱՆՈՂՉԷՔ, գ. *Բեռի վարձ, կրողչէք:*
ՏԱՆՈՒ, ած. *Տան, տանեցի:*
ՏԱՆՈՒՏԷՐ, գ. *Տան տէրը, տան մեծաւորը:*
ՏԱՆՈՒՏԷՐԱՑՈՒ, ած. *Գիւղի տանուտէր դառնալու յարմար (մարդ):*
ՏԱՆՈՒՏԻՐԱԿԱՆ, Տ. *Տանուտէրական:*
ՏԱՆՋԱԼԻՑ, ած. *Տանջանքներով լի, չարչարալից:*
ՏԱՆՋԱՆԱԿԻՑ, ած. գ. *Տանջանքին ընկեր:*
ՏԱՆՋԱՆՔ, գ. *Տանջելը: Ֆիզիկական ծանր ցաւ, մարմնի վնասուածքներով: Ընդհանրապէս՝ ֆիզիկական սուր ցաւ: Հոգեկան կամ բարոյական ծանր վիշտ:*
ՏԱՆՋԵԼ, բ. *Ֆիզիկական ցաւեր ու վնասուածքներ պատճառել: Չարչարել:*
ՏԱՆՋԻՉ, ած. գ. *Տանջող, չարչարող:*
ՏԱՆՋՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տանջող լինելը:*
ՏԱՆՏԷՐ, գ. *Տան տէրը, տուն ունեցող:*
ՏԱՆՏԻԿԻՆ, գ. *Տան տիկինը, տան աւագ կինը:*
ՏԱՆՏԻԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տանտիկին լինելը:*
ՏԱՆՏԻՐՈՒՀԻ, գ. *Տան աւագ կինը:*
ՏԱՆՏՈՒՆ, գ. *Տան բակում բաժանմունք, որտեղ թոնիրն է:*
ՏԱՆՏՈՒՌ, (Բուս.) *Կոչուում է նաեւ փըրփրեմ, փառփառ:*
ՏԱՆՕՐՀՆՈՂՉԷՔ, գ. (Եկեղ.) *Տնօրհնէքի համար քահանային վճարուող վարձ:*
ՏԱՇ, գ. *Տաշելը:*
ՏԱՇԱԾՈՅ, ած. *Տաշած, կոփածոյ:*
ՏԱՇԵԼ, բ. *Փայտի երկարութեամբ կամ փոքր ինչ թեք ուղղութեամբ (ոչ լայնքին) ուրագով շերտեր կտրել: Քարի մակերեւոյթը կոկել: Ադամանդի եւ այլ գոհարների երեսները կոկել:*
ՏԱՇԵՂ, գ. *Փայտի հաստ կամ բարակ շերտ, որ ընկնում է փայտը տաշելիս:*
ՏԱՇՈՎԻ, ած. *Տաշած, տաշածոյ եւ տաշելու յարմար:*

ՏԱՇՏ, գ. *Փուցրած առարկայ: Կոնք, թաս, բաժակ, գաւաթ: Փոսի մէջ թաղուած արմատները:*

ՏԱՇՏԱԲԼԻԹ, գ. *Հաց թխելիս:*

ՏԱՇՏԱԾՀԱՆ, գ. *Փոքրիկ ծիան: Տաշտաքեր:*

ՏԱՇՏԱԿ, գ. *Փոքր տաշտ:*

ՏԱՇՏԱԿԱՁԵՒ, ած. *Փոքր տաշտի ձեւ ունեցող:*

ՏԱՇՏԱԿԻՐ, ած. *Տաշտ կրող:*

ՏԱՇՏԱՋՈՒՐ, գ. *Տաշտի ջուր:*

ՏԱՇՏԵՊԱՐԱՆ, գ. *Մէկին վերմակի մէջ դնելով վերվեր թռցնելը խաղի համար:*

ՏԱՇՏՇԵԼ, բ. *Այստեղից եւ այնտեղից տաշել:*

ՏԱՊ, գ. *Բարձր տաքութիւն: Սաստիկ շոգ: Ջերմ քամի:*

ՏԱՊԱԳԻՆ, ած. *Սաստիկ տաք:*

ՏԱՊԱԼԱԿԱՆ, (Քրկն.) *Հոլովուող, հոլովական, թեք (հոլով):*

ՏԱՊԱԼԵԼ, բ. *Վէր ձգել, գետին գլորել: Կործանել, թաւալել: Իշխանութիւնից զրկել: Զգետնել:*

ՏԱՊԱԼԻՉ, ած. *Նա որ տապալում է, տապալող:*

ՏԱՊԱԼՈՒՄ, գ. *Տապալելը:* (Քրկն.) *Հոլովում:*

ՏԱՊԱԽԱՌՆ, ած. *Որի մէջ տապ՝ ջերմութիւն է խառնուած:*

ՏԱՊԱԽԱՐՇ, ած. *Տապից՝ սաստիկ տաքութիւնից խաշուած:*

ՏԱՊԱԽԵՂԴ, ած. *Տապից խեղդուող:*

ՏԱՊԱԿ, գ. *Մետաղէ բոլորշի տափակ աման:*

ՏԱՊԱԿԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Տապակներ շինող արհեստաւոր:*

ՏԱՊԱԿԱԾ, անց. դերբ. *Տապակել՛ի:*

ՏԱՊԱԿԱՁԵՒ, ած. *Տապակի ձեւ ունեցող:*

ՏԱՊԱԿԵԼ, բ. *Տապակի մէջ եռացրած իւղով միս կմ այլ կերակուր եփել:*

ՏԱՊԱԿԷԶ, ած. *Տապից վառուած:*

ՏԱՊԱԿԻՉ, ած. գ. *Տապակող:*

ՏԱՊԱԿՈՒՄ, գ. *Տապակելը, տապակուելը:*

ՏԱՊԱՆ, գ. *Արկղաձեւ կառուցուածք, մեծ կմ փոքր: Գերեզման շիրիմ: Նոյի նաւը, դամբան:*

ՏԱՊԱՆԱԳԻՐ, գ. *Գերեզմանաքարի վրայ փորագրուած արձանագրութիւն:*

ՏԱՊԱՆԱԳՈՐԾ, ած. *Տապան շինող:*

ՏԱՊԱՆԱԿԻՐ, ած. (*Նոյի) տապանը իր վրայ կրող:*

ՏԱՊԱՆԱԿԻՑ, ած. գ. *Գերեզմանաքարին կից:*

ՏԱՊԱՆԱԿՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տապանի մէջ դրուել-կրուելը:*

ՏԱՊԱՆԱՁԵՒ, ած. *Տապանի ձեւ ունեցող:*

ՏԱՊԱՆԱՏՈՒՆ, գ. *Տապանի տեղ, գերեզման, շիրիմ:*

ՏԱՊԱՆԱՓԱԿ, ած. *Տապանի մէջ փակուած:*

ՏԱՊԱՆԱՓՈՐԱԾ, ած. *Տապանի նման փորուած՝ փուցրած (քար):*

ՏԱՊԱՍ, գ. *Երեխաներին յատուկ մորթի բորբոքում:*

ՏԱՊԱՍՏ, գ. *Օթոց, սփռոց, գորգ:*

ՏԱՊԱՍՏ, գ. *Տապալած, ինկած, գետին փռուած:*

ՏԱՊԱՍՏԵԼ, բ. *Գետին փռել:*

ՏԱՊԱՍՏԵԼ, բ. (իմ. նորբ., շին.): *Որեւէ բանի տակ փռոց՝ վրաքաշ անել:*

ՏԱՊԱՐ, գ. *Կացին:*

ՏԱՊԱՐԱԿ, գ. *Ջրաղացներում՝ երկաթէ գործիք:*

ՏԱՊԱՐԱՀԱՏ, ած. *Տապարով կտրած:*

ՏԱՊԱՐԱՀԱՐ, ած. մկ. *Տապարով հարուած՝ զարնուած:*

ՏԱՊԱՐԱՁԵՒ, ած. *Տապարի ձեւ ունեցող:*

ՏԱՊԱՐՈՒՄ, գ. *Տապարելը, տապարուելը: Կացնահարում:*

ՏԱՊԱՑՈՒՑԻՉ, *ած. Տաքացնող:*

ՏԱՊՁԻ, ած. *Խորամանկ։*
ՏԱՊԼԱՅ, գ. *Կերակրեղէն նուէր բերուող։*
ՏԱՊԿԵԼ, բ. *Երկու տապակ անել։*
ՏԱՊԿԵԼ, բ. *Տապակի մէջ իւղով տապակել։*
ՏԱՊԿՈՑ, գ. *Մի տեսակ կերակուր։ Տապակելու գործողութիւնը։*
ՏԱՊԿՑՈՒ, ած. *Տապակելու յարմար։*
ՏԱՊՂԵԼ, բ. *Քերել։*
ՏԱՊՃԱԿ, գ. *Ջիու վրայ, թամբի տակ, փռելու սփռոց։*
ՏԱՊՏԱՊԵԼ, բ. *Սաստիկ բաղձալ։*
ՏԱՌ, գ. *Տարր։ Ինչ որ գրութեան տարրն է կազմում։ Յատկապէս տպարաններում արձիճէ տառերը։* (Եկեղ.) *Եկեղեցական ժողովների կանոններ։*
ՏԱՌ, գ. *Մնջեղ ծառի սերմը։*
ՏԱՌԱԴԱՐՁԱԿԱՆ, ած. *Տառադարձութեան վերաբերեալ։*
ՏԱՌԱԴԱՐՁԵԼ, բ. *Մի լեզուի այբուբենով գրուածը գրել ուրիշ լեզուի այբուբենով։*
ՏԱՌԱԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տառադարձելը։*
ՏԱՌԱԽԱՉՔԱՐ, գ. *Խաչքարերի տեսքով արձաններ՝ որոնց վրայ քանդակուած են հայերէնի այբուբենի տառերը։*
ՏԱՌԱԿԵՐ, ած. *Նա որ հետեւում է օրէնքի կմ ընդհանրապէս խօսքի միայն տառացի իմաստին։*
ՏԱՌԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տառակեր լինելը։*
ՏԱՌԱՂԱՆ, գ. *Կթոց, կողով։*
ՏԱՌԱՆՇԵԼ, բ. *Մի տառ գրելով կմ կարելով նշան դնել։*
ՏԱՌԱՊԱԳԻՆ, ած. մկ. *Տառապանք արտայայտող, տառապելով։*
ՏԱՌԱՊԱԼԻՑ, ած. *Տառապանքներով լի։*
ՏԱՌԱՊԱԿԱՆ, ած. *Տառապանքներով լի, տառապալից։*
ՏԱՌԱՊԱԿՈԾ, ած. *Տառապանքներով կոծուած։*
ՏԱՌԱՊԱՀԱՐ, ած. *Տառապանքներով զարկուած։*
ՏԱՌԱՊԱՀԻՒՍ, ած (բնստ.)։ *Տառապանքներից՝ տառապանքներով հիւսուած։*
ՏԱՌԱՊԱՆՔ, գ. *Նեղութիւն, թշուառութիւն, վիշտ։*
ՏԱՌԱՊԱՍԷՐ, ած. *Տառապանքներ սիրող։*
ՏԱՌԱՊԱՎԱՅՐ, գ. *Տառապանքների վայր։*
ՏԱՌԱՊԵԱԼ, ած. *Թշուառ, ողորմելի։*
ՏԱՌԱՊԵԼ, բ. *Նեղութիւններ կրել։*
ՏԱՌԱՊԵՑՈՒՑԻՉ, ած. գ. *Այն, ինչ տառապեցնում է։*
ՏԱՌԱՊՈՒՄ, գ. *Տառապելը։*
ՏԱՌԱՍԽԱԼ, գ. *Ուղղագրական սխալ բառի մէջ։*
ՏԱՌԱՍՏԵՂԾ, գ. *Տառերի նմուշներ ստեղծող անձ։*
ՏԱՌԱՏԻՊ, ած. *Տառերով տպուած, տպագրուած։*
ՏԱՌԱՏՊՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տառերի դրոշմումը։*
ՏԱՌԱՏՈԿ, գ. *Ջինուորական լայն վերարկու։*
ՏԱՌԱՑԻ, ած. մկ. *Ինչ որ կրկնուում կմ թարգմանուում է բառ առ բառ։*
ՏԱՌԱՑԻՕՐԷՆ, մկ. *Տառացի կերպով։*
ՏԱՌԵԽ, գ. (Կենդ.) *Կակղաթեւ ձկների մի առանձին ցեղ։*
ՏԱՌԵՂ
ՏԱՌԵՂՆ գ. (Կենդ.) *Ճահնային թռչունների կարգից արագիլների ցեղից չուող թռչուն։*
ՏԱՍ, կրճատ ձեւ *Տասն'ի։*
ՏԱՍՆՈՐԴ, *Տասներորդ մասը։*
ՏԱՍՆՈՐԴԵԼ, բ. *Տասանորդը վերցնել։*
ՏԱՍՆՈՑ, ած. *Տասը միաւոր պարունակող։*

ՏԱՍԸ, թվ. ած. *Ինը եւ մէկ:* Մէկը տասը շինել, *Չափազանցացնել:*
ՏԱՄՆԱԲԱՆԵԱՅ, ած. *Տասը բան՝ խօսք պարունակող: Մովսէսի տասը պատուիրաններու վերաբերող:*
ՏԱՄՆԱԿ, գ. *Հողը ջրելու հերթ:*
ՏԱՄՆԱԿԱՆ, թւ. ած. *Ամէն մէկը կմ ամէն մէկին տասը:*
ՏԱՄՆԱՀԱՐՈՒԱԾ, ած. *Որտեղ տասը հարուած՝ տասը պատիժ:*
ՏԱՄՆԱՄԱՏՆԵԱՅ, ած. *Տասը մատ ունեցող:*
ՏԱՄՆԱՄԵԱԿ, գ. *Տասը տարուայ ժամանակաշրջան:*
ՏԱՄՆԱՄԵԱՅ, ած. *Տասը տարի տեւող:*
ՏԱՄՆԱՄՍԵԱՅ, ած. *Տասը ամիս տեւող:*
ՏԱՄՆԱՆԻՍՏ, գ. (Երկրաչ.) *Հաստատուն մարմին, որ տասը կողմ կմ երես ունի:*
ՏԱՄՆԱՆԿԻՒՆ, ած. գ. (Երկրաչ.) *Տասն անկիւն ունեցող (ձեւ):*
ՏԱՄՆԱՉՔԱՆԻ, ած. *Տասն աչք ունեցող:*
ՏԱՄՆԱՊԱՏԻԿ, ած. *Տասն անգամ աւելի:*
ՏԱՄՆԱՊԱՏԿԵԼ, բ. *Տասն անգամ աւելացնել:*
ՏԱՄՆԱՊԱՏԿՈՒՄ, գ. *Տասնապատկելը:*
ՏԱՄՆԱՊԵՏ, գ. *Տասը զինուորների աւագը:*
ՏԱՄՆԱՒՈՐ, ած. *Տասներով համրուող:*
ՏԱՄՆԵԱԿ, գ. *Տասը իր իբրեւ մի ամբողջութիւն:*
ՏԱՄՆԵՐԵՔ, թւ. ած. գ. *Տասը եւ երեք:*
ՏԱՄՆԵՐԵՔԵՐՈՐԴ, ած. գ. *Տասներկուսին յաջորդող միաւորը:*
ՏԱՄՆԵՐԿՈՒ, թւ. ած. *Տասը եւ երկու:*
ՏԱՄՆԵՐԿՈՒԵՐՈՐԴ, թվ. ած գ. *Տասն եւ մէկին յաջորդող միաւորը:*
ՏԱՄՆԵՐՈՐԴ, թվ. ած. *Իննին յաջորդող միաւորը:*
ՏԱՄՆԵԻՒՆՆԵՐՈՐԴ, թվ. ած. գ. *Տասնեւութին յաջորդող միաւորը:*

ՏԱՄՆԻՑՍ, մկ. *Տասն անգամ:*
ՏԱՄՆՈՏՆԵԱՆ, ած. *(Տաղաչափութիւն), որի տողը բաղկացած է տասը վանկից:*
ՏԱՄՆՈՐԴ, գ. *Մի տասներորդ մասը (դրամի):*
ՏԱՄՆՈՐԴԱԿԱՆ, ած. գ. *Մի տասներորդ (մասը):*
ՏԱՄՆՈՐՁԱՅ, ած. գ. (Բուս.) *Տասը որձայ ունեցող:*
ՏԱՄՆՈՑ, ած. գ. Տ. *Տասանոց:*
ՏԱՒՂԱՀՆՉԻՒՆ, ած. *Տաւիղից հնչող:*
ՏԱՏ, գ. *Մեծ մայր, մամ:*
ՏԱՏԱԿԱՆ, ած. *Տատի վերաբերեալ, տատից մնացած:*
ՏԱՏԱՄՍԵԼ, բ. *Երկիւղ զգալ: Չկարենալ որոշում կատարել:*
ՏԱՏԱՄՍԵԼԻ, ած. *Տատամսեցնող:*
ՏԱՏԱՄՍՈՏ, ած. *Վարանող:*
ՏԱՏԱՄՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Հոգս:*
ՏԱՏԱՆ, ած. *Երերուն, վարանոտ:*
ՏԱՏԱՆԱԿԱՆ, ած. *Տատանուող:*
ՏԱՏԱՆԵԱԼ, ած. *Տարուբերուող:*
ՏԱՏԱՆԵԼ, բ. *Այս եւ այն կողմը տանել եւ բերել: Երերալ:*
ՏԱՏԱՆՈՒՄ, գ. *Տատանելը, տատանուելը:*
ՏԱՏԱՆՈՒԵԼ, կր. բ. *Այս եւ այն կողմ գնալ գալ, տարուբերուել:*
ՏԱՏԱՍԿ, գ. (Բուս.) *Փշոտ բոյս:*
ՏԱՏԱՍԿԱԲԵՐ, ած. *Տատասկ բերող, փշաբեր:*
ՏԱՏԱՍԿԱԽՈՏ, գ. *Մի տեսակ փշոտ բոյս:*
ՏԱՏԱՍԿԱՄԱԾ, ած. *Տատասկով պատած:*
ՏԱՏԱՍԿԱՑԱՆ, ած. *Տատասկ ցանող:*
ՏԱՏԱՍԿԱՓՈՒՇ, գ. (Բուս.) *Զամբիւղաւորների կարգին պատկանող խողովակաձեւ ծաղկով բոյս:*
ՏԱՏԻԿ, գ. *Տատ, մեծ մայր:*
ՏԱՏԻԿ-ՊՈՒՏԻԿ, մկ. *Մանր-մունր քայլերով ինչպէս երեխաները:*

ՏԱՏՄԱՅՐ, ՏԱՏՄԵՐ, գ. *Մանկաբարձուհի:*

ՏԱՏՄԷՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տատմէր լինելը, տատմէրի արհեստը:*

ՏԱՏՐԱԿ, գ. (Կենդ.) *Աղաւնիների կարգին պատկանող թռչուն:*

ՏԱՏՐԱԿ, գ. *Անորոշ տեսակի բոյս:*

ՏԱՐ, ած. *Հեռաւոր, հեռու, օտար:*

ՏԱՐԱԲԱԺԱՆԵԼ, բ. *Բաժանուել:*

ՏԱՐԱԲԱԽՏ, ած. *Որից բախտը հեռացել է: Անբախտ, ողորմելի:*

ՏԱՐԱԲԱԽՏԱԲԱՐ, Տ. *Դժբախտաբար:*

ՏԱՐԱԲԱԽՏԻԿ, ած. Տ. *Տարաբախտ:*

ՏԱՐԱԲԱԽՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարաբախտ լինելը: Դժբախտ:*

ՏԱՐԱԲԱՆ, ած. *Բանականութիւնից՝ խելքից դուրս:*

ՏԱՐԱԲԱՇԽՈՒՄ, *Տարբեր տեղեր բաշխել:*

ՏԱՐԱԲՆԱԿ, ած. *Օտարաբնակ:*

ՏԱՐԱԲՆԱԿԵԼ, բ. *Տարաբնակ լինելը:*

ՏԱՐԱԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտար աշխարհում ապրելը:*

ՏԱՐԱԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտար բնութիւն:*

ՏԱՐԱԳԱՂԹԵԼ, չբ. *Տարագաղթ կատարել, օտար աշխարհ գնալ:*

ՏԱՐԱԳԻԾ, ած. *Դատարանի կմ իշխանութեան հրամանով իր հայրենիքից քշուած:*

ՏԱՐԱԳՆԱՑ, ած. *Հեռու տեղ՝ օտարութիւն գնացած:*

ՏԱՐԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտարութիւն գնալը:*

ՏԱՐԱԳՈՐԾ, գ. ած. *Օտար գործ:*

ՏԱՐԱԳՐԵԼ, բ. *Դատարանի գրաւոր վճռով կմ իշխանութեան հրամանով բնակութեան տեղից աքսորել, արտաքսել:*

ՏԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարագրելը, տարագրուելը, հեռու տեղ աքսորելը:*

ՏԱՐԱԴԱՏ, ած. *Մտքով վարանած, տարակուսած:*

ՏԱՐԱԴԻՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարադէմ լինելը:*

ՏԱՐԱԴՐԱԿԱՆ, ած. *Խոտորած:*

ՏԱՐԱԶ, գ. *Կերպ, ձեւ, եղանակ: Զգեստի ձեւը: (Ազգային) հագուստ:*

ՏԱՐԱԶԱԳՈՐԾ, գ. *Զգեստի ճարտարարուեստ, վարպետ:*

ՏԱՐԱԶԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Առեւտրական, որ նոր տարազի զգեստներ է վաճառում:*

ՏԱՐԱԶԱՀԱՆԴԵՐՁ, ած. *Տարազով հանդերձաւորուած:*

ՏԱՐԱԶԳԵՍՏ, ած. *Զգեստից զուրկ:*

ՏԱՐԱԺԱՄ, ած. *Ժամանակից դուրս, անժամանակ:*

ՏԱՐԱԺԱՄԱԲԱՐ, մկ. *Տարաժամ կերպով: Անժամանակ:*

ՏԱՐԱԺԱՄԱՆԱԿՕՐԷՆ, բ. *Տարաժամանակեայ կերպով:*

ՏԱՐԱԼԵԶՈՒ, ած. *Օտար լեզուով խօսող:*

ՏԱՐԱԼՈՒԾԱԿԱՆ, ած. *Բաժանող:*

ՏԱՐԱԼՈՒԾԵԼ, բ. *Քայքայել:*

ՏԱՐԱԼՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարալսելը:*

ՏԱՐԱԽԻԼ, ած. *Տեղէն խլուած:*

ՏԱՐԱԽՈՀ, ած. *Օտար՝ տարբեր, տարօրինակ մտածողութիւն ունեցող:*

ՏԱՐԱԽՏ, գ. *Տարափոխիկ հիւանդութիւն:*

ՏԱՐԱԽՏԱԿԱՆ, ած. *Տարախտին յատուկ:*

ՏԱՐԱԽՕՍ, ած. *Խօսելու սովորական եղանակից շեղուող:*

ՏԱՐԱԾ, ած. *Տարածուած:*

ՏԱՐԱԾԱԺԱՄԱՆԱԿԱՅԻՆ, ած. *Տարածութեան եւ ժամանակային:*

ՏԱՐԱԾԱԽՏ, գ. *Տարածավախութիւն:*

ՏԱՐԱԾԱԿԱՆ, ած. *Տարածուելու յատկութիւն ունեցող:*

ՏԱՐԱԾԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարածական լինելը:*

ՏԱՐԱԾԱՇՐՋԱՆԱՅԻՆ, ած. *Տարածա-*

շրջանին վերաբերող:
ՏԱՐԱԾԱՄՓԻՌ, ած. *Սփռուած տարածուած, լայն ծաւալուած:*
ՏԱՐԱԾԵԼ, բ. *Հեռու տեղեր տանել: Հռչակել, հրապարակել: Սփռել, տարածել:*
ՏԱՐԱԾԻՉ, ած. գ. *Նա որ տարածում է, տարածող:*
ՏԱՐԱԾՔԱԶՐԿԵԼ, բ. *Տարածքից զրկվել:*
ՏԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարածուելու յատկութիւն:*
ՏԱՐԱԾՈՒԻԼ, նբ. *Սփռուիլ, ընդարձակուիլ, փռուիլ:*
ՏԱՐԱԾՈՒՄ, գ. *Տարածելը, տարածուելը: Սփռում, ծաւալում:*
ՏԱՐԱԾՈՒՆ, ած. *Դիւրաւ տարածուող:*
ՏԱՐԱԿԱՅ, ած. *Հեռուն գտնուող, հեռաւոր:*
ՏԱՐԱԿԱՆՈՆ, ած. *Կանոնից դուրս:*
ՏԱՐԱԿԱՆՈՆԱԲԱՐ, մկ. *Տարականոն՝ անկանոն կերպով:*
ՏԱՐԱԿԱՆՈՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարականոն լինելը:*
ՏԱՐԱԿԱՍԿԱԾ, ած. *կասկածից դուրս:*
ՏԱՐԱԿԱՐԾ, ած. *Ինչ որ չի կարծուում:*
ՏԱՐԱԿԱՐԾԵԱԼ, ած. *Չկարծուած:*
ՏԱՐԱԿԱՐԾԻՔ, ած. *Տարբեր կարծիքի եղող:*
ՏԱՐԱԿԱՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարակարծիք լինելը:*
ՏԱՐԱԿԱՐԾՈՒՏՍ, մկ. *Չկարծուած:*
ՏԱՐԱԿԵՆՏՐՈՆ, Տ. *Արտակենտրոն:*
ՏԱՐԱԿԵՐՊՈՒՄ, գ. *Տարակերպ դարձնելը, տարակերպելը:*
ՏԱՐԱԿՈՅՍ, գ. *Ճանապարհների բաժանում այս եւ այն կողմ:* Նման. *Մըտքում այս եւ այն կողմը տատանուելը: Կասկած: Մութ կմ դժուար բան: Երկմտանք:*
ՏԱՐԱԿՈՐԶԵԼ, բ. *Դուրս կորզել:*
ՏԱՐԱԿՈՒՍԱԿԱՆ, ած. *Տարակուսանք յարուցանող:*
ՏԱՐԱԿՈՒՍԱՆՔ, գ. *Տարակուսելը:*
ՏԱՐԱԿՈՒՍԵԼ, բ. *Մտքում այս եւ այն կողմը տատանուել, երկմտել:*
ՏԱՐԱԿՈՒՍԵԼԻ, ած. *Տարակոյս յարուցանող:*
ՏԱՐԱԿՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարակուսելը:*
ՏԱՐԱԿՈՒՍՈՒՄ, գ. *Տարակուսելը: Կասկած:*
ՏԱՐԱՀԱՃ, ած. *Անհաճելի:*
ՏԱՐԱՀԱՆԳԻՍՏ, ած. *Հանգստից զուրկ:*
ՏԱՐԱՀԱՍԱԿ, ած. *Անչափահաս:*
ՏԱՐԱՀԵՐՔԵԼ, բ. *Հեռու քշել:*
ՏԱՐԱՁԱՅՆ, ած. *Տարաձայնող, անհամաձայն:* Հկր. *Համաձայն:*
ՏԱՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Իրար անհամաձայն լինելը: Անհամաձայնութիւն:*
ՏԱՐԱՁԻԳ, ած. *Հեռուն ձգուած:*
ՏԱՐԱՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարբեր մեկնութիւն, մեկնաբանութիւն:*
ՏԱՐԱՄԵՐԺ, ած. *Մերժուած:*
ՏԱՐԱՄԵՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարամերժելը:*
ՏԱՐԱՄԻՏ, ած. *Անմիտ, անխելք:*
ՏԱՐԱՄԱՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտարի հետ ամուսնութիւն:*
ՏԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անմտութիւն:*
ՏԱՐԱՅ, գ. *Հեղուկների կաւէ աման:*
ՏԱՐԱՆԻ, ած. գ. *Տխուր եղանակ, որ նուագում են երբ հարսին հօր տանից տանում են եկեղեցի պսակելու:*
ՏԱՐԱՆՋԱՏ, ած. *Իրարից անջատուած:*
ՏԱՐԱՆՋԱՏԱԿԱՆ, ած. *Իրարից անջատուած՝ բաժանուած:*
ՏԱՐԱՆՋԱՏԵԼ, բ. *Իրարից անջատել:*
ՏԱՐԱՆՋԱՏԻՉ, ած. *Միմեանցից անջատող՝ բաժանող:*
ՏԱՐԱՇԱՌԱՒԻՂ, ած. *Այլ շառաւիղ՝ ուղղութիւն ունեցող:*
ՏԱՐԱՇԱՐԺ, *Մարտական գործողութիւնների նախապատրաստման ու վարման ժամանակ զօրքի որոշակի մասի կազմակերպուած տեղափոխում նոր ուղղութեան վրայ, ինչպէս նաեւ*

կրակի, հրթիռային զինուժի հարուածների տեղափոխում:

ՏԱՐԱՇԱՐԺԱՅԻՆ, *Տարաշարժին յատուկ վերաբերող:*

ՏԱՐԱՇԱՐԺՈՒՄ, *Տարաշարժի ձեռնարկում:*

ՏԱՐԱՇԵՐՏ, ած. *Տարբեր շերտեր ունեցող:*

ՏԱՐԱՇԵՐՏՈՒԵԼ, բ. *Տարբեր շերտերի հետ կապուել:*

ՏԱՐԱՇԵՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարաշերտ լինելը, տարբեր շերտերի պատկանելը:*

ՏԱՐԱՇԽԱՐՀ, գ. *Հեռաւոր աշխարհ:*

ՏԱՐԱՇԽԱՐՀԻԿ, ած. *Օտար աշխարհ գնացած, պանդուխտ:*

ՏԱՐԱՊԱՅՄԱՆ, ած. *Պայմանից այն կողմը:*

ՏԱՐԱՊԱՅՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարապայման լինելը:*

ՏԱՐԱՊԱՏԿԱՆ,ած. *Ոչ ըստ պատկանելոյն:*

ՏԱՐԱՊԱՐՏ, ած. մկ. *Ինչ որ մէկը կրում է՝ առանց պարտաւոր լինելու:*

ՏԱՐԱՊԱՐՏԱԲԱՐ, Տ. *Տարապարտուց:*

ՏԱՐԱՊԱՐՏ(ՈՒՑ), ած. մկ. *Անիրաւացիօրէն:*

ՏԱՐԱՊԱՐՏԵԼ, բ. *Արմանալ-զարմանալ:*

ՏԱՐԱՍԱՀՄԱՆ, ած. մկ. *Սահմանուած կարգից՝ օրէնքից դուրս:*

ՏԱՐԱՍՈՎՈՐ, ած. *Անսովոր:*

ՏԱՐԱՍՔՕՂԵԼ, բ. *Քօղը հեռացնել:*

ՏԱՐԱՏԵԼ, բ. *Կտրել-բաժանել, անջատել:*

ՏԱՐԱՏՈՒՆԿ, գ. *Տաբեր տունկ:*

ՏԱՐԱՑՈՅՑ, գ. *Արտաքին ցոյց:*

ՏԱՐԱՓ, գ. *Յորդութեամբ եւ խիտ առ խիտ տեղացող անձրեւ:*

ՏԱՐԱՓԱԽՉԵԼ, բ. *Հեռու փախչել:*

ՏԱՐԱՓԵԼ, բ. *Իբրեւ տարափ՝ յորդութեամբ տեղալ:*

ՏԱՐԱՓՈԽԻԿ, ած. *Ուրիշ տեղ կմ ուրիշի վրայ փոխադրուող:*

ՏԱՐԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոփոխութիւն, փոփոխականութիւն:*

ՏԱՐԲԱՂԱԴՐԵԼ, բ. *Տարբերական բաղադրել:*

ՏԱՐԲԵՐ, ած. մկ. *Ոչ այն, ոչ միեւնոյն, ուրիշ, այլ: Զանազան:*

ՏԱՐԲԵՐԱԿԱՆ, ած. *Տարուբերուող, տատանուող:*

ՏԱՐԲԵՐԱԿԵԼԻ, ած. *Տարբերակման ենթակայ:*

ՏԱՐԲԵՐԱՇՐՋԱՆԱՅԻՆ, ած. *Տարբերաշրջանին յատուկ՝ վերաբերող, տարբերաշրջանի:*

ՏԱՐԲԵՐԱՊԷՍ, մկ. *Տարբեր կերպով:*

ՏԱՐԲԵՐԵԼ, բ. *Տարբերութիւն գտնել երկու իրի մէջ:*

ՏԱՐԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարուբերուելը: Տարբեր լինելը: Զոկողութիւն անելը:*

ՏԱՐԳԱԼԿՏՈՒՑ, գ. (Կենդ.) *Սպիտակ արագիլների կմ տառեղների ցեղից մեծ թռչուն:*

ՏԱՐԵԳԻՐ, ած. գ. Տ. *Տարեգրող, Տարեգիրը: Տարուան եղելութիւնները գրի առնող:*

ՏԱՐԵԳԼՈՒԽ, գ. *Ամանոր, նոր տարի:*

ՏԱՐԵԳՐԱԲԱՐ, մկ. *Ինչպէս տարեգրութեան մէջ:*

ՏԱՐԵԳՐԱԿԱՆ, ած. *Տարեգրութեան բնորոշ:*

ՏԱՐԵԳՐԱՄԱՏԵԱՆ, գ. *Տարեգրութեան մատեան:*

ՏԱՐԵԳՐՈՂ, ած. գ. *Տարեգրութիւն կազմող, ժամանակագիր:*

ՏԱՐԵԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պատմական գրուածք, որի մէջ ժամանակագրական կարգով նկարագրուում են դէպքերը:*

ՏԱՐԵԴԱՐՁ, գ. *Այն օրը, երբ, մի կմ մի քանի տարի առաջ, տեղի է ունեցել յիշատակելու արժանի մի դէպք:*

ՏԱՐԵԼԻՑ
ՏԱՐԵԼԻՑՔ } գ. *Տարեդարձ, մէկի մա-*

հից յետոյ տարին լրանալու օրը:
ՏԱՐԵԿԱՆ, ած. *Մի տարուայ վերաբերեալ:* մկ. *Տարուայ ընթացքում:*
ՏԱՐԵԿԻՑ, ած. *Տարիքով ընկեր:*
ՏԱՐԵՀԱՇԻՒ, գ. *Տարեկան հաշիւ:*
ՏԱՐԵՄՈՒՏ, գ. *Այն օրը, երբ մտնում են նոր տարին:*
ՏԱՐԵՇՐՋԱՆ, գ. *Մի տարուայ շրջան:*
ՏԱՐԵՊՏՈՅՏ, մկ. *Մի տարուայ շրջանում, մի տարուայ ընթացքում:*
ՏԱՐԵՎԵՐՋ, գ. *Տարուայ վերջին օրը:*
ՏԱՐԵՎՃԱՐ, գ. *Տարեկան սահմանուած վճարը:*
ՏԱՐԵՐԱՅՆՕՐԷՆ, մկ. *Տարերային՝ տարերական կերպով:*
ՏԱՐԵՐԳՈՂ, ած. *Տարբեր կերպով երգող:*
ՏԱՐԵՑԻ, ած. *(Այս-ինչ) տարուայ. յետոյ, ցոյց տալու համար:*
ՏԱՐԵՑՈՅՑ, գ. *Օրացոյց:*
ՏԱՐԵՒՈՐ, ած. *Տարիքն առած, տարիքաւոր:*
ՏԱՐԵՒՈՐԱԿԱՆ, ած. *Մի տարուայ ընթացքում:*
ՏԱՐԵՑՏԱՐԻ, մկ. *Մի տարուց մինչեւ միւս տարին:*
ՏԱՐԸՆԹԵՐՑՈՒԵԼ, բ. *Գրական ստեղծագործութեան՝ երկտարբերակները տարբեր ընթերցելը, մեկնաբանելը:*
ՏԱՐԸՆԿԱԼՈՒՄ, գ. *Տարբեր՝ այլատեսակ ընկալում:*
ՏԱՐՕՆԱԿԱՆՉ, գ. *Կորցրած հայրենիքի՝ Արեւմտեան Հայաստանի՝ Երգրի կանչը:*
ՏԱՐԹ, գ. *Ոչխարի՝ այծի կտտոր: Թանցրացած աղբ:*
ՏԱՐԹԱԿԱԼԵԼ, բ. *Տարթ գոյանալ:*
ՏԱՐԻ, գ. *Ժամանակի տեւողութիւն:*
ՏԱՐԻՄԱՍՏ, ած. *Տարբեր իմաստ ունեցող:*
ՏԱՐԻՔ, գ. *Քանի տարի ապրած լինելը: Երկար տարիներ ապրած:*
ՏԱՐԻՔԱՒՈՐ, ած. *Հասակն առած, ծեր:*
ՏԱՐԻՔՈՏ, ած. *Բաւական մեծ հասակ ունեցող:*
ՏԱՐՀԱՄՈՌՋԵԼ, բ. *Մէկին համոզմունքից յետ դարձնել:*
ՏԱՐՄ, գ. *Թռչունների խումբ, երամ:*
ՏԱՐՄԱՀԱՒ, գ. (Կենդ.) *Երգեցիկ թռչունների կարգին պատկանող թռչուն, միջակ մարմնով:*
ՏԱՐՄԱՆԱԼ, բ. *Տարմ՝ երամ կազմել, խմբուել:*
ՏԱՐՄԱՋՈՒՐ, գ. *Տարմի ջուր:*
ՏԱՐՄԱՏԱՐՄ, մկ. *Խումբ խումբ:*
ՏԱՐՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տանելու՝ կրելու կարողութիւն:*
ՏԱՐՈՐՈՇ, ած. *Իրարից որոշուած:*
ՏԱՐՈՐՈՇԱԲԱՐ, մկ. *Տարորոշ կերպով:*
ՏԱՐՈՐՈՇԵԼ, բ. *Իրարից որոշել՝ բաժանել:*
ՏԱՐՈՒԲԵՐ, ած. *Տարուբերուող, այս եւ այն կողմը շարժուող:*
ՏԱՐՈՒԲԵՐԵԼ, բ. *Տանել-բերել:*
ՏԱՐՊԱՐ, գ. *Տուն-դուռ, բակ:*
ՏԱՐՍ, գ. *Հասակ:*
ՏԱՐՏ, գ. *Պնդութիւն, կարծրութիւն:*
ՏԱՐՏԱՄ, ած. մկ. *Դանդաղ, յամրաշարժ: Անորոշ, անվճռական:*
ՏԱՐՏԱՄԱԲԱՆ, ած. *Տարտամ խօսող, ծանրախօս: Անորոշաբան:*
ՏԱՐՏԱՄԱՊԷՍ, մկ. *Տարտամ կերպով, դանդաղօրէն: Անորոշապէս:*
ՏԱՐՏԱՄԵԼ, բ. *Տարտամ դառնալ:*
ՏԱՐՏԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարտամ լինելը:*
ՏԱՐՏԱՐՈՍ, գ. *Խոր վիհ, անդունդ:*
ՏԱՐՏԱՐՈՍԱԶԷՆ, ած. *Ինչ որ տարտարոսի զէնքն է կազմում:*
ՏԱՐՏԱՐՈՍԱԶՆԻՆ, ած. *Տարտարոսը զննող:*
ՏԱՐՏՂՆՈՒՄ, գ. *Տարտղնելը՝ տարտըղնուելը: Ցրուելը:*
ՏԱՐՐ, գ. *Նախանիւթ, սկզբնական նիւթ: Հողը, օդը, ջուրը եւ հուրը:* (Քիմ.)

Ներկայումս՝ պարզ մարմին: Որեւէ գիտութեան սկզբնական գիտելիքները: Բնութեան ոյժեր:
ՏԱՐՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պարզ տարրերը ուսումնասիրող գիտութիւն:*
ՏԱՐՐԱՋՆԻՆ, Տ. Քիմիկոս: *Պարզ տարրերը ուսումնասիրելը:*
ՏԱՐՐԱԳՈՐԾԱՐԱՆ, գ. *Քիմիական գործողութիւնների աշխատանոց:*
ՏԱՐՐԱԼՈՒԾԵԼ, բ. *Մի բաղադրեալ մարմին լուծել՝ բաժանել կազմիչ մասերի:*
ՏԱՐՐԱԼՈՒԾՈՒՄ, գ. *Տարրալուծելը:*
ՏԱՐՐԱԿԱՆ, ած. *Տարրերից բաղկացած: Սկզբնական նիւթը կազմող:*
ՏԱՐՐԱՆԱԼ, բ. *Տարր դառնալ:*
ՏԱՐՐԱՊԱՇՏ, ած. գ. *Տարրերը՝ նիւթական առարկաները պաշտող:*
ՏԱՐՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարրապաշտ լինելը:*
ՏԱՐՐԱՏՌՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարփանք՝ տռփանք դէպի տարրերը:*
ՏԱՐՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարրաւոր՝ նիւթեղէն լինելը:*
ՏԱՐՐԵՂԷՆ, ած. գ. *Տարր ունեցող:* Հկր. *Անտարրական:*
ՏԱՐՓԱԳԻՐ, գ. *Միրահարական նամակ:*
ՏԱՐՓԱԼԻ, ած. *Շատ ցանկալի:*
ՏԱՐՓԱԾԻՆ, ած. *Տարփանք՝ տռփանք ծնող՝ սեռական զգիռների հանդէպ զգայուն:*
ՏԱՐՓԱԾՈՒ, գ. *Միրական, սիրեկան:*
ՏԱՐՓԱԿԱՆ, ած. *Տարփանք արտայայտող:*
ՏԱՐՓԱՆՔ, գ. *Բուռն սէր՝ փափազ:*
ՏԱՐՓԱՏԵՆՉ, ած. *Շատ տարփալի՝ տենչալի:*
ՏԱՐՓՈՂԵԼ, բ. *Փողի ձայնով մի բան հռչակել:*
ՏԱՐՓՈՏ, ած. *Շատ տարփացող:*
ՏԱՐՓՈՒՀԻ, գ. *Միրուհի, կին:*
ՏԱՐՕՐԻՆԱԿ, ած. *Որի օրինակը՝ նմանը չկայ: Խորթ, օտարոտի: Անբացատրելի: Արտասովոր:*
ՏԱՐՕՐԻՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տարօրինակ լինելը:*
ՏԱՐՕՐԻՆԱՊԷՍ, մկ. *Ապօրինի կերպով:*
ՏԱՑՔ, *Կատարուած (ծախսուած) աշխատանքի դիմաց ստացուող արդիւնքը:*
ՏԱՒԱՐ, գ. *Խոշոր եղջերաւոր անասուն, կով, եզ, գոմէշ:*
ՏԱՒԱՐԱԳՈՂ, ած. գ. *Տաւարի գող, տաւար գողացող:*
ՏԱՒԱՐԱԳՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տաւարագող լինելը:*
ՏԱՒԱՐԱԾ, գ. *Տաւարն արածեցնող, տաւարած:*
ՏԱՒԱՐԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Տաւար վաճառող:*
ՏԱՒԱՐԱՏԷՐ, ած. գ. *Տաւարի տէր:*
ՏԱՒԱՐԱՑԱՒ, գ. *Տաւարի ցաւ:*
ՏԱՒԻՂ, գ. *Կմիթով նուագուող լարային նուագարան:*
ՏԱՒԻՂԵԼ, բ. *Տաւիղով նուագել:*
ՏԱՓ, գ. *Տափարակ գետին: Գետին: Վարելահող:* ած. *Տափակ, տափարակ:*
ՏԱՓԱԳՈՐԾ, ած. *Տափի՝ գետնի վրայ գործուած:*
ՏԱՓԱԽՆՁՈՐ, Տ. *Գետնատանձ:*
ՏԱՓԱԿ, ած. *Հարթ ու հաւասար մակերեւոյթ ունեցող: Ծանծաղ:* Փոխ. *Ոչ մի բանով աչքի չընկնող. անհամ:*
ՏԱՓԱԿ(Ա)ԳԼՈՒԽ, ած. *Տափակ գլուխ ունեցող:*
ՏԱՓԱԿԱՁԿՆԵՐ, գ. (Կենդ.) *Կակղաձեւ ձկների մի ցեղ:*
ՏԱՓԱԿ(Ա)ՆԱԼ, Տ. *Տափկանալ:*
ՏԱՓԱԿԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Տափկանալ՚ի,* Տ. *Տափկացնել:*
ՏԱՓԱԿ(Ա)ՔԻԹ, ած. *Տափակ քիթ ունեցող:*
ՏԱՓԱԿԲԵՐԱՆ, ած. *Տափակ բերան*

ունեցող։
ՏԱՓԱԿԻԿ, ած. *Տափակ, հարթ։*
ՏԱՓԱԿՈՏ, ած. *Մի քիչ տափակ։*
ՏԱՓԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տափակ լինելը։*
ՏԱՓԱԿՈՒԵԼ, Տ. *Տափականալ։*
ՏԱՓԱՀԱՑ, գ. *Տափակ հաց։*
ՏԱՓԱՁՈՒԿ, գ. (Կենդ.) *Տափակաձըկների ցեղին պատկանող ձկների մի տեսակ։*
ՏԱՓԱՆ, գ. *Երկրագործական սարած։*
ՏԱՓԱՆԱՒ, գ. *Տափակ յատակով նաւ։*
ՏԱՓԱՆԱՒՈՐ, ած. գ. *Տափանելու գործը կատարող։*
ՏԱՓ(Ա)ՆԵԼ, բ. *Ցանած արտի երեսը տափանակով հարթել։*
ՏԱՓԱՍՏԱՆ, գ. *Ընդարձակ հարթ դաշտավայր։*
ՏԱՓԱՍՏԱՆԱՅԻՆ, ած. *Տափաստանին յատուկ։*
ՏԱՓԱՏԵՐԵՒ, ած. *Տափակ տերեւներով։*
ՏԱՓԱՐԱԿ, ած. *Տափակ։* գ. *Տափարակ տեղ։*
ՏԱՓԱՐԱԿԵԼ, Տ. *Տափակցնել։*
ՏԱՓԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տափարակ լինելը։*
ՏԱՓԵԼ, բ. *Տափ կենալ։ Տուփանով տափակեցնել։*
ՏԱՓԵՐԱԿԱՆ, ած. *Մի հին կամուրջի անուն։*
ՏԱՓԸՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տափակ քիթ ունենալը։*
ՏԱՓԻԿ, ած. *Տափակոտ։*
ՏԱՓԼԱԿ, ած. *Տափակ։*
ՏԱՓԼԻԿ, ած. *Տափակ, չափաւոր կերպով տափակացած։*
ՏԱՓԿԵՐԵՍ, ած. *Տափակ երես ունեցող։*
ՏԱՓԿՈՒԿ, ած. *Տափակած։*
ՏԱՓՈՏՆ, ած. *Տափակ ոտ (ունեցող)։*
ՏԱՓՈՒԿ, ած. *Տափ կացած, թաքնուած։*
ՏԱՔ, ած. *Ինչ որ տաքութիւն ունի։ Տաքացնող։ Եռանդուն։ Տաք լինելը։ Ջերմ։*
ՏԱՔԱՆԱԼ, բ. *Կրակի կամ ջերմութեան այլ աղբիւրի ազդեցութեամբ տաքութիւնը բարձրանալ։* Հկռ. *Պաղել։ Եղանակը տաք դառնալ։ Մարմինը տաքացնել։ Գրգռուել։ Սաստկանալ։*
ՏԱՔԱՐԻՒՆ, ած. (Կենդ.) *Տաք արիւն ունեցող։* Հկռ. *Պաղ արիւն։* Փոխ. *Վառվըռուն՝ համակրելի։* Հկռ. *Սառը, պաղ։ Զայրացկոտ։*
ՏԱՔԱՐԻՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տաքարիւն լինելը։ Խանդավառութիւն։*
ՏԱՔԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Տաքանալ'ի,* նոյն նշ.։ բ. *Տենդով բռնուելը, ջերմել։*
ՏԱՔԱՑՈՒՑԻՉ, ած. գ. *Ինչ որ տաքացնում է։*
ՏԱՔԳԼԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տաքարիւն լինելը։*
ՏԱՔԳԼՈՒԽ, ած. *Դիւրաբորբոք։*
ՏԱՔԴԵՂ, Տ. *Տաքտեղ։*
ՏԱՔԵՐԵՍ, ած. *Երես առած։*
ՏԱՔՆԱԼ, Տ. *Տաքանալ։*
ՏԱՔՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջերմութիւն։*
ՏԱՔՈՒԿ, ած. *Դուրեկան՝ ախորժելի տաքութիւն ունեցող։*
ՏԱՔՏԵՂ, գ. Տ. *Ղդպեղ։*
ՏԳԵՂ, ած. *Ինչ որ գեղեցիկ չէ։* Հկռ. *Գեղեցիկ։ Լսողութեան համար անհաճոյ, անդուրեկան։ Անազնիւ, անպատիւ։*
ՏԳԵՂԱԲԱՆ, ած. *Տգեղ բաներ խօսող, զազրաբան։*
ՏԳԵՂԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Տգեղ'ի, Աւելի տգեղ։*
ՏԳԵՂԱՆԱԼ, բ. *Տգեղ դառնալ։*
ՏԳԵՂԱՑՈՒՄ, գ. *Տգեղանալը։*
ՏԳԵՂԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Ինչ որ տգեղացնում է, տգեղացնող։*
ՏԳԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տգեղ լինելը։*
ՏԳԷՏ, ած. *Անգէտ, անտեղեակ։*
ՏԳԻՏԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ տգէտ։*
ՏԳԻՏԱԲԱՐՈՅ, ած. *Որի բարքը՝ բնաւորութիւնը տգիտութիւնն է։*
ՏԳԻՏԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Տգէտ'ի, աւելի տգէտ։*
ՏԳԻՏԱԳՈՐԾ, ած. *Տգիտութիւնից գործ-*

ուած։

ՏԳԻՏԱԿԱՆ, ած. *Տգէտին յատուկ, վերաբերեալ։*

ՏԳԻՏԱՀԱԼԱԾ, ած. *Տգիտութիւնը հալածող։*

ՏԳԻՏԱՆԱԼ, բ. *Չգիտենալ։*

ՏԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անգիտութիւն, անգէտ։ Տգէտ լինելը։* Հկռ. *Գիտութիւն, մտաւոր խաւար։*

ՏԵԱՌՆԱԲԱՐ, մկ. (Կրօն.) *Տիրոջ՝ (Քրիստոսի) նման։*

ՏԵԱՌՆԱԳԻՐ, ած. (Կրօն.) *Տիրոջ՝ (Քրիստոսի) գրած։*

ՏԵԱՌՆԱԿԱՆ, ած. (Կրօն.) *Տէրունական։*

ՏԵԱՌՆԱՆԻՍՏ, ած. (Կրօն.) *Որտեղ Տէրը (աստուած) նստում է։*

ՏԵԱՌՆԵՂԲԱՅՐ, գ. (Կրօն.) *Տիրոջ՝ (Քրիստոսի) եղբայրը։*

ՏԵԱՌՆԸՆԴԱՌԱՋ, գ. (Կրօն.) *Տիրոջ՝ (Քրիստոսին) ընդ առաջ գնալը։*

ՏԵԱՌՆՈՐԴԻ, գ. *Տէրի՝ ազնուականի որդի։*

ՏԵԱՐ, (արեւմտ. գրական լեզուով), *յարգական տիտղոս։*

ՏԵԳՐ, **ՏԵԳՐԱԿԻՆ**, Տ. *Տէգր, Տագր, Տագերկին։*

ՏԵՂ, գ. *Յորդ անձրեւ, թաթաւ։*

ՏԵՂ, գ. *Տարածութեան նշանակութեամբ։ Տարածութեան մի մաս։ Աթոռ կմ նստարան՝ սահմանուած մի մարդու համար։* Փոխ. *Աթոռ եւ սեղան։ Դիրք, աստիճան։ Հանգամանք։*

ՏԵՂԱԲԱՐ, մկ. *Տեղով։*

ՏԵՂԱԲՆԱԿ, ած. *Մի տեղում բնակուող, տեղացի։*

ՏԵՂԱԳԻՐ, ած. գ. *Տեղագրող, տեղագրութիւն կազմող։*

ՏԵՂԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Տեղագրութեան վերաբերեալ։*

ՏԵՂԱԳՐԵԼ, բ. *Տեղագրութիւն կազմել։*

ՏԵՂԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Որեւէ տեղի մանրամասն նկարագրութիւն։*

ՏԵՂԱԴԻՐՔ, *Նշուած կառոյցի գտնուելու վայրը։*

ՏԵՂԱՁԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Աստղաբ.) *Մի աստղի կմ մոլորակի դիրքի զանազանութիւնը։*

ՏԵՂԱԼԻ, ած. *Տեղով՝ անձրեւով լի։*

ՏԵՂԱԽԱԽՏ, ած. *Տեղից խախտուած։*

ՏԵՂԱԾՈՒ, ած. *Անձրեւաբեր։*

ՏԵՂԱԿԱԼ, ած. *Տեղ բռնող, մի տեղում զետեղուած։ Անձ, որ երկրի պետի անունից կառավարում է որոշ գաւառ կմ քաղաք։*

ՏԵՂԱԿԱԼԱԿԱՆ, ած. *Տեղակալին յատուկ։*

ՏԵՂԱԿԱԼԵԼ, բ. *Մէկին փոխարինել իբրեւ տեղակալ։*

ՏԵՂԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Տեղակալ լինելը։*

ՏԵՂԱԿԱՆ, ած. *Ինչ որ յատուկ է մի տեղի։ Որոշ մի տեղի վերաբերեալ։*

ՏԵՂԱԿԻ, մկ. *Տեղը տեղին։*

ՏԵՂԱԿԻՑ, ած. գ. *Միեւնոյն տեղից։*

ՏԵՂԱԿԻՆ, ած. *Գեղեցկադէմ, սիրուն։*

ՏԵՂԱՀԱՆ, ած. *Տեղից հանած։*

ՏԵՂԱՆՔ, յոգն. գ. *Տեղեր, տեղուանք։*

ՏԵՂԱՇԱՐԺ, ած. *Տեղից շարժուած։*

ՏԵՂԱՇԱՐԺ, Տ. *Շոգեշարժ։*

ՏԵՂԱՇԱՐԺԵԼ, բ. *Տեղիցը շարժել։*

ՏԵՂԱՉԱՐՄԱՒ, գ. *Անկողնի սաւան, չարսաւ։*

ՏԵՂԱՊԱՀ, գ. *Տեղակալ։ Թագաւորի կմ նրա իշխանութեան ներկայացուցիչ։*

ՏԵՂԱՊԱՀԱԿԱՆ, Տ. *Տեղակալական։*

ՏԵՂԱՍԷՐ, ած. *Իր տեղը սիրող։*

ՏԵՂԱՏԱՐԱՓ, ած. *Յորդութեամբ երկնքից տեղացող։*

ՏԵՂԱՏՈՒ, ած. գ. *Տեղ տուող։*

ՏԵՂԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տեղի տալը։*

ՏԵՂԱՑ ԱՆԵԼ, բ. *Կատարել։*

ՏԵՂԱՑԻ, ած. գ. *Մի որոշ տեղի բնակիչ։*

ՏԵՂԱՑԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տեղացի լինելը։*

ՏԵՂԱՑՈՅՑ, ած. *Տեղ ցոյց տուող:*
ՏԵՂԱՑՈՒ, ած. գ. *Առաջին կնոջ մահից յետոյ նրա տեղն եկող երկրորդ կինը:*
ՏԵՂԱԻՈՐ, ած. *Մի տեղի վերաբերեալ, տեղական:*
ՏԵՂԱԻՈՐԵԼ, բ. *Իրերը իրենց տեղերում կարգի դնել: Սեղմելով մի տեղ ամփոփել:* Նման. *Մէկին մի պաշտօնի կմ գործի դնել: Դրամը դնել մի գործում:*
ՏԵՂԱԻՈՐՈՒՄ, գ. *Տեղաւորելը, տեղաւորուելը:*
ՏԵՂԱՓՈԽ, ած. *Տեղը փոխող:*
ՏԵՂԱՓՈԽԵԼ, բ. *Տեղը փոխել:*
ՏԵՂԱՓՈԽԵԼԱԿԱՆ, ած. *Տեղափոխելու, տեղից տեղ փոխադրուելու:*
ՏԵՂԱՓՈԽԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարելի է կմ պէտք է տեղափոխել:*
ՏԵՂԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տեղափոխելը:*
ՏԵՂԵԱԿ, ած. *Լաւ տեղեկութիւն ունեցող, գործին կմ հանգամանքներին լաւ ծանօթ:* Հկր. *Անտեղեակ:*
ՏԵՂԵԿԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ տեղեակ:*
ՏԵՂԵԿԱԳԻՐ, գ. *Գրուածք, որ պարունակում է տեղեկութիւններ մի գործի կմ մի հաստատութեան մասին: Գրաւոր զեկուցում: Ստորոդրեալ մարմնի պարբերական հաշուետուութիւն իր գործառնութիւնների մասին:*
ՏԵՂԵԿԱԳՐԵԼ, բ. *Տեղեկութիւն գրել:*
ՏԵՂԵԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տեղեկագրելը, գրաւոր տեղեկութիւն հաղորդելը:*
ՏԵՂԵԿԱԳԻՐՔ, գ. *Տեղեկագրութեան գիրք:*
ՏԵՂԵԿԱՆԱԼ, բ. *Տեղեակ դառնալ, ծանօթանալ: Հմտանալ:*
ՏԵՂԵԿԱՆՔ, գ. *Տեղեկութիւն մի որոշ բանի մասին:*
ՏԵՂԵԿԱՏՈՒ, ած. *Տեղեկութիւններ՝ տեղեկանքներ տուող:*
ՏԵՂԵԿԱՏՈՒԱՅՆԱՑՈՒՄ, գ. *Տեղեկատուային դառնալը:*
ՏԵՂԵԿԱՐԱՆ, գ. *Սենեակ կմ բաժանմունք շինութեան մէջ, որտեղ տեղեկանքներ են տալիս:*
ՏԵՂԵԿԻԿ, գ. *Մի փոքրիկ տեղ, տեղիկ:*
ՏԵՂԵԿՈՅԹ, *Պահպանման ու հաղորդման նիւթ հանդիսացող տեղեկութիւններ:*
ՏԵՂԵԿՈՒԹԱՑՈՒՄ, *Տեղեկոյթով հագեցում՝ տոգորում:*
ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տեղեակ լինելը, գիտակ լինելը: Ծանօթութիւն: Գիտելիք:*
ՏԵՂԵԿՈՒՂԻ, գ. *Տեղեկութեան ուղի:*
ՏԵՂԻ, գ. Տ. *Տեղ:*
ՏԵՂԻԿ, գ. *Փոքրիկ տեղ:*
ՏԵՂԻՔ, գ. *Հիմք, պատճառ:* (Ճարտաս.) *Ընդհանուր տեղեր:*
ՏԵՂԱՀԱՐ, ած. *Մինչեւ գետինը հասնող:*
ՏԵՂՆԻՏԵՂԸ, մկ. *Մանրամասն, ճշտիւ:*
ՏԵՂՈՐՈՇԻՉ, գ. *Տեղը որոշող, տեղը գտնող:*
ՏԵՂՈՅՏԵՂ, մկ. *Անմիջապէս:*
ՏԵՂՈՒՑ ԱՆԵԼ, բ. *Տեղաւորել:*
ՏԵՂՊԻՆԴ, մկ. *Անվրդով, հաստատ:*
ՏԵՂՎԱՆՔ, գ. *Տեղեր:*
ՏԵՂՈՒԱՏԵՂ, մկ. *Տեղին:*
ՏԵՂՓՈԽ, գ. *Տեղը փոխելը:*
ՏԵՆԴԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բժշկականութեան մի մասը:*
ՏԵՆԴԱԲԵՐ, ած. *Տենդ բերող, տենդ առաջացնող:*
ՏԵՆԴԱԳԻՆ, ած. *Տենդով բռնուածի նման:*
ՏԵՆԴԱԼԻՐ, ած. *Տենդով լցուած, տենդագին:*
ՏԵՆԴԱԽՏ, գ. *Տենդի հիւանդութիւնը:*
ՏԵՆԴԱՀԱՐ, ած. *Տենդից զարկուած:*
ՏԵՆԴԱՅԻՆ, ած. *Տենդին յատուկ:* Փոխ. *Տագնապալից:*
ՏԵՆԴԱՑՈՅՑ, ած. *Տենդից բռնուած:*
ՏԵՆԴԱՑՈՂՔ, ած. *Տենդագին ցոլք ունեցող:*
ՏԵՆԴԵՐ, գ. (Երկաթ.) *Երկաթուղու շոգեշարժ մեքենային անմիջապէս կցը-*

ուած մետաղեայ վազոն:
ՏԵՆԴՈՏ, ած. *Որտեղ տենդ յաճախ է պատահում:*
ՏԵՆԴՈՏԵԼ, բ. *Տենդով բռնուել:*
ՏԵՆԴՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տենդոտ լինելը:*
ՏԵՆԴՕՐԷՆ, մկ. *Տենդային կերպով:*
ՏԵՆՆԻՍ, Տ. գ. *Ընդհանրացած խաղ, որ խաղում են դաշտում երկու բանակի բաժանուած:*
ՏԵՆՉ, գ. *Սաստիկ փափագ մի բանի:*
ՏԵՆՉԱԼ, բ. *Սաստիկ փափագել:*
ՏԵՆՉԱԼԻ, ած. *Որին տենչում են, փափագելի: Տենչանք արտայայտող:*
ՏԵՆՉԱԿԱՆ, ած. *Տենչանք արտայայտող: Փափագելի:*
ՏԵՆՉԱՀԱՍԱԿ, ած. *Տենչալի հասակ ունեցող:*
ՏԵՆՉԱՆՔ, գ. *Տենչալը, մեծ փափագ:*
ՏԵՆՉՈՂԱԲԱՐ, մկ. *Տենչալով:*
ՏԵՌ, գ. *Մարմնի մորթ, մաշկ:*
ՏԵՌ, գ. *Փոքրիկ ձայնով արձակուած գազ:*
ՏԵՌԱՁԵՐԾ, ած. գ. *Կողոպտիչ, աւարիչ. աւազակ:*
ՏԵՌԱՁԵՐԾԵԼ, բ. *Տեռազերծ անել:*
ՏԵՌԱՁԵՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տեռազերծելը, կողոպտելը:*
ՏԵՌԱԿԱԼ, գ. *Կանանց գլխի զարդ:*
ՏԵՌԱԿԱՊԻԿ, գ. (Կենդ.) *Կապիկների տեսակ:*
ՏԵՌԱՏԵՍ, ած. գ. *Տեռատեսութեամբ հիւանդ (կին):*
ՏԵՌԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ախտաբ.) *Կանացի հիւանդութիւն:*
ՏԵՌԵԼ, բ. *Մորթը մաշկել:*
ՏԵՍ, արմ. *Տեսանել'ի,* գ. *Տեսնելը: Տեսութիւն:*
ՏԵՍԱԱՊԱՑՈՅՑ, գ. *Ապացոյցի արժէք ունեցող տեսանիւթ:*
ՏԵՍԱԲԱԺԻՆ, գ. *Տեսանիւթերի հատուած:*
ՏԵՍԱԲԱՆ, ած. գ. *Տեսաբանութեան մասնագէտ:*
ՏԵՍԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. *Տեսողութեան՝ տեսնելու յատուկ:*
ՏԵՍԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բնագիտութեան մի մասը:*
ՏԵՍԱԲԱՆՕՐԷՆ, մկ. *Տեսաբանութեան օրէնքով:*
ՏԵՍԱԳԷՏ, Տ. *Տեսաբան:*
ՏԵՍԱԴԱՇՏ, գ. *Տարածութիւն, որ մարդ կարող է ընդգրկել տեսողութեամբ:* Փոխ. *Քննութեան կմ ուսումնասիրութեան գաւառ:*
ՏԵՍԱԴԻՏԱՐԿՈՒՄ, գ. *Տեսակապի միջոցներով դիտարկում:*
ՏԵՍԱԴԻՏՈՒՄ, գ. *Դիտում տեսակապի միջոցներով:*
ՏԵՍԱԽՑԻԿԱՊԱՏԵԼ, բ. *Տարբեր տեղերում տեղադրել բազմաթիւ տեսախցիկներ:*
ՏԵՍԱԾԻՐ, *Տեսանելի տարածութիւն:*
ՏԵՍԱԿ, գ. *Արտաքին տեսք: Առանձին յատկութիւն: Ճաշի՝ ընթրիքի ժամանակ ամէն մի կերակուր:*
ՏԵՍԱԿԱՆԱՊԷՍ, Տ. *Տեսականօրէն:*
ՏԵՍԱԿԱՆԵԼ, բ. *Տեսանելի դարձնել:*
ՏԵՍԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տեսական՝ տեսանելի լինելը:*
ՏԵՍԱԿԱՊ, գ. *Տեսասարքերի միջոցով ստեղծուող կապ:*
ՏԵՍԱԿԱՐԱՐ, ած. *Տեսակ ձեւացնող՝ կազմող:*
ՏԵՍԱԿԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տեսակարար լինելը:*
ՏԵՍԱԿԷՏ, գ. *Այն կէտը, որտեղից տեսնում են առարկան:*
ՏԵՍԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տեսք, կերպարանք:*
ՏԵՍԱԿՑԵԼ, բ. *Մէկի հետ տեսնուել:*
ՏԵՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մէկի հետ տեսնուելը մի գործի համար:*
ՏԵՍԱՀՍԿԵԼ, բ. *Տեսանկարող սարքերով հսկել:*
ՏԵՍԱՁԱՅՆԱՅԻՆ, ած. .... *Տեսագրում եւ*

ձայնագրում ապահովող:

ՏԵՍԱՆԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարելի է տեսնել:*

ՏԵՍԱՆԵԼԻԱՑՈՒՄ, *Ներկայացում տեսողական ընկալման համար յարմար տեսքով:*

ՏԵՍԱՆԵԼ(Ի)ՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տեսանելի լինելը:*

ՏԵՍԱՆԵԼԻՔ, գ. *Հինգ զգայարաններից մէկը:*

ՏԵՍԱՆԿԱՐ, գ. *Տեսանկարահանող սարքի արձանագրած պատկերը՝ նկարը:*

ՏԵՍԱՆԿԱՐԱՀԱՆԵԼ, բ. *Տեսախցիկով նկարահանել:*

ՏԵՍԱՇԱՐԺ, գ. *Տեսանելի շարժումը:*

ՏԵՍԱՌԻՂԵՐՁ, գ. *Տեսակապով տարածուող ուղերձ:*

ՏԵՍԱՍԷՐ, ած. գ. *Տեսնել սիրող: Տեսարաններ սիրող:*

ՏԵՍԱՍԿԱՒԱՌԱԿ, գ. *Տեսագրութիւնը վերարտադրող սկաւառակ:*

ՏԵՍԱՏԱՐԲԵՐԱԿ, գ. *Տեսագրուած՝ տեսանկարուած տարբերակ:*

ՏԵՍԱՐԱՆ, գ. *Որտեղ կարելի է տեսնել մի հետաքրքրական բան, թատրոն, կրկէս եւն: Բնութեան կմ կեանքի պատկեր:* (Թատր.) *Գործողութեան մի մասը:*

ՏԵՍԱՐԱՆԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Տեսարանագրութեան յատուկ, վերաբերեալ:*

ՏԵՍԱՐԱՆԱԿԱՆ, ած. *Տեսարանին յատուկ:*

ՏԵՍԱՐԱՆԱՍԷՐ, ած. *Տեսարաններ՝ հանդէսներ սիրող:*

ՏԵՍԱՐԱՆԱՑՈՅՑ, գ. *Տեսարանների նկար շատ մեծ դրութեամբ:*

ՏԱՍԱՒՈՐ, ած. *Տեսք ունեցող:*

ՏԵՍԱՒՈՐԻՉ, ած. *Տեսաւորող, կերպարանող:*

ՏԵՍԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տեսնելու կարողութիւն:*

ՏԵՍԱՔՆՆԱԿԱՆ, ած. *Տեսական եւ քննական:*

ՏԵՍԻԼ, գ. *Ինչ որ մենք առարկայի վրայ տեսնում ենք, տեսք:*

ՏԵՍԻԼԱՅԻՆ, ած. *Որպէս տեսիլ:*

ՏԵՍԻԼԱՊԱՏՈՒՄ, գ. *Տեսիլային՝ աննիւթական, աներեւոյթ, երեւութական պատում:*

ՏԵՍԻԼՔ, գ. (Կրօն.) *Աստծու կողմից ուղարկուած երազ կմ աչքի երեւոյթ:* (Մնոտ.) *Հոգեվարք հիւանդի ինքնամոռացութեան վիճակում հաճելի երազ:*

ՏԵՍԼԱԿԱՆ, ած. *Տեսակական:*

ՏԵՍԼԱԿԱՆ, *Պատկերացում:*

ՏԵՍԼԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Իդէալիզմ, Իդէալիստ:*

ՏԵՍԼԱՐԱՆ, գ. *Ամփիթատրոն:*

ՏԵՍԼԱՐԱՆԱՁԵՒ, ած. *Տեսլարանի՝ ամփիթատրոնի ձեւ ունեցող:*

ՏԵՍՆԱԼ, Տ. *Տեսնել:*

ՏԵՍՆԵԼ, բ. *Տեսողութեան գործարանով առարկայի պատկերն ստանալ: Նկատել, Փորձել, Հասկանալ, Դիտել, Տեսակցութիւն ունենալ: Հոգալ, խնամել: Ներկայ լինել: Բաւական լինել:*

ՏԵՍՆԵԼԻՔ, ած. *Ինչ որ պէտք է կմ արժանի է տեսնել:*

ՏԵՍՈՂԱԿԱՆ, ած. *Տեսնելու յատուկ, վերաբերեալ:*

ՏԵՍՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տեսողական լինելը:*

ՏԵՍՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տեսնելու կարողութիւն, տեսնելիքի զգայարանք:*

ՏԵՍՈՎԻ, մկ. *Միայն տեսնելով:*

ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Աչքով տեսնելը, տեսնելու կարողութիւն:*

ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուսմունք:*

ՏԵՍՈՒՉ, ած. գ. *Տեսնող, դիտող: Վարիչ:*

ՏԵՍՈՒՏ, ած. *Աչքը լաւ տեսնող:*

ՏԵՍՉԱԿԱՆ, ած. *Տեսչին յատուկ:*

ՏԵՍՉԱՆՈՑ, գ. *Տեսչի առանձնասենեակը հիմնարկի մէջ:*

ՏԵՍՉԱՑՈՒ, ած. *Տեսուչ լինելու յար-*

մար։
ՏԵՄՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տեսուչ լինելը։*
ՏԵՍՉՈՒՀԻ, գ. *Տեսուչ իգական սեռի։*
ՏԵՍՔ, գ. *Այն տպաւորութիւնը, որ ստանում ենք առարկային նայելուց։ Գեղեցիկ արտաքին։*
ՏԵՍՔԵԼ, բ. (Մնոտ.) *Տեսիլք տեսնել։*
ՏԵՍՕՔ, ած. *Տեսքով, գեղեցիկ արտաքինով։*
ՏԵՏՐ,
ՏԵՏՐԱԿ, գ. *Քառածալ թերթ։ Բարակ գիրք ։ Ընդարձակ հրատարակութեան ամէն մի մասը։*
ՏԵՏՐԻԿ, գ. *Փոքր տետր։*
ՏԵՐԵՒ, գ. *Բարձրագոյն բոյսերի՝ ծառերի գործարանների մի մասը։* փոխ. *Ծերացած հասակի գրական ստեղծագործութիւն։*
ՏԵՐԵՒԱԲԵՐ, ած. *Տերեւ բերող։*
ՏԵՐԵՒԱԲՈՒՆ, գ. *Տերեւի կոթուն։*
ՏԵՐԵՒԱԶԱՐԴ, ած. *Տերեւներով զարդարուած։*
ՏԵՐԵՒԱԶՈՒՐԿ, ած. *Տերեւներից զրկըուած։*
ՏԵՐԵՒԱԹԱՓ, ած. *Տերեւները թափուած։*
ՏԵՐԵՒԱԼԻ(Ր) / **ՏԵՐԵՒԱԼԻՑ** } ած. *Տերեւներով լցուած։*
ՏԵՐԵՒԱԽԻՏ, ած. *Խիտ տերեւներ ունեցող, սաղարթախիտ։*
ՏԵՐԻԱԿԱԼԵԼ, բ. *Տերեւ բռնել, տերեւ արձակել։*
ՏԵՐԵՒԱԿԱՂԱՄԲ, գ. (Բուս.) *Արուեստական մշակութեամբ ստացուած կաղամբի մի տեսակ։*
ՏԵՐԵՒԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տերեւների դասաւորութիւն ճիւղերի վրայ։*
ՏԵՐԵՒԱԿԵՐՊ, ած. մկ. *Տերեւի կերպ, տերեւի նման։*
ՏԵՐԵՒԱԿՈՅՏ, գ. *Տերեւների կոյտ։*
ՏԵՐԵՒԱՁԵՒ, ած. *Տերեւի ձեւ ունեցող, տերեւակերպ։*
ՏԵՐԵՒԱՄԲԱՐ, ած. *Որտեղ տերեւների ամբարանոց է։*
ՏԱՐԵՒԱՄԵՐԿ, ած. *Տերեւներից մերկացած։*
ՏԵՐԵՒԱՄԻՋԱՏՆԵՐ, գ. (Կենդ.) *Միջատների ցեղ։*
ՏԵՐԵՒԱՄԼՈՒԿՆԵՐ, յոգն. գ. (Կենդ.) *Մլուկների կարգին պատկանող ցեղ։*
ՏԵՐԵՒԱՅԻՆ, ած. *Տերեւին յատուկ։*
ՏԵՐԵՒԱՇԱՂ, գ. *Թափուած տերեւներ։*
ՏԵՐԵՒԱՇԱՏ, ած. *Շատ տերեւ ունեցող։*
ՏԵՐԵՒԱՇԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տերեւաշատ լինելը։*
ՏԵՐԵՒԱՇԱՐԺ, ած. *Տերեւներ շարժող։*
ՏԵՐԵՒԱՋԻՂ, գ. (Բուս.) *Տերեւի մէջ նկատուող թելանման ջիղը։*
ՏԵՐԵՒԱՍԱՂԱՐԹ, ած. *Սաղարթախիտ։*
ՏԵՐԵՒԱՎԱՐԴ, գ. (Բուս.) *Աստղաձեւ խիտ շարուած տերեւներ։*
ՏԵՐԵՒԱՏ, ած. *Տերեւազուրկ, անտերեւ։*
ՏԵՐԵՒԱՒՈՐ, ած. *Տերեւ ունեցող։*
ՏԵՐԵՒԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տերեւաւոր լինելը։*
ՏԵՐԵՒԱՔԱՆԴԱԿ, ած. *Որի վրայ տերեւաձեւ քանդակներ կան։*
ՏԵՐԵՒԱՔԱՐ, գ. *Բրածոյ քարացած տերեւ։*
ՏԵՐԵՒԱՔԻԹ, ած. *Տերեւից կմ տերեւի նման քիթ ունեցող։*
ՏԵՐԵՒԵԼ, բ. *Տերեւ արձակել։*
ՏԵՐԵՒԷ, ած. *Տերեւներից կազմուած, սարքուած, պատրաստուած։*
ՏԵՐԵՒԹԱՓ, գ. *Տարուայ այն ժամանակը, երբ ծառերի տերեւներն սկսում են թափուել։*
ՏԵՐԵՒԻԿ, գ. *Փոքր տերեւ։*
ՏԵՐԵՒՈՒՄ, գ. *Տերեւելը։*
ՏԵՐԵՓՈՒԿ, գ. (Բուս.) *Զամբիւղաւորների կարգին պատկանող խաղողակաձեւ ծաղկով բոյս։*

ՏԵՐՄԻՏ, գ. (Քիմ. տեխն.) *Խառնուրդ փոշենման ալյումինի եւ մի քանի մետաղների թթուուկների։*

ՏԵՐՆՏԱՍ, գ. *Տեառնընդառաջի եկեղեցական տօնը։*

ՏԵՐՓՈՒ, գ. *Խարտոցի մի տեսակ։*

ՏԵԻ, գ. *Կաղնու տերեւներ։*

ՏԵԻԱԿ
ՏԵԻԱԿԱՆ } ած. *Երկար ժամանակ տեւող։* Հկր. *Ժամանակաւոր, անցողական։*

ՏԵԻԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տեւական լինելը։*

ՏԵԻԵԼ, բ. *Շարունակել լինել, շարունակուել։ Տոկալ, դիմանալ։*

ՏԵԻՈՂ, *Ինչ որ տեւում է։ Դիմացկուն։*

ՏԵԻՈՂԱԿԱՆ, Տ. *Տեւական։*

ՏԵԻՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տեւելը։*

ՏԵԻՏՈՆ, գ. *Գերմանական մի հին ցեղ։*

ՏԵԻՏՈՆԱԿԱՆ, ած. *Տեւտոններին յատուկ։*

ՏԵՓՐԵԼ, բ. *Տեփրի մէջ հացահատիկ ածելով ու տեփուրը զանազան կերպ շարժելով՝ հացահատիկից աղբը ջոկել, խստակել։*

ՏԵՓՐԻՉ, գ. *Տեփրելու գործիք։*

ՏԶԱԹԵԻԵԼ, բ. *Հաւերի եւ ընդհանրապէս թռչունների՝ ցրտից կմ հիւանդութիւնից թեւերը կախել, կուչ գալ։*

ՏԶԱԼ, բ. *Տզզալ։ Շարունակ հիւանդանալ։*

ՏԶԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Տզանալ՝ի.* նոյն նշ.։

ՏԶԵԼ, բ. *Մի անգամ տիզ արձակել, տռել։*

ՏԶԵՐԷՆ, գ. *Ծածկալեզուի տեսակ։*

ՏԶԶԱԼ, բ. *Տը՛զզ ձայն հանել։ Լալկան երեխաների լալ։*

ՏԶԶԱՆ, ած. *Տզզացող։*

ՏԶԶՈՑ, գ. *Տզզալու ձայնը։*

ՏԶԿԱԹԱՆ, Տ. *Ժաժիկ։*

ՏԶԿԱՀԱՏ, գ. *Տիզկանեփայտի սերմը։*

ՏԶԿԵՑՆԵԼ, բ. *Հեղուկի մէջ խխում անել, խխմեցնել։*

ՏԶԿՈՒԿ, ած. *Տզկուած։*

ՏԶՄԱՆ, ած. *Աhագին մեծութեան, վիթխարի։*

ՏԶՈՏ, ած. *Վրան տզեր կպած։*

ՏԶՈՏԵԼ, բ. *Վրան տիզ կպչել։*

ՏԶՈՒՂ, ած. *Չմեծացող։*

ՏԶՎԶԱԼ, բ. *Տզզալ, տզտզալ։*

ՏԶՎԶԱՆ, ած. *Տզվզացող։*

ՏԶՎԶՈՑ, գ. *Տզվզալը։*

ՏԶՏԱՆ, ած. *Յաճախ տզտող։*

ՏԶՏԸԶ, գ. *Գզրարի աղեղ։* ած. *Մազերը շատ տակից խուզած։*

ՏԶՏԶԱԼ, բ. *Տզզալ, բզզալ։*

ՏԶՏԶՈՑ, գ. *Տզտզալը։*

ՏԶՏԶՈՒՔ, գ. *Տզտզոց, մրթմրթոց։*

ՏԶՐԿԱՁԵՒ, ած. մկ. *Տզրուկի ձեւ ունեցող։*

ՏԶՐԿՕՐԷՆ, մկ. *Տզրուկի պէս։*

ՏԶՐՈՒԿ, գ. (Կենդ.) *Օղակաւոր որդ տզրուկների կարգից։* Փոխ. *Վաշխառու։*

ՏԶՐՈՒԿԱԲՈՅԾ, ած. *Նա որ ջրերի աւազաններում արհեստական կերպով տզրուկներ է բազմացնում։*

ՏԶՐՈՒԿԱԲՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արհեստական կերպով տզրուկներ բազմացնելը։*

ՏԶՐՈՒԿԽՈՏ, գ. (Բուս.) *Գարնանածաղիկների կարգին պատկանող խոտեղէն ուտալից բոյսեր։*

ՏԷԳ, գ. *Նիզակ, գեղարդ։*

ՏԷԳԸՆԿԷՑ, ած. գ. *Տէգ ձգող, ճարտարութեամբ տէգ արձակող։*

ՏԷԳԸՆԿԷՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տէգընկէց լինելը, տէգ արձակելը։*

ՏԷԶ, *Տզզան։*

ՏԷՆ, ած. *Փոքր ինչ խոնաւ։*

ՏԷՆՈՏ, ած. *Քիչ խոնաւ։*

ՏԷՆՈՐ, Տ. *Տենոր։*

ՏԷՐ, գ. *Մի երկրի միահեծան իշխանաւոր, թագաւոր։* Հկր. *Հպատակ, ծառայ։ Նախարարական տան աւագ անձը։ Նա որ ստրուկներ ունի։* Հկր. *Ստրուկ։ Նա, որ ունի որեւէ առեւտրական կամ ար-*

դիւնաբերական հիմնարկ: Հկռ. Բանուոր: Նա, որ ունի որեւէ գոյք: Անձնիշխան: (Եկեղ.) *Հայր աստուած: Յարգական կոչում բարձրաստիճան կմ շատ յարգելի անձի:*

ՏԷՐԱԹԱՂ, Տ. *Տիրամեռ:*

ՏԷՐԷ(Յ)ՏԷՐ ԱՆԵԼ, բ. *Իւրաքանչիւր իր տիրոջը յանձնել:*

ՏԷՐՀԱՅՐ, գ. (Եկեղ.) *Յարգական անուն, որով կոչում են քահանային:*

ՏԷՐՈՂՈՐՄԵԱ, Տ. *Համրիչ:*

ՏԷՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Իշխանութիւն, թագաւորութիւն: Երկիր: Նախարարական պատիւ եւ կալուած:*

ՏԷՐՈՒՆԱԿԱՆ, (Կրօն.) ած. *Տէրաստծուն յատուկ, Տէր-Քրիստոսին յատուկ:*

ՏԷՐՈՒՆԱՎԱՅԵԼ, ած. *Տէրաստծուն վայել:*

ՏԷՐՈՒՆԵԱՆ, Տ. *Տէրունական:*

ՏԷՐՈՒՆԻ, ած. (Կրօն.) *Տէրունական, աստուածային: Տէրունական տօներ:*

ՏԷՐՏԷՐ, գ. (Եկեղ.) *Քահանայ, երէց:*

ՏԷՐՏԷՐ, գ. *Անորոշ տեսակի թռչող բրդոտ բոյս:*

ՏԷՐՏԷՐԱԿԻՆ, գ. *Տէրտէրի կինը, իրիցկին:*

ՏԷՐՏԷՐԵՆՔ, յոգն. *Տէրտէրի ընտանիքը:*

ՏԷՐՏԷՐ(Ա)ՑՈՒ, ած. գ. *Տէրտէր լինելու յարմար:*

ՏԷՐՏԷՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տէրտէր լինելը:*

ՏԷՐ-ՏԻՐԱԿԱՆ, գ. *Տէր, տիրութիւն անող, պաշտպան:*

ՏՐ՜Զ, ՏՐ՜ԶԶ, միջ. *Այն հնչիւնը, որ լսւում է ճանճի՝ մոծակի՝ մեղուի թռած ժամանակ:*

ՏՐ՜ՌՌ, միջ. *Փուք արձակելու ձայն:*

ՏՐՔ, միջ. *Հիւանդի արձակած ընդհատ-ընդհատ հեծիւնը:*

ՏԺ, *Բացասական մասնիկ:*

ՏԺԳԻՆ, ած. *Յած գնանի:*

ՏԺԳՈՅՆ, Տ. *Դժգոյն:*

ՏԺԳՈՒՆԵԿ, ած. *Փոքր ինչ տժգոյն՝ գոյնը նետած:*

ՏԺԺԱԼ, բ. *Ականջում դժժոց լսուել:*

ՏԺԺԱՆ, ած. *Տժժացող: Սաստիկ տաք:*

ՏԺԺԻ ՏԱԼ, բ. *Խորովել:*

ՏԺԺՈՑ, գ. *Տժժալու ձայնը:*

ՏԺԻՎԺԻ, Տ. *Տժվժիկ:*

ՏԺՎԺԻԿ, գ. Տ. *Խարխզի: Ոչխարի կմ տաւարի թոքերից պատրաստած կերակուր:*

ՏԺՎԺՈՑ, գ. *Տժվժալու ձայնը:*

ՏԺՏԺԱԼ, բ. *Տժվժալ:*

ՏԺՏԺԱՆ, ած. *Տժտժացող:*

ՏԻ, *Կրճատուած ձեւ պիտի՛ի:*

ՏԻԱՐ, ՏԻԱՐՔ, Տ. *Տեար, տեարք:*

ՏԻԳԱԲԵԿ, ած. *Տէգով բեկուած:*

ՏԻԳԱՀԱՐԵԼ, բ. *Տիգահար անել, տէգով զարնել:*

ՏԻԳԱԻՈՐ, ած. գ. *Տէգ ունեցող:*

ՏԻԳՐԻՍ, գ. *Առասպելական ահագին գիշատիչ գազան:*

ՏԻԵԶՐ, **ՏԻԵԶԵՐ** } Տ. *Տիեզերք:*

ՏԻԵԶԵՐԱԲԱՂՁ, ած. *Ամբողջ աշխարհին բաղձալի, ամենքին ցանկալի:*

ՏԻԵԶԵՐԱԲԱՆ, ած. գ. *Տիեզերաբանութեան հմուտ՝ մասնագէտ:*

ՏԻԵԶԵՐԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. *Տիեզերաբանութեան յատուկ:*

ՏԻԵԶԵՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գիտութիւն ընդհանուր օրէնքների, որոնցով կառավարւում է տիեզերքը:*

ՏԻԵԶԵՐԱԲՆԱԿ, ած. *Աշխարհաբնակ:*

ՏԻԵԶԵՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Տիեզերագրութիւն:*

ՏԻԵԶԵՐԱԳՆԱՑ, ած. *Բոլոր աշխարհը գնացող՝ տարածուող: Անցրպետից անդին անցած:*

ՏԻԵԶԵՐԱԳՈՉ, գ. *Ամբողջ աշխարհում գոչող՝ հնչող:*

ՏԻԵԶԵՐԱԳՈՒՄԱՐ, ած. *Ամբողջ աշխարհից գումարուած:*

ՏԻԵԶԵՐԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Տիեզերագրու-*

թեան յատուկ:
ՏԻԵԶԵՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Նկարագրութիւն տիեզերքի:*
ՏԻԵԶԵՐԱԴԱՏ, ած. *Համաշխարհի դատին վերաբերեալ:*
ՏԻԵԶԵՐԱԴԱՒ, ած. *Ամբողջ աշխարհին դաւաճանող:*
ՏԻԵԶԵՐԱԸՆԿԱԼՈՒՄ, գ. *Տիեզերքի ընկալումը:*
ՏԻԵԶԵՐԱԺՈՂՈՎ, ած. *Որտեղ ժողովուած են ամբողջ աշխարհից:*
ՏԻԵԶԵՐԱԽՈՒՄԲ, Տ. *Տիեզերագումար, տիեզերաժողով:*
ՏԻԵԶԵՐԱԽՕՍ, ած. *Ամբողջ աշխարհի հետ խօսող:*
ՏԻԵԶԵՐԱԾԱԳ, ած. *Ամբողջ աշխարհին լոյս ծագող:*
ՏԻԵԶԵՐԱԾԱՒԱԼ, ած. *Ամբողջ աշխարհում՝ ամէն տեղ ծաւալուած:*
ՏԻԵԶԵՐԱԿԱԼ, ած. *Ամբողջ աշխարհը գրաւող:*
ՏԻԵԶԵՐԱԿԱԼԵԼ, բ. *Ամբողջ աշխարհը գրաւել:*
ՏԻԵԶԵՐԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տիեզերակալ լինելը:*
ՏԻԵԶԵՐԱԿԱՆ, ած. *Ամբողջ տիեզերքին յատուկ: Ամբողջ աշխարհին յատուկ:*
ՏԻԵԶԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տիեզերական լինելը:*
ՏԻԵԶԵՐԱԿԵՆՏՐՈՆ, ած. *Տիեզերքի կենտրոն (եղող):*
ՏԻԵԶԵՐԱԿՈԾ, ած. *Ում կոծում է ամբողջ աշխարհը:*
ՏԻԵԶԵՐԱԿՈՉ, ած. *Ամբողջ աշխարհը կոչող:*
ՏԻԵԶԵՐԱԿՈՐԾԱՆ, ած. *Աշխարհ կործանող, աշխարհաւեր:*
ՏԻԵԶԵՐԱՀԱՄԲԱՒ, ած. *Որի համբաւը տարածուած է ամբողջ աշխարհում, տիեզերահռչակ:*
ՏԻԵԶԵՐԱՀԱՆԴԷՍ, Տ. *Աշխարհահանդէս:*
ՏԻԵԶԵՐԱՀԱՒԱՔ, Տ. *Տիեզերաժողով:*
ՏԻԵԶԵՐԱՀՌՉԱԿ, ած. *Ամբողջ աշխարհում հռչակուած:*
ՏԻԵԶԵՐԱՀՐԱՇ, ած. *Ամբողջ աշխարհի համար սքանչելի:*
ՏԻԵԶԵՐԱՅԻՆ, Տ. *Տիեզերական:*
ՏԻԵԶԵՐԱՊԱՏԻՐ, ած. *Ամբողջ աշխարհը խաբող:*
ՏԻԵԶԵՐԱՊԱՏԿԵՐ, գ. *Տիեզերքի պատկեր:*
ՏԻԵԶԵՐԱՊԱՏՈՒՄ, ած. Տ. *Աշխարհապատում:*
ՏԻԵԶԵՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տիեզերապետ լինելը:*
ՏԻԵԶԵՐԱՍԱՍՏ, ած. *Ամբողջ աշխարհը սաստող:*
ՏԻԵԶԵՐԱՍՈՒՅԶ, ած. *Տիեզերքի մէջ սուզուած:*
ՏԻԵԶԵՐԱՍՓԻ(Ի)Ռ, ած. *Ամբողջ աշխարհում սփռուած:*
ՏԻԵԶԵՐԱՏԱՐԱԾ, ած. *Ամբողջ աշխարհում տարածուած, տիեզերասփիւռ:*
ՏԻԵԶԵՐԱՓԱՅԼ, ած. *Ամբողջ աշխարհում փայլող:*
ՏԻԵԶԵՐԱՓՈՒԼ, գ. *Տիեզերական փուլ:*
ՏԻԵԶԵՐԱՔԱՐՈԶ, ած. *Աշխարհին քարոզող:*
ՏԻԵԶԵՐՔ, գ. *Լայնածաւալ աշխարհ, համօրէն աշխարհ:*
ՏԻԶ, գ. (Կենդ.) *Բաշխերի կարգին պատկանող փոքրիկ միջատ:*
ՏԻԶ, գ. *Ստամոքսի ձայնով գազ:*
ՏԻԶԻՎԱՎԱ, ած. *Չնչին բանից ցաւ զգացող, շուտ լացող:*
ՏԻԼ, գ. *Ջրալի ցեխ:*
ՏԻԿ, գ. *Սկզբնապէս՝ այծ: Այծի, ոչխարի կմ մեծ եղջերաւոր անասունների մորթը:*
ՏԻԿԻՆ, գ. *Թագաւորի կինը: Որեւէ կին:*
ՏԻԿՆԱԽԱՂ, գ. *Երեխաների խաղը տիկնիկներով:*
ՏԻԿՆԱԿԼՈՒՆԾ,

ՏԻԿՆԱԿԼՈՒՆՋ, Տ. *Կլզտրուկ:*

ՏԻԿՆԱՇՈՐ, գ. *Տիկնիկի շորը:*

ՏԻԿՆԻԿ, գ. *Երեխաների խաղալիկ:*

ՏԻԿՆԻԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տիկնիկներ ստեղծելու արհեստ:*

ՏԻԿՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ընդհանրապէս տիկին լինելը, տիկնոջ դիրքը:*

ՏԻԿՆՈՒՆԻ, ած. *Տիկինին յատուկ:*

ՏԻԿՏԵՍԱԿ, ած. *Տկի տեսակ:*

ՏԻՂՄ, գ. Տ. *Ցեխ:* ած. *Տղմոտ:*

ՏԻՂՄԷ, ած. *Տիղմից պատրաստուած:*

ՏԻՄԷՏ, գ. *Սպեղանի, որ դնում են վէրքի վրայ բժշկութեան համար:*

ՏԻՊ, գ. *Կարծր նիւթի վրայ փորագըրուած պատկեր: Պատկեր, նշան, դրոշմ: Գեղարուեստական գրականութեան մէջ՝ անձ, որի մէջ ցայտուն կերպով արտայայտուած են որոշ մտաւոր եւ բարոյական գծեր, որոնք ընդհանուր են մի խումբ մարդկանց մէջ:* (Բնակ. պատմ.) *Խոշոր բաժանմունքներ կենդանական եւ բուսական թագաւորութիւնների մէջ:*

ՏԻՊԱԿԱՆ, *Որեւէ տիպի բնորոշ իւրայատկութիւններով աչքի ընկնող:*

ՏԻՊԱԿԱՆ, ած. *Ինչ որ բնորոշում է տիպը: Բնորոշ:*

ՏԻՊԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տիպական լինելը:*

ՏԻՊԱՐ, գ. *Ինչ որ ծառայում է իբրեւ տիպ:*

ՏԻՏ, Տ. *Ծիծ:*

ՏԻՏ, մկ. *Յանկարծակի:*

ՏԻՏԱՆ, գ. *Հսկայ, վիթխարի հասակով:*

ՏԻՏԱՆ, գ. (Բուս.) *Վայրի քուռաթ:*

ՏԻՏԱՆԻՔ, գ. *Դայեակ, սնուցիչ:*

ՏԻՏԱՆԱԿԱՆ, ած. *Տիտանին յատուկ:*

ՏԻՏԱՆԱՑԻ, **ՏԻՏԱՆԵԱՆ** } ած. *Տիտանների ցեղից:*

ՏԻՏԱՆԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Կարմրաքարերի մի տեսակը:*

ՏԻՏԱՆԵԼ, բ. *Տիտան դառնալ:*

ՏԻՏՂՈՍ, գ. *Վերնագիր, արձանագիր: Պատուի պաշտօնական կոչում: Գիտական կոչում:*

ՏԻՏՂՈՍԱԿԻՐ, **ՏԻՏՂՈՍԱՒՈՐ** } ած. *Տիտղոս կրող, տիտղոս ունեցող:*

ՏԻՏՂՈՍԵԼ, բ. *Տիտղոս դնել մէկին, մէկին տիտղոսով կոչել:*

ՏԻՏՐԱԿ, գ. *Փոքրիկ մեղրահաց:*

ՏԻՐ, ած. մկ. *Խիստ, պինդ: Սաստիկ:*

ՏԻՐ, գ. *Հեթանոս հայերի մի աստծու անունը:*

ՏԻՐ, գ. *Շինութիւն, որի մէջ հրազէնով նշան են առնում թիրախին:*

ՏԻՐԱԲԱՆ, ած. *Ստուգապէս՝ ճշմարիտ խօսող:*

ՏԻՐԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ տէր:*

ՏԻԿՆԱԿԼՈՒՆԾ,

ՏԻՐԱԲՆԱԿ, ած. (Կրօն.) *Որտեղ տէրն է բնակւում:*

ՏԻՐԱԳՈՅՆ, ած. գ. *Գլխաւոր տէր:*

ՏԻՐԱԴԱՒ, ած. *Իր տիրոջը դաւաճանող:*

ՏԻՐԱԴՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տիրադրուժ լինելը:*

ՏԻՐԱԴՐՈՒԺ, ած. *Իր տիրոջը դրժող, տիրոջը անհաւատարիմ:*

ՏԻՐԱԽՆԱՄ, ած. (Կրօն.) *Աստծուց խնամուած:*

ՏԻՐԱԽՕՍ, ած. (Կրօն.) *Տիրոջ՝ Քրիստոսի խօսած:*

ՏԻՐԱԾԻՆ, ած. (Կրօն.) *Տիրոջը՝ Քրիստոսին ծնող:*

ՏԻՐԱԿԱԼԵԼ, բ. *Տիրոջը բռնել: Իշխել:*

ՏԻՐԱԿԱՆ, ած. *Տիրոջ յատուկ, վերաբերեալ:*

ՏԻՐԱԿԱՐԾ, ած. *Տէր կարծուած:*

ՏԻՐԱԿԻՑ, ած. *Մէկի տէրութեան կցորդ:*

ՏԻՐԱԿՈՐՈՅՍ, ած. *Տիրոջը կորցնող՝ կորստի մատնող:*

ՏԻՐԱՀԱՒԱՔ, ած. (Կրօն.) *Տիրոջ՝ Քրիստոսի հաւաքած:*

ՏԻՐԱՀՐԱԻԷՐ, ած. (Կրօն.) *Տիրոջ՝ Աստծու կողմից հրաւիրուած։*
ՏԻՐԱՁԱՅՆ, գ. *Տիրոջ ձայն։*
ՏԻՐԱՁԻՐ, ած. (Կրօն.) *Տիրոջ՝ Աստծու շնորհած։*
ՏԻՐԱՄԱՅՐ, գ. (Կրօն.) *Տիրոջ՝ Քրիստոսի մայրը։*
ՏԻՐԱՄԱՏՆԻՉ, ած. *Իր տիրոջը մատնող։*
ՏԻՐԱՄԵԾԱՐ, ած. (Կրօն.) *Տէրից՝ Աստծուց մեծարուած։*
ՏԻՐԱՄԵՌ, ած. *Որի տէրը մեռել է։*
ՏԻՐԱՆԱԼ, բ. *Տէր դառնալ, տիրապետել։*
ՏԻՐԱՆԵՆԳ, ած. *Իր տիրոջ դէմ։*
ՏԻՐԱՊԱՏԻՒ, ած. (Կրօն.) *Տէրից պատուած, տիրամեծար։*
ՏԻՐԱՊԱՐԳԵՒ, ած. (Կրօն.) *Տէրից պարգեւուած։*
ՏԻՐԱՊԵՏԵԼ, բ. *Տիրանալ մի բանի, իր տէրութիւնը տարածել մի բանի վրայ։*
ՏԻՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տիրապետ՝ տէր լինելը։ Տիրող՝ իշխող դիրք ունենալը։*
ՏԻՐԱՍԷՐ, ած. *Իր տիրոջը սիրող։*
ՏԻՐԱՍԻՐԱԲԱՐ, մկ. *Տիրասէր լինելով։*
ՏԻՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տիրասէր լինելը, տիրոջը սիրելը։*
ՏԻՐԱՍՊԱՆ, ած. *Իր տիրոջը սպանող։*
ՏԻՐԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տիրասպան լինելը։*
ՏԻՐԱՎԱՃԱՌ, ած. (Կրօն.) *Իր տիրոջը (Քրիստոսին) վաճառող։*
ՏԻՐԱՏԵԱՑ, ած. *Իր տիրոջն ատող։*
ՏԻՐԱՏԵՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տիրատեաց լինելը։*
ՏԻՐԱՑՈՒ, գ. (Եկեղ.) *Նա որ պատրաստւում է տէրտէր դառնալու:* Նման. *Յարգական մակդիր։*
ՏԻՐԱՑՈՒԱԿԱՆ, ած. *Տիրացուին յատուկ, վերաբերեալ։*
ՏԻՐԱՒԱՆԴ, ած. (Կրօն.) *Տէրից՝ Աստծուց կմ Քրիստոսից աւանդուած։*
ՏԻՐԱՒՈՐ, ած. *Տէր ունեցող։*
ՏԻՐԱՓԱՌԱԿԱՆ, ած. (Կրօն.) *Տիրոջ՝ Աստծուն փառք բերող։*
ՏԻՐԵԼ, բ. *Իբրեւ տէր իշխել, իշխանութիւն բանեցնել։ Ազդեցութիւնը տարածուած լինել։ Ընդհանրացած՝ տարածուած լինել։ Համակել, Ազդել։*
ՏԻՐԵԼԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տիրելասէր լինելը։*
ՏԻՐՈՂ, ած. *Նա որ տիրում է։*
ՏԻՐՈՂԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ տիրող։*
ՏԻՐՈՅԹ, գ. *Տարածք։ Տիրութիւն։*
ՏԻՐՈՒԹԵՆԱԿԱՆ, ած. *Տէրութեան յատուկ։*
ՏԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տէր լինելը։*
ՏԻՐՈՒՀԻ, գ. *Տէր կին, թագուհի, իշխանուհի, տիկին։*
ՏԻՐՈՒՄ, *Տիրելը։*
ՏԻՐՈՒՆԻ, ած. *Տէր ունեցող։*
ՏԻՒ, գ. *Օրուայ լոյս ժամանակը, ցերեկ։* Հկր. *Գիշեր։*
ՏԻՒԼՊԱՆ, գ. (Բուս.) *Շուշանազգիների կարգին պատկանող բոյս։*
ՏԻՓՏԻԿՈՆ, (Եկեղ.) գ. *Երկիջեան կմ երկծայր ցուցակ։*
ՏԻՖ, գ. Ախտ. *Ընդհանուր անուն մի քանի տեսակ ծանր՝ սրընթաց հիւանդութիւնների՝ բարձր տաքութեամբ։ Սուր վարակիչ հիւանդութիւն։*
ՏԼԵԼ, բ. *Տլով ծածկուել։*
ՏԼՐՓԵԼ, բ. *Չարաչար աշխատել, չարչարուել։*
ՏԼԽԵԼ, բ. *Շատ կակղանալ, լխկել։*
ՏԼՈՆ, գ. *Հոմանի, սեղեխ։*
ՏԼՈՏԵԼ, բ. *Տլով կեղտոտել։*
ՏԼՈՒՉ, գ. *Շատ փոքր փարչ։*
ՏԼՎԼՈՑ, գ. *Տլվլալը։*
ՏԼՓԱ, գ. (Բուս.) *Անորոշ տեսակի բոյս։*
ՏԽԵԼ, բ. *Խփել, զարնել։*
ՏԽԵՂԾ, Հմմտ. *Տկեղտ,* ած. *Պակասաւոր, անկատար, տգեղ։*
ՏԽԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անկատարութիւն, տհասութիւն (հասակի)։*

ՏԽԿԻՆԵՐ, յոգն. գ. (Բուս.) *Աստղածաղիկների դասին պատկանող բոյսերի կարգ:*
ՏԽՃԵԼ, բ. *Սեղմրտել:*
ՏԽՄԱՐ, ած. *Տգէտ, մտքով տհաս:*
ՏԽՄԱՐԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ տխմար:*
ՏԽՄԱՐԱԿԱՆ, ած. *Տխմարին յատուկ:*
ՏԽՄԱՐԱՆԱԼ, բ. *Տխմար դառնալ:*
ՏԽՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տխմար լինելը:*
ՏԽՈՒՐ, ած. մկ. *Ոչ ուրախ: Թշուառ, ցաւալի: Մռայլ, մութ:*
ՏԽՊԱՀԱՄ, ած. *Տխպած:*
ՏԽՐԱԲԵՐ, ած. *Տխրութիւն բերող, տխրեցնող:*
ՏԽՐԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Աւելի տխուր:*
ՏԽՐԱԴԷՄ, ած. մկ. *Տխուր դէմք ունեցող:*
ՏԽՐԱԹԱԽԻԾ, ած. *Տխուր եւ թախծալից:*
ՏԽՐԱԼԻՑ, ած. *Շատ տխուր:*
ՏԽՐԱՁԱՅՆ, ած. մկ. *Տխրալի ձայն ունեցող:*
ՏԽՐԱՅԻՇԱՏԱԿ, ած. *Տխուր յիշատակ թողած:*
ՏԽՐԱՆԱԼ, բ. *Տխուր դառնալ:*
ՏԽՐԱՍԷՐ, ած. *Տխրութիւն կմ տխուր բան սիրող:*
ՏԽՐԱՏԵՍԻԼ, ած. *Տխուր տեսք ունեցող:*
ՏԽՐԵԼ, բ. *Տխուր դառնալ:*
ՏԽՐԵՑՈՒՑԻՉ, ած. *Նա որ տխրեցնում է, տխրեցնող:*
ՏԽՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մի տեսակ վիշտ:* Հկր. *Ուրախութիւն:*
ՏԽՐՕՐԷՆ, Տ. *Տխրաբար:*
ՏԿԱՀԱՄ, ած. *Տկի համ ունեցող:*
ՏԿԱՀԱՆ, ած. *Տիկ հանած:*
ՏԿԱՀՈՏ, ած. *Որից տկի հոտ է գալիս:*
ՏԿԱՐ, ած. *Ոյժը պակաս:* Հկր. *Հզօր, զօրեղ: Անկարող, անձեռնհաս:*
ՏԿԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Անմիտ՝ դատարկ խօսք՝ խօսուածք:*
ՏԿԱՐԱԿԱՆ, ած. *Տկարին յատուկ:*
ՏԿԱՐԱՄԻՏ, ած. *Տկար միտք ունեցող:* Հկր. *Կորովամիտ:*
ՏԿԱՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տկարամիտ լինելը:*
ՏԿԱՐԱՆԱԼ, բ. *Տկար դառնալ: Մի բանի մէջ թոյլ գտնուել:*
ՏԿԱՐԱՑՈՒՄ, գ. *Տկարանալը, տկարացնելը:*
ՏԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տկար՝ անզօր լինելը, թուլութիւն:* Հկր. *Զօրութիւն: Առողջութեան խանգարում: Անկարողութիւն:*
ՏԿԵԼ, բ. *Պանիր կմ այլ նիւթ տկի մէջ ածել ու պահել:*
ՏԿՁԱՐ, գ. *Պարկապզուկ ածող:*
ՏԿԼԱԶ, ած. *Մազերը թափած:*
ՏԿԼԻԿ, ած. *Շատ ուտելուց փորը ուռած, տիկ դարձած:*
ՏԿԼՈՐ, ած. մկ. *Բոլորովին մերկ:*
ՏԿԼՈՐԱՆԱԼ, բ. *Մերկանալ, շորերը բոլորովին հանել:* Փոխ. *Ունեցածը բոլորը կորցնել:*
ՏԿԼՈՐՈՒԵԼ, բ. *Տկլորանալ, շորերը հանել:*
ՏԿԼՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տկլոր՝ մերկ լինելը:*
ՏԿՃՈՐ, գ. *Փոքր տիկ:*
ՏԿՈՂԻՆ, Տ. *Կաղին:*
ՏԿՈՒՌԱՄԱԶ, գ. *Թռչունների աղուամազ փետուրները:*
ՏԿՌԱՆ, ած. *Շատ ուտելուց ուռած, լիքը:*
ՏԿՌԵԼ, բ. *Շատ ուտելուց, մանաւանդ շատ խմելուց փորը ուռչել:*
ՏԿՌՃԻԿ, գ. *Տիկ, տկճոր:*
ՏԿՌՕՇ, ած. *Մեծ փորով ու կարճահասակ:*
ՏԿՏԿԱԼԻ, ած. մկ. *Սիրտը լցուած:*
ՏԿՏԿՈՆ, գ. *Սիրտը լցուելը:*
ՏՀԱՃ, ած. *Չհաճեցող:*
ՏՀԱՃԵԼ, բ. *Չհաճել, չհաւանել:*
ՏՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տհաճ լինելը:* Հկր. *Հաճութիւն:*
ՏՀԱՃՕՐԷՆ, մկ. *Տհաճութեամբ:*
ՏՀԱՍ, ած. *Չհասած:* Հկր. *Հասուն: Դե-*

ռահաս: Չզարգացած:
ՏՀԱՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տհաս լինելը:*
ՏՁԵՒ, ած. մկ. *Անշնորհք ձեւով, անճաշակ:*
ՏՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տձեւ լինելը, անշնորհքութիւն:*
ՏՂԱԲԵՐ, ած. *Ծննդական:*
ՏՂԱԲԵՐԱԿԱՆ, ած. *Ծննդաբերութեան վերաբերեալ:*
ՏՂԱԲԵՐՔ, գ. *Երեխայ բերելը:*
ՏՂԱԹՈՌ, գ. *Թոռ, որ մէկի տղայից (արու զաւակից) է ծնուած:*
ՏՂԱՀԱՅՐ, գ. *Զաւակ ունեցող հայր:*
ՏՂԱՃՈՒՏ, գ. *Փոքրիկ մանչ:*
ՏՂԱՄԱՅՐ, գ. *Զաւակ ունեցող մայր:*
ՏՂԱՄԱՐԴ, գ. *Ընդհանրապէս՝ արական սեռի մարդ, առանց հասակի խտրութեան, էրիկմարդ: Կատարեալ հասակի հասած: Ամուսնացած մարդ:* Փոխ. *Քաջ, կտրիճ:*
ՏՂԱՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տղամարդ լինելը:*
ՏՂԱՅ, գ. *Նորածին կամ ծծկեր երեխայ, մանչ կամ աղջիկ: Փոքր, տհաս:*
ՏՂԱՅԱԹԱՂ
ՏՂԱՅԱԹԱՂՈՒՄ } գ. Եկեղ.) *Երեխայի թաղումը, երեխայ թաղելու եկեղեցական կարգ:*
ՏՂԱՅԱԿԱՆ, ած. *Երեխային յատուկ:*
ՏՂԱՅԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Երեխայի յատկութիւն:*
ՏՂԱՅԱԿԻՑ, ած. *Տղայութեան ընկեր:*
ՏՂԱՅԱՀԱՆԴԷՍ, գ. *Մանկական հանդէս:*
ՏՂԱՅԱՀԱՆՃԱՐ, Տ. *Տղայամիտ:*
ՏՂԱՅԱՀԵՂՁ, ած. *Երեխաներին խեղդող:*
ՏՂԱՅԱՄԻՏ, Տ. *Երեխայամիտ:*
ՏՂԱՅԱՆԱԼ, բ. *Երեխայ լինել:*
ՏՂԱՅԱՍՊԱՆ, ած. *Տղաներ՝ երեխաներ սպանող:*
ՏՂԱՅԱՏԵՍԱԿ, ած. *Տղայի՝ երեխայի նման:*
ՏՂԱՅԵԿ, Տ. *Տղեկ, Տղայիկ:*
ՏՂԱՅԻԿ, գ. *Փոքրիկ տղայ:*
ՏՂԱՅՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Երեխայութիւն:*
ՏՂԱՅՕՐԷՆ, Տ. *Տղայաբար:*
ՏՂԱՏԷՐ, ած. գ. *Ամուսնացող տղայի տէրը՝ հայրը:*
ՏՂԱՑԿԱՆ, գ. *Կին՝ որ նոր երեխայ է ծնել:*
ՏՂԵԿ, գ. *Փոքրիկ տղայ:*
ՏՂԵԿՈՒԹ, մկ. *Տղայութեան ժամանակ:*
ՏՂԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տղայութիւն:*
ՏՂՋԵԼ, բ. *Ծանրութեան տակ ծռուել, ճկուել:*
ՏՂԷՁ, գ. *Իշամեղու:*
ՏՂԼԱՓ, գ. *Կաշու կտոր:*
ՏՂՄԱԲՆԱԿ, ած. *Տիղմի մէջ ապրող:*
ՏՂՄԱԳԻՆ, ած. *Տղմոտ:*
ՏՂՄԱԹԱԹԱՒ, ած. *Տիղմի մէջ թաթախուած:*
ՏՂՄԱԹԱՒԱԼ, ած. *Տիղմի մէջ թաւալուող:*
ՏՂՄԱԼԻՐ
ՏՂՄԱԼԻՑ } ած. մկ. *Տիղմով լիքը, շատ տղմոտ:*
ՏՂՄԱԽԱՌՆ, ած. *Որի մէջ տիղմ է խառնուած:*
ՏՂՄԱԽՂՈՒՆՋ, գ. (Կենդ.) *Թոքաւոր խղունջների կարգին պատկանող խղունջ:*
ՏՂՄԱԽՈՐ, ած. *Որտեղ խորունկ տիղմ կայ:*
ՏՂՄԱԿԱԼԵԼ, բ. *Տիղմ բռնել, տիղմ կապել (հողի) երեսին:*
ՏՂՄԱԿԵՐՊ, ած. *Տիղմի նման:*
ՏՂՄԱԿԻՐ, ած. գ. *Տիղմը կրող:*
ՏՂՄԱԿՈՅՏ, գ. *Տիղմի կոյտ:*
ՏՂՄԱՀԱՆ, գ. *Ոտների տիղմը քերելու երկաթէ սարած տան մուտքի մօտ:*
ՏՂՄԱՀՈՏ, գ. *Տիղմի հոտ:*
ՏՂՄԱՁՈՒԿ, գ. (Կենդ.) *Ճարպաթեփ ձկների մի տեսակ:*

ՏՂՄԱՅԻՆ, ած. *Տիղմին յատուկ:*

ՏՂՄԱՇԱՂԱԽ, ած. *Տիղմի մէջ շաղախուած:*

ՏՂՄԱՇԱՏ, ած. *Որտեղ շատ տիղմ կայ:*

ՏՂՄԱՍԷՐ, ած. *Տիղմ սիրող, տիղմի մէջ ապրող:*

ՏՂՄԱՍՈՅԶ, ած. *Տիղմի մէջ սուզուող՝ սուզուած:*

ՏՂՄԱՏԱՐԱԾ, ած. *Որտեղ ընդարձակ տարածուած է տիղմը:*

ՏՂՄԱՏԵՍԱԿ, ՏՂՄԱՏԻՊ } ած. *Տիղմի տեսք ունեցող:*

ՏՂՄՈՏ, ած. *Տիղմ պարունակող:*

ՏՂՄՈՏԵԼ, բ. *Տիղմով կեղտոտել, ցեխոտել:*

ՏՂՄՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տղմոտ լինելը:*

ՏՂՈՊԱՃ, գ. *Մի տեսակ կերակուր:*

ՏՂՈՎ(Ա)ՆԱԼ, բ. *Տղով դառնալ, յղիանալ:*

ՏՂՈՒԿ, գ. *Աղբիւրների մանր որդ:*

ՏՂՏՂԻԿ, ած. գ. *Տանձի մի տեսակ:*

ՏՂՏՈՐԻԿ, գ. *Մոլոշների կարգին պատկանող բոյս:*

ՏՃԿԵԼ, բ. *Ուռչել:*

ՏՄԱՐԴ, ած. Տ. *Տմարդի:*

ՏՄԱՐԴԱՆԱԼ, բ. *Տմարդի դառնալ:*

ՏՄԱՐԴԻ, ած. *Ոչ մարդկային: Անգութ: Ապերախտ: Յած, ստոր:*

ՏՄԱՐԴ(Ի)ՕՐԷՆ, մկ. *Տմարդի կերպով:*

ՏՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տմարդի լինելը:*

ՏՄԲԱՀԱՆ, ած. *Տեղից շարժուած:*

ՏՄԲԼԱՃԱԿԱՏ, ած. *Ճակատը դուրս ցցուած:*

ՏՄԲԼԱՉԻ, ած. գ. *Թմբուկ կմ դհոլ նուագող, թմբկահար:*

ՏՄԲԼԹԱԿԻ, գ. *Կոպալ:*

ՏՄԲՏՄԲԱԼ, բ. *Իր տեղում շարունակ շարժուել, ցնցել:*

ՏՄԲՏՄԲԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Տմբտմբալ'ի:*

ՏՄԲՏՄԲՈՑ, գ. *Տմբտմբալը:*

ՏՄԼՈՇ, ած. մկ. *Ապուշ:*

ՏՄԿԵԼ, բ. *Տամկանալ, խոնաւութիւնից փափկել:*

ՏՄՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տմոյն լինելը:*

ՏՄՊՈՒԶ, ած. *Ուռած, լիքը:*

ՏՆԱԲՈՅՍ, Տ. *Տնասուն:*

ՏՆԱԳԼՈՒԽ, մկ. *Տուն-գլուխ:*

ՏՆԱԳՈՐԾ, ած. *Տանը գործուած:*

ՏՆԱՁԱՎԱՐԻ, մկ. *Տնազի ձեւով:*

ՏՆԱՁԱՏԵՂ, գ. *Տնազի տեղիք տուող:*

ՏՆԱԹԻՍԻ, ած. *Միշտ տանը նստող:*

ՏՆԱԾԱԿ, Տ. *Տնաքանդ:*

ՏՆԱԿ, գ. *Փոքր՝ անշուք տուն:*

ՏՆԱԿԱԼ, ած. գ. *Տունը պահող:*

ՏՆԱԿԱՆ, ած. *Տան վերաբերեալ, տնային:*

ՏՆԱԿԵԱՑ, ած. *Տանը կեցող:*

ՏՆԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տնակից լինելը:*

ՏՆԱՀԱՆ, ած. *Տանից հանած:*

ՏՆԱՀԱՏ, ած. *Տունը կտրող:*

ՏՆԱՀԱՐԿ, գ. *Տան վարձ:*

ՏՆԱՄԵՐՁ, ած. *Տանը մօտ գտնուող:*

ՏՆԱՄԷՋ, ած. գ. *Ինչ որ տան մէջ կայ:*

ՏՆԱՅԻՆ, ած. *Տան ներքին կառավարութեան վերաբերեալ:։*

ՏՆԱՅՆԱԳՈՐԾ, գ. *Տնայնագործութեամբ պարապող:*

ՏՆԱՅՆԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ած. *Տնայնագործին եւ տնայնագործութեան յատուկ, վերաբերեալ:*

ՏՆԱՅՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մանր տնային, ոչ գործարանային արդիւնաբերութիւն:*

ՏՆԱՆԿ, ած. մկ. *Տնից -տեղից ընկած:*

ՏՆԱՆԿԱԲԱՐ, մկ. *Տնանկի պէս:*

ՏՆԱՆԿԱՆԱԼ, բ. *Տնանկ դառնալ:*

ՏՆԱՆԿԱՆՈՑ, գ. *Տնանկների ապաստարան:*

ՏՆԱՆԿԱՑՈՒՄ, գ. *Տնանկանալը:*

ՏՆԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տնանկ լինելը:*

ՏՆԱՇԱՐՔ, գ. *Տների շարք:*

ՏՆԱՇԷՆ, ած. գ. *Տուն շինող, ճարտարապետ: Մտերմական յանդիմանական*

կոչում:
ՏՆԱՊԱՆ, ած. գ. *Տունը պահող:*
ՏՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուրիշի տունը նրա ձեռքից առնելը:*
ՏՆԱՍԷՐ, ած. *Տունը սիրող:*
ՏՆԱՍԻՐԱԿԱՆ, ած. *Տնասէրին յատուկ:*
ՏՆԱՍՈՒՆ, ած. *Տանը սնուած: Ընտանի: Հկռ. Վայրի:*
ՏՆԱՎԱՐԻ, մկ. *Ընտանեբար: Իբրեւ տանեցի:*
ՏՆԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տնավարի լինելը:*
ՏՆԱՏԵՂ, գ. *Տան տեղը:*
ՏՆԱՐԱՐ, ած. *Տան տնտեսական գործերը լաւ կառավարող:*
ՏՆԱՐԱՐԱԿԱՆ, ած. *Տնարարին եւ տնարարութեան յատուկ:*
ՏՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տնարար լինելը:*
ՏՆԱՐԳԵԼ, ած. *Տանը արգելուած:*
ՏՆԱՐԳԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տնարգել լինելը:*
ՏՆԱՒԵՐ, ած. *Տուն աւերող:*
ՏՆԱՒԵՐԱՆՔ, ՏՆԱՒԵՐՈՒԹԻՒՆ } գ. *Տան աւերած, տանը հասնող մեծ վնաս, տնաքանդութիւն:*
ՏՆԱՒՈՐԵԼ, բ. *Մէկին տուն ու տեղ անել:*
ՏՆԱՔԱՆԴ, ած. *Տուն քանդող:*
ՏՆԱՔԱՆԴԻ, ած. *Տուն քանդող:*
ՏՆԱՔԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տուն քանդելը, տունը քանդուելը:*
ՏՆԳԼԻ, ած. *Տատանուող:*
ՏՆԳՕ, գ. Տ. *Մի տեսակ խմբական պար:*
ՏՆԻԿ, գ. *Փոքր տուն:*
ՏՆԿԱԲԱՆ, Տ. *Բուսաբան:*
ՏՆԿԱԲԵՐ, ած. *Տունկ բերող:*
ՏՆԿԱԳԷՏ, Տ. *Բուսաբան:*
ՏՆԿԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Հողագործ:*
ՏՆԿԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ած. *Տնկագործին յատուկ:*
ՏՆԿԱԳՈՐԾԱՐԱՆ, գ. *Այն տարածքը, որի վրայ որոշ տեսակի բոյսեր են աճեցնում:*
ՏՆԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Այգի կմ պարտէզ տնկելը:*
ՏՆԿԱԳՈՐԾՈՒՄ, գ. *Որոշ տեսակի բոյսեր տնկելը:*
ՏՆԿԱԼՈՒՉ, ած. *Տուն պահող, տան տնտեսութիւն անող:*
ՏՆԿԱԽԻՏ, ած. *Խիտ տունկեր ունեցող, խիտ բուսած:*
ՏՆԿԱԾՈՅ, ած. *Տնկած:*
ՏՆԿՆԿԵՐՊ, ած. *Տունկի նմանութիւն ունեցող:*
ՏՆԿԱԿԻՑ, ած. *Միասին տնկուած:*
ՏՆԿԱԿՈՏՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տունկերը կոտորելը՝ ջարդելը:*
ՏՆԿԱՀԱՏ, ած. գ. *Տունկը՝ ծառը կտրող:*
ՏՆԿԱՂ, գ. (Քիմ.) *Որոշ տունկերից հանած աղ:*
ՏՆԿԱՂ, գ. (Հանք.) *Ջրալից բիւրեղացած բորակաքար:*
ՏՆԿԱՄԱՂԱՐԹ, ած. *Տնկի նման սաղարթազեղ բուսնող՝ աճող:*
ՏՆԿԱՐԱՆ, գ. *Որտեղ տունկեր կան, այգի:*
ՏՆԿԱՐԱՐ, Տ. *Տնկագործ:*
ՏՆԿԱՐԿ, Տ. *Տնկագործ:*
ՏՆԿԱՒՈՐ, ած. *Տունկին յատուկ:*
ՏՆԿԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Բրածոյ՝ քարացած տունկ:*
ՏՆԿԵԼ, բ. *Բոյսի արմատը հողի մէջ դնել: Վարսել, ցցել գետնի մէջ: Գետնի երեսին կանգնեցնել: Հաստատել:*
ՏՆԿԵԼ, բ. *Յորենը դինկով ծեծել:*
ՏՆԿԵՑ, ած. գ. *Տանը կեցող, տունը պահպանող: Մէկի տանը վարձով ապրող:*
ՏՆԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Իբրեւ տնակից կմ տնկեց միասին ապրելը:*
ՏՆԿԸԼ, ած. *Ոչ կայուն հաստատուն յենարան չունեցող:*
ՏՆԿԻ, գ. *Մատղաշ ծառ:*
ՏՆԿԻՆԱԳՈՐԾ, ած. *Տնկագործուած:*
ՏՆԿԻՉ, ած. գ. *Նա որ տնկում է:*

ՏՆԿԼՈՒԵԼ, բ. *Գլխիվայր գլորուել:*
ՏՆԿՄԱՆ, մկ. *Տնկուած դիրքով:*
ՏՆԿՈՂ, ած. *Ամենալաւ որակի: Լաւ զուգուած-զարդարուած:*
ՏՆԿՈՂՆԱԼ, բ. *Զուգուել-զարդարուել:*
ՏՆԿՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Զուգս ու զարդարանքով՝ արտաքին վայելչութեամբ սիգանալը:*
ՏՆԿՈՂ, գ. *Բոյսերի տունկերը աճեցնելու պարտէզ:*
ՏՆՄՆԱՑ, ած. *Տանը մնացած, ամուսնանալու ժամանակն անցած:*
ՏՆՈՎ.ՏԵՂՈՎ, Տ. *Տունտեղ'ի տակ:*
ՏՆՈՎԻ, Տ. *Տնով-տեղով:*
ՏՆՈՒՈՐ, գ. *Մի տան մէջ ապրող, ընտանիք, գերդաստան:*
ՏՆՉԱԼ, բ. *Շնչասպառ հեւալ:*
ՏՆՊԱՀ, ած. գ. *Տունը պահպանող:*
ՏՆՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տնպահ լինելը:*
ՏՆՏԵՍ, գ. *Տան տեսուչ: Հոգատար, մատակարար:*
ՏՆՏԵՍԱԲԱՆ, Տ. *Տնտեսագէտ:*
ՏՆՏԵՍԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ տնտես, խնայողաբար:*
ՏՆՏԵՍԱԳԷՏ, ած. գ. *Գիտնական, տընտեսութեան մասնագէտ:*
ՏՆՏԵՍԱԳԻՏԱԿԱՆ, Տ. *Քաղաքատընտեսական:*
ՏՆՏԵՍԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ.*Տնտեսութիւն ուսումնասիրող գիտութիւն:*
ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ, ած. *Տան տնտեսութեան յատուկ: Տան ապրուստի վերաբերեալ: Տնտեսութեամբ կատարուող:*
ՏՆՏԵՍԱԿԱՆԱՊԷՍ, Տ. *Տնտեսապէս:*
ՏՆՏԵՍԱՊԷՍ, մկ. Տ. *Տնտեսաբար:*
ՏՆՏԵՍԱՎԱՐ, ած. գ. *Տնտեսավարող, տնտեսութիւնը կառավարող:*
ՏՆՏԵՍԱՏՈՒՆ, գ. *Որտեղ տնտեսական գործերն են կատարուում:*
ՏՆՏԵՍԵԼ, նբ. *Մատակարարել, խնայել:*
ՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տնտես լինելը: Տան գործեր, տան գործերի կառավարութիւն: Հոգատարութիւն, խնամք:*
ՏՆՏԵՍՈՒՀԻ, գ. *Տնտես կին, տնարար կին:*
ՏՆՏԵՍՈՒՄ, գ. *Տնտեսելը:*
ՏՆՏԵՍՕՐԷՆ, Տ. *Տնտեսաբար:*
ՏՆՏՂԵԼ, բ. *Այս եւ այն կողմը դարձնել քննելու համար:*
ՏՆՓԵՍԱՅ, գ. *Երիտասարդ՝ որ մէկի աղջկան հետ ամուսնանալով ապրում է կնոջ հետ նրա տանը:*
ՏՆՔԱԼ, բ. *Հիւանդի ընդհատ-ընդհատ ձայնով հառաչելը: Ծանրութեան ճնշման տակ կմ յոգնելուց հառաչել:*
ՏՆՔՈՑ, գ. *Տնքալը:*
ՏՆՔՏՆՔԱԼԻ, մկ. *Տնքտնքալով:*
ՏՆՕՐԷՆ, գ. *Տան գործերը կարգադրող: Հաստատութեան վարիչ:*
ՏՆՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Կարգաւորութիւն, տեսչութիւն:*
ՏՆՕՐԻՆԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ տնօրէն, տեսչաբար:*
ՏՆՕՐԻՆԱԿԱՆ, ած. *Տնօրէնին եւ տնօրինութեան յատուկ:*
ՏՆՕՐԻՆԱՊԷՍ, Տ. *Տնօրինաբար:*
ՏՆՕՐԻՆԵԼ, բ. *Տնտեսել, կարգաւորել:*
ՏՆՕՐԻՆՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Տնօրէնութիւն:*
ՏՆՕՐԻՆՈՒՀԻ, գ. *Տնօրէն իգական սեռի:*
ՏՆՕՐՀՆԷՔ, գ. (Կրօն.) *Տուն օրհնելը. կրօնական ծէս:*
ՏՈԳՈՐԵԼ, բ. *Մի հեղուկ նիւթ ծծեցնել: Լիացնել, համակել, ներշնչել:*
ՏՈԳՈՐՈՒՄ, գ. *Տոգորելը:*
ՏՈԳՈՐՈՒՆ, ած. *Տոգորուած: Ոգեւորուած:*
ՏՈԼԻ, գ. *Խաղողի որթ:*
ՏՈԿ, գ. *Տոկալը, դիմացկունութիւն:*
ՏՈԿ, գ. *Ելեկտրական հոսանք:*
ՏՈԿԱԼ, բ. *Դիմանալ: Շարունակել կըրել:*
ՏՈԿԱՆՔ, գ. *Տոկալու հանգամանք, տանջանք:*
ՏՈԿՈՍ, գ. *Դրամական վարձատրու-*

թիւն:

ՏՈԿՈՍԱԲԵՐ, ած. *Տոկոս բերող:*

ՏՈԿՈՍԱԴՐԱՄ, գ. *Տոկոս, այն դրամը, որ գոյացել է տոկոսից:*

ՏՈԿՈՍԱԴՐՈՅՔ, գ. *Տոկոսի չափը:*

ՏՈԿՈՍԱԴՐՈՅՔԱՉԱՓ, գ. *Տոկոսի դրոյքի չափը:*

ՏՈԿՈՍԱՀԱՒԱՔ, ած. *Տոկոս հաւաքող:*

ՏՈԿՈՍԱՅԻՆ, ած. *Տոկոսին յատուկ, վերաբերեալ:*

ՏՈԿՈՍԱՆՈՑ, ած. *Այս-ինչքան տոկոս պարունակող:*

ՏՈԿՈՍԱՌՈՒ, ած. գ. *Տոկոս առնող:*

ՏՈԿՈՍԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տոկոսառու լինելը:*

ՏՈԿՈՍԱՏՈՒ, ած. գ. *Տոկոս տուող, տոկոս բերող:*

ՏՈԿՈՍԱՒՈՐ, ած. *Շահաբեր, տոկոս բերող:*

ՏՈԿՈՍԱՒՈՐԵԼ, բ. (Առեւտուր.) *Տոկոսը աւելացնել դրամագլխի վրայ:*

ՏՈԿՈՒՄ, գ. *Տոկալը:*

ՏՈԿՈՒՆ, ած. *Տոկացող:*

ՏՈԿՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տոկուն լինելը, տոկալու ընդունակութիւն:*

ՏՈՀՄ, գ. *Մարդկանց խումբ, որ սերուած է մի նախահօրից:*

ՏՈՀՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տոհմի ճիւղագրութիւն:*

ՏՈՀՄԱԳԼՈՒԽ, գ. *Տոհմի գլուխը:*

ՏՈՀՄԱԳՐԱԿԱՆ, Տ. *Ազգաբանական:*

ՏՈՀՄԱԿԱՆ, ած. *Տոհմին յատուկ, վերաբերեալ: Տոհմիկ, ազնուական: Ազգական:*

ՏՈՀՄԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տոհմական լինելը:*

ՏՈՀՄԱԿԻՑ, ած. գ. *Նոյն տոհմին պատկանող:*

ՏՈՀՄԱԿՑԵԼ, բ. *Տոհմակից դարձնել:*

ՏՈՀՄԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տոհմակից լինելը:*

ՏՈՀՄԱՅԻՆ, ած. *Տոհմական:*

ՏՈՀՄԱՊԵՏ, գ. *Տոհմի սկիզբը, նախապետ:*

ՏՈՀՄԱՊԵՏԱԿԱՆ, ած. *Տոհմապետին յատուկ:*

ՏՈՀՄԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տոհմապետ լինելը:*

ՏՈՀՄԱՒՈՐ, ած. *Լաւատոհմիկ:*

ՏՈՀՄԵԼ, բ. *Սերուել, ծագել մի տոհմից:*

ՏՈՀՄԻԿ, ած. *Լաւ տոհմից, բարետոհմիկ: Ցեղակից, ազնուական:*

ՏՈՀՄՆԸՆՏԻՐ, ած. *Տոհմի մէջ ընտիր:*

ՏՈՀՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տոհմակցութիւն:*

ՏՈՂ, գ. *Կողք կողքի՝ երկայնութեամբ ուղիղ դասաւորուած իրերի շարք:* (Տպար.) *Տպարանական տառեր: Շարք, գիծ:*

ՏՈՂԱԲԱՆ, ած. *Խօսքեր շարող:*

ՏՈՂԱԳԼՈՒԽ, գ. *Այն բառը, որով նոր տող է սկսուում:*

ՏՈՂԱԳԾԵՐ, գ. *Տողի գծեր:*

ՏՈՂԱԴԱՐՁ, գ. *Բառի կիսատ մնացած մասը միւս տողն անցկացնելը:*

ՏՈՂԱԴԱՐՁԱԿԱՆ, ած. *Տողադարձին յատուկ:*

ՏՈՂԱԴԱՐՁԵԼ, բ. *Տողադարձ անել:*

ՏՈՂԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Տողադարձ:*

ՏՈՂԱԴՐԵԼ, բ. *Շարքով դնել:*

ՏՈՂԱԴՐԵԼ, նբ. *Շարուած տողերու էջաւորել:*

ՏՈՂԱԴՐՈՒՄ, գ. *Շարուածքի էջաւորում:*

ՏՈՂԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շարքով՝ մի գծով դնելը:*

ՏՈՂԱԿԱՊ, գ. *Կէտ գիծ:*

ՏՈՂԱՄԷՋ, գ. *Երկու տողի մէջ եղած բաց տեղը:*

ՏՈՂԱՄԻՋԵԼ, Տ. *Ընդմիջարկել:*

ՏՈՂԱՆ, գ. *Շարք, ուղիղ գիծ:*

ՏՈՂԱՆԻ, ած. մկ. *Շարադասուած, կարգով շարուած: Տողեր ունեցող:*

ՏՈՂԱՆՑԵԼ, բ. *Զօրքի՝ տողանտողան անցնելը:*

ՏՈՂԱՆՑՈՒՄ, գ. *Տողանցք, տողադարձ։*

ՏՈՂԱՆՑՔ, գ. *Հանդիսաւոր երթ, զօրքի, մարզիկներու։*

ՏՈՂԱՇԱՐ, գ. *Թուղթ, որի վրայ սեւ թանաքով գծուած են ուղիղ զուգահեռ գծեր։*

ՏՈՂԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տողեր գրելը մէկը միւսի յետեւից։*

ՏՈՂԱՎԱՐՁ
ՏՈՂԱՎՃԱՐ } գ. *Վարձատրութիւն, որ վճարուում է հեղինակին նրա գրուածքի տողերի հաշուով։*

ՏՈՂԱՓԱԿ, ած. *Տողը փակող։*

ՏՈՂԵԼ, բ. *Կողք կողքի ուղիղ գծով շարել։*

ՏՈՂԸՆԴՄԷՋ, ած. մկ. *Որտեղ մի տող մէջ է տրուում։*

ՏՈՂԻՔ, գ. *Լորձունք։*

ՏՈՂԿԵԼ, նբ. *Ձուի ճերմակուցով փայլեցնել։*

ՏՈՂՔ, գ. *Թուք, լորձունք։*

ՏՈՄԱՐ, գ. *Գիրք մատեան։ Աստղաբաշխական հաշիւների վրայ հիմնուած ժամանակագրական համակարգ, տարեցոյց։ Հուշուեգիրք։*

ՏՈՄԱՐԱԳԷՏ, ած. *Տոմարի՝ տոմարական՝ աստղաբաշխական հաշիւների հմուտ մասնագէտ։*

ՏՈՄԱՐԱԳԻՏԱԿԱՆ, Տ. *Տոմարակալ։*

ՏՈՄԱՐԱԿԱԼ, գ. *Հաշուապահ։*

ՏՈՄԱՐԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ելումուտի հաշուապահութիւն։*

ՏՈՄԱՐԱԿԱՆ, ած. *Տոմարին յատուկ։*

ՏՈՄՍ, գ. *Թղթի մագաղաթի կտոր։ Քարտ։*

ՏՈՄՍԱԿ, գ. *Տոմս, փոքր տոմս։ Մուտքի իրաւունքի թղթիկ։*

ՏՈՄՍԱԿԱԳԻՐ, գ. *Տոմսակ գրողը։*

ՏՈՄՍԱԿԱԿԻՐ, ած. գ. *Նա՝ որի ձեռքին գտնուում է տոմսակը։*

ՏՈՄՍԱԿԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Տոմսակ վաճառող։*

ՏՈՄՍԱՐԿՂ, *Կայարաններում, թատրոններում եւն փոքր սենեակ, որտեղից պաշտօնեան տոմսակներ է ծախում։*

ՏՈՄՍԱՎԱՃԱՌ, Տ. *Տոմսակավաճառ։*

ՏՈՅԺ, գ. *Յանցանքի դէմ հատուցում՝ պատիժ։ Կատարուած ծախսերի հատուցում։*

ՏՈՆ, (Յուն.) գ. Տ. *Ձայնաստիճան։ Արտայայտութեան ձեւ՝ եղանակ։*

ՏՈՆԻՐ, գ. *Տորոնի բոյսը։*

ՏՈՆՆԱ, գ. *Մետրական չափերի մէջ՝ ծանրութեան չափ։*

ՏՈՉՈՐ, Տ. *Տոչորում։ Կիզում, այրուացք։*

ՏՈՉՈՐԱԿԱՆ, ած. *Տոչորելու յատկութիւն ունեցող։*

ՏՈՉՈՐԱԿԷԶ, ած. *Տոչորող՝ կիզող։*

ՏՈՉՈՐԵԼ, բ. *Այրել, կիզել։*

ՏՈՉՈՐԻՉ, ած. *Նա որ տոչորում է, տոչորող։ Այրող, կիզող։*

ՏՈՉՈՐՈՒՄ, գ. *Տոչորելը։*

ՏՈՉՈՐՈՒՆ, ած. *Տոչորող։*

ՏՈՉՈՐՔ, գ. (Ախտաբ.) *Ստամոքսի խանգարումից առաջացած էրոցքի նըման զգացում սրտի շրջանին։*

ՏՈՊՐԱԿ, գ. *Ձեռքով գործած կմ կտորից կարած գրպանաձեւ աման։* (հեգն. ծաղր.), *Գլուխը դատարկ։ Պարկ։*

ՏՈՊՐԱԿԵԼ, բ. *Տոպրակն ածել։*

ՏՈՊՐԱԿՑՈՒ, ած. *Տոպրակ շինելու կմ կարելու յարմար։*

ՏՈՌ, գ. *Չուան։ Կապանք։*

ՏՈՌՃԻ, ած. *Լիքը, գէր։*

ՏՈՌՆ, գ. *Չուան, թոկ։*

ՏՈՌՆ, գ. *Տոռնի թփի պտուղը։*

ՏՈՌՆԵԼ, բ. *Տոռել։ Չուանով կապել։*

ՏՈՌՈՄ, գ. *Բռնելու կոթ, բռնատեղ՝ պատգարակի։*

ՏՈՎՐԻՉ, գ. *Հիւսնական գործիք խարտոցի նման։*

ՏՈՏ, գ. *Ոտք, ոտն։ Տաբատի կմ փոխանի ներքեւի մասը։* Տ. *Տուտ։*

ՏՈՏԱՇՈՐ, գ. *Օրօրոցի երեխային քնեցնելիս ոտները փաթաթելու շորը։*

ՏՈՏԵՄ, գ. (Ազգաբ.), *Մի քանի նախնական ժողովուրդների հաւատով՝ կենդանի, որ մոգական զօրութիւն ունի:*
ՏՈՏԻԿ, (Մանկ.), գ. *Ոտիկ, փոքր ոտք:*
ՏՈՏԻԿ, Տ. *Փոքր թռնիր:*
ՏՈՏՈՋ, ած. *Սրածայր:*
ՏՈՏՈՋԵԼ, բ. *Ջուգել զարդարել: Սրցնել:*
ՏՈՏՈԼՈՋ, ած. *Սրածայր:*
ՏՈՏՈՎԱՆՔ, գ. *Տոտոռւելը, յանդիմանութիւն:*
ՏՈՏՈՎԵԼ, բ. *Մեղադրել:*
ՏՈՐԱԽ, գ. *Խիստ թթու բան:*
ՏՈՐԲԱՆԵԼ, բ. *Վարդապետել:*
ՏՈՐԳ, գ. *Սարդի ոստայն: Գլանաձեւ փայտ:*
ՏՈՐԴԻԿ / **ՏՈՐԹԻԿ** գ. (Կենդ.) *Կեռնեխների ցեղին պատկանող փոքր թռչուն:*
ՏՈՐՄ, գ. (Բուս.) *Թունաւոր խոտ:*
ՏՈՐՄ / **ՏՈՐՄԻՂ** գ. *Պատերազմական նաւերի խումբ:*
ՏՈՐՈՄԵԼ, բ. *Ուռչել:* Փոխ. *Ուռել, փքուել:*
ՏՈՐՈՆ, գ. (Բուս.) *Տորոնազգիների կարգին պատկանող կարմիր ներկ տուող երկարակեաց բոյս:*
ՏՈՐՈՆԱԶԳԻՆԵՐ, գ. (Բուս.) *Փողածաղիկների դասին պատկանող բոյսերի կարգ:*
ՏՈՐՈՆԱՆԵՐԿ, գ. *Տորոնի ներկ*, ալիզարին:
ՏՈՐՈՆԵԼ, բ. *Տորոնի ներկով ներկել:*
ՏՈՐՈՆԽՈՏ, գ. (Բուս.) *Բոգերի կարգին պատկանող բոյս:*
ՏՈՐՈՒ, գ. *Խարտոցի մի տեսակ:*
ՏՈՐՐ, գ. *Ծառի ճիւղ:*
ՏՈՐՐԻՉԵԼԵԱՆ ԴԱՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ֆիզ.) *Անօդ տարածութիւն:* Փոխ. *Խելքի՝ մտածելու կարողութեան բացարձակ բացակայութիւնը:*
ՏՈՐՖ, Տ. *Կիզահող:*
ՏՈՒԱԾՈՒՐԻԿ, ած. գ. (Կրօն.) *Աստծոյ կմ սրբերից տրուած՝ իբրեւ յատուկ շնորհ:*
ՏՈՒԱՅՏ, ած. *Տուայտած: Տառապած:*
ՏՈՒԱՅՏԱՆՔ, գ. *Հոգեկան տառարանք:*
ՏՈՒԱՅՏԱԼԻՑ, ած. *Տուայտանքներով լի՝ լեցուն:*
ՏՈՒԱՅՏԵԼ, բ. *Տառապել:*
ՏՈՒԱՅՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տուայտելը:*
ՏՈՒԱՅՐ, գ. *Վարձանք, օժիտը:*
ՏՈՒԱՐԱԾ, Տ. *Տաւարած: Խոզարած:*
ՏՈՒԱՐԱԾԱԿԱՆ, ած. գ. *Հովիւ:*
ՏՈՒԲ, գ. (Բուս.) *Վայրի մեկոն:*
ՏՈՒԳԱՆՔ, գ. *Ընդհանրապէս պատիժ՝ գործած յանցանքի կմ զանցառութեան համար: Դրամական վճար այն դէպքում, եթէ մէկը սահմանուած ժամանակին չի վճարում պետական կմ համայնական տուրքը:*
ՏՈՒԳԱՆԱԳԻՐ, Տ. *Տուժանագիր:*
ՏՈՒԳԱՆԵԼ, բ. *Տուգանքի ենթարկել:*
ՏՈՒԳԱՆԵԼԻ, ած. *Ինչ որ ենթակայ է տուգանքի:*
ՏՈՒԳԱՆՈՒՄ, գ. *Տուգանելը, տուգանքի՝ դրական պատիժի ենթարկելը:*
ՏՈՒԳԱՆՔԱԾՐԱՐ, գ. *Տուգանքի ծանուցում պարունակող ծրար:*
ՏՈՒԳԱՆՔԱՉԱՓ, գ. *Տուգանքի չափը:*
ՏՈՒԳԱՏ, *Հին ոսկեայ դրամ:*
ՏՈՒՋ ՏԱԼ, բ. *Աչքը յառել:*
ՏՈՒՋՄՈՒՋ, ած. *Տզկած, խխում եղած, խիստ թրջուած:*
ՏՈՒԺԱԳՈՒՄԱՐ, գ. *Որպէս տոյժ՝ տուգանք գանձուող գումար, տուժավճար:*
ՏՈՒԺԱՆԱԳԻՐ, գ. *Պայմանագիր, որի մէջ նշանակուած է տուժանք՝ պայմանք:*
ՏՈՒԺԱՆՔ, գ. *Տուժելը, տուգանք:*
ՏՈՒԺԱՊԱՐՏ, ած. *Տուգանք տալու պարտական:*
ՏՈՒԺԵԼ, բ. *Տոյժ կրել:* բ. *Կորուստ կրել:*
ՏՈՒԺՈՒՄ, գ. *Տուժելը:*

ՏՈՒԻՉ, ած. *Նա որ տալիս է, տուող:*

ՏՈՒԼԱՇ, գ. (Կենդ.) *Սեւ ագռաւի նման, բայց նրանից փոքր թռչուն:* Փոխ. *Ապուշ մարդ:*

ՏՈՒԿԼՈՒՋ, ած. *Քիստեր չունեցող (ցորեն):*

ՏՈՒՂՏ, գ. (Բուս.) *Մոլոշների կարգին պատկանող միամեայ կմ երկարակեաց բոյս:*

ՏՈՒՃ
ՏՈՒՃԻԿ } գ. *Փոքր կարաս գինու համար:*

ՏՈՒՄԲԼԻ-ՏՈՒՄԲԼԻ, ած. *Որի միսը գիրութիւնից շարժուում է՝ ման գալիս:*

ՏՈՒՆ, գ. *Բնակելու մեծ կմ փոքր շինութիւն: Ապարանք, պալատ: Շինութիւն: Առեւտրական հիմնարկ: Ազգատոհմ, ցեղ: Ոտանաւորի մի մաս:*

ՏՈՒՆ-ԴԱՐՁ, գ. *Տուն դառնալը, վերադարձ:*

ՏՈՒՆԴՈՒՌՈՒՋ, գ. *Մարդու կմ անասունի յետոյքը:*

ՏՈՒՆԴՐԱ, (ֆին.) գ. *Սառուցեալ գօտու գաւառներում անտառազուրկ տարածութիւն:*

ՏՈՒՆԿ, գ. *Թուփ, բոյս:* Հկռ. *Խոտ, բոյս:*

ՏՈՒՆՏՈՒՆԱԼ, բ. *Յած ձայնով իրեն համար խօսել կմ երգել:*

ՏՈՒՇՏԻԿ, մկ. *Կամաց-կամաց:*

ՏՈՒՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տալը, տուրք:*

ՏՈՒՊ, գ. *Արտերի մէջ բուսնող բոյս:*

ՏՈՒՊԻԿ, գ. *Փողոց, որ մի կողմից մուտք ունի:*

ՏՈՒՌ, գ. *Շեղջ, կոյտ, դէզ:*

ՏՈՒՏ, գ. *Ծառի ճիւղ, ոստ: Գետի ճիւղ:*

ՏՈՒՏՆ, գ. *Կենդանիների, մանաւանդ օձի պոչը:*

ՏՈՒՏԼՈՒՏՈՒՋ, Տ. *Տուտուզ:*

ՏՈՒՏՈՒ, գ. *Մայր, մայրիկ:*

ՏՈՒՏՈՒՋ, ած. *Ուռած, դուրս ցցուած:* գ. *Յետոյք:*

ՏՈՒՏՈՒՋԻԿ, ած. *Տուտուզ:*

ՏՈՒՏՈՒՑ, ած. մկ. *Անխելք:*

ՏՈՒՏՈՒՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տուտուց լինելը:*

ՏՈՒՐ, գ. *Տալը:* Հկռ. *Առ: Յանձնել: Թողնել մէկին, ենթարկուելով մի բանի: Համաձայնել:*

ՏՈՒՐ ՈՒ ԴՄԲՈՑ, *միասին, տուրուդմբոց, տուրութակ եւն:*

ՏՈՒՐ, գ. *Հիւանդութեան ժամանակ ծոմ պահելը:*

ՏՈՒՐԵՒԱՌ, գ. *Առնել-տալը: Իրար բան տալ-առնելը: Առուտուր:*

ՏՈՒՐԵՒԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Առնելտալը, առեւտուրութիւն:*

ՏՈՒՐՈՒՏԱՊ, գ. *Հոգին տալու տագնապը, հոգեվարք:*

ՏՈՒՐՏԻԿ, ած. *Անհամ, անժուր:*

ՏՈՒՐՏՈՒՐԻ, գ. *Մի տեսակ սեւ խաղող:*

ՏՈՒՐՔ, գ. *Ինչ որ տրուում է մէկին իբրեւ ձիրք:* (Կրօն.) *Նուէր, պարգեւ: Ընդհանուր անուն բոլոր տեսակ հարկերի:*

ՏՈՒՓ, գ. *Փոքրիկ արկղիկ:*

ՏՈՒՖ, գ. (Հանք.) *Հրաբխային ժայթքումից առաջացած քար:*

ՏՈՓԱՆ, գ. *Տոփելու գործիք, թակ, թակիչ:*

ՏՈՓԵԼ
ՏՈՓՆԵԼ } բ. *Տոփանով թակել՝ ծեծել:*

ՏՊԱԳԻՐ, ած. *Տպագրուած:* Հկռ. *Գրչագիր:*

ՏՊԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Տպագրութեան յատուկ:*

ՏՊԱԳՐԱՆԿԱՐ, գ. *Տպագրուած նկար, տպագիր նկար:*

ՏՊԱԳՐԱՏԱԽՏԱԿ, գ. *Տախտակ, որի վրայ տպագրում են:*

ՏՊԱԳՐԱՏՈՒՆ, Տ. *Տպարան:*

ՏՊԱԳՐԵԼ, բ. *Գծագրել իբրեւ տիպ: Տպագրութեան միջոցով բազմապատկել:*

ՏՊԱԳՐԻՉ, ած. գ. *Նա որ տպագրում է, տպագրող:*

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տպագրելը։*

ՏՊԱԳՐՈՒՄ, գ. *Տպագրելը, տպագրրուելը։*

ՏՊԱԶԱՐԴ, ած. *Տիպով՝ դրոշմածով զարդարուած։*

ՏՊԱԶԻՈՆ, գ. (Հանք.) *Կայծաքարատների կարգին պատկանող հանք։*

ՏՊԱԶՈԽ, գ. *Տուպ բոյսի զոխը, որի վրայ ծաղիկ պիտի գոյանայ։*

ՏՊԱԾՈՅ, ած. *Տպած, տիպով դրոշմուած։*

ՏՊԱՍՏԵՂԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տիպ ստեղծելը։*

ՏՊԱՐԱԿ, գ. *Ջրաղացի չախչախ։*

ՏՊԱՐԱՆ, գ. *Տպագրական գործարան։*

ՏՊԱՐԱՆԱԿԱՆ, ած. *Տպարանին յատուկ։*

ՏՊԱՐԱՆԱՊԵՏ
ՏՊԱՐԱՆԱՏԷՐ } գ. *Տպարանի տէրը։*

ՏՊԱՒՈՐԱԲԱՐ, մկ. *Մի բանի տպով՝ օրինակով՝ նմանութեամբ։*

ՏՊԱՒՈՐԱՊԷՍ, Տ. *Տպաւորաբար։*

ՏՊԱՒՈՐԻՉ, ած. *Ինչ որ տպաւորուում է,*
տպաւորութիւն գործող։

ՏՊԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տպաւորելը։ Ազդեցութիւն։*

ՏՊԵԼ, բ. *Տպով մի նկար կմ նախշ դրոշմել։* Փոխ. *Լաւ հասկացնել։*

ՏՊԻՉ, գ. *Տպելու սարք։*

ՏՌԱԼ, գ. *Գող, աւազակ։*

ՏՌԱՄԷՋ, ած. գ. *Մէջը տռելու, չնչին անարժէք (բան)։*

ՏՌԵԼ, նբ. *Տտռել, յետոյքէն աղիքի օդը արձակել։*

ՏՌԶԻԿ, ած. *Լիքը, գիրուկ, չաղլիկ։*

ՏՌԶՈՏԵԼ, բ. *Տռզել։*

ՏՌԻ, ած. *Վախկոտ, դասալիք։*

ՏՌԻՓ, գ. *Սեռային մոլուցք, կիրք, հեշտանք։*

ՏՌԼՆԳԱԼ, բ. *Գոմէշների բառաչելը։*

ՏՌԼՆԳՈՑ, գ. *Տռլնգալը։*

ՏՌԾԱԿ, գ. *Սրբան (գռեհիկ բառ)։*

ՏՌՃԱՆ, ած. *Շատ անհանգիստ, չար։ Դաժանաբարոյ։*

ՏՌՃԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տռճան լինելը։*

ՏՌՆՉԱԼ, բ. *Մի բանի ծանրութեան տակ հեծել։*

ՏՌՈՃԱՆ, ած. *Փորը ուռած, հաստափոր (մարդ)։*

ՏՌՈՏԵԼ, բ. *Յաճախ տռել։ Տտռել։*

ՏՌՈՒԶ, ած. *Ուռած, տկռած։ Մէջը լիքը, լաւ մեծացած։ Մեծ, խոշոր։*

ՏՌՏԻՆԳ, գ. *Չորքոտանի անասունների ուրախուրախ ցատկելը, խայտալը։*

ՏՌՏՆԳԻՊՈՒՊՈՒԶ, ած. *Թեթեւամիտ, թեթեւսոլիկ։*

ՏՌՏՈԶ, գ. *Ցատկոտելը։*

ՏՌՏՈՇ, ած. *Դանդաղ, անհոգ։ Անմիտ, միամիտ։*

ՏՌՏՌԱԼ, նբ. *Տրտնջալ, չժգոհիլ, քըրթմընջիլ։*

ՏՌՓԱԼ, նբ. *Սեռային մեծ սիրով ցանկալ, փաւաշիլ։*

ՏՌՓԱԿԱՆ, ած. *Տռփանք արտայայտող կմ յարուցանող։*

ՏՌՓԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տռփանք։*

ՏՌՓԱՆ, Տ. *Տռփանք։*

ՏՌՓԱՆՔ, գ. *Անժուժկալ, սեռական կիրք։ Մոլուցք, հրայրք։*

ՏՌՓՈՂԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ տռփող։*

ՏՌՓՈՏ, ած. *Շատ ցանկասէր։*

ՏՌՓՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տռփոտ լինելը, փաւաշոտութիւն։*

ՏՌՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տռփալը։*

ՏՏԻՊ, ած. *Տտիպութիւն ունեցող։* գ. *Անորոշ տեսակի վայրի բոյս։ Խեղդող, լեզուն կապող, անախորժ համ։*

ՏՏՈՅ, գ. *Արտաքնոց։*

ՏՏՊԱՀԱՄ, ած. *Տտիպ համ ունեցող։*

ՏՏՊԵԼ, բ. *Կուչ բերել։ Տտիպութիւն առաջ բերել։*

ՏՐԱՄ, ած. *Պինդ, կարծր, հաստատուն։*

ՏՐԱՄ..., *բաղադր. մասնիկ, որ նշանակում է միջով։*

ՏՐԱՄԱԲԱՆ, ած. *Տրամաբանութեան մասնագէտ՝ հմուտ:*

ՏՐԱՄԱԲԱՆԱԲԱՐ, Տ. *Տրամաբանօրէն:*

ՏՐԱՄԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. *Տրամաբանութեան յատուկ:*

ՏՐԱՄԱԲԱՆԵԼ, բ. *Տրամաբանօրէն մտածել: Տրամախօսել, Պատճառաբանել: Խելքով դատել:*

ՏՐԱՄԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մարդկային հոգեկան կարողութիւն: Մտածողութիւն:*

ՏՐԱՄԱԲԱՆՕՐԷՆ, մկ. *Տրամաբանական կարգով:*

ՏՐԱՄԱԲԱՇԽԱԿԱՆ, ած. *Ինչ որ հաւասարապէս բաժանուում է իւրաքանչիւրի վրայ:*

ՏՐԱՄԱԳԻԾ, գ. (Մաթ.) *Ուղիղ գիծ, որ անցնում է շրջանի՝ բոլորակի կենտրոնով:*

ՏՐԱՄԱԳԻՐ, գ. *Անստ. նշ. բառ. գուցէ բազմապատկիչ կմ արտադրեալ:*

ՏՐԱՄԱԳԾԱԿԱՆ, ած. *Տրամագծի պէս:*

ՏՐԱՄԱԳԾԱՅԻՆ, ած. *Տրամագծին յատուկ:*

ՏՐԱՄԱԳԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Համեմատական գծագրութիւն:*

ՏՐԱՄԱԳԾՕՐԷՆ, մկ. *Տրամագծի երկու ծայրին գտնուելով:*

ՏՐԱՄԱԴԻՏԱԿԱՆ, ած. *Քննական, քննադատական:*

ՏՐԱՄԱԴԻՐ, ած. *Տրամադրուած: Յօժար, հակամէտ:*

ՏՐԱՄԱԴՐԱԿԱՆ, ած. *Կարգաւորուած:*

ՏՐԱՄԱԴՐԵԼ, բ. *Հաստատ կարգել, Ապահովել: Մէկի իրաւունքի տակ դնել մի բան: Պատրաստակամ:*

ՏՐԱՄԱԴՐԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարելի է տրամադրել: Տնօրինել ձեռքի տակ պատրաստ:*

ՏՐԱՄԱԴՐԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տրամադրելի լինելը:*

ՏՐԱՄԱԴՐՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տրամադրուած լինելը:*

ՏՐԱՄԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Կարգաւորութիւն, յարմարութիւն: Հակամիտութիւն դէպի մի բան, բարեհաճութիւն: Դիտում, նպատակ: Ձեւ, որակ, հանգամանք: Պատրաստակամութիւն, հոգեկան վիճակ:*

ՏՐԱՄԱՁՈՅԳ, ած. *Զուգահեռական:*

ՏՐԱՄԱԼՈՒԾԱՆԵԼ, բ. *Ծայրէ ծայր լուծանել:*

ՏՐԱՄԱԼԱՐ, գ. *Բարձրացող պատի ուղղութիւնը ճշտող, որմնադիրի լար:*

ՏՐԱՄԱԽԱՂ, (Յուն.) (արեւմտահայ լեզուով), Տ. *Դրամա, թատերական (խաղ՝ ներկայացում):*

ՏՐԱՄԱԽՈՀ, ած. *Դատողութեան մէջ շրջահայեաց, խոհեմ:*

ՏՐԱՄԱԽՈՀԱԿԱՆ, ած. *Տրամախոհին եւ տրամախոհութեան յատուկ:*

ՏՐԱՄԱԽՈՀԵԼ, բ. *Ուշի ուշով դատել:*

ՏՐԱՄԱԽՈՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տրամախոհելը:*

ՏՐԱՄԱԽՕՍ, ած. *Տրամախօսութեան հմուտ: Թատերախօս*

ՏՐԱՄԱԽՕՍԱԿԱՆ, ած. *Տրամախօսութեան՝ տրամաբանութեան յատուկ, վերաբերեալ:*

ՏՐԱՄԱԽՕՍԵԼ, բ. *Վարժ վիճաբանել:*

ՏՐԱՄԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Թատերական ներկայացում, զրուցատրութիւն:*

ՏՐԱՄԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. *Կերպաւորութիւն:*

ՏՐԱՄԱՉԱՓ, ած. *Տրամագծօրէն հակադիր:*

ՏՐԱՄԱՉԱՓԱԿԱՆ, Տ. *Տրամագծային:*

ՏՐԱՄԱՉԱՓԱՊԷՍ, Տ. *Տրամագծօրէն:*

ՏՐԱՄԱՉԱՓՈՂ, ած. *Տրամաչափի նման:*

ՏՐԱՔԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Տրաքել՛ի:*

ՏՐԱՔԵԼ, բ. *Ճաքել: Պայթիւնի ձայն լըսուել: Շատ լիքը լինել:*

ՏՐԱՔԻՉ, գ. *Հրացան կմ ատրճանակ:*

ՏՐԱՔԻՏ, գ. (Հանք.) *Եռացական քարերի կարգին պատկանող պինդ քար:*
ՏՐԱՔՈՑ, գ. *Պայթիւնի ձայն:*
ՏՐԱՔՈՒՄ, ած. *Տրաքուելու չափ լիք՝ կոխուն:*
ՏՐԱՔՏՐԱՔՈՏԵԼ, բ. *Շարունակ մէկը միւսի յետեւից տրաքուել, պայթել:*
ՏՐԱՔՏՐԱՔՈՑ, գ. *Յաճախակի պայթիւն:*
ՏՐԵԽ, գ. *Փափուկ՝ կիսամշակ կաշուց ոտքի հագնելիք առանց կրունկների եւ երեսը բաց.* չարըխ:
ՏՐԵԽԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Տրեխ շինող:*
ՏՐԵԽԱՑՈՒ, ած. *Տրեխ շինելու յարմար:*
ՏՐԵԽԱՒՈՐ, ած. *Տրեխ հագած:*
ՏՐԵԽԱՒՈՐՈՒԵԼ, բ. *Տրեխները հագնել:*
ՏՐԵՄՈԼԻՏ, գ. (Հանք*) Ամփիբոլի տեսակներից մէկը:*
ՏՐԷ, գ. *Հայոց 4-րդ ամիսը (նոյ. 9-դեկտ. 8), դղման (*մաքարոն):
ՏՐԷՋ, գ. *Կողմնակի աւելցուած կերպասի կտոր կմ ժապաւէն:*
ՏՐԻԳՈՆ, գ. (Կենդ.) *Տափակ ձկների կմ վահանաձկների մի տեսակը:*
ՏՐԻՏՈՆ, գ. (Կենդ.) *Մեծ խխունջների մի տեսակը:*
ՏՐԻՏՈՒՐ, գ. *Փոխարինութիւն:*
ՏՐԻՓ, Տ. *Տոփանք:*
ՏՐԻՕ, (Իտալ.) գ. (Երաժ.) *Երաժշտական գրուածք: Զանազան երաժշտական երկերի երկրորդ մասը: Երեք հոգի կազմուած երաժշտական խումբ: Եռանուագ:*
ՏՐՄՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տրմուղ լինելը:*
ՏՐՌՀԱԿ, Տ. *Տրոհութեան նշան:*
ՏՐՌՀԵԼ, բ. *Իրարից բաժանել: Զատել, Զանազանել:*
ՏՐՌՀՈՒԹԻՒՆ } **ՏՐՌՀՈՒՄ** } գ. *Տրոհելը, տրոհուելը: Զատելը, զանազանելը:*
ՏՐՈՐԵԼ, բ. *Մի կակուղ բան շփել: Մի կակուղ բան այս եւ այն ուղղութեամբ ճնշել:* Փոխ. *Նեղել, ճնշել:*
ՏՐՈՐՈՒՄ, գ. *Տրորելը:*
ՏՐՈՐՏԱԿ ՏԱԼ, բ. *Ոտքի տակ տալ:*
ՏՐՈՒԲԱԴՈՒՐ, (Յուն., լատ., ֆպանս.) գ. *Միջնադարեան ժողովրդական երգիչ: Աշուղ:*
ՏՐՈՒԽ, ած. *Վերջին, յետնեալ:*
ՏՐՈՓ, գ. *Տրոփում:*
ՏՐՈՓԵԼ, բ. *Ոտներով կոխոտել:*
ՏՐՈՔԻԼՈՍ, գ. *Շատ փոքրիկ թռչուն:*
ՏՐՏՄԱԲԱՐ, մկ. *Տրտում կերպով:*
ՏՐՏՄԱԳԻՆ, ած. մկ. *Շատ տրտում, մեծ տրտմութեամբ:*
ՏՐՏՄԱԹԱԽԻԾ, գ. *Վշտահար:*
ՏՐՏՄԱԼԻ } **ՏՐՏՄԱԼԻՑ** } ած. *Տրտմութեամբ լի:*
ՏՐՏՄԱԽՌՀ, ած. *Տրտում եւ խոհուն, տրտմօրէն խոհուն:*
ՏՐՏՄԱԾԻՆ, ած. *Տրտմութիւն ծնող:*
ՏՐՏՄԱԿԱՆ, ած. *Տրտմութիւն պարունակող:*
ՏՐՏՄԱԿԻՑ, ած. *Տրտմութեան մասնակից:*
ՏՐՏՄԱԿՑԵԼ, բ. *Տրտմակից լինել:*
ՏՐՏՄԱՀԱԼԱԾ, ած. *Տրտմութիւնը հալածող:*
ՏՐՏՄԱՀԱՂՈՐԴ, ած. *Որի մէջ խառն է տրտմութիւն:*
ՏՐՏՄԱՍԷՐ, ած. *Տրտմութիւն սիրող:*
ՏՐՏՄԵԼ, բ. *Տրտում դառնալ:* Հկռ. *Ուրախանալ: Տխրիլ, թախծիլ:*
ՏՐՏՄԵՑՈՒՑԻՉ, ած. *Ինչ որ տրտմեցնում է, տրտմեցնող: Տխրեցնող:*
ՏՐՏՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Հոգեկան վիշտ:*
ՏՐՏՄՕՐԷՆ, մկ. *Տրտմաբար:*
ՏՐՏՆՋԱԼ, Տ. *Տրտնջել:*
ՏՐՏՆՋԱԿԱՆ, ած. *Տրտունջ պարունակող:*
ՏՐՏՆՋԱՆՔ, գ. *Տրտնջելը:*
ՏՐՏՆՋԵԼ, բ. *Խօսքերով իր դժգոհու-*

թիւնը կմ անբաւականութիւնն արտա-յայտել մէկից: Գանգատիլ, դժգոհիլ:
ՏՐՏՈՒՄ, ած. *Տրտմութիւն ունեցող: Տխուր:* Հկռ. *Ուրախ, զուարթ:*
ՏՐՏՈՒՆՋ, գ. *Դժգոհութիւն՝ անբաւա-կանութիւն մէկից: Ֆանֆուտ:*
ՏՐՑԱԿ, գ. *Մի կապոց, խուրձ:*
ՏՐՑԱԿԵԼ, բ. *Տրցակ կապել:*
ՏՓԱՆՄԱՆ, գ. *Տուփի նման:*
ՏՓԵԼ, բ. *Բախել: Ծեծել, զնահատել:*
ՏՓՈՑ, գ. *Ծեծ, զոռսող:*
ՏՔԼԱԾ, ած. *Թոռոմած:*
ՏՔՆԱԼԻՑ, ած. *Տքնութեամբ լի:*
ՏՔՆԱՋԱՆ, ած. *Որտեղ տքնութիւն եւ ջանք կայ: Յոգնաջան:*
ՏՔՆԱՍԷՐ, ած. *Տքնութիւն:*
ՏՔՆԵԼ, բ. *Գիշերն անքուն անց կացնել: Ջանք թափել:*
ՏՔՆՈՂԱԿԱՆ, ած. *Տքնական:*
ՏՔՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տքնելը, անքուն գիշեր-ներ անցկացնելը:*
ՏՕ՛, միջ. *Կոչական ձայնարկութիւն զոյականից առաջ:*
ՏՕԹ, գ. *Ամառուայ եղանակի սաստիկ շոգ:* ած. *Սաստիկ շոգ: Հեղձուցիչ օդ:*
ՏՕԹԱԳԻՆ, ած. *Շատ տօթ:*
ՏՕԹԱԽԱՌՆ, ած. *Շատ տօթ:*
ՏՕԹԱԽԱՐՇ, **ՏՕԹԱԿԵԶ** } ած. *Տօթից խաշած՝ կիզուած:*
ՏՕԹԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տօթահար լի-նելը:*
ՏՕԹԱՅԻՆ, ած. *Տօթ, տօթագին:*
ՏՕԹԵԼ, բ. *Տօթ եղանակ անել, տօթն ընկնել:* Փոխ. *Յօնքերը կիտել:*
ՏՕԹՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տօթ լինելը, տօթ, սաս-տիկ տաքութիւն:*
ՏՕԼԱԹ, գ. *Առիւծի բաշ:*
ՏՕՆ, գ. *Սկզբնապէս՝ զոհաբերութիւն աստուածներին: Ուրախութիւն, ցնծու-թիւն: Յիշատակող հանդիսութիւն:*
ՏՕՆԱԲԱՐ, մկ. *Ինչպէս տօն:*
ՏՕՆԱԽՄԲԱԿԱՆ, ած. *Տօնախմբութ-եամբ եղած:*
ՏՕՆԱԽՄԲՈՒԹԻՒՆ, գ. *Խմբով եւ հան-դէսով տօն կատարելը:*
ՏՕՆԱԾԱՌ, գ. *Եղեւնի փոքր ծառ:*
ՏՕՆԱԿԱՆ, ած. *Տօնին յատուկ, վերա-բերեալ:*
ՏՕՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տօն լինելը:*
ՏՕՆԱԿԱՏԱՐ, ած. գ. (Եկեղ.) *Տօնը կա-տարողը:*
ՏՕՆԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տօն կա-տարելը:*
ՏՕՆԱԿԱՐԳ, գ. *Տօնը կատարելու կարգ:*
ՏՕՆԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տօներ սահմա-նելը:*
ՏՕՆԱԿԻՑ, ած. *Տօնին մասնակից:*
ՏՕՆԱՀՄԱՅ (կմ Տօնով հմայուած), գ. *Հմայութեան տօն:*
ՏՕՆԱՄԵՐՁ, ած. *Տօնին մօտ:*
ՏՕՆԱՊԵՏ, գ. *Տօնի հանդիսաղիրը:*
ՏՕՆԱՍԷՐ, ած. *Տօներ՝ տօնախմբու-թիւններ սիրող:*
ՏՕՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Տօնասէր լինելը:*
ՏՕՆԱՎԱՃԱՌ, գ. *Տօնի՝ հանդէսի ժա-մանակ կազմակերպուած առեւտուր:*
ՏՕՆԱՎԱՃԱՌԱՆՈՑ, գ. *Որտեղ տօնա-վաճառ կայ:*
ՏՕՆԱՑՈՅՑ, ած. գ. *Գիրք, որտեղ նշա-նակուած են եկեղեցու տարեկան տօ-ները եւ նրանց տօնելու օրերը:*
ՏՕՆԱՒՈՐ, ած. *Տօն ունեցող:*
ՏՕՆԱՒՈՒՐ, ած. *Տօն եւ կիրակի օրուան յատկացրած:*
ՏՕՆԵԼ, բ. (Եկեղ.) *Տօնը կատարել: Յի-շատակել:*
ՏՕՆԵԼԻ, ած. *Որին (ինչը) պէտք է տօ-նել, տօնելու արժանի:*
ՏՕՆԸՆԾԱՅ, գ. *Տօնի առիթով մէկին ուղարկուած ընծայ:*
ՏՕՆՇՆՈՐՀԱՒՈՐ, գ. *Մէկի տօնը շնորհաւորելու այցելութիւն:*
ՏՕՆՈՒՏ, ած. *Տօնային, հանդիսաւոր:*

ՏՕՆՉԷՔ, ած. *Տօնական:*

ՏՕ՛Շ ՏՕ՛Շ, միջ. *Շունը վռնտելու ձայնակցութիւն, օ՜շտ:*

ՏՕՄԱԽ, գ. (Բուս.) *Կաղանչանազգիների կարգին պատկանող կարծր փայտով թուփ, որմէ սանտր կը պատրաստէին:*

ՏՕՄԱԽԱՒՈՐ, ած. *Տօսախ պարունակող:*

ՏՕՄԱԽՈՒՏ, ած. գ. *Որտեղ շատ տօսախ է բուսնում կմ բուսած:*

Ր, ր

Ր, ր, րէ, գ. *Հայերէն այբուբենի երեսուներկուերորդ տառը եւ քսանվեցերորդ բաղաձայնը: Թուարկութեան հինգ հազարի համարժէք: Հինգ հազարերորդ:*

ՐԱԲԲՈՒՆԻ, Տ. *Ռաբբունի: Վարդապետ, ուսուցիչ:*

ՐԱԲՈՒՆԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ րաբունի, վարդապետաբար:*

ՐԱԲՈՒՆԱՊԵՏ, գ. *Գլխաւոր րաբունի:*

ՐՈՊԷ, գ. *Ժամանակի մաս, կարճ ժամանակ, ակնթարթ:* (Արեւմտահայ. *վայրկեան):*

ՐՈՊԷ, գ. *(Գործ է ածուած միայն յոգն. սեռ. հոլովով՝ րոպէից):*

ՐՈՊԷԱԲԱՐ, Տ. *Րոպէապէս:*

ՐՈՊԷԱԿԱՆ, ած. *Մի րոպէի, մի ակընթարթի:*

ՐՈՊԷԱՀԱՄԱՐ, ած. գ. *Րոպէները համարող*

ՐՈՊԷԱՉԱՓ, մկ. *Մի րոպէի չափ:*

ՐՈՊԷԱՊԷՍ, մկ. *Նոյն րոպէին:*

ՐՈՊԷԱՑՈՅՑ, ած. *Րոպէները ցոյց տուող:*

ՐՈՏԻՆ, փխկ. *Հրողին: Տկար, անզօր:*

ՐՈՒՊ, ած. *Կրճատուած Տրուպ'ից:*

ՐՈՒՐԻ, գ. *Օրօր, նանիկ:*

Ց, ց

Ց, ց. ցոյ, գ. *Հայերէն այբուբենի երեսուն եւ երեքերորդ տառը եւ քսանեւեօթներորդ բաղաձայնը: Թուարկութեան վեց հազարի համարժէք: Վեց հազարերորդ:*

Ց (բաղաձայնից առաջ ցը), *Նախդիր, որ գործ էր ածուում հայցական հոլովի հետ եւ նշանակում էր մինչեւ:*

ՑԱԲԻ, գ. *Մշտադալար բոյս՝ մանիշակագոյն ծաղիկներով:*

ՑԱԹԵԼ, նբ. *Լոյս սփռել, ծաթիլ, ծագիլ (լոյս):*

ՑԱԽ, գ. *Խոպան տեղեր բուսնող թուփ, մացառ:*

ՑԱԽԱՀԱՒԱՔ, գ. *Ցախ հաւաքող:*

ՑԱԽԱՇԱՐ, ած. *Ցախերով հիւսուած:*

ՑԱԽԱՍՏԱՆ, գ. *Որտեղ ցախեր՝ մացառներ են բուսնում:*

ՑԱԽԱՏՈՒՆ, գ. *Տան մէջ բաժանմունք, որտեղ պահում են վառելափայտը:*

ՑԱԽԱՒԵԼ, գ. (Բուս.) Տ. *Ցախի:* Նման.

Իբրեւ ած. *Անճարակ, Գործի անպէտք:*
ՑԱԽԱՒԵԼԻ, գ. *Ցախաւելի բոյսը*, Տ. *Ցախի:*
ՑԱԽԱՒԼԵԼ, բ. *Ցախաւելով սրբել, աւելել:*
ՑԱԽԻ, գ. (Բուս.) *Հաւասմրգիների կարգին պատկանող մշտադալար թուփ:*
ՑԱԽ-ՄԱԽ, Տ. *Ցախ ու ցուխ:*
ՑԱԽՈՒՏ, գ. *Որտեղ ցախ՝ փայտ է բուսնում:*
ՑԱԽՍԱՐԵԿ, գ. (Կենդ.) *Բուն երգեցիկների կարգին պատկանող փոքրիկ թռչուն:*
ՑԱԾ, ած. *Գետնի մակերեւոյթից քիչ բարձրացած: Թոյլ հնչող: Վատ, գռեհիկ:* Հկռ. *Բարձր, ուժեղ: Ստորին, հասարակ, համեստ:* Փոխ. *Հեզ, համեստ:* Հկռ. *Գոռոզ, վէս:*
ՑԱԾԱԲԱՐ, մկ. *Ցած՝ ստոր կերպով, անարգաբար:*
ՑԱԾԱԳԻՆ, ած. մկ. *Ցած՝ էժան գնանոց:*
ՑԱԾԱԽՕՍ, ած. *Ցած ձայնով խօսող:*
ՑԱԾԱՀՈԳԻ, ած. *Ցած հոգու տէր:*
ՑԱԾԱՄԻՏ, ած. *Խոնարհամիտ:*
ՑԱԾԻԿ, ած. *Ցած, մեղմ: Ցածիկ ձայն:*
ՑԱԾԼԻԿ, ած. *Բաւական ցած:*
ՑԱԾՀՈԳԻ, Տ. *Ցածահոգի:*
ՑԱԾՆՈՑ, ած. *Ցած գնի, էժանանոց:*
ՑԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցած լինելը:* Հկռ. *Բարձրութիւն:*
ՑԱԾՐ, ած. գ. *Գործ է ածուում արեւելահայ գրական լեզուում եւ մի քանի բարբառներում ցած'ի փոխարէն:*
ՑԱԾՐԱՀԱՆ, մկ. *Ցածրից:*
ՑԱԾՐԱՄԱՍ, գ. *Ստորին մաս՝ հատուած՝ վայր:*
ՑԱԾՐԱՆԱԼ, բ. *Ցած դառնալ, բարձրութիւնը նուազել:*
ՑԱԾՐԱՇԷՆ, ած. *Ցած շինած:*
ՑԱԾՐՈԳԻ, Տ. *Ցածահոգի:*
ՑԱԿՆ, գ. *Տառապանք:*
ՑԱՄԱՔ, ած. *Որի մէջ խոնաւութիւն չկայ, չոր:* Հկռ. *Խոնաւ: Խոնաւութիւնը պակասած:* Փոխ. *Անզարդ:*
ՑԱՄԱՔԱԲՆԱԿ, ած. *Ցամաքի վրայ բնակող՝ ապրող:*
ՑԱՄԱՔԱԴԵՂ, գ. *Դեղ կմ օծանելիք, որ ցամաքեցնում է:*
ՑԱՄԱՔԱԹԵՒ, ած. մկ. *Թեւերը ցամաք, չթրջուած:*
ՑԱՄԱՔԱԿԱՆ, Տ. *Ցամաքային:*
ՑԱՄԱՔԱԿԷՏ, գ. *Այն կէտը, որտեղ սկսւում է ցամաքը:*
ՑԱՄԱՔԱԿՂԶԻ, գ. *Մեծ թերակղզի:*
ՑԱՄԱՔԱՀԱՆՈՒՄ, գ. *Զորքի էջք ցամաքի վրայ:*
ՑԱՄԱՔԱՀՈՂ, գ. *Ցամաք երկիր:*
ՑԱՄԱՔԱՅԻՆ, ած. *Ցամաքին յատուկ:*
ՑԱՄԱՔԱՆԱԼ, բ. *Ցամաք դառնալ:*
ՑԱՄԱՔԵԼ, բ. *Ցամաք դառնալ: Չորանալ:*
ՑԱՄԱՔԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարող է ցամաքել:*
ՑԱՄԱՔԵՑՈՒՄ, գ. *Ցամաքեցնելը, չորացնելը:*
ՑԱՄԱՔԸՆԹԱՑ, ած. *Ցամաքով գնացող:* Հկռ. *Ծովագնաց:*
ՑԱՄԱՔՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցամաք՝ չոր լինելը: Չորութիւն:*
ՑԱՄԱՔՈՒՄ, գ. *Ցամաքելը:*
ՑԱՄԱՔՈՒՐԴ, գ. *Ճահճային տեղի ջրերը ցամաքեցնելը: Չորցնելը:*
ՑԱՄՔԵԼ, Տ. *Ցամաքել: Չորնալ:*
ՑԱՄՔԵՓՈՑ, ած. *Ցամաք եփած, կերակուր, որի մէջ ջուրը քիչ է:*
ՑԱՄՔԻՉ, գ. *Հաստ ու խաւաւոր կտոր բամբակից: Չորցնող:*
ՑԱՅԳ, մկ. *Մինչեւ այգ, մինչեւ լոյս, գիշերը: Մինչեւ առաւօտ:*
ՑԱՅԳԱԶԳԵՍՏ, գ. *Գիշերային հագուստ:*
ՑԱՅԳԱԹԻԹԵՌ, գ. *Գիշերային թիթեռ:*
ՑԱՅԳԱԽՈՒՄԲ, գ. *Գիշերային հաւաքոյթ, երեկոյթ:*
ՑԱՅԳԱՀԱՆԴԵՐՁ, Տ. *Գիշերազգեստ:*

ՅԱՅԳԱՆՈՒԱԳ, գ. *Երաժշտութիւն նուագարաններով ու ձայնով, որ գիշերը, բաց երկնքի տակ, կատարում են մէկի պատուհանի առաջ: Serenade.*

ՅԱՅԳԱՎԱՌ, ած. գ. *Գիշերը վառ պահող կանթեղ:*

ՅԱՅԵԼ, նբ. *Պաղջուրով շփելով լուալ:*

ՅԱՅԹԵԼ, բ. Տ. *Յայտել: Ջուրի ժայթքիլ:*

ՅԱՅԺՄ, մկ. *Մինչեւ այժմ:*

ՅԱՅԼԱԿԱՆ, ած. *Յայլերի աճուկում գտնուող:*

ՅԱՅԼՈՋԻԼ, գ. (Կենդ.) *Ոջիլի մի տեսակը:*

ՅԱՅԼՈՍԿՐ, գ. (Կազմ.) *Աճուկի ոսկոր:*

ՅԱՅՆԺԱՄ, Տ. *Յայսվայր:*

ՅԱՅՍՔԱՆ, մկ. *Այսքան մինչեւ այստեղ:*

ՅԱՅՍՕՐ, մկ. *Մինչեւ այսօր:*

ՅԱՅՏ, գ. *Ջուրի ժայթքում:*

ՅԱՅՏԱՂԲԻՒՐ, գ. *Աւազանէ ցայտող ջուր:*

ՅԱՅՏԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Արագոնիտի տեսակներից մէկը:*

ՅԱՅՏԵԼ, բ. *Հեղուկի կաթիքները ուժով դուրս թռչել, դուրս ցայթել:*

ՅԱՅՏԵՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Յայտել'ի,* նոյն նշ.:

ՅԱՅՏՈՒՄ, գ. *Յայտելը: Ջուրի ժայթքումը:*

ՅԱՅՏՈՒՆ, ած. *Յայտած, դուրս մղուած.* փոխ. *շատ աչքի ընկնող:*

ՅԱՅՔ, գ. *Երանքին եւ ստորին որովայնի միացման մաս:*

ՅԱՆ, գ. արմ. *Յանել'ի: Գործ է ածուում բարդութիւնների վերջում, օր. Սերմնացան, Հրացան, Ջրցան:*

ՅԱՆԱԾՈՒԿ, ած. *Յանած, ցանովի:*

ՅԱՆԵԼ, բ. *Սերմը հողի վրայ շաղ տալ: Շիթ-շիթ հեղուկ ցօղել:*

ՅԱՆԻՉ, ած. *Յանող, ինչով որ ցանում են:*

ՅԱՆԿ, գ. *Շրջափակ:*

ՅԱՆԿ, Հմմտ. *անկանել: Արգանդի աղտ:*

ՅԱՆԿ, գ. *Գրքի վերջում (երբեմն՝ սկըզբում) գրուած ցուցակ:*

ՅԱՆԿԱԳԵՂՁ, գ. (Բուս.) *Գեղձի՝ պատուտակի մի տեսակը:*

ՅԱՆԿԱԳՈՅՆ, ած. *Աւելի հաճոյական:*

ՅԱՆԿԱԹԱՒԱԼ, ած. *Միշտ՝ շարունակ թաւալուող:*

ՅԱՆԿԱԼ, Տ. *Յանկանալ: Փափագիլ, բաղձալ:*

ՅԱՆԿԱԼԻ, ած. *Ինչ բանի մարդ ցանկանում է:*

ՅԱՆԿԱԿԱՆ, ած. *Սեռական ցանկութիւն արտայայտող:*

ՅԱՆԿԱԿԱՐԿԱՏ, ած. *Քայքայուած ցանկը կարկատող՝ նորոգող:*

ՅԱՆԿԱՆԱԼ, բ. *Սրտանց կամենալ:*

ՅԱՆԿԱՊԱՏ, ած. *Յանկով պատած:*

ՅԱՆԿԱՊԱՏԱՌ, ած. *Յանկը՝ ցանկապատը պատառող:*

ՅԱՆԿԱՊԱՏԵԼ, բ. *Յանկով՝ շրջափակով պատել:*

ՅԱՆԿԱՍԷՐ, ած. գ. *Սեռական ցանկութիւն շատ ունեցող:*

ՅԱՆԿԱՍԻՐԵԼ, բ. *Յանկալ եւ սիրել:*

ՅԱՆԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ,գ. *Յանկասէր լինելը:*

ՅԱՆԿԱՍՓԻՒՌ, ած. *Որտեղ սփռուած է ցանկութիւն:*

ՅԱՆԿԱՐԱՐ, ած. *Յանկութիւնը գրգռող:*

ՅԱՆԿԱՐԳԵԼ, ած. *Յանկապատի մէջ արգելուած:*

ՅԱՆԿԱՓԱԿ, ած. *Յանկով փակուած՝ պատուած:*

ՅԱՆԿԵԼ, բ. *Յանկով պատել, ցանկապատ քաշել:*

ՅԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Յանկալը, ցանկալու կարողութիւնը: Սեռական կիրք, տարփանք: Բաղձանք:*

ՅԱՆԿՈՒՄ, գ. *Յանկանալը, ցանկութիւն: Փափագ:*

ՅԱՆՈՎԻ, ած. մկ. *Յանած:*

ՅԱՆՈՅ, գ. *Յանք անելու ժամանակը:*

ՑԱՆՈՒՑԻՐ, Տ. *Ցիրուցան: Ամէն կողմ ցրուած:*

ՑԱՆ-ՑԱԽ, գ. *Ցան, ցախ, աղբ:*

ՑԱՆՑ, գ. *Ծակոտկէն նօսր հիւսուածք հաստ թելերից՝ ձուկ բռնելու յարմար:*

ՑԱՆՑԱԹԵՒ, ած. *(Միջատ), որի թաղանթեայ թեւերը ցանցի ձեւ ունին:*

ՑԱՆՑԱԼԱԹ, գ. *Ցանցաւոր կտոր:*

ՑԱՆՑԱԿԱՌՈՒՑՈՒՄ, գ. *Ռոզման խողովակների ցանցի կառուցում:*

ՑԱՆՑԱԿԵՐՊ, ած. *Ցանցի կերպ:*

ՑԱՆՑԱՀԵՆ, գ. Հաքեր: *Համացանցանօրէն կերպով թափանցող:*

ՑԱՆՑԱՄԱՇԿ, գ. (Կազմախ*.) Աչքը պատող երեք մաշկերից ներքեւինը:*

ՑԱՆՑԱՌ, ած. մկ. *Նօսր, իրարից հեռու ընկած:*

ՑԱՆՑԱՌԱԲԱՐ, մկ. *Ցանցառ կերպով:*

ՑԱՆՑԱՌԱՄԻՏ, ած. *Ցանցառ, ծանծաղամիտ:*

ՑԱՆՑԱՌԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցանցառամիտ՝ խելքը պակաս լինելը:*

ՑԱՆՑԱՌԱՆԱԼ, բ. *Ցանցառ դառնալ, խենթանալ:*

ՑԱՆՑԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Նօսրութիւն: Խենթութիւն:*

ՑԱՆՑԱՎԱՆԴԱԿԱՅԻՆ, ած. *Ցանցահիւս վանդակներով:*

ՑԱՆՑԱՏԵՍԱԿ, ած. *Ցանցի նման, ցանցակերպ:*

ՑԱՆՑԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցանց ձգելը:*

ՑԱՆՑԵԼ, նբ. *Ցանցի մէջ առնել:*

ՑԱՆՑԵՆԻ, գ. *Այքի մաշկ:*

ՑԱՆՑԻԿ, գ. *Փոքր ցանց:*

ՑԱՆՑՄԱՄՈՒՌ, գ. (Բուս.) *Մամուռների մի տեսակը:*

ՑԱՆՑՆԵԼ, բ. *Այս եւ այնտեղ ցանել:*

ՑԱՆՑՈՐԴ, գ. *Ցանց ձգող:*

ՑԱՆՑՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցանցորդի արհեստը:*

ՑԱՆՔ, ՑԱՆՔՍ } գ. *Ցանելը, սերմանելը:*

ՑԱՆՔԱԴԱՇՏ, գ. *Ցանքի յատկացրած դաշտ:*

ՑԱՆՔԱՇՐՋԱՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Միեւնոյն հողի վրայ յաջորդաբար մի քանի տեսակ հացահատիկ, բանջարեղէն կամ խոտ ցանելը:*

ՑԱՄԿՈՏ, ած. *Բարկացոտ, կրքոտ:*

ՑԱՍՄՆԱԼԻՑ, ած. *Ցասումով՝ զայրոյթով լի:*

ՑԱՍՄՆԱԿԱՆ, ած. *Ցասում արտայայտող:*

ՑԱՍՄՆՈՒԼ, նբ. *Բարկանալ, զայրանալ:*

ՑԱՍՈՒՄ, գ. *Զայրոյթ, սաստիկ բարկութիւն:*

ՑԱՏԿԱՔԱՅԼ, գ. *Ցատկելով քայլելը:*

ՑԱՏԿԵԼ, բ. *Ոստնուլ, լոք տալ: Թռիչք գործել:*

ՑԱՏԿՈՒՄ, գ. *Ցատկելը:*

ՑԱՏԿՈՏԵԼ, բ. *Շարունակ կմ զանազան տեղերում ցատկել:*

ՑԱՏԿՌՏՈՒՔ, գ. *Ցատկռտելը:*

ՑԱՏԿՏԱՆ, ած. *Շատ ցատկոտող, ցատկոտելու սովոր:*

ՑԱՐ, գ. *Ռուսաց թագաւորը կմ կայսրը:*

ՑԱՐԱԿԱՆ, ած. *Ցարերի, ռուսաց թագաւորների:*

ՑԱՐԱՄԻՆԵՐ, գ. (Բուս.) *Ծաղկապատեանով տունկերի դասին պատկանող տունկերի կարգ:*

ՑԱՐԴ, մկ. *Մինչեւ այժմ:*

ՑԱՒ, գ. *Անհաճոյ տանջող զգացմունք կենդանի մարմնի որեւէ մասում: Հիւանդութիւն, ախտ: Ծննդական երկունք:*

Նման. *Հոգեկան վիշտ:*

ՑԱՒԱԳԱՐ, ած. *Ցաւի՝ հիւանդութեան ենթարկուած:*

ՑԱՒԱԳԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցաւագար լինելը:*

ՑԱՒԱԳԻՆ, ած. *Ցաւերով լի:*

ՑԱՒԱԳՆԵԼ, բ. *Ցաւի ենթարկուել:*

ՑԱՒԱԳՆՕՐԷՆ, մկ. *Ցաւագին կերպով:*
ՑԱՒԱԼԻ, ածն. *Ցաւ՝ վիշտ պատճառող: Ափսոսալի:*
ՑԱՒԱԼԻՑ, ածն. *Ցաւերով՝ վշտերով լի:*
ՑԱՒԱԼԼՈՒԿ, ածն. *Ցաւերից՝ հիւանդութիւններից տանջուած:*
ՑԱՒԱԽԵՂԴ, ածն. *Ցաւից խեղդուած՝ մեռած:*
ՑԱՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Հիւանդ դրութիւն:*
ՑԱՒԱԿԻՐ, ածն. *Ցաւ կրող:*
ՑԱՒԱԿԻՑ, ածն. *Ուրիշի ցաւին՝ վշտին ընկեր:*
ՑԱՒԱԿՈՏՈՐ, ածն. *Ցաւը՝ հիւանդութիւնը մէջը մնացած:*
ՑԱՒԱԿՑԱԲԱՐ, մկ. *Ցաւակից լինելով:*
ՑԱՒԱԿՑԱԿԱՆ, ածն. *Ցաւակցութիւն արտայայտող:*
ՑԱՒԱԿՑԵԼ, բ. *Ցաւակից լինել:* Հկռ. *Խնդակցել:*
ՑԱՒԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցաւակից՝ վշտակից լինելը:*
ՑԱՒԱՀԱԼԱԾ, ածն. *Ցաւը՝ հիւանդութիւնը հալածող՝ փարատող:*
ՑԱՒԱՌԻԹ, ածն. *Ցաւ՝ վիշտ պատճառող:*
ՑԱՒԱՏԱՆՋ, ածն. *Ցաւերից՝ վշտերից տանջուած:*
ՑԱՒԱՐԱՐ, ածն. *Նա որ իրեն ցաւ է անում ուրիշի աղէտը:*
ՑԱՒԵԼ, բ. *Ցաւ զգացուել մարմնի որեւէ մասում:*
ՑԱՒԵՑՈՒՑԻՉ, ածն. *Նա որ ցաւացնում է:*
ՑԱՒԿՈՒԽ, ածն. *Ցաւազար:*
ՑԱՒՄԵԾԻԿ, ածն. *Փոքր ցաւը մեծացնող:*
ՑԱՒՈՂԱԿԱՆ, ածն. *Ցաւ արտայայտող:*
ՑԱՒՈՏ, ածն. *Ցաւ պատճառող:*
ՑԱՒՍԻՐՏ, Տ. *Սրտացաւ:*
ՑԱՔ, գ. *Փշոտ թուփ:*
ՑԱՔԱՆ, գ. *Տափանի մի տեսակ: Հողակոշտերը փշրող գործիք:*
ՑԱՔԱՆԵԼ, բ. *Ցաքանով ցանած արտը տափանել: Արտը հարթել:*
ՑԱՔԱՏ, գ. *Մեծ կեռ դանակ՝ ծառի ճիւղերը կտրելու:*
ՑԱՔԱՏԱՒՈՐ, ածն. գ. *Ցաքատ կրող:*
ՑԱՔԵԼ, բ. Տ. *Ցաքանել: Արտը հարթել:*
ՑԱՔԻ, գ. *Մի տեսակ փշոտ վայրի բոյս:*
ՑԱՔՃԱՂ, գ. *Ցաքանի երեք ճաղերը:*
ՑԱՔՈՒՏ, ածն. գ. *Որտեղ շատ ցաքեր են բուսած:*
ՑԱՔ ՈՒ ՑՐԻՒ, Տ. *Ցիրուցան:*
ՑԵԹ, գ. *Անասունների (կատուի, շան եւն), նաեւ (անարգաբար) մարդու մէզը:*
ՑԵԹԵԼ, Տ. *Ցայթել: Միզել:*
ՑԵԼ, գ. *Հող: Ընդհանրապէս՝ վարած հող, արտ:*
ՑԵԼԵԼ, բ. *Ճղել, պատառել: Հողը ճղել: Վարել:*
ՑԵԼՈՒՈՐ, ածն. գ. *Ցել անող:*
ՑԵԼ'ՍԻՈՒՍ, գ. (Ֆիզ.) *Ջերմաչափի մի տեսակը:*
ՑԵԽ, գ. *Ջրով թրջուած հողի փոշի: Ցեխի նման շաղախ:* Փոխ. *Կեղտ, բիծ, արատաւոր անուն: Տիղմ:*
ՑԵԽԱԹԱԹԱԽ, ածն. *Ցեխի մէջ թաթախուած: Տղմաթաթախ:*
ՑԵԽԱԾԵՓ, ածն. *Ցեխով ծեփած:*
ՑԵԽԱԿՈԼՈԼ, Տ. *Ցեխաթաթախ:*
ՑԵԽԱՆՄԱՆ, ածն. *Ցեխի նմանուող, անորակ:*
ՑԵԽԱՓԱԼԱԼ, ածն. *Ցեխով ամբողջովին ապականուած:*
ՑԵԽՈՏ, ածն. *Ցեխ քսուած:*
ՑԵԽՈՏԵԼ, բ. *Ցեխ քսել, ցեխով կեղտոտել՝ ապականել:*
ՑԵԽՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցեխոտ լինելը:*
ՑԵՂ, գ. *Մարդկանց բաժանում առանձին խմբերի ըստ նրանց ծագման: Ազգի բաժանումը մեծ խմբերի:* (Բնակ. Պատմ.) *Կենդանիների եւ բոյսերի դասակարգութեան:*
ՑԵՂԱԲԱՆ, ածն. գ. *Ցեղաբանութեան մասնագէտ:*
ՑԵՂԱԲԱՆԱԿԱՆ, ածն. *Ցեղաբանութեան*

յատուկ:
ՑԵՂԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գիտութիւն, որ ուսումնասիրում է մարդկային ցեղերի կազմակերպութեան եւ նրանց ֆիզիկական յատկութիւնները:*
ՑԵՂԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցեղերն ուսումնասիրող գիտութիւն:*
ՑԵՂԱԿԱՆ, ած. *Ցեղին յատուկ:*
ՑԵՂԱԿԻՑ, ած. *Նոյն ցեղին պատկանող:*
ՑԵՂԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցեղակից լինելը:*
ՑԵՂԱՊԵՏ, գ. *Ցեղի պետը՝ աւագը. տոհմապետ:*
ՑԵՂԱՊԵՏԱԿԱՆ, ած. *Ցեղապետին յատուկ:*
ՑԵՂԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցեղապետ լինելը:*
ՑԵՂԱՍՊԱՆԱԳԷՏ, գ. *Ցեղասպանութիւնների ուսումնասիրութեամբ զբաղուող մասնագէտ:*
ՑԵՂԱՍՊԱՆԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցեղասպանութիւնների ուսումնասիրութեամբ զբաղուող գիտաճիւղ:*
ՑԵՂԱՍՊԱՆԱՊԱՏՈՒՄ, գ. *Ցեղասպանութեան մասին պատմող ստեղծագործութիւն:*
ՑԵՂԱՍՊԱՆԴ, գ. *Ցեղասպանութիւն:*
ՑԵՂԸՆՏԻՐ, ած. *Ցեղով որոշուած:*
ՑԵՆՏ, գ. *Մանր դրամ մի քանի երկրներում:*
ՑԵՐԲԵՐ, գ. *Յունաց դիցաբանութեան մէջ՝ երեք գլխանի կատաղի շուն:*
ՑԵՐԵԿ, գ. *Օրուայ ժամանակը արեւը ծագելուց մինչեւ մայր մտնելը:*
ՑԵՐԵԿԱՅԻՆ, ած. *Ցերեկուայ յատուկ:*
ՑԵՐԵԿԱՊԱՀ, գ. *Ցերեկը պահապան կանգնող:*
ՑԵՐԵԿԵԱՅ, ՑԵՐԵԿԵԱՆ, ած. *Ցերեկուայ, ցերեկը կատարուող:*
ՑԵՐԵԿՈՅԹ, գ. *Հանդէս, հրաւէրք, որ տեղի է ունենում ցերեկը:* Հկռ. *Երեկոյթ:*
ՑԵՐԵԿՕԹԻԿ, ած. *Երթեւեկ: Ցերեկային:*
ՑԵՑ, գ. (Կենդ.) *Ցեցերի կարգին պատկանող մանր թիթեռ:*
ՑԵՑԱԿԵՐ, ած. *Ցեցից կերուած՝ վնասուած:*
ՑԵՑԿԵԼ, բ. *Հաւի քուջուջ անելը, կուտ փնտռելը:*
ՑԵՑԱԿԻՐ, ած. *Ցեց կրող, ցեցը կերած:*
ՑԵՑՈՏ, ած. *Ցեց դիպած:*
ՑԵՑՈՏԵԼ, բ. *Ցեցով վարակել, ցեցի կերակուր դարձնել:*
ՑԵՑՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցեցոտ լինելը:*
ՑԸ՛, ՑԸ՛Ք, միջ. *Մերժման՝ բացասելու հնչիւն:*
ՑԻԳԱՆ, գ. *Գնչու:* փոխ. *Սաստիկ ժլատ:*
ՑԻԹԻ-ՓԻԹԻ, ած. *Չնչին:*
ՑԻԹՌԱՆ, Տ. *Ցէթռիկ, շռան:*
ՑԻՆ, Տ. *Ուրուր:*
ՑԻՆԳԱ, գ. (Ախտ.) *Հիւանդութիւն, որ առաջ է գալիս կենսանիւթերի պակասութիւնից:*
ՑԻՆԵԼ, բ. *Ցնկնել, ձագ բերել:*
ՑԻՌ, գ. *Վայրի էշ:*
ՑԻՐԿՈՆ, գ. (Հանք.) *Կորունդի նման թանկագին քար:*
ՑԻՐԿՈՆԻՈՆ, գ. (Հանք.) *Պարզ քիմիական մետաղ:*
ՑԻՐՈՒՑԱՆ, ած. մկ. *Ցրուած ու ցանուած:*
ՑԻՑ, գ. *Փայտի ձող՝ մի ծայրը սրած: Երկայն ձող:*
ՑԻՑԵՐՕ, գ. (Տպագր.) *Տպագրական տառ:*
ՑԻՑՔԻԹ, ած. *Ցցուած՝ սուր քիթ ունեցող:*
ՑԻՒ, գ. *Տան ծածկ:*
ՑԼԱԳԼՈՒԽ, ած. *Ցուլի նման գլուխ ունեցող:*
ՑԼԱԾԻՆ, ած. *Ցլից ծնուած:*
ՑԼԱՁԵՒ, ած. *Ցուլի ձեւ ունեցող:*
ՑԼԱՄԱՐՏ, ՑԼԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցլի հետ կռիւ:*
ՑԼԱՄԱՐՏԻԿ, գ. *Ըմբիշ, որ կրկէսում*

կռուում է կատաղած ցուլի հետ:

ՑԼԱՆ, ած. *Ցուլ առնելու:*

ՑԼԱՇՈՒՆ, գ. (Կենդ.) *Շների մի տեսակը:*

ՑԼԱՎԱՅՐԻ, գ. (Կենդ.) *Այժմեան սովորական ցուլի նախնական տեսակը:*

ՑԼԻԿ, գ. *Փոքր ցուլ:*

ՑԼԿՏԵԼ, բ. *Անխնայ գործածելով մաշել (հագուստը):*

ՑԼՈՒՈՐ, ած. *Էգ անասուն (երինջ, կով, մատակ):*

ՑԽԵԼ, բ. *Ցեխով ծեփել:*

ՑԽՐԵԼ, բ. *Սաստիկ ջարդուել:*

ՑԿԵԱՆՍ, մկ. *Մինչեւ կեանքի վերջը:*

ՑՄԱԽ, գ. *Ձմեռուան ամպոտ՝ խոնաւ եւ ցուրտ օր:*

ՑՄԱԽ, գ. (Բուս.) *Բոյս, որի ոչ միայն տեսակը, այլեւ սեռը եւ կարգը տարբեր կերպով են բացատրուում:*

ՑՄԱՀ, մկ. *Մինչեւ մահ:*

ՑՅԱԳ, մկ. *Մինչեւ յագենալը:*

ՑՆԳՈՒԻ
ՑՆԳՈՒՈՏ } Տ. *Քնծռոտ:*

ՑՆԴԱԲԱՆԵԼ, բ. *Ցնդածի պէս խօսել:*

ՑՆԴԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցնդաբանելը, յիմար յիմար դուրս տալը:*

ՑՆԴԱԲԱՐ, մկ. *Ցնդած:*

ՑՆԴԱԾ, ած. *Խելքը թռցրած:*

ՑՆԴԱԿԱՆ, ած. *Ցնդելու յատկութիւն ունեցող:*

ՑՆԴԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցնդական լինելը: Ցիմարաբանութիւն:*

ՑՆԴԵԼ, բ. *Ցրիւ տալ, սփռել, տարածել: Վատնել: Ցնորել:*

ՑՆԴԵԼ, բ. *Ցրիւ գալ, ցիրուցան լինել:* (Ֆիզ.) *Հեղուկ մարմինների՝ գոլորշիանալով ցրուելը:*

ՑՆԴԵՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Ցնդել'ի,* նոյն նշ.:

ՑՆԴՈՒՄ, գ. *Ցնդելը: Ցնորել:*

ՑՆԾԱԲԵՐ, ած. *Ցնծութիւն բերող:*

ՑՆԾԱԼ, բ. *Սաստիկ ուրախանալ: Կաշառք տալ:*

ՑՆԾԱԼԻՑ, ած. մկ. *Ցնծութեամբ լի:*

ՑՆԾԱՏԵՍԱԿ, ած. *Ցնծալի տեսք ունեցող:*

ՑՆԾԱՏՕՆ, գ. *Ցնծութեան տօն:*

ՑՆԾԱՒԷՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցնծաւէտ լինելը:*

ՑՆԾԻՆ ՏԱԼ, բ. *Ցնծալ:*

ՑՆԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մեծ ուրախութիւն, բերկրութիւն, հրճուանք:*

ՑՆԾՈՒՆ, ած. *Ցնծացող:*

ՑՆԾՈՒՀԻ, գ. *Պարուհի: Վարձուած պոռնիկ:*

ՑՆԿՆԵԼ, բ. *Ձագ բերել:*

ՑՆՈՐԱԽՕՍ, ած. *Ցնորական բաներ խօսող: Ցիմար, խելագար:*

ՑՆՈՐԱԿԱՆ, ած. *Աչքին թուացող, յիմարական: Այլանդակ:*

ՑՆՈՐԱԿՈԾ, ած. *Ցնորքներով կծող՝ չարչարող:*

ՑՆՈՐԱՄԻՏ, ած. *Ցնորուած միտք ունեցող: Երեւական:*

ՑՆՈՐԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցնորամիտ լինելը: Ցիմարամտութիւն:*

ՑՆՈՐԵՑՈՒՑԻՉ, ած. *Նա որ ցնորեցնում է:*

ՑՆՈՐԻՉ, ած. *Ցնորեցնող: Խելագարող:*

ՑՆՈՐՈՒՄ, գ. *Ցնորուելը:*

ՑՆՈՐՈՒԵԼ, բ. *Խելքը միտքը կորցնել: Խօսել՝ գործել առանց գիտակցութեան: Ուշաթափուել:*

ՑՆՈՐՔ, գ. *Առաչօք երեւոյթ, կեղծ՝ երեւակայական կերպարանք: Երեւակայութեամբ տարուելը: Խելագարութիւն:*

ՑՆՑԵԼ, բ. *Հարուածի ոյժով դողացնել: Ուժով շարժել:*

ՑՆՑԱԴԷՊ, գ. *Զգայացունց:*

ՑՆՑԱԴԷՊԱՅԻՆ, ած. *Զգայացուն դէպքի վերաբերող:*

ՑՆՑԻՉ, ած. *Ցնցող, յուզող:*

ՑՆՑԽԵԼ, բ. *Ուրիշի ստացուածքը վատնել:*

ՑՆՑՂԱԿԱՆ, ած. *Ցնցուղին յատուկ:*

ՑՆՑՂԱՁԵՒ, ած. *Ցնցուղի ձեւ ունեցող:*
ՑՆՑՂԱՏԱՊ, գ. *Շնչափողի բորբոքում:*
ՑՆՑՂԵՆԻՆԵՐ, գ. (Բուս.) *Աղանգների կարգին պատկանող բոյսեր:*
ՑՆՑՂՆԵԼ, բ. *Ցնցուղով ջուր շաղ տալ:*
ՑՆՑՈՏԱՆՄԱՆ, ած. *Ցնցոտու նման:*
ՑՆՑՈՏԱՒՈՐ, ած. *Ցնցոտիներ հագած:*
ՑՆՑՈՏԻ, գ. *Մաշուած՝ պատառոտուած՝ կարկատուած հագուստ:*
ՑՆՑՈՏԻԱԶԳԵԱՑ, ած. *Ցնցոտի հագած:*
ՑՆՑՈՒՂ, գ. *Շնչառական խողովակ՝ անցք ջրելու ծակոտկէն բերանով աման:*
ՑՆՑՈՒՂԱԴՈՅԼ, գ. *Ցնցուղով դոյլ:*
ՑՆՑՈՒՄ, գ. *Ցնցելը:*
ՑՆՑՈՒՄՆԱԼԻ, ած. *Ցնցումով լի:*
ՑՆՑՈՒՄՆԱՇԱՏ, ած. *Բազմիցս ցնցման մէջ գտնուող, շատ ցնցումներ ունեցող:*
ՑՆՑՈՒՏ, Տ. *Ցնցոտաւոր:*
ՑՆՓՈՐ, ած. *Մեծ փոր ունեցող, հաստափոր: Չտես:*
ՑՆՔՈՒԱԿԱԼԵԼ, բ. *Ջիւնը սառոյցի շերտով ծածկուել:*
ՑՈԼԱԼ, բ. *Պսպղալ, փայլիլ, շողալ::*
ՑՈԼԱԿԱՆ, ած. *Ցոլացող:*
ՑՈԼԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցոլալու՝ շողալու յատկութիւն:*
ՑՈԼԱՆԱԼ, բ. Տ. *Ցոլալ: Շողալ:*
ՑՈԼԱՐԱՆ, գ. *Ցոլացնող հայելի, ճառագայթներու կեդրոն:*
ՑՈԼԱՐՁԱԿ, ած. *Փայլ, ցոլք արձակող գործիք:*
ՑՈԼԱՑԻԿ, ած. *Փայլուն, ճառեգեյթող:*
ՑՈԼԱՑՆԵԼ, նբ. *Ճառագայթ հայելացնել, պատկերացնել:*
ՑՈԼԱՑՈՒՄ, գ. *Լոյսի հայելացնում, փայլք:*
ՑՈԼՔ, գ. *Ցոլում: Ճառագայթի փայլ:*
ՑՈԼՔԱԼ, բ. *Սուր եւ ծակող ցաւ զգացուել:*
ՑՈԿԼՈԼԱՅ, ած. *Բարձրահասակ ու նիհար:*
ՑՈՂԱՓՈՇԻ, գ. *Փոշենման ցող:*
ՑՈՅՑ, գ. *Ցուցնելը: Արտաքուստ երեւցնելը: Ապացոյց: Ցայտարարութիւն կմ գործողութիւն, որի տակ թաքնուած է մի որոշ դիտաւորութիւն: Հրապարակային կշտամբանք՝ բողոք:*
ՑՈՐԵԱՆ, Տ. *Ցորեն:*
ՑՈՐԵԿ, գ. *Ցերեկ:*
ՑՈՐԵԿՀԱՑ, գ. *Ցերեկուայ հաց:*
ՑՈՐԵՆ, գ. (Բուս.) *Հասկաւոր խոտազգիների կարգին պատկանող տարեկան բոյս: Ցորենի սերմը, հատիկը:*
ՑՈՐԵՆԱԲԱՇԽ, ած. *Ցորեն բաժանող:*
ՑՈՐԵՆԱԲԵՐ, ած. *Ցորեն բերող:*
ՑՈՐԵՆԱԶԳԻՆԵՐ, գ. (Բուս.) *Խոտազգիների կարգի տակ հացաբոյսերի ցեղ:*
ՑՈՐԵՆԱԼԻՒՐ, գ. *Ցորենից աղացուած ալիւր:*
ՑՈՐԵՆՀԱՏ, գ. *Ցորենի մի հատիկ:*
ՑՈՐԵՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցորեն ծեծելը:*
ՑՈՐԵՆԱՂԱՆՁ, գ. *Աղանձած ցորեն:*
ՑՈՐԵՆԱՇԱՀ, ած. *Ցորենի առեւտուրից ապօրինի շահ ստացող:*
ՑՈՐԵՆԱՇԱՏ, ած. *Որտեղ ցորեն շատ կայ:*
ՑՈՐԵՆԱՊՈՒՐ, գ. *Ցորենից պատրաստուած պասուայ ապուր:*
ՑՈՐԵՆԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Ցորենի վաճառական:*
ՑՈՐԵՆԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցորենի առեւտուր:*
ՑՈՐԵՆԱՏԵՍԱԿ, ած. *Ցորենի տեսակ:*
ՑՈՐԵՆԱՏԷՐ, գ. *Ցորենի տէրը:*
ՑՈՐԵՆԱՒԵՐ, ած. *Ցորենը աւերող:*
ՑՈՐԵՆՀԱՑ, գ. *Ցորենալիւրից պատրաստուած հաց:*
ՑՈՐԵՆՈՒԿ, գ. *Մի տեսակ վայրի խոտ:*
ՑՈՐԵՆՔԱՂ, գ. *Ցորենը քաղելը:*
ՑՈՐՆԱԽՈՒՐՁ, գ. *Ցորենի՝ հասկի կապուկ:*
ՑՈՐՆԱՀԻՒՍՔ, գ. *Ցորենագոյն՝ ցորենագոյն հիւսք:*

ՑՈՐՑԵՆԻ, գ. (Բուս.) *Ցորցենիների ցեղին պատկանող ծառ եւ թուփ:*
ՑՈՒԻՔ, գ. *Ցիւ, ցիւեր: Փայտէ կտուր:*
ՑՈՒԼ, գ. (Կենդ.) *Խոշոր ընտանի չորքոտանի անասուն արական սեռի:* (Աստղաբ.) *Զոդիակոսի տասներկու կենդանակերպներից մէկը:*
ՑՈՒՆՑ, գ. *Ցնցում:*
ՑՈՒՊ, գ. *Ձեռքի գաւազան: Մահակ:*
ՑՈՒՊԻԿ, գ. *Փոքրիկ ցուպ:*
ՑՈՒՌԻ-ՄՈՒՌԻ, մկ. *Տակից վրայից:*
ՑՈՒՐՏ, ած. *Ջերմութիւն չունեցող: Պաղ:*
ՑՈՒՑ, գ. *Ուրախութեան պար ու երգ:*
ՑՈՒՑԱԲԵՐԵԼ, բ. *Ցոյց տալ, արտայայտել:*
ՑՈՒՑԱԴԱՇՏ, գ. *Հող կմ դաշտ, որ մշակւում է օրինակելի ձեւով:*
ՑՈՒՑԱԴՐԵԼ, բ. *Ի ցոյց դնել: Ցայտնել: Հրապարակացոյց տալ:*
ՑՈՒՑԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցուցադրելը: Ցուցահանդէս:*
ՑՈՒՑԱԿ, գ. *Ինչ որ ցոյց է տալիս մի բան: Ցանկ:*
ՑՈՒՑԱԿԱԳՐԵԼ, բ. *Ցուցակի մէջ գրել, ցուցակ մտցնել՝ կազմել:*
ՑՈՒՑԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցուցակագրելը: Ցուցակ կազմելը:*
ՑՈՒՑԱԿԱՆ, ած. *Ցոյցին յատուկ, վերաբերեալ:*
ՑՈՒՑԱԿԱՐԱՐ, ած. *Ցոյց անող:*
ՑՈՒՑԱԿՈՒԵԼ, բ. *Ցուցակով ներկայացուել:*
ՑՈՒՑԱՀԱՆԴԷՍ, գ. *Գեղարուեստի կմ տեխնիկայի արտադրութիւններն ի ցոյց դնելը:*
ՑՈՒՑԱՄԱՏ, գ. *Բութ մատի կողքին եղած մատը:*
ՑՈՒՑԱՄՈԼ, ած. *Նա որ չափազանց սիրում է իրեն ցոյց տալ:*
ՑՈՒՑԱՄՈԼԱԿԱՆ, ած. *Ցուցամոլին յատուկ:*
ՑՈՒՑԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցուցամոլ լինելը:*
ՑՈՒՑԱՆԱԿ, ած. *Ցոյց տուող, ցուցիչ:* (Քրկն.) *Սա, դա, նա, այս, այդ, այն դերանունները:*
ՑՈՒՑԱՆԱԿ, գ. *Նշան, նշանակ:* Նման. *Խարդախութիւն: Խանութի, պանդոկի ցուցատախտակ:*
ՑՈՒՑԱՆԱԿԱԿԻՐ, ած. *Ցուցանակ կրող:*
ՑՈՒՑԱՆԻՇ, գ. *Ինչ որ ցոյց է տալիս մի բան: Արդիւնքի չափանիշ:*
ՑՈՒՑԱՆՄՈՇ, գ. *Ցոյցի համար դրուած նմոյշ:*
ՑՈՒՑԱՆՔ, գ. *Ցոյց տալու բան:*
ՑՈՒՑԱՆՔԱՅԻՆ, ած. *Հրէշային:*
ՑՈՒՑԱՊԱԿԻ, գ. *Ցուցափեղկի ապակին:*
ՑՈՒՑԱՊԱՏՈՒԱՆԴԱՆ, գ. *Պատուանդան, որի վրայ ներկայացւում են ցուցանմուշները:*
ՑՈՒՑԱՄԷՐ, Տ. *Ցուցամոլ:*
ՑՈՒՑԱՐԱՐ, ած. գ. *Ցոյց կազմակերպող, ցոյցին մասնակցող:*
ՑՈՒՑԱՓԵՂԿ, գ. *Խանութներում, թանգարաններում եւն տափակ արկղ ապակիատր կափարիչով: Վաճառքի նմոյշ ցուցադրող փեղկ:*
ՑՈՒՑԻՉ, ած. գ. *Նա որ ցոյց է տալիս, ցուցնող: Ցոյց տուող:*
ՑՈՒՑՆԵԼ, բ. *Ցոյց տալ: Ապացուցանել: Արտայայտել: Ցայտնել:*
ՑՈՒՑՈՂԱԿԱՆ, ած. *Ցուցնող. երեւցնող:*
ՑՈՒՑՄՈՒՆՔ, գ. *Նշան, նշանակ: Ապացոյց, փաստ: Մի բան ցոյց տալը: Դիտողութիւն, նկատողութիւն: Վկայութիւն: Հրահանգ, պատուէր:*
ՑՈՒՑՈՒԱԾ, ած. *Ցոյց տրուած:*
ՑՈՒՓԼԻԿ, ած. մկ. *Կոկիկ:*
ՑՈՓ, ած. *Մեղկ, թոյլ, թուլամորթ: Ջեղխ, անառակ:*
ՑՈՓԱԲԱՆ, ած. *Ցոփ բաներ խօսող:*
ՑՈՓԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցոփաբան լի-*

նելը, լկտի բաներ խօսելը:
ՑՈՓԱԲԱՐ, մկ. *Ցոփի պէս:*
ՑՈՓԱԲԵՐԱՆ, ած. *Ցոփ բերան ունեցող, անպարկեշտ բաներ խօսող:*
ՑՈՓԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Ցոփաբանութիւն:*
ՑՈՓԱԿԱՆ, ած. *Ցոփին յատուկ:*
ՑՈՓԱԿԵԱՑ, ած. *Ցոփ, անառակ կեանք վարող:*
ՑՈՓԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցոփ՝ անառակ կեանք, անառակութիւն:*
ՑՈՓԱՆԱԼ, բ. *Ցոփ՝ անառակ դառնալ:*
ՑՈՓԱՆՔ, գ. յոգն. *Ցոփանալը, ցոփութիւն:*
ՑՈՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցոփ լինելը:*
ՑՈՓՈՒՀԻ, գ. *Ջէխ, շուայտ, անառակ կամ լկտի, լպիրշ կեանք վարող կին:*
ՑՊԻԿ, Տ. *Ցուպիկ:*
ՑՌԱԼՈՃ, ած. *Ալոճի վատ տեսակը, մանր:*
ՑՌԱՆ, ած. *Շարունակ փորլուծութիւն ունեցող:* Փոխ. *Վախկոտ, երկչոտ:*
ՑՌԵԼ, բ. *Փորը լուծել ջրալի կղկղանքով:*
ՑՌԹԱՄԱՆ, գ. *Շան՝ գայլի՝ իշու եւն արգանդ:*
ՑՌԹԵԼ, բ. Ցնկնելը: (Անարգաբար), *Կնոջ ծնելը:*
ՑՌԻԿ, գ. *Մանր ձուկ:*
ՑՌԿԱԿԱՊ, գ. *Ցռուկի կապ:*
ՑՌԿԱՁԵՒ, ած. *Ցռուկի ձեւ ունեցող: Քթուձեւ:*
ՑՌԿԱՆԱՒ, գ. *Հին պատերազմական նաւեւ ցռկաձեւ քթով:*
ՑՌԿԱՒՈՐ, ած. *Ցռուկ ունեցող:*
ՑՌՈՏ, ած. *Ցռող, ցռան: Սաստիկ փորլուծած:*
ՑՌՈՏԵԼ, բ. *Ցեռով ապականել:*
ՑՌՈՒԿ, գ. *Եզան եւ նման անասունների դուրս ցցուած քիթն ու բերանը:*
ՑՌՊՏՂԻ, գ. (Բուս.) *Մարգաւորների կարգին պատկանող թուփ կմ կարճահասակ ծառ:*
ՑՌՑՌՈՒԿ, գ. *Ցեռ, ցռոտուելը:*
ՑՌՕՆ, գ. *Աթար:*
ՑՎՐՏԵԼ, բ. *Ցրիւ տալ, ցիրուցան անել:*
ՑՎՐՏՈՒԿ, ած. *Ցիրուցան թափթփուած:*
ՑՎՑՎԵԼ, բ. *Բուրդը մատներով քրքրել:*
ՑՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, միջ. *Հրաժեշտ տալու բանաձեւ:*
ՑՐԵԼ, բ. *Ցիրուցան անել, ցրիւ տալ: Բաժանել, Փարատել:*
ՑՐԵԽ-ՑՐԵԽ, մկ. *Փշուր-փշուր, ջարդուբուրդ:*
ՑՐԻՉ, ած. *Նա որ ցրում է, ծառայող:*
ՑՐԻՒ, մկ. *Ցիրուցան եղած: Քանդել, ոչնչացնել:*
ՑՐՈՂԱԿԱՆ, ած. (ժրգ.): *Խուսափողական:*
ՑՐՈՒԱԾ, ած. Անց. դերբ. *Ցրուել՚ի:*
ՑՐՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցրուած լինելը:*
ՑՐՈՒԵԼ, բ. *Ցիրուցան անել, ցրիւ տալ:* Հկր. *Կենտրոնացնել: Շարուածքը, տըպագրութիւնից յետոյ, քանդել: Անջատուել: Միտքը ուրիշ բանով զբաղուած լինել:*
ՑՐՈՒԻՉ, ած. գ. *Նա որ ցրուում է, ցրուող:*
ՑՐՈՒՄ, գ. *Ցրելը:*
ՑՐՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցրուելը:*
ՑՐՏԱԲԱՆ, ած. *Սառը բաներ խօսող:*
ՑՐՏԱԲԵԿ, Տ. *Ցրտահար:*
ՑՐՏԱԲԵՐ, ած. *Ցուրտ բերող:*
ՑՐՏԱԳԻՆ, ած. *Շատ ցուրտ:*
ՑՐՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցրտական լինելը:*
ՑՐՏԱԿԵԶ, ած. *Ցրտից զարկուած:*
ՑՐՏԱՀԱՐ, ած. *Ցրտից զարկուած:*
ՑՐՏԱՀԱՐՈՒԵԼ, բ. *Ցրտից զարկուել:*
ՑՐՏԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցրտահար լինելը:*
ՑՐՏԱՄԻՏ, ած. *Սառը՝ պաղ (մարդ):*
ՑՐՏԱՆԱԼ, բ. *Ջերմութիւնը պակասել:*

Պաղիլ, ցրտիլ:

ՑՐՏԱՇՈՒՆՉ, ած. *Երբ ցուրտ քամիներ են փչում:*

ՑՐՏԱՉԱՓ, գ. *Ցրտութիւնը չափելու գործիք:*

ՑՐՏԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պաղութիւն, ցուրտի պատճառած հիւանդութիւն:*

ՑՐՏԱՄԱՌՈՅՑ, ած. *Ցրտից սառած:*

ՑՐՏԱՍՈՎՈՐ, ած. *Ցրտին սովորած:*

ՑՐՏԱՏԱՐ, ած. *Ինչ որ ցուրտը տարել է, ցրտից սառած:*

ՑՐՏԱՐԱՆ, գ. *Սառը ջրով լիքը աման: Ուր որ ցուրտ է:*

ՑՐՏԱՑՈՒՄ, գ. *Ցրտանալը:*

ՑՐՏԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Նա որ ցրտացնում է:*

ՑՐՏԵԼ, բ. *Ցուրտն ընկնել:*

ՑՐՏԿՈՆ, գ. *Ցայտած հեղուկը:*

ՑՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցուրտ լինելը:*

ՑՐՑԱՄ, գ. *Բերանով, ձեռքով կմ աւելով ջուր սրսկելը:*

ՑՐՔԵԼ, բ. *Թափել:*

ՑՐՕՆՔ, յոգն. գ. *Ցրուելը:*

ՑՑԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցից զարնելը:*

ՑՑԱՊԱՏ, ած. *Ցցերով պատած:*

ՑՑԱՊԱՏՆԷՇ, գ. *Պատնէշ, մի շարք ցցեր կողք կողքի խփելով:*

ՑՑԱՊՈՋ, ած. *Ցցուն պոզեր ունեցող: Կոտոշներ:*

ՑՑԱՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Խաղ ասելը:*

ՑՑԱՎԱՐ, ած. գ. *Մի տեսակ պակասաւոր հերկ:*

ՑՑԵԼ, բ. *Ցցի նման խրել մի բանի մէջ: Ցից կանգնեցնել:*

ՑՑՈՒՄ, գ. *Ցցելը:*

ՑՑՈՒՆՔ, գ. *Գլխի մազերի ցցուած փունջ:*

ՑՑՈՒԱԾՔ, գ. *Ցից կանգնելը:*

ՑՓԼՌ, ած. *Ցոփաբերան:*

ՑՓՆԵԼ, բ. *Սփռել:*

ՑՓՆԻ, գ. *Այծի մասէ հիւսուած կերպասեղէն:*

ՑՓՌԱԲԵՐԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցփռբերան լինելը: Անպարկեշտ բաներ խօսող:*

ՑՔԱՀԱՆ, ած. գ. *Ցքի ՝ օղի հանող:*

ՑՔԻ, գ. *Արմաւից քաշած օղի:*

ՑՕՂ, գ.*Օդի գոլորշի, որ հեղուկանալով՝ ջրի մանր կաթիլների նման նստում է:*

ՑՕՂ, գ. *Արեգակի ճառագայթ, շող, ցոլք:*

ՑՕՂԱԲԵՐ, ած. *Ցօղ բերող:*

ՑՕՂԱԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ցօղագնելը:*

ՑՕՂԱԶԱՐԴ, ած. *Ցօղով զարդարուած:*

ՑՕՂԱԹԱԹԱԽ, ած. *Ցօղով թաթախուած:*

ՑՕՂԱԹՈՒՐՄ, ած. *Ցօղով թրջուած:*

ՑՕՂԱԼ, բ. *Բարակ անձրեւ գալ:*

ՑՕՂԱԾԻՆ, ած. *Ցօղ ծնող:*

ՑՕՂԱԿԵՐՊ, ած. *Ցօղի կերպ:*

ՑՕՂԱՇԱՏ, ած. *Որտեղ շատ ցօղ է իջնում:*

ՑՕՂԱՊԱՃՈՅՃ, ած. *Ցօղազարդ:*

ՑՕՂԵԼ, բ. *Ցօղ ՝ բարակ անձրեւ իջնել:*

ՑՕՂԵՂՀԱՄ, գ. *Բոյսերու վրայի սառած ցօղը:*

ՑՕՂԻԿ, գ. (Փաղաքշ.) *Փոքր ՝ մանր ցօղ, անուշ ցօղ:*

ՑՕՂՈՒՄ, գ. *Ցօղելը:*

ՑՕՂՈՒՆ, ած. *Ցօղ պարունակող, ցօղալից:*

ՑՕՂՈՒՆ, գ. *Բոյսի առանցքը կազմող մասը: Կոթ, մղոտ:*

ՑՕՂՈՒԵԼ, բ. *Թեթեւ անձրեւել:*

ՑՕՇ, գ. *Ծծումբ:*

ՑՕՓԻԱՆ, ած. *Կատաղի:*

Ւ, ւ

ւ, Իւն գ. *Հայերէն այբուբենի երեսուն-չորրորդ տառը եւ եօթներորդ ձայնաւորը: Թուարկութեան եօթը հազարի համարժէք: Եօթը հազարերորդ:*
ԻԹԵՂԻՆԱՋՈՒԱՐԹ, ած. (Կրօն.) *Հիւթեղէն եւ զուարթուն:*
ԻԻՆ, գ. *Իիւն գրի անունը:*
ԻԻՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ուղղագրական ձեւ:*
ԻԻՍԱՊԱՅԾԱՌ, փխկ. *Հիւսապայծառ:*
ԻՒՔ, գ. *Նախանձ:*

Փ, փ

Փ, փ. Փիւր, գ. *Հայերէն այբուբենի երեսունհինգերորդ տառը եւ քսանութերորդ բաղաձայնը: Թուարկութեան ութ հազարի համարժէք: Ութ հազարերորդ:*
ՓԱԳՈՒՐ, գ. (Կենդ.) *Խեցգետինների կարգին պատկանող խեցգետին:*
ՓԱԳՐՈՍ, գ. *Նեղոս գետում ապրող մեծ ձուկ:*
ՓԱԹ, գ. *Մի կտոր կմ պարան առարկայի շուրջը մի քանի անգամ փաթաթելը: Անգամ:*
ՓԱԹ, (Մանկ.), գ. *Ընկնելը:*
ՓԱ՛Թ, միջ. *Պայթիւնի ձայն:*
ՓԱԹԱԹԱՆ, գ. *Ինչով որ փաթաթում են, լաթի երկայն երիզ: Լաթի կտոր: Կապոց, կապ:*
ՓԱԹԱԹԵԼ, բ. *Թել՝ թոկ կմ երկայն երիզ մի առարկայի շուրջը պտոյտ տալով առարկայի վրայ նստեցնել: Կապել:*
ՓԱԹԱԹՈՒԿ, գ. *Ինչ որ մի քանի փաթ փաթաթուած է, կծիկ:*
ՓԱԹԱԿ, գ. *Գինու մի չափ:*
ՓԱԹԱՔՈՒՐ, ած. *Խոչած:*
ՓԱԹԵԹ, գ. *Փաթաթած բան: Կապոց:*
ՓԱԹԵԹՈՒԱԾՔ, գ. *Փաթեթաւորում:*
ՓԱԹԵԹՕՐՀՆԷՔ, գ. (Եկեղ.) *Հարսի օժիտի փաթեթը օրհնելը:*
ՓԱԹԵԼ, Փխկ. *Փաթաթել:* բ. *Շրջապատել:*
ՓԱԹԵՐԱԿ, *թշնամութիւն*, գ. *Չար աչքից վնասուել: Փորձանք:*
ՓԱԹԵՐԱԿԱՒՈՐ, ած. *Փորձանքաւոր, վտանգաւոր:*
ՓԱԹԹԵԼ, Տ. *Փաթաթել: Կապել:*
ՓԱԹԹՈՑ, գ. Տ. *Փաթաթան:*
ՓԱԹԹՈՒԿ, ած. *Փաթաթուած:*
ՓԱԹԻԼ, գ. *Ձիւնի մեծ կտոր:*
ՓԱԹԻԼԱԲՈՅՐ, ած. *Փաթիլի բոյր ունեցող:*
ՓԱԹԻՐԻ, ած. *Կեղծ:*
ՓԱԹՈՅԹ, գ. *Փաթաթելը:*
ՓԱԹՈՒԹԵԼ, բ. *Փաթոյթ անել, փաթաթել:*
ՓԱ՛Թ-ՓՈ՛ՒԹ, միջ. *Հրացանի հարուածի, ուժգին բախիւնի եւն ձայներ:*
ՓԱԼ, գ. *Ճիւղ:*

ՓԱԼԱԽԱ, ՓԱԼԱԽԱՅ, (Թրք.) գ. *Թոկ՝ երկու ծայրը մի ձողի վրայ: Ոտքերու տակ ծեծելու համար:*
ՓԱԼԿՏԱԼ, բ. *Թաւալուել:*
ՓԱԼՓԼԻԼ, նբ. *Փայլիլ, պսպղալ:*
ՓԱԼՓԼՈՒՆ, ած. *Պսպղուն, փայլուն:*
ՓԱԽ, գ. *Փախչելը, փախուստ: Ժողովրդական աղէտ, երբ արշաւող թշնամու հալածանքից կմ երկիւղից՝ մի տեղի ազգաբնակութիւնը, տուն-տեղ թողնելով, խմբովին ու խուճապով հեռանում է:*
ՓԱԽԱԾ, ած. *Խենթ, յիմար: Փախուստ տուած:*
ՓԱԽԱՏՈՒԱԾ, ած. մկ. *Փախստական:*
ՓԱԽՆԵԼ, բ. *Փախչել:*
ՓԱԽՆԷՓԱԽ, մկ. *Մէկը միւսի յետեւից փախչելով:*
ՓԱԽՈՒԿ, ած. *Փախած: Անխելք:*
ՓԱԽՈՒՍՏ, գ. *Փախչելը, շտապով մի տեղից հեռանալը: Խուսափելը մի բանից: Դասալիք լինելը:*
ՓԱԽՈՒՑԻՉ, ած. *Նա որ փախցնում է, փախցնող:*
ՓԱԽՉԵԼ, բ. *Արագ ընթանալով հեռանալ մի տեղից: Հալածողներից հեռանալ: Չքանալ, անհետանալ: Դասալիք լինել:*
ՓԱԽՉԵԼԻ, ած. *Ինչից որ պէտք է կմ կարելի է փախչել:*
ՓԱԽՉԿՈՏ, ած. *Փախչող:*
ՓԱԽՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փախչելը:*
ՓԱԽՍ, գ. *Փախուստ, Խուսափելը:*
ՓԱԽՍՏԱԿ, փխկ. *Փախստական:*
ՓԱԽՍՏԱԿԱՆ, ած. գ. *Փախչող, Կալանքից ճողոպրած: Տեղէ մը փախած:*
ՓԱԽՍՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փախստական լինելը:*
ՓԱԽՍՏԱԿԱՆՈՒՀԻ, գ. *Փախստական կին:*
ՓԱԽՍՏԱԿԻՑ, ած. գ. *Փախուստին մասնակից*
ՓԱԽՍՏԵԱՅ, Տ. *Փախստական:*
ՓԱԽՑՆԵԼ, բ. անց. ձեւ *Փախչել'ի: Յափըշտակել ու փախչել: Գողունի կերպով սահմանից ապրանք անց կացնել առանց մաքսի:*
ՓԱԽՑՆՈՎԻ, ած. *Փախցրած:*
ՓԱԽՑՈՒԿ, ած. *Փախցուած:*
ՓԱԾԵՂՆՈՏԵԼ, բ. *Փայծաղի հիւանդութիւն ունենալ:*
ՓԱԾԻՆ, գ. *Վայրի թռչու խնձոր:*
ՓԱԿ, գ. Արմ. *Փակել'ի. Փակելը: Կողպէք: Գոց, կղպուած տան շրջափակը:* Հկր. *Բաց:*
ՓԱԿԱԲԱՐ, մկ. *Փակ կերպով:*
ՓԱԿԱԳԻԾ, գ. *Տրոհութեան նշան:* (Մաթ.) *Նոյն նշանը, որ գործ է դրուում հանրահաշուի մէջ:*
ՓԱԿԱԳԻՐ, գ. *Սղագրութեան մի ձեւ:*
ՓԱԿԱԳԾԵԼ, բ. *Փակագծի մէջ գրել:*
ՓԱԿԱԿԱԼ, ած. գ. *Նա որ պահում է մի շինութեան դրան փակը՝ բանալին, իրաւունք ունի դուռը բանալու:*
ՓԱԿԱՂ, գ. *Շինութիւն, որի մէջ փակուած պահում ու դարմանում են արջառներ եւ ձիեր:*
ՓԱԿԱՂԱԿ, գ. *Դուռը փակելու յարմարանք:*
ՓԱԿԱՆ, գ. (Կազմախ.*), Սրտի խուցերու միջեւ փականք կմ կափարիչ:*
ՓԱԿԱՆԱԳՈՐԾ, գ. *Կղպանք շինող արհեստաւոր:*
ՓԱԿԱՆԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ած. *Փականագործին եւ փականագործութեան յատուկ:*
ՓԱԿԱՆԱԳՈՐԾԱՐԱՆ, գ. *Փականագործի արհեստանոց:*
ՓԱԿԱՆԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փականագործի կղպանք շինելու արհեստը:*
ՓԱԿԱՆՔ, գ. *Որեւէ յարմարանք, որով փակում են դուռը: Կղպանք:* Փոխ. *Կապ՝ արգելք մի բան անելու:*
ՓԱԿԱՐԱՆ, գ. *Փակելու յարմարանք:*

ՓԱԿԲԵՐԱՆ, ած. *Լռակեաց, զաղտնապահ։* Հկռ. *Բացբերան։*
ՓԱԿԵԼ, բ. *Բանալիով՝ կողպէքով կողպել։ Գոցել։*
ՓԱԿԵՂ, գ. (Կազախ.) *Սպիտակ՝ փայլուն՝ պինդ թաղանթ։*
ՓԱԿԵՂԱԿ, գ. *Ծխամորճի գլուխը։*
ՓԱԿԵՂՆ, գ. *Գլխի ծածկոյթ,* (Եկեղ.) *Վեղար։*
ՓԱԿԻՉ, գ. *Նա որ փակում է, փակող։*
ՓԱԿՈՏԵԼ, բ. յճխ. ձեւ *Փակել՛ի։*
ՓԱԿՈՑ, գ. *Ընդհանրապէս՝ փակելու յարմարանք։*
ՓԱԿՈՑ, *Ժամանակաւոր պատնէշ՝ պարիսպ։*
ՓԱԿՈՑԱՊԱՀ, գ. *Փակոցի՝ ուղեկալի պահապան եւ սպասարկող։*
ՓԱԿՈՒԿ, ած. *Փակուած, կողպուած։*
ՓԱԿՈՒՂԱՅԻՆ, ած. *Փակուղուն բնորոշ։*
ՓԱԿՈՒՂԻ, գ. *Երկաթուղային կայարաններում երկաթուղագծի կարճ ճիւղ՝ ծայրը արուեստական կերպով փակուած։*
ՓԱԿՈՒՄ, գ. *Փակելը, փակուելը։*
ՓԱԿՉԵԼ, բ. *Կպչել մի բանի։*
ՓԱԿՉՈՒՆ, ած. *Փակչելու յատկութիւն ունեցող։ Կպչուն։*
ՓԱԿՉՏԵԼ, յճխ. ձեւ *Փակչել՛ի։*
ՓԱԿՑԱՆՔ, գ. *Կպչան։*
ՓԱԿՑՆԵԼ, բ. անց. ձեւ *Փակչել՛ի,* նոյն նշ.։ *Կպցնել։*
ՓԱ՜Հ, միջ. *Զարմացական բացագանչութիւն։*
ՓԱՀԼ, գ. *Արուձի։*
ՓԱՂ, գ. *Կենդանիների զուգաւորուելը։*
ՓԱՂԱԲՈՒՇՏ, գ. *Միզափամփուշտ։*
ՓԱՂԱԿԵՐՊ, ած. *Համակերպ։*
ՓԱՂԱՂԵԼ, բ. *Բոցակիզել, տոչորել։*
ՓԱՂԱՂ, գ. *Հացի համար խմորէն փրցուած խոշոր։*
ՓԱՂԱՂԵԼ, նբ, *Ալիւրը շաղախել, փաղաղ դարձնել։ Բզկտել, լափել։*
ՓԱՂԱՂԻՉ, ած. *Լափող։*
ՓԱՂԱՆԳ, գ. *Զօրաբանակ, (մասնաւորապէս՝ մակեդոնական գունդ)։*
ՓԱՂԱՆԳ, (Կենդ.) *Սարդերի մի առանձին կարգի միջատ։*
ՓԱՂԱՆԳԱԿԱՆ, ած. *Փաղանգին՝ զօրաբանակին յատուկ։*
ՓԱՂԱՆԳԱՄՈՒՇԿ, գ. (Բուս.) *Շրթնածաղիկների կարգին պատկանող համեմաւոր բոյս։*
ՓԱՂԱՆՇԱՆ, ած. *Համանշան, նոյնանիշ։*
ՓԱՂԱՆՈՒՆ, ած. *Համանուն, անուանակից։ Հոմանիշ։*
ՓԱՂԱՆՈՒՆԱԲԱՐ, մկ. *Ինչպէս փաղանուն։ Անունակից։*
ՓԱՂԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փաղանուն լինելը։*
ՓԱՂԱՌԵԼ, բ. *Մի քանի հնչիւն միասին վերցնել։ Վանկ կազմել։*
ՓԱՂԱՌՈՒ, ած. *Միասին վերցնող։*
ՓԱՂԱՍԵՌ, ած. *Նոյնասեռ, նոյն սեռի տակ մտնող։*
ՓԱՂԱՐԻԿ, գ. (Կենդ.) *Ջրային քաղցրաձայն թռչուն։*
ՓԱՂԱՐԻԿ, գ. (Բուս.) *Խոտազգիների կարգին պատկանող բոյս։*
ՓԱՂԱՔՇԱԲԱՆ, ած. *Փաղաքշական լեզուով խօսող։ Փայփայիչ, զգուանք արտայայտող։*
ՓԱՂԱՔՇԱԲԱՐ, մկ. *Փաղաքշանքով, փաղաքշելով։*
ՓԱՂԱՔՇԱԿԱՆ, ած. *Փաղաքշանք՝ փայփայանք արտայայտող։*
ՓԱՂԱՔՇԱԿԱՆՕՐԷՆ, բ. *Փաղաքշական կերպով, փայփայալից։*
ՓԱՂԱՔՇԱՆՔ, գ. *Փաղաքշելը։*
ՓԱՂԱՔՇԵԼ, բ. *Փաղաքշանք արտայայտել։*

ՓԱՂԱՔՇԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարելի է կմ պէտք է փաղաքշել: Գգուելի, փայփայելի:*
ՓԱՂԱՔՇՈՏ, ած. *Շատ փաղաքշող:*
ՓԱՂԱՔՇՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Փաղաքշանք:*
ՓԱՂԱՔՈՒՇ, ած. *Անուշ լեզու, շողոքորթ:*
ՓԱՂԵԼ, բ. *Միացնել:*
ՓԱՂԷԺ, գ. *Ինչ-որ թունաւոր սարդ:*
ՓԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Խօսքի կապակցութիւն, պարբերութիւն:*
ՓԱՂՊԻԱԿԱՆ, ած. *Հռչակուած:*
ՓԱՂՓԻԼ, նբ. *Շողալ, փալփլիլ:*
ՓԱՂՓՈՒՆ, ած. *Փալփլուն, շողշողուն, պսպղուն:*
ՓԱՄՓԼԻԿ, ած. *Փափլիկ:*
ՓԱՄՓՇՏԱԺԱՊԱՒԷՆ, գ. *Փամփուշտների տեղաւորման ժապաւէն:*
ՓԱՄՓՇՏԱԿԱԼ, ած. գ. *Փամփուշտ տեղադրելու կաշիէ աման կմ կտորից զրպան կուրծքի վրայ, փամփուշտներ:*
ՓԱՄՓՇՏԱՀԱՏ, գ. *Փամփիշտահատութիւն կատարող բժիշկ:*
ՓԱՄՓՇՏԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Միզափամփուշտի վիրահատութիւն:*
ՓԱՄՓՇՏԱՅԻՆ, ած. *Միզափամփուշտին յատուկ:*
ՓԱՄՓՇՏԱՆՈՑ, Տ. *Փամփիշտակալ:*
ՓԱՄՓՇՏԱՆՈՑ, *Հրազէնի մաս՝ լիցքային խցիկ:*
ՓԱՄՓՇՏԱՊԱՐԿ, գ. *Փամփուշտ պարունակող պարկ:*
ՓԱՄՓՇՏԻԿ, գ. *Փոքրիկ փամփուշտ:*
ՓԱՄՓՇՏՈՒԿ, գ. (Բուս.*) Զրիմուռների մի տեսակ մինչեւ 30 սանտիմ. բարձրութեամբ:*
ՓԱՄՓՈՒՇՏ, գ. *Հրազէնի համար գործածուող գնդաձեւ սնամէջ իր:*
ՓԱՅԱՌԱԿԱՆ, (Պարս.) ած. *Ոտնառական, որտեղ ոտքը քարի դէմ է առնում:*
ՓԱՅԱՌՈՒԹԻՒՆ, (Պարս.) գ. *Ոտքը քարին դէմ քալը: Ոտնառութիւն:*

ՓԱՅԻԼ, նբ. *Շողալ, պսպղիլ, ճառագայթել:*
ՓԱՅԼ, գ. *Պայծառ լոյս:* Փոխ. *Պայծառութիւն: Ցոլք:*
ՓԱՅԼԱԾՈՒ, գ. *Արեգակնային համակարգի մոլորակներից մէկը:*
ՓԱՅԼԱԾՈՒՄ, գ. *Փայլածելը: Ցոլացում:*
ՓԱՅԼԱԿ, գ. *Կայծակի լոյսը:*
ՓԱՅԼԱԿԱԲԱՐ, Տ. *Փայլակնաբար:*
ՓԱՅԼԱԿԱՆ, գ. *Բուրգ:*
ՓԱՅԼԱԿԵՐՊ, ած. *Փայլուն կերպարանք ունեցող:*
ՓԱՅԼԱԿԻՐ, ած. *Փայլ կրող:*
ՓԱՅԼԱԿՆԱԲԱՐ, մկ. *Փայլակի նման:*
ՓԱՅԼԱԿՆԱԲՈՐԲՈՔ, ած. *Փայլակի պէս բորբոքուած:*
ՓԱՅԼԱԿՆԱԿԵՐՊ, ած. *Փայլակի նման, փայլակի տեսքով:*
ՓԱՅԼԱԿՆԱԿԵՐՏ, ած. *Փայլակներից կերտուած:*
ՓԱՅԼԱԿՆԱՀԱՐ, ած. *Կայծակնահար:*
ՓԱՅԼԱԿՆԱՁԵՒ, ած. *Փայլակի ձեւով, նման, փայլակնակերպ:*
ՓԱՅԼԱԿՆԱՆՄԱՆ, ած. *Փայլակի նըման:*
ՓԱՅԼԱԿՆԱՊԱՅԾԱՌ, ած. *Փայլակի նման պայծառ:*
ՓԱՅԼԱԿՆԱՑԱՅՏ, ած. *Փայլակներ ցայտող:*
ՓԱՅԼԱԿՆԱՒՈՐ, ած. *Փայլատակող կմ կայծեր արձակող:*
ՓԱՅԼԱԿՆԱՔԱՐ, ՓԱՅԼԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Ապակենման՝ փայլուն քար:*
ՓԱՅԼԱԿՆԸՆԹԱՑ, ած. *Փայլակի նման ընթացող:*
ՓԱՅԼԱՆԱԽՇ, ած. *Փայլուն նախշերով, նախշափայլ:*
ՓԱՅԼԱՆԵՐԿ, գ. Լաքի *մի տեսակ:*
ՓԱՅԼԱՏ, ած. *Փայլից զուրկ:*
ՓԱՅԼԱՏԱԿԵԼ, բ. *Կայծակներ՝ շող արձակել:*
ՓԱՅԼԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ,

ՓԱՅԼԱՏԱԿՈՒՄ, գ. *Փայլատակելը:*
ՓԱՅԼԱՏԵԼ, բ. *Փայլատ՝ առանձ փայլի դարձնել:*
ՓԱՅԼԱՐ, գ. (Հանք.) *Խճաթթուուտների կարգին պատկանող հանք:*
ՓԱՅԼԱՐԱՆՄԱՆ, ած. *Թափանցիկ հանքաքարի՝ փայլարի նման:*
ՓԱՅԼԱՐՁԱԿԵԼ, գ. *Փայլ արձակել՝ փայլել:*
ՓԱՅԼԵԼ, բ. *Իրենից լոյս արձակել: Փայլատակել:*
ՓԱՅԼԵՑՈՒՑԻՉ, ած. *Նա որ փայլեցնում է:*
ՓԱՅԼԻՆ, գ. *Փայլ:*
ՓԱՅԼՈՒԿ, գ. (Հանք.) *Այլ եւ այլ մետաղների միաւորութիւնը:*
ՓԱՅԼՈՒՆ, ած. *Փայլ ունեցող:*
ՓԱՅԼՓԼԵԼ, բ. *Շողշողալ:*
ՓԱՅԾԱՂ
ՓԱՅԾԱՂՆ } գ. (Կազմ.) *Մարմնի ներքին գործարաններից մէկը:*
ՓԱՅՏ, գ. *Ծառի պինդ, հոծ մասը, բունը: Մահակ: Գօսացած:. Սառչել:*
ՓԱՅՏԱԲԱՐՁ, ած. *Որի վրայ փայտ է բարձած՝ դիզած:*
ՓԱՅՏԱԲԵՐ, ած. *Փայտ բերող:*
ՓԱՅՏԱԳՈՂ, գ. *Անտառից ապօրինի փայտ կտրող, անտառի գող:*
ՓԱՅՏԱԳՈՐԾ, Տ. *Փայտակերտ:*
ՓԱՅՏԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փայտի վրայ փորագրութիւն:*
ՓԱՅՏԱԾՈՒԽ, Հկր. *Փայտէ պատրաստում՝ ածուխ:*
ՓԱՅՏԱԿԵՐՏ, ած. Տ. *Փայտաշէն:*
ՓԱՅՏԱԿԵՐՏԻԿ, գ. *Փոքրիկ փայտակերտ:*
ՓԱՅՏԱԿԻՐ, ած. *Փայտ կրող:*
ՓԱՅՏԱԿՈԹ, գ. *Փայտէ կոթը:*
ՓԱՅՏԱԿՈՅՏ, գ. *Փայտի կոյտ:*
ՓԱՅՏԱՀԱՏ, ած. գ. *Անտառում փայտ կտրող: Փայտ կտրող գործիք:*
ՓԱՅՏԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փայտահատի գործը:*
ՓԱՅՏԱՄԱԾ, ած. *Փայտերից կազմուած:*
ՓԱՅՏԱՅԻՆ, ած. *Փայտի բաղադրութիւն ունեցող:*
ՓԱՅՏԱՆԱԳ, գ. (Հանք.) *Անագաքարի մի տեսակը:*
ՓԱՅՏԱՆԱԼ, բ. *Փայտ դառնալ: Ցրտից սառչել:*
ՓԱՅՏԱՆՈՑ, գ. *Փայտ դարսելու՝ դիզելու պահելու տեղ:*
ՓԱՅՏԱՇԱՐ, ած. *Փայտով շարած:*
ՓԱՅՏԱՇԷՆ, ած. *Փայտից շինուած:*
ՓԱՅՏԱՌԱՏ, ած. *Փայտով առատ, առատ փայտ ունեցող:*
ՓԱՅՏԱՎԱՃԱՌ, գ. *Վառելափայտի առեւտուր անող:*
ՓԱՅՏԱՏ, գ. *Փայտ կտրելու գործիք, կացին:*
ՓԱՅՏԱՑՈՒՄ, գ. *Փայտանալը:*
ՓԱՅՏԵԱՅ, ած. *Փայտից շինած:*
ՓԱՅՏԵՂԷՆ, ած. *Ինչ որ փայտերու կը վերաբերի:*
ՓԱՅՏԻԿ, գ. *Փոքրիկ փայտ:*
ՓԱՅՏՈՋԻԼ, Տ. *Մլուկ:*
ՓԱՅՏՓՈՐՆԵՐ, գ. (Կենդ.) *Փայտ փորող ագալող թռչունների կարգին պատկանող թռչունների ցեղ:*
ՓԱՅՏՓՈՐԻԿ, Տ. *Փոքր փայտփոր սեւ թռչուն:*
ՓԱՅՓԱՅԱՆՔ, գ. *Հոգատար խնամք:*
ՓԱՅՓԱՅԵԼ, բ. *Հոգատարութեամբ՝ սիրով խնամել: Գգուել, շոյել:*
ՓԱՅՓԱՅԻՉ, ած. *Նա որ փայփայում է, փայփայող: Գգուող, շոյիչ:*
ՓԱՅՓԵԼ, բ. *Գթալ: Սփոփել:*
ՓԱՆԱՔԻ, ած. *Չնչին: Անիմաստ, նուաստ:*
ՓԱՆԱՔԻՄԱՍՏ, ած. *Աղքատիմաց:*
ՓԱՆԱՔՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փանաքի՝ անիմաստ, նուաստ լինելը:*

ՓԱՆԴԵՌՆԱՍԷՐ, ած. *Փանդիռ եւ փանդիռի նուագ սիրող:*

ՓԱՆԴԻՌ
ՓԱՆԴԻՌՆ (Յուն.) գ. *Լարաւոր նուագարան երեք լարով:*

ՓԱՇ, գ. *Հաստ պարան:*

ՓԱՇԱՄԱՆ, գ. *Զղջում: Մեղադրութիւն:*

ՓԱՇԱՅ, (Թրք.) գ. *Քաղաքացիական եւ զինուորական բարձր աստիճանի անուն: Թուրքիայում նահանգապետ:*

ՓԱՇԱՅԱԿԱՆ, ած. *Փաշային յատուկ:*

ՓԱՇԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փաշայի աստիճանը:*

ՓԱՇԿՈՒՃ, գ. *Տոպրակ:*

ՓԱՊ, գ. *Ճեղք, ճեղքուածք, ծակ: Ծերպ:*

ՓԱՊԱՐ, գ. *Ծակ: Խոռոչ:*

ՓԱՊԱՐԵԼ, բ. *Ձեռքը կմ ոտքը ճեղքըռտել:*

ՓԱՌ, Տ. *Փառք:*

ՓԱՌ, գ. *Բարակ մաշկ:*

ՓԱՌԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. *Փառաբանութիւն պարունակող:*

ՓԱՌԱԲԱՆԱՆՔ, գ. *Փառաբանութիւն: Գովասանք:*

ՓԱՌԱԲԱՆԱՐԱՆ, գ. *Փառաբանութեան գործիք, լեզու:*

ՓԱՌԱԲԱՆԱՒՈՐ, ած. *Փառաբանող կմ փառաբանուող:*

ՓԱՌԱԲԱՆԵԼ, բ. *Մէկի փառքը խօսքով հռչակել: Գովաբանել, պանծացնել:*

ՓԱՌԱԲԱՆԻՉ, ած. գ. *Նա որ փառաբանում է, փառաբանող: Գովաբանող:*

ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փառաբանելը:*

ՓԱՌԱԳԻՐ, գ. *Փառաւոր՝ զարդարուն գլխագիր:*

ՓԱՌԱԶԱՐԴ, ած. *Փառքով զարդարուած:*

ՓԱՌԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փառազարդ լինելը:*

ՓԱՌԱԶՕՐ, ած. *Փառաւոր եւ հզօր:*

ՓԱՌԱԽՆԴԻՐ, ած. *Փառք փնտռող:*

ՓԱՌԱԽՆԴՐԱԿԱՆ, ած. *Փառախնդրին եւ փառախնդրութեան յատուկ:*

ՓԱՌԱԽՆԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փառախնդիր լինելը:*

ՓԱՌԱԿ, գ. *Ընկոյզի միջուկի կէս մասը:*

ՓԱՌԱԿԱԶՄ, ած. *Շքեղ՝ փառաւոր՝ զարդարուն կազմ ունեցող:*

ՓԱՌԱԿԱԼԵԼ, բ. *Երեսին փառ կապել:*

ՓԱՌԱԿԵՆՑԱՂ, ած. *Փառաւոր կենցաղի տեղ:*

ՓԱՌԱԿԻՑ, ած. (Կրօն.) *Փառքի մասնակից:*

ՓԱՌԱՀԵՂ, ած. *Փառքով պհեղ: Մեծաշուք: Շքեղ:*

ՓԱՌԱՀԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փառահեղ՝ մեծաշուք լինելը:*

ՓԱՌԱՄՈԼ, ած. *Մոլութեան չափ փառքի հետամուտ:*

ՓԱՌԱՄՈԼԱԿԱՆ, ած. *Փառամոլին եւ փառամոլութեան յատուկ:*

ՓԱՌԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փառամոլ լինելը:*

ՓԱՌԱՊԱՆԾ, ած. *Փառաւոր եւ պանծալի:*

ՓԱՌԱՊՍԱԿ, գ. (Եկեղ.) *Փառքի պսակ, սրբերի պատկերների շրջանակ:*

ՓԱՌԱՊՍԱԿՈՒՄ, գ. *Փառքով պսակելը:*

ՓԱՌԱՍԷՐ, ած. *Փառք սիրող:*

ՓԱՌԱՍԻՐԱԿԱՆ, ած. *Փառասէրին յատուկ:*

ՓԱՌԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փառասէր լինելը: Մեծամտութիւն:*

ՓԱՌԱՏԵՆՉ, ած. *Փառասէր:*

ՓԱՌԱՏԵՍ, ած. *Փառաբանութեան արժանի տեսքով:*

ՓԱՌԱՏԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փառքը ատելը:*

ՓԱՌԱՏՐԵԼ, բ. (Կրօն.) *Փառք տալ:*

ՓԱՌԱՒՈՐ, ած. *Փառք ունեցող: Հռչակաւոր, Ճոխ:*

ՓԱՌԱՒՈՐԱԲԱՐ, Տ. *Փառաւորապէս:*

ՓԱՌԱՒՈՐԱՊԷՍ, մկ. *Փառաւոր կերպով:*
ՓԱՌԱՒՈՐԵԼ, բ. *Փառաւոր դարձնել:*
ՓԱՌԱՒՈՐԻՉ, ած. *Նա որ փառաւորում է:*
ՓԱՌԱՒՈՐՈՒՄ, գ. *Փառաւորելը:*
ՓԱՌԵՐԳ, գ. *Փառաբանող երգ:*
ՓԱՌՈՐՍԱԿ, ած. *Փառք որսացող:*
ՓԱՌ-ՓԱՌ, գ. Տ. *Դանդուռ:*
ՓԱ՛Ռ-ՓԱ՛Ռ, մկ, *Փայլելով. Շողշողալով:*
ՓԱՌՔ, գ. *Փայլ: Բարձր պատիւ:*
ՓԱՍԵԱՆ, գ. (Կենդ.) *Հաւազգի թռչունների կարգից բուն հաւերի ցեղին պատկանող թռչուն:*
ՓԱՍՏ, գ. *Իսկական եղելութիւն:*
ՓԱՍՏԱԲԱՆ, գ. *Իրաւաբան:*
ՓԱՍՏԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. *Փաստաբանին եւ փաստաբանութեան յատուկ:*
ՓԱՍՏԱԲԱՆԱՊԵՏ, գ. *Փաստաբանների խմբի աւագը:*
ՓԱՍՏԱԲԱՆԵԼ, բ. *Պատճառաբանել:*
ՓԱՍՏԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փաստաբան լինելը:*
ՓԱՍՏԱԲԱՆՈՒՀԻ, գ. *Փաստաբան իգական սեռից:*
ՓԱՍՏԱԲԵՐ, ած. գ. *Փաստեր բերող:*
ՓԱՍՏԱԳԵՂԱՐՈՒԵՍՏԱԿԱՆ, ած. *Փաստագրական եւ գեղարուեստական:*
ՓԱՍՏԱԳԻՐ, ած. գ. *Փաստեր գրող:*
ՓԱՍՏԱԹՂԹԱՅՆԱՑՈՒՄ, գ. *Փաստաթղթայնացնելը:*
ՓԱՍՏԱԹՂԹԱՇՐՋԱՆԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փաստաթղթերի շրջանառութիւն:*
ՓԱՍՏԱԹՈՒՂԹ, գ. *Օրինական ձեւով կազմուած որեւէ թուղթ:*
ՓԱՍՏԱԿԱՆ, ած. *Փաստեր պարունակող:* (Քրկն.) *Հայցական (հոլով):*
ՓԱՍՏԱՍԷՐ, ած. *Պատճառաբանութիւն սիրող:*
ՓԱՍՏԱՎԱՒԵՐԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Փաստերով վաւերացուող:*
ՓԱՍՏԱՐԿՈՒՄ, գ. *Փաստեր մէջ բերելը մի բան ապացուցելու համար:*
ՓԱՍՏԱՑԻ, ած. *Փաստերի վրայ հիմնուած:*
ՓԱՍՏԲԱՆԱԿԱՆ, Տ. *Փաստաբանական:* (Քրկն.) *Պատճառական (շաղկապ):*
ՓԱՍՏԵԼ, բ. *Փաստերով պաշտպանել՝ ջատագովել: Ապացուցել, փաստարկել:*
ՓԱՍՏՕՐԷՆ, մկ. *Փաստացի:*
ՓԱՍՔՈՒՍ, ած. *Բամբասող:*
ՓԱՍՔՍԵԼ, չբ. *Բամբասել:*
ՓԱՍՔՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փասքուս լինելը, բամբասելը:*
ՓԱՐ, գ. *Ասեղնակարող լեցուն կտաւ:*
ՓԱՐԱԽ, գ. *Ոչխարների հանգստանալու պատսպարուած բաց տեղ, գոմ:*
ՓԱՐԱԽԱՊԵՏ, գ. (Եկեղ.) *Փարախի գլխաւոր հսկողը:*
ՓԱՐԱՅ, գ. *Անորոշ տեսակի բոյս:*
ՓԱՐԱՋԱՅ, գ. *Հոգեւորականների վրայի զգեստ:*
ՓԱՐԱՋԱՒՈՐ, ած. գ. (Եկեղ.) *Փարաջայ կրող:*
ՓԱՐԱՏ, ած. *Ջատուած: Անջատ:*
ՓԱՐԱՏ, գ. *Փուռ մաքրելու ձող:*
ՓԱՐԱՏԵԼ, բ. *Բաժանել, անջատել: Կտանքը անցկացնել:*
ՓԱՐԱՏԻՉ, ած. *Նա որ փարատում է, փարատող:*
ՓԱՐԱՏՈՒՄ, գ. *Փարատելը:*
ՓԱՐԱՒԱՉ, գ. *Սփոփանք:*
ՓԱՐԱՒԱՉԵԼ, բ. *Մխիթարել, սփոփել:*
ՓԱՐԱՒՈՆ, գ. *Ընդհանուր անունից հին Եգիպտոսի թագաւորների:*
ՓԱՐԱՒՈՆԵԱՆ, ած. *Փարաւոնին յատուկ:*
ՓԱՐԵԼ, բ. *Շուրջ ածել, ման ածել:*
ՓԱՐԵԼԻ, ած. *Սիրելի. ողջագուրելի:*
ՓԱՐԹԱՄ, ած. *Հարուստ. մեծատուն: Ճոխ, առատ:* Հկր. *Աղքատ, չքաւոր:*
ՓԱՐԹԱՄԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Աւելի փարթամ:*

ՓԱՐԹԱՄԱԴԷՋ, ած. *Փարթամօրէն դիզուած:*
ՓԱՐԹԱՄԱԿԵԱՑ, ած. *Փարթամ՝ հարուստ, ճոխ կեանք վարող:*
ՓԱՐԹԱՄԱՆԱԼ, բ. *Փարթամ՝ հարուստ դառնալ:*
ՓԱՐԹԱՄԱՇՆՈՐՀ, ած. *Շնորհելու մէջ փարթամ: Ճոխ, առատ:*
ՓԱՐԹԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փարթամ լինելը:*
ՓԱՐԹԱՐ, ած. *Փոքր:*
ՓԱՐԹԱՐԱԲԱՐ, մկ. *Հարեւանցի:*
ՓԱՐԻԶԱԲՆԱԿ, ած. *Փարիզ քաղաքում բնակուող՝ ապրող:*
ՓԱՐԻԶԵԱՆ, ած. *Փարիզին յատուկ:*
ՓԱՐԻԶԵՑԻ, ած. գ. *Փարիզի բնակիչ:*
ՓԱՐԻԶՈՒՀԻ, ած. գ. *Փարիզի բնակչուհի:*
ՓԱՐԻՍԵՑԻ, գ. *Հրէաստանում Քրիստոսի ժամանակ գոյութիւն ունեցող մի կրօնական կուսակցութեան անդամ:*
ՓԱՐԻՍԵՑԻԱԿԱՆ, ած. *Փարիսեցուն յատուկ, կեղծաւորական:*
ՓԱՐԻՍԵՑԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փարիսեցու յատկութիւն, կեղծաւորութիւն:*
ՓԱՐՈՍ, *Լուսածակ աշտարակ՝ անցեալից սերած Աղեքսանդրիայում եղած թերակղզիի անունից:*
ՓԱՐՈՒԱՆՑ, գ. *Յայգաթիթեռ:*
ՓԱՐՈՒԱԶ, գ. *Զգեստի եզրերին կարուող ժապաւէն, շրջանակ:*
ՓԱՐՈՒՄ, գ. *Փարուելը:*
ՓԱՐՉ, գ. *Կաւէ աման:*
ՓԱՐՉԻԿ, գ. *Փոքր փարչ:*
ՓԱՐՊ, գ. *Դեղ:*
ՓԱՐՊԵԼ, բ. *Իբրեւ դեղ լաւ ազդել, բուժել:*
ՓԱՐՍԱԽ, գ. *Երկարութեան չափ:*
ՓԱՐՍԱՆԳ, գ. *Քար, որ դնում են կշեռքի թեթեւ կշռող թաթի մէջ:*
ՓԱՐՍԵԿ, գ. *Մուրացկան:*
ՓԱՐՈՒԵԼ, բ. *Փարել* (բ.), *Փաթաթուել:*
ՓԱՐՏԵԼ, բ. *Փարատել:*
ՓԱՐՏԵԼ, բ. *Պճնուել:*
ՓԱՐՏՈՑ, գ. *Լաթի կտոր:*
ՓԱՓԱ, գ. (Մանկ.), *Հաց:*
ՓԱՓԱԳ,
ՓԱՓԱՔ, գ. *Մեծ ցանկութիւն մի բանի: Ցանկական կիրք:*
ՓԱՓԱԳԱԿԻՑ, ած. *Միեւնոյն բանին փափագող:*
ՓԱՓԱԳԵԼ, բ. *Շատ ցանկալ մի բան:*
ՓԱՓԱԳԵԼԻ, ած. *Ինչ բան փափագում են, ցանկալի:*
ՓԱՓԱԳՈՒՄ, գ. *Փափագելը: Ցանկալը, ցանկութիւնը:*
ՓԱՓԱՔ, Տ. *Փափագ:*
ՓԱՓԼԻԿ, ած. *Գէր ու փափուկ:*
ՓԱՓԼԻԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փափլիկ լինելը:*
ՓԱՓԿԱԼԻ, ած. *Փափկութեամբ լի, շատ փափուկ:*
ՓԱՓԿԱԽՕՍ, Տ. *Փափկախնչիւն:*
ՓԱՓԿԱԿԱԶՄ, ած. *Փափուկ կազմըուածք ունեցող:*
ՓԱՓԿԱԿԵԱՑ, ած. *Փափուկ կեանք վարող:*
ՓԱՓԿԱԿԵՐ, ած. *Փափուկ կերակուրներ ուտող:*
ՓԱՓԿԱԿԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փափկակեր լինելը:*
ՓԱՓԿԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փափկակեաց լինելը:*
ՓԱՓԿԱԿՈՒՃ, գ. (Հանք.) *Մի տեսակ փափուկ մարմարիոն:*
ՓԱՓԿԱՁԱՅՆ, ած. *Փափուկ՝ քնքոյշ ձայն ունեցող:*
ՓԱՓԿԱՃԱՇԱԿ, ած. *Փափուկ՝ նուրբ ճաշակ ունեցող:*
ՓԱՓԿԱՄԱՐՄԻՆ, ած. *Փափուկ մարմին ունեցող:*
ՓԱՓԿԱՄՈՐԹ, ած. *Փափուկ մորթ ունեցող:*
ՓԱՓԿԱՆԱԼ, բ. *Փափուկ՝ կակուղ դառնալ:*
ՓԱՓԿԱՆԿԱՏ, ած. *Փափկանկատու-*

թիւն ունեցող: Նրբաճաշակ:
ՓԱՓԿԱՆԿԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փափուկ հանգամանքներն ի նկատի առնելը:*
ՓԱՓԿԱՆՔ, գ. *Փափկութիւն:*
ՓԱՓԿԱՄԷՐ, գ *Փափկութիւն՝ փափուկ կեանք սիրող:*
ՓԱՓԿԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փափկասէր լինելը:*
ՓԱՓԿԱՍԻՐՏ, ած. *Փափուկ սիրտ ունեցող:*
ՓԱՓԿԱՄՆՈՒՆԴ, ած. *Փափուկ՝ փափկութեան մէջ սնուած:*
ՓԱՓԿԱՍՈՒՆ, ած. *Փափուկ մեծացած, փափկակեր:*
ՓԱՓԿԱՎԱՐ, ած. *Փափուկ կեանք վարող:*
ՓԱՓԿԱՑՈՒՄ, գ. *Փափկանալը:*
ՓԱՓԿԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Նա որ փափկացնում է:*
ՓԱՓԿԵԼ, բ. *Փափկանալ:*
ՓԱՓԿԵՐԱԽ, ած. *Փափուկ երախ, բերան ունեցող:*
ՓԱՓԿԻԿ, *ած. Փափուկ, փափլիկ:*
ՓԱՓԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փափուկ լինելը:* Հկո. *Կոշտութիւն:*
ՓԱՓԿՕՐԷՆ, մկ. *Փափուկ կերպով:*
ՓԱՓՈՒԿ, ած. *Ընդհանրապէս՝ դուրեկան կակղութիւն ունեցող:*
ՓԱՔԱԼ, բ. *Հիւանդութեան պատճառով անասունների շատ հազալ:*
ՓԱՔԱՆԻ, ած. *Ֆիզիկապէս պակասաւոր, հաշմանդամ:*
ՓԱՔՈՏ, ած. *Յաճախ հազացող կմ փռնգացող անասուն:*
ՓԵԹԱԿ, գ. *Ճիւղերից հիւսուած կողով:*
ՓԵԹԱԿ, գ. *Մեղուներու բոյն:*
ՓԵԹԱԿԱԹՈՂ, գ. *Մեղուների՝ փեթակը թողնել-հեռանալը:*
ՓԵԹԱԿԱՆՈՑ, գ. *Այն տեղը, որտեղ դնում են փեթակները:*
ՓԵԹԱԿԱՏԷՐ, գ. *Փեթակի տէրը, փեթակ պահող մարդ:*
ՓԵԼ՚ԴՍՊԱԹ, գ. (Հանք.) *Ընդհանուր անուն սիլիկատների խմբի, որոնք պարունակում են կաւ, կիր:*
ՓԵԿՈՆ, գ. *Հաճարի ծառի պտուղ:*
ՓԵԿՈՒԴ, (Ֆրանս.) գ. *Օսլայի նման սպիտակ հատաձեւ նիւթ: Բոյսի ալիւր:*
ՓԵԿՌԱՏ, ած. *Ատամները թափած:*
ՓԵՂԿ, (Պրս., թրք.) գ. *Պատուհանի թեւերը բաժանուածք:*
ՓԵՂԿԱՀԱՆ, ած. *Փեղկը հանած:*
ՓԵՂԿԵԼ, բ. *Երկուսի բաժանել: Ճեղքել, փեղկով բաժանել:*
ՓԵՂՈՅՐ, գ. *Գլխարկ (կարտինալի), խոյր:*
ՓԵՃԵԿԵԼ, նբ. *Կեղեւը հանել:*
ՓԵՆԱԹԹՈՒ, գ. *Հականեխիչ նիւթ:*
ՓԵՇԱԾԱԼՔ, գ. (փխբ.): *Լերան լանջ:*
ՓԵՌԵԿ, գ. *Ճեղք, ճեղքուածք,*
ՓԵՌԵԿԱՏ, ած. *Ատամները կոտրած՝ փչացած:*
ՓԵՌԵԿԵԼ, նբ. *Բաժանել, բաժնել, կտրել:*
ՓԵՌԵԿՈՒՄ, գ. *Բաժանում, պառակտում:*
ՓԵՌԵԿՏԻԼ, նբ. *Երկուքի բաժանիլ, երկպառակիլ:*
ՓԵՌԵԿՏՈՒՄ, գ. *Երկուքի բաժանում, պառակտում:*
ՓԵՌՈՏ, ած. *Փսլնքոտ:*
ՓԵՍԱԲԱՂՆԻՔ, գ. *Փեսային, հարսանիքի նախընթաց շաբած օրը, բաղնիք տանելու ծէսը:*
ՓԵՍԱԽԱՂ, գ. *Փեսայի խաղ:*
ՓԵՍԱԿԱՆՉ, գ. *Փեսային կանչելը:*
ՓԵՍԱՀԱԳՈՒՄ, գ. *Հարսանիքի համար փեսային հագցնելու ծէսը:*
ՓԵՍԱՅ, գ. *Հարսի ամուսինը:*
ՓԵՍԱՅԱԲԱՐ, մկ. *Փեսայի պէս:*
ՓԵՍԱՅԱԶԳԵՍՏ, ած. *Փեսայի զգեստ հագած:*
ՓԵՍԱՅԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փեսայածու լինելը:*

ՓԵՍԱՅԱՊԷՍ, մկ. *Փեսայի պէս:*
ՓԵՍԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փեսայ լինելը:*
ՓԵՍԱՆՔ, յոգն. գ. *Փեսայի ընտանիքը:*
ՓԵՍԱՏԵՍ, գ. *Աղջկայ ծնողների եւ նրանց ազգականների առաջին պաշտօնական այցելութիւնը փեսայի ծնողներին՝ փեսային տեսնելու համար:*
ՓԵՍԱՏԷՐ, գ. *Փեսայ ունեցող:*
ՓԵՍԱՑՈՒ,ած. գ. *Փեսայ լինելու յարմար:*
ՓԵՍԽ, գ. *Փախած նիւթը:*
ՓԵՏԵԼ, նբ. *Քաշել պոկել, կողոպտել:*
ՓԵՏՈՒՄ, գ. *Մազերի փետումը:*
ՓԵՏՈՒՐ, գ. *Թռչունների մարմնի վրայ եղջերային նիւթից բուսածը:*
ՓԵՏՈՒՐՓՈԽ, գ. *Հաւերի՝ փետուրների փոխելը:*
ՓԵՏՐԱԶԱՐԴ, ած. *Փետուրներով զարդարուած:*
ՓԵՏՐԱԶԱՐԴՈՒԵԼ, ած. *Փետուրները բուսնել:*
ՓԵՏՐԱԶԱՐԿ, ած. *Փետուրները կորսնցուցած:*
ՓԵՏՐԱԹԱՓ, ած. *Փետուրները թափած:*
ՓԵՏՐԱԹԵՒԵՐ, գ. յոգն. (Կենդ.) *Շատ մանր բզէզների ընտանիք:*
ՓԵՏՐԱԼԻ, ած. *Փետուրներով լի:*
ՓԵՏՐԱԾԱԾԿ, գ. *Փետրածածկոյթ:*
ՓԵՏՐԱԿԵՐՊ, ած. *Փետուրի նման:*
ՓԵՏՐԱՀԱՆ, Տ. *Փետրաթափ:*
ՓԵՏՐԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Փետուր վաճառող:*
ՓԵՏՐԱՎԵՐՄԱԿ, գ. *Փետուրով լցուած վերմակ:*
ՓԵՏՐԱՑԻՑ, ած. *Ցցուած փետուրներով:*
ՓԵՏՐԱՒԵԼ, գ. *Փետուրներից կապած աւել:*
ՓԵՏՐԱՒՈՐ, ած. *Փետուր ունեցող:*
ՓԵՏՐԱՓՈԽ, ած. *Փետուրը փոխած, փետրաթափ:*
ՓԵՏՐԻԿ, գ. *Փոքր փետուր, փետուրիկ:*
ՓԵՏՐՈՒԱՐ, գ. *Քաղաքացիական տարու երկրորդ ամիսը:*
ՓԵՐԵԶԱԿ, *Մանր-մունր առարկաներ վաճառող,* գ. *Շրջիկ մանրավաճառ:*
ՓԵՐԵԶԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փերեզակ լինելը:*
ՓԵՑԻ, ած. *Ձեռքը կոտրած կմ վնասուած: Թեւատ:*
ՓԷՃ, գ. *Ուսին երեսը:*
ՓԷՇ, գ. *Զգեստի քղանցք:*
ՓԷՐԻ, գ. *Պարիկ, առասպելական բարի ոգի:* Նման. *Չքնաղազեղ:*
ՓԸ՛Թ, միջ. *Բնաձայն բառ:*
ՓԸ՛ՏՏ, ած. մկ. *Վրիպած:*
ՓԹԱՆՈՑ, ած. *Մի փութ ծանրութիւն կմ տարողութիւն ունեցող:*
ՓԹԱՉԱՓ, ած. *Մի փթի չափ:*
ՓԹԵԼ, բ. Տ. *Փտտել:* Փոխ. *Կատորակ դառնալ:*
ՓԹԵՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Փթել՛ի: Ծաղկեցնել:*
ՓԹԹԵԼ, բ. Տ. *Փթթեցնել:*
ՓԹԹԵԼ, բ. *(Ծառերի) տերեւներ ու ծաղիկներ արձակել: Ծաղկիլ:*
ՓԹԹԻԼ, նբ. *Ծաղկիլ, բողբոջիլ:*
ՓԹԹԻԹ, գ. *Ծաղկում, բողբոջում:*
ՓԹԹՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գեղեցկակազմութիւն, առոյգութիւն:*
ՓԹԻՐ, ՓԹՐԻ, գ. *Ձիու, իշու, ինչպէս եւ արջառների աղբ:*
ՓԹՈՒՐ, գ. *Մանր փշուր:*
ՓԹՌԱԿ, ած. *Փթած:*
ՓԹՌՈՒԿ, գ. *Հասարակ կերակուր:*
ՓԹՈՒՐ, գ. *Փշուր, խոշոր աւազ:*
ՓԹՐԱՆՑՔ, գ. *Փթիրի անցքը:*
ՓԻԹ-ՓԻԹ, ած. *Չափազանց մաքրասէր:*
ՓԻԼԻԿ, գ. *Այծի մի տեսակ:*
ՓԻԼԻՍՈՓԱՅ, գ. *Իմաստասէր:*
ՓԻԼԻՍՈՓԱՅԱԲԱՐ, Տ. *Փիլիսոփայօրէն:*
ՓԻԼԻՍՈՓԱՅԱԿԱՆ, ած. *Փիլիսոփային յատուկ:*
ՓԻԼԻՍՈՓԱՅԵԼ, բ. *Իմաստասիրել:*
ՓԻԼԻՍՈՓԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Իմաստա-*

սիրութիւն: Ուսման դասընթաց: Տեսական՝ մեթոդաբանական սկզբունքներ:

ՓԻԼԻՍՈՓԱՅՕՐԷՆ, մկ. *Փիլիսոփայի պէս:*

ՓԻԼՈՆ, գ. *Անթեւ վերարկու: Շուրջառ:*

ՓԻԼՈՆԱԶՈՒՐԿ, ած. (Եկեղ.) մկ. *Փիլոնից զրկուած:*

ՓԻԼՈՆԱՒՈՐ, ած. (Եկեղ.) *Փիլոն ունեցող:*

ՓԻԼՈՆԱՑՈՒ, ած. գ. *Փիլոն կարելու յարմար:*

ՓԻՂ, գ. (Կենդ.) *Պատիճաւոր կենդանիների կարգին պատկանող ամենամեծ ցամաքային կաթնասուն կենդանի:*

ՓԻՃԵԿԵՐ, գ. (Կենդ.) *Կնճիթաւոր բզէզների կարգին պատկանող միջատ:*

ՓԻՃԻ ԹՈՒՆԱՒՈՐ, գ. (Բուս.) *Գիհու նման ծառ:*

ՓԻՃԻ ՀԱՄԱՐԱԿ, գ. (Բուս.) *Կոնաբերների կարգին պատկանող ծառ:*

ՓԻՆ, գ. *Մարդկային աղբ:*

ՓԻՆՁ, գ. *Փայտ ճեղքելու համար սեպ:*

ՓԻՇԻ, (Մանկ.) գ. *Մէզ:*

ՓԻՇԻ- ՓԻՇԻ ԱՆԵԼ, բ. *Խնամել:*

ՓԻՇՏ, միջ. *Ձայնարկութիւն:*

ՓԻՍ, գ. *Ծառի խէժ:*

ՓԻՍԻ-ՓԻՍԻ, միջ. *Կատուն կանչելու ձայնարկութիւն:*

ՓԻՍԻԿ, գ. *Կատու:*

ՓԻՒՆԻԿ, գ. *Առասպելական թռչուն: Մոխիրնէրից վերակենդանացող:*

ՓԻՒՆԻԿ, գ. Տ. *Ոսկեգոյն փասեան ոսկի:*

ՓԻՒՆԻԿԱԿԱՆ, ած. *Փիւնիկեցիներին յատուկ, վերաբերեալ:*

ՓԻՒՆԻԿԵՑԻ, ած. գ. *Փիւնիկէի բնակիչ:*

ՓԻՓԵՐԹ, գ. (Բուս.) *Մոլոշների կարգից երկամեայ գեղեցիկ տունկ:*

ՓԻՓԵՐԹԱՋՈՒՐ, գ. *Փիփերթի ջուր:*

ՓԻՓԻ, (Մանկ.) գ. *Ուտելիք, կերակուր:*

ՓԻՓԻԼ, գ. *Մի տեսակ բլիթ:*

ՓԼԱՆԱԼ, բ. *Փուլ գալ:*

ՓԼԱՏ, ած. *Փլած:*

ՓԼԱՏԱԿ, գ. *Փուլ եկած շէնք:*

ՓԼԱՒ, գ. *Կերակուր:*

ՓԼԱՒՔԱՄԻ / ՓԼԱՒՔԱՄԻՉ գ. *Ծակոտկէն պղնձէ աման:*

ՓԼՋՈՒՆ, ած. *Փլչելու մօտ:*

ՓԼՇՏՈՒԿ, ած. *Փլփլած:*

ՓԼՈՏ, ած. *Փլփլած:*

ՓԼՈՒԱԾՔ, գ. *Ինչ որ փուլ է եկել:*

ՓԼՈՒՋՈՒՄ, գ. *Փլչելը:*

ՓԼՈՒՔ, գ. *Փլուածք:*

ՓԼՉԵԼ, բ. *Քարուքանդ լինելով թափուել գետին:*

ՓԼՑՆԵԼ, բ. անց. ձեւ *Փլչել՛ի:*

ՓԼՓԸԼ, ած. մկ. *Առկայծող:*

ՓԼՓԼԱԼ, բ. *Աղօտ լուսով վառուել:*

ՓԼՓԼԱՆ, ած. *Փլփլացող:*

ՓԼՓԼՈՒԿ, ած. *Փլփլկած:*

ՓԼՕՇ, գ. *Օղի քաշելու համար պատրաստուած մրգեղէն:*

ՓԽԱԿՈՒՏ, ած. *Փխակով՝ խոր ցեխով ծածկուած:*

ՓԽԼՈՐԵԼ, բ. *Բոլորովին փխլել:*

ՓԽԿԱԼ, բ. *Յանկարծ ծիծաղել:*

ՓԽԿԵԼ, նբ. *Մանրել, փշրել, խարհրել, աղանձել:*

ՓԽԿՈՑ, գ. *Փխկալը:*

ՓԽՐԱԿԱՆ, ած. *Հեշտ փխրող:*

ՓԽՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փխրական լինելը:*

ՓԽՐ-ՓԽԸՐ, միջ. *Կերակուրի՝ պղպղջակներ արձակելով եփուելը:*

ՓԽՐԱՑՈՒՄ, գ. *Փխրանալը, փուխր դառնալը:*

ՓԽՐԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Փուխր քար:*

ՓԽՐԱՔԱՐԵԱՅ, ած. *Փխրաքարից բաղկացած:*

ՓԽՐԵԼ, բ. *Փուխր դարձնել, աղանձել:*

ՓԽՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փուխր՝ փխրուն լինելը:*

ՓԽՐՈՒՆ, ած. *Փուխր:*

ՓԽՓԽԿՈՑ, գ. *Զսպուած ծիծաղ:*

ՓԾՆԻ, ած. *Գէշ, անպիտան:*
ՓԾՈՒՆ, ած. *Պիղծ, զարշելի:*
ՓՂԱԳԼՈՒԽ, գ. *Փղի գլուխ:*
ՓՂԱԿ, ած. *Լաւ չեփած:*
ՓՂԱԿՈՅՏ, գ. *Փղերի կոյտ:*
ՓՂԱՊԱՆ, գ. *Փղի պահապան:*
ՓՂԱՊԵՏ, գ. *Փղակոյտի պետը՝ կառավարիչը:*
ՓՂԱՍՊԱՆ, ած. գ. *Փիղ սպանող:*
ՓՂՁԿԵԼ, բ. *Սիրտը դառնութեամբ կմ յուզմունքով լցուել:*
ՓՂՁԿԵՑՈՒՑԻՉ, ած. *Փղձկեցնող:*
ՓՂՁՈՒԿ, գ. *Փղձկելը: Լացի պոռթկում:*
ՓՂՇՏԱՅԻ, ած. գ. *Հին ժողովուրդ, խառն սեմական եւ եգիպտական ծագումով:*
ՓՂՈՍՈՍ, գ. (Բուս.) *Խոնդատի մի տեսակը:*
ՓՂՈՍԿՐ, գ. *Փղի ժանիքների ոսկորը:*
ՓՂՈՍԿՐԷ, ած. *Փղոսկրից շինուած:*
ՓՂՈՐԴԻ, գ. *Փղի որդի:*
ՓՂՈՒՀԻ, գ. *Էգ փիղ:*
ՓՄՓՈՒԼԻԿ, ած. *Քնքուշիկ:*
ՓՄՓՈՒՍ, ած. *Փափուկ:*
ՓՆԴՈՐ, ած. *Սուտ:*
ՓՆԵԼ, բ. *Փորից դուրս գնալ: Աղբել, քաքնել:*
ՓՆԹԻ, ած. *Փինի թիի նման կեղտոտ:*
ՓՆԹԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փնթի լինելը:*
ՓՆԹՓՆԹԱԼ, բ. *Քթի տակից ցած ձայնով տրտնջալ:*
ՓՆԹՓՆԹԱԼԻ, մկ. *Փնթփնթալով:*
ՓՆԹՓՆԹՈՑ, գ. *Փնթփնթալը:*
ՓՆՃԻՃ, գ. *Լալկան տղայ:*
ՓՆՈՎԵԼ, բ. *Պախարակել:*
ՓՆՉԱԼ, **ՓՆՉԵԼ** } բ. *Շնչառական մկանների կծկումով օդը քթից ու բերանից ուժգնութեամբ եւ աղմուկով դուրս վանել, փռնգալ:*
ՓՆՉԱՏԵԼ, բ. *Ուժգին փնչել:*
ՓՆՉԱՑՆԵԼ, բ. *Փնչել, փնչալու ձայն հանել:*
ՓՆՉՈՑ, գ. *Փնչալու ձայն:*
ՓՆՋԱԶԱՐԴ, ած. *Փնջերով զարդարուած:*
ՓՆՋԱԶԱՐԴԵԼ, բ. *Փնջերով զարդարել:*
ՓՆՋԱԾԱՂԻԿ, գ. (Բուս.) *Ծաղկման տեսակ:*
ՓՆՋԱՆՕԹ, Տ. *Փնջաման:*
ՓՆՋԱՒՈՐ, ած. *Փնջեր ունեցող:*
ՓՆՋԵԼ, բ. *Փունջ կապել:*
ՓՆՋԻԿ, գ. *Փոքր փունջ:*
ՓՆՋՈՏԵՍԱՆՆԵՐ, գ. (Կենդ.) *Խեցեմորթների կարգ:*
ՓՆՏՌԵԼ, բ. *Որոնել, պտտել: Հետաքրքրքրել մի բանով: Պահանջել:*
ՓՆՏՌՈՒՄ, գ. *Փնտռելը:*
ՓՆՏՌՏՈՒՔ, գ. *Փնտռտելը:*
ՓՇԱԲԵՐ, ած. *Փուշ բերող:*
ՓՇԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փշաբեր լինելը:*
ՓՇԱԲՈՐԲՈՔ, ած. *Փուշ խրուելուց բորբոքուած:*
ՓՇԱԴԱԺԱՆ, ած. *Դաժան փշեր ունեցող:*
ՓՇԱՁԳԱԾ, ած. *Փշով ծածկուած՝ պատած, փուշ հագած:*
ՓՇԱԺԱՊԱՒԷՆ, գ. *Փշերով ժապաւէն:*
ՓՇԱԼԱՐԵԼ, բ. *Փշալարով պատել:*
ՓՇԱԼԻ, ած. *Փշով լիքը:*
ՓՇԱԽՆՁՈՐԵՆԻ, գ. *Փշերով խնձորենի:*
ՓՇԱԽՆՁՈՐԻ, գ. (Բուս.) *Մորմազգիների կարգին պատկանող թունաւոր բոյս:*
ՓՇԱԾԻՆ, ած. *Փուշ ծնող:*
ՓՇԱԿԵՐՊ, ած. մկ. *Փշի նման:*
ՓՇԱԿՌԶԻ, գ. (Բուս.) *Կոզիների մի տեսակը:*
ՓՇԱՀԱՆ, գ. *Փուշը հանելը:*
ՓՇԱՀԵՂՁ, ած. *Փշերի մէջ խեղդուած:*
ՓՇԱՄՈԼ, ած. *Փշերով մոլած:*
ՓՇԱՄՈՐԹՆԵՐ, գ. (Կենդ.) *Ստորին կենդանիների տիպար:*
ՓՇԱՆԱԼ, բ. *Փուշ դառնալ:*
ՓՇԱՆՄԱՆ, ած. *Փշի նման:*

ՓՇԱՊԱՏ, ած. *Փշերով պատած:*

ՓՇԱՊՍԱԿ, ած. *Փշէ պսակ ունեցող:*

ՓՇԱՄԵԽ, գ. (Բուս.) *Կոզիների մի տեսակը:*

ՓՇԱՏ, գ. *Փշատի ծառի կմ փշատենու պտուղը: Փուշ չունեցող:*

ՓՇԱՏԵՆԻ, գ. (Բուս.) *Կռիզապտուղների կարգին պատկանող փշոտ ծառ:*

ՓՇԱՏԵՍԱԿ, ած. *Փշի տեսակ:*

ՓՇԱՏԵՐԵՒ, ած. *Որի տերեւները փշի նման են:*

ՓՇԱՑԱՆԿ, գ. *Փշոտ ճիւղերից սարքած պատնէշ:*

ՓՇԱՔԱՂԵՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Փշաքաղուել'ի,* նոյն. նշ.:

ՓՇԱՔԱՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փշաքաղուելը:*

ՓՇԱՔԱՂՈՒԵԼ, բ. *Զարհուրանքից՝ ցրտից մարմնի վրայ ծակոցներ զգալ, որպէս թէ փշերով ծակծկելիս լինէին:*

ՓՇԵԱՑ / **ՓՇԵՂԷՆ** } ած. *Որի նիւթը փուշ է, փշից շինուած:*

ՓՇԵՆԻ, գ. *Փուշ արտադրող բոյս:*

ՓՇԻԿ, գ. *Փոքր փուշ:*

ՓՇԻ՛-ՓՇԻ, միջ. *Կատու կանչելու ձայնարկութիւն:*

ՓՇԿԵԼ, բ. *Նստել:*

ՓՇԿՈՒԼ, գ. *Թթիր: Թրիք:*

ՓՇՄԱՆԳԱՂ, գ. *Փուշ կտրելու մանգաղ:*

ՓՇՈՏ, ած. *Որտեղ փուշ կայ բուսած:*

ՓՇՈՒԿ, ած. *Փշով ծածկուած:*

ՓՇՈՒՐ, գ. *Առարկայի շատ փոքր մասնիկ:*

ՓՇՏՀԱՓՇՏ, միջ. մկ. *Շտապով, երկիւղից շտապելով:*

ՓՇՏԱՑՆԵԼ, բ. *Փը՛շտ ձայն հանել:*

ՓՇՐԱՆՔ, գ. *Առարկայի փշուր-փշուր եղած մասերը:*

ՓՇՐԵԼ, բ. *Փշուր-փշուր անել: Ջախջախել, ջարդել: Ամօթից կոտրուել:*

ՓՇՐԵԼԻ, ած. *Ինչ որ պէտք է կմ կարելի է փշրել:*

ՓՇՐՈՒԿ, գ. *Կերակուր:*

ՓՇՐՈՒՆՔ, գ. *Փշրանք:*

ՓՇՓՇԱԼԻ, մկ. *Փշփշալով:*

ՓՇՓՇՈՏ, ած. *Շատ փշոտ:*

ՓՇՓՇՈՒԿ, գ. (Բուս.) *Վայրի բանջար:*

ՓՇՔԱՂ, գ. *Փոքրիկ նուրբ փուշ հանելիք՝ ունելիք:*

ՓՈԹ, գ. *Զգեստի վրայ աւելորդ դուրս ընկած կմ կախ ընկած տեղ: Դիտմամբ ձեւացրած ծալք:*

ՓՈԹԵԼ, նբ. *Ծալ ծալ անել:*

ՓՈԹԱԼ, բ. *Սահել:*

ՓՈԹԻԿ, գ. *Փոքր փոթ:*

ՓՈԹՈԹ, ած. *Տոհիպ: Լեզուն խածող: Խակ պտուղի համ:*

ՓՈԹՈԹԱՀԱՄ, ած. *Փոթոթ՝ խակ համ ունեցող, փոթոթ:*

ՓՈԹՈԹԱՅԻՆ, ած. *Փոթոթող յատկութիւն ունեցող:*

ՓՈԹՈԹԵԼ, բ. *Բերանը այրել:*

ՓՈԹՈԹՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոթոթ լինելը:*

ՓՈԹՈԹՍԱԼՈՐ, գ. *Սալորի մի տեսակ:*

ՓՈԹՈՐ, գ. *Հողի նման խաղալիք:*

ՓՈԹՈՐԵԼ, նբ. *Հողի պէս դարձնել:*

ՓՈԹՈՐԻԿ, գ. *Պտուտող քամի:* Փոխ. *Հոգեկան յուզմունք:* Փոխ. *Զգացմունքի տարերային՝ զանգուածային յայտնաբերումը:*

ՓՈԹՈՐԿԱԼԻ / **ՓՈԹՈՐԿԱԼԻՑ** } ած. *Փոթորիկներով լի:*

ՓՈԹՈՐԿԱԾԻՆ, ած. *Փոթորիկ ծնող:*

ՓՈԹՈՐԿԱՀԱՐ, ած. *Փոթորկի ենթարկուած:*

ՓՈԹՈՐԿԱՀՈՂՄ, գ. *Փոթորկի վերածուած հողմ:*

ՓՈԹՈՐԿԱՅԻՆ, ած. *Փոթորկին յատուկ: Փոթորկոտ:*

ՓՈԹՈՐԿԱՇԱՏ, ած. *Անկայուն՝ անհանգիստ:*

ՓՈԹՈՐԿԱՇՈՒՆՉ, ած. *Փոթորիկ կմ իբրեւ փոթորիկ շնչող՝ փչող:*

ՓՈԹՈՐԿԵԼ, բ. *Փոթորիկ դառնալ:*

ՓՈԹՈՐԿՈՏ, ած. *Ինչ որ յաճախ փոթորկում է:*
ՓՈԹՈՑ, գ. *Փորձանք:*
ՓՈԹՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոթ լինելը:*
ՓՈԽ, գ. *Փոխելը:*
ՓՈԽ, գ. (Եկեղ.) *Սաղմոս, որ երկու հոգի մի-մի տուն փոխ առ փոխ ասում են եկեղեցում:*
ՓՈԽ, գ. *Փոխարէն:*
ՓՈԽ, գ. (Եկեղ.) *Կամաւոր պահեցողութիւն:*
ՓՈԽԱԲԵՐԱԲԱՐ, մկ. *Փոխաբերական իմաստով: Մտքի մտապատկերաւոր առումը:*
ՓՈԽԱԲԵՐԱԿԱՆ, ած. *Փոխաբերութիւն պարունակող:*
ՓՈԽԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոխաբերելը:*
ՓՈԽԱԲԵՐՈՒՈՒՄ, գ. *Փոխաբերելը:*
ՓՈԽԱԲՆԱԿԵԼ, բ. *Բնակութեան տեղը փոխել:*
ՓՈԽԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոխագրելը, արտագրելը:*
ՓՈԽԱԴԱՐՁ, գ. *Փոխարէնը դարձնելը՝ տալ:* (Քրկն.) *Նախադասութեան մէջ նոյն գործողութեամբ միմեանց հետ կապուած երկու կմ աւելի անունների փոխարէն գործածուող դերանուններ:*
ՓՈԽԱԴԱՐՁԱԲԱՐ, մկ. *Փոխադարձ կերպով:*
ՓՈԽԱԴԱՐՁԵԼ, բ. *Փոխարէնը դարձնել:*
ՓՈԽԱԴԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոխանակութիւն, փոխարինում:*
ՓՈԽԱԴԱՐՁՕՐԷՆ, Տ. *Փոխադարձաբար:*
ՓՈԽԱԴՐԱԿԱՆ, ած. *Փոխադրելու յատուկ:*
ՓՈԽԱԴՐԱԿԱՌՔ, գ. *Հանրային փոխադրամիջոց:*
ՓՈԽԱԴՐԱՄԻՋՈՑԱՅԻՆ, ած. *Փոխադրամիջոցներին յատուկ:*
ՓՈԽԱԴՐԱՆԱՒ, գ. *Ապրանքներ փոխադրող նաւ:*

ՓՈԽԱԴՐԵԼ, բ. *Մի բանի տեղը փոխել՝ տանիլ: Անց կացնել մի բանից ուրիշ բանի վրայ: Մի լեզուից անց կացնել ուրիշ լեզուի, թարգմանել (ազատ):*
ՓՈԽԱԴՐԵԼԻ, ած. *Ինչ որ պէտք է կմ կարելի է փոխադրել: Տեղափոխելի:*
ՓՈԽԱԴՐԻՉ, ած. գ. *Փոխադրող:*
ՓՈԽԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոխադրելը:*
ՓՈԽԱԾԱՂԻԿ ԿԱՆԱՉ, գ. (Բուս.) *Քցմիների ցեղին պատկանող բոյս շատ մանր ծաղիկներով:*
ՓՈԽԱԾՈՒՐԻԿ, ած. *Կերպարանափոխ եղած:*
ՓՈԽԱԿԱՐԳԵԼ, բ. *Ուրիշ կարգի մէջ դնել:*
ՓՈԽԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մի բանի տեղ ուրիշ բան դնելը:*
ՓՈԽԱԿԵՐՊԵԼ, բ. *Կերպարանքը փոխել:*
ՓՈԽԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոխակերպուելը:*
ՓՈԽԱԿԵՐՊՈՒՄ, գ. *Փոխակերպելը:*
ՓՈԽԱՀԱՏՈՅՑ, ած. *Փոխ առած գումարը հատուցանող:*
ՓՈԽԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ } գ. *Ձեւափոխում:*
ՓՈԽԱՁԵՒՈՒՄ
ՓՈԽԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մասերի փոփոխութիւն:*
ՓՈԽԱՆ, Տ. *Փոխանորդ: Փոխարէն, դիմաց:*
ՓՈԽԱՆ, գ. *Սպիտակեղէնի փոխնորդ:*
ՓՈԽԱՆԱԿ, գ. *Փոխանորդ, փոխարինող:*
ՓՈԽԱՆԱԿ, *Մի բանի տեղ՝ փոխարէն:*
ՓՈԽԱՆԱԿԱԲԱՐ, մկ. *Փոխելով, հակառակ կերպով:*
ՓՈԽԱՆԱԿԱԳԻՐ, Տ. Չէք: *Փոխգիր, վճարագիր:*
ՓՈԽԱՆԱԿԱՎԱՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոխարէնը վարձատրութիւնը:*
ՓՈԽԱՆԱԿԵԼ, նբ. *Որեւէ բան առնել տալը:*

ՓՈԽԱՆԱԿԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարելի է կմ պէտք է փոխանակել:*
ՓՈԽԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մի բան ուրիշ բանի հետ փոխելը:*
ՓՈԽԱՆԱԿՈՒՄ, գ. *Փոխանակելը:*
ՓՈԽԱՆԱՑՈՒ, ած. *Փոխան կարելու յարմար:*
ՓՈԽԱՆԴԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոխանդամ լինելը:*
ՓՈԽԱՆԴՐԱԴԱՐՁՈՒՄ, գ. *Փոխադարձ անդրադարձում:*
ՓՈԽԱՆՈՐԴ, գ. *Նա որ փոխարինում է մէկին մի պաշտօնի մէջ, տեղակալ:*
ՓՈԽԱՆՈՐԴԱԿԱՆ, ած. *Փոխանորդին յատուկ, վերաբերեալ:*
ՓՈԽԱՆՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղ.) *Փոխանորդ լինելը:*
ՓՈԽԱՆՑԱՏՈՒՓ, գ. *Փոխանցման տուփ:*
ՓՈԽԱՆՑԱՓԱՅՏԻԿ, գ. *Փոխանցավազքի ժամանակ փոխանցուող փայտիկը:*
ՓՈԽԱՆՑԵԼ, բ. *Անց կացնել ուրիշ տեղ, փոխադրել:*
ՓՈԽԱՆՑԵԼԻ, ած. *Ինչ որ պէտք է փոխանցուի:*
ՓՈԽԱՆՑԻԿ, ած. *(Հիւանդութիւն), որ կարող է փոխանցուել ուրիշին: Փոխանցիկ դրօշ:*
ՓՈԽԱՆՑԻՉ, ած. *Փոխանցող:*
ՓՈԽԱՆՑՈՒՄ, գ. *Փոխանցելը:*
ՓՈԽԱՌԵԱԼ, ած. *Փոխ առնուած:*
ՓՈԽԱՌՈՒ, ած. գ. *Դրամ փոխ առնող:*
ՓՈԽԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Դրամ փոխ առնելը:*
ՓՈԽԱՍԱՑ, գ. (եկեղ.) *Եկեղեցում փոխ ասող:*
ՓՈԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. (եկեղ.) *Փոխասաց լինելը:*
ՓՈԽԱՏԱՌ
ՓՈԽԱՏԱՌՈՒԹԻՒՆ } գ. *Մի բառի տառերը տեղափոխելով ուրիշ բառ ձեւացնելը:*
ՓՈԽ-ԱՏԵՆԱՊԵՏ, գ. *Ատենապետի օգնական:*
ՓՈԽԱՏՈՒ, ած. գ. *Դրամ փոխ տուող:* Հկր. *Փոխառու:*
ՓՈԽԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Դրամ փոխ տալը:*
ՓՈԽԱՐԷՆ, գ. *Ինչ որ արւում է մէկին իբրեւ հատուցում:*
ՓՈԽԱՐԷՆԱՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոխարէնը տալը:*
ՓՈԽԱՐԺԷՔ, գ. *Տրուած արժէք (դրամի) փոխարէն ստացուելիք արժէք:*
ՓՈԽԱՐԺԷՔԱԽԱՂ, գ. *Փոխարժէքի տատանումներ:*
ՓՈԽԱՐԻՆԱԲԱՐ, մկ. *Արուած բանի փոխարէն համապատասխան մի բան անելով:*
ՓՈԽԱՐԻՆԵԼ, բ. *Փոխարէնը տալ, հատուցանել:*
ՓՈԽԱՐԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոխարինելը:*
ՓՈԽԱՐԿԱԿԱՆ, ած. *Փոխարկուող:*
ՓՈԽԱՐԿԵԼ, բ. *Փոխել՝ վերածել ուրիշ բանի: Ձեւափոխել:*
ՓՈԽԱՐՔԱՅ, գ. *Մի պետութեան որեւէ մասում բարձրաստիճան պաշտօնեայ:*
ՓՈԽԱՐՔԱՅԱԿԱՆ, ած. *Փոխարքային յատուկ:*
ՓՈԽԲԱՑԱՌՈՒՄ, գ. *Փոխադարձ բացառելը:*
ՓՈԽԳԻՐ, Տ. *Փոխանակագիր:*
ՓՈԽԳՈՐԾՈՒՆԱԿ, ած. *Փոխադարձ կերպով գործունակ:*
ՓՈԽԴԵՍՊԱՆ, գ. *Դեսպանի տեղակալ:*
ՓՈԽԵԼ, բ. *Մի բան առնել, տեղը ուրիշ բան տալ, փոխանակել:*
ՓՈԽԵԼԻ, ած. *Ինչ որ պէտք է կմ կարելի է փոխել:*
ՓՈԽԵՆԹԱԿԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոխադարձ ենթակայութիւն:*
ՓՈԽԵՐԷՑ, գ. (եկեղ.) *Երէցի օգնական:*
ՓՈԽԶԻՋՈՒՄԱՅԻՆ, ած. *Փոխադարձ զիջումներ պարունակող:*

ՓՈԽԸՆԿԱԼՈՒՄ, գ. *Իրար ընկալելը:*
ՓՈԽԸՆՁԱՅՈՒ, ած. *Փոխինձ շինելու յարմար կմ փոխինձ շինելու համար պահուած:*
ՓՈԽԻՆԴ, գ. *Խարկած ալիւրով, իւղով ու մեղրով ուտելիք:*
ՓՈԽԻՆԴ, գ. *Բոռված եւ ապա աղացած ցորենի կմ գարու ալիւր:*
ՓՈԽԽՄԲԱԳԻՐ, գ. *Խմբագրի տեղակալ:*
ՓՈԽ-ԾՈՎԱԿԱԼ, գ. *Ծովակալի տեղակալը:*
ՓՈԽ-ԾՈՎԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոխծովակալի պաշտօնը:*
ՓՈԽԿԱՊԱԿՑՈՒԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոխադարձ կապակցուածութիւն:*
ՓՈԽԿԱՊԱԿՑՈՒԵԼ, բ. *Փոխադարձաբար կապակցուել:*
ՓՈԽՀԱՄԱԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոխադարձ համագործակցութիւն:*
ՓՈԽՀԱՇՈՒԱՆՑՈՒՄ, գ. *Փոխադարձ հաշուանցում:*
ՓՈԽՀԱՍԿԱՑՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոխադարձ հասկացողութիւն:*
ՓՈԽՀԱՑ, գ. *Թարմ հաց:* Նման. *Ընծայ, պատիւ:*
ՓՈԽ-ՀԻՊԱՏՈՍ, գ. *Երկրորդ կարգի հիւպատոս:*
ՓՈԽՃԱՆԱՉԵԼԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոխադարձ ճանաչելիութիւն:*
ՓՈԽՅԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոխադարձ յարաբերութիւնը:*
ՓՈԽՅԱՐԳԱՆՔ, գ. *Փոխադարձ յարգանք:*
ՓՈԽՆԱԽԱԳԱՀ, գ. *Նախագահի տեղակալ:*
ՓՈԽՆԵՐԹԱՓԱՆՑՈՒՄ, գ. *Փոխադարձ ներթափանցում:*
ՓՈԽՆԵՐԿԱՅԱՑՈՒՑԻՉ, գ. *Ներկայացուցչին փոխարինող անձ:*
ՓՈԽՆՈՐԴ, ած. գ. *Սպիտակեղէն, որ հագնում են վրայի կեղտոտ սպիտակեղէնը հանելիս:*
ՓՈԽՇՓՈՒՄ, գ. *Փոխադարձ շփում:*
ՓՈԽՍ, *Միայմամբ մի բան մի բանի հետ փոխելը:*
ՓՈԽՏԵՂԵԿԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոխկապակցուած տեղեկատուութիւն:*
ՓՈԽ—ՏԵՍՈՒՉ, գ. *Տեսչի օգնական:*
ՓՈԿ, գ. *Առջարի կաշուց կտրած երկար ու նեղ շերտ: Գօտաձեւ կաշի:*
ՓՈԿ, գ. (Կենդ.) *Տոննեոտ(ն)եանների կարգին պատկանող կաթնասուն ջրային կենդանի:*
ՓՈԿ, գ. (Կենդ.) *Ծովաշուն:*
ՓՈԿԱԿԱՊ, ած. *Փոկով կապած:*
ՓՈԿԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոկով ծեծելը:*
ՓՈԿԱՐԱՐ, ած. գ. *Փոկ շինող արհեստաւոր:*
ՓՈԿԷՄԱՂ, գ. *Կաշիէ խոշոր ծակոտիներով մաղ:*
ՓՈԿԱՄՏՐԱԿ, գ. *Փոկերից՝ կաշուի կամ այլ ամուր նիւթերի բարակ ու երկար շերտերից հիւսուած մտրակ:*
ՓՈԿՈՏՆ, ած. *Փոկի նման ոտներ ունեցող:*
ՓՈՂ, գ. *Խողովակաձեւ իր, խողովակ: Խողովակաձեւ նուագելու գործիք: Տաբատի վերեւը: Նեղ անցք:* (Բուս.) *Ուղղաբուն՝ սնամէջ բոյս:* (Կազմախ.) *Նեղ անցք:*
ՓՈՂ, գ. *Շատ մանր եւ չնչին արժէքի մետաղեայ դրամ:*
ՓՈՂԱԲԵՐ, ած. *Փող բերող, շահութաբեր:*
ՓՈՂԱԳՈՉ, ած. *Փող փչող:*
ՓՈՂԱՁԱՐԿ, ած. *Դրամազուրկ:*
ՓՈՂԱԽԵՑԻ, գ. (Կենդ.) *Խեցեմորթների մի կարգը:*
ՓՈՂԱԾԱՂԻԿՆԵՐ, յոգն. գ. (Բուս.) *Բոյսերի դաս:*
ՓՈՂԱԿ, գ. *Փոքր փող:*
ՓՈՂԱԿԵՐՊ, Տ. *Փողաձեւ:*
ՓՈՂԱՀԱՉ, գ. *Փող ստանալու համար հաչելը:*

ՓՈՂԱՀԱՐ, գ. *Փող փչող:*
ՓՈՂԱՀԱՐԱԿԱՆ, ած. *Փողահարութեան յատուկ:*
ՓՈՂԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փողահար լինելը:*
ՓՈՂԱՁԵՒ, ած. *Ինչ որ խողովակի ձեւ ունի:*
ՓՈՂԱՄԱՆ, գ. *Փողի քսակ:*
ՓՈՂԱՊԱՇՏ, Տ. *Դրամապաշտ:*
ՓՈՂԱՏԱՊ, գ. *Շնչափողի կոկորդի բորբոքում:*
ՓՈՂԱՍԷՐ, Տ. *Դրամասէր:*
ՓՈՂԱՏԷՐ, Տ. *Դրամատէր:*
ՓՈՂԱՐԿՂ, գ. *Դրամարկղ, դրամ դնելու արկղ:*
ՓՈՂԱՑԱՒ, գ. *Փողի՝ կոկորդի ցաւ:*
ՓՈՂԱՔՍԱԿ, գ. *Փողի քսակ:*
ՓՈՂԵՐԱԿ, գ. *Շնչափողի երակ:*
ՓՈՂԵՐԱՆՈՑ, գ. *Պետական հիմնարկ, որտեղ հնչուն դրամ են պատրաստում:*
ՓՈՂԵՐԳԵԼ, բ. *Փողել:*
ՓՈՂԿԱՊ, գ. *Շապիկի օձիքին կապուող լաթէ զարդ:*
ՓՈՂԿԱՊԱՒՈՐ, ած. *Փողկապ կրող, փողկապ կապած:*
ՓՈՂՈՏԵԼ, բ. *Մորթելով արիւնը թափել:*
ՓՈՂՈՏԻՉ, ած. *Սպանող:*
ՓՈՂՈՐԴՈՒԿ, գ. (Կենդ.) *Փողի մէջ ապրող որդ:*
ՓՈՂՈՑ, գ. *Տների երկու շարքի միջեւ թողնուած ազատ տարածութիւն անցուդարձի համար:*
ՓՈՂՈՑԱԿ, գ. *Փոքր կմ նեղ փողոց:*
ՓՈՂՈՑԱՁԵՒ, ած. մկ. *Փողոցի նման:*
ՓՈՂՈՑԱՅԻՆ, ած. *Փողոցին յատուկ:*
ՓՈՂՓՈՂԵԼ, բ. *Փայլեցնել: Շածանել:*
ՓՈՂՓՈՂՈՒՆ, ած. *Փայլփլող:*
ՓՈՂՔ, գ. *Տաբատի կմ վարտիքի ներքեւի մասը:*
ՓՈՃՈԿԱՒՈՐՆԵՐ, յոգն. գ. (Բուս.) *Խաչաքաների կարգին պատկանող բոյսերի ցեղ:*

ՓՈՄՓՈՇ, ած. *Փափուկ:*
ՓՈՄՓՈՇԱՆԱԼ, բ. *Փոմփոշ դառնալ: Փափկիլ:*
ՓՈՅԹ, գ. *Հոգ, խնամք: Եռանդ:*
ՓՈՅԹԱՐԱԳ, ած. *Փութով եւ արագ:*
ՓՈՅԹԵՌԱՆԴՆ, ած. *Ջերմ եռանդով:*
ՓՈՅԹԵՌԱՆԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոյթեռանդ լինելը:*
ՓՈՅԹԸՆԹԱՑ, ած. *Արագընթաց:*
ՓՈՇԱԿԱԼԵԼ, բ. *Փոշիով բռնուել, փոշիով ծածկուել:*
ՓՈՇԱՀԱՄ, ած. *Փոշիի համ՝ տուող՝ ունեցող:*
ՓՈՇԱՀԱՐ, բ. *Փոշոտուած:*
ՓՈՇԱՀՈՂ, գ. *Փոշիացած հող:*
ՓՈՇԱՀՈՏ, ած. գ. *Փոշու հոտ ունեցող:*
ՓՈՇԱՑ, (արեւմտահայ լեզուով), Տ. *Բոշայ:*
ՓՈՇԱՆՕԹ, գ. (Բուս.) *Բոյսի ծաղկի մէջ բուսնող կոթնաւոր սեպաձեւ գործարան:*
ՓՈՇԵԹԱԹԱԽ, ած. *Ալիւրի կմ այլ փոշիով թաթախուած՝ ծածկուած:*
ՓՈՇԵԼԻՑ, ած. *Փոշիով լցուած:*
ՓՈՇԵԾԱՂԻԿ, գ. (Բուս.) *Այն ծաղիկը, որ միայն փոշանօթներ ունի:*
ՓՈՇԵԿԱՆԱՉ, ած. *Կանաչ գոյն ունեցող փոշի:*
ՓՈՇԵՀԱՆ, գ. *Փոշին հանող:*
ՓՈՇԵՊԱՏ, ած. *Փոշիով պատած:*
ՓՈՇԵՊԱՐԿ, գ. (Բուս.) *Փոշանօթի վերեւի փոքրիկ պարկը:*
ՓՈՇԵՍՈՒՆԿԵՐ, յոգն. գ. (Բուս.) *Մանրադիտական մանր՝ փոշու նման սընկիկների կարգ:*
ՓՈՇԵՏԵՍԱԿ, ած. *Փոշու նման, շատ մանր:*
ՓՈՇԻ, գ. *Փշրած՝ մանրամաղ հող: Ծաղկափոշի: Չափազանց մանրած ալիւրի: Մոխիր:*
ՓՈՇԻԱՁԵՒ, մկ. *Փոշու պէս:*
ՓՈՇԻԱՆԱԼ, բ. *Փոշի դառնալ:*

ՓՈՇԻԱՑՈՒՄ, գ. *Փոշիանալը։*

ՓՈՇՈՏ, ած. *Փոշու մէջ թաթախուած։*

ՓՈՇՈՏԵԼ, բ. *Փոշիով կեղտոտել։*

ՓՈՇՏ, գ. *Ամորձիքի պարկը։*

ՓՈՇՏԱՆԿ, գ. *Փոշտի՝ աղեթափութեան մի տեսակը։*

ՓՈՇՏԱՆԿԱՒՈՐ, ած. *Փոշտանկ՝ աղեթափութիւն ունեցող։*

ՓՈՇՏԱՆԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոշտանկ ունենալը։*

ՓՈՉՈՉ, գ. *Խառնուած մազեր։*

ՓՈՉԽԵԼ, նբ. *Շիւղով ակռաները մաքրել։*

ՓՈՌԹԿԱԼ, նբ. *Յանկարծակի եւ պոռթկուն ծիծաղիլ։*

ՓՈՍ, գ. *Հարթ մակերեւոյթի վրայ ներս ընկած՝ խոր ընկած տեղ։ Գետնի մէջ փորուած տեղ։ Խոռոչ։*

ՓՈՍԱՀԱՏ, ած. *Փոս կտրող փոս փորող։*

ՓՈՍԱՆԱԼ, բ. *Փոս դառնալ։*

ՓՈՍԱՆՈՐՈԳՈՒՄ, գ. *Ճանապարհի փոսերը նորոգելը։*

ՓՈՍԵԼ, նբ. *Փոս բանալ։*

ՓՈՍԻԿ, գ. *Փոքր փոս։*

ՓՈՍՈՐԱԿ, ած. *Ներս ընկած։*

ՓՈՍՈՐԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոսորակ լինելը։*

ՓՈՍՈՒՌԱՅԳ, գ. *Կայծոռիկ։*

ՓՈՍՏ, (Պարսկ.) գ. *Չմշակուած՝ հում մորթ։*

ՓՈՍՓՈՐ, գ. *Քիմիական ոչ մետաղային տարր որ մութի մէջ լոյս կուտայ, լուսածին։*

ՓՈՐ, գ. *Փոս ընկած տեղ։ Փորոտիք։ Կնոջ արգանդ։ Ուռուցիկ ամանների կմ իրերի միջի տարածութիւնը։*

ՓՈՐԱԳԻՐ, ած. *Փորագրուած։ Փորելով գրուած։*

ՓՈՐԱԳՐԱՆԱԽՇ, ած. *Փորագրութեամբ նախշուած։*

ՓՈՐԱԳՐԱՊԱՏԿԵՐ, գ. *Փորագրուած պատկեր, փորագրանկար։*

ՓՈՐԱԳՐԱՔԱՆԴԱԿ, գ. *Փորագրուած քանդակ։*

ՓՈՐԱԳՐԱՔԱՐ, գ. *Փորագրուած քար։*

ՓՈՐԱԳՐԵԼ, բ. *Կարծր նիւթերի վրայ (պողպատ, պղինձ, փայտ, ակներ) երկաթէ գրչով փորելով գրել։*

ՓՈՐԱԳՐԻՉ, գ. *Նա որ փորագրում է, փորագրող արուեստագէտ։*

ՓՈՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փորագրելը։*

ՓՈՐԱԳՐՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փորագրութիւն։*

ՓՈՐԱԾ, անց. դերբ. *Փորել'ի։*

ՓՈՐԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փորը կտրելը։*

ՓՈՐԱՄԱՍ, գ. *Փորի մասը։*

ՓՈՐԱՅԻՆ, ած. *Փորին յատուկ։*

ՓՈՐԱՏԱԿ, գ. *Փորի տակ։*

ՓՈՐԱՑԱՒ, գ. *Փորի ցաւ։*

ՓՈՐԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փորացաւ։*

ՓՈՐԵԼ, բ. *Գետինը քանդելով եւ հողը դուրս ածելով փոս ձեւացնել։ Փորելով ծակել։*

ՓՈՐԵՂ, ած. *Մեծ փորով։*

ՓՈՐԹԱՓԵԼ, բ. *Փորը աւրել։*

ՓՈՐԻԿ, (Փաղաքշ.) գ. *Փոքր փոր։*

ՓՈՐԼՈՒԾՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ախտ.), *Հիւանդութիւն, որի ժամանակ փորի արտաթորութիւնը ջրալի է լինում։*

ՓՈՐԽՈՑ, գ. *Բարձրաձայն անզուսպ ծիծաղ։*

ՓՈՐԿԱՊՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ախտ.), *Փորի կապ լինելը։ Փորի պնդութիւն։*

ՓՈՐՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Փորլուծութիւն։ Փորքղուք։*

ՓՈՐՁ, գ. *Փորձելը, փորձուելը։ Գործ։ Գործողութիւն։ Գիտութիւն կմ հմտութիւն։ Բեմական երկի խմբական կատարում, առանց այցելուների։ Գրական աշխատանք։ Չարչարանք։ Վարժ մարզըուած։*

ՓՈՐՁԱԳԷՏ, ած. *Փորձերի միջոցով մի բանի հմտացած։*

ՓՈՐՁԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փորձագէտ լինելը։*

ՓՈՐՁԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փորձերի արձանագրում:*

ՓՈՐՁԱԴԱՇՏ, գ. *Դաշտ կմ արտ, որի մէջ գիտական փորձեր են անում զանազան բոյսերի վրայ:*

ՓՈՐՁԱԹՈՒԻՉՔ, *Թռչող սարքի փորձարկման ձեւ:*

ՓՈՐՁԱԼԻՑ, ած. *Փորձանքներով լի:*

ՓՈՐՁԱԿԻՑ, ած. *Փորձին մասնակից, միասին փորձող՝ փորձուած:*

ՓՈՐՁԱՆԱԿ, գ. *Անօթ կմ սարած, որ գործ են ածում քիմիական, ֆիզիկական եւ բժշկական զանազան փորձերի համար:*

ՓՈՐՁԱՆՔ, գ. *Փորձելը: Աղէտ, պատուհաս:*

ՓՈՐՁԱՆՔՈՏ, *Փորձանքներով լի:*

ՓՈՐՁԱՆՕԹ, Տ. *Փորձանակ:*

ՓՈՐՁԱՌԱԲԱՐ, մկ. *Փորձի միջոցով:*

ՓՈՐՁԱՌԱԳԷՏ, ած. գ. *Փորձառու:*

ՓՈՐՁԱՌԱԿԱՆ, ած. *Ինչ որ հիմնուած է գիտական փորձերի վրայ:*

ՓՈՐՁԱՌՈՒ, ած. *Մի բանի փորձն առած՝ փորձած: Հմուտ, գիտակ, վարժ:*

ՓՈՐՁԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փորձառու լինելը:*

ՓՈՐՁԱՍԷՐ, ած. գ. *Նա որ սիրում է փորձել:*

ՓՈՐՁԱՐԿԵԼ, բ. *Փորձել:*

ՓՈՐՁԱՐԿԻՉ, ած. գ. *Նա որ փորձարկում է:*

ՓՈՐՁԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փորձարկելը, փորձելու համար բանեցնելը:*

ՓՈՐՁԵԼ, բ. *Մի բան անել մի նպատակի հասնելու համար:*

ՓՈՐՁԸՆԿԱԼՈՒՄ, գ. *Փորձի ընկալում:*

ՓՈՐՁԻՉ, ած. գ. *Նա որ փորձում է, փորձող: Սատանայ:*

ՓՈՐՁՆԱԿԱՆ, ած. *Իբրեւ փորձ կատարուած:*

ՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փորձ՝ հմուտ՝ վարժ լինելը:*

ՓՈՐՁՈՒԿ, ած. *Փորձուած:*

ՓՈՐՁՏԵՍ, գ. *Փորձի համար թխուած հաց:*

ՓՈՐՄՇԱԿ, գ. *Մշակ:*

ՓՈՐՈՎ, ած. *Փորը մեծացած:*

ՓՈՐՈՏԱՅԻՆ, ած. *Փորոտիքին յատուկ:*

ՓՈՐՈՏԱՆԻՆԵՐ, յոգն. գ. (Կենդ.) *Խըղունջների այլ՝ գիտական անունը:*

ՓՈՐՈՏԻՔ, գ. *Փորի մէջ գտնուող գործարաններ՝ աղիք, ընդերք:*

ՓՈՐՈՒԱԾՔ, գ. *Փորելը, փորուելը: Փոս:*

ՓՈՐՈՒՄ, գ. *Փորելը:*

ՓՈՐՈՒՐԱՐ, գ. (Եկեղ.) *Փորի ուրար, քահանայի եւ եպիսկոպոսի զգեստաւորման մաս:*

ՓՈՐՈՔ, գ. *Գետնի վրայ փորուած տարածութիւն:*

ՓՈՐՈՔԱՀԱՏ, ած. գ. *Փորոք կտրող, փորոք շինող:*

ՓՈՐՍԻՎԵՐ, մկ. *Փորը դէպի վեր:*

ՓՈՐՍՈՂ, գ. *Փորի վրայ սողալը:* Փոխ. *Մէկի առաջ սողալով:*

ՓՈՐՍՈՒՈՐ, մկ. *Փորի վրայ:*

ՓՈՐՑԱՒ, գ. *Փորի ցաւ:*

ՓՈՐՓՈՇ, ած. *Փափուկ:*

ՓՈՐՓՈՇԱՆԱԼ, բ. *Փորփոշ դառնալ:*

ՓՈՐՓՈՇՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փորփոշ լինելը:*

ՓՈՐ-ՓՍՈՐ, գ. *Փորը եւ շուրջը եղած մասը:*

ՓՈՐՔԱՇ, գ. *Գօտի:*

ՓՈՐՔԵԼ, բ. *Աղջիկների մեծանալ, արբունքի հասնել:*

ՓՈՐՕՔ, մկ. *Փորովը մէկ:*

ՓՈՑԽ, գ. *Խոտ ժողուելու երկրագործական գործիք:*

ՓՈՑԽԱՒՈՐ, ած. գ. *Փոցխ ունեցող:*

ՓՈՑԽԵԼ, բ. *Փոցխով՝ քաղած:*

ՓՈ՛Ւ, միջ. *որ արտայայտում է արհամարհանք եւ նախատինք:*

ՓՈՒԹ, ած. *Թնթղուց, առանց ոսկորի եւ ճարպի:*

ՓՈՒԹ, գ. *Ծանրութեան ռուսական հին*

չափ:
ՓՈՒԹԱԲԱՆ, ած. Շտապ-շտապ խօսող:
ՓՈՒԹԱԲԱՆԵԼ, բ. Շտապ-շտապ խօսել, վրայ տալ:
ՓՈՒԹԱԼ, բ. Փոյթ ունենալ, հոգ տանել: Շտապել:
ՓՈՒԹԱԼԻ, ած. Ինչ բանի որ մարդ փոյթ՝ հոգ է տանում:
ՓՈՒԹԱԿԱՄ, ած. Ջանասէր:
ՓՈՒԹԱՃԵՄ, ած. Արագ ճեմող:
ՓՈՒԹԱՄԱՀ, ած. Մահն արագացնող:
ՓՈՒԹԱՆԱԼ, Տ. Փութալ:
ՓՈՒԹԱՆՑԻԿ, ած. Շուտով անցնող, վաղանցուկ:
ՓՈՒԹԱՇԱՐԺ, ած. Փոյթ՝ արագ շարժուող:
ՓՈՒԹԱՊԷՍ, մկ. Փութով, շտապով:
ՓՈՒԹԱՋԱՆ, ած. Արագ եւ յօժարակամ մի բան անող: Ջանասէր, եռանդուն:
ՓՈՒԹԱՋԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. Փութաջան լինելը:
ՓՈՒԹԱՋԱՆՕՐԷՆ, մկ. Փութաջան կերպով:
ՓՈՒԹԱՍԻՐՏ, ած. Սրտով շտապող:
ՓՈՒԹԱՑՈՒՑԻՉ, ած. Նա որ փութացնում է, փութացնող:
ՓՈՒԹԱՔԱՅԼ, ած. մկ. Արագ՝ շտապով քայլող:
ՓՈՒԹԸՆԹԱՑ, ած. Փոյթ՝ արագ ընթացող:
ՓՈՒԹԿՈՏ, ած. Շատ փութացող:
ՓՈՒԹԿՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. Փութկոտ լինելը:
ՓՈՒԹՈՎ, մկ. Շուտով:
ՓՈՒԹՈՏ, ած. Փութացող, փութկոտ:
ՓՈՒԼ, գ. Փլչելը, փլատակ: Հմմտ. Փլչել: Փլած տեղ:
ՓՈՒԼ, գ. Լուսնի՝ լրումից յետոյ հետըզհետէ նուազելը: Հանգրուան,իրադարձութիւն:
ՓՈՒԼԱՅՆԱՑՈՒՄ, գ. Փուլերի վերածելով իրականացնելը:
ՓՈՒԼԱՆՑՈՒՄԱՅԻՆ, ած. Փուլից փուլ անցնող:
ՓՈՒԼԱՇՐՋԱՆ, Որոշակի ժամանակահատուածում զարգացման աւարտուն շրջան:
ՓՈՒԼ ԳԱԼ, նբ. Փլչիլ:
ՓՈՒՂՋ, գ. Երկրաչափական մարմին:
ՓՈՒԽ }
ՓՈՒԽՐ } ած. Փխրուն:
ՓՈՒՆԴ, գ. Սուտ:
ՓՈՒՆՋ, գ. Բոյսի արմատ: Խուրձ:
ՓՈՒՇ, գ. Պինդ ու սրածայր յաւելուած: Ոզնիի մորթը ծածկող ասեղնաձեւ խայթոցները:
ՓՈՒՇԻ, գ. Մետաքսէ փայլուն թաշկինակ:
ՓՈՒՇՏ, գ. Իզացող:
ՓՈՒՇՏԻՊԱՆ, գ. Թիկնապահ զինուոր:
ՓՈՒՉ, ած. Մէջը դատարկ: Փոխ. Ունայն: Վատ, անպիտան, սրիկայ: Յանցանք:
ՓՈՒՉԻԿ, գ. Փամփուշտ՝ պղպջակ կենդանական մարմնի մէջ: Միզափամփուշտ: Զզախեժիկ օդով լեցուելիք տոպրակ. Ballon:
ՓՈՒՉՔ, գ. Առանձին-առանձին դրուած իրեր:
ՓՈՒՉՔԱՐ, գ. Ծակոտկէն քար:
ՓՈՒՌ, ած. Շատ-շատ, կմ լիքը:
ՓՈՒՌ, գ. Հաց կամ կերակուր եփելու հնոց թրձոց (բրուտի):
ՓՈՒՌԱԿ, Տ. Օջաղ:
ՓՈՒՌԹԻԿ, Տ. Փրթիկ:
ՓՈՒՌՆԻԿ, գ. Թանձր ու կլոր հաց:
ՓՈՒՌՆՈՒՋ, գ. Ձուաձեւ հաց:
ՓՈՒՍ, գ. Մշուշ:
ՓՈՒՍՏ, ած. Պարապ, դատարկ:
ՓՈՒՏ, գ. Փտելը, փտութիւն: Փտած, փթած:
ՓՈՒՏԱՆՈՒՆ, գ. Ծաղրանուն:
ՓՈՒՐ, գ. Ծառի տերեւ: Սոխի կեղեւը:

ՓՈՒՐՁ, գ. *Բուրդ, խուճուճ:*
ՓՈՒՐՓՈՒՋՆԱՅ, գ. *Խաղողի մի տեսակ:*
ՓՈՒՓ, (Մանկ.), գ. *Ուտելիք:*
ՓՈՒՓՈՒ, (Մանկ.), գ. *Ուտելիք:*
ՓՈՒՓՈՒԼ, գ. *Ականջի քովի խոպոպիկ:*
ՓՈՒՓՈՒԼԻԿ, (Մանկ.), ած. *Փամփլիկ:*
ՓՈՒՓՈՒՇ, գ. *Ճակատի վրայի խոպոպիքը: Հաւի գլխի փնջաձեւ ցցունքը:*
ՓՈՒՔ, գ. *Շնչող օդ, օդի շարժում:* Հմմտ. *Փուքս: Յուզմունք, բարկութիւն, վիշտ: Փքուած, ուռած: Յուրտ հով, մէջը դատարկ:*
ՓՈՒՔՆԻ, գ. *Մի տեսակ շուտ հասնող խաղող:*
ՓՈՓՈԽ, ած. մկ. *Փոխնիփոխ, փոխ առ փոխ:*
ՓՈՓՈԽԱԴԻՐ, ած. գ. (Բուս.) *(Տերեւ կմ ծաղիկ) որ ճիւղի կմ ցօղունի երկարութեան վրայ բուսնում են յաջորդաբար:*
ՓՈՓՈԽԱԿԱՆ, ած. *Յաճախ կմ շարունակ փոփոխուող:*
ՓՈՓՈԽԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոփոխական լինելը:*
ՓՈՓՈԽԱԿԵԼ, բ. *Փոխնիփոխ փոխել:*
ՓՈՓՈԽԱԿԻ, ած. մկ. *Փոխ առ փոխ, փոխնիփոխ:*
ՓՈՓՈԽԱԿԻՑ, ած. *Փոփոխման մասնակից:*
ՓՈՓՈԽԱԿՈՒՄ, *Որեւէ բանի փոփոխում, ինչի հետեւանքով առաջանում են նոր յատկութիւններ:*
ՓՈՓՈԽԱՄԻՏ, ած. *Միտքը՝ մտադրութիւնը շարունակ փոփոխուող:*
ՓՈՓՈԽԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոփոխամիտ լինելը:*
ՓՈՓՈԽԱՉԱՓ, գ. *Փոփոխութեան չափ:*
ՓՈՓՈԽԵԼԻ, ած. *Ինչ որ կարող է փոխուել կմ պէտք է փոխուի:*
ՓՈՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մի դրութիւնից ուրիշ դրութեան փոխուելը: Մի անձի կմ մի բանի փոխարինուելը ուրիշ անձով կմ բանով: Ձեւափոխութիւն:*
ՓՈՓՈԽՈՒՄ, գ. *Փոփոխելը, փոփոխուելը:*
ՓՈՔՐ, ած. *Կարճ:* Հկռ. *Երկայն: Քիչ տարածութիւն բռնող:* Հկռ. *Ընդարձակ: Անչափահաս:* Հկռ. *Մեծ, չափահաս: Պզտիկ, կրտսեր:*
ՓՈՔՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոքրաբան լինելը:*
ՓՈՔՐԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ փոքր, փոքր լինելով:*
ՓՈՔՐԱԳԻՆ, ած. *Փոքր գին ունեցող:*
ՓՈՔՐԱԳԻՐ, գ. ած. *Մանրատառ (տըպուած):*
ՓՈՔՐԱԳԼՈՒԽ, ած. *Փոքր գլուխ ունեցող:*
ՓՈՔՐԱԴԻՐ, ած. *Փոքր դիրք ունեցող:*
ՓՈՔՐԱԹԻՒ, ած. *Թւով փոքր:*
ՓՈՔՐԱԾԱՒԱԼ, ած. *Փոքր տարածութեամբ:*
ՓՈՔՐԱՀԱՍԱԿ, ած. *Հասակը կարճ, կարճահասակ:*
ՓՈՔՐԱՄԱՄՆԱԿԱՆ, Տ. *Երկրի մը մէջ փոքր թիւ ներկայացող:*
ՓՈՔՐԱՄԱՄՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոքր մասը:* Հկռ. *Մեծամասնութիւն:*
ՓՈՔՐԱՄԵԱՅ, ած. *Քիչ տարիք ունեցող:*
ՓՈՔՐԱՆԱԼ, բ. *Փոքր դառնալ: Պակասել:* Փոխ. *Փոքր բաների յետեւից ընկնել:*
ՓՈՔՐԱՉՈՒԻ, ած. *Փոքր աչքեր ունեցող:*
ՓՈՔՐԱՍՏԻՃԱՆ, ած. *Փոքր աստիճան ունեցող:* Հկռ. *Բարձրաստիճան:*
ՓՈՔՐԱՏԱՌ, Տ. *Փոքրագիր:*
ՓՈՔՐԱՏԱՐ, ած. *Փոքր տարողութիւն ունեցող:*
ՓՈՔՐԱՏԵՍՔ, ած. *Տեսքով փոքր:*
ՓՈՔՐԱՏԻ, ած. *Տարիքով փոքր:*
ՓՈՔՐԱՏԻՊ, ած. *Շատ փոքր:*
ՓՈՔՐԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոքրաւոր լինելը:*
ՓՈՔՐԱՓՈՐ, գ. *Պզտիկ փոր:*
ՓՈՔՐԱՔԱՆԱԿ, ած. մկ. *Փոքր քանակութեամբ: Փոքրաթիւ:*

ՓՈՔՐԱՔԱՆԴԱԿ, Տ. *Հարթաքանդակ:*

ՓՈՔՐԵԼ, բ. *Գլխի կմ երեսի մազերը կարճացնել:*

ՓՈՔՐԻԿ, ած. *Շատ փոքր, փոքր եւ սիրուն:*

ՓՈՔՐԻՄԱՑ, ած. *Քիչ միտք պարունակող:* Հկռ. *Մեծ(-) իմաստ: Քիչ գիտցող:*

ՓՈՔՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոքրիկ լինելը, փոքրութիւն:*

ՓՈՔՐՈԳԻ, ած. *Փոքրահոգի, հոգով թոյլ: Ցածոգի, նեղմիտ:*

ՓՈՔՐՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոքրոգի լինելը: Տրամադրութիւն:* Հկռ. *Մեծահոգութիւն:*

ՓՈՔՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փոքր լինելը, փոքրի յատկութիւնը: Փոքր տարիք ունենալը:*

ՓՈՔՐՈՒՑ, մկ. *Փոքր տարիքից սկսած:*

ՓՉԱԴԱՏԵԼ, բ. *Վաստակածը փչացնել, վատնել:*

ՓՉԱԼ, գ. *Խաղողը քամելուց յետոյ մնացած չեչը:*

ՓՉԱԿ, գ. *Ծառի մէջ փուչք ընկած տեղ:*

ՓՉԱՆ, գ. *Ձիւնի փոթորիկ, բուք: Ցուրտ քամի:* ած. Փոխ. *Փչող, պարծենկոտ:*

ՓՉԱՆԱԼ, բ. Փուչ *դառնալով անպիտանալ: Վատորակ դառնալ:* Փոխ. *Բարոյապէս վատանալ: Մեռնել:*

ՓՉԱՑԵԱԼ, ած. *Մէջը ուռեցրած:*

ՓՉԵԼ, բ. *Հուպ տուած շրթունքների միջով օդի ուժեղ հոսանք արձակել:*

ՓՉԵՉԱՆ, գ. *Բարակ ու տափակ բերանով պողպատի շերտ:*

ՓՉԽԵԼ, բ. *Ջարդել, ջնջխել:*

ՓՉԽՈՒԿ, ած. *Ջարդուած: Տափակ:*

ՓՉՈՂ, ած. *Նա որ փչում է:* Փոխ. *Փչան:*

ՓՉՈՂԱԿԱՆ, ած. *Փչելու յարմար:*

ՓՉՈՑ, գ. *Փչելը:*

ՓՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փուչ՝ վատ՝ անպիտան լինելը, վատ արարմունք:*

ՓՉՈՒՄ, գ. *Փչելը:*

ՓՌԵԼ, բ. *Սփռել:*

ՓՌԹԿԱՑՆԵԼ, բ. *Փը՜ռթ անելով ծիծաղել:*

ՓՌԹԿՈՆ, գ. *Փռթկալը: Հանկարծակի եւ պոռթկուն ծիծաղող:*

ՓՌԹԿՈՑ, գ. *Փռթկալու ձայն:*

ՓՌԹՕՇ, ած. *Տգեղ լինելու չափ գէր, յոյր:*

ՓՌԻՒԳԱԿԱՆ, ած. *Փռիւգացուց եւ Փռիւգիային յատուկ:*

ՓՌԻՒԳԱՑԻ, ած. գ. *Փռիւգիայի բնակիչ:*

ՓՌԻՒԳԵՐԷՆ, ած. գ. մկ. *Փռիւգեցիներու լեզուով:*

ՓՌՆԱԲԵՐԱՆ, գ. *Փռի բերան:*

ՓՌՆԱԹԻ, գ. *Փռան թի:*

ՓՌՆԱՊԱՆ, գ. *Փուռ պահող:*

ՓՌՆԱՒԵԼ, գ. *Փուռը սրբելու աւել:*

ՓՌՆԳԱԼ, բ. *Փռնգտալ:*

ՓՌՆԳՏԱԼ, նբ. *Քիթէն բերնէն ուժգին օդ դուրս տալ:*

ՓՌՆԳՏՈՑ, գ. *Փռնգտալը:*

ՓՌՆՈՒՏ, գ. *Մացառներ շատ բուսած տեղ:*

ՓՌՆՉԱԼ, Տ. *Փռնգտալ:*

ՓՌՆՉԱՑՆԵԼ, անց. բ. *Ձիու փռնգալը:*

ՓՌՆՉԻ, գ. *Փռնպան, փռի հացթուխ:*

ՓՌՆՉՈՐ, ած. *Փռնում չորացած:*

ՓՌՆՉՈՑ, գ. *Ձիու փռնչալու ձայնը:*

ՓՌՆՉՈՒԿ, գ. (Բուս.) *Ջամբիւղաւորների կարգից բոյս՝ դեղին:*

ՓՌՆՋՈՒԿ, գ. *Հացի շերտ փուռի մէջ չորցուած:*

ՓՌՇՆԻ, գ. (Բուս.) Տ. *Լտտենի:*

ՓՌՇՏԱԼ, բ. *Շնչառական փողի յանկարծական ու սաստիկ կծկումով թոքերից օդը դուրս հոսել: Փռնգտալ:*

ՓՌՇՏՈՑ, գ. *Փռշտալը:*

ՓՌՈԽ, գ. *Զայրոյթ, բարկութիւն:*

ՓՌՈՑ, գ. *Սփռոց, ծածկոց:*

ՓՌՈՒԱԾՔ, գ. *Ինչ որ փռում են սենեակի յատակի կմ տախտի վրայ:*

ՓՌՈՒԻԼ, գ. *Մարմնով տարածուիլ, ընկողմանալ:*

ՓՌՈՒԿ
ՓՌՈՒՆ } ած. *Փռուած, փռման:*

ՓՌՉՈՏ, ած. *Խիտ մազեր կմ բուրդ*

ունեցող։
ՓՌՏԵԼ, բ. *Պատառոտել։*
ՓՌՓՌԱԼ, Տ. *Ֆռֆռալ։*
ՓՌՔՈՒԵԼ, բ. *Փռուել։*
ՓՍԱՂՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սաղմոսերգութիւն։*
ՓՍԻԱԹ, գ. *Հիւսուածք կնիւնից։ Խսիր, յարդէ օթոց։*
ՓՍԻԱԹԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Փսիաթ գործող։*
ՓՍԻԱԹԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փսիաթ գործելը։*
ՓՍԻԱԹԱՊԱՏ, ած. *Փսիաթով պատած։*
ՓՍԻԱԹԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Փսիաթ վաճառող։*
ՓՍԼԻՆՔ, գ. *Լորձունք։ Բերանի մէջ կազմուած հեղուկ։*
ՓՍԼՆՔՈՏԵԼ, բ. *Փսլնքով՝ լորձունքով կեղտոտել։*
ՓՍԽԱԾԱՂԻԿ, գ. (Բուս.) *Կնճռուկների կարգին պատկանող բոյս։*
ՓՍԽԵԼ, բ. *Ստամոքսի կծկումով՝ կերածը կմ խմածը ուժգին թափով բերանիցը դուրս ժայթքել։*
ՓՍԽՈՂԱԿԱՆ, ած. գ. *Որեւէ նիւթ, որ ներս են ընդունում՝ փսխում առաջ բերելու համար։*
ՓՍԽՈՒՄ, գ. *Փսխելը։*
ՓՍԽՈՒՆՔ }
ՓՍԽՈՒՔ } գ. *Փսխած նիւթը։*
ՓՍՈՐ, ած. *Փսորած, կտրուած (կաթ)։ Փշուր, փշրանք։*
ՓՍՈՐԵԼ, բ. *Կաթի պանրային եւ ճարպային նիւթերը շիճուկից բաժանել, կաթը կտրել։*
ՓՍՈՐԻԿ, գ. *Փոքր փսոր։*
ՓՍՈՐՏԱՆ, ած. *Հեշտութեամբ փսորուող՝ փշրուող։*
ՓՍՈՐՏԱՆՔ, գ. *Փշրանք, փշրանքներ։*
ՓՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վատութիւն։*
ՓՍՈՒՍ, գ. *Մի տեսակ խնձոր։*
ՓՍՏԱԼ, բ. *Փըստ անցնել, չյաջողուել։ Սոթ տալ, սահել։*
ՓՍՏԱԾԱՂԻԿ, ած. *Խօսելու ժամանակ փը՛ստ-փըստ ձայն հանող։*
ՓՍՏԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Փստալ՚ի, Փչելով փը՛ստ-փըստ ձայն հանել։*
ՓՍՏՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Փստալ՚ի։*
ՓՍՓՍԱԼ, (կրկն. ձեւ *Փսալ՚ի*), բ. *Ցած ձայնով իրար հետ գաղտուկ խօսել։*
ՓՍՓՍԱՆ, ած. *Փսփսացող։*
ՓՍՓՍՈՑ, գ. *Շատ ցած՝ փսփսալով խօսակցութիւն։*
ՓՏԱԽՏԱՀԱՐ, ած. *Փտախտով հիւանդ։*
ՓՏԱԿԱՆ, ած. *Ինչ որ ենթակայ է փտելու։*
ՓՏԱՐԱՆ, գ. *Այն տեղը, ուր հին լաթերը թրջոց են դնում։*
ՓՏՆԵԼ, բ. *Փուտ դնել։*
ՓՏՈՒՄ, գ. *Փտտելը, փտութիւն։*
ՓՐԹԱՑՆԵԼ, անց. բ. *Կրակի մէջ եզիպտացորեն՝ կաղին եւն խորովել։*
ՓՐԹԵԼ, բ. *Տեղից պոկ գալ, պրծնել։ Պոկվել, Հնանալուց թափուել։*
ՓՐԹԻԿ, գ. *Մանր մաս։*
ՓՐԹՈՒԿ, գ. *Փրթած։*
ՓՐԽԵԼ, բ. *Ձիւնի հաստ խաւի վրայ հող ցանել։*
ՓՐԽՈՒՏ, գ. *Ծուէն։ Կտոր։*
ՓՐԿԱԳԻՆ, գ. *Փրկութեան գին,* Տ. *Փըրկանք։*
ՓՐԿԱԳՈՐԾ, ած. *Փրկութիւն գործող, փրկարար։*
ՓՐԿԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ած. *Փրկագործութեամբ։*
ՓՐԿԱԳՈՐԾԵԼ, բ. *Փրկել, ազատել։*
ՓՐԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փրկութեան գործ։*
ՓՐԿԱԳՈՐԾՈՒՄ, գ. *Փրկագործելը։*
ՓՐԿԱԼՈՅՍ, ած. *Փրկարար լոյս բերող։*
ՓՐԿԱՆԱՒ,
ՓՐԿԱՆԱՒԱԿ, գ. *Նաւ կմ նաւակ, որ նշանակուած է ջուրն ընկածներին փըրկելու համար։*
ՓՐԿԱՆԻՒԹ, ած. *Փրկութիւն նիւթող։*

ՓՐԿԱՆՔ, գ. *Ինչ որ տալիս են՝ մէկին ազատելու համար:*

ՓՐԿԱՎԱՅՐ, գ. *Փրկութեան վայր:*

ՓՐԿԱՐԱՆ, գ. *Փրկութեան տեղ:*

ՓՐԿԱՐԱՐ, ած. *Փրկութիւն բերող:*

ՓՐԿԱՐԱՐԱՈՐՈՆՈՂԱԿԱՆ, ած. *Որոնողական եւ փրկարարական:*

ՓՐԿԱՐՇԱՒ, գ. *Փրկելուն ուղղուած արշավ:*

ՓՐԿԵԼ, բ. *Մահից՝ վտանգից՝ փորձանքից ազատել: Դժուար պայմաններում օգնել:*

ՓՐԿԻՉ, ած. գ. *Նա որ փրկում է:*

ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Փրկելը:* (Ածբն.) *Մարդկանց ազատութիւնը՝ յաւիտենական դատապարտութիւնից:*

ՓՐԿՈՒԹԻՒՆԱԲԱՐ, մկ. *Փրկութիւն բերելով, փրկողաբար:*

ՓՐԿՈՒԹԻՒՆԱՍԷՐ, ած. *Փրկութիւն՝ փրկուել սիրող:*

ՓՐԿՉԱԿԱՆ, ած. *Փրկչին՝ փրկողին յատուկ:*

ՓՐԿՉԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ած. *Ինչ որ վայել է՝ արժանաւոր է փրկչին:*

ՓՐՓԵՇՆԵԼ, բ. *Բորբոսնել:*

ՓՐՓՈՒՇ, ած. *Փափուկ, կակուղ:*

ՓՐՓՈՒՐ, գ. *Ջրի՝ օճառի՝ ձուի եւն մանր պղպջակ:*

ՓՐՓՐԱԲԵՐ, ած. *Փրփուր բերող:*

ՓՐՓՐԱԳԻՆԻ, գ. *Գինի, որ բաժակն ածելիս պղպջակներ է արձակում:*

ՓՐՓՐԱԴԷԶ, ած. *Որտեղ դիզուած է փրփուրը:*

ՓՐՓՐԱԹԱԹԱԽ, ած. *Փրփուրի մէջ թաթախուած:*

ՓՐՓՐԱԼԻ
ՓՐՓՐԱԼԻՑ } ած. *Փրփուրով լիքը:*

ՓՐՓՐԱԾԻՆ, ած. (*Ծովի) փրփուրից ծնած:*

ՓՐՓՐԱԿԱԼԵԼ, բ. *Փրփուրը վրան կապել:*

ՓՐՓՐԱԿԵՐՊ, ած. *Փրփուրի նման:*

ՓՐՓՐԱՃԵՐՄԱԿ, գ. *Փրփուրի նման ճերմակ:*

ՓՐՓՐԱՅՈՅԶ, ած. *Փրփուր յուզող:*

ՓՐՓՐԱՆԱԼ, Տ. *Փրփրել:*

ՓՐՓՐԱՇԱՏ, ած. *Շատ փրփուր ունեցող:*

ՓՐՓՐԱՏԵՍԱԿ, ած. *Փրփուրի տեսք ունեցող:*

ՓՐՓՐԵԼ, բ. *Փրփուր գոյանալ:*

ՓՐՓՐԵՐԱԽ, ած. *Ռեխը՝ բերանը փըրփըրակալած:*

ՓՐՓՐԵՄ
ՓՐՓՐԵՐԱՆ } գ. (Բուս.) *Գետնատարած խոտեղէն բոյս:*

ՓՐՓՐԻԿ, գ. *Թիթեռնիկ:*

ՓՐՓՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Սաստկական ձեւ փրկութիւն'ի:*

ՓՐՓՐՈՏ, ած. *Փրփուրով ծածկուած:*

ՓՐՓՐՈՏԵԼ, բ. *Փրփուրով ծածկել:*

ՓՐՓՐՈՑ, գ. *Գաւազանի նման սարած:*

ՓՐՓՐՈՒԿՆԵՐ, յոգն. գ. (Կենդ.) *Թիւնիկների կարգին պատկանող ձկների ցեղ:*

ՓՐՓՐՈՒՆ, ած. *Լաւ փրփրող:*

ՓՐՔԱԼ, չբ. *Քթից ջուր փչել (ձկան):*

ՓՑԵՂ, գ. *Երկայն ու բարակ փայտի շիւղ:*

ՓՔԱԲԵՐ, ած. *Փուք՝ քամի բերող կմ փուքով բերուած:*

ՓՔԱԼ, բ. *Ուժով շնչել:*

ՓՔԱԼԻ
ՓՔԱԼԻՑ } ած. *Փուքով լիքը, մէջը փչած՝ ուռեցրած: Գազերով լիքը:*

ՓՔԱԽԱՌՆ, ած. *Որի մէջ փուք է խառնուած:*

ՓՔԱՐԱՆ, գ. *Այն տեղը, որտեղ զետեղուած են երգէոնի փուքսերը:*

ՓՔԱՐՁԱԿ, ած. *Փուք արձակող:*

ՓՔԻՆ, գ. *Նետ, որ արձակում էին աղեղով:*

ՓՔՈՑ, գ. *Տկի նման յարմարանք: Կրակին հով տալու գործիք:*

ՓՔՈՑԱԻՈՐ, ած. *Փքոց ունեցող:*
ՓՔՈՒՆԱՏԵՍ, ած. (փխբ.): *Ճոռոմ տեսք ունեցող:*
ՓՔՈՒՌՈՅՑ, ած. *Փուքով՝ քամիով ուռած: Ճոռոմ: Պարապութեամբ լեցուն:*
ՓՔՈՒՏ, ած. *Փուք պատճառող:*
ՓՔՈՒԵԼ, բ. *Փքով լցուել, ուռչել:*
ՓՕՌԻԿ, գ. *Ճակատի վրայի մազեր:*
ՓՕՓՕԼ, (Մանկ.), գ. *Երեխայի կօշիկ:*
ՓՖԻԿ, գ. *Գոլորշի: Կերակրի տեսակ:*

Ք, ք

Ք, **ք**, **քէ**, գ. *Հայերէն այբուբենի երեսունվեցերորդ տառը, որ մեսրոպեան այբուբենի վերջին գիրն է, եւ քսանիններորդ բաղաձայնը:*
Թուարկութեան ինը հազարի համարժէք: Ինն հազարերորդ:
Ք, *Յոգնականացուցիչ մասնիկ:*
ՔԱԼԵԼ, նբ. *Ընթանալ, յառաջանալ:*
ՔԱԼՈՒԱԾՔ, գ. *Քալելու ձեւ, ընթացք:*
ՔԱԽՆՈՑ, գ. *Երկրագործական գործիք:*
ՔԱԾ, ած. գ. *Էգ շուն՝ գէլ: Հկր. Որձ: Ընդհանրապէս՝ անասունների էգը: (Անարգական մտքով), կին, կնիկմարդ:*
ՔԱԾԱԲԵՐ, ած. *Քածի բերած:*
ՔԱԾԱՐԱԾ, գ. *Քածեր արածեցնող:*
ՔԱԾԱՐՄԱՏ, գ. *Կինարմատ, աղջիկ: Քածի արմատ ունեցող:*
ՔԱԾԲՈՐ, գ. *Բորի մի տեսակ:*
ՔԱԾԻ
ՔԱԾԻԿ } ած. *Շան նկարագրով կանացի գործեր կատարող:*
ՔԱԾՈՐՁ, գ. *Էգ եւ որձ:*
ՔԱԿ, գ. *Քակելը, որոշելը:*
ՔԱԿԵԼ, բ. *Իրար հետ հիւսուած՝ կարուած՝ կցուած իրը մասերի բաժանել: Կապը արձակել, բաց թողնել: Լուծել, Քանդել:*
ՔԱԿԻՉ, ած. գ. *Նա որ քակում է:*
ՔԱԿՈՂԱԿԱՆ, ած. *Քակելու յատկութիւն ունեցող:*
ՔԱԿՈՐ, գ. *Անասունի չորացած աղբ:*
ՔԱԿՈՒԱԾ, ած. անց. դերբ. *Քակուել'ի:*
ՔԱԿՈՒՄ, գ. *Քակելը, քակուելը:*
ՔԱԿՏԵԼ, յճխ. ձեւ *Քակել'ի: Քայքայել, անջատել:*
ՔԱԿՏԻՉ, ած. գ. *Նա որ քակտում է:*
ՔԱՀԱՆԱՅ, գ. (Կրօն.), *Աստծու սպասաւոր՝ պաշտօնեայ: Հեթանոսական մեհեանի քուրմ:*
ՔԱՀԱՆԱՅԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Քահանայական գործ:*
ՔԱՀԱՆԱՅԱԶԱՐԴ, ած. (Եկեղ.) *Քահանայութեամբ զարդարուած:*
ՔԱՀԱՆԱՅԱԶՈՒՐԿ, ած. *Քահանայից զրկուած:*
ՔԱՀԱՆԱՅԱԹԱՂ, գ. (Եկեղ.) *Քահանայ թաղելու կարգ:*
ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԱՆ, ած. *Քահանային յատուկ:*
ՔԱՀԱՆԱՅԱԿԻՑ, ած. *Միասին քահանայութիւն անող:*
ՔԱՀԱՅԱՆԱԼ, բ. *Քահանայ դառնալ:*
ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԱՏՇԱՃ, ած. (Եկեղ.) *Ինչ որ պատշաճ՝ վայել է քահանային:*
ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏ, գ. (Եկեղ.), *Քահանաների պետը՝ գլուխը:*

ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏԱԿԱՆ, ած. (Եկեղ.) *Քահանայապետին յատուկ:*
ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Քահանայապետ լինելը:*
ՔԱՀԱՆԱՅԱՍԷՐ, ած. *Քահանայ սիրող:*
ՔԱՀԱՆԱՅԱՎԱՅԵԼ, ած. *Քահանային վայելող:*
ՔԱՀԱՆԱՅԱՏՈՒՆ, գ. (Եկեղ.*) Ծխատէր քահանայի տուն:*
ՔԱՀԱՆԱՅԱՑՈՒ, ած. գ. (Եկեղ.) *Քահանայ լինելու յարմար:*
ՔԱՀԱՆԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Քահանայի աստիճանը՝ կարգը:*
ՔԱՀ-ՔԱՀ, միջ. *Բարձրաձայն ծիծաղի ձայնը:*
ՔԱՀՔԱՀԵԼ, նբ. *Բարձրաձայն խնդալ:*
ՔԱՂ, գ. *Այծի արուն, նոխազ:*
ՔԱՂ, գ. *Ընտրութեամբ հատ-հատ պոկելը:*
ՔԱՂ... *Քաղաքական կմ քաղաք բառերի առաջին վանկը:*
ՔԱՂԱԾՈՅ
ՔԱՂԱԾՈՒ } Տ. *Քաղուածոյ:*
ՔԱՂԱՀԱՆ, ած. գ. *Քաղելով հանելը:*
ՔԱՂԱՃՃԻ, գ. (Կենդ.) *Քաղիկի մի խոշոր տեսակը:*
ՔԱՂԱՏԵՂ, գ. *Խոտ քաղելու տեղ:*
ՔԱՂԱՔ, գ. *Մարդկանց խմբովին բնակութեան տեղ: Քաղաքի բնակչութիւնը:* Փոխ. *Քաղաքում ապրելը:*
ՔԱՂԱՔԱԲԱՇԽ, ած. գ. *Քաղաքի վերակացու: Քաղաքի մէջ բաշխուած:*
ՔԱՂԱՔԱԲԱՇԽԱՐԱՆ, գ. *Քաղաքային տուն, որտեղ կենտրոնացած է քաղաքային վարչութիւնը:*
ՔԱՂԱՔԱԲՆԱԿ, ած. *Քաղաքում բնակող, քաղաքացի:*
ՔԱՂԱՔԱԲՆՈՅԹ, ած. *Քաղաքին վերաբերող:*
ՔԱՂԱՔԱԳԷՏ, Տ. *Դիւանագէտ:*
ՔԱՂԱՔԱԳԻՏՕՐԷՆ, մկ. *Իբրեւ քաղաքագէտ՝ դիւանագէտ:*
ՔԱՂԱՔԱԳԼՈՒԽ, գ. *Քաղաքի քաղաքային գործերի գլխաւոր վարիչը: Քաղաքապետ:*
ՔԱՂԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղագրում, քաղագրելով կազմուած աշխատութիւն:*
ՔԱՂԱՔԱԴՈՒՌ, գ. *Պարսպաւոր քաղաքի դուռը:*
ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ած. *Քաղաքացուն յատուկ: Մի քանի պետութիւնների փոխադարձ յարաբերութեան վերաբերեալ: Քաղաքին յատուկ:*
ՔԱՂԱՔԱԿԱՆԱՊԷՍ, մկ. *Քաղաքական տեսակէտից:*
ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Պետութեան գործերը կառավարելու որոշ ուղղութիւն: Մի պետութեան յարաբերութեան եղանակը ուրիշ պետութիւնների հետ:*
ՔԱՂԱՔԱԿԱՆՕՐԷՆ, Տ. *Քաղաքականապէս:*
ՔԱՂԱՔԱԿԻՐԹ, ած.*Քաղաքակրթուած, քաղաքակրթութիւն ունեցող: Բարեկիրթ:*
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹԱԿԱՆ, Տ. *Քաղաքակըրթիչ:*
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹԵԼ, բ. *Քաղաքակիրթ դարձնել:*
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹԻՉ, ած. *Նա որ քաղաքակըրթում է:*
ՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. *Առկայութիւն պայմանների: Յառաջացած ապրելակերպ, մշակոյթին աճումի աստիճան:*
ՔԱՂԱՔԱԿՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղաքակից լինելը:*
ՔԱՂԱՔԱՄԱՅՐ, Տ. *Մայրաքաղաք:*
ՔԱՂԱՔԱՄԱՍ, գ. *Քաղաքի մասը, քաղաքի թաղ:*
ՔԱՂԱՔԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղաքների պատերազմ:*
ՔԱՂԱՔԱՄԵՐՁ, ած. *Քաղաքին մօտ գտնուող:*

ՔԱՂԱՔԱՄԷՋ, գ. *Քաղաքի միջավայրը:*
ՔԱՂԱՔԱՅԻՆ, ած. *Քաղաքին յատուկ:*
ՔԱՂԱՔԱՆԱԼ, բ. *Քաղաք դառնալ:*
ՔԱՂԱՔԱՆԿԱՐ, գ. *Քաղաքային նկարագրութիւն:*
ՔԱՂԱՔԱՇԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղաք շինելը:*
ՔԱՂԱՔԱՊԱՀ, ած. *Քաղաքը պահպանող:*
ՔԱՂԱՔԱՊԵՏ, գ. *Քաղաքի պետ՝ իշխան:*
ՔԱՂԱՔԱՊԵՏԱԿԱՆ, ած. *Քաղաքապետին եւ քաղաքետութեան յատուկ:*
ՔԱՂԱՔԱՊԵՏԱՐԱՆ, գ. *Քաղաքապետի ատեանը, հիմնարկը:*
ՔԱՂԱՔԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղաքի գործերի կառավարութեան մի առանձին եղանակ:*
ՔԱՂԱՔԱՍԷՐ, ած. *Իր քաղաքը սիրող:*
ՔԱՂԱՔԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղաքասէր լինելը:*
ՔԱՂԱՔԱՎԱՐ, ած. *Քաղաքը վարող՝ կառավարող: Բարեկիրթ վարմունք:* Հկռ. *Անքաղաքավար:*
ՔԱՂԱՔԱՎԱՐԱԿԱՆ, ած. *Քաղաքը վարելու՝ կառավարելու վերաբերեալ: Բարեկիրթ վարուելու ձեւին վերաբերող:*
ՔԱՂԱՔԱՎԱՐԵԼ, բ. *Քաղաքը վարել:*
ՔԱՂԱՔԱՎԱՐԻ, ած. մկ. *Քաղաքավար, բարեկիրթ կերպով:*
ՔԱՂԱՔԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղաքը վարելը՝ կառավարելը: Բարեկիրթ վարմունքի վերաբերող:*
ՔԱՂԱՔԱՎԵՐԱՓՈԽՈՒՄ, գ. *Քաղաքի վերափոխում:*
ՔԱՂԱՔԱՏԻՊ, ած. *Քաղաքին նմանուող մեծ գիւղեր:*
ՔԱՂԱՔԱՏՆՏԵՍ, գ. *Նա որ պարապում է քաղաքատնտեսութեամբ:*
ՔԱՂԱՔԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ, ած. *Քաղաքատնտեսութեան յատուկ:*
ՔԱՂԱՔԱՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գիտութիւն մարդկային զանազան հասարակութիւնների մէջ մթերքների արտադրութեան եւ փոխանակութեան՝ պայմանների ու ձեւերի մասին:*
ՔԱՂԱՔԱՑԻ, ած. գ. *Քաղաքի բնակիչ:*
ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ, ած. *Քաղաքացուն յատուկ, վերաբերեալ:*
ՔԱՂԱՔԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղաքացի լինելը:*
ՔԱՂԱՔԱՒԵՐ, ած. *Քաղաքն աւերող, աշխարհաւեր:*
ՔԱՂԱՔԻԿ, գ. *Փոքր քաղաք:*
ՔԱՂԲԱԺԻՆ, գ. *Քաղաքական բաժանմունք:*
ՔԱՂԲԱՆՏԱՐԿԵԱԼ, գ. *Նա, որ բանտարկուած է յեղափոխական գործունէութեան պատճառով:*
ՔԱՂԳՈՐԾԻՉ, գ. (հպվ.) *Քաղաքական գործիչ:*
ՔԱՂԳՐԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Համառօտ դասընթաց քաղաքական գիտութիւնների:*
ՔԱՂԴԷԱԿԱՆ, ած. *Քաղդէացուն յատուկ:*
ՔԱՂԴԷԵՐԷՆ, ած. մկ. գ. *Քաղդէական (լեզու), քաղդէացիների լեզուով:*
ՔԱՂԴԷԱՑԻ, ած. գ. *Քաղդէոնի բնակիչ:*
ՔԱՂԴՊՐՈՑ, գ. *Դպրոց, որ քաղաքական ուսմունք է տալիս:*
ՔԱՂԵԼ, բ. *Հատ-հատ՝ ընտրովի պոկել:*
ՔԱՂԻԿ, գ. *Փոքր քաղ:*
ՔԱՂԻԿՆԵՐ, յոգն. գ. (Կենդ.) *Պատենաւոր միջատների ցեղ:*
ՔԱՂԼԱԿ, գ. *Փոքր կողով, քթոց:*
ՔԱՂԼՈՒՍՎԱՐ, գ. *Քաղաքական լուսաւորութեան բաժնի վարիչ:*
ՔԱՂԽՄԲԱԳԻՐ, գ. *Քաղաքական խմբագիր:*
ՔԱՂԿԵԴՈՆ, գ. (Հանք.) *Մետաղակերպ օքսիդների կարգին պատկանող թանկագին քար:*

ՔԱՂԿԵԴՈՆԱԿԱՆ, ած. *Քաղկեդոնի, Քաղկեդոն քաղաքի:* (Եկեղ.) ած. գ. *Քաղկեդոնական դաւանութիւնն ընդունող:*

ՔԱՂԿԵԴՈՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Քաղկեդոնական լինելը:*

ՔԱՂԿԵԴՈՆԻԿ, ած. գ. (Եկեղ.) *Քաղկեդոնի ժողովի դաւանութիւնն ընդունող, քաղկեդոնական:*

ՔԱՂՀԱՆ, գ. *Ցանքսի մէջ բուսած վայրի խոտերը քաղել-հանելը:*

ՔԱՂՀԱՆԱՒՈՐ, ած. գ. *Քաղհան անող մշակ:*

ՔԱՂՀԱՆԵԼ, բ. *Վայրի բոյսերը ցանքսի միջից քաղել-հանել:*

ՔԱՂՀԱՆՔ, գ. *Քաղհան անելը:*

ՔԱՂՈՑ, գ. *Հայկական տոմարի հինգերորդ ամիսը:*

ՔԱՂՈՑ, գ. *Խոտը՝ արտերը քաղելու ժամանակը:*

ՔԱՂՈՒԱԾՈՅ, ած. գ. *Այս եւ այն տեղից քաղուած՝ հաւաքուած:*

ՔԱՂՈՒԱԾՔ, գ. *Քաղելը, քաղելու կերպը:*

ՔԱՂՈՒԱԾՕՐԷՆ, մկ. *Քաղուածք անելով:*

ՔԱՂՈՒՄ, գ. *Քաղելը:*

ՔԱՂՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղաքական վարչութիւն:*

ՔԱՂՑԱԴԻՄԱՑԿՈՒՆ, ած. *Քաղցին դիմացող:*

ՔԱՂՑԱԾ, ած. գ. *Նա որ քաղց է զգում: Անօթի:*

ՔԱՂՑԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղցած լինելը:*

ՔԱՂՑԱԿԱՆ, ած. *Քաղցին յատուկ:*

ՔԱՂՑԵԼ, բ. *Քաղց զգալ, ուտելու կարիք զգալ: Անօթենալ:*

ՔԱՂՑԿԵՂ, գ. (Ախտաբ.) *Չարորակ ուռուցք՝ խլիրդ: Caneer:*

ՔԱՂՑԿԵՂԱՀԱՐՈՅՑ, ած. *Քաղցկեղ առաջացնող:*

ՔԱՂՑԿԵՂԱՅԻՆ, ած. *Քաղցկեղին յատուկ:*

ՔԱՂՑՈՒ, գ. *Նոր ճմլած խաղողի հիւթ:*

ՔԱՂՑՈՒԿ, ած. *Քաղցած, անօթի:*

ՔԱՂՑՐ, ած. *Ախորժելի, դուրեկան, մանաւանդ զգայարանքների համար: Անդորր, խաղաղ:* մկ. *Քաղցրութեամբ:*

ՔԱՂՑՐԱԲԱԺԱԿ, ած. *Քաղցր գինի բերող (խաղող):*

ՔԱՂՑՐԱԲԱՐ, մկ. *Քաղցր՝ անուշ կերպով:*

ՔԱՂՑՐԱԲԱՐԲԱՌ, ած. մկ. *Քաղցրաձայն:*

ՔԱՂՑՐԱԲԱՐՈՅ, ած. *Քաղցր՝ մեղմ բնաւորութեան տէր:*

ՔԱՂՑՐԱԲՈՅՐ, ած. *Քաղցր բուրմունք ունեցող:*

ՔԱՂՑՐԱԳԵՂ, ած. *Քաղցր եւ գեղեցիկ:*

ՔԱՂՑՐԱԳԻՆ, ած. *Շատ քաղցր:*

ՔԱՂՑՐԱԳՈՅՆ, ած. *Աւելի քաղցր:*

ՔԱՂՑՐԱԳՈՐԾ, ած. *Քաղցր նիւթ շինող: Քաղցրեղէն պատրաստող:*

ՔԱՂՑՐԱԴԱՇՆԱԿ, ած. *Դուրեկան ներդաշնակութիւն ունեցող:*

ՔԱՂՑՐԱԴԻՏԱԿ, ած. *Հաճելի տեսարան ունեցող:*

ՔԱՂՑՐԱԶՈՒԱՐՃ, ած. *Քաղցր եւ զուարճացնող:*

ՔԱՂՑՐԱԶՐՈՒՑԻԿ, ած. *Քաղցր զրոյց անող:*

ՔԱՂՑՐԱԺՊԻՏ, ած. *Քաղցր ժպիտ ունեցող:*

ՔԱՂՑՐԱԼԵԶՈՒ, ած. *Քաղցր լեզու ունեցող:*

ՔԱՂՑՐԱԼԻՐ, գ. *Քաղցրութեամբ լեցուն, սիրալիր:*

ՔԱՂՑՐԱԼՈՒՐ, ած. *Լսելու համար քաղցր՝ հաճելի:*

ՔԱՂՑՐԱԽՈՐԺ, ած. *Քաղցր եւ ախորժելի:*

ՔԱՂՑՐԱԽՕՍ, ած. *Քաղցր՝ անուշ խօսող:*

ՔԱՂՑՐԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղցրախօս*

լինելը:

ՔԱՂՑՐԱԾՈՐ,ած. *Քաղցրութիւն ծորող:*

ՔԱՂՑՐԱԿԱՐԿԱՉ,ած. *Քաղցր՝ դուրեկան կարկաչ ունեցող:*

ՔԱՂՑՐԱԿՈՂԻՆՁ,ած. *Քաղցր կորիզ ունեցող:*

ՔԱՂՑՐԱՀԱՄ,ած. *Քաղցր համ ունեցող, անուշահամ:*

ՔԱՂՑՐԱՀԱՄԲՈՅՐ,ած. *Քաղցր եւ հաճելի եղող: Քաղծրաբարոյ:*

ՔԱՂՑՐԱՀԱՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղցրահամ լինելը:*

ՔԱՂՑՐԱՀԱՅԵԱՑ,ած. *Քաղցր՝ մեղմ՝ բարի նայուածք ունեցող:*

ՔԱՂՑՐԱՀԵՔ,ած. *Քաղցր եւ հեզ:*

ՔԱՂՑՐԱՀՆՉԻՒՆ,ած. *Քաղցր՝ ախորժելի՝ դուրեկան հնչիւն ունեցող:*

ՔԱՂՑՐԱՀՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղցրահընչիւն լինելը, ախորժելի հնչիւն ունենալը:*

ՔԱՂՑՐԱՀՈՍ,ած. *Քաղցր՝ մեղմ՝ հանդարտ հոսանք ունեցող:*

ՔԱՂՑՐԱՁԱՅՆ,ած. *Քաղցր՝ անուշ ձայն՝ հնչիւն ունեցող:*

ՔԱՂՑՐԱՁԱՅՆԵԼ, բ. *Քաղցր ձայնով երգել:*

ՔԱՂՑՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղցրաձայն լինելը:*

ՔԱՂՑՐԱՃԱՃԱՆՉ,ած. *Քաղցր՝ ախորժելի ճաճանչներ արձակող:*

ՔԱՂՑՐԱՃԱՇԱԿ,ած. *Համեղ:*

ՔԱՂՑՐԱՄԻՋՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շաքարախտ:*

ՔԱՂՑՐԱՆԱԼ, բ. *Քաղցր դառնալ: Ախորժելի՝ դուրեկան դառնալ:*

ՔԱՂՑՐԱՆԻՒՆՋ,ած. մկ. *Քաղցր քուն բերող:*

ՔԱՂՑՐԱՆԻՒԹ, գ. (Քիմ.*) Շաքարային նիւթ: Քաղցրեղէն:*

ՔԱՂՑՐԱՆՈՅՇ,ած. *Քաղցր եւ անուշ՝ շատ քաղցր:*

ՔԱՂՑՐԱՆՈՒԱԳ,ած. *Քաղցր եղանակ ունեցող:*

ՔԱՂՑՐԱՇԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղցր՝ շարժուածք:*

ՔԱՂՑՐԱՇԷՆ,ած. *Քաղցր պատրաստած:*

ՔԱՂՑՐԱՎԱՃԱՌ,ած. գ. *Քաղցրեղէն վաճառող:*

ՔԱՂՑՐԱՎԱՃԱՌԱՆՈՑ, գ. *Որտեղ քաղցրեղէններ են վաճառում:*

ՔԱՂՑՐԱՎԱՃԱՌՈՒՀԻ, ած. գ. *Քաղցրավաճառ իգական սեռի:*

ՔԱՂՑՐԱՎԱՆԿ, ած. *Բարեհնչիւն:*

ՔԱՂՑՐԱՎԱՐՔ, ած. *Քաղցր վարմունք ունեցող:*

ՔԱՂՑՐԱՎԷՊ, ած. *Ախորժելի կերպով: Հաճելի վէպ:*

ՔԱՂՑՐԱՏԵՆՉ, ած. *Քաղցր եւ տենչալի:*

ՔԱՂՑՐԱՏԵՍ, ած. *Քաղցր կերպարանք ունեցող:*

ՔԱՂՑՐԱՏՈՒՐ, ած. *Քաղցրութեամբ տրուած:*

ՔԱՂՑՐԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Նա որ քաղցրանում է:*

ՔԱՂՑՐԱՒԵՆԻ, ած. գ. *Քաղցրեղէն:*

ՔԱՂՑՐԱՒՈՒՆ, ած. *Մի փոքր քաղցր:*

ՔԱՂՑՐԱՔՈՒՆ, ած. *Քաղցր քնի մէջ:*

ՔԱՂՑՐԵՂԷՆ, գ. *Քաղցր ուտելիք:*

ՔԱՂՑՐԵՆԻ, ած. *Քաղցր:*

ՔԱՂՑՐԸՆԹԱՑ, ած. *Քաղցր՝ մեղմ ընթացք ունեցող:*

ՔԱՂՑՐԻՏ, գ. (Քիմ.) *Անգոյն՝ անհոտ եւ խիստ քաղցր հեղանիւթ:*

ՔԱՂՑՐՈՐԱԿ, ած. *Քաղցր յատկութիւն ունեցող:*

ՔԱՂՑՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղցր լինելը: Մեղմութիւն:*

ՔԱՂՑՐՈՒՄԵՂՑ(Ր), ած. *Քիչ քաղցր համ ունեցող:*

ՔԱՂՑՐ ՔԱՐ, (Ծածկ.), գ. *Շաքար:*

ՔԱՂՑՐՕՐԷՆ, Տ. *Քաղցրաբար:*

ՔԱՂՑՐՕՐՕՐ, ած. մկ. *Դուրեկան, մեղմ:*

ՔԱՂՔԵՆԻ, գ. *Հանգիստ կեանքի սովոր՝ բարեկեցիկ քաղաքացի,* բուրժուա: Հկռ. *Գեղջուկ:*

ՔԱՂՔԵՆԻԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղքենիական մտածողութիւն:*

ՔԱՂՔԵՆԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաղքենի լինելը: Կենցաղային սահմանափակութիւն:*

ՔԱՂՔՑԻ, ած. գ. *Քաղաքի բնակիչ:* Հկր. *Գիւղացի:*

ՔԱՂՕՆ, գ. *Քաղելու տեղ:*

ՔԱՄ, գ. *Քամուածքը, քամելը:*

ՔԱՄ, գ. *Ժուժկալութիւն, համբերութիւն:*

ՔԱՄ, ած. *Նուազ, թոյլ: Եփը պակաս:*

ՔԱՄԱԽԱՌ, **ՔԱՄԱԽԱՌՆ**, ած. *Հետը քամի խառնըուած:*

ՔԱՄԱԾ, անց. դերբ. *Քամել՚ի*, ած. *Քամուած:*

ՔԱՄԱԾՈՅ, ած. *Քամած:*

ՔԱՄԱԾՔ, Տ. *Քամուք:*

ՔԱՄԱԿ, գ. *Կռնակ: Շալակ:*

ՔԱՄԱԿԱԲԵԿ, **ՔԱՄԱԿԱԿՈՏՈՐ**, ած. *Քամակը՝ մէջքը կոտրած:*

ՔԱՄԱՀԱԲԱՐ, մկ. *Քամահրելով: Արհամարհանքով:*

ՔԱՄԱՀԱՐԵԼ, Տ. *Քամահրել:*

ՔԱՄԱՀՐԱՆՔ, գ. *Արհամարհանք, բանի տեղ չդնելը:*

ՔԱՄԱՀՐԵԼ, բ. *Արհամարհել:*

ՔԱՄԱՀՐԵԼԻ, ած. *Ինչ որ պէտք է կմ կարելի է քամահրել: Արհամարհել:*

ՔԱՄԱՆՉԱ, գ. *Արեւելեան լարաւոր նուագարան:*

ՔԱՄԱՊՆՉԵԼ, բ. *Քամին պինչը մտնել:*

ՔԱՄԱՏԱՐ, ած. *Քամու հոսանքով տարուող:*

ՔԱՄԱՏԱՐԱԾ, ած. *Քամուց տարուած:*

ՔԱՄԱՔԱՇ, ած. *Տաք քամիով հիւթը քաշուած:*

ՔԱՄԵԼ, բ. *Ճնշելով՝ ճզմելով մի կակուղ բանի միջից հեղուկը դուրս հանել: Հուպ տալ:* Փոխ. *Մէկի կարողութիւնը հետըզհետէ դուրս քաշել:*

ՔԱՄԵԼ, բ. *Ծեծած կալը քամուն տալ:*

ՔԱՄԵԼԻ, ած. *Ինչ որ պէտք է կմ կարելի է քամել: Ճզմել:*

ՔԱՄԻ, գ. *Մթնոլորտի օդ: Փորի գազեր՝ փուքս:* Փոխ. *Թեթեւամիտ:*

ՔԱՄԻՉ, գ. *Հեղուկը քամելու սարած:*

ՔԱՄԻՔՇԱՆ, ած. *Անապարծ՝ դատարկ մարդ:*

ՔԱՄԱԿԱՁՈՂ, գ. *Քամակի ձողը, ողնաշարի մէջտեղը:*

ՔԱՄԱՀԱՐ, ած. *Որտեղ քամին զարնում է:*

ՔԱՄՄԱՆ, ած. մկ. *Քամած:*

ՔԱՄՈՎԻ, ած. *(Փլաւ), որը իւղով եփելուց առաջ՝ խաշած բրինձը քամում են:*

ՔԱՄՈՏ, ած. *Որտեղ քամի շատ է բանում:*

ՔԱՄՈՒԿ, ած. *Քամուած:*

ՔԱՄՈՒՆՔ, **ՔԱՄՈՒՔ**, գ. *Քամուած հեղուկը:*

ՔԱՄՔԱՄ, ած. *Անօթութիւնից թուլացած՝ նուաղած:*

ՔԱՄ-ՔԱՔ, ած. *Բոլորովին քաքոտած՝ ապականուած:*

ՔԱՅԼ, գ. *Ոտքի տեղափոխութիւն: Տարածութիւնը, որ մարդ անցնում է մի քայլ անելով: Քայլելու եղանակը, քայլուածք:* Փոխ. *Ընթացք: Շախմատի խաղի մէջ ամէն մէկի խաղը:*

ՔԱՅԼԱԴՐԱԿԱՆ, ած. *Քայլ դնելու վերաբերեալ:*

ՔԱՅԼԱԿ, գ. *Տեղաշարժման խնդիրներ ունեցող անձանց համար յատուկ սարք, որի օգնությամբ նրանք քայլում են:*

ՔԱՅԼԱԿԱՆ, ած. *Շատ քալող:*

ՔԱՅԼԱՄՈԼՈՐ, ած. մկ. *Մոլորուած քայլերով:*

ՔԱՅԼԱՆ, ած. *Լաւ քէլք ունեցող:*

ՔԱՅԼԱՉԱՓ, գ. *Մի քայլի չափ:*

ՔԱՅԼԱՐԱՆ, գ. *Քայլուածք:*

ՔԱՅԼԱՓՈԽ, գ. *Քայլ փոխելը:*

ՔԱՅԼԱՓՈԽԵԼ, չբ. *Քայլ փոխել, ընթանալ:*

ՔԱՅԼԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Քայլափոխ։*

ՔԱՅԼԵԼ, բ. *Քայլեր անել, ոտները փոփոխակի առաջ դնելով։* Նման. *Թղթախաղի՝ շախմատի եւն մէջ իր հերթին խաղալ։ Խօսքը կատարուել։*

ՔԱՅԼԵՐԳ, գ. *Երաժշտութիւն յատուկ չափով, զուարթ եղանակով։*

ՔԱՅԼՈՒԱԾՔ, գ. *Քայլելը, քայլելու ձեւը՝ եղանակը։*

ՔԱՅԼՈՒԿ, ած. *Լաւ քայլող։*

ՔԱՅԼԱՊԱԿԱՍ, ած. *Քայլելու մէջ պակասաւոր։*

ՔԱՅԼԱՐՇԱՒԵԼ, բ. *Քայլելով արշաւել։*

ՔԱՅՌ(ԱՄԱՆԵԱԿ), գ. *Պարանոցի զարդ, մանեակ։*

ՔԱՅՔԱՅԱՆՔ, Տ. Քայլում։ 2. *Մտքի ցրուածութիւն, զառանցանք։*

ՔԱՅՔԱՅԵԼ, բ. *Ամբողջութիւնը խախտել, քանդքնդել։ Հիւծել, մաշել։*

ՔԱՅՔԱՅԻՉ, ած. գ. *Նա որ քայքայում է, քայքայող։*

ՔԱՅՔԱՅՈՒՄ, գ. *Քայքայելը։*

ՔԱՅՔԱՅՈՒՆ, ած. *Քայքայուած։*

ՔԱՆ, գ. *Սահման։*

ՔԱՆ, գ. *Քանակ։ Չափով, որչափ, ինչպէս։ Կապում է համեմատելով երկու գործողութիւն։*

ՔԱՆԱԿ, գ. (Փիլիս.) *Ինչ որ ենթակայ է չափուելու։*

ՔԱՆԱԿԱԲԱՐ, մկ. *Քանակով։*

ՔԱՆԱԿԱԳԷՏ, Տ. *Մաթեմատիկոս։*

ՔԱՆԱԿԱԾԱՒԱԼԱՅԻՆ, ած. *Ըստ քանակի եւ ծաւալի, քանակով եւ ծաւալով։*

ՔԱՆԱԿԱԿԱՆ, ած. *Քանակ արտայայտող։*

ՔԱՆԱԿԱՆԱԼ, բ. *Քանակ դառնալ։*

ՔԱՆԱԿԱՉԱՓ, գ. *Դեղի նիւթերի քանակը որոշելը։*

ՔԱՆԱԿԱՉԱՓԵԼ, բ. *Դեղի նիւթերի քանակը որոշել։*

ՔԱՆԱԿԱՒՈՐ, ած. *Քանակ ունեցող։* Հկռ. *Անքանակ։*

ՔԱՆԱԿԱՒՈՐԵԼ, Տ. *Քանակական։*

ՔԱ՞ՆԱԿԻ, մկ. *Քա՞նի կերպով։*

ՔԱՆԱԿԻՉ, ած. գ. *Նա որ քանակում է։*

ՔԱՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ինչ որ ենթակայ է չափելու եւ թուելու։*

ՔԱՆԱՋՈՒՐ, գ. *Հանքային ջուր։*

ՔԱՆԱՍԱՐԵԱՆ
ՔԱՆԱՍԱՐԻԿ } Տ. *Քանասար։Սահմանասար։*

ՔԱՆԴ, գ. *Քանդելը։*

ՔԱՆԴԱԿ, գ. *Որեւէ պատկեր կմ զարդ, որ ստացւում է՝ քարը, փայտը կմ այլ կարծր նիւթ փորագրելով։*

ՔԱՆԴԱԿԱԳԻՐ, գ. ած. *Քանդակի վրայի գրութիւն։*

ՔԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Արուեստագէտ, որ քանդակում է։*

ՔԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ած. *Քանդակագործին եւ քանդակագործութեան յատուկ։*

ՔԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾԵԼ, բ. Տ. *Քանդակել։*

ՔԱՆԴԱԿԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քանդակելու արուեստը։*

ՔԱՆԴԱԿԱԶԱՐԴ, ած. *Քանդակներով զարդարուած։*

ՔԱՆԴԱԿԱԶԱՐԴԵԼ, բ. *Քանդակներով զարդարել։*

ՔԱՆԴԱԿԱԾՈՅ, ած. *Քանդակուած։*

ՔԱՆԴԱԿԱԿԵՐՊ, ած. *Քանդակի նման։*

ՔԱՆԴԱԿԱԿԵՐՏ, ած. *Քանդակագործուած։*

ՔԱՆԴԱԿԱԿԵՐՏՈՒՄ, գ. *Քանդակ կերտելը։*

ՔԱՆԴԱԿԱՁԵՒ, գ. *Քանդակների ձեւ։*

ՔԱՆԴԱԿԱՃԱՐՏԱՐԱՊԵՏԱԿԱՆ, ած. *Քանդակագործութիւնը։*

ՔԱՆԴԱԿԱՊԱՏՈՒՄ, գ. *Քանդակներով պատելը։*

ՔԱՆԴԱԿԱՐՈՒԵՍՏ, գ. *Քանդակագործական արուեստ։*

ՔԱՆԴԱԿԵԼ, բ. *Սրածայր պողպատով մի պինդ առարկայի վրայ փորագրել*

պատկեր՝ գրեր:

ՔԱՆԴԱԿԻՉ, ած. գ. *Նա որ քանդակում է, քանդակագործ:*

ՔԱՆԴԱԿՈՒԱԾ, ած. կր. անց. դերբ. *Քանդակել՛ի:* գ. *Քանդակ:*

ՔԱՆԴԱԿՈՒՄ, գ. *Քանդակելը:*

ՔԱՆԴԵԼ, բ. *Փլցնել: Փորել: Աւերել:*

ՔԱՆԴԻՉ, ած. գ. *Նա որ քանդում է, քանդող: Աւերող:*

ՔԱՆԴՈՏԵԼ, բ. *Այս եւ այնտեղ քանդել:*

ՔԱՆԴՈՒԱԾ, ած. կր. անց. դերբ. *Քանդել՛ի:* գ. *Քանդակուած իր, քանդակ:*

ՔԱՆԴՈՒՄ, գ. *Քանդելը:*

ՔԱՆԴՈՒՔԱՐ / **ՔԱՆԴՈՒՔԱՐԱՓ** } Տ. *Քարուքանդ:*

ՔԱՆԴՔՈՒՆԴ, ած. *Քանդքնդուած, բոլորովին քանդած:*

ՔԱՆՁԻ, չբ. *Քանի որ:*

ՔԱՆԹԱԼ, գ. *Իշու անդամ:*

ՔԱՆԻ, ած. *Քանակական յարաբերական բառ:* մկ. *Բաղդատում է երկրորդական նախադասութեան գործողութիւնը գլխաւոր նախադասութեան գործողութեան հետ: Որքան ժամանակ որ: Կէս հարցական բառ (երկրորդական նախադասութեան մէջ):*

ՔԱՆԻԵՐՈՐԴ, դաս. թւ. ած. *Թուարկութեան մէջ ո՞ր տեղը բռնող:*

ՔԱ՞ՆԻՆՈՑ, ած. գ. *Քանի միաւոր արժեցող:*

ՔԱՆԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քանի հատ լինելը:*

ՔԱՆԻ՞ՊԱՏԻԿ, մկ. *Քա՞նի անգամ աւելի:*

ՔԱՆԻՑՍ, մկ. *Մի քանի անգամ:*

ՔԱՆՑ, *Փոխանակ:*

ՔԱՆՑ, նխդր. *Քան զ...:*

ՔԱՆՈՆ, Տ. *Կանոն: Ուղեգիծօրէնի գծաքաշ:*

ՔԱՆՈՆ, գ. *Հայկական լարային. կսմիթային գործիք:*

ՔԱՆՈՆԱԿԱՆ, ած. *Քանոնով գծուած:*

ՔԱՆՈՐԴ, գ. (Թուաբ.) *Այն արդիւնքը, որ ստացուում է մի թիւ ուրիշ թուի վրայ բաժանելով:*

ՔԱՆՈՐԴԱԿԱՆ, ած. *(Թիւ), որի վրայ առանց մնացորդի բաժանուում է մի ուրիշ թիւ:*

ՔԱՆՔԱՐ, գ. *Չիրք, տաղանդ:*

ՔԱՆՔԱՐ, գ. *Ծանրութեան չափ:*

ՔԱՆՔԱՐԱՋԵՐԾԵԼ, բ. *Քանքարը՝ դրամը կողոպտել:*

ՔԱՆՔԱՐԱՎՐԷՊ, ած. (բնստ.): *Տաղանդազուրկ, տաղանդը չգնահատող:*

ՔԱՆՔԱՐԱՒՈՐ, ած. *Քանքար ունեցող:*

ՔԱՆՔԱՐԱԹԱՔՈՅՑ, ած. *Չիրքերը թաքուն պահող:*

ՔԱՇ, գ. *Քաշելը, քաշուելը: Թափառել: Քաշքշել, տոկալ:*

ՔԱՇ, գ. *Գիծ, որ քաշում են բառի վրայ իբրեւ համառօտագրութեան նշան:*

ՔԱՇ, գ. *Քառասունի չափ խուրձ իրար կապած:*

ՔԱՇ, գ. *Որքան որ քաշում է առարկան: Կշիռ, ծանրութիւն:*

ՔԱՇ, ած. *Ցած, ոչ բարձր:* մկ. *Դէպի վար:*

ՔԱՇԱԹՈՒԽՊ, գ. *Ցած մառախուղ, մըշուշ:*

ՔԱՇԱԾ, ած. *Քաշած կաթ:* գ. (Ծածկ.), *Կաթ: Ատրճանակ:*

ՔԱՇԱԿՐՈՒՆԿ, ած. *Ցած կրունկով (կօշիկ):* Հկռ. *Բարձրակրունկ:*

ՔԱՇԱՆ, գ. *Բարակ ծառերի տրցակ:*

ՔԱՇԱՆԱԼ, բ. *Ցածանալ, վար իջնել:*

ՔԱՇԱՆՔ, գ. *Քաշելը: Խրատ եւ յանդիմանութիւն:*

ՔԱՇԵԼ, բ. *Ոյժով ձգել դէպի առաջ: Յետ տանել: Դէպի ներս ձգել:* Փոխ. *Սրանից նրանից պոկել: Զէնք հանել: Դէպի ներքեւ ձգել: Կշռել: Օղի հանել: Գծել: Նկարել, լուսանկարել: Հայհոյել:* բ. *Տեւել: Մեծանալ, հասակը բարձրանալ: Ցամաքել:*

ՔԱՇԵՔԱՇ, մկ. *Քաշքշելով:*

ՔԱՇԻԿ, գ. *Չիու փորքաշ: Քաշելու պարան, փոկ:*

ՔԱՇԼԻԿ, ած. *Յածլիկ:*
ՔԱՇԿՌՏԵԼ, Տ. *Քաշքշել:*
ՔԱՇԿՌՏՈՒՔ, գ. *Հոս հոն քաշելը, տաղտուկ:*
ՔԱՇՄՇՈՒԿ, ած. *Քաշմշած:*
ՔԱՇՈՂԱԿԱՆ, Տ. *Ձգողական:*
ՔԱՇՈՎԻ, ած. գ. *Փլաւի այն տեսակը, որ պատրաստում են՝ բրնձին կմ կորկոտին որոշ քանակութեամբ ջուր ածելով:*
ՔԱՇՈՒԲԱՐՁՐ, ած. մկ. *Վար ու վեր, իջնող բարձրացող:*
ՔԱՇՈՒԿ, ած. *Քաշուած:*
ՔԱՇՈՒՌՏԵԼ, բ. *Քաշուել:*
ՔԱՇՏԱԿ, գ. *Կտաւատի սերմ:*
ՔԱՇՔԱՇ, ած. *Քաշեքաշ:*
ՔԱՇՔՇԵԼ, բ. *Այս եւ այն կողմը քաշել: Ձգձգել: Մի կերպ տեւել:* Փոխ. *Սխալ ու կամայական բացատրութիւն տալ*
մէկի խօսքին:
ՔԱՇՔՇՈՐԵԼ, բ. Տ. *Քաշքշել:*
ՔԱՇՔՇՈՒԿ, գ. *Քաշքշած:*
ՔԱՈՍ, գ. *Այն խառնակ վիճակը տարրերի, որ գոյութիւն է ունեցել նախքան աշխարհի ստեղծագործութիւնը:*
ՔԱՈՍԱԿԱՆ, **ՔԱՈՍԱՅԻՆ**, ած. *Քաոսի յատկութիւն ունեցող:*
ՔԱՋ, ած. *Արիասիրտ, անվեհեր: Ուժեղ: Լաւ: Դիւցազն: Շատ լաւ:*
ՔԱՋԱԲԱԶՈՒԿ, ած. *Ուժեղ ձեռք ունեցող:*
ՔԱՋԱԲԱՆ, ած. *Լաւ խօսող:*
ՔԱՋԱԲԱՍՏԻԿ, ած. *Բարեբախտ, բարեբաստիկ:*
ՔԱՋԱԲԱՐՁՐ, ած. *Շատ բարձր:*
ՔԱՋԱԲԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջաբարոյ լինելը:*
ՔԱՋԱԲԵՐԵԼ, բ. *Առատ բերք բերել:*
ՔԱՋԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջաբեր լինելը:*
ՔԱՋԱԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լաւ բնութիւն:*
ՔԱՋԱԲՈՒՏ, ած. *Լաւ սնուցուած:*
ՔԱՋԱԳԱՆԳՈՒՐ, ած. *Շատ գանգուր մազերով:*
ՔԱՋԱԳԵՂԵՑԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շատ գեղեցիկ լինելը:*
ՔԱՋԱԳՆԱՑ, ած. *Լաւ քայլուածք ունեցող:*
ՔԱՋԱԳՈՅՆ, ած. մկ. բաղդ. աստ. *Աւելի քաջ: Աւելի լաւ:*
ՔԱՋԱԳՈՐԾ, ած. *Քաջութիւն գործող՝ գործած:*
ՔԱՋԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջութեամբ կատարուած գործ:*
ՔԱՋԱԳՕՏԻ, ած. *Գօտին պինդ կապած:*
ՔԱՋԱԴԷՏ, ած. *Լաւ դիտող, լաւ նկատող:*
ՔԱՋԱԴԻՏՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջադէտ լինելը:*
ՔԱՋԱԴԻՐ, ած. *Լաւ դրուած:*
ՔԱՋԱԶԱՐԴ, ած. *Լաւ զարդարուած:*
ՔԱՋԱԶԱՐՄ, ած. *Ազնիւ ցեղից, քաջատոհմիկ:*
ՔԱՋԱԶԳԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լաւ՝ նուրբ զգայութիւններ ունենալը:*
ՔԱՋԱԶԳԻ, Տ. *Քաջազարմ:*
ՔԱՋԱԶԵԿ, ած. *Լաւ զեկուցուած կմ զեկուցող:*
ՔԱՋԱԶԷՆ, ած. *Լաւ զինուած:*
ՔԱՋԱԶՆ, Տ. *Քաջազուն:*
ՔԱՋԱԶՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջազուն լինելը:*
ՔԱՋԱԶՈՒԱՐԹ, ած. *Զուարթազեղ:*
ՔԱՋԱԶՈՒՆ, ած. *Քաջ ազգից՝ցեղից սերուած:*
ՔԱՋԱԶՕՐ, ած. *Շատ զօրաւոր:*
ՔԱՋԱԶՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջազօր լինելը:*
ՔԱՋԱԹՈՅՐ, ած. *Լաւ գոյնով, լաւ ներկած:*
ՔԱՋԱԹՈՒԽ, ած. *Շատ թուխ:*
ՔԱՋԱԹՌԻՉ, ած. *Լաւ թռչող:*
ՔԱՋԱԺՈՒԺԿԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Շատ ժուժկալութիւն, պնդութիւն:*

ՔԱՋԱԼԱՆՋ, ած. *Պինդ եւ ուժեղ լանջ ունեցող:*
ՔԱՋԱԼԱՒԱՆԱԼ, բ. *Քաջալաւ դառնալ:*
ՔԱՋԱԼԵԶՈՒ, ած. *Լաւ լեզու ունեցող:*
ՔԱՋԱԼԵՐ, գ. *Միրտ տալը: Վստահութիւն:* ած. *Քաջալերական, խրախուսական: Յուսադրող:*
ՔԱՋԱԼԵՐԱԳՈՅՆ, բաղդ. ած. *Աւելի քաջալերուած:*
ՔԱՋԱԼԵՐԱԿԱՆ, ած. *Քաջալերող:*
ՔԱՋԱԼԵՐԱՆՔ, Տ. *Քաջալերութիւն:*
ՔԱՋԱԼԵՐԻՉ, ած. *Նա որ քաջալերում է, քաջալերող: Ոգեւորող:*
ՔԱՋԱԼԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջալերելը:*
ՔԱՋԱԼՈՒՐ, ած. *Հլու, անսացող:*
ՔԱՋԱԽԻԶԱԽ, ած. *Քաջ խիզախող:*
ՔԱՋԱԽՆԱՄՈՂ, ած. *Լաւ խնամող:*
ՔԱՋԱԽՈՀ, ած. *Շատ խոհական:*
ՔԱՋԱԽՈՀԵՄ, ած. *Շատ խոհեմ:*
ՔԱՋԱԽՈՐ, ած. *Շատ խորունկ:*
ՔԱՋԱԽՈՐՀՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջախորհուրդ լինելը:*
ՔԱՋԱԽՕՍ
ՔԱՋԱԽՕՍՆԱԿ } Տ. *Քաջաբան:*
ՔԱՋԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջախօս լինելը:*
ՔԱՋԱԾԱՆՕԹ, ած. *Լաւ ծանօթ:*
ՔԱՋԱԾԱՌ, ած. *Լաւ ծառեր ունեցող:*
ՔԱՋԱԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բազմածնութիւն, շատ որդիք ունենալը:*
ՔԱՋԱԾՆՈՒՆԴ, ած. *Բազմածնունդ:*
ՔԱՋԱԿԱԶՄ, ած. *Լաւ կազմուած կմ բարեկազմ:*
ՔԱՋԱԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բարեկազմութիւն:*
ՔԱՋԱԿԱՐԳ, ած. *Բարեկարգ:*
ՔԱՋԱԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջակարգ լինելը:*
ՔԱՋԱԿԵՐՊ, ած. *Լաւ՝ գեղեցիկ կերպարանքով:*
ՔԱՋԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գեղեցիկ տեսք:*
ՔԱՋԱԿԻՐԹ, ած. *Լաւ կրթուած:*
ՔԱՋԱԿՈՐՈՎ, ած. *Քաջ եւ կորովի, արիասիրտ եւ ուժեղ:*
ՔԱՋԱԿՈՒՌ, ած. *Շատ կուռ լաւ շինուած:*
ՔԱՋԱԿՐՕՆ, ած. *Բարեկրօն:*
ՔԱՋԱՀԱՃՈՅ, ած. *Շատ հաճելի՝ հաճոյական:*
ՔԱՋԱՀԱՄԱՐ, ած. *Լաւ համարուած:*
ՔԱՋԱՀԱՄԱՐՁԱԿ, ած. *Շատ համարձակ:*
ՔԱՋԱՀԱՅԵԱՑ, ած. *Լաւ նայող:*
ՔԱՋԱՀԱՅՐ, ած. *Լաւ հօր որդի:*
ՔԱՋԱՀԱՆՃԱՐ, ած. *Շատ հանճարեղ:*
ՔԱՋԱՀԱՍ, ած. *Լաւ հասած:*
ՔԱՋԱՀԱՍԱԿ, ած. *Լաւ հասակով:*
ՔԱՋԱՀԱՏ, ած. *Լաւ կտրող:*
ՔԱՋԱՀԱՒ, գ. (Կենդ.) *Արագիլների ցեղին պատկանող թռչուն:*
ՔԱՋԱՀԱՒԱՆ, ած. *Շատ հաւանող:*
ՔԱՋԱՀԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջահաւան լինելը:*
ՔԱՋԱՀԱՒԱՏ, ած. *Հաստատուն հաւատով:*
ՔԱՋԱՀԱՒԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջահաւատ լինելը:*
ՔԱՋԱՀՄՈՒՏ, ած. *Շատ հմուտ:*
ՔԱՋԱՀՄՏԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Քաջահըմուտ'ի, Աւելի քաջահմուտ:*
ՔԱՋԱՀՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջահմուտ լինելը:*
ՔԱՋԱՀՆԱՐ, ած. *Շատ հնարագէտ:*
ՔԱՋԱՀՆՉԻՒՆ, ած. *Բարձր հնչող, քաջահնչող:*
ՔԱՋԱՀՈԳԻ, ած. *Մեծահոգի:*
ՔԱՋԱՀՈԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջահոգի լինելը:*
ՔԱՋԱՀՈՂ, գ. *Լաւ հող:*
ՔԱՋԱՀՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջահոտ լինելը:*
ՔԱՋԱՁԱՅՆ, ած. *Լաւ՝ քաղցր ձայն ունեցող:*

ՔԱՋԱՁԵՒ, ած. *Բարեձեւ:*
ՔԱՋԱՁԻ, ած. *Լաւ ձի ունեցող:*
ՔԱՋԱՁԻԳ, ած. *Լաւ ձգուած:*
ՔԱՋԱՄԱՍՆ, ած. *Բարեմասն:*
ՔԱՋԱՄԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջամասն լինելը:*
ՔԱՋԱՄԱՐԴ, գ. *Քաջ մարդ:*
ՔԱՋԱՄԱՐՄԻՆ, ած. *Ուժեղ մարմնով: Լաւ մսով:*
ՔԱՋԱՄԱՐՏ, ՔԱՋԱՄԱՐՏԻԿ, ած. *Լաւ կռուող:*
ՔԱՋԱՄԱՐՏԵԼ, բ. *Քաջաբար մարտընչել:*
ՔԱՋԱՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջամարտ լինելը:*
ՔԱՋԱՄՈՒԽ, ած. *Խորը մխուող:*
ՔԱՋԱՄՈՒՂ, ած. *(Պատերազմը) քաջութեամբ կմ լաւ մղող:*
ՔԱՋԱՄՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջամիտ լինելը: Կորովամտութիւն:*
ՔԱՋԱՅԱՂԹՈՂ, ած. *Բարեյաղթ:*
ՔԱՋԱՅԱՅՏ, ած. մկ. *Լաւ յայտնի:*
ՔԱՋԱՅԱՅՏՆԱՊԷՍ, մկ. *Քաջայայտ՝ բացայայտ կերպով:*
ՔԱՋԱՅԱՆԴՈՒԳՆ, ած. *Շատ յանդգնութիւն ունեցող:*
ՔԱՋԱՅԱՐՄԱՐ, ած. մկ. *Լաւ յարմարած:*
ՔԱՋԱՅԱՐՄԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջյարմար լինելը:*
ՔԱՋԱՅՕԺԱՐ, ած. *Շատ յօժար:*
ՔԱՋԱՆԱԼ, բ. *Քաջ դառնալ, զօրանալ:*
ՔԱՋԱՆԴԱՄ, ած. *Պինդ՝ առողջ՝ լաւ անդամներ ունեցող:*
ՔԱՋԱՆՁՆ, ած. *Պինդ կազմուածքով:*
ՔԱՋԱՆՈՒԱՍՏ, ած. *Շատ նուաստ:*
ՔԱՋԱՆՈՒՆ, ած. *Քաջի անուն կրող, մեծանուն:*
ՔԱՋԱՆՈՒՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջանուն լինելը:*
ՔԱՋԱՇՆՈՐՀ, ած. *Բարեշնորհ:*
ՔԱՋԱՇՆՈՐՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գործի մէջ յաջողութիւն:*
ՔԱՋԱՇՆՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լաւ վազելը:*
ՔԱՋԱՊԱՏՐԱՍՏ, ած. *Լաւ պատրաստուած:*
ՔԱՋԱՊԵՏԵԼ, բ. *Իշխանութիւնը լաւ կառավարել:*
ՔԱՋԱՊԷՍ, մկ. *Իբրեւ քաջ:*
ՔԱՋԱՊԻՆԴ, ած. *Շատ պինդ:*
ՔԱՋԱՊՏՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջապտուղ լինելը:*
ՔԱՋԱՌԱՏ, ած. *Շատ առատ՝ առատաձեռն:*
ՔԱՋԱՌՈՂՋ, ած. *Բոլորովին առողջ:*
ՔԱՋԱՌՈՂՋԱՆԱԼ, բ. *Քաջառողջ դառնալ:*
ՔԱՋԱՌՈՂՋՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջառողջ լինելը:*
ՔԱՋԱՌՈՅԳ, ած. *Բոլորովին առոյգ:*
ՔԱՋԱՌՈՒ, ած. *Լաւ ըմբռնող:*
ՔԱՋԱՌՈՒԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջառոյգ լինելը:*
ՔԱՋԱՍԷՐ, ած. *Շատ սիրող:*
ՔԱՋԱՍԻՐՏ, ած. *Սրտով քաջ:*
ՔԱՋԱՍԼԱՑԻԿ, ած. *Լաւ սլացող:*
ՔԱՋԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջասնունդ լինելը:*
ՔԱՋԱՍՆՈՒՆԴ, ած. *Լաւ սնուած:*
ՔԱՋԱՍՈՒՆ, ած. *Լաւ երգող, լաւ ձայն ունեցող:*
ՔԱՋԱՍՈՒՐ, ած. մկ. *Շատ սուր:*
ՔԱՋԱՍՏՈՒԵՐ, ած. *Շատ ստուեր տուող:*
ՔԱՋԱՍՐՏԱԲԱՐ, մկ. *Քաջասիրտ կերպով:*
ՔԱՋԱՍՐՏԱՊԷՍ, Տ. *Քաջասրտաբար:*
ՔԱՋԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջասիրտ լինելը, արիութիւն:*
ՔԱՋԱՎԱԶԻԿ, ած. *Լաւ վազող:*
ՔԱՋԱՎԱՅԵԼՈՒՉ, ած. *Շատ վայելուչ:*
ՔԱՋԱՎԱՅԵԼՉԱՊԷՍ, մկ. *Շատ վայելուչ կերպով:*
ՔԱՋԱՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջավայե-*

լուչ լինելը:

ՔԱՋԱՎԱՍՏԱԿ, ած. *Լաւ աշխատող:*

ՔԱՋԱՎԱՐԺ, ած. *Լաւ վարժուած:*

ՔԱՋԱՎԱՐԺՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջավարժ լինելը:*

ՔԱՋԱՏԵՂԵԱԿ, ած. *Լաւ տեղեակ:*

ՔԱՋԱՏԵՍ, ած. *Լաւ տեսնող:*

ՔԱՋԱՏԵՍԻԼ, ած. *Լաւ տեսք ունեցող:*

ՔԱՋԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջատես լինելը:*

ՔԱՋԱՏԵՍՈՒՉ, ած. *Լաւ տեսուչ:*

ՔԱՋԱՏՈՀՄ, **ՔԱՋԱՏՈՀՄԻԿ**, ած. *Լաւ տոհմից, ազնուական ծագումով:*

ՔԱՋԱՏՈՀՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջատոհմ կմ քաջատոհմիկ լինելը:*

ՔԱՋԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Կատարեալ արդարութիւն:*

ՔԱՋԱՐԻ, ած. *Քաջ եւ արի:*

ՔԱՋԱՐԾԻՒ, գ. *Քաջ արծիւ:*

ՔԱՋԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գեղեցիկ՝ լաւ դարսուածք՝ դիրք:*

ՔԱՋԱՐՇԱՒ, ած. *Լաւ արշաւող:*

ՔԱՋԱՐՈՒԵՍՏ, ած. *Արուեստի մէջ հմուտ:*

ՔԱՋԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջարի լինելը, քաջութիւն:*

ՔԱՋԱՒԷՏ, ած. *Շատ քաջ:*

ՔԱՋԱՓԱՅԼ, ած. *Շատ փայլուն:*

ՔԱՋԱՓԱՅԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջափայլ լինելը:*

ՔԱՋԱՓԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջափառ լինելը:*

ՔԱՋԱՓԱՐԹԱՄ, ած. *Շատ փարթամ:*

ՔԱՋԱՓՈՅԹ, ած. *Փութաջան:*

ՔԱՋԱՓՈՐՁ, ած. *Լաւ փորձուած:*

ՔԱՋԱՔԱՋ, ած. *Շատ քաջ:*

ՔԱՋԱՔԱՐՈԶ, ած. *Լաւ քարոզող:*

ՔԱՋԲՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ապահով բնակութիւն:*

ՔԱՋԵԱՆ, ած. *Քաջի որդի:*

ՔԱՋԵՐԱԺՇԱԿԱՆ, ած. *Լաւ երաժըշտութեան յատուկ:*

ՔԱՋԵՐԳՈՂ, ած. *Լաւ երգող:*

ՔԱՋԵՓ, ած. *Լաւ եփած:*

ՔԱՋԸՆԹԱՑ, ած. *Լաւ ընթացող:*

ՔԱՋԸՆԹԱՑԻԿ, ած. Տ. *Քաջընթաց:* գ. *Սուրհանդակ:*

ՔԱՋԸՆԿԵՐ, գ. *Քաջ ընկեր:*

ՔԱՋԸՆՏԻՐ, ած. *Լաւ ընտրուած:*

ՔԱՋԸՆՏՐԱԲԱՐ, մկ. *Լաւ ընտրութեամբ:*

ՔԱՋԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Լաւ ընտրութիւն, որոշողութիւն:*

ՔԱՋԻԿ, ած. մկ. *Լաւ կերպով:*

ՔԱՋԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Կատարեալ իմաստութիւն:*

ՔԱՋԻՄԱՑ, ած. *Լաւ հասկացող:*

ՔԱՋԻՄԱՑԱԲԱՐ, մկ. *Քաջ՝ լաւ հասկանալով:*

ՔԱՋՈԼՈՐԱԿ, ած. *Լաւ ոլորակներով, ձայնի լաւ երեւէջներով:*

ՔԱՋՈԼՈՐՏ, ած. *Լաւ ոլորած:*

ՔԱՋՈՂԿՈՅՋ, ած. *Լաւ խոշոր ողկոյզներ ունեցող:*

ՔԱՋՈՂՋԱԿԱՆ, ած. *Քաջառողջ:*

ՔԱՋՈՐԴԻ, ած. *Քաջի որդի կմ քաջ որդիք ունեցող:*

ՔԱՋՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջ լինելը:* Հկր. *Վատութիւն:*

ՔԱՋՈՒՂԷՇ, ած. *Լաւ՝ զարգացած ուղէշներով, առատ ճիւղերով:*

ՔԱՋՈՒՆԱԿ, ած. *Քաջքից ոքիներէ բըռնուած՝ շատ ունեցող:*

ՔԱՋՈՒՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջավարժութիւն:*

ՔԱՋՈՒՇԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջուշեղ լինելը:*

ՔԱՋՈՒՍՈՒՄ, ած. *Լաւ սովորած:*

ՔԱՋՈՒՍՈՒՄՆԱԲԱՐ, մկ. *Լաւ սովորած կերպով:*

ՔԱՋՎԱՅԵԼՉՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Քաջավայելչութիւն:*

ՔԱՋՕՐԷՆ, մկ. *Քաջի պէս. քաջաբար:*

ՔԱՋՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քաջօրէն լինելը:*
ՔԱՋՔ, գ. *Ոգիներ:*
ՔԱՋՔԵՐ, յոգն. գ. *Առասպելական ոգիներ:*
ՔԱՋՔԱՁԱՅՆ, գ. *Քաջքի ձայն:*
ՔԱՋՔԱՁՈՐ, գ. *Ձոր, որի մէջ ապրում են քաջքերը:*
ՔԱՋՔԱՔԱՄԻ, Տ. *Սատանի քամի:*
ՔԱՋՔՈՏ, ած. *Քաջքերից բռնուած, այսահար:*
ՔԱՋՔՈՏԵԼ, բ. *Քաջքերից բռնուել:*
ՔԱՌ, ած. *Չորս բառի այլ ձեւը:*
ՔԱՌ, գ. *Քառորդ մասը:*
ՔԱՌ, ած. *Քառասուն բառի համառօտ ձեւը:*
ՔԱՌ, ած. *Խուլ:*
ՔԱՌԱԲԱՇԽ, ած. *Չորս ճիւղի բաժանուած:*
ՔԱՌԱԲՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չորս բնութիւն:*
ՔԱՌԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ած. (Կրօն.) *Դէպի չորս կողմ բխող:*
ՔԱՌԱԲՈՒՐԵԱՆ, ած. *Չորս տեսակ անուշահոտ բուրմունք ունեցող:*
ՔԱՌԱԳԼՈՒԽ, ած. (Եկեղ.) *Չորս գլխից կմ գրքից բաղկացած:*
ՔԱՌԱԴԷՄ
ՔԱՌԱԴԻՄԱԿ } ած. *Չորս երես կմ կողմ ունեցող:*
ՔԱՌԱԴՈԴՈՇ, ած. *Քառ, խուլ:*
ՔԱՌԱԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Չորս դիրք՝ չորս կողմ ունենալը:*
ՔԱՌԱԶԱՏԵԼ, բ. *Չորս մասի բաժանել:*
ՔԱՌԱԶՕՐ, ած. (Բուս.) *Երկսեռ բոյսերի դաս:*
ՔԱՌԱԹԵՐԹ, Տ. *Չորեքթերթեան:*
ՔԱՌԱԹԵԻ, ած. (Կրօն.) *Չորս թեւ ունեցող. (խաչի մասին):* գ. *Խաչ:*
ՔԱՌԱԹԵՒԵԱՆ, ած. *Չորս թեւ ունեցող, քառաթեւ:*
ՔԱՌԱԹԵՒԵԼ, բ. *Քառաթեւ լինել:*
ՔԱՌԱԹԻ, ած. ….*Չորս թիով թիավարուող:*

ՔԱՌԱԺԱՆԻ, ած. *Չորս ժանիք կմ ծայր ունեցող:*
ՔԱՌԱԼԻՔ, գ. *Քառակի ալիք:*
ՔԱՌԱԽԱՂ, գ. *Եւրոպական մի պար, որ պարում են չորս հոգով, քադրի՛լ:*
ՔԱՌԱԽՈՒԻԿ, ած. (Կենդ.) *Չորս խռիկ ունեցող:*
ՔԱՌԱԾԱԼ, ած. *(Թերթը) չորս տակ ծալուած:*
ՔԱՌԱԾՈՒՆԿ, ած. *Չորս ծնկաձեւ մաս ունեցող:*
ՔԱՌԱԾՐԱԳԻԾ, ած. *Չորս ուղղութեամբ գծուած:*
ՔԱՌԱԿԱՆՋ, ած. *Ականջը խուլ:*
ՔԱՌԱԿԱՐԳԵԱՆ, ած. *Չորս կարգից կմ շարքից բաղկացած:*
ՔԱՌԱԿԵՐՊ, ած. գ. *Չորս կերպ՝ տեսք ունեցող:*
ՔԱՌԱԿԻ, մկ. *Չորս կերպով:*
ՔԱՌԱԿՈՂՄ, ած. *Չորս կողմ ունեցող:*
ՔԱՌԱԿՈՒՍԱԾՆՈՏ, ած. *Քառակուսի ծնոտով՝ծնոտ ունեցող:*
ՔԱՌԱԿՈՒՍԵԱՆ, Տ. *Քառակողմ:*
ՔԱՌԱԿՈՒՍԻ, գ. (Երկրաչ.) *Երկրաչափական ձեւ:*
ՔԱՌԱԿՈՒՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քառակուսի լինելը:*
ՔԱՌԱՀԱՏՈՐ, ած. *Չորս հատորից բաղկացած:*
ՔԱՌԱՀԵՐՁ, ած. *Չորս տեղից կմ չորս մասի ճղուած:*
ՔԱՌԱՁԱՅՆ, ած. մկ. *Չորս ձայների ներդաշնակութեամբ երգուող:*
ՔԱՌԱՁԵՌ
ՔԱՌԱՁԵՌՆԻ } Տ. *Չորսձեռնանի:*
ՔԱՌԱՁԵՏ, ած. գ. *Չորս պոչ ունեցող:*
ՔԱՌԱՁԻ, ած. գ. *Չորս ձի լծած (կառք):*
ՔԱՌԱՁԻԳ, ած. *Չորս կողմից ձգուած՝ քաշուած:*
ՔԱՌԱՄԱՆԱԿ, ած. *Չափական տաղաչափութեան մէջ չափ:*
ՔԱՌԱՄԱՍՆ, ած. *Չորս մասից բաղ-*

կացած:

ՔԱՌԱՄԱՏ, ած. *Չորս մատ ունեցող:*

ՔԱՌԱՄԵԱԿ, Տ. *Չորսամեակ:*

ՔԱՌԱՆԱԼ, բ. *Խլանալ:*

ՔԱՌԱՆԴԱՄ, գ. (Հանրահաշ.) *Հանրահաշուական ձեւ:*

ՔԱՌԱՆԻՇ, ած. *Չորս նշան կրող:*

ՔԱՌԱՆԻՍՏ, գ. (Երկրաչ.) *Երկրաչափական մարմին:*

ՔԱՌԱՆԻՒ, ած. *Չորս անիւ ունեցող:*

ՔԱՌԱՆԻՒԹ, գ. *Չորս նիւթ, չորս տարերք:*

ՔԱՌԱՆԿԻՒՆ, ած. գ. *Երկրաչափական ձեւ:*

ՔԱՌԱՆՈՒՆ, ած. *Չորս անուն ունեցող:*

ՔԱՌԱՇԱՐ, ած. *Որի վրայ չորս շարք հատիկներ կան:*

ՔԱՌԱՇՈՒՐԹՆ, ած. *Չորս շրթունք կմ եզր կմ ծայր ունեցող:*

ՔԱՌԱՊԱՏԻԿ, ած. գ. *Չորս անգամ աւելի:*

ՔԱՌԱՊԱՏԿԵԼ, բ. *Չորս անգամ աւելացնել:*

ՔԱՌԱՊԱՏԿԵՐ, ած. *Չորս դէմքով, քառադէմ:*

ՔԱՌԱՊԱՏՈՒՄ, գ. *Չորս մասից բաղկացած պատում՝ ստեղծագործութիւն:*

ՔԱՌԱՋԱՀԵԱՆ, ած. *Որտեղ չորս ջահ է վառուում:*

ՔԱՌԱՍԱՅՐ, ած. *Չորս սուր ծայր ունեցող (տէգ):*

ՔԱՌԱՍԻՒՆ, ած. *Չորս սիւն ունեցող:*

ՔԱՌԱՍՄԲԱԿ, ած. մկ. *Ձիու արագ վազքի մի տեսակը: Քառատրոփ:*

ՔԱՌԱՍՆԱԹԻՒ, ած. *Թուով քառասուն:*

ՔԱՌԱՍՆԱԿԱՆ, ած. *Ամէն մէկը կմ ամէն մէկին քառասուն:*

ՔԱՌԱՍՆԱՀԱՍԱԿ, ած. *Քառասուն հասակ ունեցող:*

ՔԱՌԱՍՆԱՄԵԱԿ, գ. *Քառասուն տարին իբրեւ մի միաւոր:*

ՔԱՌԱՍՆԱՄԵԱՅ, ած. *Քառասուն տարի տեւող:*

ՔԱՌԱՍՆԱՄՈԼ, ած. *Քառասուն ամոլից լծուած:*

ՔԱՌԱՍՆԱՇԱՌԱՒԻՂ, ած. *Քառասուն շառաւիղ ունեցող:*

ՔԱՌԱՍՆԱՊԱՀ, ած. (Եկեղ.) *Քառասնորդաց պասը պահող:*

ՔԱՌԱՍՆԱՊԱՏԻԿ, ած. գ. *Քառասուն անգամ աւելի:*

ՔԱՌԱՍՆԱՊՍԱԿ, ած. (Եկեղ.) *Քառասուն պսակ պարունակող:*

ՔԱՌԱՍՆԱՋԱՀ, ած. *Քառասուն ջահ ունեցող:*

ՔԱՌԱՍՆԱՒՈՐ, ած. *Քառասուն միաւոր պարունակող:*

ՔԱՌԱՍՆԵՐՈՐԴ, ած. *Երեսուն եւ իննին յաջորդող միաւորը:*

ՔԱՌԱՍՆԵՔԻՆ, ած. *Բոլոր քառասունն էլ:*

ՔԱՌԱՍՆՈՐԴ, Տ. *Քառասներորդ:*

ՔԱՌԱՍՆՈՐԴԱԿԱՆ, ած. *Քառասուն օր տեւող:*

ՔԱՌԱՍՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Քառասնորդները:*

ՔԱՌԱՍՆՕՐԵԱՅ, ած. *Քառասուն օր տեւող:*

ՔԱՌԱՍՈՒՆ, թւ. ած. *Չորս անգամ տասը:*

ՔԱՌԱՍՈՒՆԱՆՈՑ, Տ. *Քառասուննոց:*

ՔԱՌԱՍՈՒՆՆՈՑ, ած. գ. *Քառասուն միութիւն պարունակող:*

ՔԱՌԱՍՈՒՆՈՏ, ած. գ. *Քառասուն ոտք ունեցող.*

ՔԱՌ(Ա)ՍՈՒՆՔ, գ. *Քառասուն օրեր:* (Եկեղ.) *Եկեղեցական ծէս:* (Եկեղ.) *Քառասնօրեայ պահեցողութիւն:*

ՔԱՌ(Ա)ՍՈՒՆՔԱԿՈԽ, ած. գ. *Նորահարսի ամուլութիւն:*

ՔԱՌԱՍՏԻՃԱՆ, ած. *Չորս աստիճան ունեցող:*

ՔԱՌԱՎԱՆԿ, ած. *Չորս վանկից բաղկացած (բառ)։*
ՔԱՌԱՎՏԱԿ, ած. *Չորս վտակի բաժանուած։*
ՔԱՌԱՏԵՍԱԿ, ած. *Չորս տեսակ։*
ՔԱՌԱՏՐՈՓ, Տ. *Քառասմբակ։*
ՔԱՌԱՏՕՆ, գ. *Քառակի տօն։*
ՔԱՌԱՐՇԱՒ, գ. *Քառասմբակ։*
ՔԱՌԱՔԱՅԼ, ած. *Չորս ոտքով քայլող, չորքոտանի։*
ՔԱՌԵԱԿ, ած. *Չորս մասէ՝ տողէ բաղկացած (քերթուած)։*
ՔԱՌԵԱՄ, գ. *Չորս տարուայ ժամանակ։*
ՔԱՌԵՐԱՆԳ, ած. *Չորս գոյն ունեցող։*
ՔԱՌԵՐԳ, գ. *Երաժշտական կտոր, ձայնական կմ գործիքական, բաղկացած չորս մասից։*
ՔԱՌԵՐԵՍԱՆԻ, ած. *Չորս երես ունեցող։*
ՔԱՌԸՆԹԱՑ, ած. *Չորս միասին ընթացող (ձի եւն)։*
ՔԱՌԻԼԻՈՆ, թւ. ած. *Հազար եռիլիոն կմ հազար միլիոն անգամ միլիոն։*
ՔԱՌԻՑՍ, մկ. *Չորիցս, չորս անգամ։*
ՔԱՌՈՏԱՆԻ, ած. *Չորս ոտք ունեցող։*
ՔԱՌՈՐԴ, թւ. ած. *Չորս հաւասար մասերից մէկը։*
ՔԱՌՈՐԴԱԿԱՆ, ած. *Քառորդ։*
ՔԱՌՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Չորրորդութիւն։*
ՔԱՌՈՒՂԻ, գ. *Այն տեղը, որտեղից չորս ուղի է բացւում։*
ՔԱՌՍԱՅՐԵԱՆ, Տ. *Չորս սուր ծայրանի։*
ՔԱՌՄՆՔԱՀԱՆ, գ. (Եկեղ.) *Ծննդականին քառասունքից հանելը։*
ՔԱՌՕՐԵԱՅ, Տ. *Չորեքօրեայ։*
ՔԱՍ, գ. *Հեղուկների չափ։*
ՔԱՍՔՆԵԼ, բ. *Քստմնել, Խորշել։*
ՔԱՍՔՆԵԼԻ, ած. *Քստմնելի, զարհուրելի։*
ՔԱՏԱԿ, գ. *Նմանութիւն, օրինակ։*
ՔԱՏԱԿ, գ. *Գուշակող կին։*
ՔԱՏԱԿԱՊԷՍ, մկ. *Նմանութեամբ։*
ՔԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Նմանութիւն։*
ՔԱՐ, գ. *Հաստատուն կարծր մարմին։ Լեռ, սար։* ած. *Պինդ, կարծր։*
ՔԱՐԱԲԱՆ, գ. *Քարաբանութեան մասնագէտ։*
ՔԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Հանքաբանութեան մի մասը։*
ՔԱՐԱԲԵԿ, գ. *Վիրաբուժական գործիք, որը միզանցքով անց կացնելով միզափամփուշտի մէջ մանրացնում են քարը։*
ՔԱՐԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վիրաբուժական գործողութիւն քարաբեկի միջոցով։*
ՔԱՐԱԲԼՈՒՐ, գ. *Քարէ բլուր։*
ՔԱՐԱԲՈՒ(Ղ)Խ, ած. *Քարերի միջից բխող։*
ՔԱՐԱԳԱԳԱԹ, ած. *Քարէ՝ ապառաժ գագաթ ունեցող։*
ՔԱՐԱԳԻՒՏ, ած. *Որտեղ քար է գտնըւում։*
ՔԱՐԱԳԼՈՒԽ, գ. *Ապառաժի գլուխը, քարաբաշ։*
ՔԱՐԱԳՈՅՆ, ած. *Քարի գոյնի՝ գոյն ունեցող։*
ՔԱՐԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Քարի գործ անող։*
ՔԱՐԱԴԱՇՏ, ած. *Քարերով պատուած՝ քարոտ դաշտ։*
ՔԱՐԱԹԱՓ, գ. *Ժայռերի փլուզման պատճառով քարեր թափուելը։*
ՔԱՐԱԹՈԹՈՇ / **ՔԱՐԱԹՈՇ** } գ. (Կենդ.) *Մողէնների մի տեսակը։*
ՔԱՐԱԹՌՌ, գ. *Քարից աթոռ։*
ՔԱՐԱԺԱՅՌ,
ՔԱՐԱԺԵՌ, գ. *Դուրս ցցուած ապառաժ քար, ապառաժ բլուր։ Ժայռ։*
ՔԱՐԱԼԱՆՋ, գ. *Քարոտ՝ քարաշատ լանջ։*
ՔԱՐԱԼԻՑ, ած. *Մէջը քար լցրած կմ լցուած։*
ՔԱՐԱԽԱՌՆ, ած. *Որի մէջ քար է խառնուած։*

ՔԱՐԱԾԱԾԿ, ած. *Քարէ ծածկ ունեցող:*
ՔԱՐԱԾԵԾ, ած. *Քարերով ծեծուած:*
ՔԱՐԱԾԵՐՊ, գ. *Քարի մէջ ծերպ՝ ճեղքուածք:*
ՔԱՐԱԾԽԱՅԻՆ, ած. *Քարածուխին յատուկ:*
ՔԱՐԱԾՈՒԽ, գ. *Քարացած ածուխ* (Հանք.):
ՔԱՐԱԿ, գ. *Այգու ցանկապատ:*
ՔԱՐԱԿԱՇԿԱՌ, գ. *Քարերի դէզ:*
ՔԱՐԱԿԱՐԿՈՒՏ, գ. *Քարէ կարկուտ:*
ՔԱՐԱԿԵՐ, ած. *Քար ուտող:*
ՔԱՐԱԿԵՐՏ, գ. *Քարէ շինուած:*
ՔԱՐԱԿԻՐ, ած. *Քար կրող:*
ՔԱՐԱԿՃՐԻ, ած. *Քարաշէն:*
ՔԱՐԱԿՈՃԻԿ, գ. *Փայտի ձող:*
ՔԱՐԱԿՈՅՏ, գ. *Քարերի կոյտ:*
ՔԱՐԱԿՈՇԿՈՃ, ած. *Քարերով կոշկոճուած՝ չարչարուած:*
ՔԱՐԱԿՈՇՏԿՔ, գ. *Կոշտ քարեր:*
ՔԱՐԱԿՈՒՌ, գ. *Քարաշէն, քարակէրտ:*
ՔԱՐԱԿՈՓ, ած. *Կոփած՝ կռած քարերից: Քարաշէն: Քար տաշող:*
ՔԱՐԱԿՈՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քարակոփի արհեստը:*
ՔԱՐԱԿՏՈՒՐ, ած. *Քարի կտորից բաղկացած: Քարէ տանիք:*
ՔԱՐԱՀԱԼ, ած. *Միզափամփուշտի եւ այլ քարերը հալող:*
ՔԱՐԱՀԱՆՔ, գ. *Քար հանելու հանք:*
ՔԱՐԱՀԱՏ, ած. գ. *Քար կտրող:*
ՔԱՐԱՀԱՏԱՐԱՆ, գ. *Արտադրամաս, որտեղ քար են հատում:*
ՔԱՐԱՀԱՐ, ած. գ. *Քարի հիւանդութեամբ զարկուած:*
ՔԱՐԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քարահար լինելը:*
ՔԱՐԱՀՄԱՅ, ած. գ. *Քարահմայութիւն անող: Թանկագին քարերով դիւթող:*
ՔԱՐԱՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Թանկագին քարերով հմայութիւն անելու արուեստը:*
ՔԱՐԱՁԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քար նետելը:*
ՔԱՐԱՁԻԳ, ած. *Քար նետող՝ արձակող:*
ՔԱՐԱՁԻՒԹ, Տ. *Նաւթ, կուպր:*
ՔԱՐԱՁՈՒԿ, գ. *Քարացած ձուկ:*
ՔԱՐԱՂ, գ. *Քարացած վիճակում աղ:*
ՔԱՐԱՂԱՒՆԻ, գ. *Վայրի աղաւնի:*
ՔԱՐԱՃԻԿ, Տ. *Քարճիկ:*
ՔԱՐԱՄԷՋ, գ. *Քարի մէջը:*
ՔԱՐԱՄՈՒՏ, ած. *Քարերի ծերպերի մէջ մտնող:*
ՔԱՐԱՅԱՏԱԿ, ած. *Որի յատակը քար է:*
ՔԱՐԱՅԱՐԿ, ած. *Որի ծածկը քարից է:*
ՔԱՐԱՅԻՆ, ած. *Քարին յատուկ:*
ՔԱՐԱՅԾ, գ. (Կենդ.) *Սնամէջ եղջերաւորների ցեղին պատկանող կենդանի:*
ՔԱՐԱՅՐ, գ. *Այր, մեծ կմ փոքր փորուածք, ապառաժ լերան մէջ:*
ՔԱՐԱՆԱԼ, բ. *Քար կտրել՝ դառնալ:*
ՔԱՐԱՆՁԱՒ, գ. Տ. *Քարայր:*
ՔԱՐԱՆՁԱՒԱԳԷՏ, գ. *Քարայրագէտ, անձաւագէտ:*
ՔԱՐԱՆՁԱՒԱԳԻՏԱԿԱՆ, ած. *Քարանձաւագիտութեանը վերաբերող:*
ՔԱՐԱՆՁԱՒԱՄՈՒՏ, ած. *Քարանձաւները մտնող:*
ՔԱՐԱՆՁԱՒԵԱՅ, ած. *Քարանձաւից բաղկացած:*
ՔԱՐԱՆՄԱՆ, ած. *Քարի նման:*
ՔԱՐԱՆՈՑ, գ. *Քար կտրելու տեղ:*
ՔԱՐԱՇԷՆ, ած. *Քարից շինած:* Հկր. *Փայտաշէն:*
ՔԱՐԱՊԱՇՏ, ած. *Քար պաշտող:*
ՔԱՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քարապաշտ լինելը:*
ՔԱՐԱՊՍԱԿ, գ. *Քարաժայռի գլուխ:*
ՔԱՐԱՋԱՐԴ, Տ. *Քարջարդող:*
ՔԱՐԱՌՈՒՈՅՏ, գ. (Բուս.) *Առուոյտի մի տեսակը:*
ՔԱՐԱՄԵՐՄԻԿ
ՔԱՐԱՄԵՐՄՆ } գ. (Բուս.) *Խոտատերեւների կարգին պատկանող բոյս:*

ՔԱՐԱՍԻՐՏ, ած. *Սիրտը քար, խստասիրտ:*

ՔԱՐԱՍՊԱՆ, ած. *Քարով սպաննող:*

ՔԱՐԱՍՐՏԵԼ, բ. *Քարասիրտ դառնալ:*

ՔԱՐԱՍՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քարասիրտ լինելը:*

ՔԱՐԱՎԷԺ, ած. *Քարից՝ ապառաժից ներքեւ գլորուած:*

ՔԱՐԱՎԻԺԵԼ, բ. *Քար լինել:*

ՔԱՐԱՎԻԺՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քարավէժ անելը:*

ՔԱՐԱՎՐԷԺ, գ. *Նա որ քար նետելով վրէժ է առնում:*

ՔԱՐԱՎՐԻԺՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Քարավիժութիւն:*

ՔԱՐԱՏԱԿ, ած. գ. *Հիմնայատակ եղած:*

ՔԱՐԱՏԱԿԵԼ, բ. *Քարատակ դարձնել:*

ՔԱՐԱՏԱՆՁԻ, գ. *Վայրի տանձենի:*

ՔԱՐԱՏԵՍԱԿ, ած. *Քարի տեսակ:*

ՔԱՐԱՏՈՂ, ած. *Քար քարի վրայ շարած:*

ՔԱՐԱՐԿԵԼ, Տ. *Քարկոծել:*

ՔԱՐԱՑՈՒՄ, գ. *Քարացնելը կմ քար դառնալ:*

ՔԱՐԱՒԱԶ, գ. *Աւազ, որ գոյացել է քարի մանր բեկորներից:*

ՔԱՐԱՓ, **ՔԱՐԱՓՆ**, գ. *Գետի այն ափը, որ քարաժայռից է կազմուած:*

ՔԱՐԱՓՈՐ, ած. *Քարի մէջ փորուած, վիմափոր:*

ՔԱՐԱՔԱՂ, ած. *(Արգելք հանդիսացող) քարերը ճանապարհից քաղած՝ հեռացրած:*

ՔԱՐԱՔԱՇԱՆ, գ. *Քար կրելու սայլակ:*

ՔԱՐԱՔԱՆԴԱԿ, ած. *Քարի վրայ քանդակող:*

ՔԱՐԱՔԻԹ, գ. *Քարաժայռի ծայր:*

ՔԱՐԱՔՈՍ, գ. (Բուս.) *Քարի վրայ բուսած քոս:*

ՔԱՐԲ, գ. (Կենդ.) *Թունաւոր մեծ օձ:*

ՔԱՐԲԱԽՈՏ ԲԱՐՁՐ, գ. (Բուս.) *Իծախոտի կմ եզնալեզուի մի ուրիշ տեսակը:*

ՔԱՐԲԵԿ, գ. (Բուս.) *Թանձրատերեւուկների կարգին պատկանող բոյս:*

ՔԱՐԳՈՆԱԿԱՆ, ած. *Արքայական, թագաւորական:*

ՔԱՐԵԼ, բ. *Գետինը քարերով սալայատակել:*

ՔԱՐԵԿԱԶՄ, գ. *Քարից կազմուած:*

ՔԱՐԵԿԱՄԱՐ, ած. *Քարից շինուած կամար ունեցող:*

ՔԱՐԵԿԱՐԿՈՒՏ, գ. *Քարեղէն կարկուտ, մանր քարեր:*

ՔԱՐԵԿՌՈՒԻ, գ. *Քարերով կռիւ:*

ՔԱՐԵՂԷՆ, ած. գ. *Քարից շինած՝ բաղկացած:*

ՔԱՐԵՆԱՒ, գ. *Քարից շինած նաւ:*

ՔԱՐԵՓ, ած. *Եռացրած քարի վրայ եփուած:*

ՔԱՐԷԳՆԴԱԿ, գ. *Քարեղէն գնդակ:*

ՔԱՐԷԳՐԻՉ, գ. *Պնակիտի քարից փոքրիկ ձող:*

ՔԱՐԷԿԱՊԱՆ, գ. *Խիստ քարքարոտ:*

ՔԱՐԷՊԱՐԻՍՊ, ած. *Քարաշէն պարիսպ:*

ՔԱՐԷՏԱԽՏԱԿ, գ. *Պնակիտ:*

ՔԱՐԷՔԱՇ, ած. *Քարի վրայ քաշ տալով:*

ՔԱՐԷՔԱՐ, մկ. *Այս քարից այն քարը, դէս ու դէն:*

ՔԱՐԸՆԴՈՏՆ, գ. *Ոտքը քարին դէմ առնելը:*

ՔԱՐԸՆԴՈՏՆԵԼ, բ. *Մէկի ոտքի տակ քար դնել:*

ՔԱՐԸՆԿԷՑ, ած. *Քար ձգող: Քարկոծել:*

ՔԱՐԸՆԿԷՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քարընկէց լինելը:*

ՔԱՐԹԵՂ, գ. *Յեսանաքար:*

ՔԱՐԹՈՇ, գ. *Քարթալոշ: Խխունջ:*

ՔԱՐԻԿ, գ. *Փոքր քար:*

ՔԱՐԻՒՂ, գ. *Հեղուկ վառելանիւթ մը:*

ՔԱՐԽՈՏ, գ. *Խոտատերեւների կարգին պատկանող խոտ:*

ՔԱՐԿԱԽ, գ. *Հաւասարակշռութեան*

նժար։
ՔԱՐԿԱՊԱՆ, ած. *Քարերից կապուած, քարաշէն։*
ՔԱՐԿՇԵՌՔ, գ. *Հայկի աստեղատունը։*
ՔԱՐԿՈԾ, ած. *Քարկոծուած։*
ՔԱՐԿՈԾԱՆՔ, գ. *Քարկոծելը, քարկոծում։ Քարով զարնելը։*
ՔԱՐԿՈԾԵԼ, բ. *Քարերով կոծել։ Զարնել։*
ՔԱՐԿՈԾԻՉ, ած. գ. *Նա որ քարկոծում է, քարկոծող։*
ՔԱՐԿՈՂԻՆՁ, ած. *Խիստ կարծր կորիզ ունեցող (պտուղ)։*
ՔԱՐԿՈՓ, Տ. *Քարակոփ։ Քարաշէն։*
ՔԱՐՀԱԼԱԾ ԱՆԵԼ, բ. *Քարեր նետելով հալածել։*
ՔԱՐՀԱՆՔ, գ. *Քարահանք։*
ՔԱՐՀԱՏ, ած. գ. *Քարահատ։*
ՔԱՐՀԱՑԻ, գ. *Անորոշ տեսակի անտառային ծառ։*
ՔԱՐՁ, ած. *Որի մորուքը ցանցառ է։*
ՔԱՐՁԳՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Քարաձգութիւն։*
ՔԱՐ-ՃԱՐ ԱՆԵԼ, բ. *Ամէն միջոց գործ դնել, ջանալ, ճար ու ճուր անել։*
ՔԱՐՃԻՆ, գ. *Վայրի տանձ։*
ՔԱՐՃՆԻ, գ. *Վայրի տանձենի։*
ՔԱՐՄԱՂ, գ. *Խճաքարի խոշոր ծակոտկիներով մաղ։*
ՔԱՐՇ, գ. *Քաշելը, քաշ տալը։*
ՔԱՐՇ, գ. *Շարականի երաժշտական խաղերից մէկը։*
ՔԱՐՇԱԾ } ՔԱՐՇԱՀԵՏ } գ. *Օձի՝ սողունների հետքը գետնի վրայ։*
ՔԱՐՇԱՀԵՏ} գ. *Օձի՝ սողունների հետքը գետնի վրայ։*
ՔԱՐՇԱԿԱՐԹ, գ. *Քարշակելու՝ քարշ տալու համար նախատեսուած կարթ։*
ՔԱՐՇԱՆՔ, գ. *Քաշ տալը գետնի վրայով։ Չարչարանք։*
ՔԱՐՇԱՐ, գ. Քարեր շարելը։
ՔԱՐՇԵԼ, բ. *Քաշել, քաշ տալ։*
ՔԱՐՇՈՂԱԿԱՆ, ած. *Դէպի ինքը քաշող՝ ձգող։*
ՔԱՐՇՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ինքն իրեն քաշելը։*
ՔԱՐՇՔԱՐՇԵԼ, բ. *Քաշքշել։*
ՔԱՐՈԶ, գ. *Մունետիկ, որ հրապարակներում բարձր ձայնով յայտարարում էր իշխանութեան հրամանները։ Քարոզի յայտարարածը։* (Եկեղ.) *Ինչ որ եկեղեցում սարկաւագն ասում է՝ իբրեւ պատուէր։* (Եկեղ.) *Քահանայի կմ բարձրաստիճան հոգեւորականի բեմբասացութիւնը եկեղեցում։* (Եկեղ.) *Ներբողեան։ Երկար ու անհամ խօսել, շատախօսութիւն անել։*
ՔԱՐՈԶԱԳԻՐՔ, Տ. *Քարոզգիրք։*
ՔԱՐՈԶԱԾԱՐԱՒ, ած. (Կրօն.) *Քարոզի ծարաւ զգացող։*
ՔԱՐՈԶԱԿԱՆ, ած. *Քարոզին կմ քարոզչին յատուկ։*
ՔԱՐՈԶԱԿԻՑ, ած. գ. *Միասին քարոզող։*
ՔԱՐՈԶԱՐԱՆ, գ. *Եկեղեցական քարոզ խօսելու տեղ։*
ՔԱՐՈԶԳԻՐՔ, գ. (Եկեղ.) *Գիրք, որ պարունակում է քարոզների ժողովածու։*
ՔԱՐՈԶԵԼ, բ. *Բարձր ձայնով՝ հրապարակով իբրեւ մունետիկ յայտարարել իշխանութեան հրամանը։* (Եկեղ.) *Բարձր ձայնով (քահանայի) պատուէրը։ Քաղափար մը տարածել։*
ՔԱՐՈԶԻՉ, ած. գ. *Նա որ քարոզում է, քարոզող։*
ՔԱՐՈԶՉԱՆԻՒԹ, գ. *Քարոզելու նիւթ։*
ՔԱՐՈԶՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քարոզելը, հրապարակով յայտարարելը։*
ՔԱՐՈԶՉԱԿԱՆ, ած. *Քարոզչին յատուկ։*
ՔԱՐՈԶՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քարոզիչ լինելը, քարոզելը։*
ՔԱՐՈՎ-ՔԱՐԱՏԱԿ, ած. *Բոլորովին քարատակ։*
ՔԱՐՈՏ, ած. *Որտեղ քարը շատ է։*
ՔԱՐՈՏԵԼ, բ. *Քարկոծել։*
ՔԱՐՈՑ, գ. *Մամուլ, ճնշան։*
ՔԱՐՈՒԱԿ, ած. *Ամօթալից, խաղք ու*

խայտառակ:
ՔԱՐՈՒԱՏԱԿ, Տ. *Քարուքանդ:*
ՔԱՐՈՒԿ, գ. *Փոքր քար:*
ՔԱՐ ՈՒ ԿԱՊԱՆ, Տ. *Քարէկապան:*
ՔԱՐՈՒԿԻՐ, ած. մկ. *Քարի շարուածք:*
ՔԱՐ ՈՒ ԿՇԵՌՔ, Տ. *Կշեռք:*
ՔԱՐՈՒՂԻ, գ. *Գետաքարերով սալայատակուած ճանապարհ:*
ՔԱՐՈՒՏ, ած. *Քարերով լիքը:*
ՔԱՐՈՒԱՆ, Տ. *Կարաւան:*
ՔԱՐՈՒԱՆԿՈՐՈՒՍ, *Քարւան*, գ. *Արուսեակից առաջ ծագող մեծ լուսաւոր աստղ:*
ՔԱՐՈՒԱՆՍԱՐԱՅ, գ. *Իջեւան ճանապարհների վրայ: Ընդարձակ շինութիւն, ներսի բակով:*
ՔԱՐՈՒՐԱԳ, **ՔԱՐՈՒՐԱԳԻ**, գ. *Քար տաշելու ուրագ, քարի մուրճ:*
ՔԱՐՈՒՔԱՆԴ, ած. *Բոլորովին քանդուած, հիմնայատակ եղած:*
ՔԱՐՈՒՔԱՆԴԱԿ, ած. Տ. *Քարուքանդ:*
ՔԱՐՈՒՔԱՑԱԽ, գ. *Անպէտք կերակուր:*
ՔԱՐՈՒՔՌԱՅ, ած. գ. *Խոշոր քարեր թափթփած:*
ՔԱՐՋԱՐԴ, գ. *Քարեր խփելով ջարդելը:*
ՔԱՐՍԻՐՏ, ած. Տ. *Քարասիրտ: Անգութ:*
ՔԱՐՏ, Տ. *Քարտէս:* Հմմտ. *Այցաքարտ: Հաստ թուղթ:*
ՔԱՐՏԱՇ, ած. գ. *Քար տաշող:*
ՔԱՐՏԱՇՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քարտաշ լինելը:*
ՔԱՐՏԱՊԱՆ, գ. *Քարտատէր:*
ՔԱՐՏԷՋ, **ՔԱՐՏԷՍ**, գ. *Մագաղաթի կմ թղթի կըտոր, որի վրայ գրում են: Գիր, նամակ: Աշխարհագրական պատկեր:*
ՔԱՐՏԷՋ, գ. *Կիլիկեան դրամ:*
ՔԱՐՏԷՋԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քարտէզներ գծագրելը՝ վիմագրելը:*
ՔԱՐՏԻԿԱՅ, գ. *Յորենի եւ գարու խառնուրդից ալիւր:*
ՔԱՐՏՈՒՂԱՐ, գ. *Պաշտօնական անձ ատեաններում: Գրասենակի գրաւոր հաղորդակցութիւն կատարող:*
ՔԱՐՏՈՒՂԱՐԱԿԱՆ, ած. *Քարտուղարի յատուկ:*
ՔԱՐՏՈՒՂԱՐԱՆ, գ. *Քարտուղարի պարապմունքի սենեակը:*
ՔԱՐՏՈՒՂԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քարտուղար լինելը:*
ՔԱՐՓԱԿ, գ. *Արտերի մէջ դիզուած քարերի կոյտ:*
ՔԱՐՔԱՄ, գ. *Քարով քամելը:*
ՔԱՐՔԱՆԴԵԼ, բ. *Քարուքանդ անել:*
ՔԱՐՔԱՇ, գ. *Շարականի երաժշտական խաղերից մէկը:*
ՔԱՐՔԱՇ, գ. *Տախտակէ ամաններ:* մկ. *Քաշքշելով, գետնի վրայով քաշ տալով:*
ՔԱՐՔԱՇԱՄ, գ. *Անորոշ տեսակի ջրային կենդանի*
ՔԱՐՔԱՇԱՆ, ած. գ. *(Գերեզմանի վրայ) քար քաշող:*
ՔԱՐՔԱՇԱՆ, գ. *Մեծ պասի վերջին շաբաթը:*
ՔԱՐՔԱՐՈՏ, ած. *Որտեղ քար շատ կայ:*
ՔԱՑԱԽ, գ. *Թթուեցրած գինի:* գ. Փոխ. *Դաժան՝ բարկացկոտ:*
ՔԱՑԱԽԱԳՈՅՆ, ած. *Շատ քացախած կմ քացախի գոյնը:*
ՔԱՑԱԽԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Քացախ շինող:*
ՔԱՑԱԽԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քացախագործի արհեստը*:
ՔԱՑԱԽԱԹԱՆ, գ. *Բժշկական ըմպելիք:*
ՔԱՑԱԽԱԿԱՆ, ած. *Քացախի:*
ՔԱՑԱԽԱՀՈՏ, գ. *Քացախի հոտ:*
ՔԱՑԱԽԱՄԱՆ, գ. *Քացախը պահելու աման:*
ՔԱՑԱԽԱՄԱՅՐ, գ. *Քացախի ամանի տակ նստած դիրտը:*
ՔԱՑԱԽԱՅԻՆ, ած. *Քացախին յատուկ, վերաբերեալ:*
ՔԱՑԱԽԱՉԱՓ, ած. *Գործիք, որով չափում են քացախի ոյժը:*
ՔԱՑԱԽԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Քացախ վա-*

ճառող:
ՔԱՑԱԽԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քացախավաճառ լինելը:*
ՔԱՑԱԽԱՏ, գ. (Քիմ.) *Ընդհանուր անուն քիմիական աղերի, որոնք ստացուում են քացախային թթուուտի միացումից:*
ՔԱՑԱԽԵԼ, բ. *Թթուելով քացախ դառնալ: Թթուել:*
ՔԱՑԱԽԻԿ, գ. *Փոքր ինչ քացախ:*
ՔԱՑԱԽՈՏ, ած. *Քացախ քսուած՝ խառնըուած:*
ՔԱՑԱԽՈՏԵԼ, բ. *Քացախ քսել:*
ՔԱՑԻ, գ. *Աքացի:*
ՔԱՑԱԽՈՒԹԻՒՆ, **ՔԱՑԱԽՈՒՄ** } գ. *Քացախելը:*
ՔԱՑԽԱՆ, գ. *Խմոր շաղուելու տաշտ:*
ՔԱ՛Ի, միջ. (արմ. Քաւել՚ի), *Հեռու ինձանից:*
ՔԱՒ, գ. *Վէրքի նախնական դարման, արիւնը կանգնեցնելու համար:*
ՔԱՒԱՆԿ, ած. *Կակուղ:*
ՔԱՒԱՐԱՆ, գ. *Մահէնետի՝ մեղքերու թողութեան վայր:*
ՔԱՒԱՐԱՐ, ած. գ. *Քաւող:*
ՔԱՒԱՐՋ, գ. *Շատ կարծր զանազան գոյնի քար:*
ՔԱՒԻԴ, գ. *Մտացածին:*
ՔԱՒԻԴԷՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Քաղդէութիւն:*
ՔԱՒԵԼ, բ. (Կրօն.) *Մեղքերը սրբել՝ փարատել: Արած սխալն ուղղել: Ապաշխարելով արդարանալ:*
ՔԱՒԵԼ, բ. *Վէրքը խնամել, դարմանել:*
ՔԱՒԻՉ, ած. գ. (Եկեղ.) *Նա որ քաւում է:*
ՔԱՒՈՐ, գ. *Կնքաւոր:*
ՔԱՒՈՐԱԿԻՆ, ՔԱՒՈՐԿԻՆ, Տ. *Կնքակին:*
ՔԱՒՈՐԱՄԱՅՐ, ՔԱՒՈՐԱՄԷՐ, Տ. *Կնքամայր:*
ՔԱՒՈՒԹԻՒՆ, (Եկեղ.) գ. *Քաւելը՝ մեղքերը սրբելը:*
ՔԱՒՈՒԹԻՒՆԱԲԵՐ, ած. *Քաւութիւն բերող:*
ՔԱՒՉԱԿԱՆ, ած. *Քաւութեան վերաբերեալ:*
ՔԱՒՉԱՊԵՏ, գ. (Կրօն.) *Գլխաւոր քաւիչ:*
ՔԱՒՉԱՊԵՏԱԿԱՆ, ած. *Քաւչապետին յատուկ, քահանայապետական:*
ՔԱՓԱՆԱԿ, գ. *Անասունների, մանաւանդ ոչխարների թոքերի հիւանդութիւն:*
ՔԱՓՈՒՐ, գ. *Հաստատուն՝ բիւրեղական՝ թափանցիկ եւ սպիտակ նիւթ:*
ՔԱՓՐԱԽԱՌՆ, ած. *Որի մէջ քափուր է խառնած:*
ՔԱՔ, գ. *Կերակրի աւելորդը:* Նման. *Քըթի կեղտ: Անպէտք՝ անարժէք բան: Կըղկղանք:*
ՔԱՔ, գ. *Չոր հաց,* պաքսիմատ:
ՔԱՔԱՀԱՅՐ, ած. *Որի հայրը քաք է,* (նախատ. բառ):
ՔԱՔԱՀՈՏ, գ. *Քաքի հոտ:*
ՔԱՔԱՅԵԼ, բ. *Մէկին քննադատել, մեղադրել:*
ՔԱՔԱՆՈՑ, ած. գ. *Որտեղ լիքը քաք է:*
ՔԱՔԱՆՈՑՆԱԼ, բ. *Քաքանոց դառնալ:*
ՔԱՔԱՇԱԼԱԿ, ած. *Այն երեխան, որից յետոյ ծնուածը աղջիկ է լինում:*
ՔԱՔԱՐ, գ. *Իւղով տապակած մի տեսակ կարկանդակ:*
ՔԱՔԲԵՐԱՆ, ած. *Քաքոտ բերան:*
ՔԱՔԵՐԵՍ, ած. *Անպիտան, փչացած* (նախատ. բառ):
ՔԱՔԷՆ, ած. *Անպէտք, անարժէք:*
ՔԱՔԼԱՆ, ած. *Տակը շուտ-շուտ կեղտոտող:*
ՔԱՔԿՈԿՈՐԴ, ած. *Ամէն բան անխտիր ուտող:*
ՔԱՔՄԷՋ, ած. *Փչացրած, վնասած:*
ՔԱՔՆԵԼ, բ. *Փորից դուրս կղկղանք արտաքսել:*
ՔԱՔՆՈՑ, գ. *Բաց տեղ, ուր զնում են բնական կարիքը հոգալու:*
ՔԱՔՈՏ, ած. *Քաքով կեղտոտուած:*
ՔԱՔՈՏԵԼ, բ. *Քաքով ապականել:*

ՔԱՔՈՒՌ, գ. *Տաւարի կու:*
ՔԱՔՈՒՌԱՀՈՏ, գ. *Քաքուռի՝ կուի հոտ:*
ՔԱՔՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Քաքնել՛ի*, նոյն նշ.:
ՔԱՕՍ, Տ. *Քաոս:*
ՔԵԱԼ, գ. *Գոմէշ:*
ՔԵԱՀՐԷԶ, գ. *Գետնի տակով փորած ջրի ճանապարհ:*
ՔԵԱՒԱՌ, գ. (Բուս.) *Վայրի սոխ:*
ՔԵԶ, *Դու, դերանուն եզ. տր. Հոլովը:*
ՔԵՋԱՐ, գ. *Կալում մնացած խոշոր յարդ:*
ՔԵԶԷՆ / **ՔԵԶՈՅՆ** } անձն. դեր. *Հէնց քեզ:* մկ. *Ինքդ քո կողմից:*
ՔԵԹՐ, ած. *Խէթ, ծուռ:*
ՔԵԹՐՕՇ, ած. *Ծուռ:*
ՔԵԼԵԽ, գ. *Նոր թաղուած ննջեցեալի յիշատակին տրուած ճաշկերոյթ, հոգեհաց:*
ՔԵԼԵԽԱԿԵՐ, ած. *Քելեխ ուտող:*
ՔԵԽ, գ. *Իշի համետի վրայ փայտից յարմարանք:*
ՔԵԾ, ած. *Թոյլ:*
ՔԵՂ, գ. *Անուն, որ տրուում է զանազան բոյսերի:*
ՔԵՂԱՎԱՐ, ած. *Քեղիով վարուող, ղեկավարուող, (նաւ):*
ՔԵՂԵԼ, բ. *Փրցնել, պոկել, քաղել:*
ՔԵՂԻ, գ. *Նաւի ղեկ: Մայլի փայտ որու երկու կողմերուն եզները կը լծեն:*
ՔԵՂԻԿՈՆ, գ. *Պարուրաձեւ գիծ գլանի շուրջը:*
ՔԵՂՊԵԼ, բ. *Բանջարի զոխը մատներով կեղեւել:*
ՔԵՂՔԵՂՈՒԵԼ, բ. *Պատառոտուել:*
ՔԵՄԽՏԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Քեմուխտ շինող, կաշեգործ:*
ՔԵՄԽՏԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քեմխտագործի արհեստը:*
ՔԵՄԽՏԱՊԱՏ, ած. *Քեմուխտով պատած:*
ՔԵՄՈՒԽՏ, գ. *Ողորկուած բարակ կաշի զանազան պէտքերի համար:*
ՔԵՆԱԿԱԼ / **ՔԵՆԵԿԱԼ** } գ. *Քենու ամուսինը:*
ՔԵՆԹԻԿ, ած. *Ագահ ուտող:*
ՔԵՆԹԻԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քենթիկ լինելը:*
ՔԵՆԻ, գ. *Ամուսնու համար կնոջ քոյրը:*
ՔԵՆՈՆՔ, գ. *Քենու ընտանիքը:*
ՔԵՆՁ, գ. *Մաշուած իր:*
ՔԵՆՋԵԼ, գ. *Աման, որով խաբի կաթը չափում են փոխ տալիս:*
ՔԵՇ, գ. *Չորթան: Մածուն:*
ՔԵՇԻԿ, գ. *Պահակ:*
ՔԵՊԷ, գ. (Մնոտ.) *Երեւակայական վնասակար ոգի:*
ՔԵՌԱԴՈՒՍՏՐ, գ. *Քրոջ աղջիկը:*
ՔԵՌԱԿԻՆ, Տ. *Քեռեկին:*
ՔԵՌԱՅՐ, գ. *Քրոջ ամուսինը:*
ՔԵՌԵԿԻՆ, գ. *Քեռու կինը:*
ՔԵՌԻ, գ. *Մօր եղբայրը:* (Ծածկ.) *Լրտեսուտիկան:*
ՔԵՌԿԻՆ, Տ. *Քեռեկին:*
ՔԵՌՈՐԴԻ, գ. *Քրոջ որդին:*
ՔԵՌՈՒՄ, ած. *Համեղ, լաւ:*
ՔԵՌՊԱՊ, գ. *Քեռու հայրը:*
ՔԵՍԱՏ, (Արաբ.) ած. *Նուազ, սակաւ, կարիքաւոր:*
ՔԵՍԱՏԱՆԱԼ, բ. *Քեսատ դառնալ, նուազել:*
ՔԵՍԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քեսատ լինելը, նուազում: Անբաւարարութիւն:*
ՔԵՍՏ, ած. *Միրտը առնուած:*
ՔԵՏԱԳԱՄԵԼԻ, բ. *Գրելու է, փորագրելու է:*
ՔԵՐԱԾ, գ. *Քերուածք, քերելը:*
ՔԵՐԱԾՈՅ, ած. *Քերելով կազմուած:*
ՔԵՐԱԿԱՆ, ած. *Քերածոյ, քանդակուած: Քերականութեան հմուտ, քերականգէտ:*
ՔԵՐԱԿԱՆԱԳԷՏ, ած. *Քերականութեան հմուտ, մասնագէտ:*
ՔԵՐԱԿԱՆԱԿԱՆ, ած. *Քերականութեան յատուկ:*
ՔԵՐԱԿԱՆԱՅԻՆ, Տ. *Քերականական:*

ՔԵՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Արուեստ կմ գիտութիւն՝ կանոնաւոր կերպով մի լեզուով խօսելու եւ գրելու:*
ՔԵՐԱԿԱՆՕՐԷՆ, մկ. *Ըստ քերականութեան, քերականական կանոնների համաձայն:*
ՔԵՐԴԱԾ, Տ. *Քերթած:*
ՔԵՐԵԼ, բ. *Մի սուր գործիք մի առարկայի մակերեւոյթին քսելով՝ նրանից մասնիկներ հեռացնել:*
ՔԵՐԹԱԾ, գ. Տ. *Քերթուած:*
ՔԵՐԹԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քերթուածք:*
ՔԵՐԹԵԼ, բ. *Դանակով մորթը մսից հեռացնել: Կեղեբել: Տաշիլ, յղկել:*
ՔԵՐԹԵԼ, բ. *Բանաստեղծութիւն յօրինել:*
ՔԵՐԹՈՂ, գ. Տ. *Բանաստեղծ: Քերական:*
ՔԵՐԹՈՂԱԲԱՆԵԼ, ն. բ. *Իբրեւ քերթող գրել:*
ՔԵՐԹՈՂԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ քերթող՝ բանաստեղծ:*
ՔԵՐԹՈՂԱԿԱՆ, ած. *Բանաստեղծական:*
ՔԵՐԹՈՂԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քերթողական հմտութիւն:*
ՔԵՐԹՈՂԱՀԱՅՐ, գ. *Քերթողների մէջ գլխաւորը:*
ՔԵՐԹՈՂԱՊԷՍ, Տ. *Քերթողաբար:*
ՔԵՐԹՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բանաստեղծական երգ:*
ՔԵՐԹՈՒԱԾ
ՔԵՐԹՈՒԱԾՔ } գ. *Բանաստեղծական գրուածք:*
ՔԵՐԹՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քերթողութիւն, բանաստեղծելու արուեստը:*
ՔԵՐԹՈՒՀԻ, Տ. *Քերթողուհի:*
ՔԵՐԻՃ, գ. *Թոնրի կողին կպած հաց:*
ՔԵՐԻՉ, գ. *Քերելու գործիք:*
ՔԵՐԻ-ՔԵՐԻ ԱՆԵԼ, բ. *Շարունակ քերել՝ քորել:*
ՔԵՐԾ, գ. *Մեծ քարաժայռ:*
ՔԵՐԾԵԼ, բ. *Ձեռքի շփումով կեղեւը հեռացնել, սկրթել:*
ՔԵՐԾԷ, գ. *Բարձր ոտքերով որսաշուն:*
ՔԵՐԾԻՎԱՅՐ, մկ. *Քերծի վրայով դէպի ներքեւ:*
ՔԵՐԾԻՎԵՐ, մկ. *Քերծի վրայով դէպի վեր:*
ՔԵՐՄԱՂ, գ. *Անորոշ տեսակի լեռնային բոյս:*
ՔԵՐՈՎԲԷ, գ. (Կրօն.) *Հին կտակարանում՝ հրեշտակ մարդկային կերպարանքով: Քրիստոնէական եկեղեցին նրան դասում է հրեշտակների ինը դասի մէջ բարձրագոյն տեղում:*
ՔԵՐՈՎԲԷԱԿԱՆ, ած. *Քերովբէներին յատուկ, վերաբերեալ:*
ՔԵՐՈՎԲԷԱԲՆԱԿ, ած. (Կրօն.) *Որտեղ քերովբէներ են բնակւում:*
ՔԵՐՈՎԲԷԱԳՈՒՄԱՐ, ած. (Կրօն.) *Քերովբէների խմբից բաղկացած:*
ՔԵՐՈՎԲԷԱԹՈՌ, գ. (Կրօն.) *Քերովբէական աթոռ:*
ՔԵՐՈՎԲԷԱՆԿԱՐ, ած. (Կրօն.) *Քերովբէի նման նկարուած կմ քանդակուած:*
ՔԵՐՈՎԲԷԱՏՈՉՈՐ, ած. (Կրօն.) *Քերովբէներին կմ երկնքից ընկած քերովբէին տռչորող՝ վառող:*
ՔԵՐՈՑ, Տ. *Քերիչ:*
ՔԵՐՈՒԱԾՔ, գ. *Քերելու ձեւը:*
ՔԵՐՈՒՄ, գ. *Քերելը:*
ՔԵՐՏՈՒԵԼ, ն. բ. *Մարմինը շարունակ եւ զանազան տեղերում քորել:*
ՔԵՐՈՒԸՏՈՒՔ, գ. *Քերուըտելը:*
ՔԵՐՑԵԼ, բ. *Քերթել:*
ՔԵՐՔԵՇԵԼ, բ. *Չարաչար քերել.* կր. բ. *Վէրք բացուել:*
ՔԵՐՔԷՋ, գ. *Մի աստղի անուն Հայկ համաստեղութեան մէջ:*
ՔԵՐՔԷՇ, գ. *Մարդու եւ անասունների մարմնի վրայ գոյացած թեփ:*
ՔԵՐՔԷՇԱԿԱԼԵԼ, բ. *Քերքէշ գոյանալ մի տեղում, թեփոտել:*
ՔԵՐՔԷՇԱՀԱՆ ԱՆԵԼ, *Քերքէշը՝ թեփը*

հանել:
ՔԵՑԵԼ, բ. *Ջատել:*
ՔԵՑԽՏԱԼ, բ. *Առանց ախորժակի եւ դանդաղ ուտել:*
ՔԵԻԱՆ, յոգն. գ. *Աչքի ընկնող կանայք:*
ՔԵԻԷ, մկ. *Իբր թէ:*
ՔԵՔԵՐԹ, գ. *Բոյս:*
ՔԵՔԵԻՈՒԹԻՒՆ, գ. *(Կնոջ) անպարկեշտ մերկութիւն, լկտիութիւն:*
ՔԵՔՈՒՐԴ
ՔԵՔՈՒՐՏ } գ. *Ջգայռելը,զկռտոց: Ստամոքսի պարունակութիւնը բերանէն դուրս տալ, ձգեռտ:*
ՔԵՔ ՏԱԼ, նբ. *Ջգռտալ, զկռտալ, զգայռել:*
ՔԵՕԽՎԱՅ, գ. *Գիւղի տանուտէր:*
ՔՋՈՒԽ, ած. *Շատ կարճահասակ:*
ՔԷ, գ. *Ք գրի անունը:*
ՔԷԼՔ, գ. *Քայլուածք:*
ՔԷՆ, գ. *Վրէժխնդրութեան զգացմունք մէկի դէմ: Գժտութիւն: Ոխ պահել:*
ՔԷն, գ. *Վախ, երկիւղ:*
ՔԷՆԱՀԱՏՈՑՑ, Տ. *Քինահատոյց:*
ՔԷՆԹ, ած. *Քած, էգ. (շան եւ կատուի մասին):*
ՔԷՆ-ՔԻԹ ԱՆԵԼ, *Գժտուած՝ խռով լինել:*
ՔԷՆՈՎ, ած. *Գժտուած:*
ՔԷՆՈՏԵԼ, բ. *Մէկի հետ գժտուել,*
ՔԷՇ, գ. *Ջրաղաշտական կրօնը կմ հին պարսից կրօնը:*
ՔԷՇ, գ. *Նետի կապարճ:*
ՔԷՇԱԿԱՐԿԱՏ, ած գ. *Քէշ՝ աղանդ կցկցելով հնարող:*
ՔԷՍ, գ. *Նպատակ (նետի):*
ՔԷՍԵԼ, բ. *Նպատակին նետել:*
ՔԸ՛Խ, գ. *Ոչխարի կմ այծի աղբ, կտրտոր:*
ՔԸ՛Շ, միջ. *Ձայնարկութիւն, որով վանում են հաւերը:*
ՔԸ՛Ս, միջ. *Ձայնարկութիւն, որով շանը գրգռում են մէկի դէմ:*
ՔԸՍ-ՔԸՍ ԱՆԵԼ, *Շներ կռուեցնել:*
ՔԹԱԳԻՆԴ, գ. *Քթից կախած զինդ:*
ՔԹԱԽՈՏ, գ. *Փոշիացրած ծխախոտ:*
ՔԹԱԾԱԿ, գ. *Քթի ծակ:*
ՔԹԱՀԱՋ, գ. *Քթի միջով հազալը:*
ՔԹԱՀԱՐԵԼ, բ. *Գայթելով՝ սայթաքելով, սահելով քթի բերանի վրայ վեր ընկնել:*
ՔԹԱՄԱՋ, գ. *Քթի մազ:*
ՔԹԱՆ, գ. *Կտաւատի բոյսի թելը:*
ՔԹԱՆԱՋԳԵՍՏ, ած. *Քթան հագած:*
ՔԹԱՆԷ, ած. *Քթանից պատրաստուած:*
ՔԹԱՇՐԹՈՒՆՔԱՅԻՆ, ած. *Քթին եւ շրթունքին վերաբերող:*
ՔԹԱՊԻՆՉ, գ. *Քթածակ:*
ՔԹԱՌԻՉ, գ. *Մկրատի մի տեսակ:*
ՔԹԱՏ, ած. *Քիթը կտրած:*
ՔԹԱՏԱՆԿ, գ. *Քթի երկու կողմի դրսի պատերը, պինչ:*
ՔԹԱՏԵԼ, բ. *Քիթը կոտրել:*
ՔԹԱՏՈՒՓ, գ. *Տուփ, որի մէջ քթախոտ են ածում:*
ՔԹԱՒ, գ. *Ջիու եւ իշու հարբուխ:*
ՔԹԱՒՈՐ, ած. *Քիթ ունեցող:*
ՔԹԱՓՈՂ, Տ. *Քթածակ:*
ՔԹԱՓՈՍ, գ. *Քթի փոսը:*
ՔԹԵԹ, գ. *Քթանի կտորից պատրաստուած պատրոյգ, կապ*
ՔԹԵԹԳԼՈՒԽ, գ. *Աղջիկ:*
ՔԹԵԹՕՐՀՆԷՔ, Տ. *Հալաւօրհնէք:*
ՔԹԵՐ, գ. *Բրուտի գործիք, որով կոկում է կաւէ ամանը:*
ՔԹԷԹ, գ. *Քթեթ, հարսի հալաւը: Հագուստը:*
ՔԹԹԵԼ, բ. *Աչքը արագ բանալ-խփել:*
ՔԹԹԵԼԻՔ, Տ. *Քթիթ, Քթթում:*
ՔԹԹՈՒՄ
ՔԹԻԹ } գ. *Աչքը քթթելը:*
ՔԹԻ, գ. *Անորոշ տեսակի ծաղիկ:*
ՔԹԻԿ, գ. *Փոքրիկ կմ սիրուն քիթ:*
ՔԹԻՒ, գ. *Քթուելու գործողութիւնը:*
ՔԹԿԱԼ, գ. *Լաթի կտոր, լաչակ:*
ՔԹԿԱԼԱԳԻՆ, գ. *Մի քթկալ գնելու չափ փող:*
ՔԹԿԱԼԱՋՈՒՐԿ, ած. *Քթկալից զուրկ:*

ՔԹՄՌԹԵԼ, բ. *Քիթ ու մռութ անել:*

ՔԹՆՔԱՇ, մկ. *Քթի՝ երեսի վրայ քաշ գալով:*

ՔԹՈՑ, գ. *Պտուղ քաղելու կողով:*

ՔԹՈՅ, գ. *Քարկտիկ խաղի ձեւերից մէկը:*

ՔԹՈՄԿՐ, գ. (Կազմախ.) *Քթի ոսկոր:*

ՔԹՈՒԵԼ, բ. *Մարմնի կմ զգեստի վրայ միջատներ (ոջիլ, լու) որոնել:*

ՔԹՈՒԹ ԱՆԵԼ, Տ. *Քթիւ անել: Որոնել:*

ՔԹՈՒՆ, գ. *Քամած թանից մնացած իւղը:*

ՔԹՎՏԵԼ, Տ. *Քթվուել: Որոնել:*

ՔԹՎՏՈՒՔ, գ. *Քթվտելը, քթվուելը: Որոնում:*

ՔԹՏՈՑ, գ. *Ձիու քիթը կապելու կապ:*

ՔԹՔԹԱԼ, բ. *Ջրալի կերակրի հանդարտ եռ գալով եփուելը:*

ՔԹՔԹԱԼԻ, մկ. *Քթքթալով:*

ՔԹՔԹԵԼ, բ. *Քթվտել: Ոջիլ որոնել:*

ՔԹՔԹԻԿ, ած. *Ուտելիքի մաքրութեան եւ ճաշակի վերաբերմամբ շատ բծախընդիր:*

ՔԻԹՔ, գ. (Կազմախ.) *Երեսի վրայ, ճակատից ներքեւ եւ բերանից բարձր դուրս ցցուած մաս:*

ՔԻԹԻԿ, գ. *Քթիկ. Մանկական խաղ:*

ՔԻԹԿԱԽ, ած. *Քիթը կախած:*

ՔԻԼ, գ. *Տարածութիւնը լայն բացուած բթամատի ծայրից մինչեւ ցուցամատի ծայրը:*

ՔԻԼ, ած. գ. *Բանսարկու:*

ՔԻԽԻ, ած. *Քիթը ծուռ:*

ՔԻԾԵՓ, գ. *Շատ պինդ:* Փոխ. *Ժլատ:*

ՔԻՂԱՆ, գ. *Կաւէ աման լայն բերանով:* Հմմտ. *Քրեղան:*

ՔԻՄԻԱԲԱՆ, **ՔԻՄԻԱԳԷՏ** (Յուն.) Տ. *Քիմիկոս, տարրաբան:*

ՔԻՄԻԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, **ՔԻՄԻԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ** Տ. *Քիմիա: Տարրաբանութիւն:*

ՔԻՄԻԱԿԱՆ, ած. *Քիմիային յատուկ, վերաբերեալ:*

ՔԻՄԻԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քիմիական գիտութիւն, քիմիա:*

ՔԻՄԻԱՊԷՍ, մկ. *Ըստ քիմիայի:*

ՔԻՄԻԱՐԱՆ, գ. *Քիմիական աշխատանքներ կատարելու տեղ:*

ՔԻՄԻԿՈՍ, գ. *Քիմիայի մասնագէտ: Տարրաբան:*

ՔԻՄՄԱՔՐՈՒՄ, գ. *Քիմիական մաքրում:*

ՔԻՄՔ, գ. (Կազմախ.) *Բերանի խոռոչի վերին կամարաձեւ ծածկոյթը:* Փոխ. *Հաճոյք:*

ՔԻՆԱԹԱԳՈՅՑ, Տ. *Քինապահ:*

ՔԻՆԱԼ, բ. *Քէն պահել:*

ՔԻՆԱԽՆԴԻՐ, ած. *Նա որ միջոց է փնտռում իր քէնը հանելու:*

ՔԻՆԱԽՆԴՐԱԿԱՆ, ած. *Քինախնդրին եւ քինախնդրութեան յատուկ:*

ՔԻՆԱԽՆԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քինախնդիր լինելը:*

ՔԻՆԱՀԱՆ, ած. *Իր քէնը հանող, վրէժը լուծող:*

ՔԻՆԱՀԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քինահան լինելը, քէնը հանելը:*

ՔԻՆԱՅՈՅԶ, Տ. *Քինախնդիր:*

ՔԻՆԱՆԱԽԱՆՁ, Տ. *Քինախնդիր:*

ՔԻՆԱՊԱՀ, ած. *Քէն պահող:*

ՔԻԱՆՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քինապահ լինելը, ոխակալութիւն:*

ՔԻՆԹ, ՔԻՆԹԱՀԱՐԵԼ, Տ. *Քիթ:*

ՔԻՆԻՆ, գ. *Սպիտակ բիւրեղային նիւթ:*

ՔԻՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քինաւորութիւն:*

ՔԻ՛Շ, Տ. *Քըշ:*

ՔԻՉ, գ. *Փոքր քանակութիւն:* Հկռ. *Շատ:* մկ. *Փոքր ինչ: Կամաց կամաց:*

ՔԻՉԻԿ, Տ. *Քչիկ:*

ՔԻՉԿԵԿ, մկ. *Բաւական քիչ:*

ՔԻՍ, գ. *Անորոշ տեսակի խոտ:* Հմմտ. *Քիստ:*

ՔԻՍ, գ. *Մարսելը:*

ՔԻՍ, *Քիս տալ:*

ՔԻՍԱՄՆ, գ. (Բուս.) *Թիթեռնածաղիկների կարգին պատկանող բոյս:*

ՔԻՄՆԵԼ, բ. *Պատահել, հանդիպել: Դէմ առնել:*

ՔԻՍԻԿ, Տ. *Քսակ:*

ՔԻՍՏ, գ. *Երկայն փշանման մազ:*

ՔԻՍՏ, գ. *Ջուլհակի ոստայնի սանդրը:*

ՔԻՍՏ, գ. *Փոքր երեխաների առնի անդամը:*

ՔԻՍՏԱՒՈՐ, ած. *Քիստ ունեցող:*

ՔԻՐԻՇԱՆ, գ. *Նշանադրութիւն:*

ՔԻՐՏ, Տ. *Քրտինք:*

ՔԻՒ, գ. *Շէնքի կտուրի դուրս երկարացած մասը:*

ՔԻՒԹ, ած. *Ծայրը բութ:*

ՔԻՒՌ, ած. *Անխելք*

ՔԻՒՓ / ՔԻՒՓԻԿ } ած. *Քիփ, մարմնի ճիշտ չափով պատրաստուած, մարմինը գրկող:*

ՔԻՓ, մկ. *Իրար շատ մօտ, անմիջապէս կողքին, կից: Սեղմ, մարմինը գրկող:*

ՔԻՓՈՒԼԻԿ / ՔԻՓՈՒԿ } Տ. *Քփլիկ:*

ՔԻՔԻՐ, գ. *Քոյր, քոյրիկ:*

ՔԻՔՍ ՏԱԼ, բ. *Արած լաւութիւնը երեսովը տալ:*

ՔԼԱՒԱՆԴ, ած. մկ. *Փէշերը հաւաքած:*

ՔԼԵՊ / ՔԼԵՒ } Տ. *Կլեպ: Ծխախոտի մնացած մասը: Սոխի միջուկը:*

ՔԼԵՒՀԱՆ ԱՆԵԼ, բ. *Քլեւը հանել, կճպել:*

ՔԼԹՔԼԹԱԼ, բ. *Քը՛լթ-քը՛լթ ձայն հանել:*

ՔԼԹՔԼԹԱԼԻ, մկ. *Քլքլթալով:*

ՔԼԻՆԳՈՇ, գ. *Գալաճոշ:*

ՔԼԼԱՆ, գ. *Քլլելու փայտ կմ ձող:*

ՔԼԽՄՈՒՆ, ած. *Քլխած:*

ՔԼՄՍՏՈՐԵԼ, բ. *Խաղալու համար իրար հրել:*

ՔԼՄՍՏՐԻ ԱՆԵԼ, Տ. *Քլմստորել:*

ՔԼՈՐ, գ. (Քիմ.) *Պարզ գազային մարմին կանաչաւուն դեղին գոյնով:*

ՔԼՈՐԱԿԱՅԱՆ, գ. *Քլորամաքրման կայան:*

ՔԼՈՐԱԿԱՆ, ած. *Քլոր պարունակող:* (Քիմ.) *Քլորական թթուտ:*

ՔԼՈՐԱՅԻՆ, ած. *Քլոր պարունակող:* (Քիմ.) *Քլորային թթուտ:*

ՔԼՈՐԱՏ, գ. (Քիմ.) *Ընդհանուր անուն բոլոր աղերի:*

ՔԼՈՒՆԳ, գ. *Քարի ուրագ:*

ՔԼՈՒՈՐԴԻ, գ. *Անորոշ տեսակի վայրի ծառ:*

ՔԼՓԱՏ, ած. *Ատամները թափած:*

ՔԼՔԼԱԼ, բ. *Ջրի մեղմ հոսանքով ձայն հանելը:*

ՔԼՔԼԱԼԻ, մկ. *Քլքլալով:*

ՔԼՔԼԵԼ, բ. *Ջառամել:*

ՔԼՔԼՄԱՆ, մկ. *Սաստիկ տաք:*

ՔԼՔԼՈՑ, գ. *Քլքլալու ձայնը:*

ՔԽՍԵԿ, գ. *Տանձի մի տեսակի անուն:*

ՔԾԻԾ, գ. *Բուրդ գզելը:*

ՔԾԻՆՔ, գ. յոգն. *Քծնելը:*

ՔԾԾԵԼ,

ՔԾԾՈՒԵԼ, բ. *Կնճռոտուել:*

ՔԾՆԱԲԱՆ, ած. *Քծնելով խօսող, շողոքորթ:*

ՔԾՆԱԲԱՆԵԼ, բ. *Քծնելով խօսել, շողոքորթել:*

ՔԾՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Խօսքերով քծնուելը, շողոքորթութիւն:*

ՔԾՆԱՆՔ, գ. *Սիրաշահելու կեղծ ձեւեր, շողոքորթութիւն:*

ՔԾՆԱՆՔԱԿՈՅՏ, գ. *Քծնանքների խումբ, կոյտ:*

ՔԾՆԱՍՊԵՏ, գ. *Քծնելու մէջ հմուտ՝ վարպետ:*

ՔԾՆԵԼ, բ. *Մէկին սէր՝ զգուանք ցոյց տալ՝ հաճոյանալ նուաստանալով:*

ՔԾՆԻ, ած. *Քծնող, շողոքորթող:*

ՔԾՆՈՂ, ած. *Շողոքորթ, նուաստ:*

ՔԾՆՈՂԱԿԱՆ, ած. *Քծնութեան եւ քըծնողին յատուկ:*

ՔԾՆՈՂՈՒԹԻՒՆ,

ՔԾՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քծնելը, շողոքորթելը:*
ՔԾՈՒԱՐ, գ. *Մետաղի մի ձոյլ կտոր:*
ՔԾՈՒԵԼ, բ. *Գզուել՝ իրար ծեծլ (շների՝ կատուների):*
ՔՁՁԵԼ, բ. *Բուրդը գզգզել, խզզել:*
ՔՂԱՀԱՆ, գ. *Երկայն երկաթի ձող հրացանէն ոլորած թելը հանելու համար::*
ՔՂԱՄԻԴ, գ. *Թագաւորական կամ իշխանական ծիրանի պատմուճան:*
ՔՂԱՆՑԱՒՈՐ, ած. *Քղանց ունեցող, երիզներով՝ծոպերով զարդարուած:*
ՔՂԱՆՑՔ, գ. *Զգեստի վրայ այն տեղը, որտեղ քուղեր՝ երիզներ են անցկացրած: Զգեստի ներքեւի եզրը:*
ՔՂԵԼ, բ. *Զգեստի թեւերի բերանին կմ օձիքին քուղ՝ երիզ կարել:*
ՔՂԼԻԿ, գ. *Կարճ՝թեւաւոր զգեստ:*
ՔՂՄԱ, գ. *Մոխ:*
ՔՄԱՋԱՐԴ, ած. *Լսողի քիմքի համաձայն զարդարուած:*
ՔՄԱՋԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քմազարդ՝ լսողին հաճոյական լինելը:*
ՔՄԱԾԻՆ, ած. *Քմահաճ, իր ախորժակին համեմատ:*
ՔՄԱԿԻՑ, ած. *Քիմքով արտասանող, քմքային:*
ՔՄԱՀԱՃ, *ած. Իր քիմքը՝ իր ճաշակը հաճեցնող: Կամակոր:*
ՔՄԱՀԱՃԱԲԱՐ, Տ. *Քմահաճօրէն:*
ՔՄԱՀԱՃՈՅ, ած. *Ինչ որ իր քիմքին ախորժելի է:*
ՔՄԱՀԱՃՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քմահաճոյ լինելը: Կամակորութիւն:*
ՔՄԱՀԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քմահաճոյ լինելը:*
ՔՄԱՀԱՃՈՅՔ, գ. *Անկայուն կամք: Քմայք, իր ախորժակի համեմատ անտրամաբանական փափագ:*
ՔՄԱՀԱՃՕՐԷՆ, մկ. *Ըստ քմահաճոյքի:*
ՔՄԱՅԱՅՆ } **ՔՄԱՅԻՆ** } Տ. *Քմքային:*
ՔՄԱՅՔ, Տ. *Քմահաճոյք:*

ՔՄԻՆ, գ. *Դարան, թակարդ:*
ՔՄԼԵԼ, բ. *Ծառը առատ պտուղներով բեռնաւորուել:*
ՔՄԾԻԾԱՂ, գ. *Քթի տակից ծիծաղ, հեգնական ծիծաղ:*
ՔՄԾԻԾԱՂԵԼ, բ. *Քմծիծաղ տալ, քթի տակ ծիծաղել:*
ՔՄՔԱԾԻԾԱՂ, Տ. *Քմծիծաղ:*
ՔՄՔԱՅԻՆ, ած. *(Հնչիւն), որ արտասանուում է լեզուի եւ քիմքի միջով:*
ՔՄՕՔ, գ. *Քիմքով:*
ՔՆԱԲԱՆ, գ. *Քնաբանութեան մասնագէտ:*
ՔՆԱԲԵՐ, ած. *Քուն բերող:*
ՔՆԱԶՂԵՂ, ած. *Քունը գլուխը:*
ՔՆԱԹԱԹԱԽ, ած. մկ. *Քնից դեռ նոր արթնացած:*
ՔՆԱԹԱԹԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քնաթաթախ լինելը:*
ՔՆԱԼ, բ. Տ. *Քնանալ, քնել:*
ՔՆԱԼԻՑ, ած. *Քնով լիքը:*
ՔՆԱԽՏ, գ. *Օրերով քնացնող հիւանդութիւն:*
ՔՆԱԾՈՒ, ած. Տ. *Քնաբեր:*
ՔՆԱԿԱԼԱԾ, ած. *Քունը եկած:*
ՔՆԱԿԱՐՕՏ, ած. *Քնի կարօտ:*
ՔՆԱԿԻՑ ԼԻՆԵԼ, բ. *Միասին քնել:*
ՔՆԱԿՈԼՈԼ, ած. *Քնաթաթախ:*
ՔՆԱԿՈԽ, ած. *Որի քունը կոխել է:*
ՔՆԱԿՈՏՈՐ, ած. *Քունը կոտրած:*
ՔՆԱՀԱՐ, ած. *Քունը կոտրուած՝ խանգարուած:*
ՔՆԱՀԱՐԵԼ, բ. *Քնահար լինել:*
ՔՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Քնափութիւն:*
ՔՆԱՆԱԼ, բ. Տ. *Քնել, Քուն լինել:*
ՔՆԱՇՈՐ, գ. *Քնելու շոր:*
ՔՆԱՇՐՋԻԿ, ած. գ. *Քնաշրջութեամբ հիւանդ:*
ՔՆԱՇՐՋԻԿՈՒԹԻՒՆ } **ՔՆԱՇՐՋՈՒԹԻՒՆ** } գ. (Ախտաբ.) *Մի տեսակ՝դեռ լաւ չբացատրուած հիւանդութիւն: Քունի մէջ շրջիլը:*

ՔՆԱՄԷՐ, ած. *Շատ քնել սիրող:*
ՔՆԱՏ, Տ. *Քնհատ: Անքուն մնացած:*
ՔՆԱՏԵՂ, գ. *Քնելու տեղը:*
ՔՆԱՏԷՐ, գ. *Քնած մարդը:*
ՔՆԱՐ, գ. *Հին լարաւոր նուագարան:* Փոխ. *Բանաստեղծական ձիրք:* Նման. (Աստղաբ.) *Աստեղատուն հիւսիսային երկնակամարում:*
ՔՆԱՐ, գ. *Այգու միջնակի երկու կողմի թմբերի երեսները:*
ՔՆԱՐԱԿԱՆ, ած. *Քնարի վերաբերեալ:*
ՔՆԱՐԱՀԱՐՈՒ, ած. գ. *Քնար զարնող, քնար նուագող:*
ՔՆԱՐԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քնար զարնելը, քնար նուագելը:*
ՔՆԱՐԱՁԱՅՆ, ած. *Քնարի ձայն ունեցող, քաղցրաձայն:*
ՔՆԱՐԱՁԵՒ, ած. *Քնարի ձեւ ունեցող:*
ՔՆԱՐԱՆ, գ. *Քնելու տեղ:*
ՔՆԱՐԱՒՈՐ, ած. գ. *Քնար կրող, քնար նուագող:*
ՔՆԱՐԱՏՈՒՏՆ, գ. (Կենդ.) *Փասեանի մեծութեամբ թռչուն:*
ՔՆԱՐԳԵԼ, ած. *Քունն արգելող:*
ՔՆԱՐԵԼ, բ. *Քնար զարնել:*
ՔՆԱՐԵՐԳ, գ. *Քնարերգութիւն:*
ՔՆԱՐԵՐԳԱԿ, *Քնարերգող: Քնարերգութիւն պարունակող:* (Երաժ.) *Մեղմ՝ քնքոյշ արտայայտութիւն ունեցող:* Հկր. *Դրամատիկական: Բանաստեղծ:*
ՔՆԱՐԵՐԳՈՂ, ած. գ. *Քնարով՝ քնարի նուագակցութեամբ երգող:*
ՔՆԱՐԵՐԳՈՒ, ած. գ. *Քնարերգական բանաստեղծութիւններ գրող:*
ՔՆԱՐԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քնարի ներդաշնակութեամբ երգելը:*
ՔՆԱՐԻԿ, գ. *Փոքր քնար:*
ՔՆԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Քնանալ՛ի*, նոյն նշ.:
ՔՆԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Քնացնող, քուն բերող:*
ՔՆԱՒՈՐ, ած. *Քուն ունեցող:*
ՔՆԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. (Ախտ.) *Խոր՝ մահանըման քուն:*
ՔՆԱՔՈՒՆ, ած. մկ. *Քունը կիսատ մնացած:*
ՔՆՏՈՒԿ, գ. *Փայտէ աման:*
ՔՆԵԼ, բ. *Քնով հանգստանալ:* Փոխ. *Անփոյթ լինել:*
ՔՆԵԼԱՀԱՆԳ, գ. *Այն ժամանակը, երբ քնում են:*
ՔՆԵՐԱԿ, գ. Տ. *Քունք:*
ՔՆԵՐԱՆ, ած. *Քունը զլուխը:*
ՔՆԷԱԾ, ած. *Քնկոտ, քնափ:*
ՔՆԷԱԾԵԼ, բ. Տ. Հիպնոզացել: *Ձեռքի շարժումով քնացնել:*
ՔՆԷՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քնեալ՝ քնոտ լինելը:*
ՔՆԹԵԼ, բ. *Ծառը քշտել՝ ճիւղերը կըտրել:*
ՔՆԱԹԵՌՆ, գ. *Խաղողի ողկոյզի չէչը:*
ՔՆԱԹԵՌՆԱՀԱՆ, ած. *Քնթեռնը հանած, քնթեռնից մաքրած:*
ՔՆԹՄՆԹԱԼ, բ. *Ուտելու ժամանակ քիթ-պռունկ շարժել:*
ՔՆԹՈՒԿ, գ. Տ. *Քնթեռն: Խաղողի ողկոյզի չենչը:*
ՔՆԹՈՒԱՀՈՐՄ ԱՆԵԼ, բ. *Ճռաքաղ անել, պտուղ հանել: Խաղողի ողկոյզ:*
ՔՆԹՈՒԵԼ, բ. *Քունը փախչել:*
ՔՆԹՈՒՆՈՑ, գ. *Փղի պատիճի զալարները՝ կնճիռները:*
ՔՆԹՈՒՈՒՇ, ած. *Քիթ-մռութ կախած, թթու դէմքով:*
ՔՆԹՓՆԹԱԼ, բ. *Քթի տակից խօսել, փնթփնթալ:*
ՔՆԻՆ, գ. *Քննութիւն:*
ՔՆԻՆՔ, գ. *Խոր մտմտուք, մտածութիւն:*
ՔՆԻՆՔԱՐԱՐ, ած. *Խորամանկ, նենգամիտ:*
ՔՆԻՇՏ, գ. *Հրեաների սինագոգա:*
ՔՆԽՕՍ, ած. *Քուն չունեցող ու միշտ լացող: Քունի մէջ խօսող:*
ՔՆԾՈՐ, մկ. *Իբր թէ:*
ՔՆԾՈՒՆԵԼ, բ. *Քթի տակ ծիծաղել:*
ՔՆԿԱՆ,

ՔՆԿՈՏ, ած. *Շատ քնող:*

ՔՆԿՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քնկոտ լինելը:*

ՔՆՀԱՏ, ած. *Քունը կտրուած:*

ՔՆՀԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քնհատ լինելը, քունը պակաս լինելը:*

ՔՆՁԼՈՏ }
ՔՆՁՈՏ } ած. *Չնչին:*

ՔՆՁՌՈՏ, ած. *Չնչին, անպէտ, քոսոտ, խեղճ, թշուառ, ողորմելի:*

ՔՆՁՌՈՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քնձռոտ լինելը:*

ՔՆՃԱՆ, գ. *Գօտիի երկայն ծոպերը:*

ՔՆՆԱԲԱՆ, Տ. *Քննադատ:*

ՔՆՆԱԲԱՆՈՒՄ }
ՔՆՆԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ } գ. *Քննաբանելը:*

ՔՆՆԱԴԱՏ, ած. գ. *Նա որ քննադատում է, քննադատող:*

ՔՆՆԱԴԱՏԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ քննադատ, քննադատելով:*

ՔՆՆԱԴԱՏԱԿԱՆ, ած. *Քննադատութիւն պարունակող:*

ՔՆՆԱԴԱՏԵԼ, բ. *Քննել մի գրական կմ արուեստի գործ եւ դատել նրա առաւելութիւնները: Պարսաւել:*

ՔՆՆԱԴԱՏԵԼԻ, ած. *Ինչ որ պէտք է քննադատել:*

ՔՆՆԱԴԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գրական կմ արուեստի գործը քննելն ու դատելը:*

ՔՆՆԱԴԱՏՕՐԷՆ, Տ. *Քննադատաբար:*

ՔՆՆԱԽՆԴԻՐ, ած. *Քննող ու փնտռող, բծախնդիր:*

ՔՆՆԱԽՕՍԵԼ, բ. Տ. *Հետազօտել:*

ՔՆՆԱԿԱՆ, ած. *Քննող, զննող: Ինչ որ պէտք է քննուի:*

ՔՆՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քննական եւ քննելի լինելը:*

ՔՆՆԱԿԻՑ, ած. գ. *Միասին քննող:*

ՔՆՆԱՅՈՅԶ, ած. *Հետախոյզ, հետազօտող:*

ՔՆՆԱՍԷՐ, ած. *Նա որ սիրում է քննել, հետաքրքիր:*

ՔՆՆԱՍԻՐԱԿԱՆ, ած. *Քննասէրին եւ քննասիրութեան յատուկ:*

ՔՆՆԱՍԻՐԵԼ, բ. *Քննասէր դարձնել:*

ՔՆՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քննասէր լինելը:*

ՔՆՆԱՐԱՆ, գ. *Քննութիւն կատարելու տեղ:*

ՔՆՆԱՐԿԵԼ, բ. *Քննութեան ենթարկել, քննել:*

ՔՆՆԵԼ, բ. *Զննել, տնտղել, մանրամասնութիւնները դիտել: Խորամուխ լինել մի բանի մէջ: Հարցաքննել գիտութեան աստիճանն ստուգելու համար:*

ՔՆՆԵԼԻ, ած. *Ինչ որ պէտք է քննել:*

ՔՆՆԻՉ, ած. գ. *Նա որ քննում է, քննող:*

ՔՆՆՈՂ, ած. գ. ներկ. դերբ. *Քննել՛ի:*

ՔՆՆՈՂԱԿԱՆ, ած. *Քննողին յատուկ:*

ՔՆՆՈՂԱՀՐԱՇ, ած. *Քննողներին հրաշալի երեւցող:*

ՔՆՆՈՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քննելու կարողութիւն:*

ՔՆՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քննելը, քննուելը: Զըննութիւն, մանրամասն տնտղելը: Դատական հարց եւ փորձ: Հարցաքննութիւն:*

ՔՆՆՈՒՄ, գ. *Քննելը:*

ՔՆՈՏ, Տ. *Քնկոտ: Քնաթաթախ, շատ քնել սիրող:*

ՔՆՈՏԵԼ, բ. *Քնաթաթախ լինել:*

ՔՆՈՑ, գ. *Քուն, մարդու քուն եղած ժամանակը:*

ՔՆՈՒԿ, ած. *Քնկոտ, քնոտ:*

ՔՆՋՈՒԹ, Տ. *Քունջութ:*

ՔՆՓՈՒՇ, գ. *Ձիու ծածկոյթ:*

ՔՆՔԼԻԿ, գ. *Ծառի վերի ծայրը:*

ՔՆՔՇԱԲԱՐ, մկ. *Քնքոյշ կերպով:*

ՔՆՔՇԱԳԵՂ, ած. *Քնքոյշ եւ գեղեցիկ:*

ՔՆՔՇԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Քնքուշ՛ի, Աւելի քնքոյշ:*

ՔՆՔՇԱԶԳԱՑ, ած. *Քնքոյշ զգացմունքներով:*

ՔՆՔՇԱԿԱՆ, ած. *Քնքշութիւն արտայայտող, քնքոյշ:*

ՔՆՔՇԱԿԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Նրբակեցութիւն, փափկակեցութիւն:*

ՔՆՔՇԱՅՈՅԶ, ած. *Քնքշութեամբ յուզող:*

ՔՆՔՇԱՆԱԼ, բ. *Քնքոյշ դառնալ, քնքշութիւն արտայայտել:*
ՔՆՔՇԱՆՔ, գ. *Քնքշութիւն:*
ՔՆՔՇԱՇՇՈՒԿ, ած. *Քնքշօրէն եւ շշուկով:*
ՔՆՔՇԱՄԻՐՏ, ած. *Քնքոյշ՝ նուրբ, փափուկ սիրտ ունեցող:*
ՔՆՔՇԱՄՐՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քնքշասիրտ լինելը: Փափկասրտութիւն:*
ՔՆՔՇԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Քնքշացնող, նուազափաղաքշական: Փափկացնող:*
ՔՆՔՇՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քնքոյշ լինելը:*
ՔՆՔՇՕՐԷՆ, Տ. *Քնքշաբար: Նրբօրէն:*
ՔՆՔՈՅՇ, ած. *Փափկութեան մէջ սընուած:* Հկր. *Խիստ: Դիւրազգած, զգայուն:*
ՔՆՔՈՄԿՐ, գ. (Կազմախ.) *Քունքի ուկոր:*
ՔՆՔՈՒՄ, գ. *Անպարկեշտ ծիծաղ կմ շարժուածք:*
ՔՆՔՈՒՐ, Տ. *Կղակ:*
ՔՇԱ՛, ՔՇԷ՛, ՔՇԱ՛-ՔՇԱ՛, Տ. *Քը՛շ:*
ՔՇԵԼ, բ. *Յետեւից ոյժ տալով առարկան առաջ շարժել: Հողը վարել: Վանել, վռնտել: Հալածել, աքսորել: Ընթացք տալ: Շեշտակի գնալ մի ուղղութեամբ:*
ՔՇԵԾԱՅՐ, գ. *Քուշի՝ կրակարանի ծայրը:*
ՔՇԹԵԼ, բ. *Անվերջ խօսել:*
ՔՇՄԱՏ, գ. *Անորոշ տեսակի բոյս:*
ՔՇՈՑ, գ. *Ճանճերը քշելու յարմարանք:*
ՔՇՈՑՔ, Տ. *Քշոց:*
ՔՇՈՒՔ, գ. *Փորը քշելը:*
ՔՇՊԱՆՔ, գ. *Յանդիմանութիւն:*
ՔՇՏԱՆ, ած. *Քշտող: Ծեծող, արհամարհող:*
ՔՇՏԵԼ, բ. Տ. *Քշել: Ծեծել: Արհամարհել:*
ՔՇՏԵԼ, բ. *Պատահել: Սոփթել, մերկացնել, ծառի ճիւղերը կտրել:*
ՔՇՏՈՒԿ, ած. *Քշտած:*
ՔՇՔՇՈՏԱԾ, ած. *Կնճռոտած, ծըռմռկուած:*
ՔՇՕ, Տ. *Քշա՛, քը՛շ:*

ՔՈ, Իբրեւ գ. *Քո ունեցածը:*
ՔՈԲ, գ. *Կաթսայ:*
ՔՈՋ, գ. *Գոմերում բաժանմունք:*
ՔՈ՛Ջ-ՔՈ՛Ջ, միջ. *Գառներ եւ ուլեր քոզելու՝ գոմ տանելու ձայնարկութիւն:*
ՔՈՋԱՌ, գ. *Խոշոր յարդ:*
ՔՈՋԵԼ, նբ. *Գառները եւ ուլերը գոմ տանիլ:*
ՔՈԹԱՆԱԿ, գ. *Մարմնի ծածկոյթ:*
ՔՈԹԹԱԼ, բ. *Քո՛թ ձայն հանել:*
ՔՈԹԻԹ, գ. *Արջի ձագ:*
ՔՈԹՈԹ, գ. *Արջի ձագ:*
ՔՈԹՈԹՈՒԵԼ, բ. *Իրերը հաւաքելով ու բեռնաւորելով պատրաստուել մի տեղ գնալու:*
ՔՈԹՔՈԹ, գ. *Վայրի մեկոնի հունդը:*
ՔՈԼ, գ. *Անտառ: Վարդի թփի արմատը: Բոյսերի տրցակ: Շերամի որդերու վրայ դրուող թուփ վրան բուժող հիւսելու համար:*
ՔՈԼԱԲԵՐԱՆ, գ. *Անտառի բերանը:*
ՔՈԼԱԳԵՐԱՆ, գ. *Քոլ ու գերան:*
ՔՈԼԱԶԿԵՌ, գ. *Քոլի՝ վայրի զկեռ:*
ՔՈԼԱԽՆՁՈՐ, գ. *Քոլի՝ վայրի խնձոր:*
ՔՈԼԱԽՆՁՈՐԻ, գ. *Քոլի՝ վայրի խնձորենի:*
ՔՈԼԱԾԱԿ, գ. *Քարայր:*
ՔՈԼԱՇԼՈՐ, գ. *Քոլի՝ վայրի շլոր:*
ՔՈԼԱՇԼՈՐԻ, գ. *Քոլի՝ վայրի շլորենի:*
ՔՈԼԱՊՏՈՒՂ, գ. *Վայրի թփերի եւ խոտերի վրայ բուսած մանր պտուղ:*
ՔՈԼԱՏԱԿ, գ. *Քոլի թփի տակը:*
ՔՈԼԷՃ
ՔՈԼԷՋ } (արեւմտահայ տառադարձութեամբ), գ. *Կոլէջ: Վարժարան:*
ՔՈԼԸՆԿԵՐ, գ. *Քոլի՝ անտառի ընկեր:*
ՔՈԼՆԻԴՈՒՍ, մկ. *Քոլի՝ անտառի ուղղութեամբ:*
ՔՈԼՈՋ, գ. *Կանանց հին ձեւի գլխանոց:*
ՔՈԼՈՋ, գ. *Սալորի տեսակ:*
ՔՈԼՈԼ, գ. *Շների զզզուելը:*
ՔՈԼՈԼԵԼ, բ. *(Շան) կռուելով գետին*

տապալել ախոյեանին:
ՔՈԼՈԼՈՒԵԼ, բ. *Իրար հետ զգուրտել (շների մասին):*
ՔՈԼՈԼՓԱԽԻ, ած. *Գործը վերիվերոյ կմ անմաքուր կերպով կատարող:*
ՔՈԼՈՄՈՍՏ, ած. *Վերիվերոյ, ձախ ու ծուռ:*
ՔՈԼՈՄՈՍՏԵԼ, բ. *Վատ կերպով՝ վերիվերոյ մի բան անել:*
ՔՈԼՈՒԲԱՍՏՈՒՄ, Տ. *Քոլոմոստելի:*
ՔՈԼՈՒՄՈԼ, ՔՈԼՈՒՔՈՄ } գ. *Յախ-ցուխ, խռիւ վառելու համար:*
ՔՈԼՔ, գ. *Գործուած կտորի վրայի մազմըզուք:*
ՔՈԼՔՈԼՈՏՈՒԵԼ, բ. *Քոլքեր ձեւանալ:*
ՔՈԼՔՈՏ, ած. *Քոլք ունեցող:*
ՔՈԽՏԻԿ, գ. *Փոքրիկ՝ համարակ տուն:*
ՔՈՂ, գ. *Քօղ, բարակ ծածկոյթ:*
ՔՈՂԱԶԳԵՍՏ, *Գունաւորմամբ տեղանքը նմանարկող վերնազգեստ:*
ՔՈՂԱԾԱԾԿՈՅԹ, գ. *Քողարկող ծածկոյթ:*
ՔՈՂԱԿ, գ. *Անյայտ տեսակի քաղցր խէժ:*
ՔՈՂԱՐԿԱԶԳԵՍՏ, գ. *Քողարկող զգեստ:*
ՔՈՂԱՐԿԱԶԵՐԾՈՒՄ, *Քողարկման խախտում:*
ՔՈՄՈՑ, գ. *Գամփռ:*
ՔՈՄՌՈՆ, ած. *Չարաճճի:*
ՔՈՅԻՆԱԳՈՐԾ, ած. *Քո գործած:*
ՔՈՅԻՆԱԶԷՆ, ած. *Քո զէնքը դարձած:*
ՔՈՅԻՆԱԿՐՕՆ, ած. *Քո կողմից կարգադըրրուած՝ սահմանուած: Քո կրօնք:*
ՔՈՅԻՆԱՀՐԱՄԱՆ, ած. *Քո կողմից հրամայուած:*
ՔՈՅԻՆԱՇՈՒՆՉ, ած. *Քեզանից շինուած՝ ներշնչուած:*
ՔՈՅԻՆԱՋԱՆ, ած. *Քո ջանքով եղած:*
ՔՈՅԻՆԱՏՈՒՐ, ած. *Քո տուած:*
ՔՈՅՐ, գ. *Աղջիկ զաւակը միեւնոյն ծնողներից ծնուած :* Նման. (Եկեղ.) *Կուսանաց վանքերում՝ ամէն մի կոյս միւս կոյսերի վերաբերմամբ:* Փոխ. *Իգական սեռի միեւնոյն ծագումն ունեցող, իրար ազգական:*
ՔՈՅՐԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ քոյր:*
ՔՈՅՐԱԳԻՐ, գ. *Քոյր գրուած կմ համարուած:*
ՔՈՅՐԱԴՈՒՍՏՐ, Տ. *Քեռադուստր:*
ՔՈՅՐԱՏԵԱՑ, ած. *Քրոջն ատող:*
ՔՈՅՐԻԿ, գ. (փաղաքշ.), *Փոքր քոյր:*
ՔՈՆԹ, գ. *Էգ շան՝ գայլի՝ կատուի կըտղանք: Զուգաւորման ցանկութիւն:*
ՔՈՆԹԱԼ, բ. *Զուգաւորուելու կտղանք ունենալ: Ցանկութիւն:*
ՔՈՆԹԻԿ, ած. *Սեռական ցանկութեամբ կտղած:*
ՔՈՆԹՈՒԿ, գ. Տ. *Քնթուկ: Խաղողի ողկոյզի չենչը:*
ՔՈՆՔՈՌՈՋ, ած. *Գոռոզ:*
ՔՈՆՔՈՌՈՍՏԱԼ, բ. *Բարձր ձայնով ծիծաղել:*
ՔՈՇԱԿ, գ. *Ուղտի ձագ:*
ՔՈՇԻԿ, գ. *Մեծ պասի առաջին օրը կատարուող ժողովրդական հանդէսում խեղկատակի դեր կատարող տղան:*
ՔՈՇԿԵԼ, բ. *(Քնից նոր զարթնած ժամանակ) յօրանջել, ճապկտել:*
ՔՈՉ, գ. *Ոչխարների զոմ:*
ՔՈՉ, Տ. *Քօչ:*
ՔՈՉԱԼ, գ. *Կալսելուց յետոյ հասկի մէջ դեռ մնացած ցորեն:*
ՔՈՉՈՒՈՐԱԾԻՆ, ած. *Քոչուոր ցեղից ծնուած:*
ՔՈՉՈՒՈՐԱԿԱՅԱՆ, գ. *Քոչուորաւան՝ քոչուորների կայան:*
ՔՈՌ, գ. *Արմտիքների չափ:*
ՔՈՌ, գ. *Յեխ, տիղմ:*
ՔՈՌ, Տ. *Քօռ:*
ՔՈՌԹԻԿ, գ. *Ծառի բնի մէջ գոյացած խոռոչ:*
ՔՈՌԻՆ, գ. *Թիկնապահների խումբը:*

ՔՈՒԿՈԽ, գ. *Քոռը կոխելը:*
ՔՈՒՈՏ, ած. *Ցեխոտ, տղոտ:*
ՔՈՍ, գ. *Մորթի վարակիչ հիւանդութիւն:*
ՔՈՍԱԲՈՅՍ, Տ. *Քոսքսուկ:*
ՔՈՍԱՂԲԻՒՐ, գ. *Հանքային ջրի աղբիւրը:*
ՔՈՍԱԿ / **ՔՈՍԱՅ** } ած. *Որի մօրուքը շատ ցանցառ եւ դժուար է բուսնում:*
ՔՈՍԱԿԱԼԵԼ, բ. *Վէրքի վրայ քոս կապել:*
ՔՈՍՄԻՐՈՒՔ, գ. *Անորոշ տեսակի բանջար:*
ՔՈՍՈՏ, ած. *Վրան քոսեր ունեցող:*
ՔՈՍՈՏԵԼ, բ. *Քոսով հիւանդանալ:*
ՔՈՍՈՏՈՒԹԻՒՆ / **ՔՈՍՈՒԹԻՒՆ** } գ. *Քոսոտ լինելը:*
ՔՈՍՔՍՈՒԿ, գ. (Բուս.) *Փոշածաղիկների դասին պատկանող բոյս:*
ՔՈՎ, (արեւմտահայ բարբառներում), գ. *Կողք, կուշտ:* Նխղր. *Մօտ, կողքին: Մօտ, համեմատութեամբ:*
ՔՈՎԱՆՑ, մկ. *Քովէն, մօտով:*
ՔՈՎԱՑԱՒՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Կողացաւութիւն:*
ՔՈՎԻԿ, (փաղաքշ.) Տ. *Քով:*
ՔՈՎԼԱՆԱԼ, բ. *Հպարտանալ, պանծալ:*
ՔՈՎՆՏԻ, ած. *Կողքի, մօտի:*
ՔՈՎՏԱՆՔ, գ. մկ. *Քովերը, մօտերքը:*
ՔՈՐ, գ. *Մարմնի մորթի գրգիռ:*
ՔՈՐԴՈՍ, գ. *Անորոշ տեսակի դառն արմատ:*
ՔՈՐԵԼ, բ. *Քերել քոր եկած տեղը եղունգներով:*
ՔՈՐԵՊԻՍԿՈՊՈՍ, գ. (Եկեղ.) *Թեմի եպիսկոպոսին ստորադրեալ՝ գաւառի եպիսկոպոս:*
ՔՈՐԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԿԱՆ, ած. *Քորեպիսկոպոսին յատուկ:*
ՔՈՐԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱԶՈԿ, ած. *Քորեպիսկոպոսների խմբից բաղկացած:*
ՔՈՐԵՊԻՍԿՈՊՈՍՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ.) *Քորեպիսկոպոսի աստիճանը, քորեպիսկոպոսի պաշտօնը:*
ՔՈՐՈՏԵԼ, բ. *Այս եւ այնտեղ քորել:*
ՔՈՐՈՑ, գ. *Ասեղի նման մետաղեայ բարակ ձող:*
ՔՈՐՈՒՏԵԼ, բ. *Ինքն իրեն քորել:*
ՔՈՐՔՈՇ, Տ. *Փորփոշ: Փափուկ, փխրուն:*
ՔՈՐՔՋՆԱԼ, բ. *Ձիու խրխնջալ:*
ՔՈՐՔՈՐԵԼ / **ՔՈՐՔԵԼ** } բ. *Շարունակ քորել:*
ՔՈՑԻ, գ. *Կիսակարաս, գինու աման կարասի կէսի չափ:*
ՔՈՒԱՀԱՐՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քուէ ձգելով գուշակութիւն:*
ՔՈՒԱՐ, գ. *Պաշտամունք:*
ՔՈՒԱՐՑ, Տ. *Կուարզ, Կուարց: Որձաքար:*
ՔՈՒԱՒՈՐ, ած. *Քիւ ունեցող:*
ՔՈՒԲ, գ. *Բահի վիզ:*
ՔՈՒԵՐՈՐԴԻ, գ. *Քրոջ որդի:*
ՔՈՒԶԱՑ, գ. *Կապիճ, արմտիքների չափ:*
ՔՈՒԷ, գ. *Խորանարդ ձեւի մարմին: Նարդի խաղալու զառ՝ խորանարդ ձեւի: Խորանարդ զառ: Հմայող: Գնդաձեւ փոքրիկ առարկայ, կաղնու մեծութեամբ, (սովորաբար գդթոր), որով քուէարկութիւն են կատարում: Ընտրական ձայն:*
ՔՈՒԷԱԽՈՅԶ, ած. գ. *Ժողովի մէջ այն անձը, որ ստուգում է քուէները:*
ՔՈՒԷԱՏՈՒՓ, Տ. *Քուէտուփ:*
ՔՈՒԷԱՐԿԵԼ, բ. *Քուէարկութեան միջոցով ընտրութիւն կատարել:*
ՔՈՒԷԱՐԿՈՒ, գ. *Քուէարկող:*
ՔՈՒԷԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մի անձի ընտրութիւն:* Նման. *Ձայնատուութիւն թերթիկների միջոցով:*
ՔՈՒԷԱՐԿՈՒՄ, Տ. *Քուէարկութիւն:*
ՔՈՒԷԹՈՒՂԹ, գ. *Թղթի կտոր, որի վրայ քուէարկողը գրում է իր ընտրելիի ա-*

նունը:
ՔՈՒԷՀԱՄԱՐ, գ. *Քուէները համարելը՝ քուէարկութեան հետեւանքն իմանալու համար:*
ՔՈՒԷՏՈՄՍ, Տ. *Քուէթուղթ:*
ՔՈՒԷՏՈՒՓ, գ. *Փայտէ տուփ:*
ՔՈՒԹԻ / **ՔՈՒԹԻԿ** } (Մանկ.) գ. *Շուն, շնիկ:*
ՔՈՒԹՈՒՌԿԷՆ, ած. *Կերած ժամանակ խեղդող (տանձ):*
ՔՈՒԹՈ՛Ի-ՔՈՒԹՈ՛Ի, Տ. *Քութի՛-քութի՛, (շունը կանչելու ձայն):*
ՔՈՒԼԱՅ, գ. *Գզած փռփռշ բամբակի փաթիլ:*
ՔՈՒԿԻՆ, ած. (արեւմտ. լեզուով), *Քո, քեզ պատկանած:* Իբրեւ գ. *Քոնը:*
ՔՈՒՂ, գ. *Ոլորած դերձան՝թել:*
ՔՈՒՃԱՊ, գ. *Անամօթ՝լիրբ խօսք:*
ՔՈՒՄԱՅԹ, գ. *Արմաւագոյն՝ սեւի զարնող մուգ կարմիր գոյնով ձի:*
ՔՈՒՆ, գ. *Պարբերական հանգիստ:* ած. *Քնած:*
ՔՈՒՆԳ, գ. *Կաւէ մեծ փողրակ:*
ՔՈՒՆԵԼ, բ. *Քնել, քնանալ:* *Կնոջ հետ քնել, սեռական յարաբերութիւն ունենալ:*
ՔՈՒՆԵԼ, բ. *Անպատշաճ՝ անգործածական բառ հասարակութեան եւ գրականութեան մէջ: Գռեհիկ արտայայտութիւն, որով սպառնում են մէկին:*
ՔՈՒՆԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, բ. անց. ձեւ *Քունել'ի:*
ՔՈՒՆԻՉ, գ. *Առնի անդամ:*
ՔՈՒՆԾԻԿ, ած. *Կծծի, ժլատ:*
ՔՈՒՆԿՈՒԻԻ, գ. *Քնի հետ կռիւ, երբ երեխայի քունը եկած ժամանակ լաց է լինում:*
ՔՈՒՆՃ, գ. *Քուրջ:*
ՔՈՒՆՋՈՒԹ, գ. (Բուս.) *Բիկնոների սեռից տարեւոր բոյս:*
ՔՈՒՆՎՌՏԵԼ, բ. *Կաւաշուտ շարժումներ անել:*
ՔՈՒՆՎՌՏՈՒՔ, գ. *Քունվռտելը:*
ՔՈՒՆՑՆԵԼ, բ. անց. ձեւ *Քունել'ի:*
ՔՈՒՆՔ, գ. (Կազմ.) *Երեսի երկու կողմը:*
ՔՈՒՆՔՈՒՆԱՏԵԼ, բ. *Յաճախակի մերձաւորուել:*
ՔՈՒՇ, գ. *Կրակարան:*
ՔՈՒՇԱՆ, **ՔՈՒՇԱՆՆԵՐ**, գ. *Թաթարական ցեղ:*
ՔՈՒՇԱՆԱԲԱՐ, մկ. *Քուշանների պէս, ասպատակելով:*
ՔՈՒՇԻ-ՔՈՒՇԻ, միջ. *Էշը կանչելու փաղաքշական ձայն:*
ՔՈՒՇԿԷՆ, գ. (Եկեղ.) *Փոքրիկ ուրար:*
ՔՈՒՇՆԱՅ, գ. *Ուտելի մի բոյս:*
ՔՈՒՇՏԻԿ, գ. *Գօտեմարտութիւն:*
ՔՈՒՉ, գ. *Հաւի կտնառք: Նախաստամոքս:*
ՔՈՒՉԱԿ, ած. գ. *Տասնհինգերորդ դարի վերջերում կմ տասնվեցերորդ դարի սկզբներում ապրող յայտնի հայ աշուղ Նահապետի մակդիրը:*
ՔՈՒՉԻ / **ՔՈՒՉԻԿ** } (Մանկ. եւ փաղաքշ.), գ. *Շուն, շնիկ:*
ՔՈՒՉԻ – ՔՈՒՉԻ / **ՔՈՒՉՈՒ – ՔՈՒՉՈՒ** } կոչ. ձեւեր *Քուչիկ'ի:*
ՔՈՒՉՈՐԵԼ / **ՔՈՒՉՈՒՐԵԼ** } Տ. *Կուչուռ անել:*
ՔՈՒՋՈՒԼԱՅ, **ՔՈՒՉՈՒԼԱՅ**, գ. *Անորոշ տեսակի բոյս:*
ՔՈՒՋՈՒՋ ԱՆԵԼ, բ. Տ. *Քջուջ անել: Փորփրել:*
ՔՈՒՌ, ած. *Գարշահոտ:*
ՔՈՒՌԱԿ, գ. *Ձիու ձագ:*
ՔՈՒՌԱԿԱՄԷՐ, գ. *Քուռակի մայր:*
ՔՈՒՌԱԿԱՏԵԼ, բ. *Քուռակը վիժել:*
ՔՈՒՌՈՒԿ, Տ. *Քուռակ:*
ՔՈՒՌՈՒ-ՔՈՒՌՈՒ, գ. *Շունը մեղմով կանչելու ձայն:*
ՔՈՒՌՈՒԿԻԿ, գ. *Ձիու քուռակ:*
ՔՈՒՌՈՒՆԻԹ, գ. *Հաւի ձուարանում՝*

մանր՝ դեռ չզարգացած ձուիկները, :
ՔՈՒՌԻՉ, գ. *Ապառաժ ժայռ:*
ՔՈՒՌՉԱԼ, գ. *Մազերի գանգուրները:*
ՔՈՒՍԻ, ՔՈՒՍԻ-ՔՈՒՍԻ, Տ. *Քըս, Քըս-քըս: Շունը գրգռել մէկի վրայ յարձակուելու:*
ՔՈՒՐԱԿԱՆ, ած. *Քրոջը յատուկ:*
ՔՈՒՐԱՑ, գ. *Մետաղի հանքը հալելու մեծ հնոց: Բաղնիքի հնոց:*
ՔՈՒՐԱՆՔ, գ. *Քրոջ ընտանիքը:*
ՔՈՒՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քոյրերի կմ կոյս քոյրերի միմեանց սիրելը:*
ՔՈՒՐԴ, գ. *Իրանական ցեղի ժողովուրդ:*
ՔՈՒՐԴԱՄՈՐԹ, ած. *Քրդի մորթած:*
ՔՈՒՐԻԿ, Տ. *Քոյրիկ:*
ՔՈՒՐՁ, գ. *Այծի մազից կոպիտ գործըուածք՝ կտոր:*
ՔՈՒՐՁԻԿ, ած. (Եկեղ.) *Խաբեբայ կմ լիրբ:*
ՔՈՒՐՄ, գ. *Հեթանոսական կրօնների քահանայ:*
ՔՈՒՐՄ, գ. *Խաղողի որթ:*
ՔՈՒՐՇ, գ. *Պնդացած ձիւն:*
ՔՈՒՐՈՑ, գ. *Քարկտիկ խաղի մի ձեւը:*
ՔՈՒՐՈՒ-ՔՈՒՐՈՒ, գ. *Էշ կմ ձի կանչելու ձայնը:*
ՔՈՒՐՈՒԿ, գ. *Մարգարիտ:*
ՔՈՒՐՉ, գ. *Հին ու մին կտոր, ցնցոտի:*
ՔՈՒՐՋ ՈՒ ԲՈՒՐՋ, գ. *Քուրջ, ցնցոտիք:*
ՔՈՒՑԻՆ-ՔՈՒՑԻՆ ԱՆԵԼ, բ. *Ուսերը վեր-վեր շարժել: Մէկին հաճոյանալու համար կեղծ խոնարհութիւն եւ յարգանք ցոյց տալ:*
ՔՈՒՑՈՒԼ, ած. *Անճարակ:*
ՔՈՒՔ, գ. *Հեծութիւն, հառաչանք, բողոք:*
ՔՈՒՔՈՒ, գ. *Մանրած թարխունով եփած ձուածեղ:*
ՔՈՒՔՈՒՌԻԿ, Տ. *Սիմինդր, Եգիպտացորեն:*
ՔՈՒՔՎԱ, (Մանկ.), գ. *Գդակ:*
ՔՈՓՍ, գ. *Հեղուկի մէջ խիմած ու խիւս դարձած հաց:*

ՔՈՔ, (արեւմտ. բարբ.), Տ. *Կոկս:*
ՔՈՔՈՃ, գ. *Մաշած ցախաւելի կոթունը:* Նման. *Ցրտից փայտացած:*
ՔՈՔՌՈՇԱՆԱԼ, բ. *Մեծամտել, հպարտանալ:*
ՔՉԱԿԱԶՄ, ած. *Քչաքանակ:*
ՔՉԱՄԱՆ, գ. *Քուչ: Հաւի նախաստամոքս:*
ՔՉԱՆԱԼ, բ. *Նուազել, պակասել:*
ՔՉԱՑՆԵԼ, բ. անց. ձեւ *Քչանալ'ի:*
ՔՉԸ-ՓՉԸ, գ. *Փսփսոց:*
ՔՉԻԿ ՄԸ, ՔՉԻԿ-ՔՉԻԿ, Տ. *Քիչ մը, Քիչքիչ:*
ՔՉՈՌ ԱՆԵԼ՝ ԳԱԼ, Տ. *Կուչուռ անել, Քուչուրել:*
ՔՉՈՒԹԻՒՆ, գ. *Թուով՝ քանակով քիչ լինելը:*
ՔՉՈՒՈՐ, ած. *Սակաւամարդ:*
ՔՉՈՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քչուոր լինելը, սակաւամարդութիւն:*
ՔՉՏԱԿ, ած. *Քիչ մը:*
ՔՉՓՈՐԵԼ, բ. *Մի սուր բանով փորփրել:*
ՔՉՓՈՐԻԿ
ՔՉՓՈՐԻՉ } Տ. *Ականջփորիկ:*
ՔՉՓՈՐՈՒՄ, գ. *Քչփորելը:*
ՔՉՓՉԱԼ, բ. *Քչը-փչը անել, փսփսալ:*
ՔՉՓՉԻՒՆ
ՔՉՓՉՈՑ } գ. *Քչփչալը, փսփսոց:*
ՔՉՔՉԱԼ, բ. *Փոքր ջրի հանդարտ հոսելիս կարկաչելը: Հաւի՝ կաչաղակի կարկաչելը:*
ՔՉՔՉԱԼԻ, մկ. *Քչքչալով:*
ՔՉՔՉԱՆ, ած. *Քչքչացող:*
ՔՉՔՉՈՑ, գ. *Քչքչալու ձայնը:*
ՔՊՍԵԼ, բ. *Ներս կոխել, սեղմել:*
ՔՊՍՈՒԿ, ած. *Լաւ հուպ տուած:*
ՔՋՄԱՃ, գ. *Անորոշ տեսակի ուտելի բանջար:*
ՔՋՈՒՋ, գ. *Հաւերի՝ մագիլներով գետինը փորփրելը:*
ՔՋՈՒՋ ԱՆԵԼ
ՔՋՈՒՋԵԼ } բ. *(Հաւի) մագիլներով հողը յետ-յետ տալը, փորփրելը:*

ՔՌԱԼ, բ. *Եռ գալ, եփուել:*
ՔՌԱՀՈՏ, ած. *Գարշահոտ:*
ՔՌԱՅ, ած. գ. *Քարքարոտ (տեղ՝ բլուր):*
ՔՌԵԿ, ած. *Ուլ:*
ՔՌԵԿ, ՔՌԵԿԱՆ, ՔՌԻՌԵԿԱՆ, Տ. *Կաղանչան:*
ՔՌԷՃ, գ. *Քարի մանրուք, խիճ:*
ՔՌԹԱՄ, գ. *Կաշառք:*
ՔՌԹԱՆՔ, գ. *Թելը քոթելիս՝ քոթիչի վրայ մնացած կմ գետին թափած մազմըզուքը:*
ՔՌԹԱՆՈՒՈՐ, ած. *Հին ու մին շորեր հագած:*
ՔՌԹԵԼ, բ. *Թելի մազմզուքները քոթիչով մաքրել:*
ՔՌԹԵԼ, բ. *Շատ վատ կարել:*
ՔՌԹԵՆԱՒՈՐ, ած. *Խարազանազգեստ, քրձեղէն հագած:*
ՔՌԹԻԿ, գ. *Օճառի մաշուած բարակ կտոր:*
ՔՌԹԻՇ, գ. *Գործ է ածուում կռիւ բառի հետ՝ իբրեւ կրկնական. կռիւ-քոթիշ:*
ՔՌԹՈԹ, ած. *Պատառոտուն:*
ՔՌԹՈՒԿ, ած. գ. *Քոթած: Վատ կարած:*
ՔՌԻ, ած. *Գարշահոտ, գարշելի:*
ՔՌԻ-ՔՌԻ ԱՆԵԼ, Տ. *Քոշտել: Հրել:*
ՔՌԻԿ, ած. գ. *Մի տեսակ ընտիր ցորեն:*
ՔՌԽԵԼ, բ. *Բարկանալ:*
ՔՌԾԸԼ, ած. *Չնչին, աննշան:*
ՔՌՆԵԼ, բ. *Ծաղիկ հիւանդութիւնից երեսն աւերուել:*
ՔՌՆՈՒԿ,ած. *Քոնած, ծաղկահար:*
ՔՌՆՉԵԼ, բ. *Քոինչ կմ քոիշ տալ: Հրել, բօթել:*
ՔՌՈԽ, ած. *Որբ:*
ՔՌՈՇԱԼ, բ. *Խմբուել, հաւաքուել:*
ՔՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Գժութիւն: Կոպտութիւն, բրտութիւն:*
ՔՌՈՒՋ ՏԱԼ, բ. *Քոշտել, բօթել:*
ՔՌՈՒՑ ԸՆԿՆԵԼ, բ. *Քնի մէջ խորդալ, խռմփալ:*
ՔՌՍՏԱԼ, բ. *Քայլելիս ոտը գետնին պինդ քսուել:*
ՔՌՍՏԱԼ, բ. *Կաշառք խոստանալ կմ տալ, կաշառք ուզել:*
ՔՌՍՏԱՆՔ, գ. *Կաշառք:*
ՔՌՍՏԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Քոստալ՝ի:*
ՔՌՍՏՈՑ, գ. *Ոտքը գետին քսուելու ձայն:*
ՔՌՓՇՏՈՒՆ, ած. *Անհարթ, խորտուբորտ:*
ՔՌՓՈՒԽ, ած. *Գիրուկ:*
ՔՌՔՌԱԼ, *բ. Անպատշաճ կերպով բարձրաձայն ծիծաղել:*
ՔՌՕ-ՔՌՕ՛, միջ. *Էշ կանչելու ձայնարկութիւն:*
ՔՍԱԿ, գ. *Պարկ, տոպրակ:*
ՔՍԱԿԱԳԻՆ, ած. *Քսակով գնուած:* Հկռ. *Ժառանգական:*
ՔՍԱԿԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Քսակներ շինող արհեստաւոր:*
ՔՍԱԿԱԿԱԼ, ած. գ. *Փողի քսակը իր մօտ կրող:*
ՔՍԱԿԱՀԱՏ, գ. *Ճարպիկ գրող:*
ՔՍԱԿԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Քսակներ վաճառող:*
ՔՍԱԿԱՒՈՐ, ած. *Քսակ ունեցող:*
ՔՍԱՆ, թւ. ած. *Երկու անգամ տասը:*
ՔՍԱՆԱԿԱՆ, թւ. ած. *Ամէն մէկը կմ ամէն մէկին քսան:*
ՔՍԱՆԱԿՈՂՄ, ած. *Քսան կողմ ունեցող:*
ՔՍԱՆԱՄԵԱԿ, գ. *Քսան տարին իբրեւ մի միաւոր: Այն տարին, երբ լրանում է քսան տարի որեւէ անցքի:*
ՔՍԱՆԱՄԵԱՅ, ած. *Քսան ամիս տեւող:*
ՔՍԱՆԱՄԵԱՆ, ած. *Քսան տարի տեւող:*
ՔՍԱՆԱՆԻՍՏ, գ. (Երկրաչ.) *Երկրաչափական մարմին քսան երեսով:*
ՔՍԱՆԱՆՈՑ, ած. *Քսան միաւոր պարունակող:*
ՔՍԱՆԱՊԱՏԻԿ, մկ. *Քսան անգամ:*
ՔՍԱՆԵԱԿ, գ. *Քսանը իբրեւ մի միաւոր:*
ՔՍԱՆԵՐՈՐԴ, դաս. թւ. ած. *Տասն եւ*

իննին յաջորդող (միաւորը):
ՔՍԱՆԵՒՀԻՆԳԱՄԵԱԿ, գ. *Այն տարին, երբ լրանում է մի անձի գործունէութեան (կմ մի անգքի) քսան եւ հինգ տարին:*
ՔՍԱՆԻՑՍ, մկ. *Քսան անգամ:*
ՔՍԱՆՈՐՁԱՅ, գ. (Բուս.*), Քսան որձայ ունեցող:*
ՔՍԱՆՈՒՄ, ածն. *Քսաներորդ:*
ՔՍԱՆՆՈՑ, Տ. *Քսանանոց:*
ՔՍԱՆՕՐԵԱՅ, ած. *Քսան օր տեւող:*
ՔՍԱՍ ԱՆԵԼ, բ. *Պատմութիւնը երկարացնել:*
ՔՍԵԼ, բ. *Քսութիւն անել, զաղտնապէս չարախօսել:*
ՔՍԵԼ, բ. *Շփել: Մի բանի մակերեւոյթը ծածկել մի լոյծ՝ կակուղ նիւթով:*
ՔՍՈՒԵԼԻՔ, ած. գ. *Օծանելիք, քսուելու նիւթ:*
ՔՍՈՒԸՌՏԵԼ, նբ. *Սրան նրան քսուել:*
ՔՍԸՐ-ՓՍԸՐ, գ. *Ցած ձայնով զաղտնի խօսակցութիւն, փսփսոց:*
ՔՍԻ ՏԱԼ, Տ. *Քուսի տալ, Քուսի'ի տակ:*
ՔՍԻՆՈՂՈՃԻՆՔ, գ. *Վանքի հիւրատուն:*
ՔՍԻՉ, ած. գ. *Նա որ քսում է:*
ՔՍԻՓԻԷ, Տ. *Թրքաձուկ:*
ՔՍԻՔ, գ. *Քսութեան խօսք:*
ՔՍԽԱՅ, գ. *Տնկելու սոխ:*
ՔՍՄՈՍ, Տ. *Քսու:*
ՔՍՄՈՍՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Քսութիւն:*
ՔՍՈՒ, ած. *Խօսք տանող բերող, բանսարկու:*
ՔՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քսու լինելը: Քսութեան խօսք, զաղտնի չարախօսութիւն:*
ՔՍՈՒՄ, գ. *Քսելը:*
ՔՍՈՒՐ, գ. *Տան հանդերձեղէն:*
ՔՍՈՒՐ-ԾՐՈՒՐ, գ. *Կարի պարագաներ, մատնոց:*
ՔՍՊԵԼ, Տ. *Քպսել:*
ՔՍՊԼԱԹ, գ. *Փոքրիկ բրդէ քսակ:*
ՔՍՊՆՈՏԵԼ, բ. *Քցիմ բուսնել:*
ՔՍՊՈՒԿ, ած. *Քսպուն, սեղմ:*

ՔՍՎԻՍ, գ. *Մլուկ, փայտոջիլ:*
ՔՍՈՒՌՏԵԼ / **ՔՍՈՒՌՏԿԵԼ** } բ. *Ցաճախակի կմ այս ու այնտեղ քսուել:*
ՔՍՈՒՌՏՈՒՔ, գ. *Քսվռտելը:*
ՔՍՏԱԽՈՏ, գ. *Անորոշ տեսակի խոտ՝ ցորենի քիստի նման ծայրով:*
ՔՍՏԱՑՆԵԼ, բ. *Քայլելիս ոտներով քը՛ստ-քը՛ստ ձայն հանել:*
ՔՍՏԱՒՈՐ, ած. *Քիստ ունեցող:*
ՔՍՏԻԿ, ած. *Փոքրիկ, փստիկ:*
ՔՍՏԼԻԿ, ած. *Փանաքի, չնչին:*
ՔՍՏՄՆԱԾԱԾԱՆ, ած. *Վէտ-վէտ՝ մանր ալիքներով ծածանող:*
ՔՍՏՄՆԱՓՈՒՇ, ած. (Կրօն.) *Քստմնեցնող՝ ծակծկող փշի նման:*
ՔՍՏՄՆԵԼ, բ. *Զարհուրանքից՝ զզուանքից փշաքաղուել:* Նման. *Ջրի երեսին մանր ալիքներ խաղալ:*
ՔՍՏՄՆԵԼԻ, ած. *Քստմնեցնող, փշաքաղող, սոսկալի: Ամենազազիր, ամենազըզուելի:*
ՔՍՏՄՆԵՑՈՒՑԻՉ, ած. *Ինչ որ քստմնեցնում է, քստմնելի:*
ՔՍՏՄՆՈՒԹԻՒՆ / **ՔՍՏՄՆՈՒՄ** } գ. *Քստմնելը, փշաքաղուելը:*
ՔՍՏԸՌ – ՔՍՏԸՌ / **ՔՍՏԸՐ – ՔՍՏԸՐ** } մկ. *Ոտները քքսելով:*
ՔՍՏՔՍՏԱՑՆԵԼ, բ. *Ման գալիս՝ շարունակ քը՛ստ-քը՛ստ ձայներ հանել:*
ՔՍՏՔՍՏՈՑ, գ. *Քքստացնելու ձայնը:*
ՔՍՓՈՒՍ, ած. *Փասքուս, քսու:*
ՔՍՔԸՍ, ած. *Դանդաղաշարժ:*
ՔՍՔՍԵԼ, բ. *Այս եւ այնտեղ կմ շարունակ քսել:*
ՔՎԱՆՏ, գ. (Ֆիզ.) *Լոյսի ճառագայթի ամենափոքր մասնիկը:*
ՔՈՒԱՆՏԱՅԻՆ, ած. (Ֆիզ.) *Քուանտների վերաբերեալ:*
ՔՈՒՔՈՒԱԼ, բ. *Սրտի խորքից հեկեկալ:*
ՔՐԴԱԲՆԱԿ, ած. *Որտեղ քրդեր են*

բնակում:
ՔՐԴԱԳԵՂ, գ. *Քրդի գիւղ:*
ՔՐԴԱԿԱՆ, ած. *Քրդերին յատուկ:*
ՔՐԴԱՆԱԼ, բ. *Քուրդ դառնալ:*
ՔՐԴԱՆԱԿ, մկ. *Քրդի ձեւով:* Հմմտ. *Հայնակ:*
ՔՐԴԱՆՈՑ, գ. *Որտեղ շատ քրդեր են ապրում:*
ՔՐԴԱԽՕՍ, ած. *Քրդերէն խօսող:*
ՔՐԴԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Քրդանալ՛ի,* նոյն նշ.:
ՔՐԴԵՎԱՐ, **ՔՐԴԵՐԷՆ** } ած. գ. մկ. *Քրդի (լեզու), քրդի լեզուով:*
ՔՐԴԵՐԵՆԱԽԱՌՆ, ած. *Քրդերէնի իրողութիւններով խառն:*
ՔՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քուրդ լինելը:*
ՔՐԴՈՒՀԻ, գ. *Քուրդ իգական սեռի:*
ՔՐԷԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ոձիրների ուսումնասիրութիւն:*
ՔՐԷԱԳԷՏ, ած. գ. *Իրաւաբան:*
ՔՐԷԱԿԱՆ, ած. *Ոճրային ծանր պատիժի արժանի:*
ՔՐԷԻՔՈՒՐ, ած. *Գարշելի, վատթար:*
ՔՐԷՀ, գ. *Վարձ:*
ՔՐԷՀԵԼ, բ. *Վարձով բռնել:*
ՔՐԷՀՏԱՐ, գ. *Այն մարդը, որ ձի՝ սայլ ունի:*
ՔՐԷՀՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քրէհտար լինելը:*
ՔՐԹԵԼ, բ. *Քերթել, Քերելով մաքրել:*
ՔՐԹՄՆՋԱՆՔ, գ. *Քրթմնջելը: Տրտջանք:*
ՔՐԹՄՆՋԵԼ, բ. *Քթի տակից կմ ցած ձայնով տրտնջել:*
ՔՐԹՄՆՋՈՒՄ, գ. *Քրթմնջելը:*
ՔՐԹՈՒԿ, գ. *Փոքր եւ տափակ կողով:*
ՔՐԻԱՅ, գ. (Կրօն.) *Քրիստոսի յիշատակը:*
ՔՐԻԿ-ՔՐԻԿ, ած. մկ. *Բոլորովին քըրքրուած:*
ՔՐԻՆ, գ. *Վէզի տափակ կողմը:*
ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՅ, ած. գ. (Կրօն.) *Քրիստոսի կրօնը դաւանող:* Հկր. *Հրեայ, մահմետական:* Փոխ. (Կրօն.) *Բարեպաշտ, արդար:*
ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՅԱՍԷՐ, (Կրօն) Տ. *Քրիստոնէասէր:*
ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՄԻՋՆԱԴԱՐԵԱՆ, ած. *Միջնադարեան քրիստոնէութեանը յատուկ:*
ՔՐԻՍՏՈՆԷ, ած. գ. (Կրօն.) *Քրիստոնեայ:*
ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԲԱՐ, մկ. (Կրօն.) *Իբրեւ քրիստոնեայ:*
ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսի քարոզած, Քրիստոսի հիմնած:*
ՔՐԻՍՏՈՆԷԱՄԻՏ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոնեայի պէս մտածող:*
ՔՐԻՍՏՈՆԷԱՆԱԼ, բ. (Կրօն.) *Քրիստոնեայ դառնալ:*
ՔՐԻՍՏՈՆԷԱՊԷՍ, Տ. *Քրիստոնէաբար:*
ՔՐԻՍՏՈՆԷԱՍԷՐ, ած. *Քրիստոնեաներին սիրող:*
ՔՐԻՍՏՈՆԷԱՎԱՅԵԼ, ած. *Ինչ որ վայել է քրիստոնեային:*
ՔՐԻՍՏՈՆԷՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Քրիստոնեայ լինելը:*
ՔՐԻՍՏՈՆԷՈՒՀԻ, գ. (Կրօն.) *Քրիստոնեայ իգական սեռի:*
ՔՐԻՍՏՈՍ, ած. *Օծուած: Փրկիչ:*
ՔՐԻՍՏՈՍԱԲԱՐ, մկ. (Կրօն.) *Իբրեւ Քրիստոս, Քրիստոսի պէս:*
ՔՐԻՍՏՈՍԱԲԵՐ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսի բերած:*
ՔՐԻՍՏՈՍԱԳԵՂ, ած. (Կրօն.), *Քրիստոսով գեղեցկացած, մաքուր (հոգու վերաբերմամբ):*
ՔՐԻՍՏՈՍԱԳՈՐԾ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսի գործած՝ կատարած:*
ՔՐԻՍՏՈՍԱԴԱՒԱՆ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսին իբրեւ աստուած դաւանող:*
ՔՐԻՍՏՈՍԱԴԷՏ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսին դիտող:*
ՔՐԻՍՏՈՍԱԴԻՐ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսի դրած:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱԴՐՈՇՄ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսի դրոշմը իր վրայ կրող:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱԶԳԱԾ
ՔՐԻՍՏՈՍԱԶԳԵԱՑ } ած. (Կրօն.) *Քրիստոսի շնորհը վրան կմ մէջը կրող:*
ՔՐԻՍՏՈՍԱԶԳԵՍՏ

ՔՐԻՍՏՈՍԱԶՕՐ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսով զօրացած:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱԹԵՒ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսով թեւաւորուած:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱԺՈՂՈՎ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսից կմ Քրիստոսի անունով ժողովուած, քրիստոսախումբ:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱԽՐԱՏ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսի խրատը պարունակող:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱԽՕՍ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսով խօսող:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱԾԱՆՕԹ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսին ճանաչող:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱԾԻՆ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսին ծնող:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱԿԱՆ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսի, քրիստոնեան:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱԿԱՐԱԳ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսից կարգուած:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱԿԵՑՈՅՑ, ած. (Կրօն.): *Նա, որին Քրիստոս կեանք է տալիս, ապրեցնում է:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱԿԻՐ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսին իր մէջ կմ վրայ կրող, քրիստոսազգեստ:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱԿՈՉ, ած. (Կրօն.) *Որին Քրիստոս կանչում է իր մօտ:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱԿՐՕՆ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսի պատուէրի համաձայն կենցաղ վարող:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՀԱՅՐ, ած. գ. (Կրօն.) *Քրիստոսի հայր:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՁԻՐ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսից շնորհուած:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՄԱՏ, Տ. *Քրիստոսազօր:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՄԱՐՏ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսի դէմ մարտնչող. (հրեաների՝ հերետիկոսների մասին):*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՄԵԾԱՐ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսին մեծարող:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՄԵՐՁ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսին մօտ եղող՝ մերձաւոր:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՅԻՆ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսական, Քրիստոսի:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՆՄԱՆ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսին նման:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Քրիստոսանման լինելը:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՆՇԱՆ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսի նշանը՝ խաչի ձեւը կրող:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՆՈՐՈԳ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսից նորոգուած:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՆՈՒԷՐ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսի նուիրուած:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՇԱՐԺ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսից շարժուող՝ շարժուած:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՊԱՇՏ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսին պաշտող, քրիստոնեայ:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՊՍԱԿ}
ՔՐԻՍՏՈՍԱՊՍԱԿԵԱԼ} ած. (Կրօն.) *Քրիստոսից պսակուած՝ թագադրուած:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՌԱՔ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսից առաքուած:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՍԷՐ, ած. *Քրիստոսին սիրող:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՍԻՐԱՊԷՍ, մկ. (Կրօն.) *Իբրեւ քրիստոսասէր:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Քրիստոսասէր լինելը:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Քրիստոսասպան լինելը:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՎԱՃԱՌ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսին վաճառող:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՏՈՒՆԿ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսից տնկած:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՏՈՒՐ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսից տրուած:*

ՔՐԻՍՏՈՍԱՒԱՆԴ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսից աւանդուած:*
ՔՐԻՍՏՈՍԱՓԱՅԼ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսով փայլող՝ պայծառացած:*
ՔՐԻՍՏՈՍԵԱՆ, ած. գ. (Կրօն.) *Քրիստոսինը եղող:*
ՔՐԻՍՏՈՍԸՆԿԱԼ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսին իր մէջ ընդունող:*
ՔՐԻՍՏՈՍԻՄԱՍՏ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսի միտքն ունեցող:*
ՔՐԻՍՏՈՍԻՆ / **ՔՐԻՍՏՈՍԻՆՔ** } գ. (Կրօն.) յոգն. *Քրիստոսի հետեւողներ, քրիստոսեաններ:*
ՔՐԻՍՏՈՍՈՒՆԱԿ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսին իր մէջ ունեցող:*
ՔՐԻՍՏՈՍՈՒՐԱՑ, ած. (Կրօն.) *Քրիստոսին ուրացող:*
ՔՐԻՍՏՈՍՕՐԷՆ, մկ. (Կրօն.) *Քրիստոսաբար:*
ՔՐԾԷ, Տ. *Քերծէ:*
ՔՐԾԵՆ / **ՔՐԾԻՆ** } գ. *Բարակ ճիւղի վրայից հանած կեղեւ:*
ՔՐՁԱԶԳԵԱՑ / **ՔՐՁԱԶԳԵՍՏ** } ած. *Քուրձ՝ մազէ հագուստ հագած:*
ՔՐՁԱԿ, գ. *Փոքր քուրձ:*
ՔՐՁԱՆՈՐ, ած. *Նոր քուրձից շինուած:*
ՔՐՁԵԱՑ, ած. *Քրձից պատրաստուած, քրձէ:*
ՔՐՁԵՂԷՆ, ած. գ. *Քրձից պատրաստուած:*
ՔՐՁԻԿ, գ. *Փոքրիկ քուրձ:*
ՔՐՄԱԺՈՂՈՎ, ած. *Քրմերի խմբից բաղկացած:*
ՔՐՄԱԿԱՆ, ած. *Քրմերին յատուկ:*
ՔՐՄԱԿԻՆ, գ. *Քրմի կինը:*
ՔՐՄԱՆԱԼ, բ. *Քրմութիւն անել:*
ՔՐՄԱՆՈՅՇ, գ. *Քուրմի աղջիկ:*
ՔՐՄԱՊԵՏ, գ. *Քրմերի պետը:*
ՔՐՄԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քրմապետ լինելը:*
ՔՐՄԽԵԼ, բ. *(Իրար վրայ դիզուած նիւթի) տաքութիւնից խմորուել:*
ՔՐՄՈՐԴԻ, գ. *Քրմի որդի:*
ՔՐՄՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քուրմ լինելը:*
ՔՐՄՈՒՀԻ, գ. *Քուրմ իգական սեռի, կինքուրմ:*
ՔՐՄՈՒՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քրմուհի լինելը:*
ՔՐՈՄ, գ. (Քիմ.) *Պարզ մետաղական մարմին:*
ՔՐՈՄԱՏԻԿ / **ՔՐՈՄԱՏԻԿԱԿԱՆ** } ած. (Երաժշտ.) *Գամմա, որի մէջ ձայներն իրար յաջորդում են կիսաձայներով:*
ՔՐՈՆԻԿ(ՈՆ), գ. *Ժամանակագրութիւն:*
ՔՐՈՋԱԿԱՆ, ած. *Քոյրի յատուկ՝ պէս:*
ՔՐՋԵԼ, բ. *Կտորի վրայ ասեղով նախշեր կարել:*
ՔՐՋԻԿ, գ. *Կերակուր:*
ՔՐՋԼՈՏ, ած. *Քուրջի նման:*
ՔՐՋՈՏ, ած. *Որտեղ քուրջեր շատ կան:*
ՔՐՋՈՏ, ած. *Քուրջ՝ցնցոտի հագած:*
ՔՐՋՈՏ-ՄՐՋՈՏ, ած. *Քուրջի՝ ցնցոտիի նման:*
ՔՐՏԱԼ, բ. *Կովի բառաչել:*
ՔՐՏԻԿԱՐ, գ. *Ջրադաշտական կրօնի պատուիրած բարի եւ առաքինի գործ:*
ՔՐՏԻՆՔ, գ. *Ջրանման հեղուկ, որ մանր կաթիլներով դուրս է գալիս մարմնի մորթի ծակոտիքներից:*
ՔՐՏԻՆՔԱԽԱՇ, Տ. *Քրտնխաշ: Տաքէն առաջացած մորթային բշտիկներ:*
ՔՐՏՆԱԲԵՐ, ած. *Քրտինք բերող:*
ՔՐՏՆԱԳԻՆ, ած. մկ. *Շատ քրտնած, քրտնելով:*
ՔՐՏՆԱԶԱՆԳ / **ՔՐՏՆԱԶԱՆԳՈՒԱԾ** } ած. *Քրտնքով զանգուած՝շաղուած:*
ՔՐՏՆԱԹԱԹԱԽ, Տ. *Քրտնակոխ:*
ՔՐՏՆԱԹՈՐ, ած. *Քրտինք թափելով եղած:*
ՔՐՏՆԱԼ, Տ. *Քրտնել:*
ՔՐՏՆԱԼԻ / **ՔՐՏՆԱԼԻՑ** } ած. *Քրտինքով լի:*
ՔՐՏՆԱԾԻՆ, ած. *Քրտնքից առաջացած:*

ՔՐՏՆԱԿԱՆ, ած. *Քրտնքից ստացուող:*
ՔՐՏՆԱԿՈԽ, ած. *Քրտինքը վրան կոխած:*
ՔՐՏՆԱՀԱՐ, ած. *Քրտինքը վրան կոխած:*
ՔՐՏՆԱՀԱՐԵԼ, բ. *Քրտնահար լինել:*
ՔՐՏՆԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քրտնահար լինելը: Շատ քրտնիլը:*
ՔՐՏՆԱՀՈՍ, ած. *Ինչ որ քրտինք է հոսեցնում:*
ՔՐՏՆԱՅԻՆ, ած. *Քրտնքին յատուկ, վերաբերեալ:*
ՔՐՏՆԱՊԱՏ, ած. *Քրտինքով պատուած:*
ՔՐՏՆԱՋԱՆ, ած. *Քրտնելու չափ աշխատող:*
ՔՐՏՆԱՏԵՆԴ, գ. *Տենդի մի տեսակ:*
ՔՐՏՆԱՐԱՆ, գ. *Բաղնիքներում շատ տաք բաժանմունք:*
ՔՐՏՆԱՔԱՄ, ած. *Քրտնակոխ, քրտնաթաթախ:*
ՔՐՏՆԵԼ, բ. *Մարմնի վրայ քրտինք դուրս գալ:*
ՔՐՏՆԵՑՈՒՑԻՉ, ած. գ. *Քրտնեցնող, քրտինք բերող:*
ՔՐՏՆԽԱՇ, ած. *Քրտնքից խաշուած:*
ՔՐՏՆՈՂՈՂ, ած. *Քրտնքի մէջ ողողուած:*
ՔՐՏՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քրտնելը:*
ՔՐՏՆՑՆԵԼ, բ. Տ. *Քրտնացնել:*
ՔՐՏՆՓՉԱԾ, ած. *Շատ քրտնած:*
ՔՐՏՆՔԱԹԱԹԱԽ
ՔՐՏՆՔԱՄԽԱԾ } Տ. *Քրտնաթաթախ, քրտինքի մէջ կորած:*
ՔՐՓՇՏԵԼ, բ. *Ճանկռտել:*
ՔՐՔԱՆՔ, գ. *Քրքզոց: Քրքիջ, ծաղր:*
ՔՐՔՋԻ ՏԱԼ, բ. *Ծաղրի առարկայ դարձնել:*
ՔՐՔՋՈՑ, գ. *Քրքզալը, ծաղրելը:*
ՔՐՔԻՆՋ
ՔՐՔԻՋ } գ. *Բարձրաձայն ծիծաղ, քչքրոց:*

ՔՐՔԻՐ, ած. *Քրքրուած, փափուկ:*
ՔՐՔՄԱԳՈՅՆ, ած. *Քրքումի գոյն ունեցող:*
ՔՐՔՄԱՍՏԱՆ, գ. *Որտեղ քրքում առատ է բուսնում:*
ՔՐՔՄԱՒԷՏ, ած. *Որտեղ առատ է քրքումը:*
ՔՐՔՄԱՏԵՍԱԿ
ՔՐՔՄԱՏԵՍԻԿ } ած. *Քրքումի տեսք՝ գոյն ունեցող:*
ՔՐՔՄՕՂԻ, գ. *Քրքումից պատրաստած օղի:*
ՔՐՔՆՋԻՒՆ, գ. Տ. *Քրքիջ:*
ՔՐՔՈՒԵԼ, բ. *Ուրախանալ՝ պանծալ:*
ՔՐՔՈՒՄ, գ. (Բուս.) *Թրատերեւների կարգին պատկանող սոխարմատով բոյս:*
ՔՐՔՈՒՇ, Տ. *Քնքոյշ:*
ՔՐՔՋԱԼ,
ՔՐՔՋԵԼ, բ. *Քրքիջ արձակել, քա՛հ-քա՛հ ծիծաղել:*
ՔՐՔՋՈՑ, գ. *Քրքջալը:*
ՔՐՔՐԱՆՔ, գ. *Քրքրուելը, քայքայուելը: Գործածելով մաշեցնել:*
ՔՐՔՐԵԼ, բ. *Քրքուր դարձնել: Փափկացնել:*
ՔՐՔՐԵԼ, նբ. *Հողը փորփրել, պրպտել, քննել:*
ՔՐՔՐԵՑՈՒՑԱՆԵԼ, բ. *Դրդել, գրգռել:*
ՔՐՔՐՄԱՆ
ՔՐՔՐՄՆԻ } ած. *Քրքրուած:*
ՔՐՔՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Տ. *Քրքրանք: Քրքուր լինելը:*
ՔՐՔՐՈՒԿ, ած. *Փափուկ, կակուղ:*
ՔՐՔՈՒՐ, գ. *Պատառոտուած, մաշած, ծեծելով մազի վերածուած, փափկած:*
ՔՑԵԼ, բ. *Նետել:*
ՔՑԻՄ, գ. *Եղնգի կողքից դուրս եկած աւելորդ սուր եղունգ:*
ՔՑԻՓՐԻ, ած. *Ժլատ, կծծի:*
ՔՑՄԻՆԵՐ, գ. (Բուս.) *Կնճռուկների կարգից բոյսերի ցեղ:*

ՔՅՈՒԼԱԿ, գ. *Փոքրիկ եւ անշուք սենեակ, խցիկ:*
ՔՅՄՈՒԿ, ած. *Քցմած: Խեղճ:*
ՔՅՅԵԼ, բ. *Կտուցի հարուածներով մասմաս պոկել:*
ՔՅՓՈՐԵԼ, Տ. *Քչփորել:*
ՔՈՒԷԱԿԱՐԳ, գ. *Քուէարկութիւնը անցկացնելու կարգը:*
ՔՓԼՌ-ՔՓԼՌ, մկ. *Կերակրի կմ ջրի եռալով եփուելու ձայնը:*
ՔՓԼԻԿ, ած. *Փոքրիկ եւ բարեյարմար:*
ՔՓՆԱԼ, բ. *Քիփ դառնալ:*
ՔՓՌԹԱԼ / **ՔՓՌՏԱԼ** } բ. *Լաւ եռալ:*
ՔՓՍԵԼ, բ. *Սեղմել:*
ՔՔՈՒԱՆՔ, գ. յոգն. *Վիշտ, հեծութիւն:*
ՔՔՈՒԵԼ, բ. Տ. *Քրքուել: Վշտանալ:*
ՔՔՌԵԼ, բ. *Մատների փոթոթուելը լուացք անելուց յետոյ:*
ՔՕԹՔՕԹԱԼ, բ. *Քօթ-քօթ ձայն հանել:*
ՔՕԼԿՈՏՈՇ, ած. *Կոտոշը՝ եղջիւրը կոտրած:*
ՔՕԽ, գ. *Պարտէզներում հիւղ: Մառան:*
ՔՕԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քօծ լինելը:*
ՔՕՂ, գ. *Բարակ կտաւ, շղարշ:* (Եկեղ.) *Այն քողը, որ նոր կաթողիկոսի օծումից յետոյ նրա առջեւ տանում են:*
ՔՕՂ, գ. *Պարան:*
ՔՕՂԱԲՈՐԲ, ած. Տ. *Քօղածածուկ:*
ՔՕՂԱԶԱՐԴ, ած. *Քօղով զարդարուած:*
ՔՕՂԱԶԱՐԴԵԼ, բ. *Քօղով զարդարել:*
ՔՕՂԱԶԱՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Քօղազարդ լինելը:*
ՔՕՂԱԶԳԵՍՏ, գ. *Քօղով զգեստ:*
ՔՕՂԱԶԵՐԾ, ած. *Քօղը հանած՝ առանց քօղի: Դիմակազերծ:*
ՔՕՂԱԶԵՐԾԵԼ, բ. *Քօղազերծ անել: Խայտառակուած:*
ՔՕՂԱԽՆԴՐԵԼ, բ. *Քօղը բանալով փնտռել, ծածուկ բանը քննել:*
ՔՕՂԱԾԱԾՈՒԿ, ած. *Քօղով ծածկուած:*
ՔՕՂԱՁԻԳ, ած. *Քօղ ձգող:*
ՔՕՂԱՂՕՏ, ած. *Հին յունական եւ լատինական տաղաչափութեան մէջ՝ եռավանկ անդամ:*
ՔՕՂԱՆՈՅ, գ. *Երեսի քօղ:*
ՔՈՂԱՍՈՅԶ, ած. *Քօղի տակ սուզուած:*
ՔՕՂԱՍՈՒԶԵԼ, բ. *Քօղի տակ սուզել:*
ՔՕՂԱՐԿԱԶԵՐԾՈՒՄ, գ. *Քօղարկումը զերծելը՝ վերացնել, ազատել:*
ՔՕՂԱՐԿԵԼ, բ. *Վրան քօղ ձգել՝ քօղով ծածկել:*
ՔՕՂԱՐԿՈՒԹԻՒՆ, *Քօղարկելը:*
ՔՕՂԱՒՈՐ, ած. *Քօղ ունեցող:*
ՔՕՂԷՔ, գ. *Ապարանջան:*
ՔՕՂԸՆԾԱՅ, ած. *Իբրեւ քօղ ընծայուած:*
ՔՕՂԸՆԿԷՑ, ած. *Քօղը դէն ձգած:*
ՔՕՂՈՒՄ, գ. *Երեսին քօղ ձգելը:*
ՔՕՂՔ, գ. *Հարսանեկան քօղ, որ տղայի տանից բերում են:*
ՔՕՂՔՈՒԿ, ած. *Քօղ ձգած:*
ՔՕՇ, (Աստ.) գ. *Արու այծ, նոխազ:*
ՔՕՇ, գ. *Աղայ, իշխանաւոր:*
ՔՕՇ, (Պարսկ.) գ. *Կօշկի մի տեսակ, առանց ճիտքի:*
ՔՕՇԱԳԵՂՁ, Տ. *Այծատերեւ:*
ՔՕՇԱՀԱՆ, ած. (Եկեղ.) *Քօշի հանած:*
ՔՕՇԱՄՕՐՈՒՔ, Տ. *Սինձ (բոյսը):*
ՔՕՇԱՆՄԱՆ, ած. մկ. *Քօշի նման:*
ՔՕՌ, (Պարսկ.) Տ. *Կոյր, Կուրանալ:*
ՔՕՔԵԼ, բ. *Լարաւոր նուագարանը լարել:*

O, o

Օ, օ, օ գ. *Հայերէն այբուբենի երեսունեօթներորդ տառը եւ ութերորդ ձայնաւորը:*

ՕԱԶԻՍ, Տ. *Ովասիս:*

ՕԲԱԼ, (Սանսկ., Յուն.) Տ. *Հաւփալ:*

ՕԲԵՐ, ած. *Աւագ, գլխաւոր:*

ՕԲՍԻԴ / **ՕԲՍԻԴԻԱՆ** գ. (Հանք.) *Հանքային քար՝ հրաբխային ծագումով: Սատանի եղունգ:*

ՕԳ, գ. *Օգն, օգնութիւն, նպաստ:*

ՕԳԳՈՅ, ած. *Քաջ, վեհանձն:*

ՕԳՆ, գ. *Օգնութիւն:*

ՕԳՆԱԿԱՆ, ած. գ. *Օգնող, աշխատանքին աշխատակցող: Պաշտօնեայ, որ ստորադրեալ է իր պետին:*

ՕԳՆԱԿԱՆԵԼ, բ. Տ. *Օգնել:*

ՕԳՆԵԼ, բ. *Մէկի աշխատանքին մասմասնակցել: Վտանգի ժամանակ փրկութեան հասնել: Օգտակար ազդեցութիւն ունենալ:*

ՕԳՆԵԼԻ, ած. *Որին կարելի է կմ պէտք է օգնել:*

ՕԳՆԻՉ, ած. գ. *Նա որ օգնում է, օգնող:*

ՕԳՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օգնելը:*

ՕԳՈՍՏԱԲՆԱԿ, ած. *Որտեղ օգոստոսները՝ կայսրներն են բնակւում:*

ՕԳՈՍՏԱԿԱՆ, ած. *Օգոստոսի, կայսերական:*

ՕԳՈՍՏԱՓԱՌ, ած. *Վսեմաշուք, պատուարժան. մակդիր, որ տալիս են կայսերական եւ թագաւորական տան անդամներին:*

ՕԳՈՍՏՈՍ, *(արքազան, նուիրական)*, ած. *Մակդիր:*

ՕԳՈՍՏՈՍ, գ. *Տարուայ ութերորդ ամիսը:*

ՕԳՈՒՏ, գ. *Շահ, արդիւնք:*

ՕԳՏԱԲԱՆ, ած. *Օգտակար խօսք պարունակող:*

ՕԳՏԱԲԱՐ, մկ. *Օգուտով:*

ՕԳՏԱԲԵՐ, ած. *Օգուտ բերող:*

ՕԳՏԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Աւելի օգուտ, աւելի օգտակար:*

ՕԳՏԱԳՈՐԾԱԿԱՆ, ած. *Օգտագործելի:*

ՕԳՏԱԳՈՐԾԵԼ, բ. *Յօգուտ գործադրել*

ՕԳՏԱԴԵՂ, գ. *Օգտակար դեղ:*

ՕԳՏԱԺՈՂՈՎ, ած. *Օգուտ ժողովող:*

ՕԳՏԱԷՋ, գ. *Օգտատիրոջ էջ:*

ՕԳՏԱԼԻՑ, ած. *Օգուտով լիքը:*

ՕԳՏԱԽՆԴԻՐ, ած. *Իր կմ մէկի օգուտը փնտռող:*

ՕԳՏԱԾԱՐԱՒ, ած. *Օգուտի ծարաւած:*

ՕԳՏԱԾԱՐԱՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օգտածարաւ լինելը:*

ՕԳՏԱԿԱՐ, ած. *Օգտագործ:* Հկռ. *Վնասակար: Շահաւէտ:*

ՕԳՏԱԿԱՐԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Օգտակար՛ի, Աւելի օգտակար:*

ՕԳՏԱԿԱՐԱՊԷՍ, մկ. *Օգտակար կերպով:*

ՕԳՏԱԿԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օգտակար լինելը:*

ՕԳՏԱՄԱՏՈՅՑ, ած. *Օգուտ տուող, օգտակար:*

ՕԳՏԱՇԱՀ, ած. *Օգտակար եւ շահաւոր:*

ՕԳՏԱՇԱՏ, ած. *Շատ օգուտ բերող:*

ՕԳՏԱՇԱՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օգտաշատ լինելը:*

ՕԳՏԱՊԱՇՏ, ած. *Շահախնդիր:*

ՕԳՏԱՊԷՍ, մկ. *Օգտակար կերպով, օգտակարապէս:*

ՕԳՏԱՍԷՐ, ած. *Իր օգուտը կմ ընդհան-*

բապէս օգտակար բանը սիրող։
ՕԳՏԵԼ, բ. *Օգուտ բերել։ Բաւական լինել։*
ՕԳՏԵՑՈՒՑԻՉ, ած. գ. *Նա որ օգտեցնում է։*
ՕԳՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օգտելը։*
ՕԴ, գ. *Գազեղէն մարմին։ Օդը իբրեւ շընչելու նիւթ։ Երկրագունդը շրջապատող օդի ամբողջ ընդարձակութիւնը, մթնոլորտ։*
ՕԴ, գ. *Ոտքի ազանելիք։*
ՕԴԱԲԱՆ, ած. *Ջրաբան, ընդունայնախօս։ Օդի փոփոխութեան մասնագէտ։*
ՕԴԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. *Օդաբանութեան յատուկ։*
ՕԴԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բնագիտութեան եղանակի նախատեսութիւն։*
ՕԴԱԲԵՐ, ած. *Օդ բերող։*
ՕԴԱԲՈՒԺԱԿԱՆ, ած. *Օդաբուժութեան յատուկ։*
ՕԴԱԲՈՒԺՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օդով բժշկութիւն։*
ՕԴԱԳԻՐ, ած. *Օդագրութեան մասնագէտ, օդագրութեամբ զբաղուող։*
ՕԴԱԳՆԱՑ, ած. *Օդի միջով գնացող։ Օդաչու։*
ՕԴԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օդի միջով ուղեւորութիւն։*
ՕԴԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Ոտքի օդեր կարող։*
ՕԴԱԳՐԱԿԱՆ, Տ. *Օդաբանական։*
ՕԴԱԴԻՏՈՂ, գ. ած. *Օդի դիտող։*
ՕԴԱԴԻՒՐ, ած. *Օդի նման դիւրին փոփոխուող։*
ՕԴԱԶՈՒՐԿ, ած. *Օդից զուրկ։*
ՕԴԱԶՏԻՉ, գ. *Օդը մաքրող սարք։*
ՕԴԱԶՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. Մեխանիկայի *կառոյցակարգի մի մասը։*
ՕԴԱԹԵՒ, ած. *Օդի նման թեթեւ թեւեր ունեցող։*
ՕԴԱԹՌԻՉ, ած. *Օդի մէջ թռչող։*
ՕԴԱԼԻՑ, ած. *Օդով լցուած։*
ՕԴԱԼՈՒՍԱՆԿԱՐՈՒՄ, *Տեղանքի եւ առանձին կառոյցների լուսանկարում թռչող սարքերից։*
ՕԴԱԽԱՂԱՑ, ած. *Օդի մէջ շարժուող, օդաթռիչ։*
ՕԴԱԽԱՌՆ, ած. *Որի հետ օդ է խառնուած։*
ՕԴԱԽԻՏ, ած. *Օդով խտացած։*
ՕԴԱԽՈՆԱՒ, ած. *Օդից խոնաւացած։*
ՕԴԱՆԱՒԱԿԱՅԱՆ, գ. *Պատսպարուած տեղ, որտեղ պահում են օդանաւերը (ինքնաթիռները)։*
ՕԴԱԿԱՆ, ած. *Օդի, օդում, գտնուող՝ ապրող։*
ՕԴԱԿԱՅԱՆ, ած. *Օդանաւերի կայան։*
ՕԴԱԿԱՌՈՅՑ, ած. *Օդում բարձր գետեղուած։*
ՕԴԱԿԵՐՊ, ած. *Օդի կերպ։*
ՕԴԱԿՇՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բնագիտութեան մի մասը։*
ՕԴԱԿՏՈՐ, ած. *Օդը կտրող-անցնող։*
ՕԴԱՀԱՆ, ած. գ. *Օդը մի տեղից դուրս հանող։*
ՕԴԱՀԱՏԱԿ, ՕԴԱՀԱՏԵԱԼ } ած. *Օդը ճղող-անցնող։*
ՕԴԱՀԵՂՁ, ած. *Օդից խեղդուած։*
ՕԴԱՀԷՆՈՒԹԻՒՆ, *Թռչող սարքերի ապօրինի զրաւում։*
ՕԴԱՀՄԱՑ, ած. գ. *Օդահմայութիւն անող։*
ՕԴԱՀՄԱՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օդի շարժումներից՝ փոփոխութիւններից գուշակութիւն անելը։*
ՕԴԱՀՈՍԱՆՔ, գ. *Օդի հոսանք։*
ՕԴԱՁԵՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օդեր՝ կօշիկներ ձեւելը-կարելը։*
ՕԴԱՁԻԳ, ած. *Օդը ձգող։*
ՕԴԱՄԱՆՈՒԱԾ, ած. *Օդի նման նուրբ մանուած կմ հիւսուած։*
ՕԴԱՄԱՔՈՒՐ, ած. *Մաքուր օդ ունեցող։*
ՕԴԱՄՈՒՂ, ած. *Օդը ներս կմ դուրս մղող։*
ՕԴԱՄՈՒՏ, ած. գ. *Որտեղից օդ է ներս*

մտնում:
ՕԴԱՅԱԾ, ած. *Օդի մէջ պտտող:*
ՕԴԱՅԱՏԱԿ, ած. *Որի յատակը՝ ոտք դնելու տեղը օդ է:*
ՕԴԱՅԻՆ, ած. *Օդին յատուկ:* Հկր. *Ցամաքային:*
ՕԴԱՆԱԼ, բ. *Օդ դառնալ:*
ՕԴԱՆԱՒ, գ. *Օդի միջով գնացող նաւ: Օդանաւակայան:*
ՕԴԱՆԱՒԱԿԱՅԱՐԱՆ, գ. *Պատսպարուած կայան, որտեղ պահում են օդանաւերը:*
ՕԴԱՆԱՒԱԿԻՐ, ած. գ. *Օդանաւ կրող:*
ՕԴԱՆԱՒՈՐԴ, գ. *Օդանաւով կմ օդապարիկով թռչող, օդագնաց:*
ՕԴԱՆԱՒՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օդանաւային ճամբորդութիւն՝ գիտութիւն:*
ՕԴԱՆՈՒԱԳ, ած. *Օդի մէջ հնչող՝ ձայն հանող:*
ՕԴԱՆՑՔ, գ. *Օդ անցնելու տեղ:*
ՕԴԱՇԱՏ, ած. *Որտեղ առատ օդ կայ, օդալից: Օդասուն:*
ՕԴԱՇՈՒՆՉ, ած. *Օդի շնչելուց առաջացած:*
ՕԴԱՉԱՓԻՉ, գ. *Օդը չափող սարք:*
ՕԴԱՉԱՓՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օդի միջով՝ ուղիղ գծով չափելը:*
ՕԴԱՉՈՒ, ած. գ. *Օդի միջով չուող՝ գնացող, օդագնաց, օդանաւորդ:*
ՕԴԱՉՈՒԱԿԱՆ, ած. *Օդաչուութեան յատուկ:*
ՕԴԱՉՈՒՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օդի միջով չուելը:*
ՕԴԱՊԱՇՏՊԱՆԻՉ, ած. *Օդում եղած վարակներից պաշտպանող:*
ՕԴԱՊԱՏԱՌ, ած. *Օդը պատառող:*
ՕԴԱՊԱՐԻԿ, ած. *Օդի մէջ շրջող, օդագնաց, օդասլաց:*
ՕԴԱՊԱՐԻԿ, գ. *Անթափանցիկ կերպասից պատրաստուած գունդ, որը լցնում են թեթեւ գազով, որի շնորհիւ նա բարձրանում է օդի մէջ:*
ՕԴԱՊՏՈՒՏԱԿ, գ. *Օդանաւի պտուտակ:*
ՕԴԱՌ, ած. *Օդից առնուած:*
ՕԴԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օդառ լինելը:*
ՕԴԱՍԻԼ
ՕԴԱՍԼԱԿԱՆ } ած. *Օդի մէջ սլացող:*
ՕԴԱՍԼԱՑ
ՕԴԱՍՈՒՆ, Տ. *Օդաշատ:*
ՕԴԱՎԱՅՐԷՋՔԱՅԻՆ, ած. *Օդից վայրէջք կատարելիք:*
ՕԴԱՎԱԽ, ած. գ. *Օդից վախեցող:*
ՕԴԱՎԱԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ջրային հիւանդութիւն, որով հիւանդացածը վախենում է օդից:*
ՕԴԱՎԱՐ, ած. *Օդի միջով ընթացող:*
ՕԴԱՎԱՐԵԼ, բ. *Օդի միջով ընթանալ՝ չուել:*
ՕԴԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օդի միջով ընթանալը:*
ՕԴԱՏԱՐԱԾ, ած. *Որտեղ տարածուած է օդը:*
ՕԴԱՏԵՍԱԿ, ած. մկ. *Օդի նման:*
ՕԴԱՒԷՏ, ած. *Առատ մաքուր օդով, օդաշատ:*
ՕԴԱՒԷՏՈՒԹԻՒՆ
ՕԴԱՒԷՏՈՒՄ } գ. *Օդաւէտ լինելը:*
ՕԴԱՓԱՌ, գ. *Օդի՝ ոտամանի փառ՝ մաշկ:*
ՕԴԱՓՈԽ, ած. գ. *Օդը փոխող:*
ՕԴԱՓՈԽԵԼ, բ. *Օդը փոխել:*
ՕԴԱՓՈԽԻՉ, գ. *Օդը փոխելու գործիք:*
ՕԴԱՓՈԽՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օդը փոխելը:*
ՕԴԱՓՈԽՈՒՄ, գ. *Օդը փոխելը:*
ՕԴԱՔԱՐ, գ. *Երկնքից ընկնող քար զանազան մեծութեան:*
ՕԴԵՂԷՆ, ած. *Օդից բաղկացած, օդային, եթերական:*
ՕԴԵՆԻ, ած. *Ոչխարենի:* գ. *Ոչխարի մորթ:*
ՕԴԵՐԵՒՈՅԹ, գ. *Ընդհանուր անուն այն բոլոր երեւոյթների՝ որոնք տեսնում են օդում կմ մթնոլորտում:*
ՕԴԵՐԵՒ(ՈՒԹ)ԱԲԱՆ, ած. գ. *Օդերեւա-*

քանութեան մասնագէտ:

ՕԴԵՐԵՒ(ՈՒԹ)ԱԲԱՆԱԿԱՆ, ած. գ. *Օդերեւոյթին եւ օդերեւաբանութեան յատուկ:*

ՕԴԵՐԵՒ(ՈՒԹ)ԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Բնագիտութեան մաս:*

ՕԴԵՐԿԱԹ, Տ. *Օդաքար:*

ՕԴԸՆԿԱԼ, ած. *Իր մէջ օդ ընդունող:*

ՕԴԸՆՏԵԼ, ած. *Օդին՝ կլիմային ընտելացած:*

ՕԴԸՆՏԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օդընտել լինելը:*

ՕԴԻ, գ. *Ոչխարը հակադրութեամբ այծի:*

ՕԴԻԿ, գ. *Ոչխարի մորթ:*

ՕԴԻՆԱՏԻՊ, ած. *Օդի տիպար ունեցող, օդի նման:*

ՕԴՈԼՈՐՏ, Տ. *Մթնոլորտ:*

ՕԴՈՅԻ, գ. *Օդի աստուածուհի:*

ՕԴՈՑ, գ. *Օդի վիճակը:*

ՕԴՐԷ, գ. *Առանձնաշնորհութիւն:*

ՕՁԱՐ, գ. *Քարկտիկ խաղի ձեւերից մէկը:*

ՕՁՄԵԼ, բ. *Ապուխտի կմ այլ չորացրած մսեղէն մթերքի համը փոխելը:*

ՕՁՈՆ, գ. (Ֆիզ.) *Օդի գազի մի տեսակը:*

ՕՁՈՐ, ած. *Գալարուն, ոլորուած:*

ՕՁՐԵԼ, բ. *Ոլորել:*

ՕԹ, գ. *Գիշերը մի տեղ անց կացնելը:*

ՕԹԱԳԱՅԵԼ, բ. *Մի տեղ գիշերելը, գիշերը մի տեղ մնալ:*

ՕԹԱԳԱՆԵԼ, բ. *Մի տեղ իջնել:*

ՕԹԱԿ, գ. *Թակ, որով ծեծում են լուացքը կմ կոլոլակի միսը:*

ՕԹԵԱԿԱՇԱՐՔ, գ. *Օթեակների շարք:*

ՕԹԱԿԻՑ, ած. գ. *Միասին մի տեղ իջեւանող՝ գիշերող:*

ՕԹԵԱԿ, գ. *Օթարան:*

ՕԹԵԼ, բ. *Մի տեղ իջեւանել:*

ՕԹԵԿ
ՕԹԵԿԱՆ } ած. *Գիշերը վրան անցած:*

ՕԹԵՒԱՆ, գ. *Գիշերելու տեղ:*

ՕԹԵՒԱՆԱՏԵՂ, գ. *Օթեւանելու՝ իջեւանելու՝տեղ՝ վայր:*

ՕԹԵՒԱՆԱՏՆԱՅԻՆ, ած. *Օթեւաններին վերաբերող:*

ՕԹԵՒԱՆԱՏՈՒՆ, գ. ….*Օթեւանելու՝ գիշերելու վայր:*

ՕԹԵՒԱՆԱՒՈՐ
ՕԹԵՒԱՆԱՏԷՐ } ած. գ. *Օթեւան՝ իջեւան պահող:*

ՕԹԵՒԱՆԵԼ, բ. *Մէկին հիւրընկալել գիշերելու համար:*

ՕԹԵՒԱՆԵԼ, բ. *Մի տեղ գիշերել:*

ՕԹՈՐ – ՓՈԹՈՐ ԳԱԼ
ՕԹՈԹԵԼ – ՓՈԹՈԹԵԼ } բ. *Միրտը այրուել խորովուել:*

ՕԹՈՑ, գ. *Օթեւանելու տեղ, օթեւան:*

ՕԹՈՑ, գ. *Փոող, կարպետ, ծածկոց: Մինչեւ մէջը հասնող կնկաց զգեստ:*

ՕԹՐՏԵԼ-ՓՈԹՐՏԵԼ, Տ. *Օթոթել-փոթոթել: Կծու եւ դառն նիւթով բերանը այրել:*

ՕԺԱՆԴԱԿ, ած. *Կողմնակի օգնութիւն մատուցող, նպաստող: Օժանդակութիւն: Սատար:*

ՕԺԱՆԴԱԿԱՆ, ած. *Օժանդակող:*

ՕԺԱՆԴԱԿԵԼ, բ. *Օժանդակութիւն ցոյց տալ: Օգնել, սատարել, նպաստել:*

ՕԺԱՆԴԱԿԵԼԻ, ած. *Որին պէտք է կմ կարելի է օժանդակել:*

ՕԺԱՆԴԱԿԻՉ, ած. գ. *Նա որ օժանդակում է::*

ՕԺԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Կողմնակի օգնութիւն, նպաստ:*

ՕԺԱՆԴԱԿՈՒՄ, գ. *Օժանդակելը:*

ՕԺԸՆԴԱԿ, Տ. *Օժանդակ:*

ՕԺԻՏ, գ. *Ամուսնացող աղջկան տրուող որեւէ գոյք կամ դրամ:*

ՕԺՆԴԱԿ, Տ. *Օժանդակ:*

ՕԺՏԱԲԵՐ, ած. *Նուէր բերող:*

ՕԺՏԱԿԱՆ, ած. *Օժիտին յատուկ:*

ՕԺՏԱՊԱՐԳԵԻ, ած. *Պարգեւ՝ ընծայ տրուած:*
ՕԺՏԵԼ, բ. *Պարգեւ տալ:*
ՕԺՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օժտելը:*
ՕԽԱ՜Ճ, միջ. *Հաճոյքի՝ ուրախութեան բացագանչութիւն: Բաւականութեան բացագանչութիւն:*
ՕԽԱԱՐՏԵԼ, բ. *Սրտանց բաւականութիւն զգալ մէկին հասած դժբախտութեան համար:*
ՕԽԳԻ, գ. *Անորոշ տեսակի խոտ:*
ՕԽՏԸՇԱԲԹՆԵՐ, Տ. *Եօթը շաբաթներ:*
ՕԽՐԱՅ, գ. *Հանքային ներկ:*
ՕԾ, գ. *Օծման իւղ:*
ՕԾԱԿԻՑ, ած. (Կրօն.) *Օծեալի՝ Քրիստոսի նման օծուած:*
ՕԾԱՆԱԲՈՅՐ, գ. *Օծանելիքի բոյր:*
ՕԾԱՆԵԼԻՔ, ած. գ. *Ճարպային կմ այլ կակուղ կիսահեղուկ նիւթ:*
ՕԾԱՆՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Օծութիւն:*
ՕԾԱՐԱՐ, ած. գ. *Օծում կատարող, օծող:*
ՕԾԵԱԼ, ած. գ. *Օծուած:* (Կրօն.) *Քրիստոս բառի հայերէն թարգմանութիւնը, որ գործ է ածուում Քրիստոս անուան փոխարէն:*
ՕԾԵԼ, բ. *Իւղ՝ ձէթ կմ նման կիսահեղուկ բան քսել մարմնին: Դեղ քսել ցաւած տեղին:* (Եկեղ.) *Մեռոն քսելով նուիրագործել:* (Եկեղ.) *Հիւանդներին օրհնած իւղ կմ մեռոն քսել:* (Ծաղր.), *Մի կեղտոտ հեղուկով կմ լոյծ բանով ապականել մէկի վրան:*
ՕԾԵԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օծելը:*
ՕԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օծելը, օծուելը:*
ՕԾՈՒԿ, ած. գ. (Ծածկաբ.) *Նա որ օծուած է մկրտութեան ժամանակ:*
ՕԾՈՒՄ, գ. (Եկեղ.) *Օծելը:*
ՕԿԵԼ-ԿՈԿԵԼ, բ. *Ամէն ինչ կարգի բերել:*
ՕԿՏԱՎԱ, գ. (երաժ.) Տ. *Ութնեակ:*
Օ՜Հ, միջ. *Դժգոհութեան արտայայտութիւն:*
ՕՀԱ՜, միջ. *Բացագանչութիւն:*
ՕՀԱՆ, (Յոհաննէս անունից), ած. *Ապուշ, յիմար:*
Օ՜ՀՕ՜, միջ. *Զայնարկութիւն:*
ՕՀՕ՜, միջ. *Կովը կմ եզը քշելու կմ ուղղութիւնը փոխել տալու ձայնարկութիւն:*
ՕՁ, գ. (Կենդ.) *Սողունների դասին պատկանող կենդանիների կարգ:* Փոխ. (Կրօն.) *Սատանայ:* Իբրեւ ած. *Ժանտ, խայթող:*
ՕՁԱԲԱՐ, մկ. *Օձի պէս:*
ՕՁԱԲԱՐՈՅ, ած. *Օձի բարք ունեցող:*
ՕՁԱԲԱՐՈՒ, ած. *Օձի բնաւորութիւն ունեցող:*
ՕՁԱԲԱՐՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օձաբարոյ լինելը:*
ՕՁԱԲՆԱԿ, ած. *Որտեղ օձեր են բնակւում:*
ՕՁԱԲՈՐԲ, ած. *Օձերով լիքը:*
ՕՁԱԴԷՄ, ած. *Օձի դէմքով:*
ՕՁԱԹՈՅՆ, ած. *Օձի թոյն ունեցող:*
ՕՁԱԺԱՊԱՒԷՆ, գ. *Օձի նման գալարներով ժապաւէն:*
ՕՁԱԼԵԶՈՒ, գ. (Բուս.) *Օձալեզուների դասին պատկանող բոյս պարզ:*
ՕՁԱԼԵՂ, գ. *Օձի նման լողալը. լողալու ձեւ:*
ՕՁԱԽԱԾ, ած. *Օձի խածած՝ կծած:*
ՕՁԱԽԱՂԱՑ, ած. գ. *Օձ խաղացնող:*
ՕՁԱԽԱՌՆ, ած. *Օձերի հետ խառն:*
ՕՁԱԽՈՅԶ, ած. *Օձեր փնտռող՝ որոնող:*
ՕՁԱԽՈՒԻ, ած. *Որտեղ օձերը խառնիխուռն լցուած են:*
ՕՁԱԿԱԼ, ած. *Օձ բռնող:*
ՕՁԱԿԵՐՊ, ած. *Օձի կերպ:*
ՕՁԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օձակերպ լինելը:*
ՕՁԱԿՈԽ, ած. *Օձերը կոխկրտող:*
ՕՁԱԿՈՉ, ած. գ. *Օձ կանչող:*
ՕՁԱՀԱԼԱԾ, ած. *Օձեր հալածող:*

ՕՁԱՀԱՐ, ած. *Օձից զարկուած, օձից խայթուած։*
ՕՁԱՀԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օձահար լինելը։*
ՕՁԱՁԵՒ, Տ. *Օձակերպ։*
ՕՁԱՁՈՒԿ(Ն), գ. (Կենդ.) *Օձաձկների ցեղին պատկանող ձուկ։*
ՕՁԱՃԱՇԱԿ, ած. *Օձի ՝սատանայի թելադրութեամբ արգելուած պտուղը ճաշակող։*
ՕՁԱՄԱՐՏ, ած. *Օձի հետ կռուող։*
ՕՁԱՄԱՐՏՈՒ, ած. *Օձերի հետ մարտընչելու։*
ՕՁԱՄՈՂԷՔ
ՕՁԱՄՈՂԷՍ } գ. (Կենդ.) *Մողէսների ցեղից զեռուն ՝օձաձեւ մարմնով։*
ՕՁԱՆԱԼ, բ. *Օձի փոխարկուել, օձ դառնալ։*
ՕՁԱՆՄԱՆ, մկ. *Օձի նման։*
ՕՁԱՇՈՒՆՉ, ած. *Օձից ներշնչուած։*
ՕՁԱՊԱՇՏ, ած. գ. *Օձ պաշտող։*
ՕՁԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օձապաշտ լինելը։*
ՕՁԱՊԱՏԻՐ, ած. *Օձից ՝սատանայից Պատրուած՝ խաբուած։*
ՕՁԱՊՏՈՅՏ, ած. մկ. *Օձի գալարումների նման դէպի աջ եւ դէպի ձախ։*
ՕՁԱՋԱՄԲ, ած. (Կրօն.) *Օձից մատուցուած (պտուղ)։*
ՕՁԱՋԱՆ, ած. *Օձի ջանքով եղած։*
ՕՁԱՍԱՆԴՐ, գ. (Կենդ.) *Օձասանդրերի կարգին, պատկանող ճճի։*
ՕՁԱՍԱՐԱՍ, ած. *Օձի նման։*
ՕՁԱՍՊԱՆ, ած. *Օձ սպանող։*
ՕՁԱՏԱԿ, գ. (Բուս.) *Սղունգների կարգին պատկանող բոյս։*
ՕՁԱՏԱՆՋ, ած. *Օձից տանջուած։*
ՕՁԱՏԵՍ
ՕՁԱՏԵՍԱԿ } ած. *Օձի տեսք ունեցող։*
ՕՁԱՑԱՒ, գ. (Ախտ.), *Մորթի բորբոքման հիւանդութիւն։*
ՕՁԱՓՈՂ, գ. *Երաժշտական պղնձեայ գալարափող, բանալիներով։*
ՕՁԱՔԱՂ, ած. գ. *Օձերը քաղող ՝հաւաքող։*
ՕՁԱՔԱՏԱԿ, ած. *Օձի յատկութիւն ունեցող, օձանման։*
ՕՁԱՔԱՐ, գ. (Հանք.) *Հատակերպ կմ խիտ կազմութեամբ քար։*
ՕՁԱՔԻՄ, ած. *Օձի քիմք, ունեցող։*
ՕՁ-ԳՐՈՂ, գ. *Օձի նման գրող, առասպելական աղէտաբեր ահարկու ոգի։*
ՕՁԵԱԿ, գ. *Փոքր օձ։*
ՕՁԵՂԷՆ, ած. *Օձին յատուկ, օձի։*
ՕՁԵՐԵՍ, ած. *Օձի երես ունեցող։*
ՕՁԻԿ, գ. *Մի տեսակ վէրք, որը բժշկելու համար տեղ-տեղ մայրի ծառի կեղեւը ծեծում են, մածնի հետ խառնում եւ վէրքը ճեղքելով վրան դնում։ Փոքր օձ։*
ՕՁԻՆԱՇԱՐԺ, ած. *Օձ շարժող։*
ՕՁԻՔ, գ. *Զգեստի կմ պարանոցը շրջապատող շապիկի վերի եզրը։*
ՕՁԻՔԱԴՐԱՄ, գ. *Կանացի զարդ ՝դրամների շարանից։*
ՕՁՆՓՈՐ, ած. *Որի փորում օձեր կան։*
ՕՁՈՏ, ած. *Որտեղ շատ օձ կայ։*
ՕՁՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օձ լինելը։*
ՕՁՈՒԿ, Տ. *Օձիկ։*
ՕՁՈՒՏ, ած. *Օձային, օձանման։* գ. *Օձ շատ եղած տեղ։*
ՕՁՏԱԿ, գ. (Բուս.) *Մատիտեղների կարգից շատակեաց բոյս։*
ՕՁՔԱՐ, գ. *Մի տեսակ քար։*
ՕՂ, գ. *Մետաղից շրջանակ, մանեակ այլեւայլ գործածութեան համար։ Մանաւորապէս ՝կանացի զարդ օղի ձեւով։*
ՕՂԱԿ, գ. Փոքր օղ։ (Ռազմ.) *Զօրամաս։*
ՕՂԱԿԱՁԵՒ
ՕՂԱԿԱՒՈՐ } ած. *Օղակներից բաղկացած, օղակների ձեւ ունեցող։*
ՕՂԱԿԱՊԱՏԵԼ, բ. *Օղակներով պատել։*
ՕՂԱԿ-ԿՈՃԱԿ, գ. *Օղակ եւ կոճակ։*
ՕՂԱՁԵՒ, Տ. *Օղակաձեւ։*
ՕՂԱՄԱՆԵԱԿ, գ. *Օղակաձեւ մանեակ։*
ՕՂԱՐԿԵԼ, բ. *Օղը օղի միջով անց կաց-*

նել:

ՕՂԵԳՈՐԾ, ած. գ. *Օղի քաշող:*

ՕՂԵԳՈՐԾԱՐԱՆ, գ. *Օղի քաշելու գործարան:*

ՕՂԵԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օղեգործի արհեստը:*

ՕՂԵՄՈԼ, ած. գ. *Օղի շատ գործածող:*

ՕՂԵՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Օղի վաճառող, օղիի կմ գինու կրպակ պահող:*

ՕՂԵՏՈՒՆ, գ. *Օղի կմ գինի խմելու կըրպակ:*

ՕՂԻ, գ. *Ոգելից ըմպելիք, ջրախառն ալկոհոլ:*

ՕՂԻԱՐԱՆ, գ. *Օղի քաշելու գործարան, օղեգործարան:*

ՕՂԻԿ, գ. *Փոքր սիրուն օղ:*

ՕՂԻԿ-ՕՂԻԿ, ած. *Ոլորապտոյտ:* Հմմտ. *Օղակ-օղակ:*

ՕՂԻՆ, Տ. *Շրէշ: Սոսինձ:*

ՕՂԻՆԱՊՈՒՐ, գ. *Մի տեսակ կերակուր՝ օղինից, ածարից եւ թթուից:*

ՕՂԼԱԿ, գ. *Հանգոյց:*

ՕՂԿԱՊ, գ. *Տակառների վրայի օղի նըման պինդ կապը երկաթի բարակ շերտից կմ փայտից:*

ՕՂՈՆ, գ. *Լերան ողն, բլուր:*

ՕՂՈՐՄԱԹԱՍ, Տ. *Ողորմաթաս...*

ՕՂՈՒԱՆՔ, գ. *Կովերի կեր:*

ՕՂՈՒՄ, գ. *Ջրաղացի ամբար:*

ՕՃԱՆ, գ. *Օժանդակութիւն, օգնութիւն:*

ՕՃԱՌ, գ. *Օճան, նպաստ: Օժիտ:*

ՕՃԱՌ, Տ. *Մաքրութեան ծառայող ճարպային նիւթ:*

ՕՃԱՌԱՅԻՆ, ած. *Օճառի յատկութիւն ունեցող:*

ՕՃԱՌԱՆԱԼ, բ. *Օճառ դառնալ:*

ՕՃԱՌԱՆՈՑ, գ. *Օճառի գործարան:*

ՕՃԱՌԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Օճառ վաճառող:*

ՕՃԱՌԱՎԱՃԱՌՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օճառի առեւտուր:*

ՕՃԱՌԱՑՈՒՄ, գ. *Ճարպային նիւթի օճառի փոխուելը:*

ՕՃԱՌԱԳՈՂ, ած. գ. *Օճառի գող:*

ՕՃԱՌԵԼ, բ. Տ. *Օճառով մաքրել:*

ՕՃԱՌԻ, գ. (Բուս.) *Չինաստանում բուսնող ծառ:*

ՕՃԱՌՈՒՄ, գ. *Օճառով մաքրելը:*

ՕՃՈՌՔ, գ. Տ. *Առիք:*

ՕՃՈՒՄ, գ. *Հարցուկի տուած պատասխան, պատգամ մեհենական քուրմի:*

ՕՄ, գ. (Ֆիզ.) *Միաւորը այն չափի, որով չափում են ելեկտրալարի դիմադրութիւնը ելեկտրական հոսանքին:*

ՕՄԱԴԱՓ, գ. (Ֆիզ.) *Գործիք, որով չափում են օմերը:*

ՕՆ, գ. *Հին երկայնութեան չափ:*

Օ՜Ն, միջ. *Յորդորական խրախուսական ձայնարկութիւն:*

ՕՆ ԱՆԴՐ, միջ. *Հեռո՜ւ, քաւ լիցի:*

ՕՆ ԵՒ ՕՆ, մկ. *Երդման բանաձեւ:*

ՕՆԱՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, **ՕՆԱՆԻԶՄ** } *Օնան անունից, ծննդ.*, գ. *Անբնական կերպով սեռական կիրքը յագեցնելու մոլութիւն:*

ՕՆԻԿՍ, Տ. *Եղնգնաքար:*

ՕՆՏՈԿՈՒՐ, գ. *Ջուլհակի ոստայնի մասերից մէկը:*

ՕՇ, գ. *Մսի պատառ՝ կտոր:*

Օ՛Շ, **Օ՛Շ ԹԷ** } միջ. *Երանի՜ թէ, ո՜ւր էր թէ:*

ՕՇԱՐԱԿ, գ. *Քաղցր եւ զովացուցիչ ըմպելիք:*

ՕՇԱՐԱԿԱԳՈՐԾ, ած. գ. *Օշարակ պատրաստող:*

ՕՇԱՐԱԿԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Օշարակ վաճառող:*

ՕՇԻՆԴՐ, Տ. *Շատ լեղի համ ունեցող բոյս կմ նիւթ:*

ՕՇԻՆԴՐԱԾԱԾԿ, ած. *Օշինդրով ծածկուած:*

ՕՇՆԱԿ, գ. *Կճուճ:*

ՕՇՆԱՑ, գ. *Կաղնի ծառի վրայ բուսնող մի տեսակ մամուռ:*

ՕՇՆԱՆ, գ. (Բուս.) *Մեխակենիների կարգին պատկանող բոյս:*

Օ՛ՇՏ, միջ. *Շունը վռնտելու ձայնարկութիւն:*

ՕՇՕ, (Մանկ.), *գ. Շուն:*

Օ՛Շ-Օ՛Շ, միջ. *Շունը կանչելու ձայնարկութիւն:*

ՕՇՕՇ, գ. *Լուածաղկի անորոշ տեսակը:*

ՕՇՕՇ, գ. *Մանկական խաղ:*

ՕՇՕՇԻԿ, գ. *Ոչխարի թիակի ոսկոր, որով հմայութիւն են անում:*

ՕՊԱԼ, գ. (Հանք.) *Մետաղակերպ օքսիդների կարգից հանքային բաղադրութիւն:*

ՕՌՈԼ, գ. *Աչքի բիժ:*

ՕՌՈՔ, Տ. *Ռոք, Րոք: Թելի մանելու իլիկ:*

ՕՍ, ած. գ. *Ժողովուրդ, որ ապրում է Օսեթիայում:*

ՕՍ, գ. *Առնանդամ:*

ՕՍԱԼ, ած. *Վատ, գէշ:*

ՕՍԱԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Վատութիւն:*

ՕՍԵՐԷՆ, ած. գ. մկ. *Օսերի լեզուն, օսերի լեզուով:*

ՕՍԼԱՑ, գ. *Սպիտակ՝ փայլուն՝ փոշիանման անհոտ եւ անհամ նիւթ:*

ՕՍԼԱՅԱԿԱՆ, ած. *Օսլային յատուկ, վերաբերեալ:*

ՕՍԼԱՑԵԼ, բ. *Օսլայի ջրալի լուծուածքի մէջ սպիտակեղէնը թրջել:*

ՕՍՄԱՆԱԿԱՆ, **ՕՍՄԱՆԵԱՆ** (Օսման կմ Օթման յատուկ անունից), ած. *Օսմաններին յատուկ:*

ՕՍՄԱՆԵՐԷՆ, ած. գ. մկ. *Օսմանների լեզուն:*

ՕՍՄԱՆՈՒՀԻ, ած. գ. *Օսմանացի իգական սեռի, թրքուհի:*

ՕՍՄԱՆՑԻ, ած. գ. *Օսմանեան ցեղին պատկանող, (թուրք) տաճկաստանցի:*

ՕՍՐ, գ. *Դարբնի սալ:*

ՕՎԿԻԱՆԱՄԵՐՁ, ած. *Օվկիանոսին մօտ:*

ՕՏԱՐ, ած. *Ինչ որ բնիկ՝ ազգային՝ հարազատ չէ:* Հկռ. *Զուտ, բուն, իսկական: Օտարին յատուկ:* Փոխ. *Անծանօթ, անսովոր:* Հկռ. *Տեղացի, բնիկ:*

ՕՏԱՐԱԲԱՆ, ած. *Օտարաբանութիւններ պարունակող:*

ՕՏԱՐԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մի լեզուի մէջ այլ լեզուի բառեր՝ դարձուածքներ անհարկի գործածելը:*

ՕՏԱՐԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ օտար, օտարի պէս:*

ՕՏԱՐԱԲԱՐՔ, ած. *Օտար բարքի՝ բնաւորութեան տէր:*

ՕՏԱՐԱԲԵՐ, ած. *Օտար տեղից բերած:*

ՕՏԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ինքն իրենից օտարանալը. կատաղութիւն, այլանդակութիւն:*

ՕՏԱՐԱԲՆԱԿ, ած. *Օտարութեան մէջ ապրող:*

ՕՏԱՐԱԲՈՅՐ, ած. *Օտար բոյր ունեցող:*

ՕՏԱՐԱԲՈՒՆ, ած. *Օտար բնութիւնից, բնութեամբ օտար:*

ՕՏԱՐԱԳՆԱՑ, ած. *Օտարութիւն՝ օտար երկիր գնացող:*

ՕՏԱՐԱԳՆԱՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտար երկրների գնալը:*

ՕՏԱՐԱԳՈՅ, ած. *Օտար՝ տարբեր գոյացութիւն ունեցող:*

ՕՏԱՐԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Օտար'ի, Աւելի օտար:*

ՕՏԱՐԱԳՈՅՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտարագոյ լինելը:* Հկռ. *Համագոյութիւն:*

ՕՏԱՐԱԳՈՐԾ, ած. *Օտար՝ օտարոտի գործեր կատարող:*

ՕՏԱՐԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտարագործ լինելը:*

ՕՏԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտար լեզուով գրելը:*

ՕՏԱՐԱԴԱՒԱՆ, ած. *Օտարներին՝ օտար կրօնի դաւանող:*

ՕՏԱՐԱԴԷՏ, ած. *Ուրիշի գործերը դիտող, քննող:*

ՕՏԱՐԱԶԳԻ, ած. գ. *Ուրիշ ազգից, այլազգի:*

ՕՏԱՐԱԼԵԶՈՒ, ած. *Օտար լեզուով խօսող:*

ՕՏԱՐԱԽԱՌՆ, գ. *Օտարի անասունի կմ օտար ցեղի հետ խառնակուելը:*

ՕՏԱՐԱԽՈՀ, ած. *Այլ կերպ մտածող, այլախոհ:*

ՕՏԱՐԱԽՈՐԹ, ած. *Խորթ եւ օտար:* Հկռ. *Հարազատ:*

ՕՏԱՐԱԽՈՐՀՈՒՐԴ, ած. *Օտարոտի խորհուրդներով զբաղուած:*

ՕՏԱՐԱԽՕՍ, ած. *Օտար լեզուով խօսող:*

ՕՏԱՐԱԾԻՆ, ած. գ. *Օտարից ծնուած:*

ՕՏԱՐԱԿԱՆ, ած. *Օտարի, օտարին պատկանող:*

ՕՏԱՐԱԿԵՆՑԱՂԵԼ, բ. *Իբրեւ օտար՝ անծանօթ մէկը ապրել մէկի հետ:*

ՕՏԱՐԱԿԵՐՊ, ած. *Օտար՝ տարբեր կերպարանքով:*

ՕՏԱՐԱԿԵՐՊՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտարակերպ լինելը:*

ՕՏԱՐԱՀԱԼԱԾ, ած. *Օտարներին հալածող:*

ՕՏԱՐԱՀԱԼԱԾՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտարահալած լինելը:*

ՕՏԱՐԱՀԱՃ, ած. *Օտարներին հաճոյացող:*

ՕՏԱՐԱՀՊԱՏԱԿ, ած. գ. *Օտար մի պետութեան հպատակ (քաղաքացի):*

ՕՏԱՐԱՀՊԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտարահըպատակ լինելը:*

ՕՏԱՐԱՁԱՅՆ, ած. *Օտար ձայն՝ լեզու ունեցող:*

ՕՏԱՐԱՁԱՅՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտարաձայն լինելը:*

ՕՏԱՐԱՁԵՒ, ած. մկ. *Օտար՝ անսովոր ձեւ ունեցող:*

ՕՏԱՐԱՄԱՀ, ած. *Օտար երկրում մեռած:*

ՕՏԱՐԱՄԵՐԺ, ած. *Օտարին մերժող, օտարատեաց, անհիւրընկալ:*

ՕՏԱՐԱՄԻՏ, ած. *Այլ մտքի:*

ՕՏԱՐԱՄՈԼ, ած. *Չափազանց օտարասէր:*

ՕՏԱՐԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտարամոլ լինելը:*

ՕՏԱՐԱՄՈՒՏ, ած. *Օտար տեղից բերուած՝ մտցրած:*

ՕՏԱՐԱՆԱԼ, բ. *Օտարութիւն գնալ: Խորթանալ:*

ՕՏԱՐԱՆԱԼԻ, ած. *Ինչ որ կարելի է օտարացնել:*

ՕՏԱՐԱՆՇԱՆ, ած. *Նորանշան: Օտարին նշանակելը:*

ՕՏԱՐԱՆՈՒԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտարների կողմից նուաճուած լինելը:*

ՕՏԱՐԱՇԱՐԺ, ած. *Օտար ազդեցութիւնից շարժուած:* Հկռ. *Ինքնաշարժ:*

ՕՏԱՐԱՇԽԱՐՀԻԿ, ած. *Օտարեկրացի:*

ՕՏԱՐԱՊԱՇՏ, ած. (Եկեղ.) *Օտար՝ սխալ պաշտամունք:*

ՕՏԱՐԱՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆ, Տ. *Օտարամոլութիւն:*

ՕՏԱՐԱՊԱՏԿԱՆ, ած. *Օտարին՝ ուրիշներին պատկանող:* Հկռ. *Սեփական:*

ՕՏԱՐԱՊԷՍ, մկ. *Իբրեւ օտար:*

ՕՏԱՐԱՍԵՌ, ՕՏԱՐԱՍԵՐ } ած. *Օտար ծագումից, օտար սերմից սերուած:* Հկռ. *Համասեռ:*

ՕՏԱՐԱՍԷՐ, ած. *Օտարին սիրող:*

ՕՏԱՐԱՍԻՐԱԳՈՅՆ, բաղդ. աստ. *Օտարասէր'ի, Աւելի օտարասէր:*

ՕՏԱՐԱՍԻՐԵԼ, բ. *Օտարին սիրով ընդունել:*

ՕՏԱՐԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտարին սիրելը:*

ՕՏԱՐԱՍՊԱՆ, ած. *Օտարներին՝ հիւրերին սպանող:*

ՕՏԱՐԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտարա-*

սպան լինելը:
ՕՏԱՐԱՄՏԵՂԾ, ած. *Օտարների ստեղծած:*
ՕՏԱՐԱՏԵԱՑ, ած. *Օտարին ատող:*
ՕՏԱՐԱՏԵՍ, ած. *Օտարին նայող:*
ՕՏԱՐԱՏԵՍՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտարատես լինելը:*
ՕՏԱՐԱՏԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտարատեաց լինելը:*
ՕՏԱՐԱՏՈՒՆ, գ. *Օտարների ընդունելութեան յատկացրած տուն:*
ՕՏԱՐԱՏՈՒՐ, ած. *Այլ ազգերի՝ օտարներու տուած:*
ՕՏԱՐԱՑԵՂ, ած. *Օտար ցեղից:*
ՕՏԱՐԱՑԵՂՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտարացեղ լինելը:*
ՕՏԱՐԱՑՈՒՄ, գ. *Օտարանալը:*
ՕՏԱՐԱՑՈՒՑԻՉ, ած. *Նա որ օտարացնում է, օտարացնող:*
ՕՏԱՐԱՓԱՌ, Տ. *Այլափառ:*
ՕՏԱՐԱՓՈԽ, ած. *Օտարից փոխ առնուած:*
ՕՏԱՐՈՏԻ, ած. *Օտար, ոչ համազգի: Ոչ հարազատ:*
ՕՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օտար՝ օտարական լինելը: Օտար աշխարհ: Անծանօթ լինելը: Այլազանութիւն:*
ՕՏԱՐՈՒՀԻ, ած. գ. *Օտարազգի կին:*
ՕՏԱՐՈՒՍՈՒՄ, ած. *Օտար ուսում սովորեցնող:*
ՕՏԱՐՈՒՍՈՒՄՆԱԿԱՆ, ած. գ. (կրօն.) *Օտար ուսմունք:*
ՕՏԱՐՈՒՍՏ, մկ. *Օտար տեղից կմ վիճակից, դրսից:*
ՕՐ, գ. *Ժամանամիջոցը, որի ընթացքում երկրագունդը մի անգամ պտոյտ է գալիս ինքն իր վրայ: Տեւողութիւն քսան եւ չորս ժամի: Ընդհանրապէս՝ լոյս ժամանակ: Շաբաթուայ եօթն օրից այս կմ այն մէկը: Բախտաւոր վիճակ:*
ՕՐԱԲԱՆ, գ. *Օրուայ գործը:*
ՕՐԱԲԵՐ, ած. *Օր՝ լոյս բերող:*
ՕՐԱԲՆԱԿ ԼԻՆԵԼ, բ. *Օրերն անց կացնել՝ ապրել մի տեղում:*
ՕՐԱԳԻՐ, գ. *Գրուածք, որի մէջ մէկը ամէն օր մուծում է համառօտ կերպով այդ օրը պատահած իր վերաբերեալ կմ իրեն հետաքրքրող դէպքերը:*
ՕՐԱԳԻՒՏ, գ. *Շաբաթուայ օրը գտնելը եօթներեակի միջոցով:*
ՕՐԱԳՆԱՑՔ, գ. *Մի օրում գնալու, մի օրուայ (ճանապարհ):*
ՕՐԱԳՈՃԻ, գ. *Օրը ցերեկով՝ արթուն ժամանակ:*
ՕՐԱԳՐԱԳԻՐ, ած. գ. *Օրագիրներում գրող:*
ՕՐԱԳՐԱԿԱՆ, ած. *Օրագրով կայացած:*
ՕՐԱԳՐԱՎԱՃԱՌ, ած. գ. *Օրագիրներ վաճառող:*
ՕՐԱԳՐԻՉ, ած. գ. *Նա որ օրագրում է, լրագիրների մէջ գրում է:*
ՕՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օրագիր գրելը՝ պահելը:*
ՕՐԱԹԵՐԹ, գ. *Ամէն օր հրատարակուող լրագիր:*
ՕՐԱԹԻՒ, գ. *Տարուայ կմ ամսուայ կմ շաբաթուայ ո՛ր օրը լինելը:*
ՕՐԱԹՈՇԱԿ, Տ. *Օրավարձ:*
ՕՐԱԽՆԴԻՐ, ած. *Նա որ օրերի մէջ փնտռում է յաջողը կմ անյաջողը:*
ՕՐԱԾԻՆ, ած. *Օր՝ լոյս ծնող, օրաբեր:*
ՕՐԱԿԱՆ, ած. *Մի օրուայ: Ամէն օրուայ:*
ՕՐԱԿԱՐԳ, գ. *Ցուցակ հարցերի, որոնք պիտի քննուեն տուեալ նիստում:*
ՕՐԱԿԱՒ, գ. *Հասարակ տեսակի կաւային հող:*
ՕՐԱԿԵՑԻԿ, ած. *Օրէ օր ապրող, վաղուայ մասին չմտածող:*
ՕՐԱՀԱՇԻՒ, գ. *Օրերի թուի հաշուով կատարուող գործ:*
ՕՐԱՀԱՑ, գ. (փխբ.): *Ապրուստ՝ օրուայ հաց:*
ՕՐԱՀՄԱՑՈՒԹԻՒՆ, **ՕՐԱՀՄԱՑՔ** } գ. *Օրերի վրայ*

հմայութիւն, օրերի մէջ խտրութիւն դնելը:

ՕՐԱՄԷՋ, մկ. *Օրընդմէջ:*

ՕՐԱՄԿՐՏԻՉՔ, գ. (Եկեղ.) յոգն. *Աղանդաւորներ, որոնք պահանջում էին ամէն օր միեւնոյն մարդուն մկրտել:*

ՕՐԱՆ, գ. *Հնձած հացահատիկ:*

ՕՐԱՆԳ-ՈՒՏԱՆ, *(անտառի մարդ),* գ. (Կենդ.) *Նրբաքիթ կապիկների ցեղին պատկանող կապիկ:*

ՕՐԱՆԿԻՐ, ած. *Օրան կրող:*

ՕՐԱՉԱՐ, գ. *Չար օր:*

ՕՐԱՊԱԿԱՍ, Տ. *Կիսատ-պռատ:*

ՕՐԱՊԱՀ, ած. գ. *Ցերեկուայ պահապան:*

ՕՐԱՊԱՀ, *Ստորաբաժանում վերակարգի անդամ շարքային կազմից:*

ՕՐԱՊԱՀԻ
ՕՐԱՊԱՀԻԿ } գ. *Մի օրուայ ապրուստի մթերք, ոգեպահիկ:*

ՕՐԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օրապահ լինելը:*

ՕՐԱՊԱՍ, գ. *Կենտ պաս օր:*

ՕՐԱՊԱՐԷՆ, ած. *Օրական պարէնը:*

ՕՐԱՎԱՐ, գ. *Մի օրուայ վար՝ հերկ:*

ՕՐԱՎԱՐՁ, գ. *Մի օրուայ աշխատավարձ:*

ՕՐԱՎԱՐՁԻ, մկ. *Օրավարձով:*

ՕՐԱՏԵՏՐ, գ. *Օրուայ հաշիւների, եղելութիւնների գրառման տետր: Օրէնք գրառելը:*

ՕՐԱՑԱՆԿ, գ. *Օրուայ ընթացքում անելիքների ցանկը:*

ՕՐԱՑՈՅՑ, գ. *Գիրք, որ պարունակում է տարուայ բոլոր օրերը յաջորդաբար:*

ՕՐԱՑՈՒ, ած. *Օրերից առաջ սկսած եւ օրերով տեւող:*

ՕՐԱՑՈՒՑԱՅԻՆ, ած. *Օրացոյցին յատուկ:*

ՕՐԱՒԱՐՏ, գ. *Օրավերջ:*

ՕՐԱՒՈՐ, ած. *Միօրեայ:*

ՕՐԱՒՈՐԱԿ, գ. *Տուեալ օրուայ հերթապահ:*

ՕՐԵԿԱՆ, Տ. *Օրական:*

ՕՐԷՆ, Տ. *Օրէնք:*

ՕՐԷՆԱԴԻՐ, Տ. *Օրէնսդիր:*

ՕՐԷՆԱԶԱՆՑ, Տ. *Օրինազանց: Օրէնք ձյարփող, օրինադրում:*

ՕՐԷՆԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ
ՕՐԷՆՍԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ } Տ. *Օրինազանցութիւն: Օրէնք ձյարփելը:*

ՕՐԷՆԸ, մկ. *Օրական:*

ՕՐԷՆՍԳԷՏ, ած. գ. *Օրէնքները գիտցող, իրաւաբանութեան տեղեակ:*

ՕՐԷՆՍԳԻՏԱԿԱՆ, ած. *Օրէնսգէտին եւ օրէնսգիտութեան յատուկ:*

ՕՐԷՆՍԳԻՏՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օրէնքների գիտութիւն:*

ՕՐԷՆՍԴԻՐ, ած. գ. *Օրէնքներ դնող:*

ՕՐԷՆՍԴԻՐՔ, գ. *Ամբողջութիւնը այն բոլոր իշխանութիւնների, որոնք օրէնք են սահմանում:*

ՕՐԷՆՍԴՐԱԿԱՆ, ած. *Օրէնսդրութեան յատուկ:*

ՕՐԷՆՍԴՐԱԿԻՑ, ած. *Միասին օրէնք դնող:*

ՕՐԷՆՍԴՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օրէնքներ դնելը: Մի երկրի օրէնքների ամբողջութիւնը:*

ՕՐԷՆՍԵՐԷՆ, ած. *Օրէնքին հետեւող:*

ՕՐԷՆՍԽՈՏՈՐ, ած. *Օրէնքից խոտորուած՝ շեղուած:*

ՕՐԷՆՍՀԱՍՏԻՉ, ած. գ. *Օրէնք հաստատող:*

ՕՐԷՆՍՈՒՍՈՅՑ, ած. գ. *Օրէնքն ուսուցանող:*

ՕՐԷՆՍՊԱՀ, Տ. *Օրինապահ:*

ՕՐԷՆՍՊԱՀԱՆՋ, ած. *Օրէնքի պահպանութիւնը պահանջող:*

ՕՐԷՆՔ, գ. *Հնաւանդ կարգ՝ սովորութիւն:* (Կրօն.) (Եկեղ.) *Կրօնների դրած պատուէրները իրենց հաւատացեալների համար: Հաղորդութիւն:* (Իրաւբ.) *Պարտադիր որոշում պետական իշխանութեան, որ հրատարակուած է սահմանեալ կարգով: Կանոն, հրահանգ:*

ՕՐԷՆՔԵԼ, բ. (Եկեղ.) *Հաղորդել, հաղորդութիւն տալ: Կանոնադրել, հրահանգել:*
ՕՐԷՑՕՐ, մկ. *Մի օրից միւս օրը:*
ՕՐԸՍՏՕՐԱԿԱՆ
ՕՐԸՍՏՕՐԵԱՅ } ած. *Որ ըստ օրէ կատարուող, ամենօրեայ:*
ՕՐԸՍՏՕՐԷ, Տ. *Օր ըստ օրէ:*
ՕՐԹՈՏՈՔՍ, (Յուն.) ած. *Ուղղափառ:*
ՕՐԻԿ, գ. *Օր:*
ՕՐԻՆԱԲԱՆ, գ. *Օրէնագէտ, օրէնքներու մասին խօսող:*
ՕՐԻՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օրէնքներու ուսումնասիրութիւն:*
ՕՐԻՆԱԲԱՐ, մկ. *Օրէնքի համաձայն, իրաւացի կերպով:*
ՕՐԻՆԱԳԷՏ, Տ. *Օրէնագէտ:*
ՕՐԻՆԱԳԻԾ, գ. *Օրէնքի նախագիծ:*
ՕՐԻՆԱԳԻՐՔ, գ. *Օրէնքներ պարունակող գիրք:*
ՕՐԻՆԱԴԱՏ, ած. *Օրէնքի մասին դատողութիւն անող:*
ՕՐԻՆԱԴԻՐ, Տ. *Օրէնադիր:*
ՕՐԻՆԱԴՐԵԼ, բ. *Օրէնք դնել, օրէնք սահմանել:*
ՕՐԻՆԱԴՐՈՅԹ, գ. *Օրինաչափութիւն:*
ՕՐԻՆԱԴՐՈՒԺ, ած. *Օրէնքը չընդունող՝ մերժող:*
ՕՐԻՆԱԶԱՆՑ, ած. *Օրէնքը զանց անող՝ չպահող: Օրէնք չյարգող:*
ՕՐԻՆԱԶԱՆՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օրինազանց լինելը: Օրէնք չյարգելը:*
ՕՐԻՆԱԿ, գ. *Տիպար, գաղափար: Բնագիր, որից արտագրում են կմ արտատըպում են: Նմոյշ, նմանակ:*
ՕՐԻՆԱԿԱԲԱՐ, մկ. *Իբրեւ օրինակ:*
ՕՐԻՆԱԿԱԲԵՐ, ած. *Օրինակ բերող, օրինակ տուող:*
ՕՐԻՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օրինակագիր լինելը:*
ՕՐԻՆԱԿԱԿԱՆ, ած. *Իբրեւ օրինակ ծառայող:*
ՕՐԻՆԱԿԱՆ, ած. *Օրէնքին՝ հին օրէնքին յատուկ:*
ՕՐԻՆԱԿԱՆԱԼ, բ. *Օրինական դառնալ:*
ՕՐԻՆԱԿԱՆԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Օրինականալ'ի:*
ՕՐԻՆԱԿԱՆԱՑՈՒՄ, գ. *Օրինականանալը:*
ՕՐԻՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օրինական՝ օրինաւոր՝ օրինապատշաճ լինելը:*
ՕՐԻՆԱՀՆԱԶԱՆԴ, ած. *Օրէնքին հնազանդ:*
ՕՐԻՆԱՄԷՏ, ած. *Օրէնքին միտուած, օրինապահ:*
ՕՐԻՆԱՊԷՍ, Տ. *Օրինակաբար:*
ՕՐԻՆԱԿԱՍՏԵՂԾ, ած. *Որեւէ նիւթից օրինակ՝ տիպար շինող:*
ՕՐԻՆԱԿԱՏԱՐ, ած. (Կրօն.) *(Հին) օրէնքը կատարող՝ կատարելագործող՝ լրացնող:*
ՕՐԻՆԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ, գ. (Եկեղ) *Օրինակատար լինելը:*
ՕՐԻՆԱԿԱՐԳ, գ. *Օրէնքով սահմանուած կարգ, (պսակի):*
ՕՐԻՆԱԿԵԼ, բ. *Օրինակ տալ: Արտագրել:*
ՕՐԻՆԱԿԵԼԻ, ած. *Ինչից կարելի է օրինակ առնել:*
ՕՐԻՆԱԿԵԼԻՕՐԷՆ, մկ. *Օրինակելի կերպով:*
ՕՐԻՆԱԿԵՐՊ, ած. *Օրինաչափ, ինքնին բխող, անխուսափելի:*
ՕՐԻՆԱԿԻՐ, ած. *Օրինապահ:*
ՕՐԻՆԱԿԻՑ, ած. *Կարծիքակից: Նման օրէնք ունեցող:*
ՕՐԻՆԱԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Մէկի կմ մի բանի օրինակով լինելը:*
ՕՐԻՆԱՀՆԱԶԱՆԴ, ած. *Օրէնքին հնազանդ:*
ՕՐԻՆԱՃԱՆԱՉ, ած. *Օրէնքը ճանաչող:*
ՕՐԻՆԱՊԱՀ, ած. *Օրէնքի պատուէրները պահող:*

ՕՐԻՆԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ
ՕՐԻՆԱՊԱՀՈՒՄ } գ. *Օրինապահ լինելը։*
ՕՐԻՆԱՊԱՏՇԱՃ, ած. *Օրէնքին պատշաճ՝ յարմար կերպով։*
ՕՐԻՆԱՊԱՏՇԱՃՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օրինա-Պատշաճ՝ յարմարող՝ օրէնքին համաձայն լինելը։*
ՕՐԻՆԱՊԱՏՈՒՄ, ած. *Օրէնքը պատմող։*
ՕՐԻՆԱՊԷՍ, մկ. Տ. *Օրինաբար։*
ՕՐԻՆԱՍԱՀՄԱՆ, ած. *Օրէնքով սահմանուած՝ որոշուած։*
ՕՐԻՆԱՍՏԵՂԾՈՒՄ, գ. *Օրէնքների ստեղծում։*
ՕՐԻՆԱՏԻՊ, գ. *Տիպար։*
ՕՐԻՆԱՒՈՐ, ած. *Օրէնքին համապատասխան։* Հկռ. *Ապօրինի։ Վայելուչ։ Իրաւացի, արդարացի։ Օրէնքները, մանաւանդ հին օրէնքի պատուիրանները պահող։*
ՕՐԻՆԱՒՈՐԱԿԱՆ, ած. *Օրինաւոր կմ օրինական։*
ՕՐԻՆԱՒՈՐԵԼ, բ. *Օրէնքի տակ դնել։ Օրինաւոր դարձնել։*
ՕՐԻՆԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օրինաւոր՝ օրէնքի համաձայն լինելը։*
ՕՐԻՆԱՒՈՐՈՒՄ, գ. *Օրինաւորելը։*
ՕՐԻՆԵԼ, բ. *Օրէնք դնել, օրինադրել։*
ՕՐԻՈՆ, գ. (Աստղաբ.) *Պայծառ համաստեղութիւն։ Օրիոն։*
ՕՐԻՈՐԴ, գ. *Թագաւորական ցեղից կոյս աղջիկ։ Յարգական կոչում։*
ՕՐԻՈՐԴԱԲԱՐՈՅ, ած. *Օրիորդի բարքով՝ բնաւորութեամբ։*
ՕՐԻՈՐԴԱԿԱՆ, ած. *Օրիորդին յատուկ, վերաբերեալ։*
ՕՐԻՈՐԴՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օրիորդ լինելը։*
ՕՐԿԵԼ, բ. *Օրօրել։*
ՕՐԿՈՒՆ, գ. *Սաստիկ տեղատարափ անձրեւ։*
ՕՐՀԱՇԻԻ, գ. *Առեւտրական հաշուեմատեան։*
ՕՐՀԱՍ, գ. *Մահուան օր, որ վրայ է հասել, մօտալուտ մահ։*
ՕՐՀԱՍԱԿԱՆ, ած. *Մահաբեր։*
ՕՐՀԱՍԱՐԱԿ, գ. *Օրը կէս եղած ժամանակը, կէս օր։*
ՕՐՀՆ, Տ. *Օրհնութիւն։*
ՕՐՀՆԱԲԱՆ, ած. գ. *Օրհնաբանող, օրհնութեան խօսք ասող։*
ՕՐՀՆԱԲԱՆԵԼ, բ. *(Աստծուն) օրհնել խօսքով կմ երգեցողութեամբ։*
ՕՐՀՆԱԲԵՐ, Տ. *Օրհնութիւնաբեր։*
ՕՐՀՆԱԲԵՐԱՆ, բ. (բնստ.)։ *Օրհնաբանելով։*
ՕՐՀՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ
ՕՐՀՆԱԲԱՆՈՒՄ } գ. *Օրհնաբանելը, օրհնաբանութեան խօսք կմ երգ։*
ՕՐՀՆԱԳԻՐ, գ. (Եկեղ.) *Օրհնութեան գիր։*
ՕՐՀՆԱԼԻՐ
ՕՐՀՆԱԼԻՑ } ած. *Օրհնութեամբ լի։*
ՕՐՀՆԱԾ, ած. գ. *Գործ է ածուում իբրեւ մեղմ յանդիմանական խօսք։* գ. *Մեռած մարդ։ Օրհնուած, միամիտ։*
ՕՐՀՆԱՁԱՅՆ, Տ. *Օրհնաբան։*
ՕՐՀՆԱՆՔ, Տ. *Օրհնէնք։*
ՕՐՀՆԱՌԱՔ, ած. (Կրօն.) *Օրհնութիւն վերառաքող։*
ՕՐՀՆԱՐԱՆ, գ. *Վարդարանի փոքր տեսակը։*
ՕՐՀՆԵԱԼ, *Օրհնուած։*
ՕՐՀՆԵԼ, բ. (Կրօն.) *Աստծուն գոհութիւն մատուցանել՝ փառաբանել նրա բարիքների համար։ Բարեբանել, նուիրագործել։*
ՕՐՀՆԵՐԳ, գ. Տ. *Օրհներգութիւն։*
ՕՐՀՆԵՐԳ, *Հանդիսաւոր երգ՝ պետութեան բարձրագոյն պաշտօնական խորհրդանիշներից մէկը։ Փառերգ։*
ՕՐՀՆԵՐԳԱԲԱՐ, մկ. *Օրհներգելով։*

ՕՐՀՆԵՐԳԱԿԱՆ, ած. *Օրհներգութիւն պարունակող, օրհներգող:*

ՕՐՀՆԵՐԳԵԼ, բ. *Օրհներգութիւն ասել:*

ՕՐՀՆԵՐԳԵԼԻ, ած *Նա որ արժանի է օրհներգութեան:*

ՕՐՀՆԵՐԳՈՒ, ած. գ. *Մէկի պատուին օրհնութիւն երգող:*

ՕՐՀՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, գ. (Կրօն.) *Երգ, որով օրհնում՝ փառաբանում են աստծուն. օրհներգութեան երգ:*

ՕՐՀՆԷՆՔ, գ. *Օրհնութիւն:*

ՕՐՀՆԷՔ, գ. (Եկեղ.) *Օրհնէնք:*

ՕՐՀՆԻԹՔԱՀՈՂ, գ. (Կրօն.) *Օրհնած կմ օրհնութեան հող:*

ՕՐՀՆԸՆԿԱԼ, ած. (Կրօն.) *Օրհնութիւն ընդունող:*

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օրհնելը, օրհնուելը:* (Եկեղ.) *Գիշերային ժամերգութեան մի մասը: Օրհնութեան արդիւնք: Բարիքներ մաղթող աղօթք: Բարիք, պարգեւ:*

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆԱԲԵՐ, (Եկեղ.) ած. *Օրհնութիւն բերող:*

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆԱԼԻ
ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆԱԼԻՑ } ած. *Օրհնութեամբ լի:*

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆՍԸՆԿԱԼՈՒ, Տ. *Օրհնընկալ:*

ՕՐՆԻԲՈՒՆ, մկ. *Օրն ի բուն: Ամբողջ օրը:*

ՕՐՈՃ, գ. *Մանր խխունջների պատեան: Խխունջը պատեանի մէջ:*

ՕՐՈՃԿՏԱԼ, բ. Տ. *Յօրանջել:*

ՕՐՈՆ, գ. *Հրաւիրակ, խնդրակ:*

ՕՐՈՇՏԱԼ, Տ. *Յօրանջել:*

ՕՐՈՐ, մկ. *Որ օրից որ, այն օրից որ:*

ՕՐՈՑԲԵՐԱՆ, ած. *Լայն բերանով:*

ՕՐՈՑԿԱՆ, ած. *Օրօրոցի երեխայ ունեցող կին:*

ՕՐՈՑԿԱՊ, գ. *Օրոցքի կապ: Երեխան չիյնալու համար օրօրոցի կապ:*

ՕՐՈՑՉՈՒԱՆ, գ. *Չուաններով շինած օրօրոց:*

ՕՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Օր. օրուայ համար:*

ՕՐՈՒՃ, գ. *Ծոմ:*

ՕՐՈՒՄ, գ. *Խռովութիւն, աղմուկ:*

ՕՐՈՒՄԷՋ, Տ. *Օրամէջ:*

ՕՐՈՒՑ ՄԱՆԿՈՒՑ, մկ. *Մանկութեան օրերից ի վեր:*

ՕՐՊԱԿԱՍ, ած. *Յղութեան բնականոն ժամանակից առաջ ծնած:*

ՕՐՐԱՆ, Տ. *Որրան, Օրօրոց:*

ՕՐԻՈՐԴ, Տ. *Օրիորդ: Չամուսնացած աղջիկ: Վարժուհի:*

ՕՐՕՐ, միջ. *Ձայնարկութիւն:*

ՕՐՕՐԱՆ, ած. *Օրօրուող, երերուն, ծփացող:*

ՕՐՕՐԵԼ, բ. *Օրօրոցը տարուբերել:* բ. *Տարուբերուել: Ճօճել:*

ՕՐՕՐ-ՇՈՐՈՐ, մկ. *Օրօրուելով-շորորուելով, նազալով, նազաճեմ:*

ՕՐՕՐՈՑ, գ. *Որրան, օրոցք:*

ՕՐՕՐՈՑԱԳՈՂ, գ. (Մնոտ.) *Երեւակայական չար ոգի, որ գիշերները, երբ մեծերը քնած են՝ թաքուն գալիս, օրօրոցից երեխային գողանում է ու տեղը դեւ դնում, կմ խեղդում է:*

ՕՐՕՐՈՑԿԱՆ, ած. *Օրոցքի, դեռ օրոցքում քնող (երեխայ):*

ՕՐՕՐՈՒՄ, գ. *Օրօրելը: Ճօճում:*

ՕՐՕՔ, մկ. *Օրում, ամբողջ կեանքում:*

ՕՔՍԻԴ... Տ. *Ոքսիդ...*

ՕՔՍԻԴ, (Քիմ.) գ. *Որեւէ մարմին, որ բաղադրուած է թթուածնի հետ:*

ՕՔՍԻԴԱՑՈՒՄ, գ. *Օքսիդ դառնալ:*

ՕՔՍԻԴԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Օքսիդանալ'ի,* նոյն նշ.:

ՕՔՍԻԴԱՑՈՒՄ, գ. *Օքսիդանալը, օքսիդացնելը:*

ՕՔՍՈՒՆԱԿԱՆ, ած. *Ծիրանի, ծիրանեգոյն:*

Օ՜Ֆ
ՕՕ՜Ֆ } միջ. *Ձայնարկութիւն, Ցաւ զգալիս:*

Ֆ, ֆ

Ֆ, ֆէ, գ. *Հայերէն այբուբենի վերջին՝ երեսունութերորդ տառը եւ երեսունեւբորդ բաղաձայնը:*

ՖԱ, *(լատ. famulus, բառի առաջին վանկը):*

ՖԱՐՄԱՂ / **ՖԱՐՄԱՆԳ** } Տ. *Փարսախ: Հեռաւորութեան չափ:*

ՖԷԴԱՅԻ, Տ. *Ֆիդայի: Հայդուկ: Հայրենիքը պաշտպանող նուիրեալ:*

ՖԸ՛Ռ, միջ. *Ֆը՛ռռ ձայնը:*

ՖԹՖԹԱԼ, բ. *Յուզմունքից սիրտը տրոփել:*

ՖԻՆԼԱՆԴԱԿԱՆ, ած. *Ֆինլանդիայի կմ ֆինլանդացու:*

ՖԻՆԼԱՆԴԱՑԻ, ած. գ. *Ֆինլանդիայի բնիկ:*

ՖԻՆԼԱՆԴՈՒՀԻ, ած. գ. *Ֆինլանդացի կին:*

ՖԻՆՆԱԿԱՆ, ած. *Ֆին ժողովրդին յատուկ:*

ՖԼԱՄԱՆԴԵԱՆ, ած. *Ֆլամանդներին յատուկ:*

ՖԼԱՄԱՆԴՆԵՐ, յոգն. գ. *Գերմանախօս ժողովուրդ:*

ՖԼԷՌՆ ԴԱՇՏԱՑ, գ. (Բուս.) *Խոտազգի բոյս:*

ՖԼՈՐԻՆ, գ. *Արծաթէ դրամ զանազան արժողութեան ըստ երկիրների:*

ՖԼՖԼՈՒՆ, ած. *Ճլվլուն, ժպտուն:*

ՖՆՁԱԼ, Տ. *Փնչալ:*

ՖՆՏԻԿ, գ. (Եկեղ.) *Եկեղեցում վառելու փոքրիկ մեղրամոմ:*

ՖՇԱԼ, բ. *Ուժեղ շնչել, փչելով:*

ՖՇՇԱԼ, բ. *Ուժեղ ճնշման տակ հեղուկի դուրս վազելիս ֆը՛շշ ձայն հանել:*

ՖՇՇԱԼԻ, մկ. *Ֆշշալով:*

ՖՇԱՑՆԵԼ / **ՖՇՇԱՑՆԵԼ** } անց. ձեւեր *Ֆշալ'ի եւ Ֆըշշալ'ի:*

ՖՇՇՈՑ, գ. *Ֆշշալու ձայնը:*

ՖՇՌՏԱԼ, (յճխ. ձեւ *Ֆշշալ'ի*), բ. *Ինքնաեռի գոլորշի արձակելիս ֆը՛շ ձայն հանելը:*

ՖՇՏԱՑՆԵԼ, Տ. *Ֆշշացնել, (օձի մասին):*

ՖՇՖՇԱԼ, բ. *Օձի շչելը:*

ՖՇՖՇՏԱԼ, բ. *Սաստիկ ֆշֆշալ:*

ՖՈՐՄԱԼԻՆ, գ. *Բարկ՝ հեղձուցիչ հոտով լուծոյթ:*

ՖՈՒԳԱՍԱՅԻՆ / **ՖՈՒԳԱՍԻ** } ած. (Ռազմ.) (*Ռումբ.)*՝ *որ ներգործում է գազերով:*

ՖՈՒԹԱՆԱՃ, գ. (Բուս.) *Գետնի վրայ եղած կմ պատի վրայ բարձրացող մի տեսակ անանուխ:*

ՖՈՒՏԲՈԼ', գ. *Շատ տարածուած անգըլիական խաղ: Ոտնագնդախաղ, գնդախաղ:*

ՖՈՒՏԲՈԼԻՍՏ, գ. *Ֆուտբոլ' խաղացող:*

ՖՈՒՐԻԱ, (Լատ.) գ. *Անտիկ աշխարհի դիցաբանութեան մէջ երեք կատաղի դէմքեր:* Փոխ. *Կատաղի՝ անզգամ՝ անզուսպ կին:*

ՖՈՒՖՈՒ, (Մանկ.), գ. *Ուտելիք:*

ՖՌԱՆԿ, գ. *Կաթոլիկ հայ: Ըտար, ֆրանսացի:*

ՖՌԱՆԿԱՆԱԼ, բ. *Ֆռանկ դառնալ:*

ՖՌԱՆԿԵԼ, բ. *Ֆռանկի կմ ֆրանկ կա-*

րով կարել:
ՖՌԱՆԿԻ, գ. *Դրան փականք:*
ՖԼՌԹ ԱՆԵԼ, բ. *Միանգամից յանկարծ բոցավառուել:*
ՖԼՌԹԿԱԼ, բ. *Յանկարծ բոցավառուել:*
ՖՌԻԿ, գ. *Ճռռալով պտոյտ եկող: Հոլ:*
ՖՌՆՉԱՑՆԵԼ, բ. *Փռնգալ: Փռշտալ:*
ՖՌՆԴԱՏ, Տ. *Փռնդատ, Խռնդատ:*
ՖՌՌԱԼ, բ. *Ինքն իր վրայ պտոյտ գալ:*
ՖՌՌԱՑՆԵԼ, անց. ձեւ *Ֆռռալ'ի:*
ՖՌՌԻԿ, Տ. *Բուլղի: Հոլի նման խաղալիք:*
ՖՌՏԵԼ, բ. *Հեղուկը օդի հետ միասին ներս քաշելով՝ ֆռշտոցով խմել:*
ՖՌՖՌԱԼ, բ. *Շարունակ ինքն իր վրայ պտոյտ գալ:*
ՖՌՖՌԱԼԻ, մկ. *Ֆռֆռալով:*
ՖՌՖՌԻԿ, գ. Տ. *Ֆռռիկ, հոլ: Թեթեւսոլիկ:*
ՖՍԱԼ, բ. *Ֆը՛ս ձայն հանել: Բեռան տակ ճնշուել:*
ՖՍԻԿՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ֆսիկ լինելը:*
ՖՍՈՑ, գ. *Ֆսալու ձայն:*
ՖՍՏԱՑՆԵԼ, բ. *Քթով շնչելիս ձայն հանել:*
ՖՍՏԼԻԿ, գ. *Խցան:*
ՖՍՖՍԱԼ, կրկն. ձեւ *Ֆսալ'ի, ֆսսալ'ի:*
ՖՍՖՍԱՆ, ած. *Քթից ֆսսացնող:*
ՖՍՖՍԻԿ, ած. *Կասկածամիտ, շատ բծախնդիր:*
ՖՍՖՍՈՑ, գ. *Ֆսֆսալու ձայն:*
ՖՍՖՍՈՒՔ, գ. *Հանդարտ շնչառութեան ձայնը:*
ՖՏՈՐ, գ. (Քիմ.) *Պարզ անմետաղական գազ, հոտաւէտ եւ անգոյն:*
ՖՐԱԿ, գ. *Տղամարդկանց մահուդէ զգեստ:*
ՖՐԱՆԿ, գ. *Արծաթեայ դրամ:*
ՖՐԱՆԿԱՆՈՑ, ած. *Մի ֆրանկ արժեցող:*
ՖՐԱՆԿԿԱՐ, գ. *Ֆռանկի կար:*
ՖՐԱՆԿՕ, մկ. *Ազատ, ծախսերից ազատ:*
ՖՐԱՆՍ..., *Ֆրանսիա կմ Ֆրանսիական բառի առաջին մասը:*
ՖՐԱՆՍԱԲՆԱԿ, ած. *Ֆրանսիայում բնակող՝ ապրող:*
ՖՐԱՆՍԱԳԷՏ, ած. գ. *Ֆրանսերէն լաւ գիտցող, ֆրանսերէնի հմուտ:*
ՖՐԱՆՍԱԳԻՐ, ած. *Ֆրանսերէն գրուած:*
ՖՐԱՆՍԱԽՕՍ, ած. *Ֆրանսերէն խօսել գիտցող, ֆրանսերէն խօսող:*
ՖՐԱՆՍԱԿԱՆ, ած. *Ֆրանսիայի եւ ֆրանսիացուն յատուկ:*
ՖՐԱՆՍԱՀՊԱՏԱԿ, ած. գ. *Ֆրանսիային հպատակ եղող:*
ՖՐԱՆՍԱՄՈԼ, ած. գ. *Նա որ ծայրայեղօրէն սիրում է ֆրանսիացիներին եւ ինչ որ ֆրանսիական է:*
ՖՐԱՆՍԱՄՈԼՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ֆրանսամոլ լինելը, մոլութեան աստիճանի սէր դէպի ֆրանսիականը:*
ՖՐԱՆՍԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ֆրանսասէր լինելը:*
ՖՐԱՆՍԱՏԵԱՑ, ած. *Նա որ ատում է Ֆրանսիան եւ ինչ որ ֆրանսիական է:*
ՖՐԱՆՍԱՏԵՑՈՒԹԻՒՆ, գ. *Ֆրանսատեաց լինելը:*
ՖՐԱՆՍԱՑԻ, ած. գ. *Ֆրանսիայի բնիկ, Ֆրանսիայի քաղաքացի:*
ՖՐԱՆՍԵՐԷՆ, մկ. *Ֆրանսացիների լեզուով:*
ՖՐԱՆՍԻԱԳԷՏ, Տ. *Ֆրանսագէտ:*
ՖՐԱՆՍՈՒՀԻ, ած. գ. *Ֆրանսացի իգական սեռի:*
ՖՐԵՆՉ, գ. *Զինուորական տարազի կարճ զգեստ կաշիէ գօտիով:*
ՖՐԵՅԴԻԶՄ, գ. *Հոգեբանական եւ հոգեախտաբանական տեսութիւն:*
ՖՐԵՅԴԻՍՏ, գ. *Ֆրէյդիզմի հետեւող, կողմնակից:*
ՖՐՐԱԼ, **ՖՐՖՐԱԼ**, Տ. *Ֆռռալ, Ֆռֆռալ:*
ՖՕՏԱՆՋ, գ. *Լերան դաղձ, վայրի դաղձ:*